

புரானிகர், காளத்தி
தரு. இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள்

மகாபாபகாரி 1120
செ. சாமிநாதையர் நூல் துறை
தடையாதி, சென்னை-20.

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ

ஸாவம விஷ்ணு மயம் ஜகத்.

ஸ்ரீமதேசாமாதுஜாயநமஃ

(912)
VII-A-1

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராடாயணவசனம்

ஆரண்யகாண்டம்.

யாவரும் எளிதினின்றதுகொள்ளும்பொருட்டு

ஸ்ரீமத உபயவேதாந்த

எடுகிற்படி திருமலை ஸஷ்யகுமாரா கோடிகளலிகாதானம்,

வித்துவான் அஷ்டாவதானம்,

மேலபாகம்,

தாததேசிகதாதாசரரியசுவாமியவர்களால்,

வடமொழியினின்றும், தென்மொழியில் உசனாநடையாய்

மொழி பெயர்ப்பித்து,

ஆவுல - கிருஷ்ணசாமிநாயுடு,

நகர் - அந்தல - மூர்த்திநாயுடு,

குளத்தூர் - முத்துசாமிநாயுடு,

என்னும் மூவர்களால்,

சென்னை மவுண்ட்ரோடு கார்டியன் அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

கலி. சகாப்தக்கு - விஷ்ணு - கடகமீ.

1881.

Registered Copy Right.

புதி

ப ட த் தி ன் அ ட் ட வ ணை

படத்தை பெயர்.	பக்கம்
------------------	--------

கக. விராதன் பூராமலக்ஷ்மணர்களை எடுத்ததே தோளில் தாங்கி நடந்தது	௧௦௦
எ௦. சரபங்கர பெருமானைக்கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு விண்ணுலகடைந்தது.	௧௦௧
எக. பெருமான அகஸ்தியமகாமுனியைக்கண்டு பணிந்தே அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது }	௧௦௨
எஉ. குரப்பணையை லக்ஷ்மணர் மூக்குச் செவி அறுத்தது....	௧௦௩
எங. பெருமானுக்கும், சுரதுஷ்ணுக்களுக்கும் யுத்தம்.	௧௦௪
எச. மரீச்சன் மாணருக்கொண்டு பூராமரிடத்துக்கேளியது.	௧௦௫
எடு. பிராட்டியாரிடம் இராவணன் முனியேடம் பூண்டு வந்த எடுத்தத்க் கொண்டோடியது. }	௧௦௬
எசு. இராவணனுக்கும், ஜடாயுவுக்கும் பெரா நடந்தது	௧௦௭
எள. பிராட்டியார், மகாராஜா வாகரர்களைக்கண்டு ஆபரணங்களை கயட்டியது.	௧௦௮
எயு. பிராட்டியாரை ராக்ஷஸ் பூதனுடன் அசோகவனத்தில் வைத்தது.	௧௦௯
எக. பெருமான ஜடாயுவைக்கண்டு சேதியறிந்து ஸம்ஸகாரஞ் செய்தது.	௧௧௦
அ௦. கபந்தன் தோள்களை பெருமாள்ளையபெருமானிருவரும் வாளகளினால் கண்டித்தது. }	௧௧௧
அக. சபரிவினால் பெருமாள்ளையபெருமான்களை பூஜிக்கப்பட்டது ..	௧௧௨
அஉ. பெருமாள்ளையபெருமான பம்பா புஷ்கரணிக் கெழுந்தருளியது.	௧௧௩

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேசாமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீரகுந்தன பரபரஹமனோநம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணம்

ஆரண்யகாண்டம்.

தியானஸ்லோகம்

ஸீலாஹீதநிஷங்குச்சரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம்
 ஸீதங்குச்சரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம் ||
 ஸீதங்குச்சரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம்
 ஸீதங்குச்சரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம் ||

ஸீலாமபொதநிபம ஸீசாசரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம்
 கோதண்டமசரணமூ லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம்
 லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம்
 லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம் லக்ஷுஸீத்யோநம்

பரஹமாண்ட புராணத்தல நூற்றெழுபத்து நான்காவது அத்தியாயத்தில்
 (கபகூதநதேவம் வரமாலாவிபூஷிதம், ஸ்ரீராமமபாலகந்தயாயேத பால
 கண்டே முனிஸ்வராக், லீதாதேவியுதமவீரம் ஸாவாபரணபூஷிதம், லீதாபதம்
 லீதயாயே தயோதயாகாண்ட உததமே, ஜடிலஞ்சேவஸந தண்டகாரணய
 லீதம், முனீவேஷதரமதயாயே தாரணயேகாண்ட உததமே, ஸுகீவாதிபுதம்
 லீதமபல மாககாவருதமீஸ்வரம், மஹேஸ்வரஸமந்தயாயேத கிஷகிதகாண்ட
 லீதமே, சந்தரபிபஸமாகாரம் வானுதிதாதத பரதாயகம், ஹனுமதஸேவிதநத
 யேத கந்தகோண்ட உததமே, ராவணுதிநிஹந்தாரம் பரஹ்ருத்ராதிஸேவிதம்,
 தாதேவியுதமயௌததே ராமந்தயாயேத தருதம்புஜே; அகஸ்த்யாதிமுனிஸ்தத்யம்
 லீதாதத பரதாயகம், ஸாவதேவோததரமதயாதே துததகோண்ட உததமே;
 லீத காரணங்கள் தோறும் தியான பேதனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனமையின்று,
 தியாததியாகாண்டத்தி லெழுதப்பட்ட சுலோகமே ஆரண்யகாண்டத்தின தியான
 லோகமெனவனாக

பாலகாண்டத்தின் தியானஸ்லோகம்.

ஃஸ்ட்விதகாக்ஷலஸிதம் நீலாசக்ஞபாலகம்
 லீலாங்கம்வநமாலிகாமநிகளம் டோலாயிதாமபிரதம்,
 ஃலாஜ்யந்ருகநாபிசாரதிலகம் காலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்
 லீலாமாநுஷலிகரஹமரகுபகம் ஸீலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்

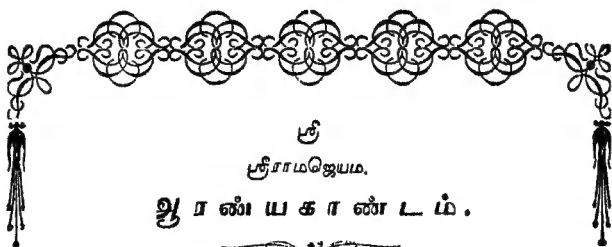
கேலாந்ருகநாபிசாரதிலகம் காலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்
 லீலாமாநுஷலிகரஹமரகுபகம் ஸீலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்
 லீலாமாநுஷலிகரஹமரகுபகம் ஸீலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்

அயோத்யாகாண்டத்தின் த்யானஸ்லோகம்.

கந்தாபபாபமகமலநயநம் கமபுகண்டமகடாநைக்ஷ
 காரூணயாகதைகலிதவசஸாம காமிதமகலபயநதம்,
 ஃலாஜ்யந்ருகநாபிசாரதிலகம் காலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்
 லீலாமாநுஷலிகரஹமரகுபகம் ஸீலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்

கந்தாபபாபமகமலநயநம் கமபுகண்டமகடாநைக்ஷ
 காரூணயாகதைகலிதவசஸாம காமிதமகலபயநதம்,
 ஃலாஜ்யந்ருகநாபிசாரதிலகம் காலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்
 லீலாமாநுஷலிகரஹமரகுபகம் ஸீலாந்ருகநாபிசாரதிலகம்

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஜ ர ணீ ய க ர ணீ ட ம் .

மு த லா வ து ச ரு த் த ம்

சக்கரவாதத்தி திருமகனா ரிஷிகளது ஆஸ்ரமங்களிற் சென்றபுனி
அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனரென்பது.

அநந்தரம் மிகவுந தீரராகிய சக்கரவாதத்தி திருமகனா ஸீதா லக்ஷ்
மணாகளுடன் தண்டகாசனியத்தி வாடபுருநது, தூபபுறங்களாலும், மா
வுரிகளாலும் நிறைந் துள்ளனவும், பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸினால் விளங்கப்
பட்டனவும், விண்ணிடைபில் விளங்குமினற ஸ்ரீராமபண்டலம்போலக்
கண்ணுற்றுப் பாபபதந் கரியனவும், ஸாவபூதங்களுகருந் தஞ்சமாயின
வும், மிகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அங்கனங்களை யுடையனவும், பலவகை
மிருகங்களாலும், பலவகைப் பறவைகளாலும் சூழப்பட்டனவும், யாவ
ராலும் பூஜிக்கப்பட்டனவும், நிரந்தரம் ஆடுகின்ற அபஸரஸாகளை யுடை
யனவும், விசாலங்காடியுள்ள அகவினிகேறாததிர மாளிகைகளாலும்,
ஹோமபாத்திரங்களாலும், மாண்புலிகளின் அஞ்சினங்களாலும், யாகவேதி
யில் பரப்பப்பட்ட தூபபுறங்களாலும், பலாசின ஸமிததுகளாலும்,
பூர்ணசூமங்களாலும், காய கனி கிழங்குகளாலும் விளங்குகின்றனவும்,
காடடிவள்ளு பறபல சிமந்த் விருகங்களால் சூழப்பட்டனவும், பூதபஸி
வையுடைய தேவாதிகளினால் பூஜிக்கப்பட்டனவும், வேதகோஷங்களினால்
லொலிக்கப்பட்டனவும், காடடிவள்ளு பலவகை மலர்களாலும், கமலங்க
ளுடன் கூடிய தடாகங்களினாலும், மணங்கமழ்ந்தும், குளிர்த்து முள்ளன
வும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களும், மாவுரி மனாபுரிகளை யுடுத்தவா
களும், வெய்யோன வையுவாநாகளைநிகாததவர்களும், உணாடிசுருங்கின
வாகளும், பிரஹ்மத்தை யறிந்தவர்களும், நெய்நாள் வாழ்ந்தவர்களு
மாகிய முனிவர்களினால் திகழப்பட்டனவுமாகிய முனிவர்களின் ஆஸ்ரம
மண்டலங்களைக் கண்ணுற்று, கட்டிய நாளை யவிழ்ததுக் கார்முத்ததைத்
தோளில் பூட்டிக்கொண்டு விரயத்துடன் அங்கங்கே எழுந்தருளினர்.
திவ்விய ஜ்ஞானமுடைய அங்கங்குள்ள மஹரிஷிகளும், சந்திர நுதய
பூஜைப்போலத் திகழ்ந் தெழுந்தருளிய பெருமானையும், பிராட்டியாரை
யும், இனையபெருமானையும் கண் டெழுந் தெதிர்கொண்டி வந்து, இவா

கனது சேர்த்தியையும், அழகினையும் கண்டு தீங்குவருமோவென் றச்சங் கொண்டு தீமை நீங்கி டன்மையுறறுக கூடி வாழுகவென் றுசோவாதஞ செய தழைத்துக்கொண்டு வந்து பூஜித்துப் பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், அழகினையும், அவயவங்களின இசைவையும், காந்தியையும், சிங்காரத்தையும் கண்டு வியப்புறறு, பிராடடியாரையும், இனையபெருமானையும் கண்டு கண கொட்டாமல் பார்த்துத் திகைத்து நின்றனர். பின்பு முதனமையாயுள்ள முனிவாகள பெருமானைப் பர்ணசாலையி லெழுந்தருளப்பண்ணி, கந்தமூலபலங்கையும், ஆகய பாத்யாசமனீயங்களையும் கொண்டு வந்து விதியின்படி பூஜைசெய்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரோ ! நீரே எங்களுடைய தருமங்களைப் பாதுகாப்பவரும், யாங்கள் தஞ்சமடையத் தக்கவரும், எங்களால் பூஜை செய்துகொள்ளத் தக்கவரு மாகினீர், துஷ்டநிகரஹ சிஷ்டபரி பாலனஞ் செய்து உலகங்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசனே குருவாகின்ற னல்லனோ ? (நாவிஷ்ணு: ப்ருதிவீபதி:) எனநிறுப்பதால் விஷ்ணுவின் அம்சமின ரிப் பாதுகாக்குங் குணமுள தாகாமையினாலும், (அஷ்டாபிர் லோகபாலாஹ மாதராபிரிர்மிதோருப:) எனநிறுப்பதால் இந்திர னுடைய அம்சமுடைய இத்தலாலேதானே போகங்களை யனுபவிகுகின்ற மையாலும், இரதராஜனும் பூஜைக் குரிய னுகின்றன ; ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய நாலிலொன்று அம்சமுடைய ராகியே யன்றோ ? தேவர் அவ தரித் திருக்கின்றீர், ஆதலின, நீர் உலக களைப் பாதுகாதது உலகங்களி னால் வணங்கப்பட்டவராகி, எல்லாப் போகங்களையும் அருபவிகுகின்றீ ரொன்பதற கையமுளதோ ? தேவா நிருமாளிகையி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், நிதய விபூதியி லிருக்கினும், லீலாவிபூதியி லிருக்கினும், தேவரே எங்களுக் கிறையவா, ஆதலின, உமமுடைய நாட்டிலுள்ளவர்களும், ஸமஸாரவிஷயங்களைத் துறந்து, உம முடைய விஷயத்திலேயே குடிக்கொண்ட மன முடையவர்களும், காமக் குரோதங்களை வென்றவர்களும், பிறரைச் சபித் தழிக்கும் செயலை விட்ட வர்களும், (தாஸபூதாஸ்வதஸஸாவே ஹயாதமான் பரமாத்மன:) என் கிறபடி உமமைத் தொண்டு பூண்டவர்களும், உமக்குப் பிள்ளைகள் போன்றவர்களுமாகிய எங்களை நீர் பாதுகாத் தருளக் கடவீரொன்று கைகுவித்துக்கொண்டு வேண்டிப் பறபல ஆகாரங்களினால் வீதா ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பூஜித்தனாகள. மறறுமுள்ள முனிவர்களும் விதியின் படி பெருமானைப் பூஜித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில முதலாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

இரண்டாவதுசருக்கம்.

பெருமாள் காட்டிடையில் விராதனைக் கண்டது.

அந்தரம் பெருமாள் அனநிரவை யங்குப் போக்கி, மறுநாளுதயத் தில முனிவர்களைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பலவகை மிரு கங்கள் நிறைந்தும், புலி கரடி செந்நாய முதலியவைகள் குழந்தை முறிக கப்பட்ட மாஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், காணற் கரிய மடுவுகளை யுடையதும், கூவுகின்ற பறபல பக்ஷிகளை யுடையதும், பயந் தருவது மாகிய காட்டினுட்சென்று, லீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் கூடி யங்கே மலை யின் சிகரம்போலப் பருத் துபாந்தவனும், கோரமாகக் கூவுகின்றவனும், மிகவும் ஆழந்த கண்களை யுடையவனும், பெரிய தலையை யுடையவனும், பருத்த வயிறறை யுடையவனும், அருவருப் புறத் தக்கவனும், பயங் கரனும், குருதியினால் நனைக்கப்பட்ட புலித்தோலை யுடுத்தவனும், வாயி னைத்திறந்து உலகனை விழுங்க முயலும் யமன போனவனும், எஃகினால் செய்ப்பட்ட நெடிய குலத்தலை மூன்று சிங்கங்களையும், நான்கு புலிகளை யும், இரண்டு செந்நாய்களையும், பத்து மான்களையும், தந்தங்களுடன் கூடிய பெரிய யானையின் தலை யொன்றினையும் கொத் தேந்திக்கொண்டு சிங்கநாதம் செய்பவனுமாகிய விராதனென்னும் ராக்ஷஸனைக் கண்டனர். அந்த ராக்ஷஸனும் இவர்களைக் கண்டு சினங்கொண்டு, காலாந்தகனபோல வோடி வந்து சீதையை இடையில் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி யொதுங்கி, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடாகளே ! நீங்கள் யாவர்கள் ஜடைதிரித்து மரவுரியுடுத்து முனிவேடம் பூண்டு தண்டகா வனத்தை யடைந் திருப்பவாக ளாயினும், பெண்ணொருத்தியை யுடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள் ; எனையுடைய இவ்வனத்தை யடைந்தும் நீங்கள் உயவீர்களோ ? நீங்கள் தவசிகார யிருக்கையில், பெண்ணுடன் வாழுவ தெவ்வண்ணை மொகரும் ? இவ்வண்ணம் நீங்கள் அதருமஞ்செய்து பாவிக்காதின்றமையின், முனி தூஷகாக ளாகின்றீர் கள், நீங்கள் யாவரோ உரைசெய்ய்மின் ; யான் விராதனென்னுமாகிகள், நானிவ்விடத்தில் ரிஷிகளது மாமஸங்களைப் புஜித்துத் திரிகின்றேன் ; யான் உங்களுடும் கொலை செய்து, உங்களுடைய ரத்தத்தையும் பானஞ் செய்வேன் ; இந்தப் பெண் எனக்கே பாரியை யாகுவான் ; எனறிவ்வண் ணம் அசசமற்றுச் செருக்குறறு மொழிந்தனன். லீதாபிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்டுப் பெருங்காற்றில் வாழைமரம்போல நடுங்கினள். இவ்வண்ணம் விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு நடுங்குகின்ற சீதையைப் பெருமாள் கண்ணுற்று, மிகத் துன்பமடைந்து இளையபெருமானை நோக்கிப் பாராய லக்ஷ்மண ! ஜனகமஹாராஜன் திருமகளும், தசரத

சக்கரவர்த்தி மருமகனும், என்னுடைய பாரியையுமாகியும், லீதை விராதனும் அபஹரிசுக்கப்பட்டும் வருந்துகின்றனள்; நாம் இவ்வகையாகிய தீமைகளையுற நிறப்போமென்பதை யறிந்தேயன்றோ? கைகேயி என்னைக் காட்டி லுறையும்படி வரங்கேட்டனள்; அவளுடைய கோரிக்கை இப்பொழுதே வினாவில் நிறைவேறி விட்டது, கைகேயி தீரககாலோசனையுடைய வாதலாலேயே தன் மகனுக்கு ராஜ்ஜியம் வாய்ப்பதுமாதிராதனில் த்ருபதியடையாமல் யான காமி செல்லுமபடிச் செய்தனள். இப்பொழுது கைகேயி தன் மன மீடேறி மகிழ்ந்தனள். லீதை பரபுருஷனால் பரிசிக் கப்பட்டவா னொன்பதினும், எனக்குக் கடுமையான முனதோ? யான தந்தையையு மிழந்து, ராஜ்ஜியத்தையுந் துறந்து, பாரியையும் பறி கொடுக்கும்படி நோந்த தந்தோ? என்றிவ்வண்ணம் கண்ணீர் ததுமபத் துனபுற லுறா செய்கையில், இனையபெருமாள அதுகேட்டு மந்திரத்தினால் தடையுறவு நெடமுயிர்ப்பு விடுகின்ற நச்சரவம்போலச் சினம் கொண்டு பெருமானை நோக்கி, எமமையோ!—

ஸந்ஷஸந்ஸுநாநம் ஸந்ஸுஸ்வாஸந்ஸு:
ஸுயாஸீரீஷ்யஸுஸுஸு கீஸுஸுஸுஸுஸு ||

அநாதஇவபூதநாம நாதஸதவமவாஸவோபம;

மயாபபோஷயேண: ரகுஸதத கிமாதத மபரிதபய:ஸ

தேவர் ஸர்வபூதங்களுக்கும் நாதனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாகியும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராகரம் முடையவராகியும், திறமையற்றவன போல ஏன் தவிககின்றீர், தேவருக்குத் தொண்டனாகிய யானிருக்கையிலும், ஸநீகாப முறுவ தொக்குமோ? இந்த விராதன் சினமுறற என்னு லெய்யப்பட்ட கணையின லடிபட டிறந்து வீழ்கையில், இவனுடலிலுள்ள ரத்தத்தை இநதப் பூமியே பானஞ் செயயப் போகின்றது, முன் யான பரதனிடத்திற்கொண்ட சினத்தை இப்பொழுது இந்த விராதனிடத்தில் விடுவேன்; இப்பொழுது எனனால் தொடுத்தெய்யப்பட்ட சரம் விராதன் மார்பில் விழக் கடவது; அவன் மார்பினின்றும் உயிர் வெளியிற செலலக் கடவது; அவனு முடனே தரையில் சுழன்று வீழக் கடவன்; என்றுரைத்துத் தேற்றினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இரண்டாவது சுருக்கம்

புறநிறறு.

பெருமான பிராட்டியார இனையபெருமாள் இவாள் துன்புறுவது மனுஷ்ய பாவனையென்று முன்பே கூறி யிருக்கின்றோம், பிராட்டியாரா விராதன் தொட்ட மையால் கற்பழியாதோவெனில், அழியாது; பெண்களாக ஒருவனைக் காமிததத்

தொழிலார்களாயின், கற்பழியுமே யல்லது, ஆபத்தை யடைந்த காலத்தில இவர்க ளிஷ்டமின்றி, வலுவில் பிராகளால தொடப்பட்டமாததிரததில் கற்பழியாத , ஆகையாலேயே சுந்தரகாண்டத்தில் பிராட்டியார் ஸ்ரீமதாஞ்சனேயர் முதலி லேறிக கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிடம் சேர்வதற் குடன்பட்டிலா ; இவ்வண்ணமே யங்குப் பிராட்டியாரா உரைசெய திருக்கின்றனர் (ஸராமம் லக்ஷ்மணம்) எனபது முதலா யுள்ள சுலோகங்களின் உண்மையாயுள்ள பொருள யாதெனில், அங்கே எனபதற்கு இடையென்னும் பொருளுமன்று, மடியென்னும் பொருளுமன்று, ஸமீபமென்பது பொருள் ; (அங்கேநாதாய) எனபதற்கு, அங்கே அநாதாய என்று பதம், சீதையை எடாமல் என்று பொருள் ; (ஸபாரயென) ஸபையில் பூஜிக்கத்தக்கவாகன ; (கூண ஜிவிதென) பிறருயிலா மாயத்தவாகன, (கதம்பாபென, முனிநுஷ்டகென) ஏன பாலிக ளாகுவீரகன ; (அதாமசாரிணென) அதாமத்தை நாசம் செய்பவாகன ; (பாபயோ) பாவஞ்செய்கின்ற கைகளால், (பாயா) காதலியினா சிறந்தவன ; (பரஸபாசாத) விராதன் சமீபத்திற் சென்றிருப்பதால், என்று சிலா பொருளுரைத்தப பெருமானை விராதன் புகழ்ந்ததாகவும், வீரதையை பரிசுக்காமலே நின்றதாகவும் கூறுகின்றனா கள். இப்பொருள் நியாயமாகத் தோற்றது ; கிரமமான பொருளில் குற்ற மில்லா மையின், இவ்வளவு பிரயாஸம் பவன்றத, ஸம்பந்தாயாததம் ஏதெனில், பிராட்டி யாரா விராதனிடத்தில் யாதசெய்வாரினு வென மச்சனகொண்டு நடுக்குறிலா ; மகன் கொடியனுயிருக்கிலும், தாய அமமகனமீ தருள்கொண்டு, இவன் பர்த்தாவிலு லெகிழ்க்கப்படுவனே என்றருளி நடுக்குறுவதை யுலகில் யாம கண்ணல் கண்டிருக் கின்றோ மல்லோமோ ? இவ்வண்ணமே லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும் விராதன் இவ்வண்ணம் தீச்செயல் புரிந்து பெருமானால் கொலைசெய்யப்படுவனே என்றசங் கொண்டே நடுக்குறறன்ன, ஆகையாலேயே அவனைக் காண்கையிலும், தன்னை யவன பற்றுக்கையிலும் அச்சமுற்றலின ; அவனுடைய கொடிய மொழியைக் கேட்டபின்னே யன்றோ ? நடுக்கினா ; ஆதலின், இப்பொருளே யுண்மையெனக் கொள்க.

பெருமானும் பிராட்டியானா விராதன் கொண்டுபோய்விடுவனே என்றாவது, நம்மை இவன் கொலைசெய்து விடுவனே என்றாவது, அவனைக் கொலைசெய்யுந திறமை இல்லையே என்றாவது பரிதாப முறையிலா, இப்பொழுது யான் ராஜதருமங்களைத் துறந திருக்கின்றமையின், இப்பொழுது ராஜதருமத்தை யங்கேகரித்து வில்லெடுத திவனைக் கொலை செய்வது தருமமாகுமோ வென்னும் ஐயத்தினாலும், இவனை யான் கொலைசெய்து விடுவேனெனவென்று வீரதை இவ்வண்ணம் அச்சனகொண்டு நடுக்கு ளையில், இவனை நிராகரித்து அவனை எவ்வண்ணம் கொலைசெய்வேனென வென்பதின லும், பெருமான பரிதாபமுறறையெனறி, வேதிலை; ஆகையாலேயே பிராட்டியானா விராதன் எடுத்திக்கொள்ளும்போது துன்புறமல், பிராட்டியாரா நடுக்குவதைக்கண்ட பின், துயரக் கொண்டனா. இனையபெருமானும் பெருமானா நோக்கித் தேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாதலின், தேவநதிரன் போலத் தேவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நாத ராகி யிருக்கையில், அற்பமாகிய கோஸலராஜ்ஜியத்தை மாவிடபாவனையில் துறந் திருக்கிலும், அநாதர்போ லாகுவீரோ ? நாதரோ யாதலின், இவனைக் கொலைசெய்வது தருமமே என்றருளி, மேலும் பிராட்டியாரா தாக்கியின்பத்தினாலும், தேவர் ஒருவேளை இவனைக் கொல்ல மனமுற்றாகில், தேவர்க்குத் தாஸனாகிய அடியேனுக்கு ஆண்கு செய்வீராகில், யானே இவனைக் கொலை செயவேனெனவும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ஆதலின், இதவே பெருமான் திருவுளமென்றுணர்க, பெருமானும் இனையபெருமானை நோக்கி, தம்பி பாராய ; (விராதாங்கே) விராதனுடைய வாழ்வில் (ப்ரவேசிதாம்)

மூன்றாவது சருக்கம்.

விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எடுத்துத்
தோளில தாங்கி நடந்தது.

அநந்தரம் மீளவும் விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானி
டர்கலே! நீங்கள் யாவர், எங்குச் செல்லுகின்றீர் என யான கேட்கையிலும்,
பதிலேன் உரைக்கின்றிலீர்கள்; பதிலுரைமின்னென்று வினாவினன். பெருமா
ளவனை நோக்கி, அடா விராதா! யாங்கள் இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்த
வர்கள்; யாங்கள் நற்செயல்நீர்க ளாதலின், இவ்வநத்தை யடைந்து சஞ்
சரிக்கின்றனம்; யாங்கள் உன்னையு மறிய விரும்புகின்றோம்; யாவன்?
இவ்வரணியத்தில ஏன் திரிகின்றனை, உரையாயென றருளிச்செய்தனர்.
விராதனும் பெருமானை நோக்கி, ராஜனே! யானுரைக்கின்றேன் கேளாய,
யான ஜயனெனப்பவனுக்குச் சதஹரதை என்பவரிடத்திற் பிறந்தேன்;
என பெயர் விராதனென்பாகன, யான தவஞ்செய்து பிரஹமதேவ
னிடத்தில் சஸ்திரங்களினால் அழிவொருத வாறும், பிளப்புந் திதைப்பும்
அடையாதவாறும், வரம்பெற்றிருக்கவதேன்; ஆதலின், நீங்கள் என்னை
எதிராககாமல் இந்தப் பெண்ணை விட்டு விட்டு விரைவாக வந்தவழி பற்றிச்
செல்லுக; இவ்வண்ணம் நீங்கள் ஓடி விடுவீராக ளாயின், உங்களை யான
கொலை செய்யேனென்று மொழிந்தனன். பெருமான அதுகேட்டுச் சின
முற்று அவனை நோக்கி, அடா அற்பப் பயலே! வலுவில் யமனைத்
தேடுகின்றனோபோலும், போரில் என்னெதிரில நின்றபின்பும் பிழைத்துச்
செல்வாயோ? மாண முறுவாய்; நிற்க, என்றருளிச் செய்தது, கோதன்
டத்தில் நாளை ஏறிட்டு, விரைவாகக் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்தது, கருட
வேகம், வாயுவேகங்களை யுடையனவும், தங்கக்கட் டமைந்தனவுமாகிய

ஆதரங்கொண்டிருக்கின்ற வீரையை; கைகேயி என்னப்படும் மாயையும், யானருகி
லிருக்கின், கூத்தரதருமத்தைத் துறவே னாதலின், தன் மக்களாகிய உயிர்கள் ஸம்
மென்னும் ராஜ்ஜியத்தைப் பெறுவாக ளாயினும், என்னால் திருத்தப்பட்டு வினா
வில் தன்னைக் கடந்து செல்வாகள்; என்று ஆலோசனை செய்தே யல்லனோ? என்
னைக் காறி புரும்படிப் பிரித் தனுப்பினன்; ஆதலின், அவருடைய எண்ணம் இந்த
விராதன விஷயத்தில் இப்போழ்தே நிறைவேறுகின்றதன்றோ? (மமமாதாஸம்த்
யமா) மம, மா, தாஸம், மதயமா என்று பதம்; என்னுடைய திருவாகிய வீரதையும்,
அந்த மாயை முதலானோகளுது நடுவிற சோந்தவனே! இவனும் இவனைக் கொலை
செய்வதில் வருந்துகின்றன எல்லனோ? வீரதைக்கு (பரஸ்பர்சாதது) பகைத்த
கொடிய இந்த விராதன பிழைப்பதாலும், (கதுக்கரம்) மிகவும் மகிழ்வு, (அஸ்தி)
உளது, இவன் தாந்தையைப் பிரிந்து வந்ததற்கும், ராஜ்ஜியத்தை விட்டு வந்ததற்கும்
தன்புதுது, இவனைக் கொலை செய்வதில் தன்புதுகின்றனனே என்று கருத்துக்
கொண்டே யருளிச் செய்தன னெனவு மறிக;—

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
பி. வெ. சாமிநாதன் துணித் தயவு
அனுப்பிய, சென்னை-20.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் திவ்யம்
அடையம், சென்னை-20.

ஆரண்யகாண்டம்.

நிநிக

பிறந்த ஏழுபாணங்களை யுமெயது விராதன்மேல் நாட்டினர். அந்தச் சரங்
னும் விராதனுடைய பிள்ளை குருத்தோயந்து தனையில் வீழ்ந்தன ;
விராதனும் சினமுதறுச சீதையை விட்டு விட்டுக் காலாந்தகன்போலச்
சூலத்தை ஏந்திக்கொண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எதிர்த் தோடி வரு
தையில், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் சரமாரிபொழிந் தவனை யடித்தவர்கள்.
அந்த விராதனும் அதற்கு நகைத்து நின்று உடலை உளுக்குகையில்,
அந்தப் பாணங்கள் யாவும் உதிர்ந்து வீழ்ந்தன ; விராதன் வரதானத்தி
னால் இவர்களுடைய பாணங்களுக் கிழக்காமல் உயிரை நிலைக்கச்
செய்துகொண்டு சூலத்தைச் சுற்றி இவர்களமே லெய்தனன. பெருமா
ரதனை யாகாயத்திலேயே இரண்டு பாணங்களினால் மூன்று துண்டாகச்
செய்தருளுகையில், வச்சிராயுதத்தினு லறுக்கப்பட்ட மேரு சிகரம்
போல அந்தச் சூலம் தனையில் வீழ்ந்தது ; உடனே விராதன
சினமுதற் றருகி லோடி வருகையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் கரு நாகங்
ள போன்ற வாளகளை யுருவிக்கொண்டு வீசினர்கள். அவன அதனை
சுடியஞ் செய்யாமல் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவர்களை யுமெடுத்தத் தன
காள்களில் வைத்துக்கொண்டு செல்லுகையில், பெருமா ளினையபெரு
ரனை நோக்கி, அடா தம்பி ! இவன நாம போகவேண்டிய வழியிலே
ரனை செல்லுகின்றனன் ; ஆதலின், இவன நம்மைச் சுமந்து செல்லுக;
நடையில் கொலவோமென் றருளிச் செய்தனா. அவனும் இவர்களைக்
முநதைகளைப் போலவே எளிதாகத் தாங்கிக்கொண்டு சிங்கநாதம்
சயது பலவகை மரங்களடர்ந்து மஹாமேகம் போன்றதும், பலவகைப்
மலைகளினு லொலிச்சப் பட்டதும், பற்பல விலங்குகள் சூழ்ந்துள்ளது
புகிய அந்தத் தண்டகாவனத்தி னிடையிற் சென்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து ச ரு க க ம் .

பெருமானும் இளையபெருமானும் விராதனைக்
கொலைசெய்து புதைத் தருளியது.

இவ்வண்ணம் விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைத் தோளி லெடுத்தாக
கி செல்லுகையில், பிராட்டியார் கண்டு கைகளை யுயர வெடுத்துக்
கி, அந்தோ ? என் பிராணநாதர் தம்பியுடன் கொடிய வரக்கூ
ந்துக்கொண்டு போகப் படுகின்றனோ ? எனனைச் செந்நாய் புலி கடி
ய கொடிய மிருகங்கள் தின்னும் ; அடா அரக்கர் கோமானே ! அவர்

களை விட்டு விட்டு, என்னையே எடுத்துக்கொண்டு செல்லடா என்று கூட
கையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் அதுகேட்டு விராதனை விரைவில்
கொலைசெய்யக் கருதிப் பெருமாள் விராதனுடைய வலது தோளையும்
இனையபெருமான இடது தோளையும், வாள்களினால் வெட்டி விட்டனர்
உடனே விராதன் தோள்கள் அறுபபுண்டு, அசனியா லடிபட்ட மகி
போலத் தரையில் சாய்ந்து வீழ்ந்தன ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அவனை
கால்களினாலும், முழங்கால்களினாலும், முஷ்டிகளினாலும் மிதித்தும்
இடித்தும், குத்தியும், உயரவெடுத்துத் தரையிலிழ்த்தும், தரையில் புரட்டி
யும், துடைத்தும் கொன்றனாக ள இவர்களால் விராதன் இவ்வண்ணம்
பிடைசெய்யப்பட்டும் இறக்காமல் வருந்துவதைப் பெருமாள் கண்டு
இனையபெருமானே நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இவ்வீன வரதானத்தால் நம்
மாயுதங்களால் மாணமுறுகின்றிலன். ஆதலின், இவனைக் குழிதோண்டி
புதைத்துச் செல்வோமென றருளிச் செய்தனா, விராதன் அந்த வாக்
யத்தைக் கேட்டுப் பெருமானே நோக்கிப் புருஷ சிங்கமே ! இத்திரானுக்
நிகரான பலமுடைய உம்மால் யான் அழிக்கப் பட்டேன், யான் மோஹ
தினால் முன்பு தேவனா யறிந்திலேன். இப்போது தேவர் ஸ்ரீராமமொனவும்
இவா இனையபெருமானெனவும், இவா பிராட்டியாரொனவும், நன்குண
கினதேன். யான் சாபத்தினால் இவ்வண்ணம் கொடிய அரக்கனாயினேன்
யான் தும்புருவெண்ணுங் கந்தருவன், குபேரனா லிவ்வண்ணம் சபிக்கப்
பட்டேன், சாபமுறங் காலையில் யான் ஸாபரவண்ணனே வேண்டுகையில்
அவன் என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரா போரில் உனனைக் கொலைசெய்வான்
அப்பொழுது நீ சாபந்தீர்த்து வானேறக் கடவையென்று மொழிந் திருந்
தான். யான் அவனிடத்திற் சேவைபண்ணும் வேளையில், யான் சம்ப
யிடத்தில் மோஹன்கொண்டு சோந்திருநதமையின், எனக் கிவ்வண்ணம்
சாபம் நேர்ந்தது, தேவருடைய அருளினால் அநதக் கொடிய சாபத்தினால்
பட்டேன். இனி யான் என்னுடைய லோகம்போய்ச் சேவேன்
உங்களுக்கு மங்கல முளதாகக் கடவது, இங்கிருந்து ஒன்றையோஜன
தூரத்தில் சரபங்கமஹாமுனி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனா, தேவர்க்கு
அங்கெழும் தருளவீரங்களாயின், அவரோ உங்களுக்கு நன்மை யளித் தருளு
வா; என் சரீரத்தையும் குழியில் தாளிப் புதைத்துச் செல்க, —

रक्षसां गच्छत्या मेषधर्म्पुनश्च

अवैश्वदेव्यं तैश्वेमां लोकां गच्छत्या ॥

ரக்ஷஸாகதஸ்தவாரா மேஷதாமஸஸநாதன:

அவடேயேநிதியாதே தேஷாம்லோகாமஹோதயா:

சுவத்தைக் குழியில் புதைக்கவேண்டு மென்பதே ராக்ஷஸ தர்
எந்த ராக்ஷஸர்கள் குழியில் புதைக்கப் படுகின்றனர்களோ ? அ

அழிவற்ற உலகங்களை யடைகின்றனார்களா; என்றிவ்வண்ண முறை செய்து விட்டு வானேறினன. பெருமானும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு இளைய பெருமானே நோக்கி, லக்ஷ்மணா! யானே போன்ற இந்த விராதனுடைய உடலைப் புதைக்கப் பெரிய குழியைத் தோண்டிக் கடவையென ஹனாத்து, விராதன் கழுத்தைக் காலினால் மிதித்து நின்றனா. அநந்தரம் இளைய பெருமானும் அந்த விராதனருகில் மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளினால் பெரிய குழி தோண்டிக் கழுத்தைத் திருக்கிக் கொண்டு குழியில் தள்ளினா. அப்பொழுது பயங்கரமாகக் கூவுகின்ற அந்த விராதனை ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாக ளிருவரு மெடுத்துக் குழியில் தள்ளி, இவன் வரததிலுல் சந்திராதிகளுக் குச் சாகாவிடினும், இவனைக் கொல்லு பூபாயம் இதிலேயென்று தோந்து மகிழ்ந்தனாகா. அந்த விராதனும் தநன் நற்கறி பெறுவதன் பொருட்டித் தானே தனனைப் புதைக்கும்படி வேண்டிக் கூவி இறந்துகொள்கையில், அவ வனமெங்கும் அவ்வொலியினு லொலித்தது; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாகளும் அவ வண்ணம் அவனைப் பள்ளத்தில் தள்ளிச் சிலைகளினால் அககுழியை நிறை த்து மூடி மகிழ்நது, பிராட்டியாராடும் அழைத்துக்கொண்டு விண்ணிடையிலு சந்திரசூரியாகாபோலக் காணிடையில் சந்திரசிந்துத்திகழ்ந்தனார்களா.*

ஆரண்யகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிறம்

ஐந்தாவது சருக்கம்

சரபங்கர் பெருமானாக கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு,

விண்ணுல கடைந்தது

இவ்வண்ணம் பெருமாள் விராதனைக் கொலை செய்து விட்டுப் பின்பு, சேதையை யாலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு துன்புறற்கவென்று தேற்றி, இளைய பெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி! இந்த மிகக் கொடியது, காட்டு

■ தோபிராட்டியா ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாகளை விராதன் கொலைசெய்வானேவென்ற ச்சச் சொண்டிலா; விராதனை யவர்கள் கொண்டு விடுவார்களென்றே அச்சம் கொண்டு அவர்களைத் தம்பிடத்தில் அழைப்பதன் பொருட்டே தமமைப் புலி முத லானவை நினனுமென்று கூவினா பின் பிவர்கள் மீளாமையினால், விராதனை நோக்கி, அடா இவர்களை நீ எடுத்தக் கொண்டபோய் அழியற்க; அவர்களை விட்டு விட்டு, (மாம்) செல்வத்தைபுற்று வாழ்க; என்றுரைத்தனா. ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணா கள் இவரது பாவத்தை யறிந்தே வினாவாக அவனை வெட்டிக்கொன்றனாகள். சேதை துன்பப் படுகின்றனனோ யென்று அவனைக் கொல்லும் பக்கத்தில், முன்பே அவனைக் கொல்லுசெய் திருப்பார்களென ஹனாக.

மனிதர்களு மொருவ ரிலர் ; ஆதலின், வினாவாகச் சரபங்கமஹாமுனி யிடம் செல்வோமென்று அருளிச்செய்து, வினாவாகச் சரபங்காமுந் தேர்து பார்க்கையில், அங்கே தேவலோகத்தினின்றும் தேவேந்திரன தேர்ந்தேறிவந்து அங்கே தேரினின்று பிறங்கிக் கால் தலையில் படாமலே நின்று, சிறந்த வாகடையா பரணங்களை யணிந்து, தனனைப் போன்றவர்களினால் சூழப்பட்டுத் திகழவும், சிறந்த குதிகைகள் கட்டி வானிடையிலேயே நிழ்கின்ற அந்த இரத்திரனுடைய சதம் நிற்கவும், முழுமதி மண்டலம் போன்ற வெண்குடை விளங்கவும், தெய்வப் பொதுமகளிர்க ளிருவாகள இத்திர னிருபுறத்திலும் நின்று வெண்சாமரை வீசவும், கந்தர்வாபஸரணாதி தேவர்கள் வானில் நின்று இத்திரனைப் புகழவும், பின்பு சரபங்கமஹாமுனி இரத்திரனுடன் ஸல்லாபம் செயதுகொண் டிருக்கவும் கண்டு, இனையபெருமானே நோக்கி, அடா லக்ஷமனா ! பாராய் ஆகாயத்தில் ஆதித்த னுதித்தாப போல சதம் திகழ்கின்றது, முனடியாம் இத்திரனுடைய தோகுதினைக்கள எவ்வாறிருக்குமெனக் கேட்டிருக்கின்றனமோ ? அத்தன்மையனவாகிய குதிகைகளே இந்தத் தேரில் கட்டப்பட இருக்கின்றன ; இந்த ரத்தத்தைச் சுற்றி நிற்கின்றவாகளும், குழைக ளணந்தும், யௌவன முறறும், வாக ளனைப் பிடித்தும், நீண்டகன்ற மாபினில் அககினிபோல ஒளிர்கின்ற மாலைகளைப் பூண்டு, பீதாம்பரங்களை யுடுத்தும், வீரமுறறும், இருபத் தைந்து வயது பொருந்தியும், நூறு நூறு கண்களுகளை யடைந்தும், நூற புறங்களிலும் திகழ்கின்றனர்களா, பெரும்பாலும் தேவர்கள் எப்பொழுதும் இருபத்தைந்து வயதுடையவாகா போலவே விளங்குவார்களா ; இவ்விடத் திலேதானே சேதையுடன் முகாததகாலம் நிற்கக் கடவை. இவன் யாவனோ அதனை யறிகின்றேனென நருளிச்செய்து, சேதையுடன் இனைய பெருமானே பீங்கே நிறுத்திவிட்டித் தாம் மாதிரம சரபங்காமுநத்திற குள்ளெழுந் தருளுகையில், இத்திரனும் இவ்வாக கண்டு சரபங்கமஹா முனியை நோக்கி, ஏகாந்தமாக மாதவர் சோனே ! ஸ்ரீராமபிரா னிகே எழுந்தருளுகின்றனா, இவா இப்பொழுது எனனைக் காண்பது தகுதி யற்றது ; இவர் தம் பிரதிஜனையை முடித்த பின்பு, என்னைக் காண்க ; பிற சொருவராலும் செயற்கரிய காரியங்கள் இம்மஹாதுபாவராலேயே செயற் குரியனவாகி யிருக்கின்றன ; ஆதலின், இவர் இக்காரியங்களை முடித்த பின்பு, யானும் இவ்வாகக் கண்டு மகிழவேனென றுரைத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தேருந்த வாணேறினன் , இத்திரன் சென்ற பின்பு உபகரணங்கள் நிறைந்த அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்ற சரபங்கமஹாமுனிவரிடம் பெருமா ளெழுந்தருளிப் பிராட்டியாருடனும், இனையபெருமானுடனும் அவரைப் பணிந்து, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவர்க ளாகிப் பர்ணசாலையிறங்கி மகிழ்ந்து, பின்பும் சரபங்கமஹாமுனிவரை நோக்கி, ஸ்வாமி ! இப்பொழு திங்கு விண்ணினின்றும் வந்தெய்தினவா யாவனென வினா யருளினர். சரபங்கமஹாமுனியும் பெருமானே

ஸ்ரீராமசந்திரோ ! தேவேந்திரன் என்னைப் பிரஹ்மலோகத்தில் கழைத்துக் கொண்டு போவதன் பொருட்டு வந்திருந்தனன் ; யான் பிறர் செயற்கரிய தவஞ்செய்து, அவவுலகஞ் செல்லும் புண்ணியத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேனாதலின், இப்பொழுது மஹாத்துமாவாகிய உமமுடன் ஸல்லாபஞ்செய்து மகிழ்ந்து விண்ணுலகஞ் செல்வேன் ; நீர் ஸமீபத்தில் எழுந்தருளுவதை யுணர்ந்தே யான் இந்திரனுடன் பிரஹ்மலோகஞ் சென்றிலேன் ; யான் தவத்தினால் வென்ற பிரஹ்மலோகங்களையும், தேவலோகங்களையும், தேவர்க் கர்ப்பணஞ்செய்யவேன் ; ஏறறுக்கொள்க ; தேவர்க்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாச் செயல்கள பயன்படா வல்லவோ ? என்று அருளிச் செய்தனா, சரபங்கமஹாரிஷியினால் இவ்வண்ண முறைசெய்யப்பட்ட பெருமானும் அவனா நோக்கி, மாதவா கோமானே ! யானே தேவருடைய கர்மபலங்களை யந்தர்யாமியாயிருந் தனுபவிப்பேன் ; யான் இப்பொழுது " திக்காட்டில் வாஸஞ் செய்யத்தக்க இடம் யாதோ ? அதனை யருளிச்செய்தீரென்று வினா வினா, சரபங்கமகாயோகியும், மீளவும் பெருமானேநோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரோ ! இந்தக் காட்டினையில் ஸாதிக்கண்ணனானும் மஹாமுனி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா, நீங்கள் அங்கெழுந்தருளீர்களாகில், அவர் உங்களுக்கு ஸனமைசெய்தருளுவர் ; இந்த நதிக் கெதிராகச் சென்றால் அவருடைய ஆஸ்ரமஞ் சோவீரகள், இங்கே காணப்படுகின்றதே || இதுவே நீங்க ளெழும் தருளத்தக்க நலவழி ; நீர் இங்கே முகூர்த்தகால மெழுந்தருளியிருக்கக்கடவீர், யானிந்த மூப்புற்ற சரீரத்தைப் பாம்பு புளையை விடுவது போல விட்டு வானேறுவேனென்று அருளிச்செய்து, செந்தீயை வளர்த்து விதியின்படி நெய்யாகுதிசெய்து அததீயில் குதித்து ஆஹுதியாகி எரிந்தனர், உடனே யவர் அந்த மூப்புற்ற சரீரத்தை எரித்து, திவ்விய ரூபம் கொண்டு அந்தத் தீயினின்று மெழுந்து திகழ்ந்தனர். பெருமானும் இனையபெருமானுடனும், பிராட்டியாருடனும், அதனைக் கண்ணுற்று வியப்படைந்து மகிழ்ந்தனர். சரபங்கமஹாமுனிவரும், ஆஹுதாக்கினிகளின் லோகங்களையும், ரிஷிகளின் லோகங்களையும், தேவலோகங்களையும் தாண்டிப் பிரஹ்மலோகம்போய்ச் சோந்து, பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கூடி, எழுந்தருளியிருந்த வாணிமனாளனாக கண்டு பணிந்தனர். பிதாமஹரும் இவரைக் கண்டு உனக்கு நல்வரவாகக் கடவதென் றுரைத் தாதாஞ்செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆறுவதுசூகம்.

பெருமாள் சரணமடைந்த ரிஷிகளுக்கு அபய மளித்தது.

சரபவகமஹாமுனிவா பிரஹ்மலோகஞ் சேர்ந்த பின்னர், வைகாணஸர், வாலகிலயா, ஸம்பரசுநாஸா, பரிசுபா, அர்ச்சுமகுட்டா, பத்ராஹாரர், தந்தோலுநீலர், உனமஜ்ஜகா, காதாசயயா, அஸ்யயா, அபராவகாசகா, ஸசிலாஹாரர், வாயுபசுநா, ஆகாஸநிலயா, ஸ்தத்தணடிலசாயிகா, வரதோப வாலிகள, ஆர்த்ரபடா, ஸஜபா, தபோநிதயா, பஞ்சசுபர் எனனம் பேதங் களை யுடையவர்களும், பிரஹ்மதேஜஸஸு விளங்குபவர்களும், யோகத் திறமை யுடையவர்களும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களுமாகிய மஹாயோகி கள் பெருமாள் சரபவகாஸாமத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பதை யுணர்ந்து, எல்லோரும் கூடி யங்கெழுந்தருளிப் பெருமானைக் கண்டு இவ்வாறே கேட்கிக் கேளாய ஸ்ரீராமா ! நீ இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கும், இந்தத் தேசங்களுக்கும், பிரதானமும், நாதரு மாகின்றீர், தேவர்களுள் தேவேந்திரபோல நீர் புகழினாலும், தோஷணியினாலும் புகழப்படற்குகின்றீர், தந்தையி னிடத்தில் பத்தியும், ஸத்தியமும், தருமமும், உம்மிடத்தில நிறைந்து விளங்குகின்றன, தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில் சிரத்தை யுடைய வரும், பரம்புருஷருமாகிய உமமைச் சரணமடைந்து யாங்கள் ஒன்றை வேண்டுகின்றோம், நீ சுபமாகவே எங்களைப் பாதுகாக்கச் சித்தராகியிருக் கையில், யாங்கள் உம்மை யுதாலினாப்போல வேண்டுவது தகுதியற்றது; ஆயினும், யாங்கள் ஆர்த்தியினால் செய்யும் இப்பிழையைய பொறுத் தருள்க, யாவனொருவன் அரசனாகிய யாநில ஒரு பங்கு கபடம் வாங்கிக் கொண்மீம், பிரஜைகளைப் பிள்ளைகளைப்போலப் பாதுகாக்கின்றிலனோ ? அவனுக்கு மிகப் பாவம் விளையும், யாவனொருவன் தனனாட்டி லுள்ளோர களைத் தன்னுயிர்களைப் போலவும், தன் மக்களைப் போலவும், பாதுகாத் தளிக்கின்றனனோ ? அவன் அழிவற்ற புகழினைப் பெற்று, கடையில் பிரஹ்மலோகஞ்சேர்ந்து, பிரஹ்மாவினாலும் பூஜிக்கப் படுவான், அன்றி யும், உயிர்களைத் தருமத்தினால் பாதுகாக்கின்ற அரசன் முனிவர்கள் செய யுந் தவங்களின் நாலிலொருபங்கு பெற்று ரிஷியெனப் படுவான் ; எங்க ளெல்லோர்க்கும் நீ நாதராயிருக்கையிலும், யாங்கள் ராசுஸர்களினால் கொல்லப்படுகின்றனம் ; எழுந்தருளுக ; ராசுஸர்களினால் கொல்லப் பட்ட முனிவர்களது சரீரங்களைக் கண்ணுறுக ; சில அரசர்களா பம்பாநதி யின் கரையில் வாஸஞ் செய்பவர்களையும், இந்த மந்தாகினியினருகின் வலிப்பவர்களையும், சித்திரகூடத்தில வாழ்பவர்களையும், வெகுவாகக் கொல்லுகின்றனர் ; இவ்வண்ணம் யாங்கள் படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்கின்றிலோம் ; ஆதலின, தஞ்சமடையதக்க உமமையே சரண

மாக வந்தடைந்தனம் ; ஆதலின், ரிசாசராகளால் கொல்லப்படுகின்ற எவகளைப் பாதுகாத்தருள்க ; இவ்வுலகினில் இந்தத் துன்பத்தைப் போக்க வேற்றொருவரும் தஞ்சு மாகா, ஆதலின், எங்கெல்லோரையும் ராசுஷஸர்க்களிடத்தி னின்றும் பாதுகாத்தருள்க ; என்று மொழிந்து சரண மடைந்தனாகள் பெருமானும் அந்த முனிவர்களது வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவர்க ளெல்லோரையும் நோக்கி, முனிவர்களே ! பெரியோர்களாகிய நீங்கள் சிறுவனான எனனை நோக்கி, இவ்வண்ணம் அருளிச் செய்யத் தக்கவாக எல்லோர்களா, யான் உங்களுக்குக் கும்மேவல் செய்யத்தக்கவனாகினேன, அரசன எல்லோரையும் பாதுகாக்கவேண்டி மாதலின், என்னுடைய காரியத்தினாலேயே யான் இந்த வனத்திற்கு வரத்தக்கவன் ; தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்பவனாகவும், இந்த உலக மெய்தினேன, தற்செயலாயத் தேவர்களுடைய காரியத்தைச் செய்பவனாகவு மாயினேன, ஆதலின், யான் இந்த வனத்தில் வாஸஞ்செய்வதில் என்னுடைய தருமமும், பிதருவாகிய பரிபாலனமும், சரணாகதர்களாகிய உங்களுடைய ஸுமரணமும் சித்தித்தன, —

ॐ ஸ்வஸ்தி ॥

ॐ ஸ்வஸ்தி ॥

தபஸவிராமனே சதருன ஸுதமிச்சாமிராசுஷஸான

புரபதவியாயமருஷபஸஸ பராதாமேதபோதனா.

கேட்டருளீர் தபோதனாகளோ ! உங்களுக்குப் பகைவர்களாகிய அரசு கர்க ளெல்லோரையும் போரில் கொலை செய்யச் சங்கடபித்தேன, இனி என்னுடைய ஆண்மையையும், என தம்பியினுடைய வலியையும் பாரீர்கள் ; என்றருளிச்செய்து, தபோதனாக ளெல்லோராகும் அபயமளித்து, அவா களால் பூஜிக்கப்பட்ட செயலுடையராஃப பிராட்டியாரா இளையபெருமாளாக னுடன சதிசுக்ஷணமாக முனிவரது ஆஸாமத்தை நோக்கி, எழுந்தருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஆளுவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஏழாவது சருக்கம்

பெருமான ஸுதிசுக்ஷணமுனிவரால் பூஜிக்கப் பட்டது

அநந்தரம் பெருமான ஸுதி லக்ஷ்மணர்களுடனும், அந்த முனிவர்க ளுடனும், சதிசுக்ஷணமறாமுனிவரது ஆஸாமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுப்

பற்பல நதிகளைத் தாண்டிப் பெரிய மலையாக கண்டு அதனைக் கடந்து சென்று, அதற்குமேல் பறபல மரங்க ளடாந்துள்ள அந்த ஸுதீக்ஷ்ணா மரத்தி னுட்புகுநது, ஜடாமண்டலதாரியும், தபோவருத்தருமாகிய ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவனாக் கண்டு பணிநது அவரை நோக்கி, மாதவனே! யான சக்கரவர்த்தி குமாரனான ராமனாகின்றேன்; தேவனாக காண்பதன்பொருட் டுங்கெய்தினேன்; ஆதலின், தேவனாக கிதமருளிச்செய்க; என்றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரும் பெருமானைக் கண்டு ஆலிங்கனாடு செய்துகொண்டு பெருமானை நோக்கி, அடா வீரனும், தனமிகனுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரா! உனக்கு நல்வரவாகக் கடவது இந்த ஆஸ்ரமத்தில் நீ பொன்னடி சார்ந்தினமையின, இப்பொழுதே இந்த ஆஸ்ரமம் நாதனுடையதுபோலும், நீ இங்கெழுந்தருளுவதை எதிர்பார்த்தே இந்தச் சரீரத்தை விட்டி வாணேறியிலேன்; நீ ராஜ்ஜியத்தைத் துறநது, திருச்சித்திரகூடரு சேர்ந்திருக்கையில், தேவேந்திர னிகெய்தி உன்னுடைய செய்தியையு முலாந்து, தவங்களினால் பறபல பொன்னுலகங்களைப் படைத்திருக்கின்றேனெனவும், எழுந்தருளீனொனவு முனாத்து அழைத்தனன், அந்த நல்லுலகங்களிலு என்னிடத்தில் அருளினால் வீரர் லக்ஷ்மணனாகளுடன் விஹாரஞ் செய்தருள்க; என்று காமபலஸங்கத்தைத் துறநது, தம் முடைய கருமங்களை பகவானுக் காப்பணஞ் செய்தனா. பெருமானும் அம் மஹாயோகியை நோக்கிப் பகவானே! யானே அந்த லோகங்களை யங்கி காரஞ் செயவேன்; யான இப்போது தங்கே வாஸஞ் செய்வதற்குரிய தேசத்தை யருளிச் செய்க; சரபங்கமஹாமுனிவா தேவரிடஞ் செல்லும் படி யருளிச்செய் திருக்கின்றனனென் றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனியும் மீளவும் ஸ்ரீராமசந்திரனை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! இந்த னுடைய ஆஸ்ரமமே மிகவும் வாஸயோக்கியமா யிருக்கின்றது; ஆனால் சிங்கம் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் அடிக்கடி இங்கெய்தித் திரிகின்றன; இவ்விடத்தில் அந்த மிருகங்களினால் மாததிரமே பயமன்றி, வேறொருவராலும் பயம் நோர்திலது, என்றருளிச் செய்தனர். பெருமான அந்த வாககியத்தைக் கேட்டவுடன் வில்லை ஏறிட்டுக் கணைதொடுத்தும் சித்தஞ் செய்துகொண்டு அம்முனிவரை நோக்கி, மஹாயோகி! யானிங்கே வாழ்ந்து, கொடிய மிருகங்களைக் கணையினு லடிப்பேன்; அப்பொழுது தேவர் அதைக் கண்டு வருத்தமுறவீர், இவ்வண்ணம் தேவர் வருத்தமுறமாறு செய்வதை விடக் கொடுமை யுளதோ? ஆதலின், யான் இவ்விடத்தில் நெடுங்காலம் வாழ விரும்புகின்றிலேன்; என்றருளிச் செய்து

னர். பின்பு, மலைப்பொழுதாயினமையின, ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய
 நியத்யகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அந்த
 ஆஸ்ரமத்திலேயே எழுந்தருளி யிருந்தனர். பின்பு, ஸுதீக்ஷணமஹா
 முனிவரும் தவசிகள் புஜிப்பதற்குரிய கந்தமூலபலங்களைத் தாமே நேராகக்
 கொணர்ந்து, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு அர்க்யபாதயாசமனியாதிகளினால்
 புஜித்தளித்து மகிழ்வித் தருளினார். ■

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுவது சருக்கம்

முற்றிற்று

எட்டாவது சருக்கம்.

பெருமான ஸுதீக்ஷணமுனிவரிடத்தில் விடை

பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டது

பெருமான பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமானுடனும் ஸுதீக்ஷண
 முனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டவராகி, அவருத் துயில்கொண்டனறிரவைப்
 போகி, மஹாநாதயத்தில் துயிலுணர்ந்து, லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன்
 நியத்ய கர்மங்களை முடித்து, அக்கினியையும், தேவர்களையும் விதிப்படி
 பூஜித்து, வெய்யோ னுதயமாகுகையில், உபஸ்தானஞ் செய்து விட்டு,
 ஸுதீக்ஷணமஹாரிஷியைக் கண்டு பணிந்து, அவரை நோக்கித் தபோ
 நிதியே யாங்கள் பூஜிக்கத்தக்க தேவரால் யாங்களே பூஜிக்கப் பட்டவர்க
 ளாகித் தேவருடைய ஆஸ்ரமத்தில் இன்புறறு வாழநதோம் ; உடன் வந்த
 முனிவர்கள் எங்களைத் துறைப் படுத்துகின்றனர். ஆதலின், விடை
 கேட்கினறேன் ; போய வருகிறோம் ; யாங்களும் ஆஸ்ரமங்களையுங்
 கண்டு களிப்புறத் துறைப்படுகின்றோம், ஆதலின், எங்களெல்லோர்க்கும்
 அனபு கூர்ந்து, விடை கொடுத்தருள்க, —

ಅವನೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ

ಅನುரோಧை

ಅவியுறையாதபோயாவது ஸ்ராயோநாதிவிராஜதே

அமாகேனுகதாமல்ஷமீம் பராப்யேவானவயவாஜிதே.

* இளையபெருமான உணவு துயில்களைத் துறந்தவ ராதலின், முனிவர் தமக்
 கனித்த காய கனிகளைப் பெருமானாகக் கனித்து விட்டனர். பெருமானும் தம்பி யளித்த
 ததைத் தாமுண்டு, முனிவர் தமக் கனித்ததைப் பிராட்டியாகக் கனித்தனர். ஆதலால்,
 பிராட்டியாகக் கனித்திலென்றறிதே.

இழிகுலத்தோன் அரியாயத்தால் மிகப் பொருளை யடைந்து, பிறரைத் தவிர்க்கச் செய்வதுபோல, இந்த வெய்யோன கதிர விரிந்து உலகங்களைத் தவிர்க்கச் செய்வதற்கு முன்னமே யாங்களா வழிபைக கடந்து செல்ல விரும்புகின்றோமென றுறாசெயது, மீளவும் பணிந்து நின்றனர். இவ வண்ணம் பணிந்த ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைக் கரங்களாலெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, சுதீக்ஷணமுனிவரும் இவர்களை நோக்கி, ஸ்ரீசககரவாதத்தித் திருக்குமாரர்களே ! நீங்கள் வழியில் இன்புறறு மகிழ்ந்து செல்லக் கடவீர்கள், தண்டகாரணிய வாஸிகளாகிய இந்த முனிவர்களது ஆஸ்ரமங்களை யுங் கண்டு மகிழ்க் ; மிகுந்த காய கனிகள் நிறைந்தும், நறுமலர்கள் மலாநதும், சிறந்த மிருக நிராகா குழந்தும், பகை நீங்கிய பறவைகளை யுடையதும், மலாநத கமலங்களை யுடையதும், குளிர்ந்து தெளிந்த ஸீரை யுடையதும், நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்துள்ள தடாகங்கள் பொருந்தியதுமாகிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைக் காண்க, இப்போழ்து சென்று மீளவும் இங்கெய்துக ; என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினார். அந்நதரம் பெருமாள் இனையபெருமானுடன் அம்முனிவரை வலம் வந்து புறப் படுகையில், பிராட்டியார இருவாக்கும் அம்பரூத் தூணிகளையும், கோதண்டங்களையும், வாளகளையுங் கொடுத்தனா இவ்விருவார்களும் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு தூணீரங்களைக் கட்டிக்கொண்டும், வாளகளைக் கசகசையி விறுகிக் கொண்டும், கோதண்டங்களை நானேறிட்டிக் காத்தி லேந்திக் கொண்டும், பிராட்டியாருடன் கூடி, அந்த ஆஸ்ரமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டருளினார்கள்

ஆரண்யகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறது

ஒன்பதாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் பெருமானை நோக்கி, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்வது

தருமமோவென்று வினாவி யருளியது.

இவ்வண்ணம் ஸுதீக்ஷணமஹாமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்ட பெருமானைப் பிராட்டியார நோக்கி, ஸ்வாமி என் பிராணநாயகோ ! தேவர் இப்போழ்து செய்யும்படி மேற்கொண்டிருக்கின்ற முனி தருமம் மிகவும் ஸுலக்ஷ்ம மார்க்கத்தினால் சித்திக்கின்றது ; இஃது கரமக் குரோதாதிகளினு லுண்டாகிய துன்பத்தைத் துறந்தவர்க் கொடுக்க யன்றிச் சினமுற்றோர்களுக் கொடுக்க தாகாது ;—

நீர்நீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்
மிநீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்
மிநீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்

நீர்நீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்
மிநீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்
மிநீர்வாய்நாநீர் காங்காரிவாய்நீர்

பொய்யம்மொழியை மொழிவது, பாத்தையலைப் புணர்வது, பகையினறி
யொருவரைப் பகைத் தடிப்பது எனலும் இம்முனறும், காமத்தினால் பிற
ந்த வியஸனங்களென்பபுகின்றன; இவைகளுள் பொய்யம் மொழியைத்
தேவர் இதுவனாயி லுணர்த்தினீர், இப்போழுது முறைகின்றனீர்; இனி
யுனாயீர்; பிறர் மனைவிகளையும் தேவா கனவிலும் விருப்புறநீர்; இனி
மேலும் விருப்புறீர்; எப்பொழுதும் ஸ்வபாரியை யிடத்திலேயே ஆளத்தி
யுறுகின்றீர்; தரும் மறிந்தவரும், ஸத்தியவாதியும், பித்தருவாக்கிய பரி
பாலனஞ் செய்பவரு மாகின்றீர்; இவை முதலிய நற்குணங்கள் ஐம்புலன்
களை வென்றவர்களுக்கு அரியனவல்ல. தேவா ஜிதேந்திரிய ரென்பதைபு
மறிவேன; ஆகிலும், வைரமினறி யொருவரைக் கொலை செய்வதெனலும்
கொடுமையே தேவருக் கிப்போது நோகின்றது; தண்டகாரண்ய வாஸிக
ளாகிய ரிஷிகளைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு, ராசுஸர்களைக் கொலை
செயவேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்தருளினீர் ரஸஸீரோ? இத்தனபொருட்டே
யன்றோ? தேவா தம்பியுடன் வில்லைக் கரத்திலேநிதிப் புறப்பட்டிருந்
கின்றீர்; ஆதலின், யான தேவருடைய இரதச் செயலைச் சிந்தை செய்கை
யில், இஃதெனக்கு நலமெனத் தோன்றுகின்றிலது, என மனமும் சிந்தா
குல மாகின்றது, ஆதலின், யாம் இப்பொழுது தண்டகா வனத்திஹுட
புருவது தகுதியற்றது; இது நலமென யானுடனபடேன; அதற்குக்
புரைக்கின்றேன் கேட்டருளீர்; தேவா ஆயுதத்தைக் கையிலேந்திச்
செல்லுகையில், வனசாங்களைக் கண்டு பாணங்களைத் தொடுத்திப்
கையில் ஆயுத மிருக்கின், அஃது வாளா இருக்க விடாது, கூத்திரியர்
களுக்கு வில்லும், அக்கினிக்கு விரகும் அருகிலிருக்கையில், தேஜஸ்ஸை
யும், பலத்தையும், பெரும்பாலும் வளரச் செய்யும்; முறகாலத்தில ஒரு
மஹாமுனிவர் காட்டிடை யில் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கையில், அவரு
டைய தவத்தைக் கெடுப்பதன் பொருட்டு, இந்திரன் வானைக் கையிறிபித்
துக்கொண்டு ஏவலாளனவேஷம்பூண் டுகையதி, அந்த முனியை நோக்கி,
ஸ்வாமி! யான் ஒரு காரியமாக ஒரிடம்போய வருவேன; யான் வருமளவும்
இந்தவானைத் தேவர் பாதுகாத் தளிக்க; மீளவும் யான் வந்து பெற்றுக்
கொள்வேனென்றுவாத்து, அந்த வானை வைப்பாக அவரிடத்தில் கொடுத்து
விட்டிப் போய் விட்டான். அந்த முனியும் அந்த வானை வாங்கிக்கொண்டு

வைப்பாதலால், அதனையோரிடத்திலும் வைத்துச் செல்ல நம்புதலின்றி, எப்பொழுதும் அதனைக் கையில் வைத்துக்கொண்டே திரிந்தனர். அதனை விட்டி எங்கும் சென்றிலர்; இவ்வண்ண மிருககையில், தவமுயற்சியில் ஊக்கந்தப்பிக் கொடுமைபூண்டி வாஸினால் பறபல உயிரகளைக் கொன்று கடைபில் நாகத்தை யடைந்தனா, இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்ததென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஆதலின், ஆயுதம் அருகிலிருக்கின், இத்தன்மையதாகிய தீமையை வினாகும, ஆயுதமெனபது நெருப்புப்போலச் சேர்ந்தவரைப் பற்றி எரிகும;—

స్నేహోచ్చబహుమానోచ్చ స్థారయే త్యాంనశికుయే ॥

ஸநேஹாசதபஹுமாஞ்சச ஸமாறயேதவாமாசக்ஷயே.

தேவா யாவு முணர்ந்தவரும், எனக்குக் குருவு மாகின்ற ராதலின், தேவர்க்கு யான உபதேசஞ் செய்கின்றிலேன், ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹு-மான்த்தினாலும், தேவருக்கு நீனை வூட்டுகின்றேனே யன்றி, சிஷ்டிகளினி-லேன்; தேவர் இப்பொழுது வில்லையென நினைவாரின்றி யொருவரைக் கொலைசெய்வதென்பது ஒருகாலும் தகாது, பகையின்றி யொருவரைக் கொலைசெய்ய யானுடன்படேன், வீரராகி யரசாட்சிசெய்கின்ற சூத்திரி யாகவல்லவோ வில்லையென்தி யாராததானைப் பரிபாலனஞ் செய்யவேண்டிய வர்கள், தேவருக்கு இது தகுதியற்றது, ஆயுத மெங்கே? ■■■■■ மெங்கே? சூத்திரிய தருமமெங்கே? தவமெங்கே? இவவண்ணம் ஒன்றுக் கொன்று விரோதமாயுள்ள தருமங்களை மேற்கொள்வதாகாது, தேசதர்ம மாகிய தவமொன்றே பூஜிக்கப்படக் கடவது இப்பொழுது வில் கையி-லிருக்கையில், புத்தி கலக்கமுறும், மீளவும் திருவயோத்தி சோநதப்பின்பு, வில்லேனதி சூத்திரதருமத்தைப் பாதுகாக்கக் கடவீர். தேவர் இவ்வண்-■■■■■ முனி யாகுவீராகிலு, கைகேயி தசரதர்களும் மிக மகிழ்வார்கள், —

ధర్మాదర్శిప్రభవతి ధర్మాత్ప్రభవతేసుఖం

ధర్మైశ్వరభూతేనర్వం ధర్మసారమిదంజగత్ ||

தாமாதாதீபரபவதி தாமாதபரபவதேஸம்

தாமேணலபதேஸாவம தாமஸாரமிதஞ்சகத.

தருமத்தினாலேதானே பொருளினபங்கள் உண்டாகின்றன; மற்று முள்ள யாவும் தருமத்தினாலே பெறப்படுகின்றன; ஆதலின், இவ்வுலகமே தர்மமூலமாகின்றது; அந்தத் தருமமும், பற்பல நியமோபபாஸாதிகளினால் மெய்யைய வகுத்தித் தவஞ்செய்பவர்களால் பெறப்படுகின்றது; ஸுகே தினால் ஸுகங்கிடைக்குமோ? ஆதலின், தேவர் நியமம் பூண்டிடுவர்.

வனத்தில் முனி தாமத்தையே நினைத்துக்கடவி, தேவர் திருவுளத் திருமூலகவகனும் இயல்பாக விளங்குகின்றன; ஆதலின், தேவருக்குத் தருமோபதேசம் செய்பவர் யாவருள்? தேவனோ தம்பியுடன் நன்கா ராய்ந்து தக்கவண்ணஞ் செயதருள்க என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர.

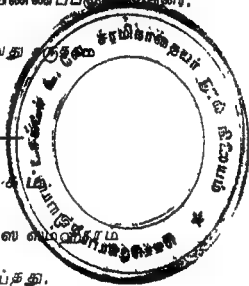
ஆரண்யகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது தருணம்

முற்றிற்று

பத்தாவது சருக்கம்

பெருமான பிராட்டியாக்கு ராக்ஷஸ் எய்தாரம்

தருமமென வருளிச செய்தது.

அந்தரம் பெருமான பிராட்டியா ரிவ்வண்ண முனாசெய்த வாக்கி யத்தைக் கேட்டி மகிழ்ந்து, பிராட்டியானா நோக்கி, அடி ஜனகராஜன திருமகளே! நீ விண்ணப்பஞ்செய்த வாககியம், உன குலத்திற்கும், உன் குணத்திற்கும், என்னிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹ பருமானங்களுக்கும், மிகவும் தகுதியுள்ளதே யாகினதது; ஆகிலும், யான் உரைசெய்யும் வாககியத்தை நன்கு கேட்டுணர்; கூத்திரியர்கள் ஆர்த்த ஜனபரி ரக்ஷணத்தின பொருட்டி விலலெடுத்துக் கொடியர்களைத் தண்டிப்பது தருமமே யென்று நீயே யுணர்த்தனை யலையோ? தண்டகாரண்ய வாவிகளாகிய அந்த முனிவர்களும், ராக்ஷஸர்களால் கொலைசெய்யப்பட டார்த்தி யடைந்து என்னேச சரணமடைந்தனர்; அவர்கள் நாடோறும் ராக்ஷ ஸர்களால் பீடிககப்பட்டவர்களாகி இன்பமுறுகின்றிலர்கள், அவர்களே என்னிடம் வந்து எங்களைப் பாதுகாத தளிப்பாயென்று வேண்டினர்கள்; யானும் அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அவர்களைப்பணிந்து, அவர் களை நோக்கி, மஹாயோகிகளே! தேவா எனமீது அன்புற்றருள்க; யானே தேவர்களிடம் வந்து பணிந்து குற்றேவலகளைச் செயது செல்ல வேண்டி யிருக்க, தேவர்களே என்னிடம் வந்திவ்வண்ணம வேண்டி வதற்கு யான மிகவும் நாணமுறுகின்றேன்; அடியேன் ஜிப்போமுது செயல் வேண்டுவது யாதோ வென்று வினாவினேன்; அவர்களும் என்னை நோக்கி, ப்ரீராமா! கொடியர்களும், வலியர்களும், காமரூபிகளுமாகிய அரசர்கள் ஹோமாதிகாலங்களில் வந்து எங்களைப் பீடிக்கின்றனர்; அவர்களைக் கொன்று எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. எமக்கு யார் கதி யிப்பன்று தேடிக்கொண் டிருக்கையில், நீயே தற்செயலா யிங்கெழும்

தருளினை ; ஆதலின், நீயே எங்களுக்குத் தஞ்சம் ; யாங்களும் தவத் திறமையினால் அரசுகளை நாசஞ்செய்ய வல்லோம் ; ஆகிலும், நெடுநாள் செய்த தவங்களின பலன்களை இது விஷயத்தில அழித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றிலோம் ; தவ மென்பது பறபல விகினைங்களை யுடையது ; செய்வதற்கும் எளியதன்று ; ஆதலின், அரசுக்களால் யாங்கள் பகழிக்கப் படுகையிலும், அவர்களமேல சாபமிடுகின்றிலோம் ; ஆதலின், நீயே தம்பியுடன் கூடி எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. யாங்கள் உன்னையே நாதனாக உடையோமே யன்றி, எமக்கு வேறே தஞ்ச மில்தென நருளிச் செய்த னாகள். யானும் அதுகேட்டு அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களை ! யான் உங்களுக்கு விரோதிகளாகிய ராக்ஷஸர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்து உங்களுடைய பாதுகாத் தருவாவேனென்று பிரதிஜ্ঞைஞ்செய் துறாத தேன் ; யான பிரதிஜ்ஞை செயதுவிட்ட பின்பு, உயிருள்ளவரையில், எப்படியாவது அதனை நிறைவேற்றுவேனேயன்றி, பிரதிஜ்ஞையை யொரு பொழுதும் தப்பி நடவேன, எனக்குச் சத்தியமே மிகப் பிரியமுடையது ;

అపహమజీ విதత్రాజ్ఞయாம் తవామవాః శతైశ్చ సఖైశ్చ
నకుప్రవిజ్ఞం సంశ్రుత్య బ్రాహ్మణభ్యో విశేషతః ||

அபயஹமஜீ விததரஜ்ஞயாம் தவாமவாஃ ஃசதஸைக்ஷமஹம்

நதுபரதிஜ்ஞாமஸம்ஸுருதய பராஹமணபயோ விபேஷதஃ.

கேளடி லீதையே ! யான பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனஞ் செய்வ தன்பொருட்டு எல்லோராக்ரம மிகப் பிரியமாகி யிருக்கின்ற உயிரையாபி னும விட்டு விடுவேன் ; உயிரினும் பிரியமுள்ள உன்னையாபினும் விட்டு விடுவேன் ; உன்னிலும் பிரியமுடைய லக்ஷ்மணனையாபினும் விட்டு விடு வேனே யன்றி, பிரதிஜ்ஞையை யொருகாலையிலும் முடியாது விட்டு விடேன் ; முனிவர்கள் பொருட்டுச் செய்த பிரதிஜ்ஞையை மிகவும கைவிடேன் ; அடி வைத்தேஹி ! முனிவாக ன்றாயாதிருக்கினும், யான அவர்களைப் பரிபாலிப்பது கடமை, அவர்களாலும் வேண்டப்பட்டு என்னாலும் பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட டிருக்கையில், யான அவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ! ஆதலின், யான முனிவர்களைப் பாதுகாப்பதன பொருட்டுப் பலாசர்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டு மென்பதே தருமம் ; நீயு மிதனை யறிவாயாயினும், என்னிடத் தில ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானத்தினாலும், இவ்வண்ணமுறாததனை; அதற்கு யான மிக மகிழ்ந்தேன் ; பிரியமிலாதாக் கொருவா இதமுடாப் பார்களோ ? ■ பவ்வண்ண முறாத்தது உனக்கும், உன குலத்திற்கும், மிகத் தகுதியுள்ளது ; நீ இவ்வண்ணம் தருமசிந்தையுற்று என்னுடன் கூடித் தருமவழிகோணமல நடக்கின்றமையின், ■ எனக் குயிரினும்

பிரியமுடையாராயினே ; என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்து மைதிலியை
மகிழ்வித்துத் தம்பியுடன் சாப்பாணதாரியாகி, மிகவும் அழகிய தபோ
வனங்களை நோக்கி, எழுந்தருளினா

ஆரண்யகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ரிஷிகளது ஆஸ்ரமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீளவும் சுதீஷ்
ணாஸ்ரமம் வந்து, அங்கிருந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவின ஆஸ்ரம
வழியாக அகஸ்த்யாஸ்ரமத்திறு கெழுந்தருளியது.

लखः प्रयत्नः रासः सैश्वर्यैः सुखैः
सुखैः सुखैः सुखैः लखैः सुखैः सुखैः

அகரதஃபரயயௌராமஃ வஃதாமதயௌஸுமதயமா

பருஷடதஸதுதஸுஷபாணிஃ லக்ஷமனோஹஜகாமஹ.

அநந்தரம் பெருமாள் முன்னும, பிராடடியார் ஈடுவிலும், இளை
பெருமாள் பின்னுமாக எழுந்தருளினார்கள. இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்
மணியுடையவரும் பிராடடியாருடன் சென்று, பற்பல மலைகளையும்,
வனங்களையும், நதிகளையும், சக்கரவாகம் முதலிய ஈர்ப்பறவை
களையும், தாமரை யோடைகளையும், நிரா நிராயாகக் கூடித் திரிகின்ற
மான்களையும், மதமேறிக் கொம்பை யசைத்துத் திரிகின்ற மஹிஷங்களை
யும், காட்டுப் பன்றிகளையும், மரங்களை முறிகின்ற யானைகளையும் கண்
னுற்றுக கொண்டே நெடுந்தூரஞ் சென்று, மாலைப்பொழுதாகுகையில்,
ஒரு காதவழி ஈள முள்ளனும், தாமரை மலர் தடர்ந்து யானை கூட்டங்
கள் திகழ்ந்தும், ஸாரஸஹம்ஸகாதம்பாதி ஜலசரபக்ஷிகள் நிறைந்தும்,
தெளிந்து குளிராத ஜலம் நிரம்பியு முள்ளதுமாகிய ஒரு தடாகத்தின்
கரை சேர்ந்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களின் தொனியைக் கேட்டும், ஒருவரு
மில்லாமையைக் கண்டும் விப்பபடைந்து, மூடன் வருகின்ற முனிவர்
களுள் தம்மிருத்தென்பவரை நோக்கி, மாதவோ ! வாத்தியங்களின்
ஒலிமாத்நிரம் மிகவும் இனிமையாகக் கேட்கப் படுகின்றதே யன்றி,
பொருவவாயும் காங்கின்றிலோம் ; ஆதலின், மிக விப்பபுற் றிருக்
கின்றோம் ; இந்தத் தொனி எங்கிருந் தொலிக்கின்றது, யாதே !

இதனை யாங்கள் கேட்கத் தகுமாயின, அருளிச் செயக வென்று வினாவி யருளினீர்கள். அம்முனிவரும் அதுகேட்டு, இவர்களை நோக்கிக் கேளிர் ராஜகுமாரர்களே ! இந்தத் தடாகம் பஞ்சாபஸரமென்னும் பெயருடையது ; அழிவற நிவ்வண்ணமே எப்போழ்தும் நிறைந்துள்ளது, மாண்ட கர்ணியென்னும் முனிவர் தம் தவத்திறமையினு லீயற்றப்பட்டது ; அந்த ரிஷி பதினாயிரம் வருஷம் வாயுபஞ்சராகி, உண்டி நீங்கிக் கடுத்தவம் செய்கையில், இவ்விதாக்கினிகள் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் அச்சங் கொண்டு, இம்முனிவர் நம்முள் யாருடைய பட்டத்தைக் கோரித் தவஞ் செய்கின்றனரோ ? எனறொருவர்க் கொருவா உரைத்துக்கொண்டு, இவருடைய தவத்தைக்கெடுப்பதன்பொருட்டு, அபஸரஸாகளுள் சிறந்தவாக ளாகிய ஐந்துபோகளை யனுப்பினீர்கள், அந்த அபஸரஸர்களும் இவரிடம் வந்து இவரை மயக்கிக் கேளிககாராகி விட்டனாகள். பின்பு அந்த மாண்டகர்ணியும், இவர்களைக் காமுறறு மணஞ் செய்துகொண்டு தம் யோக மஹிமையினால் யுவாவாகி இந்தத் தடாகத்தையும், இதன் நடுவில மாடமாளிகையையும் இயற்றி, அல்லும் பகலும் அந்த அபஸரஸர்க ளுடன் புணர்ந் தின்புகின்றனா ; அந்த மீனையும், இவ்விதத் தடாகத்தி னுள் மறைந் திருக்கின்றது, அந்த அபஸரஸர்களே ஆட்டமாடியும், பாடியும், அம்முனிவரை மகிழ்விக்கின்றனார்கள், அந்த வொலியே இங்கே கேட்கப் படுகின்றதென றுரை செய்தனா ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர் களும் பிராட்டியாருடன் அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, ரிஷிகளுடனும் பிரஹ்மதேஜஸு விளங்குகின்ற ஆஸ்ராமமண்டலங்களைக் கண்டு புருஷ பூஜிக்கப்பட்டவராகி வாழ்ந்தவா, இவ்வண்ணம் பெருமாள அந்த ஆஸ்ர மங்களில் எல்லாருடனும் வாழ்ந்து, முறையே யங்கக்குள்ள ஆஸ்ரமங் களுக்கு மெழுக்தருளி, சில விடங்களில் பத்து மாஸங்களும், சில விடங் களில் ஒரு வருஷமும், சில விடத்தில் ஈனகுமாஸமும், சில விடத்தில் ஐந்து மாஸமும், சில விடத்தில் ஆறு மாஸமும், சில விடத்தில் ஒரு மாஸமும், சில விடத்தில் ஒன்றரை மாஸமும், சில விடத்தில் மூன்று மாஸமும், சில விடத்தில் எட்டு மாஸமும் சுகமாக வாசஞ் செய்கையில், பத்து வருஷங்கள் சென்றன ; பின்பு பெருமாள மீளவும் திரும்பி ஸுதீக்ஷஸூத்ரமத்திர கெழுக்தருளி, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவராகிச் சிலகால மிருந்து, ஒருநாள ஸுதீக்ஷணமஹாமுனியைப் பணிந்து, பகவானே ! இந்த அரணியத்திலே அகஸ்த்யமஹாமுனி எழுக்தருளி யிருக்கின்றனொன்று முனிவர்கள் கதை சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன் ; ஆகிலும், இவ்வாணியம் மிகுப் பெரி தாதலின், அவருடைய ஆஸ்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அறிகின்றிலேன் ; அவருடைய ஆஸ்ரமம் எங்கிருக் கின்றதோ அருளிச் செய்க ; தேவருடைய அருளினால் ஸுதீர் லக்ஷ் மணர்களுடன் கூடி யகஸ்த்யமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து மகிழ் வேன் ; அம்முனிவரை யான் கண்டு பணிந்து குற்றேவல செட்டிய

வேண்டமென மிக விருப்புறுகின்றேனென்று வினாவினர். ஸுதீக்ஷண மஹாமுனியும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, அடா சாமா ! யானே உன்னை நோக்கி, யகஸ்த்யாஸ்ரமத்திற்கு லீதா லக்ஷ்மணர்க ளுடன் செல்லுகவென் றுனாசெய்யவேண்டுமென நிர்ருத்தேன , தைவா தினமாக நீயே வினாவினே ; ஆதலின், யான அகஸ்த்யாஸ்ரமம் இருக்கு மிடத்தை யுனாக்கின்றேன் கேளாய , இவகிருந்து தெற்காக நான்கு யோஜனம் செல்வாயாகில், அங்கே அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமமிருக் கின்றது ; அவ்விடத்தில் பிப்பலிக் காடுவது , அநில கனிகள பழுத்தும், மலாகள மலர்ந்தும், பறபல பறவைகள் ஒலித்தும், தாமரை பூத்தும், தண்ணீர் நிறைந்தும், பலவகைப்பட்ட நீர்ப்பறவைகள் குழிந்தும் திகழும் ; அவ்விடத்தில் ஓரிரவுதவகி, மறுநாளுதயததி லங்கிருந்து புறப் பட்டு அதற்குத் தெற்கில அடாந்த வனத்தின் பக்கமே சென்று ஒரு யோஜனம் தாண்டுகையில், அங்கு அகஸ்த்யாஸ்ரம மிருக்கின்றது ; அதனைக் கண்டு நீங்க கொல்லீரும் மகிழ்வுறுவீர்கள் ; அந்த அகஸ்திய மஹாமுனியைக் கண்டு பணிய ஆவலுளதாயின், இப்பொழுதே புறப் படமிச் செல்க ; என்றருளிச் செய்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு உடனே லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு, அகஸ்த்யாஸ்ரமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு, ஸுதீக்ஷணர் உரைத்த மாககமே பறபிச சென்று, பறபல வனங்களையும், மலைகளையும், ஆறுகளையும் கண்டு மகிழ்ந்து, இனையபெருமானை நோக்கிப் பராய லக்ஷ்மண ! இதோ அந்த அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமங் காணப் படு கின்றது ; பழுத்த பிப்பலிகளின மணங்கமழ்ந்த மந்தமாருதம் வீசுகின்ற தன்றோ ? அங்கங்குக் கட்டைகளும் வெட்டிக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; தூப்புறகளும் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன . இங் அத ஆஸ்ரமத்தின் நடுவில் ஹோம தாமமும் மிகக் கறுத்து மேலெழுகின்றது , பரிசுத்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் நீரிலாடித் தூய்மைகொண்ட முனிவர்களும், பகவதா ராத னத்தின பொருட்டு மலா கொய கின்றனர்கள் ; ஆதலின், ஸுதீக்ஷண மஹாமுனிவரால் கூறப்பட்ட அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமமே இது வாகும் ; உலகங்களுக்கு இதஞ் செயவதன் பொருட்டே இவர்க்கு பராதாவாகிய அகஸ்த்யமஹாமுனிவா இந்தத் தென்திசையை யடைந்து மிருத்யுவைப் போக்கி யருளுகின்றனா ; இங்கே முன்பு இவ்வல வாதா பிக னெனனும் இரண்டு அஸூரர்கள வாஸ்கு செய்து கொண்டி, பிராஹ் மணர்களைக் கொலை செய்துகொண்டிருந்தனாகன. அவர்களுள் இவ்வலன் பிராஹ்மணவேஷம்பூண்டு ஸம்ஸ்கருதபாஷையுரைத்துக்கொண்டு, வேதி யர்களை ஸ்ராதததமென்று நிமந்த்ரணஞ்செய்து ஆட்டிவருவன்கொண்ட வாதாபியை யறுத்துச் சமைத்து உண்டிகளில கலந்து, அந்த வேதியர் களைப் புஜிப்பித்தது, மந்திர பூர்வமாகத் தம்பியை யுத்தேசித்து, அடா னாதாபி ! எழுந்துவாவென்று கூனி யழைக்கையில், உடனே வாதாபியும்

ஆடுபோலக் கற்றிகொண்டு அந்த வேதியர்களது குடலை பீறிக் கொண்டு வெளியே வருவான். இவ்வண்ணம் அவர்களால் அநேகமாயிரம் பிராஹ்மணர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டனர். அநந்தரம் தேவாக ஞால் லோரும் அகஸ்த்யமஹாமுனிவரை வேண்டி, அந்த வசராகளைக் கொலை செய்யும்படி யுரைத்தனர்கள் அகஸ்தியமஹாயோகியும் அதற் குடனபட் டிங்கு வருகையில், இலவலன் இவனாகக் கண்டு வழக்கப்படி நிமித்தரணஞ் செயது ஆட்டினுருவங்கொண்ட தம்பியைப் புதிப்பித்து, ஸகலம் பூர்ணமென் றுரைத்த பின்பு, உத்தரா போசன மனிததுத் தம்பியை யுத்தேசித்து, வாதாபியே ! எழுந்திராபென றுரைத்தனன் அகஸ்திய மஹாமுனிவர் அதுகேட்டு (வாதாபே ஜோனோபவ) என றுரைசெய்து இவ்வலனை நோக்கி, அடா இலவலா ! என் னால் புதிக்கப்பட்ட பின்பும், வாதாபி எழுந்துவருந் திறமையுள னாகுவானே வென்று நகைத் துரை செய்தனர். இவ்வலனதுகேட் டிவனாகக் கொலை செய்யும்படி எதிர்த்து வருகையில், அகஸ்தியமுனிவரும் வெகுண்டு விழிகளையில், இலவலன பக்கென் றெரிந் திறந்தனன் அத்தனமையராகிய அகஸ்தியமஹா யோகியின் பிராதாவினுடைய ஆஸ்ரமம் பாரடா தம்பி ! என நிவ்வண்ணம் உரைத்துக்கொண் டிருக்கையில், ஆதித்தன் அத்தகிரி யடைந்தான் ; சந்திப் பொழுதும் தோன்றிற்று, பின்பு, பெருமாள் இனையபெருமான னுடன ந்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆஸ்ரமம் மீனுட்புகுந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்தனா அமமுனிவரும் இவர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து பூஜித்தனா. பெருமானும் சுகமாக அன்றிரவை யங்குப போக்கி, மறுநாளுதயத்தி லெழுந்து செய்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்து அவரை நோக்கி, மாதவரோ ! தேவருடைய ஆஸ்ரமத்தில இரவைச் சுகமாகப் போக்கினேன் ; தேவ ருடைய தமைய ஶாஸ்ரமஞ் செலவோம், விடை கொடுத்தது வாழ்த்தி யருள்க, என்றுரைத் தருளினா. அம்முனிவரும் அது கேட்டுப் பெரு மாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! நீங்கள் சுகமாகப் போய வாரீர்களென்று விடைமொழி மொழிந்து வாழ்த்தி யனுப்பினா. பெருமானும் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஸ்திஷ்டணமஹாமுனிவா அருளிச்செய்த வழியே பறறிச் சென்று, அருகிலுள்ள வந்ததிலிருந்த நீவார பன ஸதாலத் மாலதி மிசவ குளவஞ் சூதவ மதுக பிலவ சிரிபிலவ திருதுகம முதலிய மரங்களையும், அமமரங்களில் படாந்து மலாந்துள்ள வல்விகளையும், யானைகளின் துதிகைகளினால் முறிக்கப்பட்ட கிளைகளையும், குரங்கு களினால் லசைக்கப்பட்ட துனி மரங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து, பின் புறத்தில் வருகின்ற இனையபெருமானை நோக்கித் தம்பி ! இங்கே மரங்கள் யானை முதலியவைகளால் முறிக்கப்படாமல் அடாந்த இலைகளை யுடையன வாத லாலும், விலங்குகளும், பறவைகளும், பகை நீங்கி யடங்கி இருக்கின்ற மையாலும், அகஸ்தியமஹாமுனிவரது ஆஸ்ரமம் அருகி லிருக்கின்றது

போலும், அந்த மஹாமுனிவர் தம்முடைய தவமஹிமையினாலேயே அகஸ்தியர் அகஸ்தியரென் மெங்கும் புகழ்ப் படுகின்றனர் ; ஆதலின், அவருடைய ஆஸ்ரமமே இது ; இவ்வனம் மிகுந்த புகை சூழ்ந்தும், மரவுரிகளினால் விளங்கியும், பகையற்ற விலங்குகள் பொருந்தியும், பல வகைப் பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்குகின்றது ; இந்த அகஸ்தியமஹா முனியினிடத்தி லசசங்கொண்டே அரசகாகள் இங்குச் சேர்கின்றிலர்கள் ; அம்முனிவர் இந்தத் தென்திசைக்கு எதுமுத லெழுந்தருளினாரோ ? அதுமுதல் அரசகாகளும் பகைநீங்கிச் சாந்தியடைந் திருக்கின்றனார்கள். இம்மஹாமுனிவரால் இத்தென்திசை பீடையற நிருக்கின்றமையின், இது அகஸ்திய திசையென்றே கூறப்படுகின்றது ; வெய்யோனுடைய வழியையும் தகையும்படி மேலெழுந்து வளர்ந்த விர்திய கைலாசம், இவ ருடைய ஆஜ்ஞைக்கு உட்பட்டதே அடங்கி வளரா திருக்கின்றது ; அத் தன்மையருடைய ஆஸ்ரமமாதலின், இது மிக விரயமுற்ற ஜனங்களினால் அடையப்பட முருக்கின்றது ; இம்மஹாமுனிவரோ நாம் வந்ததையறிந் தாத்ரஞ் செயது நமக்கு நலஞ்செய தருளவா, யான் அவரைப் பூஜை செயது கொண்டே வளவாஸ சேஷத்தையும், அங்கு வாஸஞ் செயது போக்குவேன, இவ்விடத்தில தேவகந்தாவ விர்ததசாரணதிகளும் வந்து அகஸ்தியமஹாமுனிவரைப் பணிகின்றனார்கள், இவ்விடத்தில் பொய் யுரைப்பவனும், கொடுமையுடையோன், ஏகாந்தமாகத் தீமைசெய்பவன், பீடை செய்பவன், மனம் போன்றபடி நடப்பவன், காமங் கொண்டவன், இவர்களுள் ஒருவ ரும் இவ்விடத்தில் பிழைத்திரான் ; இம்மஹாமுனிவர் அத்தன்மைய ரல்லரோ ? இவ்விடத்தில் தேவாதிக்களும் ஆகார நிய முடையவர்களாகித் தவஞ் செய்கின்றனாகள், இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்தவர்கள் சித்தி யடைந்து தீவ்விய விமானங்களிலேறி விண்ணுலகஞ் சேர்கின்றனார்கள் ; இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்பவர்களுக்குத் தேவர்கள் யகூலோகத்தையும், விண்ணுலகினையும், இம்மையில பறப்பல ராஜ்யியங் களையும் அளிக்கின்றனாகள் ; அடா லக்ஷ்மண ! யாம் இந்த ஆஸ்ரமம் வந்து சேர்ந்தனம் ; ஆதலின், நீ முன்னே சென்று யான் லீதையுடன வந்திருக்கின்றேனென்று அகஸ்தியமகாமுனிவருக்கு அறிவிக்கக் கடவை யென் றருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அயோதியாகாண்டத்தில பெருமான காடு புகுகையில், இளையபெருமானு மூன்றாம், பிராட்டியாரை இடையிலும், தாம் பின்னும் செல்லுமாபடி ஏற்பாடு செய் தருளிச் செய்த, அவ்வண்ணமே தாம் எழுந்தருளினார். இங்கே (அகரதபரயயென ராம) என்று பெருமான தான் முன்னே எழுந்தருளி இளையபெருமானைப் பின்னே

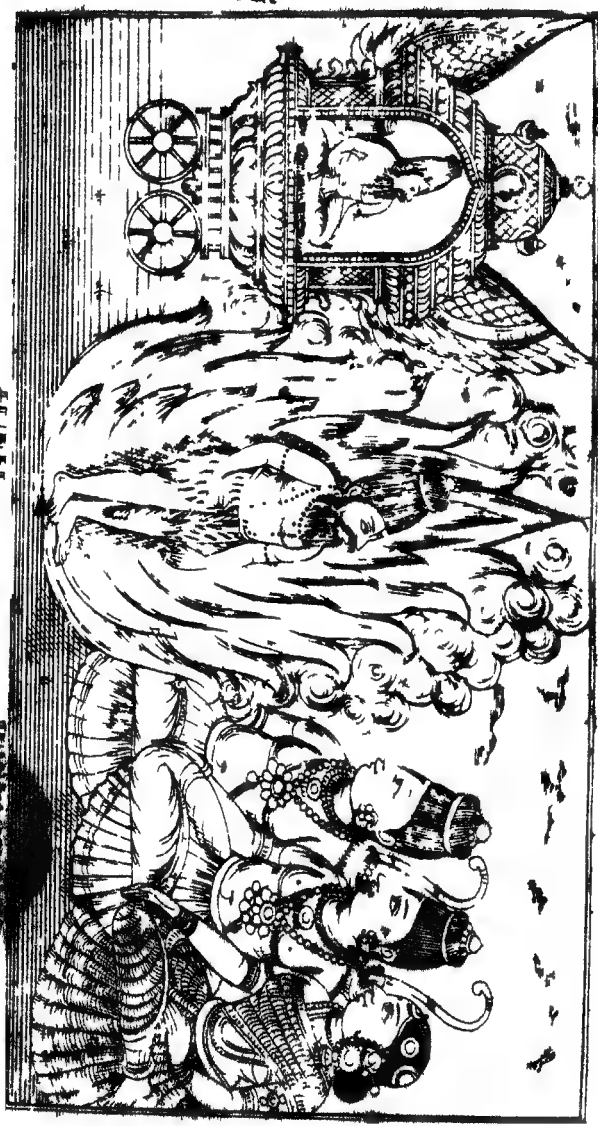
பன்னிரண்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமஹாமுனியைக் கண்டு பணிந்து

அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது.

அநந்தரம் இளையபெருமாள் அகஸ்தியாஸூரமத்தினுள்ளே சென்று அகஸ்தியசீட ரொருவரை நோக்கி, முனியே ! ஸ்ரீதசரதசக்காவர்த்தியின் மூத்த குமாரரும், சிறந்த தோளவலி புறமவருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரார் பாரியையாகிய வீரதாபிராட்டியாருடன உம்மாசிரியரைக் கண்டு வந்தனஞ் செய்வதன் பொருட் டெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்; யான் அவர்களுத் தம்பியும், அதுகூலனும், பத்தி யுடையவனும், ஸங்க்ஷமணனென்னும் பெயருடையோனு மாகினேன்; நீர் என்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரோ? அந்த நாங்கள் மூவரும் பிதாவின வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வ தன் பொருட்டு, இந்தத் தண்டகாவனத்தை யடைந்தோம்; ஆதலின, நாங்கள் அகஸ்தியபகவானைக்காணக்கோருகின்றோம்; இச்செய்தியை நம மாசிரியருக்கு அறிவிக்கக் கடனீர் என றுரைத்தருளினர். அமமுனிவரும் அதுகேட்டு அகூகினிஹோத்திராலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அகஸ்திய

வரும்படி செய்த தென்னெனில், முன்பு துணையின்றி, மூவரோ புறப்பட்டமையாலும், அக்காட்டில் எவவிடத்தில எவர்களிருப்பதையும் அறிந்திலாமையாலும், தாம் முன்னே செல்லுங்கால், பின்புறத்தில யாரோனும் ஒளிதநிருநத பிராட்டி இளைய பெருமாள் இவர்களுக்குத் திருவு செய்வாராகளோவென றையமுறையு பெருமாள் அவலிருவார்களையும் பாதுகாக்கும்படி தாம் பின்னே எழுந்தருளினார். இங்கே எல்லா விடங்களிலுந் திரிந்த அவகளுள்ள விசேஷங்களை யறிந்திருக்கையாலும், முனிவா கள் பின்னே துணையாக வருகின்றமையாலும், அச்சமின்றித் தாம் முன்னே எழுந் தருளினார். ஸதிரியாதலாலும், முன்னாலும் பின்னாலும் பெருமானைச் சாராதே இருக்கவேண்டியவ ராதலாலும், பிராட்டியார எப்பொழுதும் இடையிலேயே வரதாரெனநின்றார். ஸம்பரதாயாராததமேதெனில், குரு வரதனம் செய்பவர்கள் ஸவாசாய ப்ராசாயன முதலாகப் பிராட்டியார பெருமானைவாகவாவது, பெரு மாள் தொடங்கி ஸவாசாயனவாகவாவது வரதனம் செய்யவேண்டு மென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே பின்னும், இங்கே மூன்னுமாகப் பெருமா ளெழுந்தருளினு ளென்றிடுக; ஸங்க்ஷமணசப்தம் ஸ்ரீஉடையவரிடத்திலும் வரதன்கின்றமையின, ஆசாய ஸமுதாயத்தையும், தாற்பரிய ஸங்க்ஷமணயால் அறிவிக்கின்றது; அன்றியும், பெரு மாளைச் சரணமடைவோர் ஆசாயனை மூன்னிட்டிக்கொண்டே தன்னைச் சரண மடைய வேண்டுமென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே இளையபெருமானை முன்னே செல்லவிட்டித் தாம் பின்னெழுந்தருளினார். இங்கே ஆசிரியர் ஸுபதேசஞ் செய்யப் படி மூலமநிரத்தின முதலெழுத்தின் பெயருளி விடுவாய் வெளி இவ்வதன் பெருநு ட்டி முன்னே எழுந்தருளினாரெனவும் உணர்க. புத்தம் வேதாத்த தேசிகரால் இவ் குற்ற கலோகமே எட்டக்கூறத்தின் முதலெழுத்தின் பெருநன் முறைக்குத் திருஷ்டாந்தமாக வருவிச்செய்யப் பட்டது.

பகவானே நோக்கி, ஆசிரியயோ ! தாசாதிகளாகிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள்
 ஸ்ரீதாபிராட்டியாருடன் வந்திருக்கின்றனர் ; தேவகாக் கண்டு பணிய
 விரும்புகின்றனர் ; இதைத் திருச்செவிராத்தி மேலே நடக்க
 வேண்டிவதை யருளிச் செய்க வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அகஸ்
 தியபகவானும் பெருமானெழுந்தருளியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அஹோ !
 ஸ்ரீராமபிரான் ஸ்ரீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் தண்டகாவனத்திற்கெழுந்தருளி
 நெடுநாளாகியும், இப்பொழுதே எமது நல்வினையினு லீங்கெழுந்தருளி
 னர் ; யானும் அவர் எப்பொழுது இங்கெழுந்தருளுவரோ வென்றே
 எதிர்பார்த்திருந்தேன் ; நீ விரைவாகச் சென்று ஸ்ரீதா லக்ஷ்மணர்க
 ளுடன் ஸ்ரீராமபிரானைப் பூஜித் தெழுந்தருள் பண்ணிக்கொண்டு வருக ;
 ஏன இதுவரையில் எழுந்தருள் பண்ணிக்கொண்டு வராமல் ஆலஸ்யஞ்
 செய்தாகவென்று அருளிச்செய்தனா. சீடரும் அதுகேட்டு ஆசிரியரைப்
 பணிந்து, ஸ்வாமி ! அவ்வண்ணமே ஸ்ரீராமாதிகளை எழுந்தருள்பண்ணிக
 கொண்டு வருவேனென்று கைகுவித்து விண்ணப்பஞ் செய்து விட்டு
 விரைவாக வெளியில் வந்து இளையபெருமானை நோக்கி, லக்ஷ்மணரோ !
 ஸ்ரீராமபிரான் எங்கே ? எங்கே ? விரைவாக வெழுந்தருளுக ; உள்ளே
 புகுக் என்று வினாவினர். இளையபெருமானும் அது கேட்டு அம்முனி
 யாஸ்ரமத்தின் வாயிலில் அழைத்துக்கொண்டு வந்து பெருமானைக்
 காட்டினர். அம்முனிவரும் பெருமானைக் கண்டு அகஸ்தியபகவான் அரு
 ளிச்செய்த வாக்ஷியத்தை யுரைத்துத் தக்கபடி பூஜைசெய்து உள்ளே
 எழுந்தருள் பண்ணிக்கொண்டு சென்றனர். பெருமானும் ஸ்ரீதா லக்ஷ்
 மணர்களுடன் ஆஸ்ரமத்தினுட்புகுந்து, அங்கே அகஸ்தியாதிகளினால்
 சாதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற பிரஹ்மா, அக்கினி, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு,
 அஹோந்திரன், விவஸ்வான், ஸோமன், பகன், குபேரன், தாதா, விதாதா,
 காயபு, திருவந்தாமுவான், காயத்ரி, வஸுதேவர்கள், வருணன், கார்த்தி
 கையன், தர்மன் என்னும் இப்பதினேழு தேவர்களு ள்தானங்களைக்
 கண்ணுறறுக்கொண்டே எழுந்தருளினர். அகஸ்தியபகவானும் சீடர்க
 ளும் கூடப் பெருமானை எதிர்கொண் டெழுந்தருளினர். பெருமாள்
 கண்டு இளையபெருமானை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மண ! அகஸ்
 தியபகவான் ஆஸ்ரமத்தினின்றும் புறப்படுகின்றனர் ! இவரிடத்திலுள்ள
 தாவிஸேஷத்தினால் இவரோ அகஸ்தியபகவானென்றழிகின்றேனென்
 னெரிச்செய்து, அகஸ்தியமஹாபுனிவரைக் கிட்டித் திருவடிகளைத்
 தட்டி வஸுதேவர்களுடன் கைகுவித்து நின்றனர். அகஸ்திய
 பகவானும் இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து அர்க்யபாந்த்யாஸநாதி
 களால் பூஜித்த, நலவரவு வினாவிப் பின் புட்கார்கவென்று அருளிச்
 செய்து, அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்து வானப் பிரஸ்த விதியின்படி
 பூஜித்துப் போஜனமும் அளித்தனர். பின்பு, கைகுவித்து வீற்றிருக்கின்ற
 பெருமானை யகஸ்தியமுனிவர் நோக்கி, கேளாய் ஸ்ரீராமா ! தவசியாயி

னோன முதலில் ஹோமனஞ்செய்து, பின்பு அதிதியை யர்க்யாதிகளினால் பூஜிக்கக் கடவன். இவ்வண்ணஞ் செயயானாகில், தப்புஸாக்ஷி சொன்ன வனபோல நாகில வீழ்ந்து, தன்னுடைய மாமஸங்கனையே தானுண்பான் ; ஈ ஸஸா வுலகங்களுக்கும நாதனும், தரும் முடையோனும், மஹாரத னும், யாவர்க்கும் பிரிய முடையோனுமாகி யதிதியாக வந்தமையின, நீ பூஜைக் குரியவனென றுரைத்துக் காய கனி மலா முதலியவற்றால் பூஜித்து, மீளவும் பெருமானே நோக்கி, ஸ்ரீராமசுந்திரா ! இங்கே பாராய, இந்த வில விசுவகாமனா விபரதப்பட்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவனுடைய கோதண்டம் ; இந்தக் கணையோவெனில், குரியனபோல விளக்க முடையது ; பிரஹ்மாவினா லளிக்கப்பட்டது, இது ஒருகாலும் பயனற்ற தாகாது ; எரிகின்ற அக்கினிகள போன்ற பாணங்கள் நிறைந்த அம்பரூத் தூனிக ளிவை யிரண்டும், தங்கத்தினாசெய்த உறை யுடையதும், தங்கக் கட்டமைந்துமாகிய கூரியவாளிஃது, இந்த வில்லினாலேயே முன்பு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு போரில் அஸுரர்களை வெற்றிகொண்டி, தேவர்களைப் பாதுகாத் தருளினா. இவைகளைத் தேவேந்திரன் உன் பொருட்கு என னிடத்தில வைத்துச் சென்றனன், ஆதலின், நீ வெற்றி கொள்வதன் பொருட்டிவைகளைப் பெற்றுக்கொள்க, என்றருளிச்செய்து, அவைகளை எடுத்து எரித்து, மீளவும் பெருமானே நோக்கி யருளிச்செய்யவூற்றனா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம்

புறநிறறு.

இந்தச் சருக்கத்தில் அக்ஸதியாஸ்ரமத்தில் எல்லாதேவாலயங்களும் இருக் கையில், சிவாலயம மாத்ரிம இருந்ததாகக் கூறாமையின், ஸாதவிகார்களுக்குச் பூஜைக் குரியனல்லென்று விளங்குகின்றது ; பூஜைக் குரியனேல் அக்ஸதியமஹா யோகியும் அவனைப் பூஜித் திருக்கவேண்டுமென்றோ ? ஆதலின், சிவபூஜை செய்பவர்கள் தாமஸர்களே யாகுவாருென்று அறிஞர் கூறுகின்றனாகள. ஸாதவிகார்க்கு மாதிக்கைமாத்ரிம பூஜிப்பதொக்குமோவெனில், ஸ்ரீமத் பரமவைதிகா த்ரங்களைத் தொழார்களே யன்றி, அபரபன்னாகள தொழுவாகள. பிரப னுருகாக்கப்பட்ட பதினேழு தேவர்களும், யாகவிசேஷத்தி லுரைக்கப்பட்ட பதினேழு மந்திராக்கூர தேவாக்க ளாதலின், ததச்ச சரீரக் பரமாத்ம புத்தியால் பார்கள. பதங்களும் முகடிய விருத்தியால் ஸ்ரீமநாராயண வாசகமென்குத்ரகாரராலேயே ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனவறிக ; பெருமான ஸ்ரீபரஸ்ரீம னிடத்திலிருந்து விஷ்ணுதனுஸ்ஸை வாங்கி வருணனிடத்தில் கொடுத்ததாகப் பக் காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது ; இந்திரன் அந்த வில்லையே வாங்கிக்கொண் டந்த அக்ஸதிய பகவானிடத்தில வைத்தனன் ; இதையே பெருமான அக்கேத் தனா. ஜனஸ்தான யுத்தத்திலே இதற் குபயோக மாதலின், இதவகையில் எகமமே யென்று பெருமான முன்னே வருணனிடத்தில் கொடுத்தருளினானெனவுணர்க.

பதின்மூன்றாவதுசுருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில விடை பெற்றுக்கொண்டு
பஞ்சவழக்குப் புறப்பட்டது.

கேளாய் ஸ்ரீராமா ! யான மிகவும் மகிழவுகொண்டேன் ; எனனைக்
காண்பதன் பொருட்டே லீலா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளினை
லலையோ ! வழிநடல் தஸ்ரமம் உங்களை மிகவும் வருத்துகின்றது ;
இந்த லீலையும், ஜனகராஜன் திருமகனும், காடகிவரகைப் பூவிறும்
மதுவாகிய திருமேனி யுடையவரும், இதுவரையில் துக்க முற்தவளு
தலின், அவள் பெருமபாலும் வருத்த முயலுவாள், மெனபது
மப்பல தோஷங்களை யுடையது ; பாததாவினிடத்திலுள்ள ஸ்ரீஹத்தி
தல இத்துன்பங்களைப் பொறுத்தும் இங்கெய்தினள் ; இவள் இவ்
வண்ணம் உன்னுடன் வந்ததென்பது மிகச் செயற்கரியது ; ஆதலின்,
இவள் துன்புறுவண்ணம் செய்யக் கடவை.—

ఏషాహిష్యతీస్త్రిణా మాస్య ஸ்ரீராமா !

సమస్థమసురజ్యున్తి విషమస్థంత్యజున్తిచ॥

ஏஷாஹிபாகருதிஸ்தீத்ரா மாஸநுஷ்டேரஞ்சந்த
ஸமஸ்ததமஸுரஜ்யுதி விஷமஸ்ததமத்யஜந்திச.

கேளாய் ஸ்ரீராமா ! ஸ்திரீகள் பர்த்தா செல்வமுறறிருக்கையில்,
முற்றுச் சேர்கின்றனாகள, ஆபத்துறுகையில், துறக்கின்றனாகள,
துதான பெண்களுக் கியல்பாயுள்ள பண்பு, பெண்கள் மினனின் நிலை
மையினையும், வாளின் கூடாமையினையும், கருடாநிலர்களின் வேகத்தை
ம் அதுஸரிககின்றனாகள ; உன பாரியையாகிய இச்சிதையோவெனில்,
த்தனமையனவாகிய தோஷங்களின், அருந்ததிபோலப் புகழ்த்தகவ
கின்றனள், ஸ்ரீராமா ! லீலா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளி
க்கின்றமையின், இவ்விடம் அலங்காரஞ் செய்ப்பட்டதுபோல
ளங்குகின்றது ; என்மையவண்ணம் அகஸ்தியமுனிவர் பெருமானை
நாக்கி யருளிச் செய்தனா. பெருமாளும் எரிதழல்போன்ற அம்முனி
னா நோக்கிக் கைகுவித்து, அகஸ்தியமஹாயோகியே !—

इष्यत्यहोस्त्रिणामास्य मसुस्थं०॥

सुस्थं०॥

தன்யோஸமயதுகரஹீதோஸமி யஸயமேமுநிபுங்கவ;

குணைஸபராதருபார்யஸய வரதஃபரிதுஷ்யதி,

முனிவர் கோமானாகிய தேவரோ லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அடியேனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து மகிழ்கின்றமையின், யான் தன்யனும் அருள்செய்யப் பட்டவனுமாகின்றேன் ; அடியேன் வாஸுதா செயவதகுரிய நீரவாமுள்ள இடம் எவருளதோ அதனை யருளிச் செய்க, அவ்விடத்தில் யான் பூணசாலை கட்டிக்கொண்டு வாழவேனென நானிடம் செய்தனா. அகஸ்தியபகவானும் பெருமானருளிச்செய்த வாக்கியத்தை கேட்டு முகூர்த்தகாலம் தியானம் செய்து, முன்பு நடப்பதை ஞானகண்ணினால் கண்டு பெருமானே நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! இதற்கிரண்டியோஜனத்தாத்தில் பஞ்சவடியெனனும் பெயருறற ஒரு ஸ்தானமுளது, அது காப்ய கனிக ஞடையதும், நீர்வள முறறதுமாக விளங்குகின்றது ; அவ்விடத்தில் நீ பூணசாலை கட்டிக்கொண்டு லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செயதுகொண் டிருக்கக்கடவை காகுத்தா ! தந்தை யுனக குரைத்த காலமும் பெரும்பாலும் சென்ற விட்டது, இனி யற்பகாலமே யுளது ; ஆதலின், வினாவிலு பிரதிநிதியை முடித்துவிட்டுச் சுகமாக ராஜஜியத்தையடைந்து மகிழ்வாய் உன் தந்தை யொருவரோ யல்லரோ || லலவினையினர், அவர் மூத்தகுமாரனாகிய உன்னால் யயாதிபோலக்கடையேறப்பட்டு மகிழ்வுறறனரல்லரோ யான் தபோமகிமையினாலே நீ பிறந்ததுமுதல் இதுவரையிலும் நிகழாத சரிதவகையும், உன்னுடைய திருவுள்ளத்திருக்கின்ற பாவத்தையும் அறிந்திருக்கின்றேன், ஆகிலும், இங்கே என்னுடன் சிலநாள வாஸுதா செயது, பின்பு பஞ்சவடிக் கெழுந்தருள் லாகுமேயென நிவ்வண்ண முரைத்தேன், உன் பாவத்தை யான் அறிகின்றமைபாலேயே பஞ்சவடிக் கெழுந்தருளுகவென்று உரைக்கின்றேன், அந்தப் பஞ்சவடியும் பிழங்கிய தாதலின், லீதாபிராட்டி யங்கே மகிழ்வுறுவன ; அந்த இட கோதாவிரதியினருகி லிருக்கின்றது ; அது காய கனிகள் நிறைந்து பலவகைப் பறவைகள் ஞாவித்தும் விளங்குகின்றன, அவ்விடம் ஒருவரு மின்றி, ஏகாந்தமா யுளது ; அவ்விடத்தில் தீமை நேரின, அதனை போக்கிக்கொள்ள நீயே வல்லவன், ஆகிலும், இங்கே வாழ்ந்து தாபனைப் பாதுகாத் தருளாயென் றுரைத்தேன் ; இப்பொழுதே யுடனே எழுந்தருளவேண்டுமென்று திருவுள முளதாயின், இதோ இலங்கை மரக் காடு தோற்றுக்கின்றதே ? இதற்கு வடக்காக அதோ பெரிய மரத்தைச் சேரும் வழிபறறிச் செல்வீர்களாவிட, அந்த மலையின் பத்தில் பெரியமேடு எதிர்படும், அதன்மேலேறிச் செல்க ; அவ்விடத்திலேயே பஞ்சவடியென்பது இருக்கின்றது ; அது எப்பொழுதும் மலர்கள் மலர்ந்தும், கனிகள் பழுத்தும், தளிர்கள் தளிர்ந்தும், தழைத்து விளங்குமென் றுரை செய்தனா. பெருமானும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டிடுமகிழ்ந்து, அவனாரோக்கி, முனிவரோ! எங்களுக்குப் பஞ்சவடிக்குச் செல்வதன்பொருட்டு விடைகொடுத்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ் செய்து

விடை பெற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் அவரைப் பணிந்து, அந்த ஆஸ்ரமத்தை விட்டுப் பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்படருளினா. இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் வில்லைக் கையிலேநதி அம்ப றுத் தூணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, அச்சமின்றி, தீரமுற்றுப் பிராட்டியா ரோடு ஊக்கமுடையாராய்ப் பஞ்சவடியை நோக்கி எழுந்தருளினாகா. *

ஆரண்யகாண்டத்தில பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பஞ்சவடிக்குப் போகும் வழியில்

ஜடாயுவைக் கண்டது.

அந்தரம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் பிராட்டியாருடன் பஞ்ச வடிக்கு எழுந்தருளுகையில், நடுவழியில் பெரிய ஆலமரத்தினமீ துடகாந் திருந்த கிருத்திர ராஜனாகிய ஜடாயுவைக் கண்டு, விகப் பெரிய உருவமும் நிருந்தமையின், அரசுக்கே இவவுருவங்கொண்டிருப்பதாக வெண்ணி, அவரை நோக்கிப் புள்ளிறையே ! நீயானொன்று வினாவினர்கள் , ஜடாயுவும் இவர்களை நோக்கிக் குமாராகளே ! யான் உங்களை தந்தைக்குத் தோழ னென்றுணாகவென்று இனியமொழியிலேயே இவர்களை மகிழ்வித்தனா. பெருமா ளதுகேட்டுத் தந்தைக்குத் தோழனொன்று மதிப்புகொண்டு, பின்

* அகஸ்தியமஹாமுனி பெருமானைத் தம்முடன் வாஸஞ்செய்யும்படி உரை செய்கையிலும், பெருமாள் அதனை மறுத்து, வேறிடம் காட்டுமபடி கேட்டதினாலும், அகஸ்தியபகவாஹம் இவர நம் வார்த்தையை ஏன் மறுக்கின்றனனொன்று தியானஞ் செய்து பார்த்து, ஞானத்தினால் இவர திருவுள்ளத்தையறிந்து, சினமுறாமல் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தமையாலும், பெருமாள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்றும், கராதிராஷ்டிர ஸம ஹாரம் ஸமீபித் திருந்தமையின், அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில் வாசஞ்செய்ய உடனப்படாமல் மறுத்துக்கேட்டனொன்றும், இரதஎண்ணத்தை யவரும் ஞானத்தினாலுணர்ந்தேபஞ்ச வடிக்குப் போவென்று உலாக்கின்றேனென்று பெருமானை நோக்கி யுரைத்தமையின், இவர் திருவுள்ள மிதவே யென்றும் நன்கு விளங்குகின்றது ; ஆதலின், பெருமாள் தான் பூரதெய்வமென்பதை மறைப்பதற்காகவே மனுஷ்யபாவனையால் ஆவகாவஞ்ச சோக முற்றவா போலவும், சினங் கொண்டவா போலவும், மூடாக்களுக்குத் தோற்று கின்றனா, தத்துவ முணர்ந்த அகஸ்தியா முதலானோர்களுக்குப் பரதெய்வமாகவே விளங்கினா. இவரோ பரப் பிரஹ்ம மென்பதையும், அவகவகே நன்றாக விளங்கு கின்றது, ஆதலின், முறதும் நன்றாக வுணர்ந்தையநிர்நத மகிழ்ச்சி,—

நோக்கிக் குலத்தையும், நாமததையும் வினாவின், ஜடாயுவுப்
 ஸ்ரீராமபிரானுடைய வாககியத்தைக் கேட்டு அவரை நோக்கி, ஸ்ரீரகுநந்தன!
 கேளாய முழ்காலத்தில் காதமா, விககீதா, சேஷர், ஸமஸ்யார், ஸ்தாணு,
 மீசி, அத்திரி, க்ரதா, புலஸ்தியா, அங்கிரா, பிரசேதா, புலஹர், தக்ஷர்,
 விவஸ்வான, அரிஷ்டநேமி, காஸ்யபொன்னும் பிரமாகள உலகினைப்
 படைத்தனாகள அவர்களுள் தக்ஷருக்கு அழபது பெண்கள் பிறந்தனர்கா
 அவர்களுள் எட்டுபெண்களைக் காஸ்யபா விவாஹஞ்செய்துகொண்டனா,
 அவர்கள் அதிதி, திதி, தனு, காளிகை, தாமனா, குரோதவசை, மனு,
 அநலை என மூம் பெயருடையாக்கா ; காஸ்யபா இவர்களை நோக்கிப் பத்
 தினிகளை ! மூவுலகங்களுக்கும் இறையவர்களாகத்தக்க பிள்ளைகளைப்
 பெறுக வென்று கட்டினையிட்டனா இதில் அதிதி திதி காளிகை எனபவர்
 களை விருப்புறறனாகா. இதராகா விருப்புக்கொண்டிலாகா , ஆதலின்,
 அதிதி ஆதிதர்கா பன்னிருவா, தேவர்கா என்மா, நுத்ரர்கா
 பதினொருவா, அஸ்விநர்கா இருவாகள, ஆக முப்பத்தமூன்று பிள்ளை
 களைப் பெற்றனா , திதி தைத்யர்களைப் பெற்றனா , முனபு இப்பரா முழு
 தும் அவர்களுடையதாகவே யிருந்தது , த நுவென்பவா அஸ்வகீவனைப்
 பெற்றனா , நாகன காலகன என்பவர்களைக் காளிகையும் பெற்றனா ;
 தாமனா என்பவா கரௌஞ்சி, பாஸி, ஸயேனி, தருதராஷ்டரீ, சுங் என
 னும் ஐந்து பெண்களைப் பெற்றனா , அவர்களுள் கரௌஞ்சி உலூகங்
 களையும், பாஸி பாலங்களையும், ஸயேசி பருந்துகளையும், கிருதரங்களையும்,
 தருதராஷ்டரீ ஸ்ரமஸ்கள ஸ்ரமஸை சகரவாகங்களையும், சுங் நதையையும்
 பெற்றனாகள. இத்த நதையு விநதை பிறந்தனா , குரோதவசை என
 பவா மருகி, மிருகமந்தை, ஹரி, பதாமதை, மாதங்கி, சாரத்தூலி,
 ஸவேதை, ஸூரபி, ஸூரஸை, க்ருந என்னும் பத்துப் பெண்களைப் பெற்ற
 னா மருகி என்பவா மிருகங்களையும், மிருகமந்தை எனபவா கரடி,
 சமரம், ஸருமரம் எனபவர்களையும், ஹரி என்பவள சிங்கம் வானரம்
 இவைகளையும், பதாமதை எனபவா இராவதியையும் பெற்றனாகள,
 இராவதி இராவதத்தைப் பெற்றனா , மாதங்கி யானைகளையும், சாரத்தூலி
 எனபவா புலி கோலாங்குலங்களையும், ஸவேதை என்பவா திசாகஜங்களையு
 ம் பெற்றனர்கா. ஸூரபி எனபவா ரோஹிணி கந்தாவி எனபவர்களையும்
 பெற்றனா ; ரோஹிணி பசுக்களையும், கந்தாவி குதிரைகளையும் பெற்றனர்
 கள , ஸூரஸை பல தலையுடைய நாகங்களையும், கததரு ஒரு தலையுடைய
 பன்னகங்களையும் பெற்றனாகள. மனு வென்பவாக்கள மனுஷியர்களைப்
 பெற்றனா ; அநலை எனபவா புனையகரமாகிய களிகளையுடைய விருக்ஷங்
 களை யுண்டிபண்ணினா ; அநதக் கத்தரு வென்பவளே பூமியைத் தலை
 மிசை ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஆயிரம் படங்களையுடைய திருவனந்தாம
 வனைப் பெற்றனா ; விநதை புத்திராகள அருணன் பெரிய திருவடி,
 யென்னு மிருவர்கா, அந்த அருணன் பிள்ளையே நான் ; ஜடாயுவென்னும்

பெயருடையோன் ; என் தமையன் ஸம்பாதி ; எங்களுக்குத் தாய ஸ்யேரி யனபவா. இத்தனமையனுகிய யான் கொடிய மிருகங்களும், ராசக்ஷஸ் ளும் திரிகின்ற இககாட்டி லுனக்குத் துணையாக இருந்து, நீ லக்ஷ்மண னுடன் புறத்திற செல்லுங் காலையில், யான் லீதையைப் பாதகாப்பே னென்று உயிராகளின் உறபுத்தியுடன் தன பிறப்பினையு முரைத்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து, ஜடாயுவைத் தழுவி வணங்கித் தன கருதைக்குத் தோழரென்பதைப் பலமுறைகேட்டுப் பிராட்டியாலாப் பாத னாத தருளுமபடி யொப்புவித்து, லீதா லக்ஷ்மணாகளுடனும், அந்த ஜடாயுவுடனுங் கூடப் பஞ்சவடிக் கெழுந்தருளினா

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினான்காவது சூடுக்கம்

முற்றிறம்

பதினைந்தாவது சூடுக்கம்

பெருமானு இனையபெருமானால் பஞ்சவடியில் கட்டப்பட்ட பர்ணசாலையில் பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளி யிருந்தது

அநந்தரம் பெருமானு பஞ்சவடி சோந்தருளி, இனையபெருமானேநோக் கித் தம்பி லக்ஷ்மண ! அகஸ்தியமஹாயோகியால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பஞ்சவடி வந்து சேர்ந்தோம்; இவ்விடத்திலெங்கும் கண்ணுற்றுப் பாராய், எவ்விடம் நாம் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டி வாழுவதற் குரியதாகின்றது ; அந்த இடம் லீதை நீ நான் மூவரும் மகிழ்வுறத்தக்கதாகவேண்டும் ; அந்த இடமும் அழகுறத்தாகவேண்டும் ; அதனைச்சாராத காம மிகவழகுற மிருக்கவேண்டும் ; தூப்புல், ஸமித்தா, மலர், காய, கனி, கிழங்குகளும் நிறைந் திருக்கவேண்டும் ; நீரும் அருகி லிருக்கவேண்டும், இப்படிப் பட்ட இடத்தைத் தேடாயென றருளிச் செய்தனர் இனையபெருமானும் அதுகேட்டுக் கைருவித்துக்கொண்டு, லீதாபிராட்டியாக் கெதிரிலே பெருமானே நோக்கி, எம்மையோ ! தேவர் நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து அடியேனாகு ஆஜைஞ செய்துகொண் டிருக்கையில், அடியேன் தேவா கட்டளையின்படி நடப்பவனே யன்றி, ஸுதந்தரானுகேன ; தேவனே இவ்வி டத்தில் பர்ணசாலை கட்டென்று கட்டிக் காட்டிக் கட்டளை செய்தருளினீ ராகில்; யான் அவவண்ணமே செயவேன, ஆதலின், தேவனே ஆஜைஞ செய்தருளக் வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனா. பெருமானும் அதுகேட்டு போர வுந்தருளி, தாமே ஆராய்ந்து, நல்ல தோரிடத்தைக்கண்டங் கெழுந்தருளி, இனையபெருமானுடைய இரண்டு கரங்களையும், திருக

கரத்தினால் பற்றி, அவரை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! இந்த இடம் மேடு பள்ள மின்றிச் சமமாகவும், மலாநத மாவகளை சூழ்ந்தும், குளிராநத மிருக கினறது, ஆகலின், இவ்விடத்திலேயே பாணசாலை கட்டக்கடவை இது கருகில் மலாநத, மணங்கமழ்ந்து, மதுதோய்ந்த கமலங்களை யுடைய புஷ்ப கரிணியும் விளங்குகின்றது, அகஸ்தியமுனிவரா லுரைக்கப்பட்ட கோதாவரி நதியும் அருகில் பெருகி யோடுகின்றது. இதுவும் மலாநத கமலங்கா லிறைந்தும், ஹமஸஸாரஸாதி நீர்ப்பறவைக ளொலித்தது தளிர்ந்தது பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்த மாவகளுடாத களைகள் பொருந்தியும் விளங்குகின்றது, நெடுநதூரத்திலு மிருக்கின்றிலது, மிக வருகிலும் இருக்கின்றிலது, மான்களின் கூட்டங்கா லிறைந்தும், மயில்களினால் கேகாதொனி செய்யப்பட்டதும், பறபல குகைகா பொருந்தியும், உயர்ந்த முள்ள மலைகள் சுற்றிலுமுள்ளன, வெள்ளி தங்கம் முதலிய தாதுக்கள் னால் சூழப்பட்ட யானைகள் ஜாலங்களுடையனபோல விளங்குகின்றன | ஸாலதாலதமால் காஜராபஸாமரக நீவாரதி மிசநாகபுரகாகரஸால தமால் சோகதிலக சம்பக்கேதக சநதனஸ்பந்தன நீப்பனஸலி குசதவாஸ்வகாண கதிஸமீகிம் சுகபாடலாதிகளா ஸடாந்து குளிராதுள்ள இவ்விடத்திலேயே இந்த ஜடாயுவுடன் கூடி வாஸஞ் செய்வோம், ஆகலின், இவ்விடத்திலே பாணசாலை இயற்றுகவென நருளிச் செயதனா இனையபெருமானும் அது கேட்டு உடனே சுவரொடுத்துத் தூண்கள் நாட்டித் தூலங்கனையேற்றி, மூங்கில்களைப் பரப்பிக் கயிறுகளா லிறுக்கி, வன்னித் தழைகளை நிரைத்து, தருப்பம், நாணல், விழல்களை நிரப்பிக் காற்றும் புகாவண்ணம் வேயநது, தரைபைச் சமமாக நிரவிக் கட்டினையெய்து, கோதாவரிகுஞ் சென்று நீரி லாடி மலா காய் கனிகளைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து, விதியின்படி புஷ்ப பலியும், சாந்தி ஹோமமுஞ் செய்து, சிவகாரித்துப் பெருமானை எழும் தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து காட்டினா, பெருமானும் பிராட்டியாருட் னெழுந்தருளிப் பாணசாலையின் அழகினைக் கண்டு, திருவுளமுகந்து, இனையபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டு அவரை நோக்கி, அடா தம்பி ! நீ இந்தப் பாணசாலையை மிகவும் அழகாகக் கட்டி யிருக்கின்றனை, இதனால் யான மிக மகிழ்வுற்றேன், நீ செய்த இதைச் செயலுக்கு வெகுமதி கொடுக்கவேண்டு மிதலின், இந்த ஆலிங்கனமே வெகுமதியாகக் கடவது, பாண முணாந்தவனும், தரும முணாந்தவனும், நன்றி யுணர்ந்தவனுமாகிய உன் னால் என தந்தை இறந்திலவென்று அருளிச்செய்து, அவ்விடத்திலேயே வீர லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி விண்ணுலகில் சரியுடனும், உபேந்திரருடனும் கூடிய தேவேந்திரனபோலச் சிறிதுகாலம் வாஸஞ்செய்து மகிழ்ந்தின்புற்றனா.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினேந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாறாவது சருக்கம்.

பெருமான ஹேமநத காலத்தில் பரதாடிகளை நினைந்துகொண்டு
கோதாவரியில் நீரிலாடியது.

பெருமா விவவண்ணம் பஞ்சவழியில் எழுந்தருளி யிருக்கையில், சரத்காலம் சென்று, பனிக்காலம் நிகழ்கையில், ஒருநாள் எிரவு நீங்கிப் பொழுது விடிந்த பின்னா, நீரிலாடியதன் பொருட்க கோதாவரி நதிக் கெழுந்தருளினா இளையபெருமானும் கலசத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பிராட்டியாராருடன் பன்றொடாந்து செல்லுகாலையில், பெருமானே நோக்கி, எம்மையோ! நேலாகு மிகப் பிரியமுள்ள ஹேமநதரிது தோன்றற்று. இத்தனாலேயே வருஷம் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோலத் திகழ்கின்றது; இக் காலத்தில் உலகம் பனியினால் கொடிய தாகின்றது, பூமி பயிர்களால் செறித்தது விளங்குகின்றது, ஜலங்கா பரிசிபபதற்கு மரியன், செழுந்தீ மிக விளியது, இக்காலத்தில் இல்லறத்தோரகா ஆகரயணமென்னும் யாகஞ்செய்து, தேவதூதராகின்ற நிருபதியுறுவித்து மகிழ்கின்றனாகள்; நாட்டிலுள்ளோரகா பெருகிய காமுடையோரக ளாகின்றனாகா, அரசா களும் பகைவாமேல் படையெடுத்துச் செல்லுகின்றனாகா, வெய்யோன் தென்றிசையினேச் சேர்த்து திகழ்கின்றமையின், வடதிசை நன்கு விளங்கு கின்றிலது, இப்பொழுது வெய்யோன் இமயமலைக்கு நெடுநதாரத்தி லிருப் பதினால, இமயமலை இப்பொழுதே ஹிமவானென்னும் பெயரை யதாரத்த மாகிப் பனிப்பைப் பெருக்கி விளங்குகின்றது, பகலகா நடப்பதற் குரியனவும், இனிய வெயிலே யுடையனவும், இனிய அக்கினியை யுடையன வும், பிரியமல்லாத நீர் நிறல்களை யுடையனவு மாடுகின்றன, பனி மிகுந் தும், சீதம் வளர்த்தும், காற்றுப் பெருகியு மிருக்கின்றன; இரவுகளும் புறத்தில் துயில்வதற்றும், பனிகள் தோயந்தும், பகலினும் வளர்த்தும் நிகழ்கின்றன, திகளும் ஆதிதகனிடத்தில் பற்றிய அழகினையுடைய வனும், பனியினால் மலினமடைந்த மண்டலமுடையவனுமாகி நெட்டியிப் பினால் அழககடைந்த கண்ணடிபோல விளங்குகின்றிலன்; பெளண்ண ஸாலியிலும், நிலவு பனியினால் மலினமடைந்து, நன்கு நிலவுகின்றிலது; நிலவுற இரவும் வெயிலில்வாடிய பிராட்டியாராப்போலவே காணப்படுகின் றது, இயல்பாகவே குளிர்ச்சியுள்ள மேலகாற்றும், பனியினுவிருமடங்குறற ளிராமையுடையதாக வீசுகின்றது; வெய்யோன் உதிகளையில், காடிகளா ளுதாவங்களினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, சம்பாப் பயிர்களும், கர்ஜூர மரப்பங்காபோன்ற துனிகளில் முதிர்ந்த கதிர்கள திகழ்ந்தும், சாய்ந்தும், கதிர்முற்றும் விளங்குகின்றன, கதிர்வனும், பனி தோய்ந்த கிரணங்க ளுடையனாகிச் சந்திரன்போலக் காணப்படுகின்றனன்; அவன் காலையில்

வெப்பமற்றும், மத்தியானத்தில் இனிமையாகிய வெப்பம் பொருந்தியு
 மிருக்கின்றன , செவப்பமற்றும், கொஞ்சம் வெண்மைபொருந்தியு மிருக்
 கின்ற வெயிலும் பூமியில் விளங்குகின்ற , உத்யான பூமியும், பனி
 படிந்த நனைந்த இளம்புற்களை யுடைய தாசினறது , காட்டு யானை மிகவும்
 பிபாணையுற்றும், நீர குடிக்குமபடியாகத் துதிக்கையை நீரில் நீட்டி மிகத்
 தணமையால் நீரைக் கொள்ளாமலே துதிக்கையை வாய்க்க கொண்டு
 கின்றது ; இந்த ரீப பறவைகளும், குளியினால் அசமுடையோரோ போரில்
 புகாமைபோலே நீரில் புகுகின்றன, வநராஜர்களும், பனியினால் மறைக்கப்
 படமே, மலர்களினறியும் உறவுகுகின்றனபோலும், ஜலதாமததினால் மூடப்
 பட்ட நீருடையனவும், தொலியாலே அறியாதக்க ஸாஸ பறவைகளை
 யுடையனவும், பனியினால் நனைந்த மணலுள்ள தீரய்களுடையனவுமாக நதி
 களும் விளங்குகின்றன, பனி படிவதினாலும், வெய்யோன் விளங்காமையின
 லும், குளிராமையினாலும், மலை துனியிலுள்ள நீரும் விஷம்போலாகின்றது ,
 கமலங்கள் பனி படிந்த, மடலுமிடந்த, நாளமமாத்திரம் மிருகமிருக்கின்ற
 மையின், தாமனா யோடைகளும் விளங்குகின்றன, இக்காலத்தில் சூரியர்
 தாழ்வான தேவரிடத்தில் பத்தியால் தவருசெய்துகொண்டிருக்கின்றனர் ;
 அவர் ராஜஜியங்களையும், போகங்களையும் துறந்து, தவமுற்றாக குளிராம
 பொருந்திய சிலாதலத்தல் படுக்கிருக்கின்றனர் , அவரும் இப்பொழுது
 பிரகிரு மிகளினால் சூழப்பட்டு ஸாயுந்திககுச் செல்வா , மிகவும் ஸுகமாக
 வளர்ந்தவரும், ஸுகுமாரருமாகிய அவரின மாலையில் எவ்வண்ணங்
 குளிரந்த ஸாயுவில் சூழ்குவார , செந்தாடனாபோன்ற கண்களை யுடைய
 யாரும், வீரரும், நீலமேகம்போன்ற திருமேனியரும், தாம் மறிந்தவரும்,
 ஸத்தியவாதிபும், நாணமுற்றவரும், புலன்களை வென்றவரும், இனியவை
 மொழிபவரும், தீரகபாகுவும், மதாரருமாகிய அவர் தேவரிடத்திலுள்ள
 பத்தியால் போகங்களைத் துறந்து, தேவனாயே தஞ்சமடைந திருக்கின்ற
 னர்; தேவர் பிரதாவாகிய சூரியரதாழ்வானானோ?விண்ணுலகம் ஐயிக்கப்
 பட்டது ; தேவர் காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கையிலும், அவர் காட்டி
 லிருந்தே தேவர்போலத் தவசியாகித் தேவரை யதஸிகுகின்றனர் ;
 உலகினில் புத்திரர்கள் தாயைக் கொள்வார்களே யன்றித் தந்தையைக்
 கொள்ளார்களென்று பழைமொழியுளது; சூரியரதாழ்வாலும் அது பொய்யாக
 கச் செய்யப்பட்டது ; சூரியரதாழ்வானுக்குத் தாயும், சூரிசரதசுக்கரவா
 திக்குப் பத்தினியுமாகிய கைகேயி ! இவ்வண்ணம் கொடுமைகொண்ட
 தேனோ ? என்றனா செயதனர். பெருமானாகேடடுக கைகேயியை இசுழ்
 ததைப் பொறாமல் இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி ! நீ கைகே
 யாரா யொருபொழுது மிகழற்க ; பாதனுடைய குணங்களையே பெரு
 பாலும் புகழ்ந் தனாயாய் ; யான் வனவாஸம் தீர்த்த பின்பே திருவயே
 திக்குச் செல்லவேண்டுமென்று விச்சயங்கொண் டிருக்கையிலும், ப
 னிடத்திலுள்ள அன்பினால் இப்பொழுதே போவோமென்று மனம்

முறுகின்றது ; மிகவும் பிரியமுள்ளனவும், மதுரமுள்ளனவும், மனத்தை மிகிழவிக்கத் தக்கனவும், அழிமுதம் போன்றனவுமாகிய பரதனுடைய வாக கியங்களுைய யான நினைந்து மகிழுகின்றேன் ; யான பரதனுடனும், சத்துருக்களுடனும், உன்னுடனும் கூடி மகிழவேனோ? எனறிவவண்ண முனாத்துப் புலம்பி, கோதாவரியை யடைந்து நீராடி, தேவரிஷி பிதிராகளைக் குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து, ஸ்ராயோபஸத்தானஞ்செய்து தேவர்களையுந் துறித் தருளினா. இவ்வண்ணம் லீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் நீரிலாடித் தூயமையராகிய பெருமாள், பாவதி நகதிகளுடன் ஸ்நானஞ்செய்த சங்கரனபோல விளங்கினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பற்றுவது சருக்கம்

முற்றிறது.

இந்தச் சருக்கத்தில் ஸ்ராயபெருமாள் ஹேமாதரி தலை வானனை செய்கிற வியாஜாதால் ராவணனால் உலகம் மிர்ப்பிக்கப் படுகின்றமையின, அவனை விலை கொடுக்கைய முயற்சி கொள்ளவேண்டுமென்று பெருமாளுடன் ஸஞ்சனை செய்கின்றனா, அதெங்குணெ யெனநில, (௨ பம்ஸகாலஃ) என்றதனால் காலன போன்ற ராவணன் என்றும், (அஸ்வகருக்) என்றதனால் அவனால் அழிக்கப்பட்டதென்றும், பனி முடிந்த நென்பெரு, ௨ லக்ஷம் மோகமுற நிருகுகின்றதென்றும், பூமி (ஸஸ்ய ஸாலினி) எனப்படுதல் பாரம் மிகுந்ததென்றும், (ஜலாபயதப்போகயாசி) எனப்படுதல் போகவகா நுகரப்பட்டன வென்றும், அக்கிரிபும ராவணபயத்தால் வெப்பம் நீங்கினென்றும், (ரவாகாயணபுரபி) ௧, ௨, ௩, என்று பத மாதலின், ஸாதுக்கள் யாகாங்கா செய்கின்றிலாகளென்றும், எல்லோரும் காமமே மேற்கொண்டனாகளென்றும், ராஜாக்கள் அலைகின்றனாகளென்றும், வெய்யோனும் தெனறிசையிலிலங்கையில், ராவணனேவை செய்கின்றனென்றும், அரக்கர்கள் பயமற்றுப் பகலிலும் திரிகின்றனாகளென்றும், விராகடங்கினாகளென்றும், தியாக லோகினாகளென்றும், காடுகளும் முனிவர்களினறிச் சூனயமாயினவென்றும், இரவில் தேவர்களும் போகந் துறந்தனாகளென்றும், ராவணன் வெய்யோனபோலத் திகழுகையில், சந்திரனபோல நீர் விளங்குகின்றிலீனென்றும், நிலவுற்ற ராதிரிபோலச் சிதையும் விளங்குகின்றிலென்றும், கானமேல் காற்றுப்போல வீசுகின்றனென்றும், காட்டிலுள்ள முனிவா கணனீர்விட டமுக்கின்றனாகளென்றும், அவர்கள் சம்பாப பயிராகளபோலத் தலை வணங்கி யுமமைச் சாணமடைத் திருக்கின்றனாகளென்றும், ராவணனைக் கொலை செய்யாமல் சந்திரனபோல ஏன் ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீரென்றும், பனித்துளிபோல முனிவர்கள் கணனீர்பெருக்கி யழுகையில், தேவா கருணைகொண்கி கடைக்கித் திருக்கின்றீரே யென்றும், காட்டு யானைபோன்ற இவிரனும் ஆசைகொண்டிம் பயத்தால் போகுகின்றிலென்றும், நீர்ப் பறவைகள் போன்ற முனிவரும் நிஷ்டை குலைந்தனாகளென்றும், வரராஜிபோன்ற வகிந்தயா களும், ராவணனால் வருத்தப்பட்டிக் கணனீர் பெருக்கி மோக மடைந்தனாக் கென்றும், நதிகளபோலவும் நாரிக் கிருக்கின்றனாகளென்றும், ராவணன் விவவண்ணம் வித்திலும், தேவர் வீரன்கொள்ளாமல் வெய்யோனபோல ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீரென்றும், ரீஷிகள் மிக வருந்துகின்றனாகளென்றும், மூப்பினர்களும், பொருளுள்ள

பதினேழாவது சருககம்

சூர்ப்பணகை பெருமானைக் கண்டு காமுதற்ப

பதியாகுமபடி வேண்டியது

பெருமா எவ்வண்ணம் ஸ்திர லக்ஷ்மணர்களுடன் கோதாவரியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆஸ்ரமத்திற கெழுந்தருளி நித்யகாமங்களை முடித்துக் கொண்டு பாணசாலையில் வீதயிருந்து, பறபல கதைகளை யருளிச் செய்து கொண்டு, பிராட்டியினால் சித்திராநகரத்ததர்த்ததுடன் கூடிய சந்திரனபோல விளங்கினர் அத்தருணத்தில் ராக்ஷஸ ராஜனாகிய ராவணனுக்கு உடன் பிறந்தாளாகிய சூர்ப்பணகை யென்பவா தமசெயலாய அங்கு வந்து தேவ குமரங்கு நிகரானவரும், அகன்ற மாப்பிளையும், ஜானுவளவும் நீண்ட திருத்தோள்களையும், செந்தாமரை இத்தழபோன்ற திருக்கண்களையும், முழு மதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தைப் முடையவரும், மிகவும் காண்பதற் கினியவரும், மத்யானேபோன்ற நடை யழகினை யுடையவரும், ஜடை திரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், காட்டுவாகைபோன்ற ஸௌகுமாரிய முற்ற வரும், சிறந்த பல முடையவரும், ராஜலக்ஷணங்களைப் பொருந்தியவரும், கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், கந்தரப்பனுக்கு நிகராகிய அழகினை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரரைக் கண்டு, வடிவழகினைப் பட்டி மயங்கி, ஸ்ரீமுககாத தூழுகியாகியும், நண்ணிதையவரை மழைநதரியாகி யும், தாமரை மடல்போலக்கண் றுகிய நிருக்ஷண்களை யுடையவரை இம்மந்திர யாழந்து கோரமாகிய சண்ணுடையவளாகியும், கறுத்த நீண்ட பழைய கேசத்தை யுடையவரை சிவந்த சுருண்டி விரிந்த தலைமயிரை யுடையவ ளாகியும், இனிய ரூப முடையவரைக் கொடிய ரூப முடையவளாகியும், செவிக கினியமொழி யுடையவரைக் கழுதை சூரலபோலப் பயங்கரமாகிய தொனி யுடையவளாகியும், யௌவனமுடையவரை மிக்க கொடிய சூரபிண ளாகியும், பேசுந்திறமையினரைப் பிதற்றபவளாகியும், ஸல்லொழுக முடையவரைத் தீயொழுக முடையவளாகியும், பிரியமுடையவரை யப் பிரிய முடையவளாகியும், பெருமானை நோக்கி, மஹாபுருஷா! நீர் ஜடை

வாகளும், எல்லாவற்றையுந் திறந்த தனியே நின்றனாகளென்றும், பரதகுண நத்தால் விபீஷணனுடைய உமபிடத்தில் பத்திகொண்டிருக்கின்றன என்னவும், கைகேயி நிரதையினால் வீரையை ரக்ஷிக்கின்ற ராக்ஷஸ நிரதையும், சூரபண கையின் நிரதையும், பரதகுணை மோதநத்தால், விபீஷணகுணை மோதனத்தால், பெருமான கோதாவரியில் அபிஷேகம் கொண்டதினும், ருத்ரோபமானத்தால், ராவணன் ஸமஹாரம் செய்து பட்டாபிஷேகம் கொள்வானென்றும் நன்கு விளக்கி ன்றது; அன்றியும், ராவணன் சாககாலம் கிட்டிற்றென்றும், இவைகள் சருகக் குறிக்கெனவும் தோற்றுகின்றது;—

திரித்துத் தவசிலேஷும் பூண்டும், மனையாளுடன்கூடி வில்லுங் கணையும்
கையிலேந்திக்கொண்டு ராக்ஷஸர்கள் திரிகின்ற இங்கெழுந்தருளியதற்குக்
காரணம் யாது ? உண்மையாக ~~உண்மை~~ செய்கவென்று வினாவினள். பெரு
மானும் சூர்ப்பணகையா லிவ்வண்ணம் வினாவப்பட்டவராகிக் கபட
மற்றவ ராதலின், உண்மையாக மொழியலுற்றனர். இவர் எப்பொழுதும்
பொய்யுரைக்கத் திருவிள முறுகின்றில ராதலின், தாபஸவேஷத்தில்
பெண்களுடன் பொய்யுரைத் தருள்வரோ ? கேளாய் பெண்ணே ! தசரத
னென்னும் மஹாராஜர் தேவேந்திரனுக்கு நிகராக எழுந்தருளி யிருந்தனர்.
யான் அவர்க்கு மூத்தருமாசன், ராமனென்னும் பெயருடையேன், என்
பாரியையாகிய இவளும் ஜனகமஹாராஜன் திருமகள், லீதையென்னும்
பெயருடையாள், யாங்கள் தாய தந்தையாகா துகட்டளையிலை இக்காடடை
யடைந்து தரும் செய்கின்றோம், ■ யாவன் ? யார் பெண் ? யாருடைய
பாரியை ? இவற்றைக் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன், உன்னுருவம் மிக
வழகுற்றிருக்கின்றமையின, நீ யரக்கியலல்லென வெண்ணுகின்றேன் ;
ஆதலின், ■ இவ்விடத்திற் கேன வந்தனை ? நீயும் உண்மை யுரையா
யென்று பெருமான வினாவிருளினா. அவ்வாறு வினாவப்பட சூர்பப
ணகியும் பெருமானே நோக்கிக் காமமோஹிதையாகி, கேளீர் மிக வழக்கோ!
உண்மையாக உரைசெயவேன், யான் சூர்ப்பணகையென்றும் ராக்ஷஸி
ஆதலின், யான் அச்சமின்றிக் கண்டோர் அச்சமுறம்படி காமரூபணியாகி
இக்காடடித்திரிகின்றேன், ~~கண்டோர்~~ க்குடன் பிறந்தவன் ராவணனென்னப்பட
வன், அவன் அரக்கர்களெல்லோராகும் ராஜன், மிகப் பராகரம் முடைய
வன், அவன் பெயரை நீரும் செவியுற்றிருந்தலாகும், அவன் தம்பி ரும்ப
கர்ணன், எப்பொழுதும் உறக்கமுடையோன், அவன் தம்பி வீரேஷணன்,
இவனமாத் திரம் ராக்ஷஸசேஷுடை யுடையோனல்லன் ; மிக நலலோன் ;
அன்றியும், கரதாஷணர்களென்னு மிருவர்கள் ஸஹோதரர்களிருக்கின்ற
னர்கள் ; உம்மை யான் கண்டதுமுதல யான் அவர்களை மீறி ஸூதந்தார
யாகின்றேன் ; ஆதலின், உம்மைக் கண்டு புருஷோத்தமராகிய உம்மையே
பர்த்தாவாக எண்ணி வந்தடைந்தேன் ; யான் மிக மகிமை யுற்றவன்,
சிறந்த பலமுற்றவன், வேண்டுமிடத்திற்குச் செல்ல வல்லவன் ; ஆதலின்,
நீர் தானக்கு பர்த்தாவாகி நெடுநாள் வாழப் தின்புறுக ; இந்தத் திறமை
ஊற்ற சீதையா லென்னபயன் ? இவள் மிகவும் விகாரமுற்றவன் ; ஆதலின்,
இவள் உமக்குத் தக்கவளல்லன் ; யானே உமக்கு மிகவுந் தகுதியுற்றவன்,
என்னை நன்றாகக் கண்ணுற்றுப் பாரீர் ; உமக்குத் தகுதியற்ற இவளையும்,

உம்முடைய தம்பியையும், யான் புகழித்து விடுகின்றேன், பின்பு, நீர் பகையற்று என்னுடன் கூடி இன்புற்றுப் பறபல மலைகளையும், காடுகளையும் கண்ணுற்று மகிழ்ந்து வாழுக வென்று பிதற்றினன், பெருமானும் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நகைத்து, அவனை நோக்கி, மேற கூறுமாறு மொழியலுற்றனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்.

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களா ஞாப்பணகையை யலைத்து
முகஞ்சு செவிகளை யரிந் தோட்டிவிட்டது.

அநந்தரம் பெருமாளா காமவேட்கைகொண்ட ஞாப்பணகையை நோக்கி, அடி சிறந்த வழகுடையாளே ! யானிந்தச் சிதையை மனைவியாகக் கொண்டிருக்கின்றேன், உன்னைப் போன்றவர்களுக்கஞ்சு சக்களத்தி யிருப்பது மிகத் துன்பததிற் கிடமன்றோ ? என தமயியாகிய இந்த லக்ஷ்மணனும், மிக வழகினனும், சில முடையோனும், திறமைபுடைய மாகின்றனன், பௌவனமுடையவன், மனைவியிலலாதான், ஆதலின், மனைவியும் கோருகின்றவன், கண்ணுக்கு மினியவன், அவனே யுனக்குத் தக்க பாத்நா வாருவான், ஆதலின், நீ யவனை யடைந்து சகக ளத்தியினறி, வாழுக வென்று நகைத் துரைத்தனர். ஞாப்பணகையும் அதனை யுணமையெனவே எண்ணிப் பெருமானைவிட் டினையபெருமா ளிடம் வந் தவளை நோக்கி, லக்ஷ்மணனோ ! உம்முடைய அழகினுக்கும்,

|| ஞாப்பணகை காமரூபினி யாதலின், பெருமானைக் கண்டவுடன் காமுறது, அவா தன்னைக் கண்டு காமுறவேண்டுமென்று நல்லுருவங்கொண்டனென்றறிக்க; கவி யவளுக் கியல்பாயுள்ள உருவத்தையே வானனை செயதனரென்றனா. வியாக்கியாதா, ஞாப்பணகை காமாதிசயத்தால மதிமயக்கி, ராக்ஷஸபுத்தியால் தன்னையே அழகினளாக ஒண்படை வேமபினையே மதாரமாக வெண்ணுவதுபோல எண்ணி, அவுருவத்தோடே வந்தனா. ராக்ஷஸருபத்தையே திதென்றறிந்தவளாயின, பிராட்டியானா இகழவனோ ? இவளும் அவளைப்போலன்றோ || உருவங்கொண்டிருப்பன (நவரிதாவணமனெஞ்ஞாங்கி ராக்ஷஸபிரதிபாதிமே) என்பதற்கு நீ யழகிய உருவமுடையாளல்ல, ஆதலின், || எனக்கு ராக்ஷஸவியாகவே தோற்றுகின்றனையெனது பொருள் கூறவேண்டும்; இவள் தன்னை இகழ்ந்த துறவாமைக்காகவும், தன்னுடன் பிறந்தோர்களைப் புகழ்ந்தனா. ஞாப்பணகை என்பது, முறம்போன்ற நகமுடையெனது காரணவிடுகுறிப்பெயராகின்றது;—

என்னுடைய அழகினுக்கும், மிகத் தகுதியாகின்றது; ஆதலின், யான உமக்கு மனையாளாகின்றேன், நீர் எனனுடன் கூடி இன்புறறு வாழக் வென்றுரைத்தனர். இனையபெருமா ளதுகேட்டு நகைத்து, சூர்ப்பணகையை நோக்கி, அடி பெண்மணியே! யான் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தொண்டனாகிப் பணிவிடை செய்கின்றே னாதலின், அடிமைபூண்ட எனக்கு நீ பாரியை யாகுவது தருமோ? ஆதலின், மிகச் சிறந்த உருவமுடைய எமமையருக்கே பாரியை யாகக் கடவை மிகவுங் குருபியும், மூப்பினனாகிய சீதையை விட்டுவிட்டு, இனையாளாகிய உன்னிடத்திலேயே மோகமுறற்புதுவர்; ஆதலின், அவரை மணஞ்செய்துகொள்ளாய், சிறந்த வலிமைகொண்ட இந்ந ராசூஸூரபத்தை விட்டுவிட்டுத் திறமையற்ற மாவிடரூபத்தில் யாவன் விருப்புறுவானென்றுரைத்தனா. சூர்ப்பணகை பரிஹாஸமென்பதை யறியாமல், இந்த வாக்கியமும் உண்மையெனவே எண்ணி, மீளவும் பாணசாலையில் வீறயிருக்கின்ற பெருமாளிடம் வந்து, காமமோஹிதையாகி, மீளவும் அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராம சநதிரோ! இந்தச் சீதை மிகவும் குருபியா யிருக்கையிலும், இவளிடத்தில் ஆசையுற்று என்னை மணஞ்செய்துகொள்ளுகின்றீரோ; ஆதலின், இவளை இப்போழுதே பகலித்து விடுகின்றேனென்றுரைத்தது, தாமதேது ரோஹிணி நகைத்திரத்ததைப் பிடிக்கச் செல்வதுபோல ஸ்ரீதோபிராட்டியர்னைப் பகலிக்கும்படி யோடினாள். பெருமா ளவனைக் கண்டு ஆவென்றதட்டி இனையபெருமானை யழைத்து, அடா லக்ஷ்மண!—

ஸ்ரீராமாயே நம: ||
நகராயே நம: ||

கருணாரநாயைஸஸௌமிதரோ பரிஹாஸத்தஞ்சா
நகராயே நம: ||

கொடுமையுற்றவர்களுடனும், மூடர்களுடனும், ஒருபொழுதும் பரிஹாஸமுஞ் செயலாகாது; யாம இவளைப் பரிஹாஸஞ்செய்து உபேகைகூட யிருந்ததினாலன்றோ! இவள இவ்வண்ணஞ் சீதையைக் கொலை செய்ய முயன்றாள். சீதையைப் பாராய், நல்லினையால் இவளிடத்தில்தபயிப் பிழைத்தனர். ஆதலின், கொடிய இவ்வரககியைக் கொலை செய்யாமல் நாசியையறுத் தோட்டாயென் றருளிச்செய்தனர். இனைய பெருமா ளதுகேட்டு மிகச் சினமுற்று வானையுருவிச் சூர்ப்பணகையின செவிநகல்களை யறிந்து, வெருட்டி யோட்டிவிட்டனர். அவனும் செவிநகல்களை லறுப்புண்டு, கோசமாக விநிட்டமுது சத்தத்தை வழியில் பெருககிக் கொண்டே வந்தவழியே யோடிக் கைகளை யுயரவெடுத்துக் கூடி யழுது

ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்ட கானிடஞ்சென்று, விண்ணினின்றும் இடி வீழ்ந்தாப்போலத் தனாயில் வீழ்ந்து, பூராமபிரான வந்தா லக்ஷ்மணன் னுடன் இவரு வந்திருப்பதையும், தன் செவி நாசிகளை யரிந்ததையும், கரனுக்குக் குருதி பெருகப் பெருக கொணகொணவென றுணர்த்தன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

பத் தொ ன ப த ர வ து ச ரு க் க ம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளிடத்துக்குப் பதினூராயிரம்

ராக்ஷஸர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தது

அநந்தரஃ கரன இவ்வண்ணம் மூக்கறுப்புண்டு, குருதியைப்பெருக் கித் தனாயில் வீழ்ந்து புலம்பிய சூர்ப்பணகையைக் கண்ணுறறுக கடுஞ் சினங்கொண்டவனை நோக்கி, அடி ஸ்வேஹாதரி ! எழுந்திராய, நிகழ்ந்த வர றுணாசெயாய, பதைப்பை விடுக, நீ யாவனு ல்வவண்ணம் அங்க வின் முற்றனை, வெளிப்பட உணாசெயக, யாவன் பகையினறிப் படுத் திருந்த கீகாடிய கருநாகத்தை வலுவில் விரலினு னுளாடி எழுப்பு கின்றான், யாவன் மதியக்கினுல காலபாசத்தைத் தானே கழுத்தில சுற்றிக்கொள்ளுகின்றான், யாவனொருவ னிப்பொழு துனனை யனுகிக் கொடிய நஞ்சினை யுண்டனன் ; பல முற்றவனும், பராக்கிரம முடைய வனும், நினைத்தவிடஞ் செல்ல வல்லவனும், நினைத்தவா றுருவத் தரிப்ப வனும், யமனுக்கு நிகராகியவனுமாகிய நீ யாவனுல இவ்வகையாகத் துயருற்றனை, உன்னை இவ்வகையாகச் செய்தவன் தேவர்களுள் சிறந்த தோளவலி யுற்றவனு ? அல்லது, கந்தருவனு ? அல்லது, பூதமா ? அல்லது, ரிஷியா ? என்னுடன் பகைத் திவ்வண்ணந் தீவருசெய்ய வல்லவன் ஆயிரம் கண்ணனே யாகுவானல்லது, வேறொருவனு மாகான, உனக்குத் தீவரு செய்தவனமேல் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்து, அன்னப்பறவை நீரினின்றும், பாலைப் பிரித் தெடுப்பதுபோல அவன் உடலினின்றும், உயிரைப் பிரித் தெடுப்பேன் ; அவன் என கணையினு லடிபட்டு, அநா யுடன் குருதியைக் கக்க, அது தனாயில் படியக் காண்பாய ; என்னு லடி பட்ட யாவனுடைய மெய்யைப் பறவைகள் சூழ்ந்து மாம்ஸத்தைக் கடித் திழுத்துத் தின்னப் போகின்றன ; என்னு லெதிர்க்கப்பட்ட வவனைத் தேவகந்தர்வ பிசாச ராக்ஷஸாதிகளுள் ஒருவரும் பாதுகாத்தளிக்க வல்லவராகார் ; ஆதலின், மூன்றேறி, யாவனுல அவமதிப்புற்றனையோ?

தொடர்ச்சி

ஆரண்யகாண்டம்.

குஅள

அவனை யுனாசெயர் பென்று பகைவாமேல் சினமுற்று வினாவினன் ;
சூர்ப்பணகை அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேவபபா சகோதரா!—

சுருதாபலம்

புலகங்குலாபு கிருஷ்ணசுபாபு

தருணெளருபலம்பன்னெள ஸுருமாமொளம்பலெள

புண்டரீகவிசாலாசெனா சேகருஷ்ணஜினம்பொள.

நிதய பெளவன முடையவாகரும், காமனுக்கு நிகரான ஸௌந்தரய முடையவாகரும், காட்டுவாகைப் பூவுக்கு நிகரான, ஸௌகுமாரய முடையவர்களும், சிறந்த பல முடையவர்களும், தாமரை இதழ்போல அகன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்களும், மரவுரி மரையுரி யுடித்தவர்களும், காய கனி கிழங்குகளை யுண்பவர்களும், புலன்களை வென்றவர்களும், தவஞ் செய்பவர்களும், தருமவழி கோணமல் நடப்பவர்களும், ஸோதரர்களும், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களானும் திருநாம முடையவர்களுமாகிய இருவர் தசாதசகரவாததிகுப புத்திரர்க ளிருக்கின்றனாகள. ஆன்றியும், அவர்கள் கந்தர்வ ராஜனுக்கு நிகராகியவர்கள், ராஜலக்ஷணங் று நிறைந்துள்ளவர்கள், அவர்கள் தேவர்களோ? மானிடர்களோ? யான தெளிகின்றிலேன், அவர்களுடைய அருகில பெளவன முடையவரும், சிறந்த கட்டழகுறவரும், பலகலனு மணிந்தவருமாகிய ஒரு பெண் காணப்பட்டன அந்தப் பெண்ணின் பொருட்டி அவ்விருவர்களாலும் நாதனற்றுக் குலங்கெடுத்த பெண்போல இவ்வண்ணம் அங்கனினு செய்ப்பட்டேன, ஆதலின், அவருடையவும், அவ்விருவர்களுடைய வும், உருதிரத்தைப் போககனத்தில பானஞ்செய்யக் கருதுகின்றேன் ; அம்முடையவர்களுடைய சத்தத்தைப் பானஞ்செய்யவேனென்பதே என னுடைய சிறந்த கோரிக்கை ; இஃது உன்னாலேதானே நிறைவேற்றக் கடவதென்று கண்ணீர் ததுமப் வழுது உரைத்தனா. கரனும் இவ வண்ண முறாதத் தங்கையின் மொழி கேட்டி மிக முனிவுகொண்டு பதினான்காபிரம் சேனைகளுக்குத் தனித்தனி ஸௌநாயகர்களாகிய பதி னான்குபேர்களையும் அழைத் தவர்களை நோக்கிக் கேளீர் சேனாநாயகர் களே ! மரவுரி மரையுரி யுடித்தவர்களாகியும், ஆயுதத் தரிததும், பெண் ணெருத்தியை யுடன கொண்டும், மானிட ரிருவர் தண்டகாரணியம் புகுந் துறைகின்றனர் ; நீங்கள் விரைவாகச்சென்று, அவ்விருவரையும் கொலைசெய்து, அவர்களையும், அப்பெண்ணையும் கொணர்க ; அவர்களது சோணிதத்தை இந்த என் தங்கை பானஞ் செய்வாள் ; கேளீர் அரசுக் களே ! இதுதான் என் தங்கையின் கோரிக்கை ; எனக்கும் இஷ்டம் ; ஆதலின், நீங்கள் இவ்வண்ணம் விரைவில் செய்து முடிக்கக் கடவீர்க

னென்று கட்டளையிட்டனன. அப்பதினால்தொடங்கி அதுகேட்டு காற்றினு லலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் போலக் கர்ஜித்து, அந்தச் சூர்ப்பனைகையுடன் அங்கெய்கினார்கள்; இவர்கள் கூரிய கணைகளை யுடையவர்களும், ராக்ஷஸ ஜாதியர்களும், கொடியர்களுமாகியும், பெருமாள் லீலாமானுஷ விக்ரஹ சாகியும், அதிமானுஷ தேஜோபல பராக்ரம முடையவ ராதலின், அவர்க ளிவனா வெல்லத் திறமைகொண்டிலர்கள்; காட்டிடையில மத மேறிப் பிளிறித் திரியுங் களிறுகள பல கூடியும், மிகப் பற்றி எழுந் தெரியுங் காட்டுத் தீயினை யனைக்க வல்லன வாருமோ? ஆதலின், அவர் கள பெருமானைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு நின்றனாகன.

ஆரணயகாண்டத்தில பத்தொன்பதாவது சருக்கம

முற்றிற்று

தனிஸ்ரோகி ஸஹிதேவைருஜிணஸ்ய ராவணஸ்யவதாரத்திபி ஆததிதோ மாநுஷேலோகே ஜ்ஜ்ஞேவிஷ்ணுஸஸராதனா) என்கிறபடியே தசகண்ட ருண்டித் தசகதிகளான தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய ரஜஸஸைப் போக்கும்படி ரஜோ துஸர வடிவுகளும், ராக்ஷஸஸ்திரீகள் மாங்குலயவகளை வாகரும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்களும், ராவண பந்திகளுக்களான தங்களை ஸ்திரீகளுடைய விரித்த தலை (விமுகதகேஸ்யோ துஷ்காரததா) எனது ராக்ஷஸிகள் தலையிலே யாமபடி தாவகள் விரித்த தலைமயிரும், (ஹாபுததோதிசவாதினயோ ஹாராதேதிசஸாவஸா) என்கிறபடியே யவர்கள் முகங்களிலே விலாபாக்ஷரங்களாமபடி தங்களை முகங்களிலே ஸ்பபுரிககிற சாணாக்ஷரங்களும், (உத்தரூதயசபுஜேனகாசித்) என்கிறபடியே அவர் கள கைகளை எடுத்துக் கூப்பிடுமபடி தாவகளை தொடுத்த அஞ்சலி பதமங்களும், (ஸாரபயரதிமுகமபாஷ்பை ஸதுஷாரணரிவபங்கஜம்) என்கிறபடியே அவர்கள் கண் களிலே கண்ணீர் பாயும்படி தாவகளை கண்ணுவ கண்ணீருமாய், (சாயாவ்ருக்ஷ மிவாததவகா) என்றும், (சகோரா இவதிதாம் சஞ்சாதகா இவதோயதம், அநாதா இவதாதாரமதேவாஜகமுாஜஞாதனம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அததவஸ்ராரத ரானவர்கள் சாயாவ்ருக்ஷத்தைச்சென்று சேருமா போலேயும், சகோரங்களானவை சரசசந்தரண யணுகுமா போலேயும் சாதகங்களானவை வாஷுக்கவலாஹகங்களைச் சென்று கிட்டிமா போலேயும், தரிதரரணவர்கள் தாதாவைச் சென்று கிட்டிமா போலேயும், ஸ்ரீயபுதியைச் சென்று கிட்டி, (தம்பருவனஸுரஸஸாவே ஸம்பிஷ்டே யஸந்ததா) என்று ஸதவ பரியஞன்வனை ஸதோதரம் பண்ணுவார்களாகத் தொடங்கி, (ஸதைகருபருபாய) என்று அவிக்குதரான தேவா நாட்டிற் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசரகாய் என்கிறபடியே அழிவுகெட்டு, தரிபாத விபூதியிலே இருக்கக்கூடவ தேவா சதுஷ்பாததாய ஹிரண்யாக்ஷகூபணம் பண்ணுததும், கேவலம் திரியத் தவத் தாலே போராடுதென்று கரவகலந்த சிவகமாய ஹிரண்ய நிரஸணம் பண்ணுந்தும், மஹததுக்கும் மஹததாயுள்ள வடிவைக் குறஞருவாக்கி, அல்லி மலாமகஷு போக மயக்குக்கை மஹத, பரஹ்மசாரியாய் (ததயானன ப்ரதி க்ருத்ஸனீயாத்) என்றும், (கோஸஹஸ்பரதாதாரம்) என்றும், அலம்புரிந்த நெடுநதத்தை யென்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாத்யகேக பதப்ரதரான தேவா மஹாபலி பக்கலிலே புக

தரயத்தை யாததிததம், பிரஹ்ம கூதரங்களுக்கு உத்பாதகொன்று ஓதபபட்ட தேவர் (பிராயமமசமுபவீதலக்ஷணம் மாதருகஞ்சதனுரூஜிதம்ததத்) எனகிறபடியே ஜமதக்ரி ரோணுகைகள் பகலிலே பிரஹ்மகூதத்திரியராய ———— தோன்றி இருபத் தொருபடிகால துஷ்ட கூதத்திரியரைப் பரஸுவுக்குப் பிராதரணமாக்கியதும், (பகதாநாம) என்றும், (வரதஸ்கலமேததஸம் ஸ்ருதார்த்தஞ்சகர்த்த) என்றும், அடியோங்களுக்காகவன்றோவென்று ஸ்தோதரம்பண்ணி, சாபமானயவென்று கையிலே ஆயுதமெடுவருமபடி தங்களுடைய வஜரபரசு தண்டபாசாத யாயுதங்களைப் போகட்டும், அவன் (ஸாகரம் சோஷயிஷ்யாமி) என்றும்படி கண்ணீரைக் காட்டி, (ஸுகீர்வம் சரணாகதஃ) என்றும், (ஸமுதரம்ராகவோராஜா சரணமகந்தமாஹதி) என்றும், அவன் சரணம் புரும்படி தாவகள் சரணம் புக்கும், (அஞ்சலிம்பராம் முகக்ஞரவா) என்று அவன் அஞ்சலி பண்ணும்படி தாவகள் அஞ்சலி பண்ணியும், (பரவீரததுபவரதோமே) என்று அவன் ஸ்தோதரம் பண்ணும்படி தாவகள் ஸ்தோதரம் பண்ணியும், (ஸாவேஸநரிஷிதாஃ) என்று தமையனான இரதிரனும் மூர்பாடனும் படி திருவடிகளிலே நமரராய, (நரமேயம்) என்றிருக்கிறவர்களைத் தலையிழித்துத் தர வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமகாருணிகளுள் ஸாவேஸ்வரனும் நித்யான பாயினியான பிராட்டியாரும், (பித்ரமரோச யஸமாஸததா தசரதமருபம்) என்றும், (ஜனகஸயகுலேஜாதா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் தாசரதியாயும், அவள் ஜனகரூல ஸந்தரதியாயும் திருவவதரித்து, இருவரும் இரணமுடத்திலுமாக வளநாதருளுகிறகாலத்திலே, இமமிதனம் இப்படி யகலவிருக்கப் பெருது, இப்படி யகல விருந்தபோது, ரக்ஷகராகை யன்றிக் கே (ஜகதஸகைஸம் பரிவாதத்யாமி) என்றும், (கிநுஸாகரமேகலாம் மஹீரதஹத்) என்றும், இவர்கள் தங்களுடைய ஜகததுக்கு அழிவுவருமென்றும், சோந்தபோது (ஆவாபயாவகாராணிகா தவயாநிபரஜாஸு சோதபாதிதவயாஃ) என்றும், (உபேதமவீத்யாப்யஸு சிதரயாசசினமயதா) என்றும், ஜகததுக்கு மங்கலாவஹமாயிருக்கையாலும், இமமிதனத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமெனகிற அபிஸந்தியாலும், (விராசாய சதுஷ்டருகாம்) என்றும், (ஸம்பவாமி) என்றும், (யஜ்ஞவிக்னகரமஹநயாம்) என்றும், அவருடைய அவதார ரஹஸ்யம் கல்பத்தை யடிப்பொறினவருகையாலும், விஸ்வாயிதர்பகவானானவன் தசரதர்த்து கரத்தைக் கிட்டி ராமரத்தத்தை யபேக்ஷிக்க, அவனும் வரதஸஸயததாலே மதியெல்லா மூன்கலகிப் பெருமானை யுள்ளபடி யறியாதே (ஊரஷோடசவாஷோமே) என்றும், இன்னம் பத்தொறு பிராயம் நிரம்பிறதிலை; (பாலகூஷோடசாதவாஷாத பௌகண்டஸ்சேதீதோதயதே) எனகிறபடியே அபராபதவய வஹார ராகையாலே, தனித் தொரு காயத்துக் காளல்லா; (சதிரககபஸ்யுகதம் மயாசஸஹதநய) முதுகண்களை வெண்ணையும் கட்டிக்கொண்டு போவென்ன, விஸ்வாயித்திரரும் இவா பருவத்திற் சிறுமைகண்டோ நீர் வரத்தை சொல்லுகிறது; சிறுமையின் வரத்தை யை மாவலியிடைச்சென்று ஸாக்ஷிபாவித்துப் போய்க்கேட்க; முறித்தாயாகில், (வலிஷ்டோபிமஹாதேஜா யேசேமேதபவரிஸததிதாஃ) என்றறியு மவீரகருமாய, ஸநரிஷிதருமாயப் பலருமான இவர்களைக் கேட்கமாட்டாயோவென்றிடேற்றி இசை விக்க, இவனு மிசைந்த, (ததௌகுசிகபுதராய) என்று இவனுக்கு இஷ்டவிரி யோகாஹமாகப் பிள்ளைகளிருவகையுங் கொடுக்க, ———— ஸக்ஷமணர்களைக் கொண்டுபோய், காம்பஜரானவர்களாலே அவதையைய நிரவிக்ருமாபோலே அவர் ———— இவ்வித்துத் தாட்கையை நிரவரிப்பித்து, அநந்தரம் அவதயாசஞ்சிதமாய்ப் புனைய பாபருபமான உபயவித கர்மங்களையும்போலே தாட்காஜனிதரான ஸப்பாஹம் மாரீசர் னையு மறித்து, அது தன்னில், || உத்தரபூர்வாகயோரஸுலேஷவிவாசௌ || என்னுமா

போலே, ஒருத்தனைக்கொன்று, ஒருத்தனை யகல வடித்த, விஸ்வாமித்ராத் த்வ ரதாரணம பண்ணி, (ஸ்ரீயமிச்சேதததாசனாத்) என்று லக்ஷ்மியைப் பெறுமபோது அக்னி புரஸஸரமாகப் பெறவேண்டுமெனையாலே, (விஸ்வாமிதோணஸஹிதோ யஜ்ஞந தரஷ்டிமஸுமாகத்யு) என்று ஜனகனுடைய யஜ்ஞஸமயத்திலே சென்று, அகனிதரயன களையும் உபாஸித்த, விலலிதுத்த, மெல்லியல் தோள தோயநதாயென்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே ஞானதரமான விலலைப் பழைப்பித்து, தேவதாரதரஸபாசத்தாலே வந்த அந்னுடைய தோஷம் போம்படி திருக்கையிலே வானகி குஞ்ஞரோபணம் பண்ணி, பகைசலகையான பிராட்டியாராயுற கைப்பிடித்து, மீண்டு வருகிற வளவிலே, ராமதவம் பரரசு பட்டதோவென்று அதிகுபிதனாய் வந்த பரசுராமனைக் கண்டு, புத்ரவதஸஸனா சகரவாததி சகிதனாய், (அபயமஸாபூதேபபோததாமி) என்னக் கடவ, பெருமான தமக் கதிசங்கைபண்ணி, (பாலாராமமபுத்ரானு மபயநதாது மாஹஸி) என்று போ வாசிகக்கும் பிணங்கி வந்தவ னாகையாலே, பெருமான திரு நாமஞ்சொல்ல வஞ்சி, ஸாதாரணமாக பிள்ளைகளுக்கு அபயபரதானம் பண்ண வேண்டுமென்றிரக்க, இவ்வாரததையைக்கேட்டும் புரவாகயம்போலே கிளாநசெரித்த இவனைக் கண்டு தனிய விடுவோமென்று பார்த்து, வலிஷ்டாதி ரிஷிகளும் (தந்தரு ஷ்டவாபீமஸங்காஸும ஜவலநதமிவபாவசம், ரிஷயோராமராமே திவசோமஹரம்பரு வன்) என்கிறபடியே உன்னை யொழிய ராமாதர முண்டோ வென்று பெருமா னுடைய ராமத்வத்தையும், அவன் தலையிலே இரட்டிக்கமாட்டென்றது நெருப்பிலே நீரைச் சொரிவார்ப்போலே ருனிர வாததை சொன்ன விடத்திலும், அவன் ஜாம தகனி யாகையாலே யாறுமையாலே, பெருமானும் இவன் கையிலே இரதக் கஷ்ட மிருக்கை! லையிறே இவனெனிகிறதென்று பார்த்து மேலெழுந்து கூத்தரதேஜஸ ஸோடே யத்தை வாங்கி ஸஹஜமான பராஹ்மணயமே சேஷிக்குமபடி பண்ணி, (அக்ஷயம் மதுஹதாரம் ஜாநாமிதவாமஸுரோத்தமம், ததுஷோஸயபராமாஸாத ஸவஸுத்தேஸதுபரநதப்) என்றவனு தன் ஸவாபாவிகமான பராஹ்மணயத்துக் கிடாக ஸவஸுதி சொல்லத் தன்னுடைய வைஷ்ணவமான விலலை வான்குக்கையாலே, பெருமானுடைய ஸாவ லோகஸித்தமாம்படி மழுவேந்திப்போக, பெரு மானும் (பராஹ்மணேவீதிபுஜயோமே) என்று இவன் ஸவஸுதி சொல்லுகையாலே, பராஹ்மணனென நறுகிவிட்டி, அருருநதாளியும் பறித் திவன் காலிலே போகட்டுக் கும்பிட்டி மாரில னுலே கடகாக விட்டி ரஷித்த, மீண்டு திருவயோத்தியிலே புகு, இச்சரகுப் பெறுகைக் குட்பட்ட வருத்த மறியுமவ ராகையாலே, இவன் சீர்மையை யறிந்து (ராமஸதவீதயாஸாததம் விஜஹாரபஹ்நருநன்) என்கிறபடியே பெரு மானும், பிராட்டியாரும், இனிதமாரீ தெழுநதருளி இருக்கக்கண்டு ஸ்ரீபூமி பிராட்டி யானவள் (ஸோகபாலோபமநாதம் அகாமயதமேகிரீ) தானும் நாசனியாரோபாதி அம்ஸுபாகினியாகைடாஹம், (யதாதுபாக்கவோராமஸ ததாபூததரணீதவியம்) என்று தனக்கு வருத்த பரசுராமாவதாரத்தினுடைய தேஜஸ்ஸும் மிகக் ஸந்த்ர மிக்கையாஹும், தன் கூத்துக்கொகைப் பெருமானை ஸவயமவரமாக வரிக், ராஜாவு மித் காகதாவ விவாஹமாக வொண்ணுது, ஸமந்தரகமாகக் கரகஹணம் பண்ணி வைக்க வேண்டுமென்று பார்த்து, பெளரஜான பதமந்திரி புரோஹிதாதிகளைத் திரட்டி மந்தரித்து (மந்தரயித்வாததஸூசகோ நிஸூசயஜ்ஞஸஸு நிஸூசயம்) (ஸ்வவஹ புஷ் யோபவிதாஸ்வோ பிஷிஞ்சாமிமேஸுந்தம் ராமமராஜீவதாம்ராக்ஷம் யெள்வராஜ்ய இதிபரபு) என்கிறபடி ஸம்பண்ண நகூதரமான பூசத்திலே பெருமானை யபிஷேகம் பண்ணக் கடவதென்று நிஸூசயித்து, அதுகரு வேண்டும் ஸம்விதானங்களைப்பண்ண, (ஸோஹமலிஸ்ராமமிச்சாமி) என்றும், (யௌவராஜ்யேநஸம்யோக்துமைச்சீத்)

என்றும், நாட்டாரோடு ராஜாவோடு பண்ணின் ஆசைப்பாடுகள் தாமதம்
 ணின் வாகையாலே, எண்ணின்வாறுக விகதரும்தன் என்கிறபடியே அவை ஸு
 கலபமாய் (ஆவாஸநதவஹிச்சாமி பரதிஷ்டமிவகாரநே) என்றும், (தப்ஸ
 விநாமிரணேஸுதருண ஹந்தமிச்சாமிராக்ஷஸான்) என்றும், ஸதய ஸகலபாரண
 தம்முடைய ஸுகலபமே ஸுகலபமாம்படி கைகேயி மந்தராரதாயாமியாய
 நின்று கலககிக கர்ட்டிலே எழுந்தருளி, தண்டகாரணய வாலிகளான பரமரிஷி
 களைக் காணும்போது (ரிந்தஹஸதேநநோபேயாத) என்கிறபடியே வெறுகனை
 கொண்டு காணலாகாதென்று பார்த்து, விராதவத புரஸஸரமாகச் செனதுகாண்.
 அவாகளும் மஹாராஜரைப்போலே பெருமாளுடைய கீயத்திலே அதிசுவனை
 பண்ணிப் பரிசுஷித்தது தெனிய வேண்டாதபடி விராதவதத்திலே தருஷ்டோதா
 ஹாணராகையாலே, வீரீதராய வந்த (பரிபரலயநோராமவத தயமாநாநநிசா
 சனா) என்று என்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சம்மனம் புக், (பவதாமாத் விக
 யாதமாக தோஹமயதருச்சயா) என்று ஓம் கொடுத்தது, (ஜகாமசாஸுராமஸ
 தேஷாம் பாயாயேணதபஸவிநாம) என்கிறபடியே சரபங்க ஸுதிக்கூணுகஸதய
 ததபராதருபாமுகரண ரிஷிகளாஸுரமததிலே பாயாயேண வெழுந்தருளியிருக்
 கிற பெருமான அகஸ்தையோபதேசத்தாலே கோதாவரீதிரமான பஞ்சவகூபரிஸாத
 திலே பாணசாலையுஞ் சகமத்தது, (ஸராமபாணசாலாயா மாலீநஸஸஹவீதயா,
 விராராஜமஹாபாஹுஸ சிதரயாசந்நமாஇவ, ஸக்ஷமணே நஸஹபாராதரா) என்று
 நாசகியாரோடு மீளையபெருமானோடுகூட இனி தமார தெழுந்தருளியிருக்கிற
 வளவிலே, (தந்தேசமராக்ஷவீகாசி தாஜகாமயதருச்சயா, ஸாதஞாபபண்கிராம)
 என்று சூரபண்கியாமிருக்கிற ராக்ஷஸி யானவள யாதருச்சிக ஸுகருதமடியாக
 வந்த கிடடி, பராபத விஷயமாயிருக்கச் செய்தேயும், கட்கணுன ஜாசராயனடி
 யாக விசேஷஜஞாநம் பிறவாணையாலும், புருஷகாரம் முன்னாகப் பறந்துவ
 ளன்றிகடே? அவவிஷயத்திலே அஸஹபாபசாரமபண்ணி, நக்ஷாமிக்ஷலககாக
 (இதயுகதோஸக்ஷமணஸதஸயா? கருத்தோராமஸயபஸுயத; உத்தருதயகட்கம்
 சிச்சே தகாணநாஸௌமஹாபஸு) என்றும், கூராராத வாளால கொடி மூக்கு
 காதிரணமும் மீராவீதித்தென்றும், காதொடு கொடி மூக்கனுடனதுதத கைத்
 தலத்தாவென்றும் சொல்லுகிறபடியே தக்ஷிணபாஹுயான இளையபெருமானாலே
 நான் கைகொடாராய வைருப்பயத்தை விளைப்பிக்க, (விருபணஞ்சாதமிரிசோணி
 தோஷிதா சசமஸஸாவமபிக்ஷீகரஸயஸா) என்று வாராத மூக்கும், வடிகிற
 உதிரமுமாய்த தன் பராதாவான கரணுகறிவிக, அவனும் குபிதனாய் (வயகதமாத்
 யாஹிகே நதவமேவமருபாவிரூபிதா) என்று உண்ண இப்படிச் செய்தவார்களா?
 அவர்களைத் தெனியச் சொல்லென்று கேட்க; அவர்களை இனஞ்ஞென்று அடை
 யாளாக தெனியச் சொல்லுகிறான். (தருணென) என்று தொடங்கி (புதொளதசரத
 ஸயாஸதாம், பராதொளராமலக்ஷமணென) என்று, இனஞாமகணென்றும், இன்ன
 பேரை யுடையவொன்றும் சொல்ல பராபதமாயிருக்க, (தருணெளருபஸமப
 ணென) என்று பருவத்தையிட்டுச் சொல்லுவது, வடிகழுகையிட்டிச் சொல்லுவ
 தாவ தெனெனெனில, இவனுக்கு வைருப்பயம் பிறந்த தித்தனைபோக்கி, அவராக
 கியம் பிறந்த திஸையிறே; ஆகையாலே, (காமமோஹிதா) என்கிற தன்னபிரி
 வேசம் வடிவிட்டு பராதாக்கள முன்னென்று பராதே தன்னுடைய த்ருதகதத்
 கைச் சொல்லுகிறான். (கூலகராகிலுமாம், பிரதிகலராகிலுமாம், இவவிஷயத்
 தில் அகப்பட்டவாக்களுக்குப் பணியிறேய்து; (யாரிராமஸ்யசினஹாமி) அ
 அடையாளக தெனியச் சொல்லென்று பிராட்டியார் திருவடியைக் கேட்க;

(தரிசுத்திரஸ்திரிபரஸம்பரூப) என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே (ராமபூசை பதாரக்ஷஸஸரவஸ்தவமனோஹர) என்று சொன்னானிறே, இவை தனக்கு பர யோஜ்யரூபநாமங்கள் சொல்ல வென்று முண்டிறே, அதிலே ரூபங்களைத்தேடியே பின்பு பெயரிட்டுச் சொல்லுகின்றனவென்று கருகியின் கடைபிடி கூறப்பட்ட காமத்திலே பரதம்பாவியான ரூபத்தை முற்படச் சொல்லுகிறானாகவுமாம், அன்றியிலே, (ஸூபதபரமத்தகுபித்ரநாம பாலஜனாநமதருஷ்டம்) என்று ரூபத்தை யாகையாலே, ஹ்ருத்தகதாரத்தத்தை அவசமாக வெளியிடுகிறானாகவுமாம்; இதிலே (ராமமிநதீவரஸ்யாமம் கந்தாபபஸ்தருசபரபம், பபூவேநதரோபமந்தருஷ்டவா ராக்ஷஸீராமமோஹிதா) என்கிறபடியே தானவகைகண்டு காழகையாகைக கடியாயிருப்பதொரு ஆகாஷகமான ஆகாரமும், தன் பரிபவததாலுண்டான கோபாதிசயத்தாலே (தயோஸ்தஸ்யாஸ்சருகீராமபேயமஹம்) என்று சொல்லுகிறவ ளாகையாலே, (கேயமேவம் மஹாவீரய) என்றியாகளை அளவிடமாட டாதே அருகிருக்கிற பராதாவான கருஷுக்கு (பஸூஸாசினொதாரநதொதாபஸௌ தாமசாரிணௌ) என்றவர்கள் எளிதமசொல்லுகிற தொரு ஆகாரமும், (ராமஸ்ய சமஹதகாம மஹானஸதராஸோபயேனம்) என்றியாக்களுக கருகினவ ளாகை யாலும், அவன் நெருசிலே எரிச்சல் பிறக்கக்காக்கவும், (புத்யாஹமஹம்ஸ்யாமி நதவம்ராமஸ்யஸம்பாதி, ஸந்தாதுமபாதிமுகேசகதஸ ஸசாபஸ்யமஹாராணே) என்று கையும் வில்லுமாய அவ்வாணபின்னை புறப்பட்டால் நீயோ அவா முன்னே நிற்கிறுபென தவாக்களுடைய வானமை சொல்லுவ தொரு ஆகாரமுமாக, ஆகாரத் தயமுமவ்வஸ்திதம், அதல்முற்பட்டவாகாரத்தில் யோஜனையிருக்கிறபடி (தருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ ஸூத்ரமாளமஹாபஸௌ, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரகருஷ ஹ்வித்ரமபொன) அவாகளுடைய பருவமிருக்கிறபடியும், வடிவழிக்குக்கிறபடியும், செயலிருக்கிறபடியும், மிக்கிருக்கிறபடியும், கண்ணுமிருக்கிறபடியும், ஒப்பினை யழ கிருக்கிறபடியும், அவாச் சிருவருக்கு முண்டித்தனைபோகி வேறொருவாகு மிலைகாரணென்கிறாள். என்கை இதுவினைத்த வீரிரணமொல்லவகாததோளமன்னவ னென்றும், எனனை யகப்பட விப்படி யாககிறது, அநதக ருணஸமுதாய மனோ (தருணௌ) யுவாகுமாரஃ என்றும், (யவீயஸே) என்றும், (அருமபிணயஸௌ) ஸம் தம், யேதாநதசித்தமன அரத்தத்தை இவளொரு ராக்ஷஸினை யாட்சியாக சொல்லுகிறுளிறே ? இதுதான் ராக்ஷஸினைக்குப் பணியாயிருந்ததே ! (வயசு மேஷமஹாபோகி பரமாதமாஸநாதந, தமஸ்பரமோதாதா சகசகரகதாதர) என்றானிறே, மண்டோதரியும் (தருணௌ) முகதரானவர்களோடு பதரானவா களோடு தசரதவஸு தேவாதிர்களோடு வாசியற, கரியானொருகாளை பென்றும், காளை புதுக்ககளுக கண்டென்னதும், பரணயின்களை யகப்படுத்திக்கொள்ளுவது பருவத்தை விட்டிறே ! அப்பருவத்திலே யாயத்தவஹம், முற்படவீப்பட்டது ; (தருணௌ) இவள பதபாபவயாயதத பெருமான பகலிலேயாகில், வைரூப யாம வினைத்தான், இவையபெருமானாகி வீரணடு பகூத்திலும் ஒருத்தரே பகூத்திருக்க, தவிசசுநநதமாகச் சொல்லுவா நென்னென்னவில, (அரயோந்யஸதரு பெளவீரௌ) என்றழகுக்கும், ஆண்பினைத்தனததக்கும், ஒருவாகொருவர் குறைபாடையாலும், (கருததாரோஸமிபவதி பாயேயமதயிதாமம்) என்றும், (ஸ்ரீமாரகருததாரஸ்ச க்ஷமனோரம் வீர்யவான, அபூர்வபாயாப்நாததிச தருணஸ்பிரியதாசன, ஏகமபஜவிசாலாக்ஷிபர்த்தாரம்) என்று நான் க்ருதவிவா ஹமாய ஸரித்தபாயவ மாகையாலே, உனக்கு யோகயனல்லன், இவன் அகருத் விவாஹமாய விவாஹம் பண்ணவேண்டுமென்கிற வாசையடிமுடையவாயிருத்

சிறுன். பின்பிவண்பபாததாவாகவரியெனது பெருமாள் திருவுள்ளமாக, அவழி
 ழாலே இனியபெருமான பகவிலே இவள பத்தபாவையாக (கதமதாஸஸயமே
 தாவீ பாயாபவிதமாஹவி, ஆரஸயதம விசாலாக்ஷி பாயாபவயவியவி)
 என்றவா அடிமையான மெனக்கு ஸதீயானால் நீயு மடிமையா வாயித்தனை;
 அது வணங்கலி லரகரான உவாகுருகுச சேராத, நாசசியாராக காமலாமபடி
 ஆகா தமக்கு இனிய நகையாராகப் பாராயெனது இனியபெருமான சொல்ல,
 பெருமாள் பகவிலே தவக்குணடுமாக, இருவா பகவிலுந் தவக்குணடு இப்படி
 பத்தபாவை யாகையாலும், வவருபய கரணத்திலும் (விருபயிதமாஹவி) என்று
 பரயோஜக காததாவாயும், (உததருதயகடசஞ்சிசசேத கண்ணாஸௌமஹாபலடு)
 எனினியபெருமான சரியாகதாவாயுமாக இப்படி இருக்கையாலே (தாபயாம
 உபாபயாம ஸம்பூய, பரமதாமதிகருத்தியதாம இமாமவஸதாமநீதாஹம்) என்
 திருவலாயும் கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும், இவசிருவலாயும் ஒக்கச்
 சொல்லுகிறுள், (தருணென) (இருவராய வந்தாரென முன்னே நினறா) என்னு
 மாபோலே ஒருவா இருவராய வந்தனருே || எனனை யீட்டித்தது, (தருணென)
 தம்பி தமையனானால் பருவத்திலேயும் சிறிது வேறுபாடு காணலாமிறே? அப்படி
 யனறி, ஒருபடியாய்க் காணிருக்கிறது, புணாபபூசம் பூசமாய பினானு
 முனானுமாதால் அதனை வாசி செரியாத்றே || இப்படி பருவத்தையீட்டி மயசுரு
 மித்தனையாய் வடிவுதனைப்ப பாததால போலியா யிருக்குமோ வென்னில, (ருப
 ஸம்பன்னென) ருபததைப் பாரா தால அதுருவேணடியிருப்பாருக்கு அவர்கள் பக
 விலே இரந்தகொண்டிபோக வேண்டுமபடியாய்காண்கூடி குறித்தகூடநதபடி
 (ருபஸம்பன்னென) காமனூதாததையென்று அந்தக்காமன்கப்பட இவா திருமேனி
 யிலேகதேசத்திலே உத்பந்தனாகையனனே? அவவழிமுதானுண்டாயிறது, (ருபஸம்
 பன்னென - உத்பநநமதரவயம் கூணமநிகருணமதிஷ்டதி) எனகிறபடியே
 முறபட வாஸுரயமுண்டாய, பின்பு அவவாஸுரயத்திலே குணங்களுண்டா
 கையனறிககே (ருபதாஷ்டினயஸம்பநநபேரஸுதாடு) எனகிறபடியே ருபததாஸுர
 யன்கள ஸஹோதபநநங்களாயக்காண, அவர்களபக விருக்கிறது || (ருபஸம்
 பன்னென) வடிவுடைவாரோ தலைவனெயென்றும், அச்சோ வொரு வழிபவா
 வென்றும், என்முதையாள ஒருகாளுனன்கலத்தாலானாயென்றும், (காரார் திரு
 மேனிக் கண்டதவே காரணமாப, பேராபிதறறாத திரீதருவன்) என்றும்,
 (ராமேதிராமேதிஸதைவபுதயா) என்றும், பெண பிறந்தாராப பிச்சேறறி
 வெருவப் பண்ணும் வடிவுகாண வருவது ஆகா தம்பியா நனறே? மறற வாவ
 ரிவர்க் கிருவருடைய வடிவழிகிலேகாண நானுதுகிறது, இவவழிகேயாய
 னைத்துப் பாததால உறைத்திருக்குமோ வென்னில, (ஸங்குமாரென) நூரட்டி
 இராட்சதரான உவகண்பபோலே யனறுகாண; அவர்கள் மார்தவ யிருக்கிறபடி
 பூவிலே யணைத்தாப்போலே காணிருப்பது தருஷ்டாநதஞ்சொல்லு மவாகளும்
 (அதவிபுஷப் ஸமகாச) மெனதும், (ராமமிநதி வரஸ்யாமம்) என்றும், பூவைப்
 பூவண்ணு வென்றும், காயாமபூ வண்ணு வென்றும், புஷ்பத்தை இட்டிறே சொல்
 லிறது; (ஸங்குமாரென) வடிவின் இலலா மலாமகள மறற நிலமகள் பிடிக்கு
 மெல்லடியென்றும், பூவிற பரிமளததையும், மண்ணில பரிமளததையும், உபாதான
 மாகவுடைய பிராட்டியாரும் அகப்பட்டவனைக் கையன்றிக் கே அதேதிறதப
 பாரக்கவும் போராதபடியாய்க் காண, அவர்கள் மார்தவம் இருக்குமபடி (ஸங்கு
 மாரென) நடநத ரால்கனெந்தவோவென்றும், அடியாரல்லல தவிர்த்த வசைவோ
 ன்று யிப்படி தான் நீண்டு தாவிய வசைவோவென்றும், தரளா துலகமளநத

வசைவேசொன்னும், ஸ்வரபாவிகமான வியாபாரம் அகப்படாத திருமேனிக் குப்பொருதென்று அனுகூல வயிற்றுபுகுமபடியாய்க்காண அவர்கள் மரதாதவ மிருககுமபடி (சுகுமாரோள்) நியுடனான காம நெருங்கினே? இவர்க ளினனம் பைய பாரீர்; இரண்டு காமராய்க்காண தோற்றுகிறத, (ருபஸம்பன்னெள னுரு மாரோள்) அவனனனகனையிறே யிருப்பது, (கந்தாபப் இவமூர்த்தமான) என்கிற படியே ருபவான களாய்க்காணிகந்தக்காமாக்கிருப்பது (ராமமநமதஸுரோணதாடிதா தஸஸஹேந்ருதயேநிஸாசரீ) என்று காமனுகவே பரிசுகிறதாச சொன்னா ளிறே ! இப்படி எழிலு மழகுமாயத் தூரத்திலே யகப்படுத்தினவையாயக் கிட்டி யனுபவிககப் பார்த்தால் உடற்கொடுக்க மரட்டாதபடி தூரப்பலராயோ விருப்பதெனில், (மஹாபலென்) கவயாச்யத்தல் வநதால் தோற்றேம, மட நெஞ்ச மெம்பெருமாரூரணைகென்தும், வகையெடுத்த பெருமானுக் கிழந்தே னெனவ ரிலுள் யென்தும், பெண்பிறந்தா தோத்தெழுத்தக் கொடுக்குமபடியாய்க் காணிருப்பது (மஹாபலென் - ராமஸ்தவரீதயாஸார்த்தம் க்ஷ்ணாரபஹஞ்சுந், ஸமநதனைமலராளமணவாளனை) என்றரு சொல்லுகிறபடியே ஸ்ருங்காரத்தில் வநதால் அநேக ருதக்களை பொருப்படிபட நடத்தா நின்றாலும், எதிர்த்தலைய பரதானமாயத் தாமே பரதானராமபடிகாண, அவர்கள் பராபலவிய மிருக்கும் படி யன்றிக் (மஹாபலென்) (காதற்கடல்புலாய விலைவித்த காரமாமேனிறு கண்கண்) என்கிறபடி பருவத்தையும், வடிவழகையும், சிவப்பையுமிட்டிப் பிறரைப் படுகொலைப்படுத்தித் தாடிக்குமபடி பண்ணிப் பிணை யவாக ணினைவிலோடியும் புரூராதபடியாய்க் காணவாண் அதநியவஸாய பராபலவிய மிருக்கும்படி என னவாமர்; ஆக இப்படி சமுதாய சோபையிலும் அவயவஸோபை மட்டமா யிரு கருமோ வென்னில், (புண்டரீகவிஸாலாக்ஷன்) அது கண்கண்முகைத் தப்பினு ளன்றோ? யேறொரு அவயவத்தி லிழியவொடிகவது (புண்டரீகவிஸாலாக்ஷன்) அவையெல்லாந் கிட்டினு லழிக்குமவவ இனி இது அநுதனனறிக் (தூது செய) கண்கண் கொண் டொன்று பேசி யென்தும், தாமரைக் கண்கண் கொண் டறிதி யாலோ வென்றும், தூதிலே தோற்றினபோதே அழிக்குமபடியாய்க்காண கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிஸாலாக்ஷன்) புண்டரீகம் விதரம்போஜமிதே? (ஸமர்த்தநயநாகோராரீ) என்ருகளைப்போலே எரிவிழியா யிருக்கை யன்றிக் (சுப்ரஸநதவனமான வகண்களிருந்தபடிதான, (புண்டரீகவிஸாலாக்ஷன்) ரக்ஷணோபயோகியான கருவிழியும், செவவிழியும், பரப்பும், தமோருணோ தகோத்தாலே நிராகஷாயிதமாதல், ரஜோருணோ தகோத்தாலே கோபஸமரகத் மாத லன்றிக், ஸதவபரகர ராகையாலே, அவர்களுடைய தருஷடிப் பரலாத மிருததபடிகாண, (புண்டரீக விஸாலாக்ஷன்) அவர் தாம் (ஆதமாரம் மாநாஷம் மநயே) என்று தம்மை மறந்தாராகிலும், அகவாயிற்கிடந்த பரதவத்தைக் கோட் சொல்லித் தாராநிற தாயிறுக் கண்கள்தான், (புண்டரீக விஸாலாக்ஷன்) பரதகடல்போலே யக்கண்களுக்கருள அகலம் ஒருவரால் வெண்ணுத் படியாய்க் காணு கண்களிருப்பது, (புண்டரீக விஸாலாக்ஷன்) கண்களினுண்டான தெளிவுக்குப்புண்டரீகத்தை யொருபோலி சொன்னோ மித்தனை போக்கி அகலத் தைப் பார்த்தால் கிடலில் புககார, கண்காண மார்ட்டாதே மயனகுமாரபோலே புடை பரந்து பிளிர்த்த செவ்வரியோடி நீண்ட வப்பெரிய கண்களுண்டு மித்தனைபோக்கி ஓயுறொரு பாசர மிட வெண்ணுதுகாண; (புண்டரீக விஸாலாக்ஷன்) உயிர்க் கெல்லாந் தாயாய அளிகின்ற தண்டாமரைக் கண்ணென்தும் தடவகொள தாமரைக் கண்விழித்த இடவகொள் முவுலகுத் தொழ விருந்தருள்

களுக்கும் ■■■ பூசலுண்டோ போருவது; பாலரான விவ்வளவு மன்றுகாண், (ருபஸம்பன்னே) கனயாகாமயதேருபம் என்றும், ருபேண்வநிதாஜனமென்றும், ஸதீரீக ளாகப்படுகைக்கு மேலி யினுகதித் திரியு மத்தனை போகதி, புருஷாக ளாகப் படுமபடியான வாண்மை யுடையவாக ளல்லாகாண், (ருபஸம்பன்னே) மூறகிற் பெருந்துபோலே தோலிப் பசுசையித்தனை போகதி யகலாவிழன் ளீகிலஸிகாண், அதக்கடி என்னென்னில, (சுருமாடொள்) ஸ்ரீமத புதராக ளாகையாலே, செலவழி பிள்ளைகளாய்க் காணிருப்பது, (சுருமாடொள்) (பரஸுபதநதஸ்யாதய மநதபர ணஸயபூதலே) என்கிறபடியே கலடக்கண் சிவந்த, ■■■ பாரக்கும் பாரவையிலே மாயுமபடி இருக்கு மவர்களோ உன்னுடைய அதுயுக்ரமான வாயுதகனைப் பொறுக்கப் புதுகிறுள், வடிவைப் பாரததால் திறவியரல்லாராகிலும், காரயத்திற் லநதால் திறவியர விரராகளோவென்னில, (மஹாபலே) பலஹிரான வளவே யன்றுகாண், கரமாகத்தான் ராஜயததைக் கொடுக்கச் செயதேயும், அகப்படி ஆளமாட்டாதே யொதுவகிப் பெண்டாடிக் கஞ்சிப் போகட்டுப் போருமபடி அதயநதம் பாலராய் காணிருப்பது, அன்றியிலே, (மஹாபலே) பலவான்கள தானுதலும், இவாக் கிருவரு மித்தனை போகதி, இவாகளுக்கருமேல பலமாய வரப்புகுகிறார்களுண்டோ? (தருஷ்டாததரமயாராஜீ தயோராமதயே சமதபுமா) என்கிறபடியே காரகட்டாமபடி ருஷைச்சரகர விருப்பா னொரு பெண்டாடிக ளையும முதுகிலேகொண்டு திரிகிறவர்களோ? பூசலாடப் புதுகிறார்கள, பூசலாட் மாட்டார்களென்றும், அநிந்தப்படி என்னென்னில, (புண்டரீக விசாலாக்ஷன்) விளைவ தறியாமையாலே இவளுக்கு வையருபயம் விளைததோம், மேலென்குடிப் புருகிறதோவென்று அவர்கள் வெளுக்க வெளுக்க விழிக்கிற விழியிலே கண்டேனா காண், புண்டரீகம் விதாமபோஜமிதே? (புண்டரீக விசாலாக்ஷன்) நீரிற் ருமரையை வறனிலே இழுப்பாரைப்போலே தன்னிறமான நாட்டிக் கவர்களா ளித்தனைபோகதி, வெற்ற நில்மான காட்டிக் காளலலொன்னு பிடம் அவர்கள் கண்களதாமே சொல்லித் தருகின்றனகாண், அவா தாக்கள் சகதரானுல் ஐஸ்வா யத்தாலே பட்டையாண்டு போரத்தட்டென்னென நிருக்கவேண்டா? (சீரகருஷண ஹிராம்பொள்) உடுக்கைக் கொரு புடைவை யகப்பட வன்றியிலே, காட்டின மரத் தோலையும், மான்தோலைப்புழுதித்தத் திரிகிறவர்களோ? காச நோநத பட்டையாள்ப் புதுகிறார்கள. (சீரகருஷணஹிராம்பொள்) உடுக்கிற புடைவை இரண்டுமே கஜரதிய மாகப் பெற்றதோ? உளருடையொன்றும், மேலுடையொன்றும்மாயனறே யிருக் கிறது, (சீரகருஷணஹிராம்பொள்) ஸதாவரமொன்று கொடுக்க, ஐக்கம்மொன்று கொடுக்க, இப்படி பலா பகலாக விரதனறே? இது தானு முடுக்கிறது? பெளருஷோப் பாதன் யோஜனியில, (தருணெள-ஐநருஷோடஸாஷ்ட) என்றும் படியான பிள்ளைப் பருவமு மன்றியிலே, (அநேகவாஷஸாஹஸரோ வருததஸ்தா மஸிபாரததிவ) என்னுமபடி முதிர்ந்த பருவமு மன்றியிலே, பூசலென்றால் காட்டி காட்டென்று வருமபடியான ■■■ பருவகாண், (தருணெள - யெளவநே விஷயைஷிணம்) என்றும், (ராஜயகாமவிஷயாவிபேதிதோ பவதவிஷயவாலிக்ய) என்றும், விஷயாபுத்தம் ராஜயவாசி யாகையாலே, இன்னம் ராஜ்யக கொள்ள வேண்டுமென்று மேலே விஷயை ஷூசகளாமபருவகாண், (தருணெள) இப்பருவ முடையாரொருவர் அமைந்திருக்க, இருவா கடிலுல் இயலாத தண்டோ? இப் பருவமும் யோகயதை யு மறிய வடிவு பாரததால் இவர்களென்ன பூசல போருவ தென்னுமபடி ஆபாஸமா யிருக்குமோ வென்னில, (ருபஸம்பன்னே - ஸிஹ்மே ரஸகம் மஹாபாஹம்) என்கிறபடியே வேறொரு ஆபுதம் வேண்டாதபடி அவ

ஞடைய தோளையும், மார்பையுங்கண்டபோதே எதிரிகள் காலவாகும்படியாய்க்
காணிநுப்பது, (ருபஸம்பன்னௌ) ரூபமெனனும் மதிப்பாயிப் பருவன்கொண்டு
அதுமிகையுண்டிகே, (கதவாஸௌமிதிரிஸூமிதோ நாவ்ஜிதயநிவாததே) என்
தும், (யஸுஸூகை கபாஜநம்) என்றும், சொல்லுகிறபடியே அயோத்யா பரிவார
தொடங்கி, சுபாகு மாரீசாதி விரோதிவதம் பண்ணினதாலே பெருமதிப்பாயிருப்
பவர்களாலரோ வென்றாகவுமாம், இப்படி விரோதிவதம்பண்ணுமிடத்தில வறுத்
தத்தோடே கடுகித்தோ பண்ணுவதென்னில், (சுருமாரொள) அவர்கள் ஆண்மைத்
தனத்தில் வந்தால் ஒரு வகைக்குச் சிறிது சொல்லலா மித்தனை போக்கி வடிவழ
கைப் பார்த்தால் பகுமுடிமாய்ப் பொல்லாதா யிருக்கை உன்றிக் கே? அத்வரத்
மபிருபமாய காணிநுப்பது, (சுருமாரொள) அவர்களாமாய்ச் சிறிப் பார்த்தார்க
ளானில், முன்னே வந்த நாலிரண்டுபெரைக கொண்டுவிடுமளவையோ? (ஸதேவ
கநதாய மனுஷ்ய பண்ணகம் ஜகதஸஸைவம் பரிவாததயாமி) என்றும், (ஸாகர
மேகலாம் மஹீரதஹ்சிகோபேந) என்றும், பூமியை இருந்ததே குடியாக நசிப்பி
யார்களோ? இப்படி நசிப்பிப்பது எது கைமுத்தலாக வென்னில், (மஹாபஸௌ)
மஹாசபததாலே கேவலம் பாசுபஸமே யன்று, மனோபஸமு முடையவாகன,
கேவலம் மனோபஸமே யன்று, பாசுபஸமும், மனோபஸமு முடையவாகனென்று
இரண்டையும் நினைத்துச் சொல்லுகிறாள். (மஹாபஸௌ) உன்னுடைய சதரங்க
பஸமும் அஸ்தகஸபாமபடி காண, அவர்கள் பஸத்தின் மிகுதி யிருக்குமபடி
(மஹாபஸௌ) நெடுமபோது யுத்தம் பண்ணினாலும், ஸ்ராமநட்டாதபடி பலாதி
பஸ்களென்கிற விதங்களை யுடையாராய்க் காணிநுப்பது, இப்படிக்கு ஸ்ராவதி
தட்டாதென்று அநிரதபடி னென்னில், (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) வெற்று
நிலமான விகடாடிலே திரியச் செய்தேயும், தன்னிலத்திலே நின்ற தாமரை
போலே அகக்கண்ணி செவ்வந்தானே சொல்லா நின்றது காண, (புண்டரீக
விசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளென்ற லவாகள பகலிலே ஒரு கௌரவத்தைப்
பண்ணி, சிறுத்தல் பருத்தல் செய்கை யன்றிக் கே? அவிகருதமாய் காண் கண்க
ளிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பரிதிவிஸ்பாரிதேக்ஷணம் என்று எதிரி
களைக் கண்டாலு ராவகை யன்றிக் கே? மேனாணிப்பாலே ஒருகாலைக் கொரு
விலைநுத்தகங்களாய்க்காண கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) எதிரி
களைக் கண்டா லிப்படி நுக மலருகைக் கடியெண்ண? பூசலுக்கென்று கட்டி யுடு
த்து ஸநந்தராஜனானே || அப்படியே இருக்கலாவது, அநவஸரத்திலே வந்து
தோற்றிருண்டானில், செய்யும் தென்னெண்ணில், (சீரகருஷ்ணாஜாமபொள)
(ஸநந்ததௌவிசரிஷ்யத?) என்கிறபடியே உளாண்டையு மிறக்கி, உடம்புக்
மிட்டு, ஸநந்தராயக அவர்களிருப்பது, (சீரகருஷ்ணாஜாமபொள) காட்
டிலே ஸாவலித் ஸகவங்கனையும் வேட்டையாடித் திரிதிறவாக ளாகையாலே,
உடைத்தோலும் மரச்சட்டையுமாய்க் காணவர்களிருப்பது ஆக விப்படி (ஸதயே
நஸோகாஹ்யயித்ரீ நானதாநேநாக்ஷி, குருஞ்ஞாஸூருஷ்யாவிரோ தணுஷ்யுதி
ஸூதரவான) என்கிறபடியே அபஸ்களை யழகாலே யழித்தும், அரிகளை யம்பாலே
யழித்தும், அகல்களை யருளாலே யளித்தும், தக்கார்க்குத் தக்க கருவிகளை
யுடையாராய்க் காணவர்களிருப்பது, ஆனபின்பு, (வல்லாளனதோளும், வாளாகன
முடியும் தணைக் பொல்லாத நுகரும் போக்கு வித்தா) நென்றிப்படியே நான
தக்கதப் புண்டாப்போலே நீயும் முடியுதப்பண்ணிப்போ மித்தனைபோக்கி, அவர்க
ளாடி புகதால் பலியாதுகொண்டு பரிப்பித்துச் சொல்லுகிறாள். ஸ்ரீமதபெரிய
|| இச்சரணபிள்ளை யருளிச்செய்த விவாகவியாணம் முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

பெருமான பதினான்கு படைத்தலைவர்களுயுங்
கொலைசெய தருளியது

அந்தரம் கொடியளாகிய அந்தச் சூரபபணகையும், பெருமானெழுந்
தருளி யிருசகிளற பர்ணசாலையு அந்தப் பதினான்கு படைத்தலைவா
களையு மழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமானையும் இளையபெருமானையுங்
காட்டி, இவர்களோ எனனுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தவர்களென்று
கூறினா பெருமானும் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமானுடனும்,
அவர்களையும், அந்த அரசுகளையுங் கண்டு, இளையபெருமானே நோக்கிப்
பாரடா லக்ஷ்மண ! நமமால் மூக்கறுப்புண்ட இந்த அரசுக்கி இவ்வரசுகா
களை யழைத்து வந்தனா. ஆதலின், முகூடத்தகாலம் ஸீதையை யருகி
லிருந்து பாதுகாவாய, யான இவ்வரசுகாக்களைக் கொலை செயது வருவே
னென தருளிச் செயதனா இளையபெருமா ளதுகேட டவ்வண்ணமே
யாருகவென றுடன்பட்டிப் பிராட்டியாராப பாதுகாத்து நின்றவர்,
பெருமானும் தங்கக்கடமைந்து சிறந்த கோதண்டத்தைத் திருககையி
லேந்தி ஈண்கட்டி வலித்தரு செயதுகொண்டு, அந்த ராக்ஷஸர்களை
நோக்கிக் கேளீர் பலாசனாகளோ ! யாங்குள ஸ்ரீதசரதச்சகரவாததித் திருக்
குமாராகள ; ஆயினும், ஸீதையுடன் காய கணிகளையுண்டு தவ்வேஷம்
பூண்டு கொடிய இத்தண்டகாவனம் புருந துறைகின்றனம், ஆதலின்,
நீங்கள் எமமையேன் பீடைசெய்யக் கருதுகின்றீர்கள், முனிவாகளது
கட்டளையினால் பாவிக்காகிய உங்களைக் கொலை செயவதன் பொருட்டே
யானிங் காயுதமேந்தித் திரிகின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் வீரமுதறுப்
போர்செய்ய விருப்பங் கொளவீர்களாயின, செல்லறக; நிறக, உயிர்வாழ
விரும்புவீர்களாயின், மீண்டோடுக, என்று தீரமுத தருளிச் செயதனா.
அந்த வரசுக்க ளிம்மொழிகேட்டு மிக வெருண்டு, சூலத்தைக் கையி
லேந்திப் பெருமானே நோக்கிக் கேளடா மானிடப் பயலே ! எங்களுக்
கிறையாகிய கரணுக்குத் தீங்குசெய்த பின்னும், நீ உயிர்வாழவுறுவாயோ?
நீயே எங்குளால் அடிபட மிராமாயந் திறப்பாய் ; நீ யொருவனுக்கிப்
பதினால்வாகிய எங்கள் முன்னே நிறக வாகிலும் வல்லையோ ! அவன
மாயின், போசெய்ய எங்ஙனம் வல்லாய ; ஆண்பிள்ளையாகில, வெளியே
வாடா ? எங்களுடைய படைகளினு லடிபட்டு உயிர் விடுவாயென
த்து, எல்லோரும் ஒருமைப்பட்டே சூலங்களை யோங்கி எறிந்தார்கள்.
பெருமானும் உடனே அந்தப் பதினான்கு சூலங்களையும், பதினான்கு
கணைகளைத் தொட்டுத் தறுத்து விட்டுப் பின்னும் கூரிய பதினான்கு
நாராசங்களைத் தொடுத்து, அவ்வரசுக்களது மார்பைக் குறித்தி

டெய்யப் பொன்கட் டமமந்த அக்கணைகளும், இத்திரால விடுக்கப் பீட்ட வச்சிராயுதம், மலைகளைப் பிளப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களது மாபிளைப் பிளந்து, குருதிதோயந்து, வேகத்தினால் தளையிலும் வீழ்ந்தழர் தின; அவ்வரக்கார்களும் வேரில் அறுப்புண்ட மாங்கள் போலத் தளையில சாய்ந்து வீழ்ந்து உயிர்மாயத் திறந்தனாகள். சூர்ப்பணகி இவ்வண்ண மிவாக ளிறந்ததைக் கண்டு பெருங்கூச்சலிடஞ்ச சினமும் அச்சமுங் கொண்டு, திருமயி யோடி வந்து காளைக் கண்டு கிடிக கொஞ்சம் உலர்ந்த உதிர முடையா ளாதலின, பால் பெருகிப் புஷின கடடிய ஆனை வணக்கி மரம்போல வீழ்ந்து, அடிக்கடி கூவி முகஞ்சுளித்துக் கண்ணீர் பெருகிப் புலம்பி, அந்தப் பதினாவரும் போரில் மடிந்திறந்ததைக் கூறலுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

இருபதொன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை காளை மீளவும் போராசெய்யத் துண்டியது

இவ்வண்ண மேன்மேலும் தீவருசெய்பவளாகி வந்து வீழ்ந்து புலம்பிய சூர்ப்பணகியைக் கரண கண்டு இருமடவரு வெகுண்டு அவளை நோக்கி, அடி அருமைத் தங்கையே ! உனக்கு நலம் செய்வதன் பொருட்டே சூராகளும், கொடியார்களும், அன்புடையோர்களும், எக்காலையிலும் எனக் கிதமே செய்பவர்களும், பிறரைக் கொலைசெய்வோர்களாயினும், பிறரால் கொலைசெய்யத் தகாதோருமாகிய பதினாவரை யுன்னுடன் கூட்டி இப்பொழுதே யனுப்பி இருந்தே னல்லனோ ? மீளவும் ஏன தனியே வந்து வீழ்ந்தழுகின்றன ? இதென்னகாரணம் ? உன்னைப் பாதுகாப்பவன் யான் இருக்கையில், நீயேன் இவ்வண்ணம் அநாதையைப் போலப் புலம்புகின்றன ? எழுக ; எழுக ; அஞ்சற்க ; துன்புற்றக ; என்று இனிமையாகத் தேற்றி வினவினன். சூர்ப்பணகியும் அது கேட்டு மனந் தேர்ந்து, கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு காளை நோக்கிக் கேளா அண்ணா ! யானிப்பொழுதே மூககறுப்புள் டோடிவந்து உன்னிடத்தில் முறையிட்டி, உன்னாலும் தேற்றப்பட்டி, என்பொருட்டே பதினான்கு படைத் தலைவர்களையும், என்னுடன் கூட்டி யனுப்பின யல்லையோ ? அவர்களும் அந்த ராமனுடைய கூரிய கணைகளால் லடிபட்டிறந்தனர் ; கணப்பொழுதில ராமனொருவனுலேதானே யவர்கள் லடிந்ததைக்கண்டு அச்சமுற்றோடிவந்து உன்னையே தஞ்சமடைந்தேன் ;

ஆதலின், துயரமென னும் முதலே யுடையதும், பேரரசுமென்னும் அலை பொருந்தியதும், கனாகாணப் படாததுமாகிய சோகக்கடலின் மூழ்கிய என்னை ஏன் பாதுகாத்தனிக்கினறிலே ? என்னைப் பறறி இப்பதினால் வரும், ராமனால கொலைசெய்யப்பட்டு விழந்திருக்கின்றனாகள ; என் மீதும், அவ்வரககர்மீதும், உனக கருளு மன்பு முளவென்ப துண்மை யாயினும், ராமனுடன் போர்செய்ய உனக்குத் திறமை யுளதாயினும், உனக்குத் தோள்வலியும் வீரமும் தீரமும் உளவாயினும், அரக்கார்களுக் குப் பகையாகிய அந்தக் கொடிய ராமனைக் கொலை செய்வாய்; எமக்குப் பகையாகிய அந்த ராமனை நீ இப்போழுது கொலை செய்யவாயாகில், யானிப்பொழுதே உன்னைநில உயிரை மாயத் திறப்பேன்; நீ சதுரங்க சேனைகளுடன் கூடிப் போரில் செல்வாயாயினும், நீ ராமனாக கெதிரில் நிறக வல்லமை கொள்ளாயென்று எண்ணுகின்றேன், யான மிகத் தோள் வலி யுற்றேனெனவும், வீரமுடையோனெனவும், வாளாச் செருக்குற் றிருக்கின்றனையே யன்றி, நீ யுண்மையாகச் சூரனாகாய் ; மானிடர்க ளாகிய அவ்விருவர்களையும், நீ கொலைசெய்யத் திறமை கொள்ளுகின்றிலே யல்லையோ ? ராமனுடன் போர்செய்யத் திறமையுள்ளாயென்ப துண்மை யாயின், இப்பொழுதே சென் றவனை வெற்றி கொள்ளாய் ; வீரமும் தீரமுமின்றி, அறப்பனாகிய இவ்விடத்தில் வாழ்வதென்பதெவ்வண்ணம் ? ஆதலின், விரைவாக இதைதரா சுற்றத்தார்களுடன் கூடி இந்த ஜனஸ் தானத்தை விட டோடிச் செலக ; இவ்வண்ண மிவகிருப்பாயாகில், ராம னுடைய தேஜஸ்விலை எரிககப்பட்டவனாகி, நீ விரைவில் அழிவாய், தசரத்சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகிய அந்த ராமன் மிகவும் தேஜஸ்ஸுற றிருக்கின்றனன் ; அவன் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும் மிகவும் பராக்கிரம முடையோன் ; அவனாலேயன்றே யான மூக்கறுப்புண்டேன் ; எனறின் வண்ணம் பலமுறை மொழிந் திகழ்ந்து, கைகளினால் வயிற்றி லடித்துக் கொண்டு மிக வருந்திப் புலம்பி யழுதனன்.

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்தொருவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

கான் பெருமானமேல் போர்செய்யப் படை எடுத்தது.

■ ■ ■ னிவ்வண்ணம் சூர்ப்பணகியால் இகழ்ந்து மொழிந்து போர் செய்யத் துண்டப்பட்டவனாகி, அரக்கர்களது ஈடுவில தங்கையை நோக்கிக் கேளடி நங்காய் ! உனக்குற்ற அவமானத்தினால் பெருகிய

எனது கோபம் பொங்கோதம்போலத் தடைசெய் தடக்குவதற் கரிய தீர்கி மேலெழுதினறது ; தான செய்த தீசசெயலினாலே யாவனெருவன் என்னு ழிப்பொழுதே யடிபட் டிறக்கப் போகின்றனனே ? அத்தன்மைய னாகிய அம்மானிடனுக்கு யான அசச்சமுறுகின்றிலேன ; அந்த ராமன எனக்கு நிகராகுவானே || யான அவனைப் போரில் மதிகுகின்றி லேன ; ஆதலின், கண்ணீர் விடற்க, பதைப்பை விடிக ; யானிப் பொழுது தம்பியுடன் ராமனை யமனிட மனுப்புவேன், ராமன கோடா லியா லடிபட் டிறந்து தரையில் வீழ்கையில், || யவனுடைய வெப்பம் கொண்ட உதிரத்தைப் பான்ரு செயவாய, தேறி எழுந்திராயென் றுரைத்தனன். சூரப்பலாகியு மதுகேடடி மகிழ்ந் தவனைப் புகழ்ந் தெழுந்தனன் தங்கையினால் தூண்டப்பட்ட கரணம், மீளவும் அவளால் புகழப்பட்டவனாகி மகிழ்ந்து, தூஷணனை நோக்கிக் கேளாய ஸேநாபதி ! என் மனததுக் கிசைந்தனவும், கொடிய வேக முடையனவும், போரக் களத்தில் வெற்றி கொள்ளாது மீளாதனவும், நீருண்ட கொண்டலவண்ண முடையனவும், தீசசெயலினவும், உயிர்களை வருத்தி மகிழ்வனவும், சிறந்த தோளவலி யுற்றனவும், புலிபோலப் பாயுந் தன்மையனவும், கொடியனவுமாகிய அரசகாகளது பதிலுலாயிராந் சேனைகளையும், சந்தத் தஞ்செய்க; விராவில வில முதலிய படைகளையும், தேரையும் கொணாக; வில், கணை, வான், சக்தி இவவாயுதங்களைப் பலவாகத் தேரி லேற்றுக; யான் இப்படைகளுக்கு முன்னாக அந்தக் கொடிய ராமனைக் கொலை செய்வதன் பொருட் டேகக் கோருகின்றேனென்று கட்டினையிட்டனன். தூஷணனும் உடனே வெய்யோனபோலத் திகழ்ந்து, பறபல வண்ணம் பொருந்திச் சிறந்த குதிரைகள் கட்டிய தேரைக் கொணாந்து கரணக் கறிவித்தனன். கரணம் மேருகிரியின் சிகரம்போல உயர்ந்தும், சிறந்த பொன்னணிகளால் அலங்காரஞ் செயயப்படடும், பொன்னாலியற்றிய சக்கரம் பூட்டியும், நெருக்கமின்றியும், வைரேயத்தாற் செயத ஞாக்கால அமைந்தும், மீன் மலர் மரம் செடி கொடி மலை இரவி மதி வின்மீன் பறவைகள் தங்கத்தினால்செயது சிவகாரிககப்படடும், துவஜம் ஈடடியும், சதங்கைகள் கணகணவென் றொலித்தும், குதிரை கட்டியும், சித்தமாய நிற்கின்ற அந்தத் தேரின்மே லேறினன். சேனைகளும் இவனைக் கண்டு படை ஏந்தி வந்து, இவனையும் தூஷணனையுஞ் சுற்றி நின்றன ; கரன தேர் நடுவி லிருந்தே எல்லா வரக்கர்களையும் நோக்கிச் செல்லுக செல்லுக வென்று கட்டளைசெயுகையில், தானைகளுமுடனேபுறப்பட்டிச சிங்கநாதஞ் செயதும், ஈட்டி தடி குலம் சக்தி பரிகம் கோடாலி வில உலக்கை முதலிய கொடிய படைகளைக் கரங்களிலேந்திக் கரன் கருத்தின்படி பஞ்சவடிபை நோக்கிச் சென்றன , இவ்வண்ணம் பதினாலாயிரம் சேனை களும் விராந்து செல்லுவதைக் கண்டு, கரனுடைய ஸாரதியும் யஜமான னுடைய மனமறிந்து தேரை மெல்ல ஈடாத்தினன், அப்பொழு தந்தத்

தேரி னொளி பத்துத் திசைகளிலு மெழுந் தொலித்தது; இவ்வண்ணஞ் செல்லுகையில், கரள சினமும் தீரமும் அதிகரித்துப் பகைவனாக கொலை செய்வதில் விரைவுகொண்டு சிஹமந்தனுசெய்து யமனபோலப் பயந்தருபவனாகி, கற்களையும் வீசி எறிகின்ற பெருங்காற்றாக கருமுகிலைத் தாக்கி யோடச செயவதுபோலச் சாரதியைத் தூண்டித் தேரை விரைவாகச் செல்ல விட்டன

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

புறநிறை.

இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கரணுகு வழியில் அவசருனங்களாகியது

இவ்வண்ணம் கரள பதினொலாயிரம் சேனைகளுடன் போசெய்யப் புறப்படுகையில், தீமை தருவதும், கணனுற்ற கரியதும், கழுதையின் வண்ணம் பொருந்தியதும், கொடுமைகொண் டொலிப்பதுமாகிய மேகம் குருதியைப் பொழிந்தது, மேடுபள்ளமின்றி நறுமலானவிய ராஜவீதியிலேதானே தோக்குதிரைகள் கால்மடிந்து வீழ்ந்தன; ஸூரியனைச் சுற்றிலும் கறுத்தும், முனையில செவந்தும், குறைக்கொள்ளிபோலப் பரிவேஷ முளையிற்று, தங்கக்காமபுடைய தோ துவஜத்தின்மேல கொடிய கழுஞ்சுவர் துடகார்ந்தது; புலாலுண்ணும் பறவைகளும், விலங்குகளும், ஜநஸ்தானத் தருகில் வந்து கோரமாக வொலித்தன; தற்செயலாய எரிகின்ற தென்றிசை நோக்கி, நரிகள் நிரா நிராயாகக் கூடி யூனாயிட்டன. இந்திரனால் சிறகு எழுப்புண்டு குருதி பெருகிய மலைகள் போன்ற செம்மேகங்களும், ஆகாசமெங்கும் பரவி மறைத்தன; மயிர்க் கூச்செறியத்தக்கதாகிக் காரிருள் மூடிற்று; திக்குகளாயினும், விதிக்குகளாயினும், நன்கு விளக்க முற்றில்; ரத்தம்போலச் செவந்த சகதியுள் காலமல்லாக் காலையில தோன்றிற்று; கரணக் கெதிராகப் பறவைகளும், விலங்குகளும், கோரமாகக்கூவின; கழுஞ் நரி கூளி முதலிய பறவைகள் அச்சமும் தீமையுந் தருவனவாகி யொலி செய்தன; நரிகள் தீயெழுந் தொலிக்கின்ற முகங்களுடன் படைகளை நோக்கி, ஊனாயிட்டன; பரிகம் போன்ற தலையற்ற உடல கதிரவனருகில் காணப்பட்டது; பருவமல்லாக் காலையிலும், ராகு சனியை விழுங்கினன்; பெருங்காற்றெழித்து வீசிற்று; வெய்யோனும் ஒளி பிழ்ந்தனன்; இரவனறியும், விண்மினகள் மின் மினிப் பூச்சிகள்போல வீழ்ந்தன, தாமரை யோடைகளும், அடங்கிய

ழின் பறவைகளை யுடையனவும், உலாந்த தாமரைமலர்க ளுள்ளனவுமாகக் காணப்பட்டன, மரங்களும் தளிர் மலர் காய கனிகளை யுதிர்ந்தன; கார றினறியே செந்துளி எழுந்தது; சாரிகைகளும் வீசிக் கூசியென்று கூவின, கொளளியும் ஒலியுற சுழல்காற்றுடன் வீழ்ந்தது; மலை செடி காயி கடல்களுடன் கூடிய பாரும் அசைந்தது; கரணுடைய இடது புஜமும் நடுக்குற்றது; ஒலியும் கண்டத்தில் தடையுறது, கண்ணும் சோகநீ ருறது, நெறியிலும் நோயுளதாயிற்று; இவ்வண்ணம் பல அவசகுனங் கள் காணப்பட்டனும், கரண மதிமயக்கினால் திருமயிச் சென்றிலன்; அன்றி யும், அவன் அந்த அவசகுனங்களைக் கண்டி கனகனவென்று நகைத்தது, தன்னுடன் வந்த அவவரககாகளெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வீரர்களே! யான் மிகத் திறமையுற்றவனு யிருக்கையில், இவ்வுறபாதங்களைக் கண் டச்ச முறுவேனோ? ஒருக்காலும் அச்சமுறேன, கூரிய கண்களினால் விண்மீனாயும், விண்ணினின் றறுத்து வீழச் செய்வேன், யான சின முறுவேனாகில், யமனையுங் கொலை செய்வேன், ஆதலின், அறபாகளாகிய இந் த ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கூரிய கண்களினால் கொலைசெய்யாது மீண்டு செல்ல விரும்புகின்றிலேன், என தங்கையும அவர்களுடைய ரத்தச்சதைப் பாளஞ்செய்து கோரிகைக் கீழேறி மகிழ்க, அவாபொருட்டே யல்லவோ? ராம லக்ஷ்மணர்களா தீமை செயதனாகா; யானிதுவனாயி லெங்கும் போரில் தோல்வி யுற்றிலேன், இவ்விஷயத்தை நீங்கள் கண்ணுரக கண் டிருக்கின்றீர்கள் ஸல்லீரோ? யான பொய்யுளாயேன், வசதிரமேந்தி யைராவத் ஸூந தெநாகு மிந்திரனையும் யான வெல்வேனாகில், இம்மானிட ரிரு ~~வெல்வேனோ?~~ என்று வீரவாதஞ்செய் துரைத்தனன் அப்படை களும் ஆயுளமாயந்தமையின, அம்மொழிகேட்டி மகிழ்ந்து சென்றன; அப்பொழுது தேவகந்தாவ லுரித்தசாரணுதிகளாயுள்ள தேவகணங்களும் இவர்களுடைய போரைப்பார்க்கவேண்டிமென்றும் கௌதூஹலங்கொண்டி இயகு வந்து சேர்ந்து இப்படைகளைக்கண்டு பெருமான ஜயமுற்றோவென மையமுறது, —

ஸ்வஸ்திகோபராஹ்மணேபயோஸது ஸோகாராமயேபிஸகதா;

ஜயதாமராகவஸஸகயே பெஸஸதயானரஜ்ஜீசரான.

ஸவஸதிகோபராஹ்மணேபயோஸது ஸோகாராமயேபிஸகதா;

ஜயதாமராகவஸஸகயே பெஸஸதயானரஜ்ஜீசரான.

ஆனிலர்களின் பொருட்டும், அந்தணர்கள் பொருட்டும், உயிர் களுக் கிதங்கருதும் நல்லோர்கள் பொருட்டும், நலமுண்டாகக் கடவது. புலஸ்தியமஹாமுனியின் குலத்தில் தோன்றிய இவ்வரக்கர்களை ரகுருல துணைரான பெருமான வெற்றிகொள்ளக்கடவா. சக்கரபாணியாகிய ப்ரீமந ராராயணன போரில் அவுசர்களை மடப்பதபோலவே இவரும் பகைவரை

வென்று நற்புகழ் பெறக்கடவர். எனறிவவகையாக ஆசீர்வசநஞ்செயது குழந்தை நின்ற பார்த்திருந்தனாகள் அவவண்ணம் கரணம் தேருநது வினாவாக வருகையில், அவனைச் சேர்ந்த ராக்ஷஸாக ஸௌலோரும புறப் பட்டு வினாவாக வந்தனாகள் அவர்களுள் சியேநகமீ, பிருதுகரீவன், யஜ்ஞசத்தாரு, விஹங்கமன, தாஜயன், கரவீராக்ஷன், பருஷன், காலகா முகன், மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸாபபாஸ்யன், நுதிராசனன் எனனும பன்னிரண்டு மந்திரிகள் கரணுக்கு நற்புறங்களிலுஞ் சென்றனாகள், மஹாகபாலன், ஸ்துலாக்ஷன், ப்ரமரதீ, திரிசிரன் எனனும நான்கு சேன பதிகா தாஷ்ணனுக்குப் பின்புறத்திற் சென்றனாகள்; போசெய்யக் கருதிச் சிறந்த வேகமுற்றச செல்லுகின்ற அந்தப் பதினாலாயிரம் அரக்கா படைகளும், விண்ணிடைபில் விண்மீன்கள் சந்திர சூரியர்களைச் சேர்வன போல சூரியம் லக்ஷ்மணர்களைச் சேர்ந்தனாகள்

ஆரணயகாண்டத்தில இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இருபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமான போசெய்யச் சனனத்தராகி யருளியது

இவ்வண்ணம் கரன் போசெய்யப் புறப்பட்டு வருகையில், அவனுக்கு நோந்த அவசருகங்களை யே பெருமான பாணசாலையிற்ருந்தே ஈடாக்ஷித்து, இளையபெருமானே நோக்கி, பாரடா தம்பி! இஃத உற்பாதங்கள் எல்லா வுயிரகளையும் அழிக்கத் தக்கனவும், அரக்காளுக்கு மிகவும் தீமை தரு வனவுமாகின்றன, இம்மேகங்கள் செவப்புறம்கு குருதிபொழிகின்றனவாகி, வான் முழுதும் பரவிச் சீழ்ப்பைபோலக் கடுவொலி வொலிக்கின்றன, என்னுடைய கண்களும் புகையெழுந்த மிளகுகின்றன; கோதண்டங் களும் அசைகின்றன; இப்பறவைகளின் ஒலிகளும் நமக்குக் கணப் பொழுதிலேதானே மஹாபயம் தோன்றுமெனச் சூசனை செய்கின்றன; ஆதலின், பெருஞ்சண்டை விளைபபோகின்றதென்பதில் ஐயமில்லை; என்னுடைய இஃத வலது தோளும் அடிக்கடி துடிப்புற் றிருக்கின்ற மையின், எமக்கு ஐயமும், எதிரிகளுக்குத் தோலவியும் நேருமென வுரைக்கின்றது, உனது முகமும் ஒளியுற்ற விளங்குகின்றது;—

ఉద్యతానాం హయద్ధం మేషాం భవతి లక్ష్మణ

சிஷ்யி ஞ்சவநம் தேஷா ஞ்சவத்யுயுஃ ஸரிஷ்யு:

உதயநாமவத்யுததாததம் யேஷாமபவதிலக்ஷண

நிஷ்பரபமவதநமதேஷாம பவத்யாயுபரிஷ்யு:

போர்செய்ய முயலுங்காலையில், யாவருடைய முகம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றதோ? அவர்களே ஆயுளமான டிறப்பார்களா; எமது முகம் அவவண்ணம் ஒளி இழந்திலதாதலின், யாமே வெற்றி கொள்வோம்; ரணபேரியின் முழக்கமும், அரக்கர்களது சிமஹாதமும், கலந தொலிக் கின்றன, ஆதலின், வினாவில் பெரும்போர விளையும்,—

ಅನಾಕಥವಿಧಾನಸ್ತುಕೃತ್ಯಂ ಕುಭಖ್ಯುಕ್ತ
ಅಕಥಂಕಂಕಮಾನೇನ ಪುರುಷೇನಿಪ್ಯುತ.

அநாகதவிதாநாத காதயயம் சுபமிச்சதா

ஆபதம்சகமாளேன புருஷேன விபசகிதா

அறிவுடையோன் நனமைபெற விரும்புவானாகில, துன்பம் வருமென வறிந்தபின், அத்துன்பம் நோவதன் முன்னமே அத்துன்பம் தன்னை யணுகாவலாணம் பூயநசி செய்யத்தக்கவன்; ஆதலின், நீ இப்பொழுதே வில்லி னுணேறிட்டிக் கிணைதொடுத்து ஊக்கயகொலாடு வைதேஹியை யழைத்தக கொண்டுபோய் மரங்களடாநது நெருங்கிய இம்மலையின குஹையினுட்புகுநது பாதுகாத் தளிக்கக் கடவை, என்னுடைய இக்கட டனையை மறுத துளையறக; எனனுடைய திருவடிகளின்மேலே ஆணையிட் டிருக்கின்றேன்; தாமஸஞ் செயயாமல் செல்லுக, நீ மிகத் தோளவலி யுற்றவனும், வீரமுடையோனு மாதலின், இப்படைகளைக் கொல்ல நீ யொருவனே வல்லே, ஆயினும், யானே இவ்வரக்காக னெல்லோனாயுங் கொலைசெய்யக் கோருகின்றேனென்று கட்டினசெய் தனுபபி யருளினர். இனையபெருமானு மதுகேட்டு அங்கனமே யாருகவென்று வில்லைக் கையி லேந்திப் பிராட்டியாராயு மழைத்துக்கொண்டு பிறர் புகுதற்கரிய குகையி னுட்புகுந்தனா. உடனே பெருமானும் இவர்களை நல்லுபாயஞ்செய் தனுபபி விட்டேனென்று மகிழநது, கவசமபூண்டு, நாளிருளில் புகைகீங்கி எரிகின்ற செந்தழல்போலத் திகழந்து, கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்தி லேந்தி, கூரியகணைகளையும் ஸந்தந்தஞ்செய்து, விலவின் டங்காரத்தினுல் திசைக னெல்லாவற்றையும் ஒலிக்கச்செய்து நின்றருளினா முனபுற்ற தேவ கநதர்வ வுத்த வித்யாதர சாரண கினனா கிம்புருஷாதி தேவகணங் களும், தேவரிஷி பிரஹ்மரிஷிகளும் வந்து கூடி, கோபராஹமணாகளுககு மங்கல முண்டாருக வென்றும், ப்ரீமநாராயணன் அஸ்தர்க்காபபோலப் பெருமானும் அரக்கர்களை வெல்லுகவென்று ஆசைவாதஞ்செய்து (தெருச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி) என்னும், பழமொழியின்படியே இவர்களுடைய சண்டையைக் கண்ணுறக் கருதிச் சுற்றிலும் அடர்நது நின்றனாகள, அவர்களுள் சிலர் அரக்கர பதினாலாயிரவர்களுடன ப்ரீராம பிரானெருவனே எவவண்ணம் போசெய்து வெற்றி கொள்வானேவென்று வியாதனாகள. யுத்தத்திற்குச் சித்தமாகி மஹாவெள்ளிபொருந்திப் போக்

களத்தின் முன்னிற்கிற பெருமானைக்கண்டு எல்லாப் பூதங்களும் நடுங்கின; அப்பொழுது பெருமானுடைய திருமேனியும் ஊழிகாலத்தி லுருத்திர னுடைய உடலபோலத்திகழ்ந்தது, உடனே அவ்வரகங்களது சேனைகளும், பறபல படைகளை ஏந்தியும், சிம்ஹநாதஞ் செயதும், தனுஷ்டங்காரஞ் செயதும், வீரவாத முரைத்தும், பேரிகளை முழக்கியும், வினாநது வந்து சுற்றிக் கொண்டன; அவ்வொலிகள் யாவும் ஒன்றுசேர்ந் தொலித்தன, அவ்வொலியைச் செவியுற்று, அவ்வநத்திலுள்ள விலங்கு பறவைகள் யாவும் பயந்தோடின, பெருமானும் தனமே லெடுத்தது வருகின்ற அநதச் சேனை முழுவதும் கடாக்கித்துக் கோதண்டத்தில் நாளைக்கட்டி யம்பற்றுக தூஷி களினின்றும் கணைகளை யெடுத்திக் கடுஞ்சினம் மேற்கொண்டு ஊழிகாலத் திபோலக் கணனுறற் கரியராகி விளங்கினர் பெருமானுடைய அவவுரு வத்தைக் கண்டு வந்தேவதைகளும் அஞ்சி யோடின, அந்த ரூபம் தக்ஷயாகத்தை யழிக்க வந்த பிணைகொண்ட ரூபம்போலக் கோரமாய் விளங் கிற்று, அவவுருவத்தை எல்லாப் பூதங்களும் கண்டஞ்சி யோடின, அந்த அரசுக்களது தானையும், காப்பு கயகளினாலும், அணிகளினாலும், துவஜங்களினாலும் சூழப்பட்டதாகி, உதயகாலத்தில் கருமுகில்களின திரளபோல விளங்கிற்று

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காவது சருக்கம்

முதற்றறு

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

பெருமானுக்கும் அரசுக்களுக்கும் துழையுத்தம் நிகழ்ந்தது.

அநந்தரம் காணும் சேனைகளுடன் சூழ்ந்து வந்து, விடபிடித்துச் சின முற்றுப் பகைவனாக கொலைசெய்பவராகி நிற்கின்ற பெருமானைக் கண்டு தானும் வில்லை மேலெடுத்ததுக் கணைதொடுத்ததுத் தேனா ராமனுக் கெதிராக நடாத்துகவென்று சாரதியை ஏவின்ன, சாரதியும் அவ்வண்ணமே தேனா ஸ்ரீராமபிரானுக்கெதிராகவோட்டுகையில், அமைச்சர்களும் அந்தக் கரணைச் சுற்றியே வீரவாதஞ்செய்துகொண்டேகினா, காணும் அவர்களுக்கு நடுவில வில்லின் களினிடையி லணகாரகனபோலத்திகழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரானைக்கிடடி யாயிரம் கணைகளைத் தொடுத்தது, ஸ்ரீராமசந்திரன்மேலே விடுத்ததுச் சிம்ஹ நாதஞ்செய்து நிற்கையில், மற்றுள்ள வரக்கர்களும் பற்பல படைகளினால் பெருமானையடித்தனாகள். அவர்களுள் சிலர்தேரிலும், சிலர் யானைகளிலும், சிலா குதிகைகளிலும் ஏறிக்கொண்டு பெருமானை எதிர்த்து கருமுகில்கள பெருமையைப்போலச் சரமாரி பொழிந்து மகிழ்ந்து கர்ஜித்தனர்.

பெருமானும் அவ்வரக்கர்களது படைகளைக் கண்களினால் நதிகளின் பெரு
தருகளை யாழகடல் அலைகளினால் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தத் தம்முள்ளட
க்கியருளி, யவவாயுதங்களினால் பிளக்கப்பட்ட திருமேனியுடையாயினும்,
தயருமறிவா; ஆயினும், பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிபட்டி திரு
மேனியெங்கும் இரத்தம்பெருகி, வசசிரங்களினால் பிளக்கப்பட்டிக் காவித்
துகளெழுந்து பரவிய மகாமலைபோலவும், மலைப்பொழுதில் சிவந்த மேகங்
களி னிடையில திகழுகு கதிரவன போலவும் காணப்பட்டனா இவ்வண்ணம்
பதினாலாயிரம் சேனைகள் சூழத் தொருவனாயே சூழியிட டடிக்கக்
கண்டு தேவ கந்தாவ லித்த சாரண மஹாரிஷி முதலிய யாவரும் தயா
மடைந்தனா. பெருமா ளிவ்வண்ண மடிபட்டிக் கமிஞ்சினதை மேற்
கொண்டு, நூறுயிரம் பதினாயிரமாகப் பாணங்களைத் தொடுத்து விடுத்தருளு
தலும், அகக்ணைகா காலபாசனகா போலப் பகைவாருடைய உயிர்களைப்
பற்றி இழுத்துக்கொண்டு அவர்களி னுடலையும் பிளந்து குருதி தோய்ந்து
வானிறசென்று செந்தழல்போலத் திகழ்ந்து வீழ்ந்தன, இவ்வண்ணம்
கணக்கிறந்த பாணங்கா பெருமானுடைய கோதண்டத்தினின்று மிடை
விடாது புறப்பட்டி வானெங்கும் நிறைந்தன; இவ்வண்ணம் பெருமாள்
அந்தக் கணைகளினால், பகைவர்காது வில் கணை துவணம் கவசம் தலை கை
கால தொடை முதலியவற்றைப் பலவாக வறுத்தும், ஸாரதியுடன் தோக்
குதினாகையும, யானைப் பாகாருடன் யானைகளையும், குதிரைக் காராக
ருடன் குதிரைகளையும், காலாளகளையும் கொலைசெய் தருளுதலும், அரசுக்
காருளெல்லோரும் பலவகைப்பட்ட பாணங்களினு லறுபட்டிக் கூவென்று
கதறி, முதுவெளிப்பருவத்தில் தீயிலுலெறிக்கப்பட்ட காரிகாபோல மடிந்
தழிந்தனர்கா அவாருளா சூரர்களாகிய சிலா பெருமானுக் கெதிராக
வந்து கூரிய சூலம் வாய் கோடாவி முதலிய வாயுதங்களை எய்தனாகா;
பெருமானும் பாணங்களினால் அவாருடைய ஆயுதங்களையும் தடுத்த தறுத
துத் தலைகளையும் அரிந் தருளுகையில், அவாருளெல்லோரும் பெரிய திரு
வடி எழுந்தருளுங்காலையில், சிறகின காற்றினால் முறிபட்ட மரங்களா
போலச் சாய்ந்து மாய்ந்தனாகா. தப்பிப் பிழைத்தோரும், அச்சத்தினால்
திரும்பி யோடிக் கரையே தஞ்சமென நடைந்தனாகா தூஷணன் அவா
களைக் கண்டு தேற்றித் திருப்பி யான் வந்து போசெய்வேன வாரீரகனென்
றழைத்து வந்தனன்; அவர்களும் இவனுதவியிலு வெற்றி பெறவோ
மென நெண்ணி, மரம் மலை கல் முதலியவைகளையும், பாணங்களையும்,
மறறுள்ள ஆயுதங்களையும், பெருமாள்மேல சொரிந்து சூழலின் நடர்த்தனா
கள, பெருமானும் இவாருளெங்குஞ் சூழலின்று பொருவதைக்கண்டு காந்தர்
வாஸ்திரம் பிரயோகஞ் செய்கையில், அதினின்றும் கணக்கிறந்த கணைகள்
தோன்றித் திசைகளெங்கும் நிறைந்து, வெய்யோனையும் மறைத்தன;
அப்பொழு தவ்வரக்கர்கள பெருமாள் கணைகளை எடுப்பதையும், தொடுப்
பதையும், விடுப்பதையும் அறியாமல், திகைத்து நின் றடிபட்டி இறந்தனர்

கள். இவ்வண்ணம் இவர்களால் போர்க்களம் முழுதும் நிறைந்து, பறபல வணிக ண்ணந்த ரத்கஜதரகபதாதிகளின் அவயவங்களும், சூலம் வான் முதலிய ஆயுதங்களும் அறுபட்டி, எங்கும் நிரம்பி இருந்தமையின, கண் டோர் அச்சமுறத்தக்கதாகி விளங்கிற்று,—

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது சருக்கம்.

பெருமான் தூஷணன் முதலிய சேனைகளையும்

கொலைசெய்தருளியது

இவ்வண்ணம் சேனைகள் போரில் மடிந்திறந்ததைத் தூஷணன் கண்டி, மிகக் கொடியவர்களாகிய ஐயாயிரம் ராசாஷ்டிரங்களுக்குப் போரெய்யும்படி கூட்டினாயிடு, அவர்களும் சுற்றி நின்ற, பறபல படைகளையும், மரம் கல முதலியவைகளையும், சரமாரியையும், பெருமானேயே சொரிந்து காஜஜனையெய்தனாகா, பெருமானும் பாணவாஷத்தினால் அவைகளைத் தமி ததுச சிலவற்றை மழமாரியைக் காண்போலக் கண்களை மூடிக்கொண்டி பொறுத் துடனே சரமாரிபொழிந்து சேனைகளை யடித்துக் கொலை செய்கையில், தூஷணன் மிக முனிந்து, பேரிடிக் கு நிகரான பாணங்களைப் பெரு மானேயே சொரிந்து மகிழ்ந்தனன்; பெருமானும் உடனே மிக வெருண்டி ஒரு கண்ணினால் விலலை யறுத்து, நான்கு பாணங்களிலுள்ள நான்கு தோக்குதிகளையும், மறறொரு பாணத்தினால் சாரதியையும் கொன்று, மூன்று சரங்களைத் தூஷணன் மார்பில் நாட்டினா தூஷணனும் முனிந்தெழுந்து மலையின சிகரத்தை நிகர்த்ததும், பொனகட்டைமெந்ததும், எல்கின் முனைய நிறைந்ததும், பிறரைப் பின்பபதும், கருநாகத்தைப் போன்றதுமாகிய பரிசுத்தைக் கையிலேயுட்ப பெருமானே எதிர்த தோடி வந்தனன் பெருமா ளவனைக் கண்டி இரண்டி கண்களைத் தொமித்து கங்க ணங்கதங்களை யணிந்த அவனுடைய இரண்டு புதுவகளையும் அறுத்துத் தாளுகையில், அந்தப் பரிகம் அறுபட்ட இவ்விதத் துவஜம்போல நழுவி வீழ்ந்து விட்டது; அவனும் இரண்டி தந்தங்களையும் முறித் தடிக்கப்பட்ட மதயானைபோலத் தரையில் வீழ்ந்திறந்தனன், இவ்வண்ணம் அவ்விதந்தைக் கண்டி எல்லாப் பூதங்களும் நலம் நலம் என்று பெருமானைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தன; இதற்குள்ளே தூஷணனைக் கொலை செய்தனரே யென்று மிகவும் சினங்கொண்டி மஹாகபாலன், ஸ்தூலாசுதன், பிரமாத்ரி

என்னு மூவர்களும், முறையே சூலம், பட்டணம், பாசு என்கிற மூன்று படைகளையுங் கையிலேந்திச் சாகுங்காலங் கிட்டினமையின, ஒரோ காலத்தில் பெருமானை எதிர்த் தோடி வந்தனாகா, ரணவீரரான ஸ்ரீராமசந்திரரும் அவர்களைக் கண்டு கூரிய கண்களினால் அதிகிகளைப்போல எதிரகொண்டங்கீறித்து, மஹாகபாலனுடைய சிரத்தைப் பாணங்களினு லறிந்து, கணக்கிறந்த பாணங்களினால் பிரமாதியை மாத்தித்துக் கொலைசெய தருளினா, அவர்களை வேரி லறுப்புண்ட தழைத்த மாங்காபோலச சாயந்து விழாதனாகா. துளாலாக்கனுடைய ஆழந்துபருத்தகன்ற கண்களிரண்டையும், சாமாரி பொழிந்து நிரப்பி யமலோகமனுப்பித் தூஷணனு லேவப் பட்ட ஐந்தாயிரம் அரசகாகளையும், ஐயாயிரம் பாணங்களினுலடித்து, மடித்து, யமபுரி சோத் தருளினா கரன இவர்களெல்லோரு மிறந்து விட்டதைக் கண்டு, மிக முனிவுகொண்டு, சேனாத்தியக்கூடாகளை நோக்கிக் கேளீர் அனபாகளே ! இந்தத் தூஷணன் ஒரு அறப் மனிதனுடன போர் செய்து மிகுந்த சேனைகளுடன் மடிந்தனன், ஆதலின, நீவினொல்லீரும் பற்பல படைகளினால் அமமாளீடப் பயலைக் கொலை செய்க வென்று கட டனைசெய தனுப்பித் தானும் பெருமானை எதிர்த் தோடினன் ; உடனே சியேநகாமீ, பிருதிகிரீவன், யஜஞ்சத்துரு, விஹங்கமன், தாஜயன், கரவீரராக்ஷன், பருஷன், காலகாமுகன், மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸாப்பாஸ்யன், நுதிராசனன் என்னும் பன்னிரண்டு பலாத்தியக்கூடர்களும், சேனைகளுடன் பெருமானையே எதிர்த்துச் சாங்களைத் தொடுத்தெய்தனாகள, பெருமானும் கடுஞ்சினம் பூண்டு, வச்சிரத்துக்கு நிகரான கண்களினால் மிகுந்த சேனைக் கெல்லாவற்றையும் அடித் தருளினா அந்தக் கண்களும் புகை குழந்த தீபோலப் பாய்ந்து, பேரிடிகள் சிறந்த மரங்களை வரிப்பதுபோல அவ்வரசகாளைப் பற்றி எரித்தன, இவ்வண்ணம் பெருமானும், அரக்கா தூற்றுவவா தூறு கண்களாலும், ஆயிரவவா ஆயிரங் கண்களாலும் அடித் தருளுகையில், அவ்வரசகாளை பாணங்களினால் பிளக்கப்படடி, வில்லறுந்து, கவசம் சிதறிக் கூந்த லவிழந்து, தரையில் வீழ் திறந்தமையின, அப்போக்களம் தூப்புல் முதலியவற்றால் பரப்பப்பட்ட யாகவேதிபோலத் திகழ்ந்தது; இவ்வாறு ஒரு கணப்பொழுதில் அவ்வணம் முழுதும் ■■■■■ சோணிதங்களினால் நிறைந்து, நரகம்போலாயிற்று, காலாளாகியும், மானிட னாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேதானே கரன, திரிசிரன், இவ விரண்டு பேர்களை தவிர மற்றுள்ள வீரர்களும், கொடியர்களும்மாகிய பதினா லாயிரம் அரசகார்களும் அடக்கப்பட்ட டிறந்தனாகள. இவ்வண்ணம் எல் லோரும் இறந்துவிட்டதைக் கரன் கண்டு மிகச் சினமுற்றுப் படையைக் கையிற்பிடித்து, வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி எதிரக்கின்ற வின்னுல காவிரிபோலப் பெருமானை எதிர்த்துத் தோடு னோடி வந்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது சருகம்

பெருமாள் திரிசிரஹுடைய தலைகளை யரிந் தருளியது.

பின்பு, கரன பெருமானை எதிர்த்து வருவதைத் திரிசிரன்கண் டோடி வந்து தடுத்தது கரனை நோக்கி, மஹாபிரபு ! ராமனைக் கொலைசெய்யுந் தொழிலில் என்னை ஏவி நீர் மீண்டு நின்று கண்ணுறுக; நான் ஒருவனே ராமனைப் போரில் மடிப்பேன்; யான் படைபைக் கையிலேந்திப் பிர திஜனானு செய்வேன்; நமமெல்லோர்க்கும் பகையான ராமனைக் கொல் வேன், யானே அவனுக்கு மிருத்தியுவோ? அவனை எனக்கு மிருத்தி யுவோ? இரண்டிலொன்று இப்போழுதே முடிவாகின்றது, யானே வெற்றி கொள்வேனாகில, நீ மகிழ்ந்து ஜனஸ்தானஞ் செல்லுக, அவனை என்னைக் கொன்று வெற்றி பெறுவானாகில், அடாததவனுடன் போராசெய்க; ஆதலின், முகூர்த்தகாலம் சாக்ஷியாக நிற்க, யானே சென்று பொருவேனென்று சாக்ஷ காலம் கிடமின்னமையின், வேண்டி யுரைத்தனன். கரனதுகேட்டு மகிழ்ந்து, அவவண்ணமே சென்று போராசெய்யாபென்று அனுமதிசெய் தனுப்பு தலும், திரிசிரன் சிறந்த குதிரைகா கடடிய தோமீதேறி, மும்முடியுடைய மாமலைபோலத் திகழ்ந்து, பெருமானை எதிர்த்தோடி, மஹாமேகம்போலச சரமாரி பொழிந்து, நீரில் நனைந்த தூதுப்போலக் காஜஜித்தது மகிழ்ந் தனன். பெருமானும் திரிசிரன் இவ்வண்ணம் ஓடி வருவதைக் கடாக்ஷித் துக் கோதண்டத்தில் கண்ணைத் தொடுத்தது, அவனை எதிர்த்து விடுத்தனர். இவ்விருவர்களுக்கும் சண்டை மிக வளர்ந்தது, பின்பு, திரிசிரன் கூரிய கண்கள மூன்றினால், பெருமாளுடைய நெற்றியில் நாட்டி யடிக்கப் பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளம் சீறி யவனை நோக்கி, அடா திரிசிரனே ! நீ யரக்கர் குலத்திற் பிறந்தோனும், மிகவும் பராக்ஷிரம முடையோனு மாயினும், மூன்று பாணங்களுமும் மலர்கள்போலவே எனனெற்றியில் தாக்க னினாயே? அந்தோ? உன் திறமையே திறமை; இந்நத என்னுடைய கணை களையும், தாங்கிக்கொள்ளென்று இகழ்ந் தருளிச்செய்தது, பதினான்கு கணை களை யவனுடைய மார்பில் நாட்டி, நான்கு ஸாயக்கங்களினால் தோக் குதிரை கள் நான்கினையும் அடித்து மடித்து, எட்டுப் பாணங்களினால் சாரதியைக் கொலை செய்தது, தோத் தட்டிலேயே சாயத்து, ஒரு சரத்தினால் துவஜத்தை யும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், திரிசிரன் அந்தத் தேவைவிட டோடிவந்த னன்; அது கண்டு பெருமாள் மீளவும், பல பாணங்களை யவன் மார்பில் நாட்டினார். அதனால் திரிசிரன் ஜடனாகித் திகைத்து நிற்கையில், விரைவாக மூன்று கூட கணங்களை எய்து, அவனுடைய மூன்று சிரங்களையும் அறுத்துத் தள்ளி யருளினார். உடனே யவனும் குருதி பெருகச் சாய்ந்து தனாயில் வீழ்ந்தனன். மிகுந்துள்ள அரக்கர்களும், இவ்விற்றத்தைத்

(மீனம்)

(புத்தம்)

(சூரியம்)

கண்டு புலியைக்கண்ட டஞ்சிய மானகாபோல நாற்புறங்களிலும் பயந்
தோடினாகுள கரனவாகளைத் தேற்றித் திருப்பி, ராகு சந்திரனைக்கண்
டோடுவதுபோல ஸ்ரீராமசந்திரனாக கண்டு வெகுண் டெதிர்த் தோடினன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்

பெருமானுக்கும் கரனுக்கும் போரா விளைந்தது.

பெருமாள் பதினாலாயிரம் ராஜ்ஜஸ்களுடனும், தூஷண திரிசிரா
களையும், ஸைஹரஞ் செயதருளியதைக் கண்டு, கரன் தானும் அச்சங்
கொண்டிடு தீரத்தை விடாமல், நமசிதானவன வாஸவனை எதிர்ப்பது
போலப் பெருமானை எதிர்த்து, சிறிய நாகவகாபோன்ற கூரிய விஷமூட்டிய
பாணங்களை விலவில தொடுத்தெயது, மேனமேலும் ஆயுதப் பயிற்சியின்
திறமையினால், பறபல அஸ்திரவகையையும் தொடுத்து, திக்கு விதிக்குக்
களெல்லாவற்றையும், சரமாரிகளினால் நிரப்பினன்

பெருமானும் அது கண்டு தாழும் கோதண்டத்தை இழுத்துச் சர
மாரி பொழிந்து வான முழுதும் நிறைத் தருளினான். இவ்வண்ண மிருவாக
ளுடைய பாணங்களாலும், பத்துத்திசைகளும் ஊசிபூனை நுழையவும்
இடமின்றி நிறைந்தமையின், கதிரவனும் கதிர விரிந்த திகழ்ந்தலன்;
அத்தருணத்தில் பலவகைப்பட்ட கூரிய கணைகளைக் கரன் தொடுத்துப்
பெருமானைப் பாகன்மாவெட்டியினால் மதக்களிற்றினைப்போல அடித்துச்
சின மூட்டினான். அப்பொழுது எல்லாப் பூதங்களும் கரனைக் கண்டு
இவனை காலாந்தகனோவென் றச்சங்கொண்டன; ஸ்ரீராமன் இதுகாறும்
போர்செய தினைப்புற நி்ருக்கினறமையாலும், யான இளைப்புறது
தோய் திருக்கினறமையாலும், வெற்றியே பெறுவேனென்று கரன் நினைத்
திருந்தனன். கரன் மிக்க கொடியனாகி எதிர்த்தவரினும், தாம் இளைத்
திருக்கினும், பெருமாள் அவனைச் சிறிதும் மதித்தலர், சிவகம் இளைப்புற
நிருக்கினும், அறப் மிருகங்களைக் கண்டு அச்சமுறமோ? அனந்தரம் கரன்
வினைவாக வோடி வந்து விளக்கு வெட்டுப் பூச்சி செந்தழலை யணுகுவது
போலப் பெருமானைக் கிட்டி, இவருடைய பாணத்துடன் கூடிய கோதண்
டத்தைப் பிடிக்கு மிடத்தி லடித் திருதுண்டாக வறுத்த, மேலும் ஏழு
பாணங்களினால் கவசத்தி லடித்துச் சிதறுண்டது வீழ்கையில், மேன
மேலும் அநேகமாயிரம் சரங்களை விடுத்தப பெருமாள் மெய முழுதும்

நாட்டி. கர்ஜித்தனன். இவவண்ணன் கரணல் பெருமாள் தயருற்று மிகவும் திருவுளஞ் சீறி மிகக் கம்பிரமாக வொலிக்கின்ற வேறு சராஸநத் தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இந்திரனிடத்தில வாங்கி யகஸ்தியபகவா னனித்த அந்த விஷ்ணுவிலல்ல நான்கடடிக் கணை தொடுத்துக் கரனுடைய துவஜத்தை யறுத்துத் தளருகையில், அது தேவர்களது கட்டளையினால் சரியே வீழுவதுபோலப் பொனனொளி திகழ வீழ்ந்தது, கரனது கண்டி முனிந்து, நான்கு பாணங்களினால் பெருமானை யடித்து, மேனமேலும் பல பாணங்களினால் வருத்தினன். பெருமானும் இவவண்ணம் வருத்தப் பட்டவராகி, ரத்தம் பெருகித் திருமேனி நனைந்து மிக முனிந்து, ஆறு பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒன்றினைச் சிரத்திலும், இரண்டினை இரண்டு புஜங்களிலும், மற மூன்றினை மார்பிலும் நாட்டி, மீளவும் பதின்மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒன்றினால் நுகத் தடியையும், நான்கினால் நான்கு குதிகளையும், ஆறினால் சாரதியின சிரத்தையும், மூன்றினால் ஏரககாலையும், இரண்டினால் இருசையும், ஒன்றினால் நானுடன கூடிய வில்லையும் அறுத்துத் தளளிப பதினமூன்றாவதான மறறொரு கணையினால் கரனை யடித் தருளினா.

கரன் உடனே வில் முறிந்து, தோ சலிந்து, குதிரா யிழந்து, சாரதி யழிந்து, மெய வருந்தித் தேவாவிட் டெழுந்து கதாபாணியாகித் தளையில் நின்றனன். பெருமானுடைய இச்செயலைத் தேவகநதர்வ வரித்தசாரண வைமானிக பரமரிஷி முதலானோர் கண்டு, கைகூப்பித் தொழுது மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தெட்டாவது சருககம்

முற்றிறறு

இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

பெருமாள் கரனுடைய கதையைப் பிள்ள தருளியது.

தேரிழந்து கதாபாணியாகித் தளையில் நிற்கின்ற கரனைப் பெருமாள் கடக்கித்து, இனிமையும் கொடுமையும் கொண்ட வாக்கியங்களினால் அருளிச்செயலுற்றனர். கேளடா கரா ! ரதகஜ தூரகபாதிகள் மிகப் புடை குழந் திருக்கையில், நீ எல்லோரும் அருவருப்புறத்தக்க தீச்செயல்களைப் புரிந்தனை ;—

ஓம் தீயீ ஜநீயோஹாநாந்யஸம்ஸஃ ஸாஸகர்த்துக்ஷஃ
 த்ருயநாஸகலீகாநா மிஷ்யரீஃஸதீஷ்டி.
 கர்த்துலீகவிருத்தஸ்து கர்வாண்குணவாசர
 தீக்ஷணஸாவஜநோஹந்தி ஸர்ப்பம் துஷ்டயிவாகதம்.

உதவேஜநீயோபூதாநாம நருசமஸ்பாபகாமகருத
 தரயானாமபிலோகாநா மீசவரோபிநதிஷ்டதி
 காமலோகலிருத்தநது குாவாணமக்ஷணதாசா
 தீக்ஷணமஸாவஜநோஹந்தி ஸர்ப்பம் துஷ்டயிவாகதம்

பூதங்களை யசசமுறச் செய்பவனும், கொடுமையுடையோனும், பாவச் செயல செய்வோனுமாகிய வொருவன, மூவுலகங்களுக்கு மிறையாயினும் அழிவானேயன்றி நிலையுருள, உலகத்தாராகரு விரோதஞ்செய்து கொடுமை கொண்டவனை நச்சரவததைப்போலக் கண்டோ சொல்லோரும் அடிக்கின்ற னாகள, யாவனொருவன பொருளாசையினாலாயினும், பெண்ணாசையினாலாயினும், பாவங்களைச் செய்தும், இவை நலமலாதனவென வறிகின்றிலனோ? அவன கடையி லழிந் திகழவுற்றுத் துன்ப மடைந்த பின்னே நமக்கே தீவரு செய்து கொண்டோமே யென்று மழையில் விழுந்த ஆலங் கடடிக் கலலைத் தனக்கு மாணந் தருமென துணரா துண்ட் செய்யானைப் போல வருத்த முறுவான; அடா பாபி! இந்தத் தண்டகாவனத்தில் காய கனிகளை யுண்டி தவளுசெய்துகொண்டிருந்த யோகிகளைக் கொலை செயது நற்பயன பெறுவாயோ?—

நவிரம்பாபகாமாண கருராலோகஞ்சூருபவிறாஃ
 விஷ்ணுஸாப்யதீக்ஷணஸாஸா இவதருமாஃ.

நதிரம்பாபகாமாண கருராலோகஞ்சூருபவிறாஃ
 ஐசுவரயமபராயதிகுடந்தி சோணமூலா இவதருமாஃ

கொடுமை கொண்டு தீச்செயல் செய்து உலகத்தாரா லிகழப்பட்ட பாவின முன வினையினல் மிகச் செல்வமுறினும், வேறுந்த மரங்கள் போலத் தாழவுற்றுச் செலவம் நீங்கி யழிவார்களேயன்றி, நெடுங்காலம் பொருளுடன வாழார்கள; பாவின தாம் செய்த தீச்செயலின் பலனை வினாவி லடைவார்களே யன்றி, அச்செயல் வின போகாது; மாங்கா தத்தம் காலங்களில் யுறுகின்றன வல்லவோ? மிக்க கொடிய பாவங் ளின் பிலன்கள வினாவிலேதானே யடையுமே யன்றித் தாமஸப்பட்டா? உடங்கலந்த சோறறை யுண்டவாகள் உடனே இறக்கின்றனனோ யன்றி, பாவார்களோ? தீச்செயல புரிந்து உலகங்களை வருத்துபவர்களைக் கொலை செய்வதன பொருட்டே யானிங் கெய்தினேன்; இப்பொழுது என்னால்

விடப்பட்ட பாணங்கள் பன்னகங்கள் புறநிலை புருவனபோல உன்னிட
 லில் புகப்போகின்றன; நீ முன பிங்கே எவ்வெவர்களைக் கொலை செய
 தனையோ ! அவ்வவர்களை, நீயு மிப்பொழுது என்னால் கொலை செய்யப்
 பட்டவனாகி, எல்லாச் சேனைகளுடனும் பன்றொடாநது செல்வாய்; முன
 புனனால் கொலை செய்யப்பட்ட பரமயோகிக னெல்லோரும், திவ்விய விமா
 நத்திலிருந்து, என்னுடையபடிநது நரகில் வீழுகின்ற உன்னைக் கண்டு
 மகிழக் கடவாகள். அடா பாவி! நீ இப்பொழுது தான் விருப்பினபடி என்னை
 எதிர்த்துப் பொருக, தலையைப் பனம் பழத்தைப்போல அரிந்து
 தள்ளித் தராயி லுருளச் செயவேன, எனறிவவண்ணம் பெருமான இகழந்
 துரைத் தருளினா இவ்வாறிகழநதுரை செய்யப்பட்ட கரணம் மிக முனி
 நது, கண்கள சிவநது, கோபத்தினால் நகைத்துப் பெருமானே நோக்கி,
 அடா தசரதன் மகனே ! அறபாகளாகிய சில வரககாக்களைக் கொலை செய்த
 மையின், திறமையற்றவனென் றிகழநது கொள்ளத்தக்க உவனையே நீ புகழ்
 ந்து கொள்ளுகின்றனே, —

விசுநாபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

சுந்தரபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

புலகபலவந்நோவ் ஐந்திரவஃ

பல பராக்கிரமமுடைய நரவீரர்கள் யாவருளரோ ? அவர்கள் தமது
 திறமைக்குத் தாமே இறுமாப்புற்று யாதுங் கூறாகா, விவேகமின்றி யற
 பர்களாகிய ராஜர்களில் கடையோர யாவருளரோ ? அவரோ அடா ராமா !
 நீ பிதறுவதுபோலப் பயனின்றிப் பிதறுவவாகா, நற்குலத்திற பிறந்த
 வீரன யாவனதான் தன்னீப் புகழ்ந்து கொள்வான், ஒருவன் தான் மாண
 முறங் காலையிலேயே மதியங்கப் புகழத்தகாத காலத்தில் தானே புகழ்
 ந்து கொள்வான், அவவண்ணமே நீயும் புகழ்ந்து கொள்ளுகின்றனே ;
 இவவண்ணம் புகழ்ந்து கொள்வதினாலே புன்னுடைய திறமையின்மையே
 நன்கு விளக்கப்பட்டது, திறமையுடையோன தனனைப் புகழ்ந்து கொள்
 வானோ ? புல்லில பற்றிய தீ பொனபோலச் செவந்து காணப்படினும், அது
 தன் மேனியை மினுக்கிக் கொள்ளாமையன்றிச் சுமீமோ ? கதைவைக் கையி
 லேந்திப் பலவகைத் தாதுக்கள் நிறைந்த மாமலைபோல அசைவற்ற நி
 கின்ற என்னைக் காண்கின்றிலையோ ? உன்னைக் கொலை செய்ய யானொரு
 வனே போதுமானவ னல்லேனோ ! யமனொருவனே மூவுலகங்களையும்

கொலை செய்கின்றன னல்லனோ ? யானும் உன்னை நோக்கி, உரை செயயத் தக்கன பலவாகவுன், ஆயினும், உரைகருகிறிலேன், வெய்யோன் மறைந்து விடுவானாகில், சண்டைக்குத் தடை நேரு மன்றோ ? பதினாலாயிரம் ராகக் ஸரகளை நீ கொன்றமையின், உன்னை கொன்று அவர்கள் துன்பத்தைப் போக்கி, மகிழவேனென் றுரை செய்து, அந்தக் கதையைச் சுழற்றிப் பெருமானேமே லெறிந்தனன் ; அந்தக் கதையும், எரிகின்ற அகனிபோல மாங்கனையும், புதாகளையும் எரித்துக்கொண்டு பெருமானைக் கிட்டி வந்தது, பெருமானதுகண்டு பாணங்களை எய்து, அதனைப் பல துண்டுகளாக அறுத்துச் சிதற வழித்தனா. உடனே அந்தக் கதை மணிமந்திரொஷத் பலத்தினால் நச்சரவம் சிதறண்டு வீழ்வதுபோலச் சிதறுண்டு தரையில் வீழ்ந்தது.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

முப்பதாவது சருக்கம்

பெருமாள கரணை கொலை செய்து ஸாது ஜனங்களைப்

பாதுகாத்தனித் தருளியது

பெருமா ளந்தக் கதையைக் கணைகளினால் பிளந்து புன்னகை கொண்டு கரணை நோக்கி, அடா பலாசனா ! உன் திறமை இவ்வாவே யன்றோ ? உன்னுடைய திறமை முழுதும் காட்டப் பட்டதா ! திறமை யின்றியும் மதங்கொண்டு வாளாப் பிதற்றினை யலலையோ ? மொழி வதற்கே திறமைகொண்ட உன்னுடைய இக்கதை என்னுடைய பாணங் களினால் பிளக்கப்பட்டுத் தரையில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றதே ? உன்னை யான் கொலை செய்து, உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட பதினாலாயிரம் சேனைகளின் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொளவேனென் றுரைத்தனையே அவவுரையும் பொய்யாயிற்றோ ? நீசனும், அறபசு செயலினனும், பொய்ய னும், அரக்கனுமாகிய உன்னுடைய உயிரைப் பெரிய திருவடி யமிழத்தத் தைப்போல அபஹரிப்பேன ; யானிப்போழ துன் தலையை யறுக்கை யில், துரை குமிழிகளுடைய உன்னுடைய சத்தத்தைப் பூமி பானஞ் செயயப் போகின்றது ; நீயு முடனே துகள படிந்த மேனியனாகி, அச்சத் தினு லீருகரங்களையும் தரையிலுள்ளி, மனத்துக் கினிய மனையானைப் போலப் பூமியை யணைந்துகொண் டிருப்பாய் ; இவ்வண்ணம் மீளாத் தரையில் கொள்ளின, தஞ்ச மின்றி யலைந்த ஸாது ஜனங்களுக்கு இந்தக் கதைகள் தஞ்சமாகக் கடவன ; எனது சரங்களினால் இறந்த பின்னர்,

முனிவர்கள் அச்ச மின்றி, ஜனஸ்தானத்தில் உறைவார்கள் ; உங்க ளுடைய மனேவியர்களாகிய அரசுகளெல்லோரும், கைமபெண்களாகிக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பிக்கொண்டு அசைக்கொண் டோடப்போகிறா கள் ; உனக் கனுரூபர்களாகிய ■■■ மனேவியர்களும், இது வரையில் துயர மென்பதையே அறியார்களாயினும், இப்போழுது துயரமென்ப திததனமையதென றுணர்ந் தனுப விப்பார்கள. அடா நீசா ! கொடிய அற்பா !! வேதியர்களுக்குப் பகைவா !!! உன்னிடத்தி லச்சமுற்றே யனறோ ! முனிவர்கள் செந்திலுளாத்து ஹோமஞ்செய்யவும், ஏகாந்தந் தேடி லாற்றிசைகளையும் நோக்கித் திரிந்தனாகவென றருளிச் செய்தனர். கா னதுகேட்டுப் பெருமானை வெருட்டி, அடா ராமா ! நீ மிகச் செருகும் றிருக்கின்றனை ; அச்சமுறுங் காலையிலு மச்சமற றிருக்கின்றனை ; ஆதலின், ■ இது உரைக்கத் தக்கது, இது உரைக்கத் தகாததென றுணர் கின்றிலை ,—

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

யாவா சாக்ருங்காலங் கிடழிக காலபாசத்தினால் கட்டுணை டிருக்கின்ற னார்களோ ? அதுபுலங்களு மழிந்த அவர்கள் செயவனவும், செயற கரி யனவு முனராகளிறே ? எனவ்வண்ண முனாததுப புருவத்தை நெரி தது, அருகிலுள்ள லெடிய வொரு ஸாலமரத்தைக் கண்ணுற்று, அதனை இருகரங்களினாலும் பற்றி, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு வேருடன் பிடுங்கிச் சிறுமலாதஞ்செயது, ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கி, அடா ராமா ! நீ இறந்தனையெனறுரைத் தமமரத்தை எறிந்தனன். பெருமானும் அதனைப் பல பாணங்களினால் முறித் தறுத்துத் தளளி, மிகத் திருவுளஞ் சீறி, திரு மேனி புழுங்கிக் கண் சிவந்து, காண யாயிரம் பாணங்களினால் பிளந் தனர். அவனுடலினின்றும் சத்தங்கள் மலையினின்றும் அருவிகள் போலப் பெருகின ; காணும் கணப்பொழுது திகைத்து நின்று தெளி வுற்று, விரைவாகப் பெருமானாகி லோடிவந்து விட்டான் ; பெருமா ளும் கோதண்டத்தில் கண்தொழித் திழுக்க முன்னே இடமினமையால், இரண்டு மூன்றடி பின்னே எழுந்தருளி, உருக்கொண்ட வேதியர்களது சாபம் போனதும், செந்தழல் போனதுமாகிய வோர் சரீரத்தைத் தொடுத்து விடத் தருளினார். தேவேந்திரனா லளிக்கப்பட்ட அந்த சரமும் ஸ்ரீராம கோதண்டத்தி னின்றும் புறப்பட்டு இடிபோல முழங்கி கொண்டு காணுடைய மார்பில் வீழ்ந்து புதைந்தது ; ■ னுடனே அந்த

பாணத் தீயினு லெரிககப்பட்டு சவேதாரணியத்தில் ருத்திரானு லெரிககப் பட்ட அந்தகன போலவும், இந்நிரானுடைய வசசிரத்தினு லடிபட்ட விருத்திராஸுரன போலவும், தூயினு லடிபட்ட நமூசி போலவும், அசனியா லடிபட்ட வலாஸுரன போலவும், தூயில வீழ்ந்திறந்தன.

அநந்தரம் ராஜரிஷிகள், தேவரிஷிகள், பிரஹ்மரிஷிகள் முதலிய யாவரும் சோந்து, பெருமானைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து தவனா நோக்கி, ஸ்வாமி சக்கரவர்த்தித் திருமகனாரே ! இவ்வரககர்களைக் கொலை செய் விப்பதன பொருட்டே மஹேந்திரன சரபங்காசரமம் வந்து விண்ணப் பளு செய்து சென்றனன் ; முனிவர்களும் உபாயத்தினால் முறையே தேவரை இவ்விட மெழுந்தருளப் பண்ணிகொண்டு வந்தனர்கள், எங்க ளுடைய இந்தக் காரியம் தேவரால நிறைவேற்றப் பட்டது, இனிமேல் முனிவர்கள் இவ்வனங்களில் அசசமின்றிச் சுகமுறறுத திரிவார்கொன றுரைத்தனாகள அத்தருணத்திலே தேவகந்தாவ சித்த சாரணியா களும் ஒன்று சோந்து, தேவனுந்துபிகளையும் பூழ்க்கி, வியந்து மகிழ்ந்து பெருமானமேலே நுமலலா மறை பொழிந்தனாகள. அந்தோ ? மூன்று நாழிகைக்குளரே பதினாலாயிரம் சேனைகளுடன் தூஷண திரிசிரர் களையும், கரணையும், பெருமான கொலை செயதனரே ? இவருடைய செய்கை மிக வியக்கத் தக்கதும், செயற கரியது மாகின்றது ; இவ ருடைய திறமையந்தோ ! இவருடைய வலிமையந்தோ ! ஆராயுங்கால இவர் பூரீமநாரணனாகவே காணப்படுகின்றனவென்று எல்லோரும் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து நிகழ்ந்தனாகள. அப்போது தினையபெருமானும் பிராட்டியாராகக் குகையினின்றும், பர்ணசாலைக் கெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து, பெருமானுடன் ஆசரமஞ் சேர்ந்தனா.—

తన్మహావీరశ్రుహుతారం మహావీరణంసుఖావహం
బభూవహుష్టావైదేహీ భర్తారంశరీషస్య శే.

தந்தருஷ்ட்வாசதருஹதாரம் மஹாவீரணமஸுகாவஹம்

பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பாதாரமபரிஷஸவஜே

இவ்வண்ணம் பெருமான அவ்வரககர்க ளெல்லோரையும் கொலை செய்து, முனிவர்களை மகிழ்வித்துச் சிறிதேமை சிரமமின்றி, ஆண சிங்கம்போல வெற்றி கொண்டு வந்து நிறகப் பிராட்டியார் கண்டு மிக மகிழ்ந்து, தம் திருக்கரங்களினால் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, மீளவும்

அவ்வாக்காகக் கள மடிந் திருப்பதையும், பெருமான வருத்தமின்றி நிற்பதையும், மஹாரிஷிகள் மகிழ்ந்து பெருமானைப் புகழ்வதையும் கண்டு மகிழ்வு மிகப் பெருகி, முழுமதிபோலத் திருமுகந் திகழ்ந்து, பெருமானுடைய சிரமந்தீர ஆஸிங்கனளு செய்து கொண்டு பெருமகிழ்வு மறநனள.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

தனிஸ்ரீலோகி, (சுதாநதசஸுஹஸராணி) இதிபாகரியையாலே ராக்ஷஸவேடையாடின பெருமானுடைய யுத்தாயாஸசரம பரிஸவினனமான திருமேனியில் ராட்சஸ சரவராத வரணரோபண திவ்யௌவந்தமான காடாஸிங்கனத்தைப்பண்ணி, பிராடடிஸத்தைப் பெற்றாளென்கிறது, (தம) ஸதரீயம்புருஷவிக்ரஹம், என்று விண்ணப்பஞ் செயய வேணமபடி ராட்சஸ பூயிஷ்டமான நேசத்தி லுண்ணைக் கொண்டுபோக அஞ்சவேனென்றவரை, (தம) ஸதரீயம்புருஷ விக்ரஹமென்று பிராடடி வாயாலே அந்ருமதமாக அன்று தொடங்கித் திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து, பதினாலாயிரம் ராட்சஸனாயும் முடியும் உடலுமாகக் தெறித்து, உகிர வெள்ளத்திலே மிதக்க விட்டுப் பிராடடியானாக கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவரை, (தம) ஆதித்ய இவதேஜஸவீ, இதயாதிப்பாடியே வீரப்பாடிகஞ்ச சிறுவிரல் முட்குமபடி அவதீரண ரானவரை, (தம) பங்கைத் தலையில் இடி பூ விரூந்து திருமேனி சிவகரும ஸௌகு மாயாதிசயத்தை யுடையவரை, (தம) உகப்பாலே அடித்துப் பாக்கில் நயமான தேஜஸஸுக்கும் ஸதானமான திருமேனி யுடையவரை, (தம) ரிஷிகளுக்குப் பண்ணின பிரதிஜ்ஞருகைக் கடலோசை யாகாதபடி தலைக் கட்டுக்கையாலே, பூணரானவரை, (தம) ரதனக்கிதமான பொன்னரிமாலைப்போலே சத்தருசரவராதவரணங்கித் தமான திவ்ய மங்குள விக்ரஹத்தை யுடையவராயுள்ளவரை, (தருஷ்டவா) கருமுகை மாகையைப் பணி நீரிலே தோயத் தெடுப்பாரைப்போலே யுத்தாயாஸ பரிஸவிநமான் திருமேனியைத் தம் பாவையான பணி நீராலே வழிய வராதது (தருஷ்டவா) ஆதபாபி பூதருடைய சித்ததாக் பரவேசம்போலே ராட்சஸாசகிகராய் பூதமான திருமேனியைத் தம் பாவையாகிற் பூணதடாகத்திலே தோயத்தெடுத்தது, (சதருஹத் தாரம்) பரஜிபட்ச நிரஸனத்தாலே வந்த புகருடைமை, ஸமோஹமஸாவபூதேஷு, என்கிற பெருமானுக்குச் சத்தருக்களுண்டோ வெனவல்ல, ஐஞாநீதவாதமைய, மமபராணாஹி, இதபாதிக்களாலே ஆசுருத் விரோதிகள தமக்கு விரோதிகளாயித்தனை யிறே, (மஹாஷீணம் சுகாவஹம்) யுத்தப் பாரமபம் தொடங்கி, கிம்பவிஷயதி, என்று வயிற்பிடித்துத் தக்கிராயிருந்த மஹரிஷிகளுடைய பயந்தீரச சதருக்களடங்கக் கொன்று அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை, (மஹாஷீணம் ஸுகாவஹம்) தம் முடைய போஷய குடுமபத்தகஞ்ச சுகத்தைப்பண்ணித் தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகரானவரை, (பபூவ) மாலைபும் மணமுமபோலே அத்தயத்தம் சுருமாரமான விக்ரஹத்தையும், ஸவபாவத்தையுமுடைய பெருமான கடினகாதரஸவபாவரான முரட்டு ராட்சஸரோடே யுத்தம் பாரமபித்தபோது தொடங்கிப் போமாதிசயத்தாலே ஸத்தை மாண்டு கிடந்த பிராடடியார திருமேனியி லொரு தீங்கன்றி நின்ற பெருமானைக் கண்டு ஸத்தைப் பெற்றாளென்கிறது, (ஹ்ருஷ்டா) தாயி யுண்டானால் தாமம் பிறக்கக் கடவதிறே, ராமஸௌந்தராயத்தை முழக்கக் கண்டு திருவுள்ள மீடு பட்டபடி (ஹவதேஹீ) அயயா வயிறறிலே பிறந்திலேனாகில, ■■■■■ கிப்பெறிலையே (ஹவதேஹீ) இக்குடியிற பிறந்திலேனாகில, பெருமாளெனனைக் கைப்பிடியாரே,

(வைதேஹி) இரநிலத்திற் பிறந்திலேனெனில், இவ்வில்லோட்டை ஸௌபராதரம் கிடையாதே, அவ்வில்லோட்டை ஸௌபராதர மில்லையெனில், வீர சலகையாக விவவாகாரண கூடாதே (வைதேஹி) ததூபபவசமாததததிலே எனனையும், தம் முடைய வமசததைபும, பெருமாளுகரு அபிமையாக வெழுதிக் கொடுத்த அய்யா இத்தை யாதாரங்கண்டா லென்னப்பெய்குரோ? (வைதேஹி) (புமணாம்தருஷ்டி சித்தா பஹாரிணம்) என்கிறபடியே ஸாவலோகாகஷாகமான விரநிலையை அய்யையொழிய நான் காண்பதென்று, பிதருஸ்மிருதிபண்ணுகுறா. (பாதாரம்) பாணிகரஹணம் ஜீவித் தது, (பரிஷுஸவஜே) ஆலிங்கனம் பண்ணினா, பரிபூரணமாகத் தழுவினா, பாயா பதமாகத் தழுவினா, தழுமு மாதுமளவுத் தழுவினா, சரவரணகளாலே வந்த தழுமுபெல்லா மாதுமளவுத் திருமுலைத் தடத்தாலே வேத கொண்டா, தாம் மருந்திறே, சரவரணகளுக் காலிங்கனமாயிடத்தி லைதோ டைநது ரேடுவாசி யிலையே? அந்தாங்க ருளநுற வெயத் புண்ணுக்கு மருந்தான விது தோலுபாபெய்தப் புண்ணுக்கு மருந்தாகச் சொல்லவேண்டுமே என்திருந்தா; ஒரு கொடியாகிறது, கொழுசொம்பத் தழுவி யல்லது, நிலலாதிறே? (பாதாரம் பரிஷுஸ வஜே) நிய யமயோக ஸத்திருபமான பாதருத்வாகாரம், ஒரு கொழு கொம்புக் குண்டானால், ததாதாரமாயக்கொண்டு கொழு கொம்பை முட்டப்படாதது அததைச் சிறப்பித்ததுக் கொண்டலலது, ஸவருப் மிலையோ? பாயாதவாகாரமான கொடிக்கு, (பாதார மவலம்பையவ பாயாயா ஸத்திரிஷ்யதே, அவலம்பய தருமவல்லி ஸதி யதே நவிராதருமம்) என்னுமாபோலே (சும) என்கிற பதம் பெருமாளுடைய ஸர் வானரங்கனையும் காட்டுகிறது, (தருஷ்டவா) என்கிற பதத்தாலே பெருமாளுடைய ஸாவாகாரணகளையும் நேரக்கிக் காணக் கண்ணுடையா பிராட்டி யென்கிறது, சதரு ஹந்தாரம் (மஹாஷீனம் சுகாவஹம்) என்கிற பதங்களாலே தன்னுமி குடல துவக் குண்டான சேதனாகரு அநிஷ்ட நிவருத்தியையும், இஷ்ட பராபதியையும் பண்ணினபோதல்லது, இவ்வாக் காணக் கண்ணிலை யென்கிறது || (பூவ) அததிலேக்கு அதிசயாவஹையாயஸத்தை பெறப்படி (ஹருஷ்டா) ஸத்திராயினிதாமாசநிதயாதே (வைதேஹி உபகாரஸமருதிபண்ணுகுறா) தயகாயம் சுமந்த நடத்துகையாவது, பிதாதச குணமாதா வென கையாலே தம் புதரரட்சணம் பண்ணுகையிறே, (பாதாரம் பரிஷுஸவஜே) ஆசருத் ரட்சணத்தால வந்த கனிப்புகுப் போக்கு ஆலிங்கனம்போலே யிருந்தது, அவருக்கும் பாயோஜனம் அதுபோலே காணும், (ஆதாராதேமுதிதேஹருஷ்டா) என்கிற பதிவரதாலட்சணத்திரு பரதமோதாஹரண பூதை யாகையாலே, பிராட்டி வெற்றிகொண்டு மோதமடைந்த பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்த தழுவினா.

பெருமான இரண்டு மூன்றடி பின் சென்று, கரணக் கொலைசெய் தருகின்றோ || இவ்வண்ணம் முன்னிட்ட காலப் பின்னிவிவது, வீரத்தனமைக்குக் குறைவன்றோ வெனில், குறை வன்று; அச்சத்தினால் முன்னிட்ட காலப் பின்னிட டோடிவிட்டால் குறைவே யனறிப் வெல்லு முபாயத்திற்காகப் பின் செல்லின், குறை வாகாது; கரனோடியி லெதிலில் வரது விட்டமையில, சராதொடித்த நானே இழுப் பதற்கு இட மின்மையால், பின்னடி இட்டனயோனறி, அச்சமுறது மீண்டலா; இதுவும் தோஷமாகுமாயின், மல்லாகள பொருத காலையில், முன்னும் பின்னும் சுற்றியுந் திரிந்து, எதிரியைச் சாய்கரு முபாயத் தேலிவதும், குற்றமே யாகவேண்டு முன்றோ? ஆதலின், பெருமான கரணக் கொலை செய்வதன் பொருட்டுப் பின்னெழுந் தருகியது குற்றமாகாதென் னுணர்க.

மு ப ப த் தெ ன் று வ து ச ரு க க ம்

கராதிக ளிறத்ததை யகமபனன் சொல்லக கேட்கிச் சீதையை

யபஹரிபதறகு மாரீசனிடஞ்செவறு அவன வாக்கியத்

தினுல அதை விட்டு மீண்டு லங்கை

சோ ந த து

இவ்வண்ணம் பெருமாள் கராதி ராசுஷ ண கணங்களைத் தாமொரு வரோ கொலை செய்து வெற்றிகொண்டதை அகமபனன் கண்டு அச்சமும் ஆச்சரியமும் மடைந்து, வினாவாக லங்காபுரஞ் சோந்து ராவணனைக் கண்டு, கேளீர் அரக்கா கோமானே ! ஜனஸ்தானத்திலுள்ள பதினாலாயிரம் ராசுஷணர்களுடன் காணும் போரில் மடிந் திறந்தனன், யான் மாத திரம தப்பிப் பிழைத் தோடி வந்தே னென்றானன் ராவண னது கேட்டு மிகச் சினத்தினுல கண் சிவந்த, அகமபனை நோசகி, அடா யாவனவன்? ஆயுள் மாண்டு மிக வழகிய என்னுடைய ஜனஸ்தானத்தைப் பாழாக்கப் படை பொருதான்? யாவனவன் அனைத்துலகங்களிலும் தஞ்சம பெறு கின்றிலன்? எனக்குத் தீமை செய்த ப்னடி, அவன் இந்நிரனேயாயினும், குபேரனேயாயினும், யமனேயாயினும், விஷ்ணுவேயாயினும், சுகமுறு வானோ || யான் யமனுக்கும் யமன், திக்கும தீ, மிருத்தியுவுக்கும் மிருத் தியு வாகினேன, யான் சினமுறுவேனுந்ல, தரணி பாவகாக ளிரு வனாயும் ளரிப்பேன, வாயுவின வேகத்தையும் தடை செயவேன்; தீவரு செயதவன் யாவனோ? அவனை யுரை செய்க வென்றனன் அகம பன் னதுகேட்டு, இவன் சினமுற நிருப்பதை யுணர்ந்து, ராவணனை நோக்கி, ராஜோ! யான் யாதுரை செயினும், சினமுற தருள் செயலீ ராகில, உரை செய்யவேனென்று வேண்டினன். ராவணனும் அவவண் ணமே யாருகவென்று அபய மளித்தமையின், அகமபனன் அவனை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜோ! தச்சரசக்கரவாத்தியின் குமாரனும், சிறந்த ரூப முடையவனும், யௌவன முற்றவனும், காளைக்கு நிகரான ஸ்கந்தத்தை யுடையவனும், நீண்டிருண்ட நிருத்தோள்களை யுடைய வனும், வீரத்தனமையனும், பெரும்புகழ் பெற்றவனும், ஒப்பற்ற பல பராககிரம முடையவனும், சிறந்த ஜனான பலைசவாய முடைய வனும், ஸ்ரீராமனென்னும் பெயருடையவனுமாகிய ஒருவன் வந் திருக்கின்றனன்; அவ னொருவனாலேதானே ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தானைகள் யாவும், கரதூஷணர்களும், கொலைசெய்யப் பட்டனார்களென்று அச்சந்தீரூ துரை செய்தனன். பெளலஸ்தியனும் அகமபனன் வாக்கி யத்தைக் கேட்டு, சினமேறிய நச்சரவமபோல நெட்டியிர்ப்பு விட்டுக் கேளடா அகமபநா! ராமனொருவனே இச்செயல செயதிரான்; அவன்

தேவர்களுடனும், தேவேந்திரனுடனுங் கூடியே வந்து அவர்களைக் கொன்றனோ? உரைசெய்யாயென்று வினாவினன். அகம்பவனதுகேட்டு ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் அரசகா சீமானே! ஸ்ரீராமனுக்குத் தேவர்களது உதவி வேண்டுவதில்லை, அவனுடைய பல பராக்ஷிரமங்களை யுரைசெயவேனென்று மொழியலுற்றான், மஹாசாஜோ! ஸ்ரீராமனென்பவன் மிகவும் பராக்ஷிரமமுடையோனா, விலலாளிக ளெல்லோர்க்குஞ்சிறந்தவன், திவ்வியாஸ்திரங்கள் யாவும் உணர்ந்தவன், போரில் புரந்தரனை நிகர்த்தவன், அவனுக்குத் தம்பி யொருவ னிருக்கின்றான், அவனும் இவனுக்கு நிகரான ரூப பல பராக்ஷிரம முடையோனும், செந்தாமரைக் கண்ணனும், தூந்துழி முழக்கம்போன்ற நாத முடையோனும், மதி முகத்தோறும், லக்ஷ்மணனென்னும் நாம முடையோனு மாகின்றான், ஸ்ரீராமன் அந்தத் தம்பியுடன் சேர்ந்து, தீயுடன் சேர்ந்த பெருங்காற்றுப்போல வொளி யுற்றவனாகி, ஜனஸ்தானத்தி லுள்ள வாக ளெல்லோரையுங் கொலை செய்தனன் தேவாக ளிவவிஷயத்தில சேர்ந்திலா, ஐயமுற்றக், உண்மையாகக் கூறுவேன், ஸ்ரீராமனால் விடப்பட்ட சரங்கமோ வாயைத் திறந்து கொண்டு ஐந்தலை நாகங்கொடிய ரக்காக்களை யுண்டன், உன்னைச் சேர்ந்த அரசக்காக்க ஸ்ரீராம னுக் கஞ்சி எஞ்சுச் செல்லுகின்றனாகனோ? அவனும் அச்சத்தினால் ஸ்ரீராமன்போலக் கண்டு மறறோரிடத்திற்கோடித் தீநிகின்றனாகள், அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனால் உன்னுடைய ஜனஸ்தானம் நாசஞ் செய்யப் பட்டது, எனறிவ்வண்ணம் மொழிந்தனன் அகம்பவன் வாக்கிபத்தை ராவணன் கேட்டு, அடா அகம்பநா! யானிப்பொழுதே ஜனஸ்தானஞ்சென்று, தம்பியுடன் ராமனைக் கொலை செயவேனென னுரைசெய்து புறப்படுகையில், அகம்பவன் மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேளீர் கொற்ற வேந்தே! ஸ்ரீராமனுடைய பல பெருநுஷங்களைக் கண்டவண்ணம் உரை செய்வேன், ஸ்ரீராமன் உள ளுஞ் சிறுவானாயின, பிறரால் வெல்ல வொண்ணான்; மேனமேலும் நிறைந்து விரைவாகப் பெருகிவரும் மஹாநதியின் வேகத்தையும், சரங்களால் தடை செய்வான், கிர்ஹங்களுடனும், வின்மீன்களுடனும் கூடிய வின்னையும் அழிப்பான், இப்பூயி யூழிகாலத்தில் கடல நீரில் மூழ்கிவிடும், மேலெடுக்க வல்லான; கடலின் கரையைப் பிளந்து உலகின் மூழ்த்தினும் மூழ்த்துவான், கடலின் வேகத்தையாயினும், வாயு வின் வேகத்தையாயினும் தடுப்பான், அனைத் துலகங்களை யு மழித்து, அவ்வண்ணமே படைக்கவும் வல்லான, கேளீர் தசகண்டோ! ஸ்ரீராமன் உம்மரீல வெல்லத் தக்கவ னல்லன், மற்றுள்ள ராசக்ஷஸ ஸேனையாளும், வெல்லத்தக்கவனாகான்; சுவர்க்கம் பாவிக்கால வெற்றிகொள்ளப்படுமோ? யான் ஸ்ரீராமசந்திரனைத் தேவாஸுரர்க ளெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போர்செயினும், அவன் தோல்வியுறுவானென யான் நினைவேன்; ஆதலின், அவனைக் கொலை செய்ய முடியாததை யுரை செயவேன்; கேளீர் அவ

னுக்குச் சீதையென்னும் மனத்துக் கினிய மனையா னொருத்தி ; உலகினின் மிக்காளும், துஷ்ணிடையினளும், யௌவன முற்றவளும், இசைநாத திருமேனியளும், பஃ மணிகளிழைத்த வணிகளை யணிந்தவளுமாகியிருக்கின்றனள் ; அவளுக்கு நிகராகியவா தெய்வப் பெண்களுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், அபஸரஸர்களுள்ளும், தானவப் பெண்களுள்ளும், நாககன்னியாகளுள்ளும், ஒரு பெண்ணு மிலை ; மானிடப் பெண்களுள் அதன்மைய ஞானோ வெனனும் ஐயம் யார்க்கேனுந் தோற்றுமோ ? அந்தச் சீதையை யவர்களுக்கும் காணாமல் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுக, பின்பு, மனையானைத் துறந்தும், காமியாகிய ராமன் உய்யான் ; இவ்வண்ணம் துன்புற்றவன் இறக்கவேண்டுமே யன்றிப் போரில் ஒருவரிடத்திலும் தோலவியுருனென்று உடைத்தவன். ராவணனு மதுகேட்டு, இதுவே நல்லபாயமெனத் தோந்து, முன்பு தனக்கு ஸந்தகுமாரபகவா னருளிச்செய்திருந்த வாககியதையும் நினைந்து அகம்பனை நோக்கி, அடா அகம்பதை ! நீ யுரைசெய்தவண்ணம் செய்வேன் ; நானைத்தினம் உதயத்தில யான தனியே ரதமேறிச் சென்று சீதையைக் கொணர் தூங்கரி சோபபேனென் றுரைசெய்து, மறுதின முதயத்தில கோவேறு கழுதைகள் கடடிய தோமீதேறி, விண்ணிடையில் செல்லுகையில், மேகத்திடையில் தன் தோ சந்திரன்போலத் திகழும்படி மாரீசாசரமஞ் சோந்து, அவன் செயத் பூஜோபசாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆஸந்தில உட்கார்தனன். அப்பொழுது மாரீசன் ராவணனை நோக்கி, ராசுஸராஜோ ! உக ளெல்லோராகும் குசலம் ஈன்கமைந்திருக்கின்றதா ? நீ இவரு வினாவாக வந்தமையின், யாதோ மனத்தில சிந்தையுற நிரூப்பதாக நினைக்கின்றேன் ; அதனை யுரைசெய்க வென்று வினாவினன். ராவணனும் அதுகேட்டவனை நோக்கிக் கேளடா மாரீசா ! னுடைய எல்லையைப் பாதுகாப்பவர்களாகிய கரன் முதலிய ராசுஸரகளுல்லோரும் மிக வீரனான ராமனொருவனுல் கொலை செய்யப் பட்டனர்கள் ; ஆதலின், அவன் பாரியையை யான பறித்துவரக் கருதுகின்றேன் ; யுதவிசெய்யக் கடவை யென்று மொழிந்தனன். தாட லேயனு மவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு ராவணனை நோக்கி, வேந்தே ! அந்தச் சீதையை யபகரிக்குமபடி யுமக் குறைத்தவன் யாவன் ? அவன் மித் திரன்போலிருக்கிறும், சத்தருவே யாகுவான், யாவன் உன்னைத் திமை யுற்று, நீ வாழத் தினபுறுவதைப் பொறுக்கின்றிலன் ! அவனை யுரைசெய்வீர் ; சீதையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தவனை மாததிரம் எனக் குறை செய்க ; அரசர்க்க ளெல்லோரும் புகழுந்துச் சிறந்திருப்பதை உய்ய அழிக்க நினைக்கின்றானே ? யாவன வனிவண்ண மேவு கின்றானே ? அவன் உமக்குச் சத்தருவே யென்பதி லையமேயில்லை ; உம்மைக் கொண்டு ஈசசரவத்தின் வாயினின்றும், ஈச்சபபல்லைப் பிடுங்கு விக் நினைப்பவன் யாவன் ? உம்மை இவ்வண்ணம் தீசசெயலில் மூட்டி

யழிப்பவன் யாவன் ! நீங்கி, இன்புற்றுத் துயில்கொண்ட உம் தலையில் கோல்கொண்ட டடித்தவன் யாவன் ? அடா ராவனா ! நின்மலமாகி நற்குலத்தில் பிறப்பென்னும் துதிகையையும், தேஜஸ்ஸென்னும் மதத்தையும், உயர்ந்த தோள்கொன்னும் தந்தவனையும் பொருந்திய ராமனென்னும் மதயானையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் தகுமோ ? போரில் அச்சமுறேடுமல நிலைத்திருப்பதென்னும் அங்கஸந்தி வாலங்களை யுடையதும், சிறந்த ராக்ஷஸாகொன்னும் மாளகளைக் கொலை செய்வதும், பாணங்களென்னும் அங்கங்க ளமைந்ததும், வாலென்னும் கோரப் பலலுடையதுமாகிய ஸ்ரீராமனென்னும் சீரிய சிங்கம் படுத துறங்கு கையில், அதனை யடித்த தெழுப்புவது முமக்குத் தகுமோ ! விலஸென்னும் முதலையையும், புஜவேகமென்னும் பங்கத்தையும், சரங்களென்னும் தரங்கங்களையும், பெருஞ்சண்டையென்னும் வெள்ளத்தையுமுடையதாகி, மிகக் கொடிய ராமனென்னும் பாதாளமுகத்தில விழவது தகுதியறந்து ; கேளீ ராக்ஷஸ ராஜரோ ! யானிவ்வண்ண முறைத்தேனெனச் சீறற்க ; அருள செய்க, மனநதோரது மீண் டெயதி லங்கைசோர் திளபுறுக ; நீர் உமமுடைய மனைவியாகளித்ததிலே இன்புற்று வாழுக ; ஸ்ரீராமனும் தன மனைவியைச் சோர் தின்புறுக, நீர் ஏன பரவரிதையைக் காமுறறுக் கெடுகின்றீர், கெடற்க வென்று வேண்டி யுரைத்தனன். ராவணன் அம் மொழிகேட்டு, இதுவும் நலமெனவே கருதி மகிழ்ந்து, மீளவும் லங்காபுரி யுறறுத் தன மனை சேர்ந்தன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

சரணாகதி மந்திர விவரண ரூபமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் இதுவகையில் அமமந்திரத்தின் உத்தகண்டத்தின் பொருள் கூறப்பட்டது, அமமந்திரத்தை யனுஷ்டிக்கும் கால, பூரவகண்டாரத்தம் முதன்மையாக யிருப்பதாயினும், பொருளை யறியுங்கால, உத்தரகண்டாரத்தமே முதன்மையாகக் கூறத்தக்கது. பலனை யறிந்த பின்னரே உபாயத்தில் முயற்சி கொள்வது வழக்கமன்றோ ! ஆதலின், உத்தரகண்டத் தின் பொருள் முதலில் விவரிக்கப்பட்டது ; ஏனெனே என்னில், பாலகாண்டத்தில் திருமந்திரத்தின் உத்தரகண்டத்தினுடைய முதல் பத்தத்தின் பொருளாகிய புருஷகார யோகமும், அயோத்தியாகாண்டத்தில் இரண்டாவது பத்தத்தின் பொருளாகிய வெணஸ்பயாதிருள் யோகமும், ஆரண்யகாண்டத்தில் ரூபபணகை வருவதன்முன் வகையில், நான்காவது வேதமுமையின் பொருளாகிய சிங்கர வருத்தியும், அதுமுதல் கரவதம் ஸுரையிலுள்ள வருத்தாரத்ததால் கடைப்பத்தத்தின் பொருளாகிய விரோதி நிவருத்தியும் கூறப்பட்டன ; மேல முடியும் வகையில், பூரவகண்டாரத்தம் கூறப் படுகின்றது. அதனுள் இதுமுதல் ஆரண்யகாண்டம் முடியும் வகையில், விபீஷண ருக்குப் புருஷகார ஸாரநித்யமும், சிஷிகைதாக்காண்டத்தில் நாராயண பதப்பொரு ளான வாதஸ்யமும், ஸுந்தரகாண்டத்தில் சரணபதோபாதத் திவ்ய மங்கள

மு ப ப த் தி ர ண் டா வ து ச ரு க் க ம்

சூரபணகையோடி வந்து ராவணனைக் கண்டது

அந்தர மங்கே சூரபணகையும், ஸ்ரீராம நெருவனே பதின லாயிரம் ராசஷஸாகளுடன் கராதிகளையும் கொலை செய்து வெற்றி கொண்டதைக் கண்டு, நீருண்ட கொண்டலபோலக் காலஜிதது, மிக வசச முற்று வினாவாக வோடி வந்து லங்காபுரி சோநது, புஷ்பகவிமானத்தின் நடுவில் மந்திரி புரோஹிதாதிகள் சூழ்ந்திருக்க வீற்றிருந்து, தேவர்கள் குழ வீற்றிருந்த தேவேந்திரன்போலத் திகழ்ந்து, தங்கச் சிங்காஸனத் தில் பொருளேதியில் செழுந்தீர்போலவொளிகொண்டு, தேவகந்தாவாதி களால் வெற்றிகொள்ள வொண்ணாமல், வாயைத்திறந் துலகினை விழுங்கு மந்தகன்போல அச்சம் தந்தும், தேவாஸுரர்களுடன் போரா செய்து, அவர்களுடைய வச்சிரம், அசனி, இவைகளினுலடிபட்டிக் காயம் பொருந்

தஹ யோகமும், உயிதகாண்டத்தில் சரணுகதியும், உத்தரகாண்டத்தில் சரணுகத் திஷ்டையும் கூறப்படுகின்றன, அகம்பவன பெணவேஷமூண்டு சப்பிப் பிழைத் தோடிவந்தனென வுணை,—

இந்தச்சாகத்தினபொருளை நன்காராயுவகால், ஸ்ரீராமபிரானே தசாவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீமநாராயணனென்பதும், ஜகஜ்ஜனமஸ்தித்ஸம்ஹாரகாததா வென பதும் எனது விளங்கும், முன்பு கிருத்யுகத்தில் ராவணன் ஸந்த குமாரனாக் கண்டு பகவானே! ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிலை கொலைசெய்யப்பட்டவர்கள் எங்குச் செல்லு கின்றாரோ? அருளிச் செய்க வென்று வினாவு, அவரும் இவனை நோக்கித் தசாநீரா! ஸ்ரீமநாராயணனால் கொலைசெய்யப்பட்டவர்களெல்லோரும் நிரந்தர வினா விட டையே யடைந்த மகிழ்வார்கள், பகவானுடைய சேறமும், வரத்துக்கு நிகொளவே யதிக; என்றருளிச்செய்தனா. ராவணன் துக்கேட்டு எனக்கும் ஸ்ரீமநாராயணனுடன் சண்டை நோந்து, நந்தி வாயக்குமோ வென்று சிந்தையுற, ஸந்தகுமாரா அதனை யதிக தவனை நோக்கி, ராவணா! நீ நெதையுறநக, உனக்கும் அமமுக்கற்பெருந்தேவுடன் போரிலையும், நெருங்காலைத்தை எதிர்பார்த்திருவென்று அருளிச்செய்து, மேலும் அடா ராவணா! அதனை வெளிப்பட அறிய விரும்புவாயாயி னுரை செயவேன; இந்தக் கிருத்யுகஞ்சென்று திரோதாயுகத்தின்கடையில், ஸ்ரீதசரதசக்கரவாத்தியெனனு மொருவா இக்ஷ்வாகுருலத்தில் பிறப்பா, அவருக்கு ஸ்ரீராமபத்திரொன்னும் திருநாம முடையவராதி, ஸ்ரீமநாராயணனோ அவதாரஞ் செய்யப் போகிறா, நீ யவருடன் போர்செய்திறந்து, அழிவிலாவிட்டைப் பெறுவாயென வருளிச்செய்திருந்தனா. அந்த வாகியத்தை நினைந்தே ராவணன் தான் நந்தி பெறுவதென்பொருட்டிச் சேதைய யப ஹித்தனன் இவ்வண்ணமே உத்தரகாண்டத்தில் பெருமானே நோக்கி, அக்ஷத்யமுனி வருளிச் செய்கிறா. ராவணனும் ஜயன்னெனும் தவாரபால் காமச மாகையால், உண்மையிற திவவண்ணம் செய்வதில் தடையிலலை, இவன் பெருமான பிராட்டி யாராகிய யுத்தேசித் துரைசெய்யும் வாகியங்கள் தூப்பாஷணமாகத் தோற்றினும், ஆராயுவகால் நற்பொருளுள்ளனவே யாகும், அதனை யங்கக் குரை செய்வோம்;—

தியும், ஐராவதத்தின் தங்கத்தினால் மோதப்பட்டு மாபீல காயப்பற்றும், இருபது தோள்களையும், பத்துச் சிவங்களை யு முடையவனாகி, வெண குடை கவிய, வெணசாமரங்களால் விசப்படமும், அகலாழ மார்பினையுற்றும், வைரேயத்தை நிகர்த்தும், சிறந்த பொன்னாற்செய்த குண்டலங்களை யணிந்தும், நீண்டிருண்ட புஜங்களையும், வெணமை பொருந்திய பற்களையும், பருத்த முகங்களையு முடையவனாகியும், விஷ்ணுவின் சககராயுத்ததாலும், தேவர்களுடைய பற்பல படைகளாலு மடிபட்டும், கலக்கமற்ற கடல்களையும் கலக்கு திருமையுற்றும், எத்தொழிலும வினாவில் செய்யும் வல்லமை பொருந்தியும் திகழ்வவனும், மாமலை போன்றவனும், சிறந்த மலைகளையு மசைப்பவனும், தேவர்களையும் அடிப்பவனும், தருமங்களைக் கெடுப்பவனும், பரதகையல்களைப் புணர்பவனும், திவ்வியாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும் உணர்ந தெய்வனும், யாகங்களைத் தம்ப்பவனும், போகவதி பட்டனஞ் பென்று, வாஸுத்யை வென்று, தக்ஷர்களையும் நிராகரித்து, ஆவநுடைய மனத்துக் கிரிய மனையாளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவனும், கயிலைமலை சேராது குபேரனை வென்று புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்தவனும், சைத்திரரத்தம் நூதனம் முதலிய தேவோத்தியானங்களை யழித்தவனும், உடுக்கலா ஸ்ராயசநதிரர்களையும், கைக்ளினால் சமீபப்பவனும், பதினாழிசரம் வருஷம் திரை முகத்தேவனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து, தன தலை மீளியே கொய்து ஹோமஞ் செய்வனும், தேவதானவ கந்தாவ ப்ராபோகபத்காதி பூதங்களாலும், மிருத தியு வினாலும், மற்றுள்ள உயிர்களாலும் இறவெனென வரம்பெற்றவனும், அப்பொழுது மானிடரை மதியா நுகர்ந்து உபேசைச் செய்தவனும், வேதியர்களால் மந்திர பூவமாகக் கலங்களில் பீழியப்பட்ட னோமங்களை யுண டழிப்பவனும், கொடியனும், வேதியர்களைக் கொலை செய்பவனும், தீச்செயலினனும், தயா தாக்ஷினிய மற்றவனும், பிரஜைஞ்ஞாத தீமை விளைப்பவனும், தனக்குப் பிராதாவுமாகிய ராவணனைக் கண்டு கிடடியவனை நோக்கிக் கொடுமை கொண்டு மொழிய லுற்றனள்

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

மு ப ப த் து மூ ன் று வ து ச ரு க் க ம்

சூரப்பணைக ராவணனை யரோடசி நனஞ்

செய்கின்றிலையென இகழ்ந்தது

அநந்தரம் மிகவுந் தீனமுற்ற சூரப்பணைக யுலகங்களை யெல்லாம் கூவியழிச் செய்யும் ராவணன் மந்திரிகள் நடுவில் வீற்றிருக்கக் கண்டு

அவனை நோக்கிக் கேளடா ஸோதரா ! நீ வேற்கணூர் கலவி இன்பத்திலே மூழ்கி மயக்குற்றுக கேட்போரினறி நீதி தப்பித் தடையினறித் திரி கின்றனை ; இப்பொழு தித்தீங்கு விளையுமென்று முன்னமே யாராயந் தறிய வேண்டியதை யறியா திருப்பது மன்றி, தீமை நோகத் பின்ன ரும், அறிகின்றிலை யந்தோ ?—

ஸ்காந்தோ மீத்யஸுபோ கீஷு காபஸ்ய த்ருமஹிணம்
 லுப்தஸங்கமஸ்யஸ்தேஷு சாநாஸி ஸிவப்ரஜா:
 ஸ்வயங்கார்யாணிய: காஸீநாஸுமிஸ்திபாரித:
 ஸசுபைஸஹாஜே ஸஸ்தேஷு காஸ்யே ரிஸ்யஸ்தி:
 மியுக்ஞாபாரமருஷக மஸ்யா தீபஸம்ஸாராதிபம்
 வஹ்யஸிஸராபாராஸ்யா பங்கஸிவஸ்யா:

ஸக்தமகராமயேஷுபோகேஷு காமவருத்தமஹிபதம்

லுப்தமஸங்கமஸ்யஸ்தே சமசானாகிரிவிபரஜா:

ஸவயங்காராயாணியுகாலே நானுதிஷ்டதிபாரதிதி:

ஸதுவைஸஹராஜயேநதைச சகாரஸ்யாவிகசசதி:

அயுகதசாரநதாதாச மஸவாதிமநராதிபம்

வாஜயநதிரநாநாரந நிபவகயிவதவிபா:

கிராமயபோகங்களில் ஆசத்தியுற்றவனும், தனமனத்துக்குத் தோன் றினபடிசெய்பவனும், லோபமுடையவனுமாகி, ராஜனைப்பிரஜைகள் முது காட்டிலுள்ள தீயைப்போலக் கண்டுகழுவார்களேயன்றி, உகவாகன, பாப னொருவன் தக்ககாலத்தில செயயத்தக்கன செய்கின்றிலனே ! அந்த ராஜன் அந்த ராஜ்ஜியத்துடனே அந்தக் காரியங்களினாலேயே யப் பொழுதே யழிந்து விடுவான் ; சாராகளை யேவாதவனும், சுளித்தமுகத்த னாகிக் காணாந் கரியனும், ஸ்வாதீன னாகாதானுமாகிய ராஜனை யாணைகள் நதியின் சேறறைப்போலப் பிரஜைகள் துணைகின்றனாகள் ; எந்த அரசர் ஸ்வாதீனம் தப்பித் தேன்மொழியா ரதீனராகிப் பாதுகாக்கின் றிலனோ ? அவர்கள் கடலிலாழந்த மலைகளபோல மேனமையுற்று விளங்காக்கள் ; மிகத் திறமையுள்ள தேவகந்தர்வ தானவாதிகளுடன் பகையுற்றும், சாரர்களை ஏவிச் செய்தி யறிந்து கொள்ளாமல் சபலனாகத் திரிகின்ற ! எவ்வண்ணம் ராஜ்ஜியத்தை யாளவாய ! அடா நீ மீதியின்றி, மடத்தன்மைகொண்டு, அறிந்து கொள்ளத்தக்க காரியங்களை யறிந்து கொள்ளுகின்றிலை ; ஆதலின், ! எவ்வண்ண மரச னாகுவாய், எந்த ராஜர் களுக்கு வேலுகாரர்களும், பொருள்களும், நீதிகளும், திட்டங்களும்,

ஸ்வாதினங்க ளல்லவோ? ஸ்வாதினமுந் அந்த ராஜாக்கள் அறபாக்களுக்கு நிகரானவார்களே யாகின்றனாகள், வேந்தர்கா சாரணர்களைக்கொண்டு தேசாதேசங்களிலுமுள்ள சமாசாரங்களை யறிந்துகொள்ளுகின்றமையின், அவர்கா தூரநிருஷ்டிகளென்பபடுகின்றனாகள், ஜனஸ்தானத்திலுள்ள கரண முதலிய யாவரும் அழிநதிருக்கையில், நீ இதுவகையில் தெரிந்து கொள்ளாமையால், அறபாக்களான மந்திரிகளுடன் கூடியவனெனவும், சாரணனிலலாதானெனவும், உன்னை யானெண்ணுகின்றமேன, பதினா லாயிரம் ராக்களுக்களுடன் கரண முதலானோர்களும், ஸ்ரீராமனொருவனாலே தானே கொலைசெய்யப்பட்டனாகா அந்த ஸ்ரீராமன் ரிஷிகளுக்கும் அஞ் சறக ள்ளறபயங்கொடுத்தனன் ஆதலின், தண்டகாரண்யங்களின்புறமன்; இவ்வண்ணம் அந்த ஸ்ரீராமனால் ஜனஸ்தானம் பாழாக்கப்பட்டது, இவ் வண்ணம் திவருநோந்திருக்கையிலும், அதனை யுணராமல் லோபமும, மதமும, காமமும கொண்டு ஸ்வாதினயினறி, மடமைகொண்டிருக்கின்றன, கொடுமை கொண்டவனையும், அறபாக்க கொடுப்பவனையும், மதமுறவனையும், காவமடைந்தவனையும், வஞ்சனை செய்யவனையும், பிராணிகளே சேராகள், அவனுக்கு இடையூறுவருங்கால நீங்கிச் சென்று மகிழ்வாக்கள், அகங்காரமுற்றும், நிலைமையற்றும், தன்னைத்தானே புகழ்ந்து, சினமடைந்தும், கொடுமைகொண்டு மிருக்கின்ற ராஜனைத் தன் ஜனமே ஸமயம்பாத்துக் கொல்லும், பயம் நோக்கிய லசா மினறியும், செயற்குரிய காரியங்களைச் செய்யாமலுமிருக்கின்ற ராஜன் வினாவில அரசிழந்த, புல்லுக்கு நிகராருவான், உலாந்த கட்டைகளினாலும், உடைந்த சில்லி யோடுகளினாலும், துளகளினாலும் கூடப் பயன் நேரும், அரசிழந்த ராஜர்களாலேமாதிரம் ஒரு பயனும் இலது; உடுத்துக் கிழிந்த துணிபோலவும், அணிந்துவாடிய மலாமலைபோலவும், அரசிழந்த வேந்தன் திறமை யுற்றவனாயினும், திறமை யற்றவனே; ஊக்கமுடையோனும், யாவுமுணாதோனும், புலன்களை வென்றவனும், நன்றியுள்ளவனும், தாமிசுமுகமாகிய ராஜனே நெடுமகாலம் உலகாண்டு வாழ்வான், கண்களில் துயிலுற்றவனாயினும், நீதியென்னும் கண்களால் விழித்திருப்பவனும், பயன்படும சினம், அருள்களை யுடையவனுமாகிய ராஜனே யாவராலும் கொண்டாடப் படுவான், அடா ராவனா! நீயோ வெனில், மதிமயங்கி யானுரைத்த நற்குணங்களை யிழந்த, தீக்குணங்களை மேற்கொண்டு, சாராக்களினல் கராகிகள் இறந்ததையு முணரா திருக்கின்றன. பிறர்களை யிழந்து, விஷயங்களிலாழ்ந்தும், தேசகாலங்களுக்

சூரிய செயல்களை யிழந்தும், சூனதோஷங்களை யறிபு முணர்வைத
துறந்து மிருக்கின்றமையின, நீ விராவில அரகிழந்து துன்புறுவாய்,
என்றிவவண்ணம் சூரப்பணகையாலுணாக்கப்பட்ட வாக்கியத்தை ராவண
மன்காராயந்து, செலவழி, செருகும், பலமு உறவ னாதலின்,
நெடுநேரஞ் சிந்தையுற்றிருந்தன

ஆரணயகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

மு ப ப த் து ந ன் க ா வ து ச ரு க க ம் .

சூரப்பணகி ராவணனுக்குப் பெருமா ளினையபெருமா ள் இவர்களுடைய
திருமையையும், பிராடயின அழகனையு மறிவித்துச்
சேதையை யபஹரிக்குமபடி யுரைத்தது.

அநந்தரம் ராவணன் பகைமேல சினமுற்றும், தன்னை வன்மொழிகளா
லிகழ்ந்த சூரப்பணகியை நோக்கிச் சொல்லடி சூரப்பணகி ! ஸ்ரீராமனென
பவன யாவன் ? எத்திறமையன் ? எவவுருவத்தவன் ? எத்தன்மையன் ? அவன
புகழ்கரிய தண்டகாவணத்து னேன புருந்தனன் ? எப்படையினன் ? அரசகர்
களை எதனால் மடித்தனன் ? விராவி லுளையாயென வினாவினன் சூரப
ணகியு மிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு ராவணனை நோக்கிக் கோராய ஸோதரா !
நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களும், அகன்ற திருக்கண்களு முடையவனும்,
மரவுரி மறையுரிகளையுறித்தவனும், காமகோடி சுந்தரனுமாகிய ஸ்ரீராமனென
தசரதசக்கரவரத்தியின் திருக்குமாரன், பொன்கட்டமைந்த தேவே
ந்திரன் விலலை நிகர்த்த திருக்கோதண்டத்தைக் கையிலேநி இழுத்து
நச்சரவங்காப்போன்ற கண்களை எய்கின்றனன் ; அவன் கண்களை எடுப்
பதம், தொடுப்பதம், இழுப்பதம், விடுப்பதம், யாராலும் கண்ணுறப்
பட்டில ; சரமாரிகளாலடிபட்டு மடிந்த சேனைகளை மாதத்ரமே கண்டேன் ;
மழைக் கல்லுகளினு லடிபட்டு மடிந்த நெற்பயிரகாப்போலச் சரமாரிகளால்
பதினூறாயிரம் ராசுகளேசேனையும் அடிபட்டு மடிந்து சாயந்தன , இவ
வண்ணம் மூன்று நாழிகைக்குள் அந்த ஸ்ரீராமனொருவனே எல்லாப் படைக
ளுடன் கரதுஷணத் திரிசிராகளையும் கொலை செய்தனன். ரிஷிகளுக்கும்
அபயமளித்தனன், யாவருயின்புறறனாகா. அந்த ஸ்ரீராமனயிகவும்கூறலும்,
தரும் முணர்ந்தவனு மாதலின், பெண் கொலை தீதென வுணர்ந்தெனனை
யுபேசாசெய்து கொல்லாது விட்டுவிட்டனன். ஆதலின், யானொருத்தியே
தப்பிப் பிழைத்து வந்தேன் ; அவனுக்குத் தம்பியு மொருவன் மிகவும்

தேஜஸ்ஸுடையவனும், ரூபௌதார்ய பராக்கிரமங்களினால் அவ்வுணைக்கு நிகரானவனும், அனபும பத்தியு முடையோனும், பிழையைச் சிறிதேனும் பொறுத்தருளாதானும், பிறரால் வெல்லவொண்ணாதானும், பகைவரால் வெல்லுபவனும், கூரிய புத்தி யுடையோனும், ஸ்ரீராமனுக்கு வலது திருத்தோளெனவும், வேறுருக்கொண்பி புறத்தி லுலாவுகின்ற உயிரே இவனெனவுமுணாககப்பட்டவனும், மிகத் தோவளியுறவனுமாகி, இலக்சுமணனெனப் பேருடறு வீனக்குகின்றனன், ஸ்ரீராமனுடைய மனையாளொருத்தியும், அகன்ற திருக்கண்களையும், முழுமுகிபோன்ற நிருபுகமண்டலத்தையும் பொருந்நி, மிகப் பிரிய முடையாளும், மிக வழகிய சுரிசுழலினனும், அழகுற்ற நாகி யுடையாளும், கட்டமுகியும், புகழ்பெற்றவனும், அந்த வனதேவதையோவென வெண்ணப்பட்டவனும், மறறொரு மஹாலக்சுமியோவென ஐயுறத்தக்கவனும், உருக்கிய தங்கம்போன்ற வண்ண முற்றவனும், சிவந்தாயாந்த நகங்கடையுடையவனும், துண்ணிடைபினனும், சீதையெனனும் திருநாமமுடையவனா மாகின்றனன், தேவகந்தாவ யசுந்தராசுந்தர பதகோரகாநிப பெண்களுள்ளும், இவ்வண்ணம் வண்ணமுகிய பெண்ணை எவரும கண்டிலேன —

यस्यसिंहाङ्गं वैदग्ध्यं स्यात्तस्य सिंहासिंहाङ्गं
पृथङ्गं वैदग्ध्यं स्यात्तस्य सिंहासिंहाङ्गं.

யஸ்யஸிந்தாங்கங்கோபாயா யருசுவீதாபரிவகங்கே

அசுந்திரேவதஸனாவேஷ்டு ஸோகேஷ்வபிபுரந்தராசு.

யாவனொருவனுக்குச் சீதை மனையாளாகுவாளோ? யாவனொருவனைச் சீதை யாவிட்கனஞ்செய்துகொள்ளுவாளோ? அவ்விருவரோ எல்லோனாயும் விடச் சிறந்த பிறப்புடையோரும், இத்திரனிலுந் சிறந்த போகமுற்றோருமாகி வாழ்வார்கள, நல்லொழுக்க முடையவனும், உருவத்தி லொப்பற்ற வனாகிய அந்தச் சீதை யுனக்குத் தக்கவளாகுவாள, நீயு மவனுக்குத் தக்கவனாகுவாய், அவளை யானுனக்குப் பாரியாததமாகவெடுத்தோடிவா முயன்றேன்; அப்பொழுது கொடியனான லக்ஷ்மணன் முனிந் தென்னைச் செவி நாகிகளை யரிந் தோடி விட்டான்; அவளை நீ கண்ணுறுவாயாகிலு, மனமதபாணவகளுக்குக் குறியாகுவாய், அவ்விஷயத்தி லுனக்கு மனமுள தாயின், ஜயாததமாக வலதுகாலை இப்பொழுதே முன்னெடுத்தித் திமிக, ஸ்ரீராமனேக் கொலைசெய்வதினால் அவ்வரக்கார்களுக்குப் பிரியஞ் செய்க; அந்த ஸ்ரீராமனையும், லக்ஷ்மணனையும் கூரியகண்ணினுலடித்துப் பதியற்ற சீதையைச் சுகமாகவெடுத்து வந் தின்புறக், யானுனாசெய்த இவ்வரக்கியம் உனக்கிதமெனத் தோற்றமாயின, உடனே யவ்வண்ணஞ் செய்க, னுடைய திறமையையும் நன்குணர்ந்து சீதையை எடுத்தோடிவருக; என்

வாக்கியத்தைச் செவியுற்று, ஸ்ரீராமனால் கரதுஷணத் திரிசிரர்களும், பதினாலாயிரம் சேனையும் அழிந்தனர்களென்பதையறிந்து, மேல்செய்யாத தக்க காரியத்தை நன்காராய்ந்து செய்யக்கடவையென மொழிந்தனர் *

ஆரணயகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம்

மும்பிறறு.

மு ப ப த த த் தா வ து ச ரு க க ம் .

ராவணன தேருந்நது கடலையும், ஸுபத்திரமெனனும் ஆலமரத்தையும், பார்த்துக்கொண்டிபோய மாரீசனைக் கண்டது

அநந்தரம் ராவணன சூரபண்கையின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மந்திரிகளுட லுராயநது தோந்து, மந்திரிகளை யனுப்பிவிட்டுத் தானுந் தனியே

■ யஸ்ய என்னும் சுலோகத்தின் கருத்துரை

எவனுக்குச் சீதை பாரியை யாருவாள ? எவனைச் சீதை மகிழ்ந்த தழுவிக கொள்வன ? அவன ஸ்ரீராமனே யல்லனோ ? அவனே எல்லோருக்கும் சிறந்த புருஷோத்தமன், அவனே இந்திரனுக்குப் பின் எவதரித்த உபேந்திரன், ஆதலின், சீதையை லக்ஷ்மியென்றே வுணாக் எனப்பது கருத்தது, மேல் வாக்கியங்களிலும் வேறே யொரு பொருளும்தோற்றுகின்றது, அவள் லல்லொழுக முடையா ளாதலின், அவ னுனக்குத்தக்க பாரியை யாருவாளோ ? ஒருகாலும் ஆகாள், நீதான் அவளுக்குப் பதியாருவாயோ || ஆகாய, நீ பாரியையைத் துறந்து, வைராக்ஷியமுதம் விஷயத்தில யானவனை எடுத்துவர முயன்றேன, லக்ஷ்மணன் என மூக்கை யறிந்தான், நீ யவ னைக் கண்ணுறுவாயாகில், (மனமதஸ்ய) என மூக்கை யறிந்து மாத்நனஞ்செய்த அந்த லக்ஷ்மணன் சரவசுருக்குக் குறியாருவாய, பாரியையைத் துறக்கும் விஷ யத்தில் உனக்கபிலாஷ்மிருக்குமாயின், (ஜயராதத்) முன்போல் விஷ்ணுலோகத்தில் ஐயென்னனும் துவாரபாலனாகும் விஷயத்தில் மகிழ்ந்த வலதுகாலை முன்னிடாய, கூரிய கண்களினால் பகைவரைப் பிளந்து நிறகிற பெருமானையும், திருவணநாழ லானையும், (ஹதநாயகம்) அடையப்பட்ட நாயகனாயுமுடைய பெரியபிராட்டியாரா யும் (அதாவது) முன்போலவே சோந்த சுகமாக வாயில் காப்போனாகி இன்புறுவாய்; அவ்வரக்காளுடைய வரத்தினால் (நருசமஸ்ய) மனிதர்களால் புகழப்பட்ட அந்த ராமனுக்குப் பிரியமளிக்கக் கடவை || வாக்கியம் இதமெனத் தோற்று மாயின், ஸ்ரீராமன், நீ, துமயிருவருடைய சக்தியை நன்குணர்ந்து, சீதையை எதித் துவா ? யானுணர்த்தையுங் கேட்டு, ஸ்ரீராமனால் கராதிகள் மடிந்ததையு முணர் ந்து தக்கவண்ணம் செய்யா யென்றும் பொருள் தோற்றுகின்றமையின், ராவணன் பெருமானை எதிர்த்துப் போ செய்யாமல், மறைவில் எதித் தோடிவந்தானென்பது அமைகின்றது ;—

ஆலோசனை செய்து, குணதோஷங்களையும், பலாபலங்களையு மறிந்து, இவ்வண்ணமே செய்யவேண்டுமெனத் தேர்ந்து, யானசாலைக்குட்புகுந்து ஒருவருமறியாமல் சாரதியை நோக்கித் தேவாச சித்தஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, அவனால சித்தஞ்செய்யப்பட்ட சிறுத பொன்னாசெய்த தோமீதேநிப் பிசாசமுடம்போன்ற முகங்களுள்ள கோவேறுகழுதைகளைத் தூண்டி விண்மிசைசென்று, வெண்குடைபிடித்தும், வெண்சாமரங்களினி யும், மற்றும் பறபல உபசாரங்களும்செய்கின்ற பரிஜனங்களுடன் கூடி, பத துத்தலைகளை யுடையனாகி வைரீரியத்தை நிகர்த்தமையில், பத்துச் சிகரங் களையுடைய மாமலைபோன்றவனாகி, மின்னலுடன் கூடிப் பலாகைகளினால் சூழப்பட்ட மேகம்போலும் விளங்கி, மலையுடன் கூடிய கடற்கரையையும், பரவலா மரங்களடங்கு திகழுக கண்ணுற்று குளிர்ச்சியுற்றுப் பரவலா மாகிய நீர்களை யுடையனவும், தாமரை மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றனவுமாகிய தாமரை யோடைகளினாலும், யாகவேதிகளுடன் கூடிய விசாலமான ஆசிர மங்களினாலும் திகழ்ந்தும், வாழை பலா தேங்கு பனை ஆசிர பச்சிலை முதலிய மரங்கள் மலர்ந்து கனிந்துச் சூழ்ந்தும், நாக கந்தாவ ஸுபாண கின்னராகளும், பிறப்பற்ற யோகிகளும், வைகாணஸாகளும், (பிரஹமத் தின் நகத்திற பிறந்தோரும்) மஷொனபவர் குலத்தவர்களும், வாலகில் யாகளும், (பிரஹமத்தின் வாலிற பிறந்தோர்களும்) வெயிலையுண்டே தவஞ் செய்பவர்களும், உணவு நீங்கிய யோகிகளும் நிறைந்தும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யுடைய அப்ஸரஸாகளா நிரந்தரம் கிரீடையெய்தின் புறமும், தேவர்களும் தெய்வப்பெண்களும் திகழ்ந்தும், மறறுமுள்ள தேவதானவகணங்களெருவாகியும், அன்னம் கிள்ளாஞ்சம் நீரககோழி வெண் ணா முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும், லைரீரியக் கற்களடங்கும் விளங்குகின்ற காடுகளையும், வெண்மைநிறமும் நகன்று தவவிய மலைகள் பொருந்தி தீவரத்தியங்கள் முழங்கித் திகழும் வையமானிகளது விமா னங்களையும், கிட்டி யங்கங்களுள் கந்தாவாபஸர்க்களையும், மறறுள்ள விநோதங்களையும் கண்ணுற்றுச் சந்தநககாடுகளையும், அகிற்காடுகளையும், தக்கோலக்காடுகளையும் கண்டி மகிழ்ந்து, தமால் புஷ்பங்களையும், மிளகு புதருகளையும், கரையி லலைகளினு லொதுக்கப்பட்ட முத்துகளையும், சுவகுகளின் திரளையும், பவளங்களின் குவைகளையும், பொன்மலை வெள்ளி மலைகளையும், மலையருவிகளையும், மடுவுகளையும், தனதானயங்கள் நிறைந்து, மிக வறுங்கிய பெண்கள் திகழ்ந்து, யானை குதிரை தேர்க ளடங்குமுள்ள பட்டணங்களையும் கண்டி கனிந்து, அநாதக கடலோரத்தில பருத் துயர்ந்த ஒரு ஆலமரத்தையும் கண்டனன், அம்மரத்தின் கிளைகள் சுற்றிலும் துற்றுக்காதவழி வளர்ந்துள்ளன; அம்மரத்திலேதானே பெரிய திருவடி கள் கஜகச்சபங்களாக் கால்களி லிடுககுகொண்டவைகளை யுண்பதின் பொருட்டிப் பறந்து வந் துட்கார்த்து, உடனே தாமுட்கார்த்து இவ் ஁முறியத் தகண்ணமே அதன் கீழே தவஞ்செய்கின்ற வாலகில்யர் முதலிய

யோகிக ளிறப்பார்களென வஞ்சி, அந்தக் கிளையினையும் மூடிக் கொண்டு எடுத்துப் பறந் தெழுந்து நெடுந்தூரமெழுந்தருளி, அந்தக் கஜகச்சபைகளையும் பகழித்து, தூறுயோஜன நீளமுள்ள அந்தக் கிளையை வேடுவச்சேரியி லெறிந் தங்குள்ளோரையும் கொலைசெய்தருளி மகிழ்ந்து, முனிவர்களையும் பாதுகாதளித் துடனே தேவலோகஞ்சென்று, அவருள்ள எஃகினுற செயத யந்திரங்களை முறித்து, மணிமாடங்களை யு மிடித்து, அவரு ள்காந்த மாயப் பாதுகாக்கப்பட்ட அமிர்தகலசங்களை யு மெடுத்தகொண் டெழுந்தருளிநூ லுப் பல மஹாமுனிவர்க ளிறைந்த ஸுபத்திரமொன னும அந்த ஆலமரத்தையும் தாண்டிக் கடலின் அக்கரை சேர்ந்து, மிக வழகிய வோரரசிரமத்தில் மரவுரி யுள்ளுதித்து மாயுரி மேலுடடிச் சடைதிரித்து உணவடக்கிக் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கின்ற தாடகா புத்திரானு மாரீசனைக் கண்டு கிடழச் செல்லுகையில், மாரீசனும் இவனைக் கண்டு எதிரா கொண்டைத் துவவந்து, விதியின்படி அரக்கியபாத்நியம் முதலிய உபசாரங் களினால் பூஜித்து, ராவணனை நோக்கி, அரக்கர்களே ! இலங்கையி லெல்லோரும் இனபுறந் வாழ்கின்றனார்களா ? வினாவாக மீளவும் இங் கெய்திய செய்தி யாதோ ? அதனை யுலாசெய்கவென்று வினாவினை பின்பு ராவணனும் மாரீசனை நோக்கி, மொழியலுந் தன்னா

ஆரணயகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முறநிறறு.

மு ப் ப த தா ரு வ து ச ரு க க ம்

ராவணன் மாரீசனை மாறுருக்கொண்டு, சீதையைத் தான் எடுத்து வருவதற்கு உதவி செய்யென உரைத்தது.

அந்தரம் ராவணன் மாரீசனை நோக்கிக் கேளடா என மொழியை ! யான் மிகவும் துன்பமடைந்திருக்கின்றேன, இத்தருணத்தில் நீயே எனக்குத் தஞ்சம், எனக்குப் பிராதாவாகிய கரன, தூஷணன், திரிசிரன் முதலிய பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடனும், சூரபபண்கியுடனும், கட்டளையின்படி ஜனஸ்தானத்திலுறைந்து, அவருள்ள முனிவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தன னெனபதை யறிந்தே யிருக்கின்றனை யல்லோ யோ ? அந்தக் கரன முதலிய ராக்ஷஸாக எல்லோரும் ராமனு ள் கொலை செய்யப்பட்டி டுந்தனாகளா. இப்பொழுது தண்டகாவனம் அச்சமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது, அந்த ராமனும் தந்தையினால் பெண்டாட்டியுடன் அடித் தோட்டப்பட்டிக் காடி சேர்ந்தும், மதியின்றி யாயுளமாண்டு அவ்வரக்க

களைக் கொலை செய்தனன. ஆதலின், அவன ராஜாக்களுள் கடையவனும், தீசசெயலினனும், கொடுமைகொண்டவனும், அருளற்றவனும், மடமை கொண்டவனும், லோபமுடையோனும், தவமியற்றப் புலன்களை வென்ற மாகின்றனன, ஆதலின், அவன தருமத்தைத் துறந்து அந்ரு மத்தையே மேற்கொண்டு உயிர்களுக்குத் தீமைசெய்யவே முயன்றான், பகையொன்று மின்றியே பல மதத்தினால் அவன என ஸ்வேறாதரியான^௧ சூரபண்கியின் செவி நாசிகளை யரிந்து விட்டனன, ஆதலின், அவன் மனையாளாகிய மிக வழகிய சீதையை எடுத்துக்கொண்டு வரப்போகிறேன், இவ்விஷயத்தால் எனக்கு நீ ஸ்வேறாயமாகக் கடவை நீ எனனுடன் வந்த தவி செய்வாயாகில், ருமபகாணன் முதலிய தமடிகளுடனுங் கூடிய யான போரில் தேவர்களுள்ளோரும் எதிர்த்துவரினும் யான் இலக்டியஞ் செய யேன், ஆதலின், நீ எனக்குத் துணையாகக் கடவை விரியத்திலும், மத்த திலும், உனக்கு நிகரானவ னெருவனுமில்ன், நீயே உபாயமறிந்தவன், செளரியமுள்ளவன், மரையகள்ளலவழறையு மறிந்தவன், இத்தற்காகவே யாவியகெய்த்வேனா, நீ செய்யவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனையு முரைசெய்யவேன கேளாய, நீ வெள்ளிமயமான புள்ளிகளை யுடையதும் பொன்மயமாகிய மிக வரகியதுமாகி, மாணுநகர்கொண்டு அந்த ராம லிருக் கின்ற ஆரிரமத்தி லுலாவிக், சீத யுடனாகக் கூர் நுழுவாளாயின, அவர் வந்து ராம லாசமணர்களை நோக்கி, இம்மானைப் பிடித்த தளிக்கக் கடனாக: னென உரை செய்வாய்; உடனே யவ்விருவார்களும் உடனே பிடிக்குமபடி வருவார்கள், அவர்கள் சென்ற பின்னா, தலியே லிருக்கின்ற அந்தச் சீதையைத் தடையொன்று மின்றியே சுகமாக எடுத்தக் கொண்டு வந்து விடுவேன், பின்ன பௌண்டாடியைப் பற்கொடுத்து மிக வருந்தி இளைத் துத் துயருற்ற ராமனைச் சுகமாகக் கொலை செயவேனென றுரைசெய்து முடித்தனன

மாரீசன் அந்த வாககியத்தைக் கேட்டு, ஸ்ரீராமபிரானுடைய பிரபாவத் தையும் நினைந்து, உதிகளுலாந்து, அவற்றை நாகமினால் வருடி, இமைநீங்கிக் கண்கள் மருள் விழித்து, சவம்போல நின்று, துயருற்றதுதோலது, ராவணனை நோக்கி, மனங்கலவகிச் சிந்தைகொண்டவனாகப் பெருமானுடைய தோளவலியை யறிந்தவனாதலின், ராவணனை வாககியம் நலமுற்றதென வறிந்து, கைகளைக் கூப்பி ராவணனுக்கும் தனக்கும் இடமுறத்தக்கதாக ஒரு மொழி மொழியலுற்றனன

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தே ழா வ து ச ரு க் க ம்

மாரீசன ராவணனுடன் ஸ்தோபிராடடியை யபஹரிப்பாயாகில்

எல்லாவரகர்களுடனும் நீ யழிவாயாதலி னிவ்வெண்

ணத்தை விட்டு வாழென்று இதமுரைத்தது

அநந்தரம் ராவணனுரைத்த அந்த வாககியத்தை மாரீசன கேட்டு
ராவணனை நோக்கி,—

ஸுலஹுஃஸுருஷாஃ- ஸதத்ப்ரஹ்மஹிநிஃ

ப்ரஹ்மஸ்யசக்யஸ்ய வக்துஸ்த்விதாஸ்யஸஃ.

ஸுலபாஃபுருஷாராஜன ஸததம்பரியவாதிஃ

அப்ரியஸயசபத்யஸய வகதாசரோதாசதூலபஃ

கேளீர ராக்ஷஸா கோணே ! பின்பு, துன்பம் விளைவிக்கத்தக்கனவும், கேட்பதற் கினியனவாகத் தோற்றுகின்றனவுமாகிய மொழிகளை மொழி வோரகள் உலகினி லெப்பொழுதும் பெருமபாலு முளாகள், கேட்பதற் கினியன வல்லனவாயினும், மேலே நலமளிக்கத்தக்கனவாகிய வனமொழி களை மொழிவோனும், இவன மொழிவது நலமேயென மகிழ்ந்து கேட் போனும், நமக்கு மிவன உபதேசஞ் செய்கிறானவென்று செருக்கினால் சினமுறாமல் அவ்வண்ணமே நடப்பவனும், எங்கும் கிடையார்கள, பிரிய மவர துரைசெயின், கேட்போர் சுளிப்பார்கள் ; இத்தமும் பிரியமுமாகியது அரிது ; ஆதலின், யாவரும் தாக்ஷிணியத்தால் பிரியமே மொழிவார்கள் ; நீர் சாரர்கள் முகமாய்ப் பிறா தன்மையை யறிந்து கொள்ளாமலும், வேற்க ணா வலையில் கட்டுண்டு மிருக்கின்றமையின், ஸ்ரீராமன் பிறரால் வெல்லு தற்கரிய தோளவலியுற்றவனெனவும், சிறந்த நற்குணமுடையோனெனவும், மஹேந்திரானுகுமும், வருணனுக்கும, நிகரானவனெனவுமறிந்திலீர், அநதோ? வேந்தே ! இவ்வலகினி லரகர்களெல்லோர்க்கும் நனமை விடையுமா? ஸ்ரீராமன சினமுற மூலகினை யாக்க சற்றதாகச் செய்யா தருளசெய்வது ; ஜனகராஜன திருமகளாகிய சீதை யும் குலத்தை யழிப்பதன் பொருட்டுப் பிறந்துள்ளா? சீதையின் நிமித்தம் யானும் இறக்காம் லுய்வேது? காம வேட்கையுற்று மரியாதை கெட்டுத் திரிகின்ற உமமை ராஜனாகப்பெற்று இலங்கை பாழாளாகாமல சீருறுமா? உமமைப்போலக் காமமுறறுச மிழிந்து தியோசொற்கேட்டு மதிக்கெடுத்த திரிகிற ராஜன் தானுமழிந்து, தன்னினத்தானாயு மழித்தது, நாட்டையு மழிப்பான், ஸ்ரீராமன தந்தை யினால் துறக்கப்பட்டவனு மல்லன், மரியாதை தப்பினவனு மல்லன்,

லோபியு மல்லன், தீசெயலினனு மல்லன், ராஜர்களுள் பாலியு மல்லன், திருமருண மற்றவனுமல்லன், கொடியனு மல்லன், உயிர்களுக்கு இதமலாச செயலினனு மல்லன், அவன் நற்குணங்களெல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனே ; அவனே தந்தையை வஞ்சனை செய்து வரம்பெற்றுக் கொண்டமையால், பிதாவைப் பொய்யினின்றும் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வேனென்றே கைகேயிக்குப் பிரிய முகாத்து, அரணியத்துக் கெழுந்தருளினன். ஆதலின், ஸ்ரீராமன் கொடியனுமல்லன், அறிவிலனுமல்லன், புலனகளை யடக்காதானுமல்லன், ஸ்ரீராமனிடத்திலுள் பொய்யும், வன்மொழியு மிவ்வண்ண முகாயற்கு ; ஸ்ரீராமன் உருவங்கொண்ட தருமம்போலும், நற்குணமுடையோனும், உண்மையான தோளவரி யுற்றவனு மாகின்றான் ; அவன் தேவர்களுக் கிந்திரானபோல அனைத் துலகங்களுக்கும் ராஜனுதலின், ஒளி ஸஞ்சரியனை விடவும் கீழ்காதபோல ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரியாத பிராட்டியை எவ்வண்ணம் வலுவில் எடுத்துவரக் கருதுகின்றனா, கணைகளென்னும் ஜுவாலையுற்று, வாள்களென்னும் விறகைச் சேர்த்து, நகதகவென்று பற்றி எரிகின்ற ஸ்ரீராமனென்னும் தீயில் வலுவில் வீழ்ந்தழியற்கு ; வென்னுந் திறந்தமுகத்தைப்பெற்றுக் கணையென்னும் ஜுவாலையொருந்திச் சினங்கொண்டு பகைவர் சேனைகளை மடிக்கின்ற கோதண்டமென்னும் யமனுடன் சேர்ந்து திகழு மிராமனை ராஜியத்தையும், சுகத்தையும் துறந்து வலுவில் கிட்டி உயிராவிட்டழியற்கு ; அவனுடைய பலம் அளவறாததலின், அவனுக்குயிரினும் பிரியமுள்ள பாரியையை யபஹரிகை நீ எவ்வண்ணம் திறமை புறுவாய் ? எரிகின்ற தீயின் அனல்போலாக் சுடுகின்ற சிதையை நீ சேர்வதென்பது, யழிவதற்கே ஏதுவாகும், ஆதலின், பயனற்ற இம்முயற்சியை ஏன் வாளாச்செய்கின்றனா ? ஸ்ரீராமன் போர்க்களத்தி லுன்னக காணுமளவே உன் வாழவு ; பின்பு, உன்னுயிரும், இன்பமும், ராஜ்யமும், உனக்கு நிலைப்பதரிது ; நெடுங்காலம் வாழ்ந்தின்புறக் கோருவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செய்யற்கு ; ஸ்ரீவிபீஷணன் முதலிய தருமபுத்தியுள்ள மந்திரிகளனைவர்களுடனும் கூடி நனகாராய்ந்து, குணதோஷங்களையும், ஸ்ரீராமன், நீ, இவையிருவருடைய பலத்தி னனவையும் நன்குணர்ந்து, இது இதம, இது இதமலாதெனத் தேர்ந்து ; பின்பு, நககவண்ணஞ் செய்கு ; ஸ்ரீராமனுடன் போர் செய்வாயாகில், தீதால்லி யுற்றழிவாவென்று யான் நம்புகிறேன் ; இதமாயும், யுத்தமாயும், மீளவு மொரு முகையுடன் போர் கோளயென்று மொழியலுற்றான்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தெ ட் ட ர வ து ச ரு க் க ம் .

மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமிததிரவாகத்திலு தான் பட்ட பாடடை யுரைத்துப் பெருமானுடன் பகைகொள்வாயாகிலு சித்தமாக

அழிவாயென வுரைத்து மறுத்தது.

கேளாய ராக்ஷஸர் கோமானே ! யான் முன்பொருகாலையில், ஆயிரம் யானை பலமுடையேனென்றும், உலைபோலப் பருத் துயர்த்தேனென்றும் மதங்கொல்லி, நீருடை கொண்டல், வண்ணனும், சிறந்த பொறகுவுழ யினனும், உலகங்களை யசமுறுவிப்பவனும், கீரீட மணிந்தவனுமாகிப் பரிகாயுதத்தைக் கையிலேறி, ஸ்தம்பங்களைக் கொலைசெய்து, அவர்கள் மாமி சத்தைப் புதித்துக்கொண்டு, தண்டகாவனத்திற் றிரிந்துகொண்டிருந் தேன், அப்பொழுது தருமாத்ருமாவான் விசுவாமிததிரமஹாபேராகி என்னைகண்ண டச்சாங்கொண்டு, தானே நோக்கத் திருவயோகத்தில் கெழுந் தருளித் தசரதசகரவாத்தியைக் கண்டு, வேந்தர் கோமானே ! யான யாக்கு செயற்கையில், மாரீசன் வந்து தடைசெய்து பிடிக்கின்றான் ; ஆதலின், அச்சங்கொண்டோடி வந்தேன், தேவா திருக்குமாரனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் என்குடன் வந்து, யாக்கைத் தழுவிப்பித்து, என்னைப் பாதுகாக்கக் கடவனென்றுரைத்து ஸ்ரீராமனை யாக்கை செயதனா தசரத சகரவாத்தியை யதுக்கெட்டு அவரை நோக்கி, மாதவச் செல்வனே ! என் திருமகன் பாலனும், அயுத்தப்பயிற்சி யற்றவனும், பன்னிரண்டு வய துள்ளவனு மாகின்றனன் ; அங்ஙனம், யானே மிகுந்துளா சதுரங்க சேனைகளுடன் வந்து, அரக்ககூழைக் கொலைசெய்து, தேவருடைய யாக த்தை நினைவேற்றுவேன, இவையன்ன மருளசெய்க, என வேண்டினர், விசுவாமிததிரமஹாபேராகியும் அதுக்கெட்டு அவரை நோக்கிக் கேளிர் தசரதசகரவாத்தி ! நீ தானவர்களுடன் போய் யது வெற்றி பெறறுத் தேவர்களுடைய பாதுகாததனிகளுக்கு திறமை யுற்றவராயினும், அந்த அரக் கர்களைக் கொலைசெய்யுந் திறமை ஸ்ரீராமபத்திரனை விட்டு மறறெருவ ரிடத்திலு யிலது, நீ நிதவனாயிலும் பிறா செயற்கரிய செயலைக்களைச் செயது முடிவிலும் நிலைத் துகழ பெறறே யிருக்கின்றீர், ஆதலின், நீர் சேனைகளுடன் இவையிடத்திலேதானே சுகமாக வாழ்க ; இந்த ஸ்ரீராமன் பாலனாயினும், அளவற்ற பராக்ரம முடையவ னாதலின், அத்துவரகர்களைக் கொல்ல வல்லவனே யாகின்றனன் ; யான் ஸ்ரீராம னையே யழைத்துக்கொண்டு செல்வேன் ; உமக்கு மங்கல முண் டாகுக ; என்மீய்வண்ண முறைசெய்து ஸ்ரீராமனை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தன்னாசிரமஞ்சோந்து யாகதிகைப்பூண்டு யாக்கு செயயத் தொடங்கினா, ஸ்ரீராமனும் ஸ்ரீகோதண்டத்தில் காண்கட்டி டங்கரஞ்செய்யவனும், தோன்றாத பெளவன லக்ஷணங்களுடையவனும்,

மிக வழகுற்றவனும், செந்தாமரை இதம்போன்ற திருக்கல்களை யுடைய னினும், ஒரே வஸ்திரத்தை யுடுத்தவனும், சிங்க யுடையவனும், பொன்னா லணிந்தவனும், தன காந்திரினலேதானே அந்தத் தண்டகாவனமெங்குந் திகழச் செய்பவனும், அப்பொழுதே உதயமான பூர்ணசந்திரன் போன்ற வனுமாக விளங்கினன, யானும் அப்பொழுது வரத்தினால் அயிரமபாணை பலமுற திருக்கினறேனெனச் செருகாத் தங்கெய்தினேன்; அவனும் எனனைக் கண்டு கண்ணாப விலலில் தொடுத்தெடுத்ததான், யானவனை இளமையுற்றவனென உபேகாஃபொது, விசுவாமித்திரனுடைய யாக வேதியை யழிக்குமபடி செனறேன், ஸ்ரீராம னுடனே ஒரு பாணத்தை எய்து, என்னைக் கொலை செய்ய எண்ணங் கொண்டால் னாகலின், அந்தப் பாணத்தினால் எனனைத் தள்ளிவிடாணாடுபொய் நூற்றுக்காதுவழிதாண்டி வித்து, நடுக்காடில் லழுத்தவிட்டானன் யானு யப்பொழுது நெடுநோம் சூரச்சையடைந்திருந்து, சீனபு தெளிந்தெழுந்து வருந்தி வங்காபுரி வந்து சோந்தேன், யானிவவண்ண மப்பொழுது விடயிவிடப் பட்டியந் தேன்; எனக்குச் சஹாயமாபிரந்த ஸ-பாது பூரணிய அரக்கர்க ளொல லோரும் அவ்விடத்திலேதானே கொலைசெய்யப்பட்ட ராகன், ஸ்ரீராமன பாலனாகவும், ஆயுதப்பயிற்சி விலலாமலும், இறங்கும் காலத்திலேயே இவ்வண்ணஞ்செய்திருக்கையில், ஜப்பொழுது அவன் திடீரென எதனை மையதாகவேண்டும், அதன்ன், நீ இவ்வொழுது பகை யுற்றாக, என் றொம் கோமல் பகை கொளவாபாயில், வினா லெ லாபமுற தழிவா யெனபதில் சிறதேறு மையவிலது, எப்பொழுதும் துபாமறது தீனபுற றிருக்கின்ற ராசுதனாகவெல்லோருக்கும் தீராக வ்னையும், மணிமாடங்கள் நெருங்கியும், பறபல மணிகள் திகழ்ந்தும், மிக வழங்கிய இவ்வகையும் அழியக் காண்பாய, நீ யொருவா ஸ்சவகால் புரியினும், உனனைச் சோந்த பறபல லெல்லா ம நசுரவமுது யாடந் துறபு மென்களபோல அழிவாகள்; (என்பாபாநிருந்தே பமபுயக்கேமஹாஜாந்) என் னும் பழமொழியை மணமையாச்சு மெயறக; உல னுடைய தோஷத் தினால் திவ்வியகந்தம்முந் நறுமலா வாயினிந் திவடற எல்லோரும் அழியக் காண்பாய, இறுத்தவாபோக மிருத்தவாகள் மனைவியற்றவர் களும், மனையாளுடன் ஸ்பூயவாகளுடாக்ப பததுத திசைகளிலும் அச்ச முற்றோடக் கண்ணுறுவாய்; இவ்வகாபுரியை ஸ்ரீராமனுடைய பாணங்கள் விழைந்து, தீபபறழி எரிந் தழியவுவ காண்பாய; இஃதகையமியது;—

சுரதாபிம்சாந்தாநாயதபாபதாமஹா.

பரதாராபிம்சாந்தாநாயதபாபதாமஹா.

உலகினில் பரத்தையல்களைச் சேர்வதையிடச் சிறந்த பாவமொன்று இலது; உலக்து அாவற்ற சிறந்த பெண்கள் காமித்திருக்கின்றனர்;

ஆதலின், திச்செயலைத் துறந்து உன் மனைவிகளிடத்திலேதானே இன்புற்று நீயும் வாழ்ந்து ருலத்தைதரும் பாதுகாக்கக் கடவை. இவ்வண்ணஞ் செய்வாயாகில், மானம், செல்வம், சாஜ்ஜியம், உயிர், இவை நிலையுறும்; இல்லாவிடின், இவை யழியும்; மனைவியர்களுடனும், நட்பினர்களுடனும் இன்புற்று நெடுங்காலம் வாழ விரும்புவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செயற்கை; இவ்வண்ணம் யான் தகைந்து இதமுரைசெய்யும், என் மொழியைக் கேளாமல் சீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில், உடனே சேனைகளழிந்து, இனத்தார் சுற்றத்தார்களிறந்தும், ஆயுள்மாண்டு யம லோகம் போயச் சேர்வாய்; இதில் சிறிதும் சந்தேஹ முறற்க; என்று மாரீசன் ராவணனுக் கித முரைத்தான்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

மு ப ப த் த தா ன் ப தா வ து ச ரு க் க ம்.

மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான பஞ்சவடிகிலெழுந்தருளியிருக்கையிலும், இரண்டு
ராக்ஷசர்களுடன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக் கொலை
செய்யமுயன்று, ஸ்ரீராமபாணத்தால் மற்றிருவரிறக்கத்
தான் ஓடிவந்து விட்டேனென ராவணனுக்
குரைத்து அவனை மறுத்தது.

மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கேளாய் ஸங்காபுரீ
இவ்வண்ணம் முனடி ஸ்ரீராமனால் அடிப்பட்டிறவாமல் தப்பிப் பிழைத்
தேன்; இப்போழ்தும் நிகழ்ந்த செயதி யுரைப்பேன்; பதிலுரையாமல்
கேட்க; ஸ்ரீராமன்மேல் பகைகொண்டு, யானிப்போழ்து இரண்டு ராக்ஷ
ஸர்களுடன் மான்வேஷம்பூண்டு தண்டகரவனஞ்சேர்ந்து, எரிகின்ற
நாவுடையவனும், பருத்த மேனியனும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடைய
வனும், மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பவனுமாகி மிருகவேஷம் பூண்டு ரிஷிகள்
ஹோமஞ்செய்யு மிடங்களிலும், நீராடு மிடங்களிலும், நற்சந்தி மாங்களி
லும் சென்று, முனிவர்களைக் கொன்று இன்று கோரமாகத் திரிந்தேன்;
இவ்வண்ணம் முனிகளைக் கொலைசெய்து மாம்ஸங்களைப் புசித்து, உதிரத்
தைப் பாளஞ்செய்து, யாவனாயு மச்சமுறச் செய்து, மதமேயித் தருமங்
யழித்துக்கொண்டு, இனையானுடனும், சானகியுடனும் கூடித்
தவளியாடி எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீராமனைக்கண்டு, முன்

நின்றது, இவன் இப்போது தவம்பூண்டிருக்கின்றமையின், கொலைத் தொழில் புரியானென வெண்ணிச் சினமுற்றுக் கிட்டி யோடிக் கூரிய கொம்புகளினால் முட்டிக் கொந்திக் கொலைசெய்ய முயன்றேன், ஸ்ரீராமனும் பங்குனி கண்டு, சினமுண்டு மூன்று சாங்களைத்தொடுத்து விடுத்தான். யானந்தப் பாணங்களைக் கண்டு அவனுடைய பாணங்களின் பிரபாவத்தை யான் முன்னே யனுபவித்தவனானதலின், உடனே யச்சங்கொண்டு செடுத்துர மோடி யொளித்துக்கொண்டு தப்பிப் பிழைத்தேன்; மற்றிருவரும் அவ்விரண்டு பாணங்களினாலடிபட்டி மறந்துவிட்டனர். யான் மாத்திரம் அதிகப் பிரயாஸத்தால், அந்தப் பாணத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்து, இனித் தீச்செயல் புரியேனென உறுதிக்கொண்டு பறமற்றுத் தவசியாகித் துறவறம் பூண்டி ரியமங்கொண்டிருக்கின்றேன்; யான் அச்சத்தினால் மரஞ் செடி மலை முதலிய காணுமிடங்கள்தோறும் ஸ்ரீராமனேரிகிருஷ்ணஜினதாரியாகிக் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்திப் பாசத்தைக் கையிறகொண்ட யமன்போல எதிரில் நிற்பதாகக் காண்கின்றேன்; எங்கும் ஆயிரவர் பதினாயிரவராக ஸ்ரீராமனைக் கண்கூறுகின்றேன்; இக்காணகமெல்லாம் ராமமயமாகவே காணப்படுகின்றது; துயிலுங்காலையிலும் கனவில் ஸ்ரீராமனையே கண்டசங்கொண்டு திடுக்கிட்டி விழித் தெழுக்கின்றேன்;—

ரகாந்நிநாமூநிநாஸு (ஸ்வஸ்வராக்)

ரகாந்நிநாமூநிநாஸு (ஸ்வஸ்வராக்)

ரகாந்நிநாமூநிநாஸு (ஸ்வஸ்வராக்)

ரகாந்நிநாமூநிநாஸு (ஸ்வஸ்வராக்)

கோப ராவணா! ஸ்ரீராமனால் அஞ்சுகின்ற எனக்கு ரத்தம், ரதம், ராவணன் என்பவை முதலிய ரகரத்தை முதலிலுள்ள பதங்களில் முதலெழுத்தைச் செவியுறும் காலையிலே, ராமனென்னும் பெயர் நினைவில் தோன்றச் செய்கின்றமையின், அப்பதங்கள் அச்சத்தைப் பெருகச் செய்கின்றன; யான் அவனுடைய பிரபாவத்தை நன்கறிவேன்; ஆதலின், பவனுடன் போர்செய்வது மிகவும தகுதியற்றது; ஸ்ரீரகுந்தனன் பரிசுக்கரவர்த்தியையாயினும், நமஸ்கரியையாயினும், போரில் கொலைசெய்வான்; இனி பவனுடன் போர் செய்யினுஞ்செய்க; கராவதத்தைப் பொறுக்கினும்பொறுக்க; என்னை நீ காண விரும்புவாயாகில், என்னுடன் மாத்திரம் ஸ்ரீராமன் கதையை புனையற்க; உலகினில் ஒருவனுடைய தீச்செயலினால் பற்பல நல்லோர்களும், இனத்தாருடன் அழிந்தனர்; அவ்வண்ணம் யாரும் உன்னுடைய தீச்செயலினு லழிவேன்; ஆதலின், யான் உன் மதப்படி இசைந்து பின்னெய்தேன்; நீ புன் மனத்துக் கிசைந்த வண்டுகூறு செய்க; ஸ்ரீராமன் அளவுற்ற தேஜஸும், தோள்வலியும்,

மனோபல காயபலமு முடையவன் ; அவன் அரசுக்களெல்லோர்க்கும் மிருத்திபுவாகாதவாறு செய்வாய், மேலும் ஒன்று கேட்கினேன், பதி லுரையாய் ; சூர்ப்பணகை முதன் முதல ஸ்ரீராமனிடஞ்சென்று பகைதத மையின், அவன் அயனாடைய செவிநாக்களை யறிந்தனன் ; கரனவருக் காகப் பரிந்து படையெடுத்து வந்தமையின், அவன் அவர்களுடைய கொலை செய்தனன். இவ்விஷயத்தல் ஸ்ரீராமன் மீதென்ன பிழையுளது ? அதனை யுரையாய், உனக்கு இத் சிந்தையினு லீவ்வண்ண, முனாக்கின்றேன் ; இதனை கேட்டு நலமெனவுணரா துனமனப்படியே செய்வாயாகில, விரைவி லீனத்தரா சுறத்தராகளுடன் கூறிய ராமபாணங்களினு லடி பட்டு, ஆயுடமாண முயிரைவிட்டழிவாயென்று பலவாறாக உரைத்தனன்.

ஆரணயகாண்டத்தில முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

நாற்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன் மதப்படி

துணையாகும்படி யுடன் படுத்தியது

அநந்தரம் ராவணன் இவ்வண்ணம் மாரீசனுரைத்த வாக்கியத்தை யாயுளமாண்டவன் மருந்தைப்போல மனக்குட கொள்ளாமல், இதமுரை த்த அம்மாரீசனை நோக்கி, அயனமாநாநாலங் கிட்டினமையின், வன் மொழி மொழியஹற்றனன் ; கோய மாரீசா ! நீ என்னிடத்தி லெனக் குப் பிரியமல்லாச சொற்களை இப்போது மொழிவது ஊஷாபூமியில விரைத விரைதப்பதுபோலப் பயவறராபும் ; உன்னுடைய வாக்கியங் காளுல, யான் ராமனாக கஞ்சி மீளுவேனோ ? அவன் பாப சிலனும், மூர்க்கனும், மானிடனும், சுறாய மறவனு மாதலின், அவன் பேரரி லெனக்கு நிகராகுவானோ ! அவன் ஒரு பெணவார்த்தை கேட்டு ஆர யாமல், தாய் தந்தை ராஜ்யம் நடவளர் முதலிய வெல்லாராயுந் துறந்து, விராவாகக் காய் வந்து சேர்ந்தனனோ ? அவன் மூர்க்கனே யல்லனோ ? அனலியும், அவன் கரையுங் கொலை செயதனமயின், அவ னுக்கு யிரினு மினியான சிந்தையை யான் உன்னெதிரில் அவசியமாய் எடுத்த தொழிலுனென் ; இவ்வண்ணம் யான் மனத்தி லுறுதிக்கொண் டிருக்கினேன் ; அவ்வுறுதியை இந்தரன் முதலிய தேவாஸார்களாலும் விடுவிக்க முடியாது ; யான் இவ்வண்ணஞ் செய்வது நலமா ? தீதா ?

என்ற வினாவி இருப்பேனாகில, நீ இவ்வண்ண மெனக் கபாயத்தையோ? உபாயத்தையே உரைசெய்யவேண்டும்; யான் விதித் திவ்வண்ணஞ் செய்யென உரைசெய்கையில், இவ்வண்ணம் மொழிந்தது மகிபாபுறு; யாவனொருவன செல்வமுறது வாழவும் விருப்பங் கொளவானே ! அவன் வேந்தன கேட்டதற்குக் கைகுவித் துடன்படும், பதிலுரைக்கவேண்டாமெயலலது, இவ்வகையாக் மொழியுத்தகவனல்லன், உரைசெய்யுமிடத்திலும் வேந்தனுக் கனுசலமாகவும், இத்தமாகவும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், உபசாரத்துடன் மரியாதையாக உரைக்கவேண்டும். பூதஜக்ஞரிய ராஜன தனை எதிரத் துரைத்த மொழியைச் செவிகொடுத்துக் கேட்கும், மகிழ்ந்தாதரஞ்செய்யான்; அடா மாரீசா! ராஜர்கள் அக்கினியின் மெய்மைப்பினையும், இங்கிரனுடைய விககிரமத்தையும், சந்திரனுடைய தன்மையையும், வருலானுடைய தண்டத்தையும், த்ருமனுடைய அருளையு மடைந்து சிறப்புற நிருக்கின்றனாகளா, ஆதலின், அரசர்கள் எல்லாத் தருணங்களிலும் ஆதரஞ்செய்து பூதிக்கத்தக்கவாகளா, நீயோனெனில், த்ருமத்தைத் துறந்து, மோஹமுடையது, அதித்யாக வந்த என்னைத் துர்மமாக மாரீச வன்மொழிமொழிந் திபு முயன்றனை; யானுனை இவ்விஷயத்தில குணதோஷங்களையாயினும், யாதுபெயயின தருமென்றாயினும், வினாவினதிலேன; யான் உரைத்தது என்னுடைய சிறந்த இக்காரியத்தில துணையாயிருந் துதவிசெய்யவேண்டாமென்றதேயன்றோ? அங்க உதவி யாவது எத்தனமைத்தோ? அக்னை மொழிகளன்றோ கோரிய, நீ ராஜகமயமான புள்ளிகளையுடைய பொன்மானுருவாகி அங்க ஆசிரமத்தில் சீதையி னெதிரி லுலாவுக; அங்குச் சீதையை யாசையுறுமபடி செய்யது, ராம லக்ஷ்மணர்களைப் புறப்படுத்திப் பின்பு மண்பபடி செல்லுக; பொன் மானுருவமடைந் தழுகிய உன்னேச் சீதை கணனுறது, இதனைப் படித் தளிக்கவென்று ராமனை ஏவுவான், அவ்வண்ணம் ராமன உன்னைத் தொடர்ந்து வருகையில், நெடுந்தூரஞ் சென்றபின்னர், அந்தோ ! வீரதா ! அந்தோ ! லக்ஷ்மண ! என்று ராமனுரைத்தாப்போ லுரைசெய; அம் மொழியைச் சீதைகேட்கி ராமனுக்கேத்தா திங்கு நோந்ததென் றெண்ணி, லக்ஷ்மணனைப் போயப் பார்த்துவருமபடி ஏவுவான், லக்ஷ் மணனும் அவ்வண்ணமே அண்ணன்மீதுள்ள நேசத்தினால் செல்லவான்; இவ்வண்ண மிருவரு மின்றிச் சீதை தனித் திருக்கையில், இவ்விதான ச சி யைப்போல யானவளைக் கொணர்ந்து விடுவேன; இவ்வண்ணம் நீ யுதவிச் செய்து பின்பெகுகேயாகிலும் செல்லுக; என்னுடைய ராஜநியத்தில் பாதிராஜ்ஜிய முனக்கனிப்பேன், ஆதலின், இக்காரியம் நிறைவேறும்படி நல்வழிபற்றிச் செல்லுக; யானும் உனனைப் பிற்றொடங்கே தேருநது தீண்டகாவனம் வந்து சேர்வேன, யானிவகண்ணம் போரினறி, ராமனை வஞ்சனை செய்து சீதையைப் புறித்துக்கொண்டுன்னுடன் கூடி லங்காபுரி சேர்வேன்; நீ இதம் குடன்படாயாகில், யானிங் கிப்பொழுதே யுனைக்

செய்யேன்; ஆதலின், இக்காரியத்தைப் பலாந்தரத்தினாலாவது செய்யப் போகின்றனே; ராஜனே எதிர்த்து நடப்பவன் ஒருக்காலும் இன்பமுறான்; நீ மானுருக்கொண்டு ராமனுக் கெதிரில் செல்வாயாகில், இறக்கினும் இறப்பாய்; உய்யினும் உயவாய்; இப்பொழுதெதிர்த் துறப்பாயாகில், யானுன்னை யுடனே கொல்வ துன்மை; என் சொற்படி கேட்கி னிறப்பதோ சந்தேஹம்; என் சொல்லை மறுக்கின் இறப்பதோ நிச்சயம்; இவ்விதனடிஸ் எது ஸலமோ நீயே மதிவினாஸ் ஸன்காசாய்ந்து, ஸலமாருமோ? அத்தனையே நீ செய்க; என்றிவ்வகையாக ராவணனால் மாரீசன் உரைத்துப் பயமுறுத்தப்பட்டான்.

ஆரண்யகாஷ்டத்தில் நார்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

நாற்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கித் துயர் துரைத்தது.

னில்வண்ணம் வேந்தன்போலப் பிரதிகூலமாக மொழிகையில், மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கேளாய ராசுஸர் கோமானே! எந்தப் பாவி யுனக் கிவ்வண்ணம் தீசெயல புரிந் தழியும் படி யுபதேசம் செய்தனன்? இதனா புத்திர மித்திர களத்திராடிக ளுடன் யழிவாய்; எந்தப் பாவி நீ இனபுற்று வாழ்ந்திருப்பதைப் பொறுக்கினிலன்? எவன் உபாயமாக யமலோகத்தின் வழியை ஸ்வயி யென மொழிந்தவன்? உன்மீது பொருமையும், பகையும் கொண்டவர்கள் தாம் நேராக வெதிர்த் துன்னை வெல்ல வொண்ணாமல், இதஞ் செய் பவர்போலப் பலவானுடன் உனக்குப் பகைமூட்டி, உன்னைக் கொலவீக்க நினைக்கின்றனார்கள்; நீ யுன்னுடைய தீசெயலினாலேதானே யழியும்படி எந்தப் பகையாளி யுனக் கிடம்போ லுரைசெய்தான்? இவ்வண்ணம் ஸலவழி கடந்து செலலுகையிலும், இதுமுறைத் துன்னைத் திருப்பாமல் அழிந்திருக்கினு மிறக்கவென துன்னை யாவர் உபேகை செய்கின்றனக் கோர! அந்த மந்திரிகள் கொலைக் குரியாகளாயினும், கொல்லப்படுகின்றிலர்கள்; அமைச்சர்கள் ஸல்லோர்களாயின், தன்னிச்சையாய்த் தீசெயல் புரிய முயன்ற உன்னைத் தடுக்காம லிருந்தனர்க ளந்தோ? ஸிவர்கள் அறம்பொருளின்பம் புகழ்களையும், ராஜருளினாலேதானே யடைகின்ற னர்களல்லவோ? ராஜருளிலலானாயினும், தன்னிச்சையாய்த் தீசெயல் புரிவானாயினும், அவர்களுக் கவையெல்லாம் பயனற்றன வாகின்றன வல்லவோ? அரசனுடைய தீசெயலினால் மற்றுள்ள ஜனங்களும் துன்

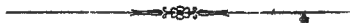
புதுகின்றனாகள் ; தரும் புது முதலிய யாவும் அரசனடியாக வருவன வாதலின், ராஜாக்கள் திச்செயல் புரியாதிருக்கும்படி யாவரும் செய்யக் கடவர்கள். ராஜன் கொடியனாயினும், பிரதிகூலனாயினும், விரயமற்றவனாயினும், அரசுசெய்ய வல்லவனாகான், எந்த மந்திரிகளா கெட்ட ஆலோசனை புறறவர்களோ || அவர்களா துன்பம் நேருங்காலையில், வேந்தனுடன் கூடிக் கடுங்குமூல குகினாக்கள் திறமையற்ற பாகர்களுடன் கூடி மேலி பள்ளமுள்ள விடங்களிறபோல வீழ்ந்தழிவாக்கள், உலகினில் பற்பல நல் லோர்களும் பிறர் செய்த பிழையினு லழிந்திருக்கின்றனாக்கள், பிரகாரக் கொடிய ராஜனால் பாதுகாக்கப் படுகின்றவாக்களாயினும், நரிகினில் பாது காக்கப்பட்ட ஆடுகளிபோல அழிவாக்கள், ராஜாக்களா யாவரும் விவாதி லழிவார்களென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. அவர்களுக் கிறையாகிய நீ கொடியனும், கெடுமதியினனும், காழகனா மாயினே யல்லையோ ? யானு மிங்குனனால் மரணமுறுகின்றேன் ; காகதாளியமாக (காகம்வரவும் பனம் பழம் விழவும் காகத் தற்செயலாய விழ்ந்துடைந்த அபபழத்தை யுண்டது போல) யானிவருகக்கத் தற்செயலாய் உன்னு லெனக்கிந்த ஆபத்தா நோந்தது. யானிறக்கின்றேனெனென்று யான் சிறிதுந் துன்புறுகின்றி லேன ; || சேனைகளுடன் விவாதி லழிவாயே யெவ்வே மிகவும் துன்புறு கின்றேன் ; ஸ்ரீராமன் என்னைக் கொலை செய்துவிட மிடனே யுன்னையும் கொல்வான் ; யான் ஸ்ரீராமனு லடிபட்டு இறக்கின்றமையின், தீவினை யழிந்து நல்வினையனாகிப் பொன்னுலகமடைவேன ; யான் ஸ்ரீராமனுக்குக் கட்டிலனாகுமளவே எனக் காயுளென வுணாக ; அவனைக் கண்டவுடனே யானழிந்தேனென்று நம்புக ; சிதைவையப் பறித்து வந்த பின்பு, நீ யுன்னையும், இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் அழிந்தவனாகவே என்னுந், நீ என னுடன் சிதையைக் கொணர்வாயேயாகில், நீயு முய்யாய ; யானுமுய்யேன ; இனத்தார் சுற்றத்தார்களு முய்யாக்கள் ; இலங்கையு மழியும், யானிவ வண்ண முணக கிதங்கருநி யுனாத் தீவ் என் வாகியததை நலமெனக் கேட்டு மகிழுகின்றினை ; கூலிக்கின்றனை, ஆயுமான்டவர்கள் நட்பினர்க ளுரைக்கு மிதத்தைக் கேட்கின்றிலாகளந்தோ ? என்று பலவகையாகப் பயமுறுத்தியும், இத்தக்காடியும், கூறி முடித்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரதபத்தொருவது சுருக்கம்

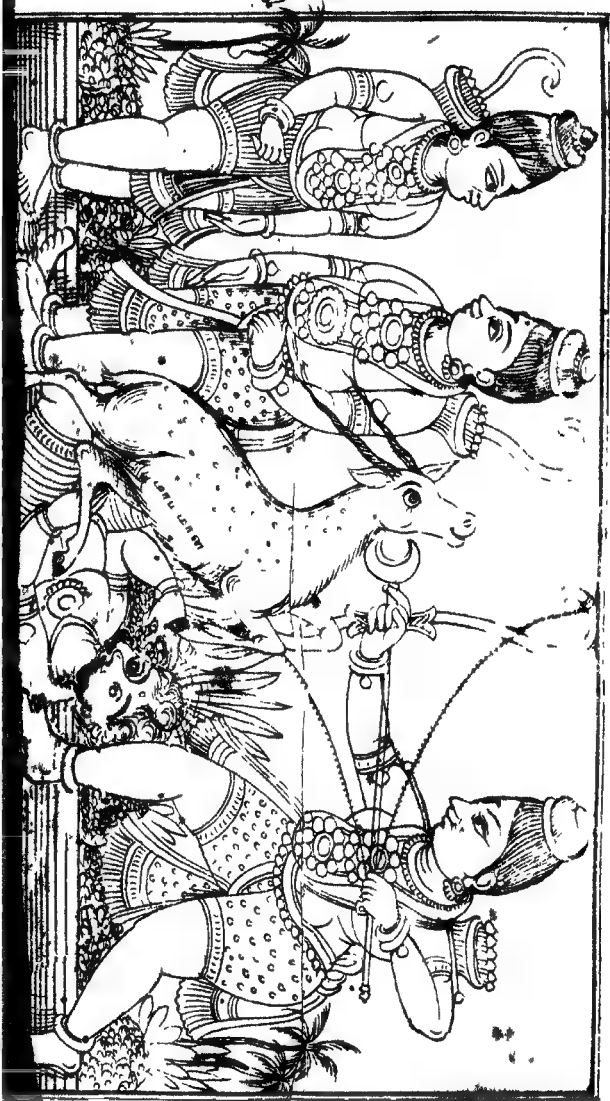
முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவதுசுருக்கம்.

மாரீசன் மாணுருக்கொண்டு ப்ரீராமபிரானிடமேகியது.

இவ்வண்ண முரைத்த மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அவன் வாக்கிபத்தற் கிசையாவிடின், இப்பொழுதே கொலை செயவானெயன்றும், செலலின், அங்கு ராமன் கொலவானெயன்றும் தினக்கொண்டும், வேறு கதி யின்மையால, செல்லோம வாராயென்றுலாதது, மேலும் 'கேளாய் ராவண ! யான மீளவும் ராமன கண்ணில தென்படுவேனாகில், உடனே என்னுயிர மாயந்தகே ? ப்ரீராமனைச் சினமுறுத்தி எதிர்த்தபினொரு வனும் பிழைத்து மீளான ; ஆயுளமாண்ட உனக்கு யானும் நிகராயினேன ; நீ இவ்வண்ண தியோனாகுகையில், யான என்செய்யத தக்கது ; யானிப் படியே செலவேன் , உனக்கு நலமுண்டாகுக ; என்று கடைபிடி உடன் பட யினாததனை ராவணனு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைத் தழுவி, அடா மாரீசா ! இப்பொழுதென மனப்படி வீரத்தன்மையுறு மொழிகின்ற மையின், இப்பொழுதே மாரீசனாகின்றனை ; இதற்கு முன் வேறோரக்க னாயினே ; மணிகளினழைத்தும், பிசாசுகளபோன்ற முகங்களையுடைய கோவேறு கழுதைகள் கட்டியும், அழகிய என்னுடைய இத்தேர்மீ தேறக ; என்னுடன் அங்குசசென்று, சிதைவை யாசையுறுவித்து, வஞ்சனை செய்த பின்பு, உன்னிசைசயின்படி செலலுக ; ராம லக்ஷ்மணர்களினறிச சிதை தனியே யிருக்கையில், யானும் அவனை எதிர்த்தோடி இலங்கை சோழே னென்றான், அநநகரம் ராவண மாரீசாக னிருவரும் தேவவிமானம்போல விண்ணிலடையல் செலலவல்ல அததோமிதேறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு வினாவாச்சென்று, பறபலு நாடுகளையும், நகரங்களையும், வனங்களையும், நதிகளையும், மலைகளையும், பட்டணங்களையும், கிராமங்களையும், அக்கிர ஹாரங்களையும் 'கண்ணுறறுக்கொண்டே தண்டகாரணியஞ் சேர்ந்து, ப்ரீராமாச்சிரமத்தைக் கண்டு தேரின்னின்று மிறங்கினாகள ; அப்பொழுது ராவணன் மாரீசன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா மாரீசா ! இதோ புரா வாழைகளடாந்த ராமாச்சிரமங் காணப்படுகின்றது ; யாமிவக்தனபொருட்டு வந்தோமோ ? அக்காரியத்தை கிறைவேற்றத் துரிய ; என்று மீளவும் வேண்டி யுரைத்தனை, உடனே மாரீசனும் இந்திரசீலமயமான கொம்பு துறியுடையதும், வெண்மையுங் கருமையுஞ் சோந்த முகவொளியுறறுதும், செந்தாமரைபோலவும், உற்பலம்போலவுங் விளங்கும் முகமுடையதும், இந்நிரசீலம்போன்ற வண்ணமும், உற்பலம் போன்ற கருவழுமமைந்த செவியுறறுதும், கொஞ்சமுயர்ந்த கந்தரமுடையதும், இந்நிரசீலம்போன்ற கிழுகபி பொருந்தியதும், குந்தம் சுந்திகள் வச்சிரம் இவைகளபோன்ற வயிறறை யுடையதும், இலுப்பைப்பூவினுக்கு

பாண பர்கவகளை யுடையதும், தாமரைமலர்த்தாதுகளுக்கு நிகரான
ம், வைபுரிய சத்தினத்தை நிகர்த்த குரங்களை யுடையதும், துண்ணிய
முங்கால்களை யுடையதும், மிகவு மிசைந்த அவயவங்களை யுடையதும்,
நதிராயுதத்தை நிகர்த்த புச்சத்தலைமேலசைப்பதும், மனததை கினிய
ண்ண முடையதும், பறபல மணிகள பொருந்தியதுமாகிய மாநுருவங்
கொண்டு, தனனொளியினு லந்த ஸ்ரீராமாசிரமமென்கும் விளங்கச்செய்பவ
கிப் பிராட்டியை யாசைப்படுதது வஞ்சிப்பதன் பொருட்டுப் புறகளை
யயந்துகொண்டும், மாங்கனின் தளிகளை முறித் துணைநி திந்ந்து,
'தைத்தோட்டத்திலும், கோங்குமரங்களிலும், அங்கு மிககுமாகச சஞ்ச
ந்து, மெதுவாக நடந்து ஸ்ரீராமாசிரமத்தினருகில் முனசெனதும்,
ந்நிம வினாவாக வோடியும், மீண்டெழுமடியும், சிலவிடத்தில் குதித்
ம், சிலவிடத்தில் துளளியும், சிலவிடத்திலுட்கார்த்தம், சுற்றுமோடியும்,
சீதாபிராட்டி தனனைக காணுமபொருட்டுப் பலவிதமாக விளையாடினன் ;
ம்மாநுருவை யங்குள்ள மானகனெல்லாவ கண்டு, அருகிலோடியவந்து
நாகதுபார்த துடனே யச்சமகொண்டு, பததுத் திசைகளிலு மோடின ;
ம்மாநுரு வமைந்த மாரீசனும் அவைகளைக் கொன்று தீன்பவனாயினும்,
ந் தன்மையை மறைப்பதனபொருட்டு, அவைகளைத் தினனாமல் பாரத்
நுந்தனன், அந்தத் தருணத்திலேதானே சீதாபிராட்டியா நறுமலர்களைக்
யயவதன பொருட்டுப் பூந்தோட்டத்தில வந்து, மலர்களைக் கொய்து,
கொண்டு வருகையில், மிகவும அழகுறற அம்மாயா மிருகத்தைக் கண்டு,
யப்படைந்து, பெரும்பாலும் பார்த்து நின்றனா ; அம்மாயா மிருகமும்
வரைக கண்டு மிக விநோதமாக விளையாடி யவ்விடத்தைத் திகழவித்துப்
ராட்டியையும் மகிழவித்தது தனமீது விரும்பமுறச் செய்தது ; பிராட்டி
ரும் காணுதுகண்ட அம்மானேநோக்கி, மிக வியப்பும், மகிழவும்கொண்டு
தனைப் பிடிப்பித்துத் தம்மாசிரமத்திலே தாமே வைத்துக்கொள்ள
வண்டுமென்று விரும்பினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்ற.

நாற்பத்துமூன்றாவதுசூக்தம்

இனாயபெருமாள் அம்மானை மாரீசனே யாகவேண்டுமென்றுரைசெய்தும்,
பெருமாள் பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிடிக்கத் திருவுள்ள
கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாகுதந்திருக்கும்படி
திருத்தமடிகுக் கட்டினையிடருளியது.

அநந்தரம் நாமலர் கொயதுகொண்டிருந்தபிராட்டியும் அந்த மாணிக
கண்டி, ராமலக்ஷ்மணர்களைக் க்வி அழைத்துக் காட்டி விரும்பினர் ஸ்ரீராம
லக்ஷ்மணர்களும் அங்கெய்தி அம்மானைக் கண்டனாகள் அப்பொழுது
இனாயபெருமாள் பெருமானை நோக்கி, எம்மையோ! முன்பு மானுருத்
கொண்டு வந்த தப்பிப் பிழைத்தோடின மாரீசனே இப்போதும் இம்மானை
வந்திருக்கின்றனென யான் எண்ணுகிறேன்; பறபல ராஜர்கள் வேடடை
யாடக காமி சென்று மானுருக்கொண்ட இப்பாபியினால் கொலைசெய்யப்
பட்டிருக்கின்றனாகள்; இம்மாரீசன மிகவும் மாயை செய்பவன்; இம்மான்
மாரீசனுடைய மாயையேயன்றி, வேறன்று, இது கந்தாவ புரத்துக்கு
(வானிடையில் பல உருவாகக் காணப்படிக் கணத்தி லழியும் மேகத்
திற்கு) நிகரானதேயன்றி, உண்மையன்று, இத்தன்மையதாகிய மான்
இப்புவிபிலேயே யிலலை, ஆதலின, இது மாயை யென்பதற்குச் சிறிது
சுந்தேஹியிலையென்று உரைசெய்தனா. பிராட்டியாரா அதுகேடிக் இனாய
பெருமானைத் தகைந்து மைத்தனா! சொல்லங்கமையாதெனத்
மறுத்தப் பெருமானை நோக்கி, எம்பிராணநாதரோ! இம்மான மிக வழி
யது; என மனத்தாக் கினியது, இதனைப் பிடித்துக்கொண் டெழு
தருளு; இது பாம வினையாடுவதற் குபயோகமாகும்; இவ்வரசிரமத்தி
மிருகம், சிருமரம், சமரம், கரடி, புள்ளிமான், குரங்கு, கின்னரம் முதலி
விலங்குகள் மிகவழகுறறவாகத் திரிகின்றன, ஆயினும், இந்த மானாக
நிகரான மாண யான் முன பெறுகும் கண்டிலேன, இந்த ஒளியினாலு
பொறுமையினாலும், தேஜஸ்வலினாலும், மறற் மிருகங்களினுஞ் சிறந்தது
இதனது ரூபமும், காத்தியும், ஒலியும் மிக வினியன, இது என மன
தக்கு மிகவு மினியதாகி, மனத்தைக் கலாகின்றது; இதனைத் தேவ
உயிருடனே பிடித் தெழுந்தருளிராசில், மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தத்
தாரும், யாம் வனவாஸந் தீர்த்து திருவயோத்திக்குச் செல்லுவோலும்
இதனை யுடன் கொண்டுபோனல், அங்குள்ளோ ரொலையுந் கண்டு விய
புறுவார்கள்; இதனை யுயிருடன் பிடிப்பது அரிதாயினும், இதனைக் கொ
செய்து இதன் தோலைக் கொணர்க; தருப்பாஸனத்தின்மே யி
தோலைப் பரப்பி வீற்றிருக்க விரும்புகின்றேன்; குலமகளிர்கள் க

னுக்குக் கட்டளை செய்வது மிகத் தகாச்செயலாதவின, யான தேவகா
 இவ்வண்ணமேவுதல் மிகக் கொடியதும், தகாததுமாகின்றது; ஆயினும்,
 இதன அறினத்தாகக் கண்டு வியப்படைந் திவவண்ணம் மொழிந்தேன;
 இம்மான் பொன்னின் பௌவம் பொருந்திபதும், இவ்வீலம்போன்ற
 கொம்புகளை அடையதும், பாஸூரியனபோல வெளிசெய்கின்றதும், விண்
 மீன்களைப்போன்ற புளளிகளுள்ளதுமாகி யிருக்கின்றதன்றோ? என்று மொ
 ழிந்தேனினர் பெருமானும் அம்மானைக் கண்டி வியப்படைந்து பரிசராட்டி
 யாரது வாக்கியத்தையுட்கேட்டு ஆராய்ந்து இனையபெருமானை நோக்கிப்
 பாரடாலக்ஷணா'சீதையோ இம்மானை விருமபுகின்றனா இம்மாளே மிகச்
 சிறந்த உருவமமைந்திருக்கின்றமையின், மாயையேயன்றி, உண்மையென்ற
 தோற்றது; இதற்கு நிகரான மான் நந்தவனத்திலு மிலது; சைத்திரதத்
 திலு மிலது; ஆதலின், இப்புவியிலுள்ளதாருமோ? நேராகவும் எதிராகவு
 முள்ள இவன் மயிர்க்கா முழுதும் பொன் புளளிகளினாலும், வெள்ளிப்
 புளளிகளினாலும், சித்திரமாக விளங்குகின்றன, இது கொட்டாவி விடு
 கையிலு, வாயிலுள்ள எரிகின்ற தீச்சுடாபோலவும், நீருண்ட மேகத்திடையில்
 மின்னுகின்ற மின்னற்கொடிபோலவும் நாவொளியிடுகின்றது, முகம் இவ்விர
 நீலக் கண்ணி போன்றது; சுவகு முத்துகளுக்கு நிகராகி வயிறு விளங்கு
 கின்றது, இம்மானைக் கண்ணுற்ற எவாதாம் வியப்பற்றாகா? இஃது எவ
 னாத்தான வியக்கச் செய்யாது? அரசாகா மாமஸ்த நின் பொருட்டாயினும்,
 விநோகத்திற்காயினும், வேடடையில் மாலை யடக்கின்றனாகளிறே? இவ
 வண்ணம் நவமணிகளும், பொன்னு மமைந்த மிக வழுக்கிய இம்மானைப்
 பிடிப்பதற்குக் கேட்கவேண்டாமோ? மணிகளையும், தங்கம் வெள்ளி முதலிய
 வற்றையு மளிக்கத்தக்க பலவகை தாதுக்களும், காட்டில் மிக முயற்சியால்
 கிடைக்கப்படுகின்றன; நாட்டிலுள்ளவைகளைவிடக் காட்டிலுள்ளவை
 அரியன வாதலின், சிறந்த பொருளாகின்றன வல்லவோ? கோரப்பட்ட
 பொருள்களைச் சுககிரனபோலப் பெறுவதென்பதும் சிறப்பற்றதன்றோ? ||
 ஒரு பொருளை யொருவன் எப்பொழுது கோருகின்றனனோ? அப்பொருளை
 யப்பொழுதே முயற்சிசெய்து பெறுவானாயின், அப்பொருளை சிறந்த
 தெனவும் நீதியணாதோர் மொழிகின்றனாகா, சிறந்த பொன்மயமாகிய
 இம்மானின் அறினத்தில சீதை எனநாடன வீழ்ந்து மகிழ்வாரா
 மெதுவும், துடப்பும், உயர்வும், வண்ணமும், கரிய பூனைபூமுள்ள
 மயிருடைய கதளி யெனலும் மானின் தோலும், மெதுவும், உயர்வும், பரு
 மனும் பொருந்திய மயிருளள பிரியகமெனலும் மானின் தோலும், பிர
 வேண்பெனலும் மான் தோலும், அளி மெனலும் ஆட்டின் தோலும்,
 மேதுவில் இம்மானின் தோலுக்கு நிகராகாவென்று யான நீனைக்கன்றேன;
 புளியில் சிறந்த இம்மாதும், விண்ணில் விண்ண்களுள் சேர்ந்த மிருக
 சேஷமெனலும் மானும், ஆகிய இவ்வளவற்றமே உலகங்கன்றி சிறந்தன;
 மெதுவும், துடப்பும், உயர்வும், வண்ணமும், கரிய பூனைபூமுள்ள

விவருக்கொல்டி வந்திருப்பவனுயினும், இதனைக் கொலைசெய்யவேண்டு வது அவசிய மன்றோ? இந்தக் கொடிய மாரீசனாலேதானே முன்பு மல யோகிகள் மாயையால் கொலைசெய்யப்பட்டனாள், மறதும் பற்பல வேந்தர்களும் வேட்டையாடுகையில், இவனால கொலைசெய்யப் பட்டனார்களிறே? ஆதலின், இவனைக் கொலைபுரியவேண்டியதே முக்கியம்; இவ்விடத் திலேதானே முன்பு வாதாப்யானவன் ஆட்டுக்கறியாகிப் பிறரால் புஜிக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய குகையையடைந்து, தேளின் கருவு தான் பிறக்கும் போது தாயைக் கொலவதுபோலப் பற்பல வேதிகார்களைக் கொலைசெய்தனன், இவ்வண்ண மிருக்கையி லொருநாள் அந்த வாதாபியாஸ்தியபகவா னுல் புஜிக்கப்பட்டி, அவளைப் பின்புது வெளியில்வர முயலுகையில், அவர் இதனை யறிந்து நகைத்து, அவனை நோக்கி, அடா வாதாபி! நீ சிறிதும் ஸக்யியஞ் செய்யாமல் பல போகளைக் கொன்றனை யாதலின், ■ இப்பொழு திற்க்கின்றனை; என்றறளிச்செய்து, ஜரிககச்செய்தருளினா, இம்மாரீ சனும் அவ்வண்ணம் எனனை வஞ்சனை செய்வானாகில், இவனும் அவன் போலவே பிழையாற்றப்பான, ஆதலின், ■ இவ்விடத்திலேதானே மிகவும் ஊக்கத்துடன் சேதையைப் பாதுகாத்திருக்க; நாம் செய்வதற்குரிய செயல் கள் (ராவணாதினைக் கொலை செய்வது முதலியவைகள்) யாவும் இந்தச் சேதையின் அதீதவகலே யல்லவோ ■ இம்மான் மாரீசனாறின், கொலைசெய் வேன்; மானேயாயின், பிடித்து வருவேன்; யானிதனைப் பிடிக்கச் செல்வ தன் முன்னமே இறந்தச் சேத இம்மான தோலின் மிக விருப்பவகொண் டிருக்கின்றனன், பாராய இதைது தோல் மிகச் சிறந்திருக்கின்றமையின், இது மானாகாது; ஆதலின், ■ சேதையுட னிவ்விருந்து மிகவும் ஊக்கன் கொண்டு வாழாய், யானு மொரு கண்ணினு லிதனைக் கொன்று தோலை யுரித் தெடுத்திக்கொண்டு வினாவாக வருவேன், நீ மிகத் திறமை யுள்ள வரும், நடப்பனரும், மதியுடையோருமாகிய ஜடாயுவுடன்சூடிக கணப் பொழுதாயினும் ஊக்கமற்றிராமல், நரபுறங்களைபும் பார்த்துக்கொண்டு சேதையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவையென நறளிச்செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நார்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முறநிறறு

இரதச சருக்கத்தில் பெருமானுடைய வாகவியங்களாலும், இனியபெருமா ளுடைய வாகவியங்களாலும், மாரீசனே மாயாமிருக்கமாக வந்திருப்பதை யவர்கள் ணனருணாதாகனெனவும், ராவணாதினைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டே சேதையின் வாகவியத்திற குடனப்பட்டனாகனெனவும் ணருவினனரும், தோபிராட்டியாரா முதிர் யறிதே யதனைப் பிடித்தவருமபடி ஏவினனெனவும் ணரு தோனதும்; எங்கனே யென்னில, சேத இனியபெருமான வாகவியத்தகைக்கேட்டுப் புண்ணையுடன் தகை கது, பெருமானே கோக்கி, (ஆரண்யகம்மாஹாபாஹோ கீடார்த்தம்கோபவிஷயி)

தாற்பத்துதாண்காவதுசருக்கம்.

பெருமானெடுந்தாரம்தொடர்ந்து மானுருகொண்ட
மாரீசனைக் கொலையெது மீண்டருளியது.

பின்பு பெருமா விளையபெருமானாக கிவவண்ணன் கட்டளை யருளிச் செய்து, பொன் பிடியுள்ள வானைக் கச்சையி லீறுகவிச் கட்டி, மூன்று வீளை வுள்ள கோதண்டத்தையும் திருக்கரத்திலேநிதி, அம்பறுத்துணர்வகளை யு மிருபுறத்திலு மிறுக்கி, விராவாக மாணத் தொடர் தொழுகருளினார். மானுருகொண்ட அந்த மாரீசனும், பெருமானை வஞ்சனைசெய்பவனாகியும், பெருமானைக்கண்ட சச்சுக்கொண்டு மறைந்தும், மறுபடியும் கட்டபுலனாகியும், தன்னேக்கண்ட டோடிவரும் பெருமானைக் காணுநதோறும் எடுந்தார மோடியும், பின்பு கிடடியும், சிலவிடத்தில் பாணம் பாயுந்தாரங் கடந்தும், சிலவிடத்தி லகப்படுவான்போல வாசையுறுவிர்த்தும், அச்சங்கொண்டு லோரம் வரையில் துள்ளிப் பாய்ந்தும், கண்டங்கண்டமாயுள்ள மேகங்கவி னிடைபில் வருளு சந்திரனபோல அடிக்கடி மறைந்தும், கட்டபுலனாகியும், இவ்வண்ணமே முகூர்த்தமாத்திரத்தின பெருமானை எடுந்தார மிழுத்துக்

மிகத் தோளவலியுறப் பெருமானே இதனை (இமமாரீசனை) கொணாக, இது விளை யாட்டின்பொருட்கு (நோபவியாதி) ஆகாது; நாம் விளையாடுவதற்கு இக்காட்டில் பறபல மிருகங்களுள், ஆயினும், இதைப்போன்ற மிருகங்களைக் கண்டிலோம், இது மாணாருதலின், இதனை யுயிருடன் பிடித்துவரின், மிக வியப்பாகும்; நம்மெதிரில் போலவே பரீபரதாழ்வான கோஸலியார முதலானோர்களுக்கும், நாட்டாரார்களுக்கும் எதிரில் இவ்வண்ணம் மாகைய செயினும் செய்யும்; ஆதலி னிஃ துயிருடன் அகப்படாவிடினும், இதனைக் கொலை செயது தோலைக் கொணாக; அதனமீதுடகாவேன, (காமவருத்த மிதமரௌதரம் ஸதரீணுமஸதருசமமதம்) (இதம்) இம்மான (ரௌதரம்) கொடியது, (காமவருத்தம்) நீத்யறுபு செயல் புரிவது, (ஸதரீணம்) பெண்களுக்கு (அஸதருசம்) தகாதது, ஆயினும், இதை ஸதவததின சரீரத்தினால் எனக்குக் குணமூல முண்டாயிற்று, இதனைத் தேவா ளு மாராயநது செய்க; என்று மொழிந்தன எல்லோர்? ஆதலின், இம்மூவர்க ளும் இதனது உண்மை தெரியுமெனவும்.—

கடையில பெருமானும் இளையபெருமானை நோக்கி, (பசயசுக்ஷமணயைதே வரீம் மருகதவசிகதஸபருஹாம்) அடா தம்பி! தோதைய இம்மான தோலில் (கதஸ ப்ருஹாம்) ஆசையறவனாகவே (பசய) அறி, என்று தோதையின் பாவத்தையும் வெளிப்பட்டு வருளியசெய்தனனொனவும், முடிவில் (பரதகபிணைநாதிபலேபகபிணை ஜடாயுஷாபுத்திமதாச) ஜடாயுவின் பெயரை எடுத்தமையானும், காம ஸத திறசென்றபின், தோதைய எடுத்த தோடுகையில், ஜடாயு போர் செய்வா னென்பதும், பெருமான முன்புணர்ந்தே அருளியசெய்தனனொனவு முனர்க.

கொண்டு போயினன. பெருமாளு மிவவண்ணம் மாரீசனுல் நெடுந்தூர மிழுகப்பட்டித் திருவுளஞ்சேறி, இலைசிழுவற்ற புற்றளாயில் நின்றருளினார். அமமாணும காட்டிலுள்ள மிருகங்கள்னூல சூழப்பட்டிப் பெருமாளுருகில் மீளவும் வந்தது. பெருமாள் பிழக்க வருகையில், வினாவாகவெழுமப்த் தூரஞ்சென்றும், பயங்கொண்டு மறைந்தும், மீளவும் மரங்களினிடையி னின்றும் தோன்றிக் கடபுலனாகியும், பெருமானே யலைத்தது; பெருமாளும இவவண்ணம் இது அலைப்பதைக்கண || முனிந் ததனைக் கொலையெய நிக்ச யிதது, இரவியின் கிரணம்போல வெள்ளிவிடுகின்ற கூரிய கணையை வலிய வில்லில தொடுத்தது, பரஹ்மாஸ்திர மந்திரத்தால் அபம்நிரிந்து வலு வாக இழுத் தெய்தனர், உடனே யந்த அஸ்திரமும் அந்தப் பொயமமானி னுடலைப் பிளந்து கொண்டு மாரீசனுடைய மார்பினில் பாயந்து பளந்து புடைத்தது; உடனே யம் பனைமரவுயர மெழும்பித் தகாயில் வீழ்ந்து கோரமாகக் கூவி யானிப்பொழுது யாதபாயஞ்செயின, சேத வினாவாக லக்ஷ்மணனை இங்கனுப்புவாள, தடையினறி, ராவணனும் சேதைய எடுத் தோடுவானென்று ஆலோசனைசெயது தோந்து, அந்தோ ? சேதயே ! அந்தோ || லக்ஷ்மண ! என்று ஸ்ரீராமபிரானே ஆயுமான் டழுதாப் போலக் கூசுசலிட்டு, ஆயுமான்டி மாணுருவை விட்டி நவமணிகளிழைத்த புஜகோத்தி யுடையதும், பலகலனு மணிந்ததும், பொன்மாலை பூண்டதும், நீண்ட கோரபயல்லுடையதும், மிகப் பயந்தருவதுமாங்கிய தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, பாணவேதனையினால் துடித்து, மாண மடைந் தன்ன பெருமாளும இவன இவவண்ண மிறந்ததைக் கண்டு சேதையச் சிந்தித்து, இம்மனை உண்மை யன்று, மாரீசன் செய்த மாயையே ? ஆதலி னிமமாணைப் பிழக்க வேண்டுமதிலலை. என்று முன்பு லக்ஷ்மணன் உரைத்த வாக்கியமே யதார்த்த மாயிறறேயென்று எண்ணி, என்னு லவவண்ணமே கொலையெயப்பட்ட இந்த மாரீசனும் என்னுடைய கண்டவொலிப்போலக் கூவி யழுகனே || இகனைச் சேதையும் லக்ஷ்மணனுக்கேட்டு எளசெயவார் களோ ? எனறெண்ணி, அச்சக்தினுல் மயிரகருச்செந்நது கடுந்தயுயர்ந்து, மற்றொருமானையும் அடித் ததன் மாமஸத்தை எடுத்தககொண்டு மீண்டு ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி, வினாவாகப் புறப்பட டெழுந்தருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நாரபத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இகதச சருகததிலும் சேத லக்ஷ்மணனை யனுப்பாளோ வெனவும், லக்ஷ் மணன் அவன் சொற்படி வாரானே வெனவும், பெருமாள் சிந்தித்தத் தயருற்றன ரெனவே யுணர்க

நாற்பததைந்தாவதுசருக்கம்.

பிராட்டி இனையபெருமானை முனிந்தவளபோல வன்மொழிமொழிற்

தயப்ப இனையபெருமானும் பிராட்டியைத் தனியே விட்டுப்

பெருமானை நோக்கி, எதிராகச் செல்லுதலு

இங்கே பிராட்டியும் மாரீசனிடக் கூகுரலைக் கேட்டுப் பெருமானை
தொனிகு நிகராக விருப்பதை யறிந்து, இனையபெருமானை நோக்கி,
மைத்துனரே! நீர் வினாவாகச் சென்று உம்மையதாக காலங்க, மிகத்
துயருறவுக் கூவுகின்ற உம்மையரின் தொனியைக் கேட்டபின்னா, என
னுயிர எனனிதயத்தில நிலைக்கின்றிலது, நீர் சென்று உம்மையரைப்
பாதுகாத தருளாக, உம்மையர் தஞ்சம வேண்டிக் கூவுகின்றமைமீன்,
நீர் வினாத்தோடிக், காளை சிவதங்களின வசத்தி லகப்பட்டாப்போல
உமையார் அரக்கரகனது வசத்தி லகப்பட்டனாபோலும், என்று
செல்லுமபடித் துண்டி ஏவினா. இனையபெருமானதுகேட்டுப் பெருமா
னுடைய திறமையையும், பிராட்டியையே பாதுகாததிருக்கும்படி யப்ப
தமக்குச் செய்த கட்டளையையும், மாரீசன் கபடத்தையும் ஆராய்ந்து,
செல்லாது நின்றனா, பிராட்டி யதுகண்டு மிகச் சுளித்து, இனையபெரு
மானை நோக்கி, மைத்துனரே! நீரிதுகாறும் நடப்பினாபோலிருந்தும்,
உம்மையார்க்கு நீர் மாறறுத்தாய குமாரராதலின, பகையாளிபோலக்
காணப்படுகின்றீர், அலலீராகில, உம்மையரிவண்ணனா துன்புற்றிருக்
கையிலுஞ் செலலீரோ? நீரொனையடைவதன்பொருட்டு ஐயரிமக்கவே
நினைக்கின்றீர் போலும், எனமீதுமககு வேடகையிலதாயின், நீரிப்பொ
முதம் செலலீரோ? என பாததா துன்புறுவதே யுமககுப் பிரியமென
நினைக்கின்றேன்; அவர்மீதுமககன்பேயிலது, ஆதலாலேதானேநீர்சின்தை
யின்றி, இவ்ரு நிறகின்றீர், என் பிராணநாயகா இறந்தபின், இங்கெனது
லுமக்கு யாதுபயன் கிடைக்கும்? என்று கடுமொழிகள கூறினர்.
இனையபெருமானும் இவ்வண்ணத் துயருறவுக் கண்ணிப்பெருசகிக் கொடு
மைகொண்டொத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக்
கேள் அன்னையே! உமது பர்த்தாவாகிய என்னையா பன்னகாசர கந்தர்வ
தேவமானாது ராக்ஷஸரிகளெல்லோரும் ஒன்று கூடி எதிர்த் தடர்க்
கெடும் வெல்லப்படுவோ? இவ்விஷயத்தி லையமேயிலது? போரில்
என்னையரை எதிர்த்து நிற்பவன், தேவர்களுள்ளும், மனிதர்களுள்ளும்,
கந்தர்வர்களுள்ளும், பறவைகளுள்ளும், ராக்ஷஸசோக கின்னராதிக
ளுள்ளும், மிருகங்களுள்ளும், தானவர்களுள்ளும், ஒருவனு மிலன்;

என்னையர் போரி லொருவராலும் கொலைசெய்யப்பட்டுவரலலா, லின், நீர் இவ்வாறு மொழியறக; பெருமானே விட்டுத் தேவர் தனியே எழுந்தருளியிருக்கையில், யான விட்டுச் செல்லேன, என்னையாது பலம் ஒருவராலும் தடைசெய்யத்தக்க தன்று, மூவுலகத்தோரொல்லோரு மொன்று சேரினும், என்னையோ வெறவி யுறுவாடலலது, தோல்வி யுறர்; நீர் அயருறறக, மகிழ்ந்ருக்க, உமது பார்த்தா ! அம்மாரீ சனைக் கொலைசெய்து வினாந தெழுந்தருளவா பாரீர், அந்த வொலியும் என்னையாது கண்டத தொனியே யனது, யான நன்குணர்வேன், வேறொருவன மாயையால அவவண்ணங் கூவினன், அந்த மாரீசனுடைய மாயையே யிது, கந்தாவநகரம் போன்றது, உண்மை யன்று; என்னையா உம்மை என்னிடத்தில வைப்பாக அளித்து விட டெழுந்தருளினா, ஆதலின், யான உமமைத தனியே விட டெயதேன; என்னையர் கரன முதலிய வரககாகையக் கொலைசெய்தமையின, மறுமுள்ள வரககாகளெல லோரும் நமமேல் பகைகொண்டி ஸமயமபார்த்திருக்கின்றனாகள, அவ வரககர்களோ கொடுமைகொண்டி பலபோகாது தொனிபோலக் கூவு கின்றனாகள; நீர் இவ்வண்ணஞ் சிந்தையுறறக, என்றிவ்வண்ணம் பலவாறாக மொழிந்து தேற்றினா; பிராட்டியார அதுகேடும் மூன்று தேறும் விரும்படவரு முனிவுகொண்டி கண்கள சிவந்து இளையபெருமானே நோக்கி, அடா நீசா ! அருளறறவனே ? கொடியவனே ? குலங்கெடுப்ப வனே ? பெருமாளிறப்பதே யுனக்குப் பிரியமென வெண்ணுகின்றேன் ! என் பதி ! இறக்குகவெனறே ! இவ்வண்ணம் ஸமாதானம்போல உணர்க் கின்றனே ? நீ யவர்க்குச் சககவாதகிமகனாதலின், நீ இவ்வண்ணம் நினைப்பதும் வியப்புறகக்கதன்று, உனனைப் போன்றவர்கள் உள்ளத்திற் கொடுமை கொண்டி, புறத்தில் நட்பினாபோல இருக்கின்றனாக ளல்ல ரோ ! நீ பொருட்டே காட்டில சனியே பெருமானைப் பின்றொடா ந்து வந்தனே; ஒருவேளை பாதனே பெருமானைக் கொலைசெய்து என்னை எடுத்துவருமபடி யுனனை ஏவி யிருக்கின்றனனபோலும், இவ்வண்ணம் உன்னெண்ணமும், பாதன் எண்ணமும், முடியுமெனக் கருதற்க; கரு டெயதலபோன்ற திருமேனி யுடையவரும், தாமரைசித்தழபோன்ற திருக் கண்களை யுடையவருமாய் என் பார்த்தாவைச் சோகதபின, மற்றொரு வனை யான் காமுறவேனோ ? அடா லக்ஷ்மண ! உன்னெதிரிலேதானே யான் உயிரை விட்டு விடுவேனல்லது, பெருமாளினறிக் கணப்பொழுதும் பிழையெனன்று மிகக் கொடுமையாக மொழிந்தனா கும்புண்களையும் வென்ற இளையபெருமானும் சீதாதேவி மொழிந்த அந்த வன்மொழியையு செவியுற்றப்பிராட்டியாரைநோக்கிக் கைகுவித்துக் கேளீர்பிராட்டியாரே நீர் மொழிந்த வல்லுனாக்குப் பதிலுனாகக் விரும்புகின்றிலேன்; நீர் எனக்குத் தெய்வ மல்லீரோ ? நீரிவ்வண்ணம் மொழிந்ததும் வியக்கத் தக்கதன்று. நீரும் பெண்ணுகின்றீரல்லீரோ ?—

யிருப்பது தகாதென்றாயந்து, பிராட்டியார்க்குக் கைகூப்பித் தண்டம்
ஸம்பித்துப் புறப்படிக் கணமறையுமளவும், பிராட்டியாரைத் திரும்
பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு தீரங்கொண்டு, பெருமானெழுந்தருளி
யிருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றாருளினா ■

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரததைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

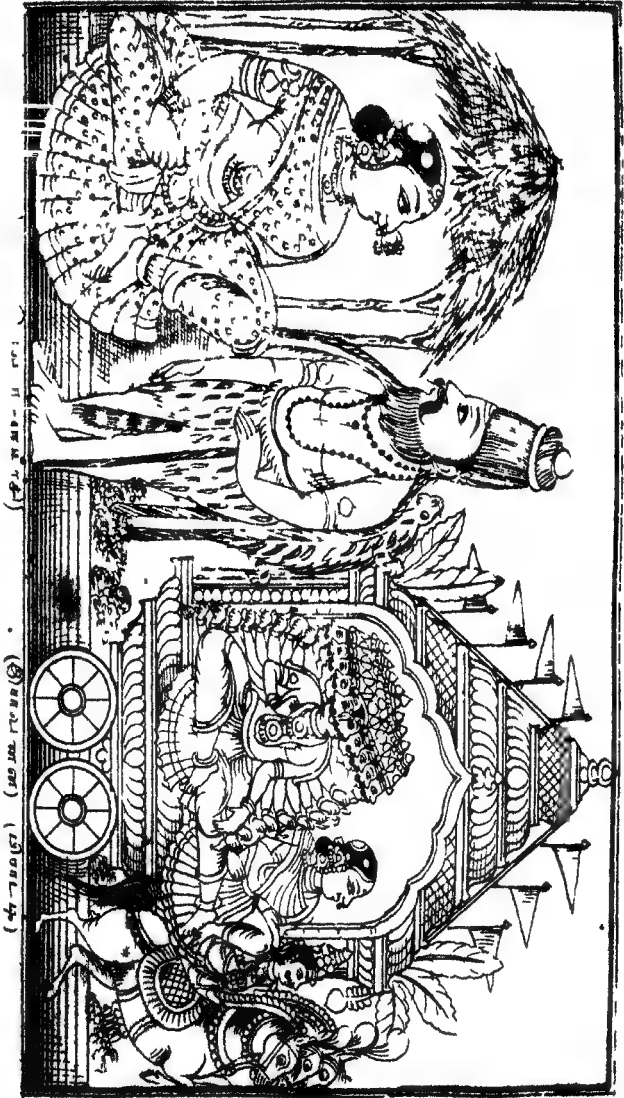
நாறாத்தாராவது சருக்கம்

பிராட்டியார் முனிலேவும் பூண்டு வந்த ராவணனை முனி
யெனவே எண்ணிப் பூஜையெய்தருளியது

இளையபெருமா எவ்வண்ணம் பிராட்டியாரால் வனமொழியுரைத்
தெய்வாபட்டுச் சினமுதறுப பெருமானை நோக்கி, விரைவாகச் செல்லு
கையில், இவகே ஸமயம்பாத்திருந்த ராவணனும் இதுவே நல்ல இடம்
மென்று மெதுவான காஷயத்தை யுடுத்துச் சிகைப்பொருந்திக் குடை
பிடித்துப் பாதுகையேறி, இடதுதோளில திரிதண்டத்தையும், கமண்டிலு
வையும் பூட்டித் துறவறத்தோன் வேஷங்கொண்டு, சந்திர ஓங்குக
ளின்றித் தனியே நின்ற சங்கிப்பொழுதை நள்ளிருள் கிட்டிலுதுவதால்
ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களினறித் தனியே யிருக்கின்ற பிராட்டியாரைக்கிட்டு,
திருக்கை விட்டுப் பிரிந்த ரோஹிணியைக் கொடிய அங்காரகன் காண்பது
போலக் கண்டனன், அப்பொழுது ஜனஸ்தானத்திலுள்ள மாங்களும்,
அவனைக் கண்டு அசைந்தில, காற்றும் வீசற்றிலது, விரைந்து பெருகு

■ இளையபெருமான யாவும் மறிந்தவராயினும், பெண்கள் கொடியவர்களென்பதை
வெளிப்படுத்தவதற்காகவும், ராவணன் வந்தெடுத்தக்கொண்டு போனபின்பு, இவா
மனம் எவ்வண்ணமாகுமோவென்றெண்ணி, அவருடைய மனவுறுதியை யறிவதன்
பொருட்டும், பெருமானுடைய மாவதாததமியத்தை வெளியிடுவதன் பொருட்டிமே
யும் பிராட்டியாரை விட்டுச் செல்லெனென்றான். பிராட்டியாரும் தம்முள்வருதி
யுள்ள கறிவிப்பதன் பொருட்டும், ஒடுவேளை இவர் சென்றா திருப்பார்களில்,
இவர்களை யறிவதற் கிடமில்லையெ யென்றும் கருதிச் சினமுற்றவர் போலவும்,
முறவா போலவும் பாவித்து, வனமொழி 'மொழிந்தனர். அதற்கு இவ்வண்ணம்
வியாஜமாகக்கொண்டு, ராவணனை யுத்தேசித்தே இகழ்ந்தனரென்று யுத்தேசித்தனர்
கருத்து இவ்வண்ணமனராயின், இளையபெருமான் ஏன் பிராட்டியார் வந்ததனை
மறுத்தனர்; பிராட்டியாரும் ஏன் மறுத்தனரென்றனர்; இளையபெருமனும் பிராட்டி
யாரையும் அழைத்தனரென்று ஏன் ஸ்ரீராமபிரானிடக் சென்றனர்; முதலின்,
இவை யாவும் மனவுறுதியாவனவெனவே யறிசு;—

(୧) ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍

(୨) ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ (୩) ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍

கின்ற கோதாவரிநதியும், அவனைத்தண்டனாசரி, மெல்லெனப் பெருக முயன்றது; மிகவுந்தியனான மிகவும் ஸலலாராகிய சோபிராட்டியாரான முனியுருவங்கொண்டு கிட்டி, சனி சித்திராநகரத்திரத்தை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல வெகிர்பட்டுப் புல முடிய பாழங்கொறுபோல உளத்தில் திமைகொண்டு, புறத்தி லீனிமை பூண்டு, மிகப் புகழுற்றவரும், ஸல மளிப்பவரும், அழகிய கந்தோஷ்டங்களை யுடைய முழுமதிபோன்ற முகத்தவரும், துயருறறுக் கணணீர பெருக்கி யழுப்பவருமாகப் பர்ண சாலையில் விற்றிருக்கின்ற பிராட்டியாராககண்டு தியொழுக முடையோ னாதலின், காமவேடகைகொண்டு திகைத்து நின்ற, பின்பு தேர்ந்து, வேதாந்த வாக்கியங்களை யுரைத்துக் கொண்டு, அருகில் வந்து, பிராட்டியா னோடு பேசுகிப் பெண் மணியே ! நீ தாமரைமலரை நீங்கிய மலர்மகளை போலத் திகழ்கின்றனை ; இவவுலகினில் உனக்கு நிகரான பெண் ஒருத்தியு மில்லை ; யாவள் ? தங்குகொடி போன்றனை ; பீதகவாடையுடுத்தனை , தாமரையோடையோலத் தாமரைமலர்மலைப்பொருந்தி யிருக்கின்றனை ; ஸிலமகனோ ? பூமகனோ ! நாமகனோ ? ரதியோ ? காந்தியோ ? கோத்தியோ ! அப்சரசோ ? நறசெல்வமோ ? யாவள் ! தன்னிச்சையாய் இவ்வெய்தனை, உன்னுடைய பற்கள் ஏற்றத்தாமழவற்றனவும், துனியுள்ளவம், நயமுற்றனவும், வெண்மை கொண்டனவு மாகின்றன , கண்களே ஆகன்றனவும், அழகுகறனவும், செவ்வரி படர்ந்தனவும், கருமைபுற்றனவுமாகிவிடங்குகின்றன, தொடைகளிரண்டும் யானைத்தாங்கிகைகளிபோன்றன ; குச்சுகளும் பனம்பழம் போன்றன, மணிவடிகளணிந்தன ; அழிய முடிய புன்னகையினோ ! அழகிய கண்களை யுடையவளே ! நீ என் மனத்தை நதிகளையையோல அழிக்கின்றனை ; பிழக்குள ளடங்கிய துண்ணிடை யினோ ! அழகிய கூந்தலுடையவளும், பெண்ணிலகணங்களை யாவும் பொருந்தியவளு மாகின்றமையின், உன்னைப் போன்ற பெண்ணைத் தெய்வப் பெண்களுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், யகூப பெண்களுள்ளும், கின்னராகளுள்ளும், ஒருத்தியையும் இவ் புவியில் யான் கண்டிலேன் , உன்னுடைய சிறந்த அழகும், அங்கங்களின் மேன்மையும், நறபருவமும, இக்காட்டில் நீ தனியே வாஸஞ்செய்வதும், என் மனத்தை மயக்குகின்றன, அத்தனமையளாகிய கொடிய அரசுக் ஓர்கள் வாழ்கின்ற இவ்விடத்தில் வாழத்தக்கவளல்லே ! ஆகலின், இங்கிருந்து யிழுக்க ; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக ! அழகிய மேனமணிமாடங்களிலும், நகரங்களினருகிலுள்ள உத்தியான வனங்களிலும், மணங்கமழ்ந்து மலர்ந்த பூந்தோட்டங்களிலும், வாழவது தரும், நீ யணிந்த மாலை ! நீ யுண்ட உணவு ! நீ யுடுத்த ஆடை ! நீ மகிழ்ந்தனைந்த பர்த்தா ! இவ்விடத்தில் "சிதப்புற்றோரென யான் நினைக்கின்றேன் ; நீருத்திரர்களுள் சேர்ந்தவனோ ? மருதநகருள் சேர்ந்தவனோ ! வனங்களுள் சேர்ந்தவனோ ! யாவள் உரையாய் ; தேவதை யெனவே யான் நினைக்கின்றேன் ;

இவ்விடத்தில் தேவருந்தர்வ கின்னராநிகன் ஒருவரும் வருகின்றிலர்கள் ; இராக்கதாகனே பெரும்பாலும் திரீகின்றனர்கள் ; இவ்விடத்தில் நீ தனியே எவ்வண்ணம் வந்தனை ; இங்குக் குரங்குகளும், சிங்கங்களும், ஓநாய்களும், வேங்கைப் புலிகளும், மானகளும், கரடிகளும், நரிகளும், மறறும் கொடிய விலங்குகளும், கழு முதலிய பறவைகளும் உலாவுகின்றன ; அவைகளைக்கண்டும் எவ்வண்ணமும் அஞ்சுகின்றிலை ; மதமேறித் திரிகின்ற காட்டி யானைகளைக்கண்டும் நயங்குகின்றிலை ; நீ யாவன் ? யாருடையவன் ? என்கிருந் தெயதினை ? இங்குறைவதற்குக் காரணம் யாது ? யானை தனியே யிருக்கின்றன ? இவைகளை முற்று முரைசெய்யா பென வினாவினன். பிராட்டியாரிவ்வண்ணம் ராவணனால் புகழ்ந்து வினா வப்பட்டி, அவனை புண்மையாகவே வேதயெனன வெண்ணி, அர்க்கியம் பாத்தியம் முதலிய பூஜோபசாரங்களினால் பூறிப்பதற்காக முதன்முதல் தவிசுதந்தளித்து, பாத்தியங்கொடுத்து, அநநாம சித்தமாக இருக்கின்ற தென ஷ்ராதது, அவன அஞ்சாமைக்குரிய முனிவேஷம்பூண்டிருக்கின்ற மையின, அமுதுசெய்ய வாரீரோன மொழிந்து, கனிகள் முதலிய நல்லுணவுகளையும் தந்தளித்தருளினா பிராட்டியாரிவ்வண்ணம் கசடற்று மொழியிறும், ராவணன் தான தனனினத்தாருடன் மடியுங்காலம் கிடமுனமையின, அவனா எயித்தோடவேண்டுமெனறே நிசசயங்கொண்டனன பிராட்டியாரும் காடெங்கும் திரும்பித்திரும்பிப் பாராததுக்கொண்டிருந்தவராயினும், ப்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைமாதிரி கண்டிலராயினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரபத்தாராவது சருககம்

முறறிற்ற.

நாற்பத்தேழாவது சருககம்

ராவணன் பிராட்டியார வாக்கியத்தைக் கேட்டு முனிநது, தன் திறமை யினையும், உறையிடத்தையும், நம்செல்வத்தையுங்கூறி, அவரைத் தனக்கு மனையிராகும்படியும் மொழியப் பிராட்டியாரும் அவனைச் சீறி இகழ்ந்தது.

தறவறத்தோன் வேஷங்கொண்ட ராவணனா வைவண்ணம் வினாவப் பட்ட பிராட்டியாரும் இவன தவசியும், அதித்ய மாகின்றமையின், யான் உண்மைகூறாவிடின், சாபமியோனாவென்று அஞ்சி, முகூர்த்தகாலம் திருவுணத்தில் எண்ணிப் பின்பு, ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் மாயோகி ! யான் மிதிமைக் கிறைவனுயி ஐனசுக்காவர்த்தியின் திருமகள் ; சிதைபென்னும்

பெயருடையேன; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; ஸ்ரீராமபிரான மனையா
 னாகின்றேன, யான் திருமணஞ் செய்துகொண்ட இன்னர், திருவயோத்தி
 யில் பன்னிரண்டாண்டு பதியுடன் கூடிச் சிதநத பேரகங்களை யனுபவித்துக்
 கொண்டி வாழ்ந்திருந்தேன; பதினமூன்றாவது வருஷத்தில் என் மாம
 னார் என் பர்த்தாவுக்குப் பட்டங்கட்டிமபடி ஆலோசனைசெய்து, அதற்குரிய
 பண்டங்களைச் சேர்க்கையில், கைகேயி பெனனும் என் மாமியார்
 அச்செய்தியைக்கேட்டுத் தம் பர்த்தாவாகிய என மாமனாகக் கண்டு, அவர்
 தமக்கு முனப்பளித்திருந்த இரண்டி வரங்களுக்கும், என பர்த்தாவைக்
 காட்டி லனுப்புலகதையும், தம்புத்திரராகிய பரதாழ்வானாகுப பட்டங்
 கட்டுவதையும் கோரி, இவ்விரண்டுவரங்களையும் நீ எனக் களித்தருளீ
 ராகில், யானிப்பொழுது உணவும் உணவேன, உறங்கலுஞ் செய்யேன்;
 நீ பருகலுஞ் செய்யேன, ராம னிப்பொழுது தப்பேகைக் கொள்வானாகில்,
 இதுவே எனனுயிர் வாழ்க்கையின் முடிவாகும், என்று விரும்பி யுரைத்த
 னர். என் மாமனாரும் ஸத்தியவாந் யாதலின், அவரைப் பலவிதமாக
 வேண்டியும், அவருடன் படாமையினால், மிகச் சிந்தையுற்று நின்றனர்.
 அப்பொழுது என் பர்த்தா! இருபத்தைந்து திருக்கூத்திர முடையவா;
 யான் பதினெட்டு வயதுடையாளெனப்பட்டேன், அப்பொழுது என்
 பர்த்தா! ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமனென்று எவரும் புகழப் படவரும், நற்குண
 முடையோரும், ஸத்திய முடையோரும், தூயமை கொண்டவரும், அகன்ற
 திருமாரபுற்றவரும், செந்தாமரை இத்தழபேனற திருக்கண்களை யுடை
 யோரும், நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களை யுடையோரும், எல்லாவுயிர்
 களுக்கும் இனியரும், மிகத் தோவாவலி புறறவருமாகி வினங்கினர்.
 ஆயினும், என் மாமனார் காழகராகிக் கைகேயியாககுப் பிரிபுஞ்செய்வதன்
 பொருட்டுத் தம் அவரை நிராகரித்து, என் பர்த்தாவுக்கு அப்பேகைஞ் செய்
 வித்திலர், அப்பேகைத்தின் பொருட்டே என் பர்த்தா! தந்தந்தையினருகிற
 செலலுகையில், கைகேயி என் பர்த்தாவை நோக்கி, அடா ராமா! உன்
 தந்தை கட்டினாயிட்டதை யானே மொழிகின்றேன கேளாய, இந்த ராஜ்ஜி
 யம் பரதனுக் களிக்கக்கடவது. நீ ஓன்பதம் ஐந்தங்குடிய வருஷங்களில்
 ஐந்திறுதை; இவ்வண்ணம் நீ செய்து தந்தையைப் பொயம்மையி
 ன்றும் பரதனுத் தளிக்க; எனறு நான்மறறு, மண்ணுசையுற்று
 யாழித்தனா, என் பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமபிரானாரும் அச்சமறறவரும்,
 தான்வலி பெற்றவருமாதலின், அவ்வண்ணமே யாருகவென்றதுடன்பட்டுக்
 கைகேயியின் வாக்கியத்தின்படி விதம் பூண்டு தண்டகாரவரியமுடைந்
 தருளினர்;

ஐத்யுஷ்ரபிசுஷ்டாநுஷ்ரத்யம் ட்ரூயூஷ்ரபிசுஷ்டம் .
 ஐத்யுஷ்ரபிசுஷ்டாநுஷ்ரத்யம் ட்ரூயூஷ்ரபிசுஷ்டம் .

ததயான்னபரதிகருஹ்ணீயாததையம் ப்ருயான்னசாகருதம்
 ஏததபரஹ்மணராமஸ்ய தருவமவரதமனுததம்.

கேட்டருளீர் அந்தணரோ ! என் பர்ததா வொருவர்க்கு வேண்டியவை
 களைக் கொடை செய்வாரே யல்லது, ஒருவரிடத்தினின்றும், தாம் ஒரு
 பொருளைக் கோரிக்கை கொள்ளாரா ; உண்மை யுடைப்பாரோ யன்றிப் பொய்
 யுடையாரா, என பர்ததாவுக்கு இதுவே சிறந்த அளவற்ற விரதமாகும் ;
 இவர்க்குத் தமபியும், மஹதுததாய் குமாரரும், மிகத் தோள்வலி யுற்ற
 வரும், இலகருமணனென்னும் திருநாம முடையோருமாகிய ■■■■■ மைத்து
 னர், இவர்க் கெக்காலைகளிலும் துணையாகி யிருக்கின்றனர், ஆதலின்,
 யாவரும் மூவரும் கைகேயியார பொருட்டி, ராஜஜ்யத்தைத் துறந்து, இக்
 கானகஞ்சோந்து, திறமையிஞ லசசமின்றித் திரிகின்றமை, என் பர்த்தா
 வும் தமபியுடன் காட்டிலுள்ள உணவுகளை மிகுதியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு
 கண்பொழுதில் இங்கெழுந்தருள்வார், தேவரியகு முகூர்த்தகாலம்
 இளைப்பாறுக, இவ்விடம் துமமைப் போன்றவர்க ளிளைப்பாறுவதற் குரிய
 தே ? துமமுடைய திருநாமத்தையும், மரபினையும், திருமாளிகையையு
 அருளிச்செய்க ; நீர் ஒருவராக இந்நத் தண்டகையி லேன் திரிகின்றீர்,
 உண்மையாக மொழிக, என்று இனிமையாக வினாவினா, கபடவேஷம்
 பூண்ட அக்கொடிய ராவணனும், அம்மொழி கேட்டுப் பிராட்டியாரை
 கோர்க்கிக் கேளடி பெணமணி ! யாவனும் தேவாலய பன்னகாகளுடன்
 கூடிய மூவுலகங்களும், அச்சமுற்றுத் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டனவோ ?
 ■■■■■ அரக்கரக ளெல்லோர்க்கு மிறைவனோ ? அவனே யான் ராவண
 னென்னும் பெயருடையேன், சூற்றமேதமற்ற கட்டழகி, பொன்னின
 வண்ண முடையவனும், வெண்பாட்டுத்தவனும், இனியாளுமாகிய
 ஷண்னைக் கண்ணுற்ற பின்னர், என் மனைவிகளிடத்தில் ஆசையுறுகின்ற
 லேன, யான் எல்லாவுலகங்களினின்றும், சிறந்த பெண்களை எடுத்துவர்
 திருக்கின்றேன் ; அவர்களெல்லோர்க்கும் எனக்கும் ராணியாகி, எனக்குப்
 பட்டமவரிஷி யாகுக, உனக்கு மங்கல முண்டாகுக, கடலினிஷ்டையில்
 இலங்கையெனனும் நகரியே யானுறையும் இடம், அது கடலினால் ■■■■■
 பட்டும், திரிகூட மலையினுச்செயில் கட்டப்பட்டு மிருக்கின்றது ; அவ்வி
 தில் புறப்பல உத்தியான வனங்களில் எனனுடன் கூடி விளையாடுக ;
 விடத்தை ■■■■■ கண்ணுறுவாயாகில், இக்காட்டிலுறைய விருப்பமுறு ;
 கலங்கையுமணிந்தழகிய ஐயாபிரந்தாதிகள் எனக்குப் பணியிடை கொ
 வார்கள் ; ஆதலின், ■■■■■ எனக்குப் பாரியை (ஒளியிற் சிறந்தவன்) ■■■■■
 என்று, வன்மையாகக் கூறினன், பிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்

முனிந்து, அவனை எதிர்த் திகழ்ந்து, அவனை புத்தேசித்துக் கேளா
 சாவனா! மாமலைபோல அசைக்க வொண்ணாதவரும், மஹேந்திரனுக்கு
 நிகரானவரும், பெருங்கட்டலபோலக் கலகக வொண்ணாதவரும், ராஜ
 லக்ஷணங்கமொல்லாம நிறைந்தவரும், ஆலமாமபோல உயர்ந்து படர்ந்து
 தழைத்துத் தன்மைபுறறு, எல்லாககாலையிலும் எல்லாவுயர்களுக்கும்
 இனியவரும், ஸத்தியந்தவறாதவரும், சிறந்த பாககியமுடையவரும்,
 நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவரும், அகன்றுயர்ந்த திருமார்
 புறவரும், சிங்கத்தை நிகர்த்த பராகசிசம முடையவரும், மானிட
 மொல்லோகரும் சிறந்தவரும், முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டல
 முடையவரும், புலன்களை வெவ்றவரும், சிறந்த புகழுறவரும், மஹா
 த்துமாவும், முதல தேவுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரராயே சோந்து, மறறொரு
 வரையும் கனவிலுங் கருதேன், நீயோவெனில், நரி பெண க்குக்கததைக்
 கோருவதுபோல என்னைக் கோருகின்றனை, யானுனக்கு வாயப்பேறு?
 கதிரவன ஒளிபோல யான உனனூல தொடுவதற்கு முரியவானே;
 யாயுளமாளுங்காலம் கிட்டினமையின், ஒரு மரத்தைப் பல மரங்க
 ளாகவும், பொன்னிற முடையதாகவும் காண்கின்றனபோலும், இவ்
 வண்ண மலையாயின், ஸ்ரீராமச்சாணுக க்ளிய மனையாகிய என்னை
 எடுத்தோட விருப்பதுவாயோ! இவ்வெண்ணங்கொண்ட நீ பசிபுற்
 றுச் சினங்கொண்டு படுத்திருக்கின்ற சிங்கம், நச்சாவம் இவற்றி
 னுடைய பற்களை வாயினின்றும் பிடுங்கி எடுக்க முயலுகின்றனை
 போலும், சிறந்த மந்தரமலையைக் கையிலேந்தக் கருதுகின்றனை;
 கூட விஷத்தை யுண்டும் பிழைத்து நலமுற விரும்புகின்றனை; கண்களை
 பூசியினூல துடைத்துக்கொள்ளுகின்றனை; கூரிய பானினை நாலினூல
 நக்குகின்றனை; பெருந் கலலைக் கழுத்தில கட்டிக்கொண்டு ஆழ்கடலைக்
 கடந்து செல்ல நினைக்கின்றனை; ஸூரிய சந்திராகளிருவரையும் இரண்டு
 கைகளினூல பற்றி எடுக்க நினைக்கின்றனை; சூழ்ந்தெறிக்கின்ற தழலைத்
 துணியில சுற்றி எடுக்கத் துணிகின்றனை, எஃகினூல் செய்யப்பட்ட
 கூரிய சூலங்களின் துணிகளின்மீதோடக் கருதுகின்றனை; ஸ்ரீராம
 னுக்கு மிக இனியனும், கற்பினனும், நன்னடக்கையினனாகிய என்னை
 யபற்றிகக் கினைக்கின்றனை யலையோ! சிங்கத்திற்கும், நரிக்கும்,
 எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சிறந்த மதகியுத்திற்கும், கழுநீர்க்கும், எவ்
 வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ! சிறந்த தங்கத்திற்கும், ஈயத்திற்கும், எவ்வளவு
 ஏற்றத்தாழ்வோ? சந்தனக்குழம்புக்கும், சேறுகூரும், எவ்வளவு ஏற்றத்
 தாழ்வோ? யானைக்கும், பூனைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ! கலுழ
 னுக்கும், காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? மயிலுக்கும், நீர்க்
 காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ! அன்னப்புளளுக்கும், கழு
 ருக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு என்
 பந்தாவுக்கும், உனக்குமுளது; அத்தன்மையாகிய என் பந்தா

கோதண்டத்தைத் திருக்காதிலேகி, இங்கிரனுக்கு நிகரான பிரபாவ முடையாய எழுந்தருளி யிருக்கையில், ■ என்னை வலுவில் திருடிக்கொண்டோடினையாதினும், என கற்பனை யழிக்க நீ வல்லவனாகாய்; அரிசியென்று வசசிரமணியை ஏறும்புகள் மொய்த்துக்கொள்ளினும், அது அதனைப்பூஜித்தது ஜரிப்பித்ததுக கொள்ளுமோ? கொள்ளா; ஈயுடன் நெய்யைக்குடித்தாலும், அது வமனமாகிவிடுமே யன்றி, ஜீரணிக்குமோ? என்றிவ்வண்ணம் அவன் நலமுறுமாறு கூறி, அவன் யாது செயவானே வென்று காற்றினுலசைக்கப்பட்ட வானுமரம்போல நடுங்கித் துயருற்றனா. ராவணனும் இவர் இவ்வண்ணம் அசச்சங்கொண்டு நடுங்குவதைக் கண்டு மேனமேலும் அசச்சமுறுத்துவதன்பொருட்டுத் தனது குலத்தையும், பலத்தையும், பெயரையும், செயலையும், மொழியைத் தொடங்கினன்.

ஆரணயகாண்டத்தில நாரபத்தேழாவது சருக்கம்

முதலிறறு

நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ராவணன் சினமுறுத்த தன திறமையை யுரைத்துத் தனனைத்

தானே புகழ்ந்து, தனனைச் சேருமபடி யுரைக்கையில்,

பிராடடியாரும் இருமடங்கு முனிந்து, அவனை

எதிர்த்துரைத் திகழ்ந்தது.

பிராடடியார இவ்வண்ண முளாசெய்கையில், ராவணன் கேட்டுச் சினங்கொண்டு புருவத்தை நெரித்துப் பிராடடியாரை நோக்கிக் கேளடி. ஜானகி! என்னை ■ யாொன்று நினைத்தனை? யான் குபேரனுக்குத் தம்பியும், ராவணனென்னும் பெயர் பெற்றவனும், பத்துத்தலைகளை யுடையோனும், மிகத் தோளவளி யுறரேனுமாகின்றேன், தேவகந்தர்வபிசாச பதகோரகாதிகளும் என்னைக் கண்டு அசச்சங்கொண்டோடுகின்றனர்; முன்பொருக்கால் குபேரனும் என்னுடன் போய்செய்து தோலவி யுற்றனன். அதுமுதல் எனனிடத்தில அச்சத்தினால் ஸங்காபுரியையும் விட்டு விட்டுக் கைலாஸமலேசோந்து சங்கரானுகருகில் வாஸஞ்செய்கின்றனன்; அவனுடைய புஷ்பகமென்னும் திவயிப விமானத்தையும் யான் பறித்துக் கொண்டேன்; அதன்மீதேறிக்கொண்டே யான் நினைத்த விடங்கனிக் கெல்லாம ஆகாசமார்க்கமாகச் செல்லுகின்றேன். இங்கிரன் முதலிய தேவர்களும், யான் சினங்கொள்ளுங்காலையில கண்டு, அஞ்சி யோடி யொழிந்துக்கொள்ளுகின்றனர்; யான் எவ்விடத்திலிருக்கின்றேனோ?

அவ்விடத்தில் வாயுவும் அச்சத்தினால் மெதுவாக வீசுகின்றனன் ; கதிரவனும் வெம்மைபுற்ற கிரகங்களைத் தண்கதிராக்கி நிலவுகின்றனன் ; மாந்தளும் அசைவற்று நிற்கின்றன ; ஆறுகளும் வேகமின்றி, மெதுவாகப் பெருகி வருகின்றன ; எனக்கு நடுக்கத்தில் லங்கையென்னும் ராஜதானி யரக்கர்களால் நிறைந்து, இந்நிரனாக் கமராவதிபோல விளங்குகின்றது ; அது வெள்ளியாலும், தங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட கோட்டைச் சுவர்களை யுடையதும், வைரீய ரத்தினங்களால் செயத் தோரணங்களை யுடையதும், ரதஜதாரகபதாதிக்கினால் நிறைந்ததும், நிருத்தஜீவ வாத்தியங்களினொலி பரவியதும், கோரியவைகளையெல்லாம் அளிக்க வல்ல கற்பகமாங்கள் செழித்த தோட்டங்களை யுடையதுமாகி யிருக்கின்றது ; அவ்விடத்தில் நீ என்னுடன் கூடி விநோதமாயிருப்பாயாகில், இவ்விடங்களையும், மானிடப்பெண்களையும், கனவிலங்கருதாய், அன்றியும், அங்கே திவ்விய போகங்களையும், மானுஷபோகங்களையும் ஹகர்ந்து மகிழ்வாயாகில், அறபனான ராமனையும்நினையாய் ; தசரதமஹாராஜன் தனக்குப் பிரியான பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டிவித்து, மூத்தோனாயிருந்தும் ராமனைக் காட்டிலோட்டிவிட்டன னாகதோ ? ஆதலின், அரசிழந்தும், நேசர்துறந்தும், உறரோரிகழந்தும், காட்டைந்தும், துன்பம் நிகழந்தும் வருந்துகின்ற ராமனானுனக்கு யாது பயனவாயகும் ? அவன் முற்றுந்தறந்து தவசியாகிக் காட்டில் திரிகின்றனனே ? ஆதலின், அரசக்கர்களெல்லோர்க்கும் வேந்தனும், மிகச் செலவமுற்றோனும், புகழ் மலிந்த வனுமாகிய யானே உன்னைக் காமிதது வந்திருக்கையில், இப்பொழுது ■ என்னை யுபேசைக்கெய்வது தருகியற்றது ; என்னை ■ இப்பொழுது நிராகரிப்பாயாகில், துன்புறுவாய், புருசவனை யூர்வசி காலினாலுதைத்து மிகத் துன்புற்றனளல்லவோ ? ராமன் போரில் என் சுண்டுவிசாலுக்கும் நிகராகான் ; யான அரசக்களும், அவன் மானிடனுமல்லோமோ ? ■ வலுவில் ■ வேண்டுகிற்து, உனது பாககியமே பென்று எண்ணி, என்னைச் சேரக்கடவை என்று தன்னைப் புகழ்நதுரைத்தனன், பிராட்டியாரும் ராவணனின்வண்ணமுரைத்த வாககியதைக் கேட்டுச் சின மதிகமாகி யவனை நோக்கி, ஒருவருயினறித் தனியேயிருக்கினும் அச்சமின்றிக் கேளடா ராவணப் பயலே ! எல்லோர்க்கும் இதஞ்செய்பவனும், நற்குண நற்செயகை யுடையோனுமாகிய வைசிரவணனே எனக்கு அண்ணனென்று உரைக்கின்றாயே ? ■ யவன தம்பியாகியும், இவ்வண்ணந்தீச்செயல் புரிய எவ்வண்ணம் நினைக்கின்றனையோ ! அடா அரசக்கர்களெல்லோரும் விராவில் அழிவார்களென்பதில் சிறிது மையமில்லது ; மிகக் கொடியனும், காழகனும், தீச்செயலினனுமாகிய நீயே யவர்களுக்கீசனாயின யல்லையோ ? இந்நிரன மனையாகிய இந்நிராணியை எடுத்துக்கொண்டு போயினும், ■ யொருவேளை பிழைக்கினும் பிழைப்பாய் ; ஸ்ரீராமபத்நிரன் தேவியாகிய என்னை எடுத்தும் பிழைப்பாயோ மூடா ?

பிழையாய்; ■ என்னை எடுத்தோடி யமிழ்தத்தை யுண்பாயாயினும், ■ பின்பு, கணமும் பிழையாய்; இதனை யுறுதியாக நம்புக; என்று இகழ்க் ~~கூர்~~ செய்தனர்.

கூர்வையகாண்டத்தில் நரம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முறறிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் நிரூபங்கொண்டு பிராட்டியாரை எடுத்தோடுகையில்,

பிராட்டியார் நடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமனாக

கறிவிக்கும்படி யருளிச செய்தது.

இவ்வண்ண முறைத்த பிராட்டியாரது வாககியத்தை ராவணன் கேட்டு மிகவும் முனிந்து, கையைத்தட்டி முறுகித் தன்னுருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு ப்ராட்டியாரை நோக்கி, வைதேஹி ! நீ உன் மாதங்கொண்டு யானுலாத்த என்னுடைய பல பராக்ரமங்களைக் கேட்டி டிலேபோலும், யான் விண்ணிடையில் நினது பூமியையும் கைகளினால் மேலெடுக்க வல்லேன்; கடலனீரையம் பூதமும் குடிப்பேன்; மிருகநியு வையும் அடிப்பேன்; கண்களினால் கதிரவனையும் தகைவேன், பூதலத் தையும் பிளப்பேன், மலைகளையம் அசைப்பேன்; யான் காமரூபியும், காமித்தவைகளையெல்லாங் கொடுப்பவனுமாகின்றேன்; என்னைக் கண் ணுறுக; (யான் நித்திய ஸ்திரிகளுள் சோந்தமையின், காமரூபியும், கோரினவைகளை யளிக்கவல்ல திவ்விய தம்பதிகளை யுடையவனு மாகின் றேன் பாரீர்) என்றாராதகனன். அப்பொழுது அவன் கண்கள் சூரியாக் கினிகள்போல ஜொலிக்கின்றனவாயின, உடனே யவன் கபடஸையாவி

■ ராவணன் வாககியத்தில் சோமமும் பொருளாவன, (மானுஷஸூரியர்) லீலா மானுஷரூபியான பெருமானால் (நீ) எமமை (கதாயுவூ?) ஆயுள்மாண்டவாக ளாக நினைப்பீர்; ஸ்ரீராமனுடன் சோந்த மனமுடன் கூடினவராதலின், உமக்கு அற்பமான ராஜ்ஜியத்தினால் ■ பயனுமித, உகனற கடைகூததை ஸ்ரீராமனுடன் செய்தீரே யன்றி, எனபோன்றவர்களைப் பாபப்பீரோ? காமத்தினால் மனமத பாணங்களுக்குக் குறியாகிய என்னைக் குறித்த, நீர் மொழிவதற்கு தக்கவரவலீர்; ■■■ பொரு பொருளாகக் குறித்தாசெய்தபின், (பரிதாபம்) லங்காததீவை யடைவீர்; ஸ்ரீராமனை (அம்) ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவென்றே (சூல்யா?) (சூர்யா?) என்னுக; ஸ்ரீராமன் (நஸமீ) ஒப்பற்றவா; என்னுடன் போசெய்வதன் பொரு ட்டே அவர் மானிடராயினர்; உம்முடைய பாக்கியங்களுடன் கூடிய லங்காதகரியை யடைவீர்; ■■■ முதலியனவர்க வறிந்து கொள்ளுக;—

வேஷத்தை விட்டுக் காலாந்தகனுக்கு நிகரான தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, செவந்த கண்களையும், பொன்மணிக் குழைகளையுடைய காதுகளையும், பத்துத் தலைகளையும் பொருந்தி, வில் கணைகளாக் கையி லேந்தி, நீருண்ட மேகம்போலக் கறுத்து விளங்கிப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளீர் மைதிலி! மூவுலகிலும் சிறப்புற்ற பதியை நீ விடும்புவி ராகில, என்னைச்சோக; யான உமக்குத்தக்க பதியாகின்றேன்; (யான் = ம்மைப் பாதுகாத்துப் பேருமாஸிடத்திலுளிப்பேன்) யானுமக்கு மிகப் பிரியஞ் செயலேயேனே யன்றி, ஒருகாலையிலும் தீமை செய்யேன; மானிடனிடத்திலு விருப்பைத் துறக்க; (மானிடபாவத்தைச் துறந்து தெய்வத்தன்மையை மேற்கொள்ளுக) (மயி, மே, அயி) சேதமே! என்னுடைய உடம்பு யறியப்படக் கடவது அரசிழந்து, ஆயுள்ளுறிய ராமனிடத்திலு என்னுணங்களைக் கண்டு ஆசையுற்றிருக்கின்றன? (அரசிழவாதவனும், தன்னுடைய ஸங்கலபசித்தமான பலன்களை யுடைய வனும், பிறர்களினையுடைய கலங்கிட்டவனுமாகிய ஸ்ரீராமனை (பரி) துறந்து, மடமையும், அகங்காரமுடிகொண்ட என்னிடத்திலு எந்தக் குணங் களைக் கண்டு நீர் ஆசையுறுவீர்) அந்த ராமன் பெண்ணின் வாககியத் தைக் கேட்டு ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, இந்தக் கொடிய கானத்தையடைந்தனனல்லவோ? எனது செயலு, பிரியஞ்செய்வதற் குரியாரும், பிரியமுடையவருமாகிய பிராட்டியாராகக் கிட்டிக் காமமோகிதஞ்செய்தால்,

జగ్రహరావణసంహారః ఖేరోహారీనః
వామేశ్వరసంపద్యక్షం మూర్ధాశేషకరేణః
ఉర్యోస్తుదక్షిణేనైవ పరిజగ్రహహరినా

ஐகராஹராவணஸஹீதராம புதர்கேரோஹினீயவ

வாமேஸ்வரீதாமப்பதமாக்ஷம் மூர்த்ததேஷக்ரோணஸ

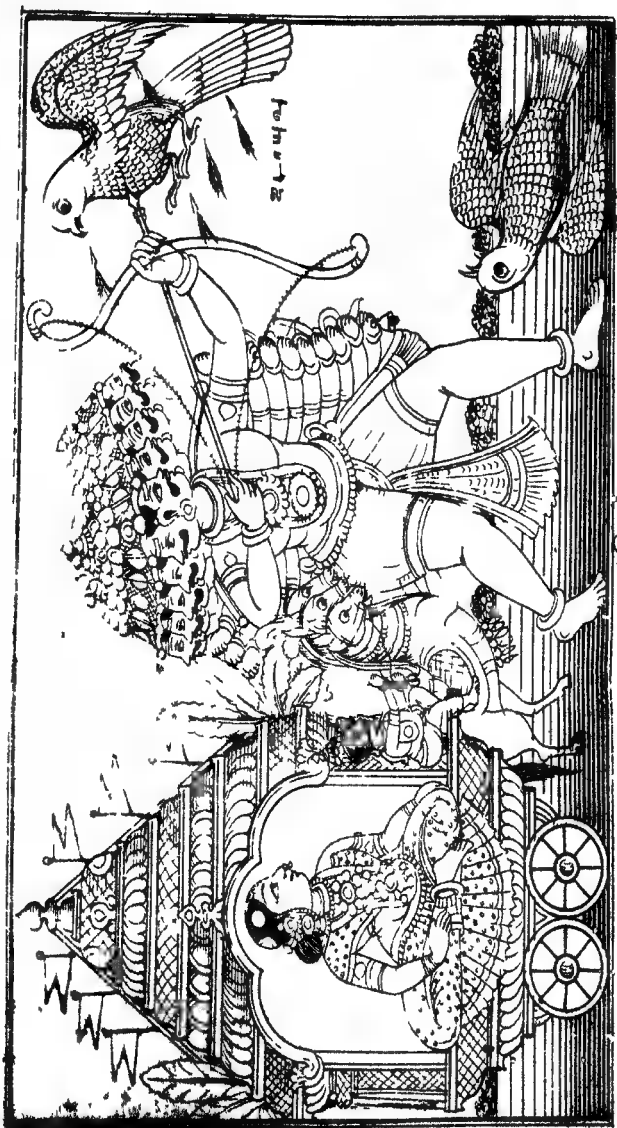
ஊர்வோஸதுதக்ஷிணேணை வபரிஐகராஹபானிரா.

அந்த ராவணன் செந்தாமரை யிதழ்போன்ற நிருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாரை ஆகாயத்திலு புதன ரோஹினியைப்போலப் பிடித்தனன். பிடிக்கையிலும், இடதுகையினால் தலைமயர்க்களையும், வலதுகையினால் தொடைகளையுஞ் சேர்த்துப் பிடித் தெடுத்தனன். அப்பொழுது தேவதைகளும் அச்சங்கொண்டோடின; இதுவகையில் கண்ணுக்குக் காணப்படாமலிருந்த கோவேறுகழுதைகள்கட்டி, நவமணிகளிழைத்துத் திகழ்கின்ற அந்த ராவணனுடைய தேரும் கப்புலலாயிற்று; ஊடே பிராட்டியாராத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டனன். அப்பொழுது பிராட்டியாரும் ராமராமரி என்று கூவினர். நெடுநோக்கியும் ராமலக்ஷ்மணர்க ளெழுந்தருளாமையின், கருடனூல் பிடிக்கப்பட்ட நாககன்னிபோலச் சோபிராட்டியார் நடுங்கித் துயரங்கொண்டு ராவணனை

நோக்கி, அடா ராவண ! || ராஜனுதலின், தீர்தொழில் செய்பவர்க்கையும் தண்டித்து அடக்கவேண்டியவனலையே; அவவண்ணமாயின், நீயே இவ்வண்ணந் தீர்தொழில்செய்வது தகுமோ? எனறிகழ்ந்து, பெருமானை யுத்தேசித்து, என் பிராணநாதனோ ! தேவர் லோகநாதரும், தருமத்தின் பொருட்டே ராஜ்ஜியபோகக்களைத் துறந்தவருமாகின்றமையின், கொடிய இந்த ராவணனை என் தண்டனை செய்கின்றிலீர், தேவா என்னை ஏன் காண்கின்றிலீர்; தீசசெயல உடனே தன் பலனை யளிக்கவேண்டுமென்றோ? காலமும் கூடின பயிர்களும் முதிர்வனபோலக் கொடியர்களுக்குக் காலமும் ஒத்துவரு மன்றோ || ஆதலின், இந்த ராவணனும் தானழியத்தக்க காலத்திற்குத் தக்கபடியே தீசசெயல செயதனன் என்று கூவி மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அடா ராவண ! || இப்போது ஸ்ரீராமனால் அழிவாயந்தோ? என்று புலம்பி, மீளவும் அந்தோ || இப்போழுதுதான் கைகேயியாரது எண்ணம நிறைவேற்றியு, யானிப்போழுது ராவணனாலே பறிக்கப்படுகின்றே னாலேனோ? பாரீர் கோங்கு மரங்களே ! நீங்கெல்லீரும் யான் ராவணனால் பறிகட்பட்டேனென்று வினாவாகப் பெருமானுடனுரைக்கக் கடவீர்கள் மாலயவந்தமலையையும், பிரஸ்ரவண கிரிபீழும் தொழுது வேண்டுகின்றேன்; நீங்களும் ராவணனென்னை எடுத்தோடினென்று வினாவாக ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்கக்கடவீர்கள். ஹம்ஸகாரண்டவாதிகளான நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்த கோதாவரிநதியின்னையும் வணங்குகின்றேன்; அம்மா ! நீயும் ஸ்ரீராமனுடன் சொல்லாய்; இவ்வணத்திலுள்ள தெய்வங்களெல்லோரையும் தொழுகின்றேன்; நீங்களும் ஸ்ரீராமனுக்குராயின, இக்காடிலுள்ள உயிர்களெல்லோரையும் சரணமடைகின்றேன்; நீங்களும் பெருமானுக் கிச்செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கடவீர்கள். என் பர்த்தாமாத்திரம இச்செய்தியை யுணர்வாராகில், ராவணன் என்னை விண்ணுட்டிற்குக் கொண்டெய்தினும், யமபுரிகெய்தினும், அவனைக் கொன்று என்னை யழைப்பிததுக் கொளவார்; என்றிவ்வண்ணந் தீனமாகப் புலம்பிகொண்டு செல்லுகையில், பருத்துயர்ந்த ஓர் மரத்தின்மேலே ஜடாயு உட்காரநிருக்கக் கண்டு, கேளீர் ஜடாயுவே ! என்னை ராவணன் பறித்தோடுகிறான் பாரீர்; இவன மிகக் கொடியனும், தோள்வலி யுற்றவனு மாதலின், இவனைத் தடுப்பது உம்மால் முடியாது; ஆதலின், நீர் பெருமானையும், இளைப்பெருமானையும் கண்டு, என்னை ராவணனெடுத்தோடிட்டனென்பதை யுரைசெய்யக் கடவீரென்று கூவி யருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நார்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிறது.

ராவணன் வீதிரிடாட்டியானாத் தலைவனாகி வேண்டித் தொடரமலே எழுந்
தருளப் பன்னிக்கொண்டு போருனென்றும், அவன் பிராட்டியானாப் பிடித் தெரித்

ஆக்கொண்டு போனானென்றும், சுலோகத்திற்சே பொருளுகாக்கின்றனர்; சிலர், அத்தியாத்தா மாயணத்திலுமாரீசன்வருவதன்முன்னமே, தோபிராட்டியார தன்னைப்போல ஒரு மாயா சேதையை யுண்டுபண்ணி அதனே வைத்துவிட்டித் தான் அக்கிளிப்பிரவேசம் செய்து விட்டதாகவும், உபத்தகாண்டத்தில் கடைபிடி, இந்த மாயா சேதையோ நீயில் வீழ்ந்தவிட, நிஜமான சேதையோ வெளிப்பெயரது பெருமர னுடன் சேர்ந்தாரொனவு யிருக்கின்றது; தோதேவியாரை மண்ணுடன் பேர்த்தெடுத்த கொண்டு போனதாகக் கம்பராட்டாமுவான் சொன்னார். மறுபுறம் சில கவிஞர் மே கத்தினால் மறைத்தெடுத்தகொண்டேகிணதரகவுரைத்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் ரூபமகளைப் பரபுருஷன் தொட்டமாதிரிமே கற்பழியுமென்றும் எண்ணத்தாலும், பிராட்டியாராமேலுள்ள பத்திமையாலும், உரைத்தனாகெனவே தோற்றுகின்றது; ஏனெனில், ஸுந்தரகாண்டத்தில் சிறிய நிருவடி பிராட்டியாரை நோக்கி, அம்மா! தேவனா யடியேனே முதுகிலேற்றிகொண்டொருவரும் அறியாவண்ணம் பெருமா னருகில்எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்ச்சோப்பென்னையிராத்தித்தத்தற்குப் பிராட்டியார் அதனேடு அவரை நோக்கி, அனுமானே! யான் மனமறிந்து பரபுரு ஷன்மேல்பட்டேன்; ராவணன் என்னைத் தொட்டெடுத்தவனானே யெனின், அவன் பலவானும், யான் அபலையு மாதலால், அவன் என்னைப் பலாத்காரமாய எடுத்ததற்கு யான் யாதசெயவேன்; என்னுடைய சேஹம் பராதினமாதலின், அவன் தொடும்படி நேர்ந்தது; என மனம் எவ்வசத்திலிருந்தமையின், அப்போதும் அது அவனைச் சேர்ந்திலது; ப்ரீராமனிடத்திலேதானே நிலைகொண்டிருந்தது, ஆதலின், யான் உன்னுடன் வர உடன்பட்டேன், என்று அருளிச்செய்திப்படியால், ~~தொட்டே~~ எடுத்துக்கொண்டு போனானென்று நன்கு தோற்றுகின்றது, சாயாகிரஹண சத்தி யுடையருகலின், நிழலைப்பிடித்தெடுத்ததொன்னவமும், சிலா கூறுவார்கள். தமயந்தி தன்னைச் சேர்வந்த வேளை எரித்திருக்கப் பிராட்டியார் மாதிரிமே ~~ராவணனை~~ எரித்திலா; அத்நிறமையே பிராட்டியார்களில்தோவென்று சிலா ஆஷேப்பிப்பார்கள், பிராட்டியார் நிறமையுடையாராயினும், (அனுகரஹமயீம்வரதேநி ந்யமஜ்ஞாதநிக்ர ஹம்) என்கிறபடியே கருணைகூர்ந்த நிருவுள முடையாராதலின், ராவணனை எரித்த லிலொனவதிக; மகன் துஷ்டனாகித் தாயாரைப் பிடிக்கினும், தந்தையுடன் சொல்லி யுண்ணை தணடிக்ருமபடி செயவேனென்று தாயார் மித்தடுவாரோ யல்லது, கருணை யுள்ள தாயகர் மகனை யடிப்பாரோ! அடியார்; ஜகனமாதாவல்லரோ பிராட்டியாரும், பிராட்டியார்க்குத் திறமையுனதென்பது முதலானவை; சுந்தரகாண்டத்தல், பிராட் டியார் ராவணனை நோக்கி யுரைத்த (அசுந்தேசாத்நராமஸய தபஸ்சானுபாலனாத, நத்வாம்ருர்பிதசகீவ பஸ்மபஸ்மாஹதேஜஸா) என்கிற சுலோகத்தினால் நன்கு க விளங்குமெனவுணாக.

ஐம் ப தா வ னு ச ரு க் க ம் .

ஐடாய ராவணனுக் கிதமுரைத்தும் கேளாமையால்,

போசெயயத் தகைத்தது.

ருறைத்தாக்கமாயப் படுத்திருந்த ஐடாயுவும், ஸுந்தரகாண்டியாரா கூட்டுகலக்கேட்டெழுந்து, ராவணனையும், பிராட்டியாரையும், ஆஷேப்பிப்பார்கள்.

யன்றி, ஸ்ரீராமன் வலுவில்சென்றடித்தனனோ? ி இப்போது ஸ்ரீராமன் பத்தினியைக் காவாடி'யோடுகின்றனே; இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமனிடத் தில குறறம் யாதுாதோ? உனாயாய; வினாவாகப் பிராட்டியாரா விட்டு விடாய். விடாமறசெல்லவாயாகிலு, விருத்திசாஸன இத்திரன் வசசிரா யுத்தினால் எரித்தாப்போலப் பெருமாளுனனைத் திகருகிகராகக்கண்களை முனிந்து விழித்தெரிப்பாரா; சீதையாரா நீ எடுத்தோடுவது நச்சாயத்தை யுத்தரீயத்திலு மறைத்தெடுத்தோடுவதுபோலவும், காலபாசத்தைக்கழுத் தில பூட்டிக்கொண்டோடுவதுபோலவுமாகும். இதனை நீ யறிக்கின்றியே? எந்தச் சுமையை யொருவன் சுமந்தால், அது தன்னை அழுத்தி யழிக்காம லெளிதாருமோ? அந்தச் சுமையையே யவன் சுமக்கவேண்டுமே யன்றி, சுமப்பதற்கரிய சுமையை எடுப்பது தகாது, எவ்வாறு அன்னம் புசிப்பா னாகில், மந்தகுசெய்யாமல் ஜீர்ணமாகுமோ? அவ்வாறு அன்னமே புசிக் கக்கடவன், எந்தச் செயலைச் செயின, தருமமாகாதோ? தீர்த்திவிளையாதோ? இகழுவேவிளையுமோ? மெய்யுமவாடி துன்புறுமோ? அததன்மையதாகிய செயலை எவனதான் செய்வான், அடா ராவண! நான் பிறந்து தேவ மானத்தால் அறுபதினுயிரம் வருஷமானபடியால், மிகவும் மூப்புறறிருக் கிறேன். பிறப்புமுதல் குலமுறையாகவந்த பகவிராஜஜியத்தை நீதிவழு வாமல் பாதுகாத்து மினைத்தேன், நீயோ யெளவனமுடையோனும், விலலாளியும், கவசம்பூண்டவனுமாகின்றன, ஆயினும், யான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், என்னை நிராகரித்து, வைதேவியை எடுத்தாக கொண்டி துன்பறறுச் செல்ல வல்லமை கொள்ளாய், வேதார்த்தங்கள் முற்றுமுணர்ந்தவனொருவனிருக்கையில், அவன் எதிரில் நிலைகொள்ளாத ஹேதுவாதங்களினால் பிரமாணமான சுருதியை யழிக்க முடியுமோ? அடா ராவண! குரானுலை எனனுடன் பேரர் செய்க; முகூர்த்தகாலம் நிற்க; கணப்பொழுதில் என்னால் கொல்லப்பட்டவனாகிக் கரணபோலவே தனையில் வீழ்வாய்; அடிக்கடி தைத்தியதானவாகா எவராலே கொல்லப் பட்டனர்களோ? அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனே உன்னையும் வினாவில் கொலவார்; இப்போழ்த்தந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் நெடுந்தூரஞ் சென்றனர்களோ யானிப்போழ்து யாது செய்வேன்; அவர்களைகண்ட்ச்சங்கொண்டே வினாவிலிறப்பாயென்பதினும் மையயிலலை; யான் சீமைத்திருக்கும்மளவும், இவரை எடுத்தோட வல்லவனாகாய்; உயிரை வழங்கியாயினும், மஹாத் துமாவாகிய அந்த ஸ்ரீராமபத்திரானுக்கு உபகாரஞ்செய்தேன், தச்சதக் காவீர்த்தியும் எனக்குத் தோழராதளின், இவ்வண்ணீம் அவசியம் செய்

வேள்; வல்லடா ராவண ! கணப்பொழுது பாரடா ! யானுனக்குப் போனொன்றும் பூஜையை யளித்து மகிழ்விப்பேன் ; காமபிணின்றும் பனம்பழங்களை யுதிர்ப்பதுபோல உன்னை இததேரினின்றும் கீழேதள்ளி யுருட்டுவேன், என்று தீரங்கொண்டு கெட்டியாகக்கூவி யுரைசெய்தனா *

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐ ம ப த தொ ன் று வ து ச ரு க் க ம்

ஜடாயு ராவணனைப் பலவாறாக வருத்தித் தான் அவனுலறுப்புண்டு பிராட்டியாரால் சோகிக்கப்பட்டது.

ஜடாயு இவ்வண்ணம் நீதிப்படி யுரைசெய்கையில், ராவணன கேட்டு மிக முனிந்து, இருபது கணகளிலுந் தீப்பொறிகளெழு விழித்துக் கண்கள செவந்து ஜடாயுவை எதிர்த்தோடிவந்து போர் செய்தனன இவவிருவர் களுக்கும் அந்தப் போர மிகவும் காண்போர்க்கச்சந்தருவதாகி, கீழ்காறறு மேலகாற்றிரண்டினாலும், ஒன்றுக்கொன்று மோதப்பட்ட மேகங்களின, சேர்க்கை போலவும், சிறகுகளுடன் கூடிய மாலியவந்தங்களென்னும் இரண்டு மலைகளும் போரசெய்தாப் போலவும் விளங்கிற்று. பின்பு, ராவணன் கூரிய பலவகைப்பட்ட கணைகளினால் ஜடாயுவை யடித்தான். ஜடாயுவும் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு மூக்கினாலும், கால்களினாலும், ராவணனைக் கடித்துக் கீறி வருத்தினார். பின்பு, ராவணன் முனிந்து மிகவுங் கொடிய பத்துச் சரங்களினால் ஜடாயுவைப் பிளந்து மகிழ்ந்தான். ஜடாயுவும் பிராட்டியார் ராவணன் தேர்மீது அழுது வருந்துவதைக் கண்டு, அந்த பாணங்களையும் லக்ஷியஞ்செய்யாமல் விரைவாக வேரடிக்கால்களினாலேதானே ராவணனுடைய விலலையும், கணையையும்

* ராவணன் ஐம்பதலக்ஷம் வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் ஜீவித்தானென்ப தற்குப் பண நிருஷ்டாநதங்களிருப்பதினால், ஜடாயு தனக் கறுபதினாயிரம் வயதே ஆயிரமென்றும், தன்னைவிட ராவணன் சிறியவென்றும் உரைத்தது பொருநதர் தென்று, தேவமான்னதால் ஜடாயு அறுபதினாயிரம் வயதடையென்னென்றுரைத்த தாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது அவருடைய வயது மனுஷியமானதால் இரண்டு கோடி பதினாறுலக்ஷம் வருஷங்களுக்கினறமையின, தன்னைவிட ராவணன் சிறியவென்பது அமையுமெனக் கொள்க. இதவும் இரத வைவல்வத மன்வநதரத்திலேயே பிறந்தாரொன்றும் பக்ஷத்திலேதான் அமையும்; இரத மன்வநதரத்தக்கும் முன்பு பிறந்தாரொன்றும் பக்ஷத்தில்தான் அரசாட்சிசெய்த காலமே இவ்வளவென்றுரைத்தா ரொனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும;—

முறித்துத் தள்ளினர். ராவணனும் வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு
 சினம் மூண்டு, ஆயிரம் பதினாயிரமாகக் கணக்கிறந்த பாணங்களை எய்து
 ஜடாயுமேலே நிறைத்தனன. ஜடாயுவும் கூட்டினிடையிலுறையும் பறவை
 போல விளங்கி யந்தப் பாணங்களைக் கால்களாலும், துண்டத்தினாலும்,
 சிறகுகளாலும் தடுத்ததைத் துதறி, விராவாக அந்த வில்லையும், கால
 களினால் முறித்துப் பசுஷங்களினால் உதறித் தள்ளிவிட்டு, பிசாசம்போன்ற
 முகங்களையுடைய தேரில் கடடிய கோவேறு கழுதைகளையும் கொண்டு,
 சிறந்த அத்தேரையும் முறித்து, வெண்குடையையும், வெண்சாமராக
 ஞாடன முறித்துத்தள்ளித் தன்னைப் பிடிக்க வந்த ராஷ்டிரங்களையும்
 கடித்துக் கீழேதள்ளியிதித்து, சாரதியின பருத்ததலையையும் மூக்கினால்
 கடித் தறுத்துத்தள்ளி, ராவணனை யசமுமுரசு செய்தனா. ராவணனும்
 தேர் முறித்து, வில்லொடிந்து, வாஹனமிழந்து, சாரதியிழந்து, சீதையை
 மடியிலேந்திக்கொண்டு, (தான தொடாம லெடுத்ததுகொணமி) தனா
 யில் வீழ்ந்தவன. இவ்வண்ணம் ராவணன விழுககண்டு, எல்லாப் பூதங்
 களும் நன்கு நன்கென்று, ஜடாயுவை மகிழ்ந்து புகழ்ந்தன, ஜடாயு
 வும் மூப்புடையராதலின, இவ்வண்ணம் போசெய்து இளைப்புறது உட
 காந்தனா. ராவணனதுகண்டு மகிழ்ந்து, ஸீதாதேவியை யங்கத்தில
 வைத்துக்கொண்டு விராவாக வோடினன. ஜடாயுவும் அவனோடுவதைக்
 கண்டு, பறந்தோடி எதிர்த்துத்தகைந்து, அவனை நோக்கி, அடா ராவண!
 வசசிராயுத்தையொத்த பாணங்களுையுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பாரி
 யையை நீ யழிவதனபொருட்டே யன்றோ? எடுத்தோடுகிறாய். புன்
 மகி யுடையோனாதலின், அறிகின்றிலை. பிபாஸை யுண்டாலை விஷ
 பாணஞ் செய்வதுணடோ மூடா? இந்தச் சீதையை எடுப்பது புத்திர
 மித்திர களத்திராதிகளுடன் விஷபாவஞ் செய்வதை யொக்கும்; தாம்
 செய்யும் வினைகளினால் வினையும் பலனை யறியாதார்கள் விராவி லழிவார
 இப்போழுது நீயே அவர்களுக்கு உதாரணமாகின்றனை, இப்
 பொழுது காலபாசத்தினால் கட்டுண்டமையின, எககே செலவின்
 விடுபடுவாய்; மீனாது தானழிவதை யறியாமலே பசையூட்டிய தூண்டு
 முளனைக் கவ்வி யழிகின்றதன்றோ? மிகவும் சூரர்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்
 மணர்கள் நீ செயத இந்த அபகாரத்தைப் பொறுப்பார்களோ? நீ யவா
 ருக்கு அசகங்கொண்டே களையன்போலக் களவாடின. மா
 மற்றோர்கள் செயற்குரியதேயன்றி, சூரர்கள் இவ்வண்ணம் செய்வார்
 களே? நீ சூரனாகில் போர் செய்க; களைப்பொழுது நிற்க; கள
 போலவே நீயும் அடிபட்டிற்றபபாய;—

சீர்த் தா ல் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்ரீ க்ருஷ்ண
விநாயக ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்ரீ க்ருஷ்ண

'பேதகாலேபுருஷோய தகாமபரதிபதயதே

விநாயகாதமநீதாமயம் பரதிபன்னோலிகாமதத

(விநாயகாலே விபரீதபுத்திரி, யானைவருமபின்னே மணியோசைவரு முன்னே கேடுவருமபின்னே மதிக்கெட்டுவருமுன்னே) எனகிறபடியே மாணிதா ஆயுள்மாளுங்காலையில, தாமழிவதற்கே ஹேதுவான தீசெயல் களையே நற்செயல்களென் செய்வார்கள; அததன்மையதான தீசெயலையே நீ இப்போது செய்தனை, எந்தசெயல்செயின், தீமைவிளையுமோ? அச் செயலை லோகாதிபதியாயினும்செய்வானோ? எனறிவவண்ணம் இதுமுனரத் தும் அவன் கோளமையின், அவனது முதுகில் பாயந்து நகங்களிலிடுக்கிக் கொண்டு கடித்துக் கீறிக் கிழித்து, மதமேறி வசப்படாத யானையை யதன் மேலேறிய கஜபாலன்போலப்பிடித்துத் தலைமயிகளைக் கவ்வி யிழுத்துப் பிடுங்கி வருத்தினா ராவண்ணிவவண்ணம் அவமானததையும், பிடுகையையும், மனவருத்தததையும்டைந்து, கோபத்தினால் உதறி அடித்துச் சேத இடதுதொடையிலவைத்துக்கொண்டிகைகளினால்னைத்து, வலதுகை களினால் ஜடாயுவையறைந்தனன் ஜடாயுவும் அவனைச் சுற்றிப்பறந்து கடித்து, இடதுகைகளை பதையும் கடித் தறுத்துத் தள்ளினா உடனே அகைகளும் புறநிலிருந்து பாம்புகள் புறப்பட்டாப்போல முளைத்தன. பின்பு, ராவண்ண சீதாபிராட்டியாராத ததாயில் விட்டுவிட்டு முட்டிகளாலும், கால்களாலும், ஜடாயுவைக் குத்தி யுதைத்து மிதித்து வருத்தினான். பின்பிருவருக்கும் முகூர்த்தகாலம் பெருஞ்சண்டை விளைந்தது. அநந்தரம் ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்வதன்பொருட்டே போர் செய்கின்ற ஜடாயுவின்னுடைய சிறகுகளையும், பாசுவங்களையும், பாதக் களையும், வாளினால் அரிந்து தள்ளிவிட்டான். உடனே ஜடாயு ஆயுள் மாண்டு ததாயில் விழ்ந்தனர். இவ்வண்ணம் பொருது குருதியில் நனைந்து விழ்ந்த ஜடாயுவைப் பிராட்டியாரா கண்டு தன தந்தை விழ்ந்தாப் போல மிகவும் துன்புறரேடி வந்து, நீருண்ட கொண்டல்போன்றவரும், மூப்பினால் வெளுத்த மாப்பினை யுடையவரும், மிகவும் சூரமுடையவருமாகிய அவனைக் கிட்டி யோடிவந்து தழுவிக்கொண்டு கூவி யழுதனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொளராவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்திலும் ராவண்ண சீதாதேவியாராத தொட்டே எதேதா கொண்டோடினென்பது நன்கு விளங்கும், குலமகளிருகுப் பலாதகாரமாய் வன தொட்டமாத்நிரததால் கற்பழியாது, பெண்கள் பிறகாச சேரக் கருதினாலும், கற்பழியுமென வுணர்க.

ஐம்பத்திரண்டாவதுசூக்தம்.

மீளவும் ராவணன் யந்திராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு செல்லு
கையில், எல்லாவுயிர்களும் துன்பமடைந்து வருந்தியது.

— — — — —

பின்பு, ராவணன் ஜடாயு தரையில் வீழ்ந்த மரணதசையை யடைபக
கண்டு மகிழ்ந்தனன். முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையுடைய
பிராட்டியார் அவ்வண்ணமே ஜடாயுவைத்தழுவிப் புலம்பிப் பெருமானைக்
குறித்தது, என் பிராணநாதா! —

निवृत्तं लक्ष्मणं शङ्खुं स्पर्धयन्

लवश्च सुखदुःखेषु सदा न प्रविशत्युते.

நிமித்தமலக்ஷணஞ்ஞாநம் ச சுகஸுகநாசனம்

அவசயமசுகதுகதேஷு நாரணம்பரந்தருசயதே

கண் துடிப்பது முதலிய அங்குகளுந், கன்னிகை மோர் முதலிய
வைகா, எதிரில் வருவதும், காக்கை முதலிய பறவைகளா தொளிசெய்வதும்,
மனிதர்களது இன்பதுன்பங்களையே உண்மைபாக வறிவிக்கின்றன
போ! தேவா எனக்குற இத்துன்பத்தை யறிகின்றீரோ? என்பொரு
ட்டே இப்பறவைகள் தேவரை நோக்கிக் கூவிப் பறக்கின்றனவே || எனனைப்
பாதுகாப்பதன் பொருட்டே இந்த ஜடாயுவும் இந்தப் பரையுடனே போர்
செய் தடிபட்டித் தரையில் வீழ்ந்தனோ? காளுத்தோ! எனனைப் பாது
காத்தருளாக; லக்ஷ்மணா || என்னைக் காத்தருள; என்று கூவி யழுது
புலம்பினா. இவ்வண்ணம் மாலை வாடி யுதிர்ந்து வருந்தி அநாதைபோலப்
புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுப்பதன்பொருட்டு ராவணனோடிவந்து,
கூவி யழுதுகொண்டு, கொடிபோல மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்து
கின்ற பிராட்டியாரை விடுகவிடுகவென்றுரைத்துத் தலைமயினைப்பறநி
யிழுத்துப் பிடித் தெடுத்தனன். பிராட்டியாரும் ராமாராமாவென்று கூவி
யழுது புலம்பினர்; அப்பொழுது உலகமெல்லாம் நிலைகடந்து தவித்தன;
எங்கும் இருளெழுந்த பரவிற்று, காற்றும் வீசிற்றிலது, கடுரவனும்
ஒளிபிழ்ந்தனன்; சத்தியலோகத்தில்திசைமுகத்தேவனும் ஞானக்கண்ணால்
இந்தச் செயதியை யறிந்தகொண்டு இனித் தேவகாரியம் நிறைவேற்றென்
றுரைத்தனர். அங்குள்ள பரமயோகிகளெல்லோரும் துன்பமும் மகிழவுங்
கொண்டார்கள்; ராவணனும் ராமாராமா! லக்ஷ்மணா லக்ஷ்மணா! என்று
புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திற்சென்ற
னன்; பிராட்டியாரும் அணிமணியொளிபொருந்தி மிணைக்கொடிபோலத்
திழம்பவரும், பித்கவாடை யூடுதவருமாகி, ராவணனை யணலபற்றி எரி

கின்ற மாமலையப்போல விளங்கச்செய்தனா; அவரணிந்த மாலை யினினதும் தாமரையிதழகளுதிர்த்து ராவணனைச் சுற்றிலும் வீழாதன; காற்றினுலசைக்கப்பட்ட பொன்பட்டும் கதிரவனது கதிரொளிப்பொருந்திய மேகம்போலத் திகழ்ந்தது; அப்பொழுது பெருமாளேப பிரிந்தமையின், பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலம் காமபிணைகளிளிக் கரையிலெறிந்த கமலம்போல விளங்கியது, அழகிய நெற்றியும், அழகிய ருத்தளங்கனும் பொருந்திக் கமலத்தை நிகர்த்து வெண்மைப்பொருந்திய பறகையுடைய தாகிய பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலமும், வானில் மேகத்திடையிற செல்லுகின்ற முழுமதிபோலத் திகழ்ந்தது; ஆகிலும், ராவணனால் பிடை செய்யப்பட்டமையில், பகலிலேதோன்றிய சந்திரன்போலக் காணப்பட்டது; கரிய ராவணனருகில் பொன்னொளிகொண்ட பிராட்டியார் மேகத்திடையில் மின்னல போலவும், யானை யணிந்த பொன்மாலை போலவும், பசுநிலை மரத்தில் படர்ந்த பொற்கொடிபோலவும் விளங்கினா. பிராட்டியார் சார்த்திய மாலைகளினின்றும் நறுமலர்களுதிராது வரிசையாகத் தரையில் வீழ்ந்தன; அப்பொழுது திருவடியினின்றும் மணிகளிகழ்த்து மிளபோலு மின்னுகின்ற சதங்கைத்தண்டையும, இனிமையாக வெலித்துக்கொண்டி வீழ்ந்தது; பிராட்டியாரணிந்த மணியணிகளும், விண்மீன்கள்போலச் சிதறி வீழ்ந்தன; திருமார்பில் சார்த்திக்கொண்டிருந்த முத்துவடமும், விண்ணினின்றும் கங்கைபோல வீழ்ந்தது; அப்பொழுது உறபாத வாயு வினா லசைக்கப்பட்டும், பலவகைப் பறவைகளினு வெலிக்கப்பட்டிமுள்ள மாங்கா பிராட்டியாரா நோக்கி, அஞ்செலென வுரைத்தனபோலவும், அசைக்கப்பட்ட கமலங்களை யுடையனவும், அசுசங்கொண்டி தவிக்கின்ற மீன் முதலிய ஜந்துக்களை யுடையனவுமாகிய தாமரையோடைகளும், தோழிகளபோலப் பிராட்டியாராககண்டு துன்புற்றனபோலவும் விளங்கின; புவி கரடி முதலிய விலங்குகளும், பிராட்டியாரது நிழலைத் தொடர்ந்து பிள னோடி ராவணனைக் கடிக்க மேலெழும்பின; மலைகளும் அருவிகளெனனும் கண்ணீர்பெருக்கிச் சிறுங்கங்கென்னுங் கைகளை மேலெடுத்தப் பிர தித் தொனிகளினால் கூவியழுதன; கதிரவனும் பிராட்டியாராகக் கண்டி ஒளிகுன்றி வெண்மைகொண்டி வெப்பந்தணிந்தனன்; ராவணன் தருமம், சத்தியம், கசடினமை, அருள், இவை முதலிய நற்குணங்களுள் ஒன்று மிலாதானுதலின், பிராட்டியாரைப் பறித்தானென்று எல்லாப் பூதங்களும் குவைகுவையாகக் கூடி யழுதன; மாள ருடடிகளும் அச்சங்கொண்டி தீனமுற்றுக் கூவின; வனதேவதைகளும் பிராட்டியாரைப் பார்த்துப்பார் த்கைக் கண்ணீர்பெருக்கி மெய்க்கிழங்கி வாகக்கி யயயய .

ராவணனும், தலையெறிந்து, திலகமழிந்து, மனங்குன்றி, நாற்புறமும்
நோக்கி, ஸ்ரீராம் ! லக்ஷ்மண ! என்று கூவிக் கண்ணீர்பெருக்கி யழுதீன்ற
பிராட்டியாரா எடுத்தகொண்டோடினன். பிராட்டியாரும் பெருமா
ளினையபெருமாள் இருவருமின்றித் தனியே யிருந்தமையின், ராவணனா
லெடுக்கப்பட்டு, தம்மவரைக்காணாமல் முகவொளிகுன்றி யச்சங்கொண்டு
சின்னையுற்று வருந்தினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிறம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

பிராட்டியா ராவணனை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் ராவணன் கோரருபமுடையாகிய பிராட்டியாரா
எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லுகையில், பிராட்டியா அச்சமும்,
துன்பமும், சினமும்கொண்டு ராவணனை நோக்கி, அடா சண்டாளப்
பயலே ! நீ இவ்வண்ணம் நீசதொழில் புரிந்தும், நாணமுறுகின்றிலை
யந்தோ ? யான தனியே யிருப்பதையறிந்து, கள்ளனபோலக் களவாடி
யோடுகின்றனையே ? அடா நீச ! என்னை யபஹரிப்பதன்பொருட்டே
ஸ்ரீராமபத்நிரனுக்கஞ்சி, மாயையினால் மான்செய்து, என்பர்த்தாவை நெடுங்
தூர மோட்டினைபோலும், என் மாமனாருக்குச் சகாவும், மிகவும் மூப்புடை
யாருமாகிய இந்தச் சடாயுவும், எனபொருட்டிப் போர்செய்து கொல்லப்
பட்டனர். நீ மிகச் சூரன்போலும், ஆகிலும், இவ்வண்ணம் கபடம் செயயா
மல் யான் ராவணனென்றுரைத்து எதிரில் நின்று என் பர்த்தாவுடன் போர்
செய்து வெற்றிகொண்டு என்னை எடுத்துவருவாயாகில், சூரனே யாகுவாய் ;
இவ்வண்ணம் என்னைக் களவுசெய்தும் நானுகின்றிலையே ? பர்த்தாவின்றிக்
தனியேயிருக்கையில், பரத்தையிலே எடுத்துவருவதென்பது மிகத் தீதென
யாவரு முரைக்கின்றிலரோ ? மிகக் கொடுமை கொண்டதும், தருமமற்றது
மாகிய உன்னுடைய செளரியத்தையும், பலத்தையு மிகழக ; நீ யுன்னை
என் முன்னாகப் பொய்யாகவே புகழ்ந்து கொண்டனையே ; யா குலத்தோர்
அழிந்தமும்படியான உன்னுடைய இச்செய்கையைச் கூடுக ; நீ இப்
பொழுது ஒட்டமாகவே ஒடுகின்றமையின், யாதசெய்யக்கூடும் ; நீ யொரு
கணப்பொழுதாயினும் நிற்க ; பின்பு, நீ பிழைத்துச் செல்ல மாட்டாய் ;
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு முன்பாகப் படைகளுடன் கூடிப் போசெய்
பாராயினும், பிழைத்து மீளமாட்டாய் ; பற்றி யெயிரகின்ற காட்டுத்தீயின்
ஓய்வுமையைப் பறவை பொறுக்காததுபோல அவனிருவர்களது பாண

வேதத்தை ■ பொறுக்க வல்லவனல்லே ; நீ நன்காராய்ந்து என்னை விட்டு விட்டு உய்யும் வழி தேடிக்கொள்ளாய் ; எனனை நீ எடுத்துக்கொண்டு போவாயாகிலும், என பர்த்தா முனிநது தம்பியுடன் கூடி யுள்ளனக் கொல்வாய், நீ என்ன எண்ணக்கொண்டு எனனை எடுத்துக்கொண்டோயி கின்றாயோ ! அந்த எண்ணம் ஒருகாலும் நிறைவேறாதென வுணாக ; தேவர்க்கு நிகராகிய என் பர்த்தாவைக் காணாமல் பகைவர்களுக்கு வசமாகிக் கண்பொழுதும் உயினை வைத்துக்கொள்ள விரும்பேன் ; ■ மாறாக்காலங் கிடமினமையின், இது நலமெனவும், இது தீதெனவும் உணர்கின்றலை ;—

सुश्रुक् लीयतामर्ह्यो विषीता निषत्
मुमुक्षुः कौन्तेय नर्ह्यो नायत्यर्थो नृपते.

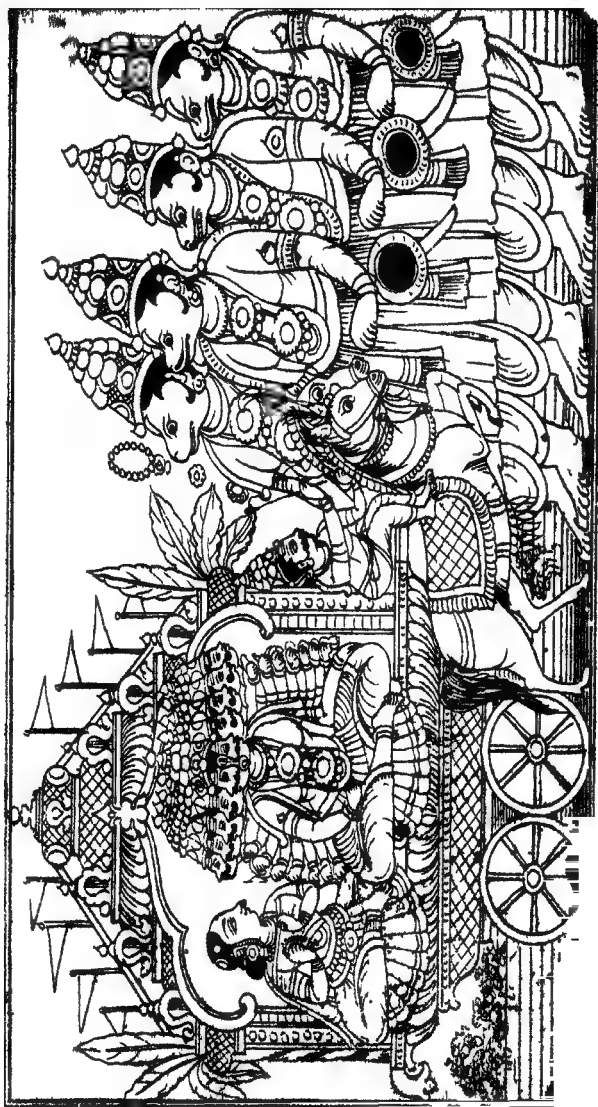
மருச்யுக்ாலேயதாமாதயோ விபரிதா நிஸைவதே

முமுக்ஷுஃகுஹர்ஸஃ நிவக்ஷாம யதபதயந்நனரோராதே

மனிதரெல்லோரும் மாண்காலத்தில் தீமைகளையே செய்வார்கள், அக்காலையில், அவர்களெல்லோர்க்கும் யாது நலமோ அது தோற்ற தன்றோ ? இப்பொழுது உன் கழுத்தில் யமன் காலபாசங்களைப்பூட்டிக் கட்டுகின்றனனென நம்புகின்றேன் ; இப்பொழுது அச்சமுறவேண்டு கையிலும், அச்சமுறுகின்றலை யல்லையோ ? வினாவில் மாணமுறவார்களே போல நீயும் எல்லாமாவகையையும், பொன்மயமுள்ளனபோலக் காணுகின்றனபோலும், வினாவில் குருதிகளைப்பெருக்குகின்ற வைதரணீநதியையும் பலவகைப்பட்ட கோரமான நரகங்களையும் கண்ணுறுவாய் ; இவ்வண்ணம் தீமைசெய்தும் பிழைப்பாயோ ? விடத்தை யுண்பவனும், வாழவுற்று மகிழுவானே ! அடா சாவனா ! நீ காலபாசத்தினால் கட்டப்பட்டமையின், ■ எங்கே ஓடி யொளித்துக்கொள்ளினும், தப்பாய் ; ஒரு முகூர்த்தகாலத் திலேதானே என் பர்த்தாவினால் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கர தாஷ்ணதிகள் கொல்லப்பட்டனர்களல்லரோ ? அவவண்ணம் மிகச் சூரராகிய ■ பர்த்தா உன்னைக் கொலைசெய்யாரோ ! எனறிவ்வண்ணம் பலவாறுகவுதைத் திகழ்ந்து தீனமாகப் புலம்பினா, சாவண்ணம் அந்த வார்த்தைகளை யொன்றும் கேளாமல் நடுகருத்துப் புலம்பி யழுகின்ற பிராட்டியானா எடுத்துக்கொண்டோடினள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐமபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐம்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

பிராட்டியார் மஹாராஜா முதலிய ஐந்து வானரர்களைக்கண்டு ஆபரணங்
களைக் கட்டி நமஸ்கரித்ததும், ராவணன் பிராட்டியாரை
யசோக வனத்தில் வைத்து ராஜ்ஜியத்தை
பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட்டதும்.

இவ்வண்ணம் ராவணனால் அபஹரிக் கப்பட்ட பிராட்டியாரும் தஞ்ச
மொருவரையும் காணாமல் மிகத் துன்பக்கடையில் மூழ்கிச் செல்லுகையில்,
மலையின் உச்சியில் ஐவர் வானரர்கள் வீற்றிருக்கக்கண்டு தம்
முத்தரியமான வெண்பட்டையும், நல்லணிகளையும், இவர்கள் இதனை எடு
த்துவைத்திருந்து பெருமானுக்களித்துச் செய்தி யுரைப்பார்களென
வெண்ணி, அவர்களிடையிலேயே நமஸ்கரித்தனர். ராவணன் வேகத்தாலும்,
அசுத்தினாலும், அகளை யுணர்ந்தினன்; அந்த வானரர்களும் பிராட்டி
யார் கூவி யழுவதைக் கேட்டுக் கண்டனாகள. ராவணனும் பிராட்டி
யாரை எடுத்துக்கொண்டு பம்பாநதியைத் தாண்டி மகிழ்ந்து லங்கையை
நோக்கிச் சென்று மடியில் நசைவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேனென்பதை
ஆரியாமல், காடுகளையும், ஆறுகளையும், மலைகளையும், தடாகங்களையும்,
ஆகாயமார்க்கத்தினால் கடந்து, விலலினினமும் புறப்பட்ட பரணம்போல
விரைவாகச் சென்று, திமிதிமிங்கிலாதிகள் குழந்தாழந்த ஸாகரத்தையும்
தாண்டினன். அப்பொழுது ஸாகரமும் கரைபுரண்டு மேலெழுந்த அலை
களை யுடையதும், தடையுற மீன் முதலை காளை யுடையதுமாயிற்று;
அவ்விடையிலுள்ள சித்தாரணாதிபாகரும், ராவணனுக்கு ஆயுள் இவ
வளவென்று மொழிந்தனர்கள்; மிருத்தியுவே உருவங்கொண்டதோ
வென்று ஐயுறத்தக்க பிராட்டியாரை ராவணன் மடமையினால் எடுத்துக்
கொண்டு இலங்காபுரி சேர்ந்து, அந்தப்புரத்தினுட்புகுந்து, மயன் மரைய
ையப்போலப் பிராட்டியாரையங்கெழுந்தருளப்பண்ணி, அங்குள்ள பிசாசங்
களை நோக்கிக் கேள்வி பெண்களை ! இந்தச் சீதையை மற்றொரு
பிணம், பெண்ணுபிணம், கண்ணுறுவண்ணம் பாதுகாத்தனிக்க; அணி
களையோ ? ஆபரணங்களையோ ! எவற்றை இவள் கோருகின்றாளோ ?
அவைகளை யளிக்க; அறிந்தாயினும், அறியாமையினாலாயினும், இவளை
நோக்கி, யாவன் வன்மொழி மொழிவாளோ ? அவள் உடனே கொலை
யுட்படுவாள்; என்றிவ்வண்ண முகாத்துவிட்டு, அந்தப்புரத்தினின்றும்
பாதுகாத்தனக்கெதன்ச் சிந்தைசெய்து, எட்டு அரசுகள்
வந்தாணத்தினால் அகங்காமுற்றவகுதலின், அவர்களை நோக்
் அன்பர்களே ! நீங்கள் பற்பல படைகளையுமேந்தி இங்கிருந்து

புறப்பட்டு முன்பு கராதிகளிருந்திருந்த ஜனஸ்தானஞ்சேர்ந்து வாழுக; அங்கே ராமனென்பவன் அவர்களைக் கொலை செயதமையின், அவன்மேல் மிகச் சினவகொண்டிருக்கின்றேன்; அந்தப் பகையைபு மவிராவில தீராக முயல்கின்றேன்; அவனைக் கொல்வதன்முன்னம் யான துயிலுங் கொள னேன; பொருளற்றவன பொருளையடைந்தாப்போல யான அந்த ராமனைக் கொலைசெய்தின்புறுவேன; நீங்கள்வந்திருந்துகொண்டு அழககடி எனகருச் செய்து யறுப்புலதமன்றி, மிகவும் ஊக்கத்துடன் ராமனைக் கொல்லும் வழியையே தேடுக; நீங்கள் மிகவும் சூரமுடையோர்களாதலின், உங்களது திறமையையறிந்தே ஏவுகின்றேனென்று புகழ்ந்துரைத்தனன். அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவவண்ணமே யாகுகவென் றுடனபட்டு ராவணனைத் தொழுது விடைபெறுகுகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவர்க்குக்காணாமல் ஜனஸ்தானம் வந்து சேர்ந்தனர், ராவணனும் பிராட்டியாரைப் பறித்துப் பெருமானுடன் பகைத்தும், மடமையினால் மகிழ்ந்திருந்தனன்

ஆரணயகாண்டததில் ஐம்பததுநான்காவது சருக்கம்

முதற்றறு

ஐ ம ப த தை த் த ர வ து ச ரு க க ம

ராவணன் தன் செல்வங்களைப் பிராட்டியார்க்குக் காட்டித்

தன்னைச் சேருமபடி வேண்டியது

ராவணன் மிகச் சூரர்களாகிய அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களையும் அனுப்பி விட்டு, தன்னுடைய காரியங்கள் யாவும் கைக்கூடிவென மகிழ்ந்து வைதே ஹியை நினைந்து காமவேட்கைகொண்டு மறுபடியும் அந்தப்புரஞ்சென்று ராக்ஷஸர்களின் நடுவில் எழுகருளியிருந்த பிராட்டியார் சேரகவகொண்டு கண்ணீர்பெருக்கி, ஒளிகுன்றி, அலைகடவில் வாயினிலுலைத்து முழத்தப் பட்ட மரகதமபோலவும், தன்னினத்தை விட்டு நாய்களின் இடையிலகப் பட்ட மாம்பேடுபோலவும் துன்பமடைந்து தலைகுனிந்து சிந்தையுற்று வருந்தக்கண்டு, பலாதகாரமாய் அழைத்துக்கொண்டுபோய் மாடம் மேல் மாடங்கள் அடர்ந்து, பறபல உயரந்த பெண்கள் சிறைந்து, பற்பலபறவைகள் ளொலித்துப் பற்பல மணிகளிறைத்து, பொன், வெள்ளி, படிதும், பவம், வைரம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட கம்பங்கள் நாட்டி, தேவதூதர்களை முழக்கி, தங்கத்தோரணக் கட்டிக் காணற்குரிய தன் விபுருந்து தங்கப்படியேறிப் பிராட்டியார்க்குக் கட்டிக் காட்டினன்.

சில கலாசூதங்கள் தந்தங்களாலும், சில கலாசூதங்கள் தங்கங்களாலும், சில வெள்ளிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; தரைகள் நவமணிகளினிழைத் தொளி கொண்டன; நடவாடிகளும், தாமனாயோடைகளும், மலர்கள் மலர்ந்து, சுற்றிலும் மரங்களடாத்து திகழ்ந்தன; இவ்வண்ணம் பற்பல விரோதங் களையும், சரணன் பிராட்டியார்களுக்காட்டி யாசையுற்செய்யவேண்டு மென்னும் எண்ணத்தினால் பிராட்டியானா நோக்கிக் கேளடி பெண்மணி! மிகவுங் கொடியர்களாகிய முப்பத்திரண்டுக்கோடி ராசூதர்கள் என வசத்தி லிருக்கின்றனராக, அவர்களெல்லோராகும் யானொருவனே இறைவன்; மூப்புடையோரும், வாலிபர்களுநதவிச ஓவ்வொரு வேலைக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்களிருக்கின்றனராக; இத்தன்மையதாகிய இந்த ராஜ்யமும், என்னுயிரும், யாவும் இனி யுன்னதினமாயின; நீதான் எனக்குயிரினும் சிறந்தவன்; இந்த அந்தப்புரத்தில் எனக்கு அநேகமாயிரம் பெண்களா மனைவியர்களாயிருக்கின்றனராக, அவ்வெல்லோர்களுக்குக்கூட நீயே இறைவியாகக்கடவை வேறெண்ணத்தையுடையது என்றுமொழியையமகிழ்ந்து என்னை யங்கீர்த்தருள; அநேகமாயிரம் அரசர்களால் சூழ்ந்து காக்கப் பட்டிக் கடலிடைவிலிருக்கின்ற இவ்விலங்கையும், இந்திரன் முதலிய தேவாஸ்தர்களாலும் புகழப்படுமோ? தேவயசூகந்தாவ பகிழ்பன்னகாதி களிலும், என்னை எதிர்ப்பவனொருவனையுங் கண்டிலேன; அரசிழந்து, தீன்முற்றுத் தவமழுண்டி, ஆயுள் குன்றி, அறபமனிதனான ராமன் என்னை சீதாப்பாளே? இனி யவனா யாதுசெய்வாய? ஆகலின், என்னையே யடைக, யானே உனக்கு நிகராகுவேன; யெளவனம் நிலையற்றதாதலின், என்னுடன் கூடி மகிழ்க; இனி ராமனாக காலன்பில் மனமுற்றக; ராமன் இங்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணுவதற்காயினும் வல்லனே? அவனுங் கதறிமை எவருளது! காற்றினை யாகாயததில் கயிற்றினால் கட்ட முடியு மோ? தீ பற்றியொரிகையில், அதன ஜ்வாலையைக் கையினால் பிடிக்க முடியுமோ? எனவசத்திலகப்பட உன்னை விடுவிப்பவன் எவருளன்? மூவுலகிலும் யான எங்குங்காண்கின்றிலேன; இந்த லங்காராஜ்யமும் மிகப் பெரிது, இதனை நீ பாதுகாக்க விரும்புறுக, என்போன்றவாகனும், தேவர் களும், மற்றுள்ள யாவர்களும் உனக்குப் பணியிடைசெய்வோர்களாகுவார் கள்; நீ திருவபிஷேகமழுண்டி மகிழ்ந்து, என்னையும் மகிழவித்தருள்க; முறபிறவியில் செயத தீயினை வனவாணஞ்செய்ததோடழிந்தது; இனி நல்லிணையின் பலத்தை யனுபவிக்கக்கடவை, இங்குச் சிறந்த மாண்களும், நம்சாந்தங்களும், நல்லணிகளுமுள்; எனனுடன் கூடி இவைகளை விக்கக்கடவை, என் பிராதாவாகிய குபோனை வெற்றுகொண்டு அவனிட த்திலிருந்த புஷ்பகமென்னும் திவ்யிய விமானத்தைப் பறித்துக்கொண் டேன்; அதிலும் என்னுடனேறி விரையாடுக; தாமனாமலர்போல மலர்ந்த தன்னுடைய திருமுகமண்டலம் துன்புறுகையில் திகழ்கின்றிலது; என் னுடன் பிதற்றினன், பிராட்டியாரதுகேட்டுத் திருமுகமண்டலத்தை

யாடையின் தனியினால் மறைத்துக்கொண்டு கண்ணீர்பெருக்கிப் பெருமா
கிணந்து ஒளிகுன்றி வருத்தினர். ராவணன் மீளவும் பிராட்டியானை
நோக்கி, அடி வைத்தேயும்! நீ நான் நானமுதற்கு; இதனால் தர்மலோப
மொன்றுமில்லை; உனக்கும் எனக்கும் இப்பொழுது தெய்வத்தினாலே
சேர்க்கை நேர்த்தமையின், இதுவும் தருமமேயாகும்; இஃது ரிஷிகளாலும்
உகக்கப்பட்டது; யான் உனது திருவடிகளிரண்டிலும் தலைவணங்கி
வேண்டுகின்றேன்; அருள் செய்க; யான் உன்னதின்னும், தாஸனுமாகின்
றேன்; யான் உன்னைப் பணிவேனென்று காமத்தினால் எரிக்கப்பட்டு
வருந்துகின்றமையின், தீனமாகமொழிந்தேன்; ராவணனும் ஒருபெண்ணைத்
தலைவணங்கி வேண்டியதோ? ஒருகாலும் வேண்டியிலன்; இப்பொழு
துன்னைமாத்நிரமே வணங்கி வேண்டினேன்; என்நிவவண்ணமுலாதது
மாணக்காலங்கிடமுனமையின், இவ்வாறு எனக்கே உரியவளென்றெண்ணினான்

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐம்பதாவதந்தாவது சருககம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாறுவதுசநுக்கம்

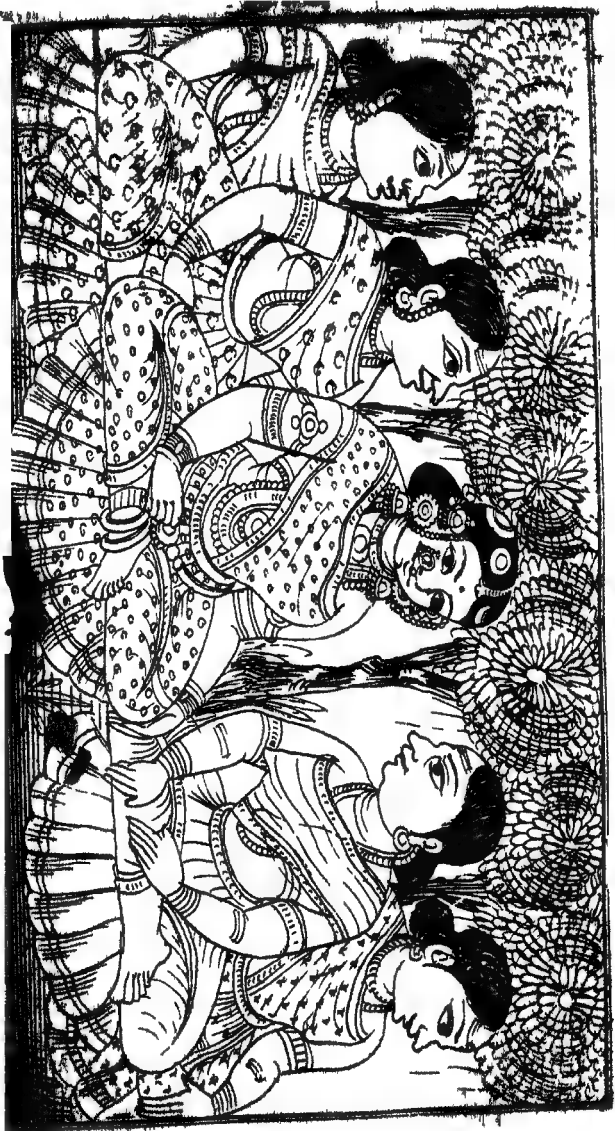
பிராட்டியா ராவணனையிகழ்ந்து பெருமானைப் புகழ்தலும், ராவணன்

பிராட்டியார்க்குப் பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவிட்டு வெருட்டி

யசோகவனத்தில் வாழும்படி சேர்த்தது.

மிராட்டியார் ராவணனின்வண்ணமுறைத்த வாககியங்களைச் செவியுற்று மிகக் கோபங்கொண்டு ஒரு புல்லை நடுவில்போட்டு அச்சமின்றி, யதனையே ராவணனாக எண்ணி, அதனை நோக்கி, அடா ராவணத்தாரும்பே கேனடா | தசரதொன்றும் சக்கரவாத்தியார் தரும்த்திறகழிவறம் னேது போன்றவரும், சத்தியந்தவறுதவரும், மிகப் புகழுற்றவருமாகியிருந்தனர். அவருடையதிருக்குமாரரே ஸ்ரீராமபிரானென்பவர்; மூவுலகங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்; வீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவர்; செந்தாமரை மிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்; அவர்தான் என் பதி; என் தெய்வம்; இங்ஙவாகுலத்திற பிறந்தவர்; சிங்கம்போன்ற தோள்களை

• * மேசு சாக்கத்திலும், இரதச் சர்க்கத்திலும், ராவணன் பிராட்டியாளை வேண்டித் தன்னை முன்போலவே தாலுளுகச்செய்துகொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்த, அக் கண்ணமே நிறையேறமென நினைத்தனனெனவும் கருத்துத்தோன்றும்; கூர்ம யோர் ஆராயின் இது கன்கு விளங்கும்.

யுடையவர்; சிறந்த தோள்வலியுற்றவர், அவர்தான் ஸக்ஷ்மனனென்னும் தம்பியுடன் கூடிவந்து உன்னுயிரை மாய்க்கப்போகின்றனர்; என்னை யவர் திருமுன்பே எடுத்துவருவாயாகில், கரணபோலவே நீயும் அப்பொழுதே யடிபட்டு ஜனஸ்தானத்திலேதானே வீழ்ந்திருந்திருப்பாய்; அநேகமகோடி ராக்ஷஸர்களிருக்கின்றனர்களென எண்ணற்க; அவர்களெல்லோரும் என் பர்த்தாவினிடத்தில் திறமையற்றவர்களாகருவார்களா; நச்சரவன்களா பிறரைக் கடித்துக் கொல்லினும், கருடனிடத்தில் விஷமற்றவனாகின்றவனவல்லவோ? என் பர்த்தாவின் விலவின்னும் விடப்பட்ட கூரிய கண்களா உன்னுடைய சரீரத்தில் வீழ்ந்த கண்கையின் வெள்ளம் மோதி யழிக்கின்றது போல உன் சரீரத்தையும் அழித்துக் களாகப்போகின்றன; தேவாஸூரர் களைப் பகைத்து நீ வெற்றிகொள்ளினும், இவர்களுத் தீவரு செய்தின்பு, நீ உய்யாய்; உன்னுடைய மிகுந்துள்ள ஆயுளை மாய்ப்பதற்கு என் பாத் தாவே காரணமாகின்றனர்; யாகவேதியில் யூபஸ்தம்பத்தில் ஈட்டப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிப்போல உனக்கும் இனி உயிாவாழதலரிது; என் பர்த்தா உன்னை இப்பொழுது சிறிக் கடாகூழ்ப்பாராகில், நீயுடனே எரிந்தழிந்து விடுவாய்; என் பர்த்தா சந்திரனை விண்ணினினதும் தளையில்விழ்ச்செய்யி னும் செய்வார், அழிக்கினும் அழிப்பாரா, கடலை உலர்த்தினும் உலர்த்து வார்; அத்திறமையுடைய அவர் என்னை விடுவிக்கமாட்டாரோ? நீயரசிழந்து பலமொழிங்கி, வலிமைகுலைந்து, மதிமயங்கி, ஆயுள்யாரும் கிடழன் னாயின, என்னைப் பறித்தோடிவந்தனை; உன்னால் இவ்விலங்கையே கைம் பெண்ணாகப்போகின்றது; நீசெய்த இத்தீட்செயல் ஒருக்காலும் நலந்தருவ னாது; என்னை நீ பலாத்காரமாக எடுத்தோடி வந்தனையே? யான் உன் மலம் ஒருகாலும் இச்சைக்கொள்ளேன்; அந்த ஸ்ரீராமபிரானே எனக்குத் தய்வமும், பர்த்தாவும் ஆருவார்; அவர் மிகச் சிறந்த கார்தியுடையவர்; அசசுமற்றவர்; தோள்வலியினாலேதானே தனியே தண்டகாவனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர், அவர் உன்னுடைய வீரத்தனமையையும், மதத்தையும், தோளவலியையும், இறுமாப்பையும் போக்கப்போகின் றனர்; எல்லாவுயிர்களும் விநாசகாலத்தில் நற்செய்யைத்தறந்து தீசெய்ய விருப்பப்புகொள்ளுகின்றன; எனனை நீ இவ்வண்ணம் அநியாய மாய் எடுத்துவந்தமையின், அந்த விநாசகாலம் உனக்கும் கிடடி யிருக் கின்றது; விராவில் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய யாவருடனும் ஆழிவாய்; ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து, வேதியாகால சூழ்ந்து, மந்திரிக்கப்பட்ட யாகவேதியைச் சண்டாளனால் தீண்ட முடியாதாப போலப் புதிவிரதையான என்னைக் கிட்ட உன்னாலும் முடியாது; பர்த்தாவை மலர்மிசைசராஜஹம்ஸத்துடன் கூடி மகிழ்கின்ற அன்னப டேடி புற்குலையின்மேலிருக்கின்ற நீர்க்காககையைக் கண்ணெழித்துப் பாரக்குமோ உணர்வற்ற என்னுடைய இந்தச் சரீரத்தைக் கட்டினுன் கட்டிக்; கடித்துத் தினனிலும் தின்க; எனக்கு இச்சரீரமும் உயிரும்

பாதுகாகத்தக்கவல்ல; இவ்வலகில் அழிவற்ற புகழென்னும் சீர மொன்றே இகழவுறுது காக்கத்தக்கது; ஆதலின், யான் ஒருகாலும் பழிக்குரியவனாகேன; எனவிலவண்ணம் வனமொழிமொழிந்து மேலொ னறும் மொழியாது மெளனமடைந்தனா. ராவணனும் அந்த வாக்கியங் களைக்கேட்டு மிகவும் முனிந்து பிராட்டியாரை நோக்கி, கேளாய மிதிலாதி பதியின திருமகளே ! யான் உனக்கு இன்றுமுதல பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன். அதற்குள் உடன்பட்டு எனனை சேரா யாகில், பின்பு உன்னை யான் தினபதனபொருட்பி பாசகர்கள் வெட்டித் துண்டித்துச் சமைக்கக் கடவாகென்று முடிவுரைத்து, அருகிலிருந்த அரக்கனை நோக்கி, விராவாக வருக, தாதிமாரகனே ! நீங்கள் இவனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இவனாடைய தாப்பத்தைப் போக்குக என்று கட்டளையிட்டனன். உடனே அந்தக் கொடிய ராசுவரிகளும் அவ்வண் ணமே செயலோமென்று கைகுவித்துப் பதிலுரைத்துப் பிராட்டியாரைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றனாகள ராவணன் மீளவும் அவர்களை நோக்கி, அரக்கனே ! இவனை யசோகவரிகையின் ஈடுவில் அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்க்கக் கடனீர்கள அங்கிவனைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்து வருக; அங்கிவனை வெருட்டியும், நன்மொழியுரைத்தும், அன்று காட்டினின்றும் பிடித்துவந்த யானைப்பேடடைப்போலப் பழக்கி, எனவசமாகும்படி செய்க; என்று கட்டளையிட்டு, அடிவைப்பினாலேதானே பூமியைப் பிளப் பவன்போல நடந்து தன்மனை சோந்தனன். அவ்வரக்களும் அந்தப் படியே பிராட்டியாரை யழைத்துக்கொண்டு அசோகவனம் சேர்ந்தனா கள். பிராட்டியாரும் புலிக்கூட்டத்தினுள்ளகப்பட்ட பெண்மான்போல அவ்வரக்கினால் சூழப்பட்டு ஈடுங்கித் துன்புறுத்துச் சிறிதும் மனத்தேறி யிலர்; அந்த அசோகவனமும் எக்காலையிலும் தளிர்த்துப் பூத்துக் காயத்துப் பழுத்துத் தழைத்த பலவகை மரங்களடர்ந்து எப்பொழுதும் மதுவுண்டு மதவகொண்ட பற்பல பறவைகளினாலொலிக்கப்பட்டு விளங் கிறது; அப்பொழுது பிராட்டியாரும் அங்கிருந்து மிகத் துன்புற்றுப் பெருமானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றினையும் கண்ணுறு மலும், நினைக்காமலும், மயக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தாறாவது சருக்கம்*

முற்றிறறு.

ஐம்பத்தேழாவதுசருக்கம்.

பெருமான் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டிவருகையில், இளைப்பெரு

மாள வந்துவிட்டதையும், அபசருனங்களையும் கண்டு பிராட்டி

யார்க்குத் தீங்குநோந்திருக்குமென்று சிந்தையுற்றது.

அங்கே பெருமானும் மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனைக் கொலை செய்து வினாவாக மீண்டிவருகையில், தன் பின்புறத்தில நரி கோரமாக ஊனையிடக்கண்டு அந்தோ ? யாதோ தீங்குநோந்திருக்கின்றது ; வைதேஹி ! ராக்ஷஸர்களால் பகடிகப்படாமல இன்புற்று வாழ்ந்திருப்பாளா ? மாரீசன் என்னைப்போலக் கூவி யழுததொனியை லக்ஷ்மணன் கேட்டிருப்பானுதல், லீதையை யங்கே விட்டுவிட்டோடிவருவான ; சீதையும் அந்தத்தொனியைக் கேட்டவுடன் மிகத் துன்புற்று லக்ஷ்மணனை யுடனே என்னிடமுடையபிடுவாரா, சீதையை யந்தத் தருணம் பார்த்து ராக்ஷஸர்கள் பலாகூடிக் கொலைசெய்ய நினைப்பார்கள ; இந்த எண்ணத்தினாலேதானே மாரீசன் மானுருக்கொண்டு என்னை நெடுநூரம் இழுத்தலைத்தனை ; ஸ்தாலலக்ஷ்மணர்களிருவாக்கும் மங்களமுண்டாகுமா ? கிராடிகளைக்கொலைசெய்ததுமுதல் ராக்ஷஸர்கள் எனமேல் பகைகொண்டு சமயம்பார்த்திருக்கின்றனார்கள் ; இப்பொழுது பற்பல அபசருனங்களும் காணப்படுகின்றன ; என்றிவ்வண்ணஞ் சிந்தை செய்துகொண்டே வினாவாக வருஷகையில், இளைப்பெருமாள தனியே வரக்கண்டு கிடையவனா நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தக்கொடிய கத்தில் சீதையைத் தனியே விட்டு வரலாகுமோ ! இப்பொழுது சீதையை விட்டு வந்தது இகழத்தக்கதேயன்றி, உக்கத்தக்கதாகாது . இனி நமக்கு நல மெவ்வண்ணம் உளதாகும் ! சீதை ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்பட்டனளோ ? பகடிகப்பட்டனளோ ? அல்லது, பறித்தொளிக் கப்பட்டனளோ ? இனி யாம் சீதையை யாசிரமத்தில் காணோம் ; இவ் விஷயத்தில் யான் சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலேன் . மிகவும் அபசருனங் களே யாக்கின்றன ; அடா லக்ஷ்மண ! சீதை யழிவற்றிருக்கவும் பாபமா ? நரி முதலிய விலங்குகளும், பறவைகளும், கோரமாக நார்புறங் களிலும் கூவுகின்றனவே ! சீதை நலமுற்றிருப்பாளா ! இந்த மாரீசனும் மானுருக்கொண்டு என்னை மோசஞ்செய்து நெடுந்தாசமலைத்துக் கிடையில் என்னுல் கொலைசெய்யப்பட்டு இறக்கும்பொழுதே அரக்கனுயினன் ; என்னுடைய மனமும் மகிழ்வற்று வருந்துகின்றது ; இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றது ; அடா லக்ஷ்மண ! சந்தேஹமேயில்லை ; சீதை பறிக்கப் பட்டனளோ ! அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, நடுவழியில்

இழுக்கப்படுகின்றனோ? ஊடா இனிச சீதையைக் காணமாட்டோம்; நீ சீதையை விட்டு வந்தது தகுதியற்றது; என்று லக்ஷ்மணருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு உலாத்து இகழ்ந்து வருகின்றார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமான இனையபெருமானுடன் திரும்பிவந்து பிராடடியாரை எங்குகாணாமல் மிகவும் துயருற்று வருந்தியது.

பெருமான மீளவும் பிராடடியாரைவிடிக் தனியே வந்த இனைய பெருமானை நோக்கி, ஆடா தம்பி லக்ஷ்மண! யான திருவயோத்தியை விடிக் தண்டகாரணியத்துக்குப் புறப்படுகையில, யாவளொருததி முறுந்துறந்து என்னையே நம்பிப் பினறொடர்ந்தனளோ? அந்தச் சீதை இப்போது எங்கிருக்கின்றாள் உலாயாய்; யான அரசிழந்து தினமுற்றுக காடுறைந்து வருந்துகையில, யாவள துணையாயினளோ? அந்த என் தருமபத்தினி எங்கே? எவளைப் பிரிந்து யான கணபபொழுதும் இன் புறறு வாழேனோ? அந்த நாயகி எங்கே? இற்தப் பார் முழுதும் ஆளுகையாயினும், இன்றிரன்பட்டத்தையாயினும், யான அந்தச் சீதையின்றி விரும்பேன், எனக்குயிரினும் பிரியமுள்ள அந்த ஜானகி! பிழைத்திருக்கின்றாளா? யான பதினாண்டி வளவாஸஞ் செயலேனென்று செய்த பிரதிஜ்ஞை பொய்யாகாமல் நிறைவேற்றமா? (சீதையைக் காணேனாகில், உடனே இறப்பேன்; அப்போது பதினாளுக்குவருஷம் பூர்ணமாகாமல் போய்விடுமே) ஆடா லக்ஷ்மண! சீதையை யிழந்து, யானிறந்து, நீ மாதகிரம் படைவீடுபோய்ச் சோவாயாகில், கைகேயி மனமீடேறி இன் புற்று வாழ்வாள்; தன்மகள் பாராளுகின்றனனெனச் செருக்குற்றிருக்கின்ற கைகேயியை மகனையிழந்த என் மாதா! தினம்தோறும் வந்து வந்து பணியவேண்டும் காலம் நேருமந்தோ? அவ்வண்ணம் நேராமல் நலம் விளையுமா? சீதை யாசிரமத்தில பிழைத்திருக்கின்றாளாயின், ஆசிரமத்திற்கு வருவேன்; இறந்திருப்பளாயின், யான் இவ்விடத்திலே தானே உயிர் விடுவேன்; யான் ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுகையில், சீதை புன்னகையுடன் இனியமொழி மொழியாளாயின், உடனே இறப்பேன்; ஆடா லக்ஷ்மண! புண்ணியுடையாய்; சீதை பிழைத்திருக்கின்றாளா? இல்லையா? ஒருவேளை நீ பூக்கமற்றிருக்கையில், அச்சுரால் பசுவிக்கப் பட்டனளோ? அவள் மிகவும் ஸுருமா முடையவளும், இளமையுற்ற

வரும், துன்புறத்தகாதவனுமாதலின், என்னைப் பிரிந்ததால் மிகவும் துன்புறமே யிருப்பானென நம்புகின்றேன், அந்தக்கொடிய மாரீசன் இறங்கும் சமயத்தில் என்னைப்போலக் கூன் யழைத்தலுமான், அதைச் செவியுறறு நீயும் அச்சமுற்றிருப்பாய்; சேதையும் அந்தத்தொனியைக் கேட்டுத் துன்புறறு உன்னை யனுப்ப நீயும் அந்த வாககியத்தைத் தவறாமைக்காக அயனை விட்டு வந்தனையென எண்ணுகின்றேன்; எவ்விதத்திலும் நீ சேதையை விட்டு வந்ததனால் மிகவும் கஷ்டம் நோகுகது. அந்தக் கொடிய ராசாஸுரர்கள் நமமேலுள்ள பகையைத் தீர்த்துகொள்வதற்குக் கிடங்கொடுத்துவிட்டன; கராதிவதத்தினாலே துன்புறறுப் பகைகொண்டிருந்த ராசாஸுரர்கள் இத்தருணத்தில் சேதையைக் கொலைசெய்திருப்பார்களென்பதிலையமில்லது. அடா லக்ஷ்மண ! இனி யான் துன்பக்கடலில் மூழ்கினேன்; இனிச் செயயத்தக்கதென்ன? விதிவசம் இத்தன்மையதெனவே எண்ணுகின்றேன். என்றிவவண்ணமுரைத்துச் சீதாதேவியையே நினைந்துகொண்டும், இனையபெருமானே இகழ்ந்துகொண்டும், பசியினாலும், சிரமத்தினாலும், சோகத்தினாலும், பெருமூச்செயிந்துகொண்டும், முகம்வாடி, ஒளிகுன்றி, விராவாக வாசிராமத்திற்கு வந்து சேதையைக்காணாமல், மறறும் பறபல இடங்களிலும் தேடி எங்குங்காணாமையினால், இதுதான் அது (யான் எண்ணபடியேயாயிற்று) இதுதான் (யான் இங்குவந்ததற்கு மூலம்) என்று நினைந்து மயிர்க்குச்செறிந்து துன்புறறு வருந்தினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இனையபெருமானே நோக்கி, ஏன் சேதையைவிட்டுத் தனியே வந்தனையென்று வினாவியருள, இனையபெருமாள் பிராட்டியானாரைத் தவன்மொழியால் வந்தேனென உரைத்தருளியது.

முன்பு சருக்கி யுரைத்ததையே மீளவும் விரிவாக வுரைத்தது.

அநந்தரம் ஆசிராமத்தினின்றும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியேவந்த இனையபெருமானைப் பெருமாள் நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! நீ சேதையைத் தனியே விட்டு விட்டு ஏன் வந்தாயடா? உன்னை நம்பியே நான் அவனை

விட்டு வந்தேனே || நீ தனியே வந்ததைக்கண்டு என்மனம் மிகவும் நெங்கு
கின்றது ; என்னுடைய இடக்கண்ணும், இடத் தோளும், இதயமும்
துடிக்கின்றன ; சீதையை ஏன் விட்டு வந்தன யுரையாயென வினாவுதலும்,
இனையபெருமான பெருமானே நோக்கி, ஸ்வாமி எம்மையோ ! யான்
மாகவே பிராட்டியாரா விட்டு விட்டு வந்திலேன் ; பிராட்டியார் மிகவும்
கொடிய வனமொழிகளினாலென்னை இகழ்ந்தேவினமையின் வந்தேன் ||
தேவனாப்போல அந்த மாயா மாரீசனால் அநதோ ? ஸக்தமனா ! அந்தோ ?
வைதேஹி ! காத்தருள ; என்று கூவின கூகருரலைப் பிராட்டியார் செவி
யுறறு, தேவருக்கே தீங்குநோந்ததாக எண்ணி, மிக வருங்கி, அசசங்கொ
ண்டி, கண்ணீர்பெருக்கி யழுது போபோவென்று என்னை ஏவினர்.
அதற்கு யான் உடன்படாமல அம்மா ! இது பெருமானுடைய தொனியே
யன்று ; யாரோ வஞ்சனையெய்வதன்பொருட்கு கூவுகின்றனர் ; அஞ்
சறக ; என்று யான் பெருமபாலும் தேறறி மறுத்துரைத்தேன் ; தேவர்
களையும் பாதுகாக்கவல்ல எம்மையா இவ்வணணம் அற்பன்போலக் கூவு
வாரோ ? என்றும், உறுதிராகவினாதது வேண்டினேன் ; பிராட்டியார்
அதனைக்கேட்டும் திரபுருமல மீவும் ஏவினா, மீவும் யான் அவரை
நோக்கி, அம்மா ! நீ ஏன் வினாகததுயருறுகின்றீர் ; தேவரும் இவ்
வண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? யாவனோ ஒரு அரசுகளே என்னையர்
போலக் கூவினன்

సస్త్రివిషువోఽను కృమాన్ వైరాఘవంశః

హృదీవాజాయనా సౌ వాసంయుగీయఃపరాజయే

கலோஸ்திதிரிஷு-லோகேஷு புமானவையராகவமரணே

ஜாதோவாஜாயமாஞேவர் கமயுகேயுபராஜயேத

எனனையரைப் போரில எதிர்த்து வெற்றிகொள்ளதக்க திறமை
யுடையோன முவுலகங்களுளளும், பிறந்தவர்களுளளும், பிறக்கின்றவர்க
ளுளளும், ஒரு ஆண்பிள்ளையுமிலன ; இநதிரன முதலிய தேவர்களாலும்
வெற்றிகொள்ளப்படாநொன்று பலவிதமாகவுந் தேற்றினேன், அதற்கும்
மனந்தேறாமல் மனங்கலங்கிக கண்ணீர்பெருக்கி என்னை நோக்கி,
மைத்துனா ! || என்மீது மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றன ; ஆதலின்,
அண்ணன இறக்கவேண்டிமெனவே நீ நினைக்கின்றனை ; என்னை || யொரு
பொழுதும் அடையாய் ; சமயம்பார்த்து ராமனைக் கொலைசெய்து
என்னைக் கொண்டுவரும்படி பரதன் சங்கேதஞ்செய்தே உன்னையனுப்பி
யிருப்பான ; ஆதலாலே, என பிராணநாயகர் துன்புறறுக் கூலுகையிலும்,
நீ விரைந்தோடிப் பாதுகாக்கின்றிலை ; என்னைப் பெறுவதன்பொருட்டே
நீ கபடங்கொண்டு உடன் வந்தனை ; ஆதலின், || பகையே யாகின்றனை ;
என்றிவ்வண்ணம் பிராட்டியார் என்னைப் பழித்துரைத்தமையின், யான்

சினங்கொண்டு, கண்சிவந்து, உதடுதடித்து, வெறுப்புற்றோடிவந்தே
 னென்று மொழிந்தனர். பெருமான அம்மொழியைக்கேட்டு மீளவும்
 இன்னயபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ யாதனாக்கினும் சீதையைத்
 தனியே விட்டுவந்ததென்பது குற்றமேயாகும்; எல்லாவரக்கர்களையும்
 கொலைசெயவேனென்பதை யறிந்தும், சீதையின் கோபவாக்கியத்
 தைக்கேட்டு வந்தது தகுதியற்றது, நீ சீதையை விட்டு வந்ததை யான்
 தகுமென வுக்கேன; பெண்கள் சினமுறுவதும், வன்மொழி மொழி
 வதும் இயல்பேயாதலின், அதற்காக நீ வந்தது தகாது; சீதை முனிந்
 துரைத்த வன்மொழியைக்கேட்டு நீயும் முனிவுகொண்டு என கட்டளையை
 மீறிவந்ததென்பது உனது குற்றமேயாகும்; மான்வேஷங்கொண்டு கொலை
 நெருவன் என்னை நெயிருதாரமலைத்தனலே ! அந்த மாரீசன் என் கணை
 யினு லடிபட்டி இதோ வீழ்ந்திருக்கின்றனன் பாராய; யான் விலலைப்
 பிடித்து நாணையிழுத்துக் கணைதொடுத்தெய்கையில, உடனே இவன்
 மானுருவைவிட்டுக் கேசூரகுண்டலாதியாயுள்ள வனிகளை யணந்த
 ராசுஸசரீரத்தையடைந் திறுந்தனன்; அவனே என்னைப்போலத் தினங்
 கொண்டு கூவினன், அதைக்கேட்டு நீயும் சீதையைத் தனியேவிட்டு
 வந்தனை யந்தோ ? என்றருளிச்செய்தனா

ஆரண்யகாண்டத்தில ஐம்பதத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

அறுபதாவது சருக்கம்

பெருமான பிராட்டியாரைக்காணாமல் தேடி யலைந்து வருத்தல்.

அநந்தரம் பெருமானினையபெருமானுடன் வினாவாக எழுந்தருளு
 கையில, இடக்ககனத்துடித்துக் காட்டறி மெய்நிங்கி மனங்குன்றன்
 மையின், இந்ந அயசகுனங்களினால் யாதோ தீதுநேர்ந்ததென எண்ணி,
 சீதைக்கு சேஷமழும் நேருமாவென்று உரைத்ததுக்கொண்டே வந்து
 ஆசிராமத்தில் பிராட்டியாரைக்காணாமல் வருந்தி, வேகத்தினால் மேலெழு
 பவர்போலவும், கைகளை யுயரவெயித்துக்கொலையி எங்கெங்கே பிராட்டி
 யார் வீற்றிருக்கும்பிடமோ ? அங்கங்கே எழுந்தருளிப் பிராட்டியாரைக்
 காணாமல் பனிககாலத்திலேயே பையிழந்துமடவந்தாராதாமரைபோலவும்,
 ஶாடி வருந்திய பூ பறவை விலங்குகளையுடைய மரங்களினால் அழுதின்றது
 போலவும் ஒளியிழந்து, வனதேவதைகளினால் துறக்கப்பட்டும், அங்கங்
 கிறைக்கப்பட்ட தருப்பை, மாவுரி, தவிசு, பாய மூதலியவற்றை யுடை

யதுமாகிப் பாழடைந்த பர்ணசாலையைக் கண்டு புலம்பலுற்றனர். அந்தோ? வைதேஹி! அரசுக்களால் பறிக்கப்பட்டனவோ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனவோ? அல்லது, வழிதப்பி எங்கேயாயினும் சென்றனவோ? அல்லது, பசுதிகடப்பட்டனவோ? அல்லது, அசுசமுற்று மறைந்திருக்கின்றனவோ? அல்லது, காய கனி ~~யார்~~ தளிக்களைக் கொய்வதனபொருட்டாக வானிடைச்சென்றனவோ? அல்லது, தீர்த்தம் கொண்டு வதனபொருட்டிக் கோதாவரிக் கெய்தினவோ? எனவிவண்ணம எண்ணிப் புலம்பி யங்கங்குச்சென்று தேடியும் பிராட்டியானாககாணாமல சோகத்தினால் கண்சிவந்து பிததேறினவனபோல ஒரு மரத்தினினதும் மற்றொருமரத்துக்கும், மலையினினதும் மலைக்கும், நதியினினதும் நதிகருமாகவோடி யலைந்து, கடப்பமரத்தை நோக்கி, அடா கதம்பா! சிதையுனமேல் மிகப் பிரியமுடையளாகுவாள, அவளை நீ எங்கேயாயினும் கண்டாயா? அறிவாயாகில, உரையாயென்று வினாவி; பிலவமரத்தையுங்கிட்டி அடா பில்லா! என் பாரியை உன்னுடைய இளந்தளிர்போலக் கோமளதமமான திருமேனியுடையாள, பீதாமபாமுதிருப்பாள, உன் கனியையொத்த கொங்கையுடையாள, அவளை யறிவாயாகில, உரையாயென்று வினாவி; வெண்பாலைமரத்தையும் கிட்டி, அடா வெண்பாலைமரமே! உனது மலர்மேல் மிகப்பிரியமுடைய என்னாயகி! பிழைத்திருக்கின்றனவோ? இல்லையோ? உரையாயென்று வினாவிக்கருபமரத்தையுங்கிட்டி அடா மருதமரமே! உன்னைப்போன்ற கொடையையுடைய என் பத்தினியை யறிவாயல்லையோ? எங்கிருக்கின்றனனாராயா என்று வினாவி யொன்றும் பதிலுரையாமையின், மஞ்சாடிமரத்தைக்கிட்டி யது தளிர்த்துப் பூதது வணிககொலித்து விளங்கினமையின், இது சிதையை யறிந்ததுபோலும் என்று நினைந்து அதனை நோக்கி, அடா திலகமரமே! திலகப்பிரியையான என் பிரியையை நீ யறிவாயாகிலுரையாயெனவினாவி; அசோகமரத்தைக்கிட்டி அசோகமரமே! சோகத்தைப் போக்குகின்றமையின், அசோகமென்றும் பெயருடையோய; என் பிரியையைக்காட்டி என்னையும் உன்னைப்போல அசோகனாக (சோகமற்றவனாக) விராவில் செய்யாயென்று வினாவிப் பனைமரத்தையும் நோக்கித் தாலமரமே! என் பாரியை உன்னுடைய பழம்போன்ற கொங்கையுடையாள; அவள் எங்கிருக்கின்றனள்? என்மீதுகனகருளுளதாயின், உரையாயென்று வினாவி; ஐம்பூமரத்தை நோக்கி, நாவலமரமே! என்னாயகி உன்னுடைய பழம்போலத் தளையென்று பின்னும் திருமேனியுடையள்; அவளை யறிவாயாகில, ஐயமின்றி யுரையாயென்று வினாவிக்கோங்குமரத்தை நோக்கிக்கண்ணிகரமே! உனது மலர்மேல் மிகவும் பிரியமுடைய என்னாய்கியைக் கண்டனையாகிலுரையாயென்று வினாவி; இவ்வண்ணமே மா, கடம்பு, ஆசா, பலா, மருதாணி, மாதளை, வேங்கை முதலிய மாங்களையும் வினாவி; அவ்வண்ணமே மல்லிகை, சிறுமல்லிகை, சம்பகம், தாழை முதலிய

செடிகளையும் வினாவி; ஒன்றும் பதிலுமாயாமையின், விலங்குகளையும்
 நோக்கி, அடா மாணே! உன்னைப்போலவே கண்ணோக்குடைய என்
 மனையானைக் கண்டனையோ? அடா யானையே! உனது துதிக்கைபோன்ற
 தொடையையுடைய என பாரியையையக் கண்டனையோ? அடா புனியே!
 என்னுபகியுள்ளைக்கண்ணாறின், அச்சமடைவாள, அவனை நீ கண்டனையோ
 என்று வினாவி; உனமத்தங்காண்டு நார்புறங்களிலும் தேடி யலைந்து
 அதுவே சிந்தையாயி நுந்தமையின், எங்கும் பிராட்டியாரிருப்பார்போலக்
 கண்டி அடி நாயகி! நீயேன் நெடுந்தூரமோடுகின்றனை; உன்னை யான்
 கண்டுகொண்டேன்; மரங்களின் இடையில மறைந்து மறைந்து ஓடறக்;
 நிறக் நிறக்; உனக்கெனமீதருள் இல்லையா? என பதிலுமாகுகின்றலை;
 நெடுங்காலம் பரிஹாஸஞ செய்ததில்லையே? ஏன் என்னை யுபேகை
 செய்கின்றனை; பீதாயபரததினால அறிந்துகொண்டேன்; என்மீதனபுள
 தாயின், ஓடாது நிறக்; அந்தோ? இவள் சீதை யல்லளபோலும், அரசக்கா
 களால கொலைசெய்யப்பட்டனாபோலும், பிழைத்திருப்பாளாயின, இவ்
 வண்ணம் யான் வருநதுகையிலும் உபேகைசெய்வானோ! யானிலலாம்
 விருகுகையில், அரசக்காள் சீதையின் அயயவங்களைப் பங்குபோட்டுக்
 கொண்டு பகலுத்தாக்கள், அப்பொழுது முழுமதிபோன்ற நாயகியின்
 திருமுகமண்டலம் ஒளியிழந்திருக்கும்போதோ? சம்பகம்போன்ற நாயகியின்
 கண்டத்தை அவள் கூவி யழுதுகையில், அரசக்காள் கடித்துப் பகலித்திருப்
 பார்கள், தனிப்போன்ற கைகளும் முறிக்கப்பட்டிப் பகலிக்கப்பட்டிருக்கு
 மந்தோ? என பிராணநாயகி! அரசக்காளுக்குக் குணவாவதனபொருட்டே
 என்னை விட்டுப் பிரிந்து, லக்ஷ்மணனாலும், மறதுள்ள வழிப்போக்கர்களா
 லும் துறக்கப்பட்டி, இவத்தார் சுற்றத்தார் பலபேர்களை யுடையாளாகியும்,
 அநாதையாகிப் பகலிக்கப்பட்டன, அடா லக்ஷ்மணா! என பிராணநாயகி
 யைக் காண்கின்றனையா? அடி சீதாதேவி! நீ என்னைவிட்டுவனெய்தினையோ!
 என்றிவவகையாக அடிக்கடிக் கூவி யழுது, ஒரு காடடினின்று
 மறறொருகாட்டுக்கோடியும், சில விடங்களில வேகத்தினால் கழனதும்,
 சிலவிடத்தில் மயங்கியும், சிலவிடத்தில் பித்தேயினவனபோலவலைந்தும்,
 பிராட்டியானையே தேடிக்கொண்ட காடுகளையும், நதிகளையும், மலைகளையும்,
 அருவிகளையும், சுளைகளையுங்கடந்து, எங்கும் நிலைகளாளாமல்
 காடெங்குநதிரிந்தும் பிராட்டியானைக்காணாமல் மேன்மேலும் தேட
 முயன்று மிக வருந்தினர்

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்றுவதுசருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாராக்காணாமல் புலம்பியதும்,

இனையபெருமாள் தேற்றியதும்,

சக்கரவர்த்தித்திருமகனாரிவ்வண்ணம் தேடிப் பிராட்டியாரா யாசிர மத்திலு காணாமல் எங்குமலைந்து கூவிக கைகளை யுயரவெடுத்து, அடா லக்ஷ்மண ! சீதை எங்கே யிருக்கின்றனள் ; இங்கிருந்து எங்கேயாவது சென்றனளோ ! யாவனாயினும் எடுத்தோடினோ ? எவனாலேயாவது புகழிக்கப்பட்டனளோ ? அடி வைதேஹி ! என்னைப் பரிஹாஸஞ் செய வதன்பொருட்டி மரத்திடைசில் மறைந்திருக்கின்றனையோ ! அடி பிராணநாயகி ! என்னைப் பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும் எதிரில் வருக, நீ எந்த விலங்குகளுடனும், பறவைகளுடனும் விளையாடுவாயே ? அவை பெலலாம இங்கே உன்னைக் காணாமல் கண்ணீர்பெருக்கிச் சிந்தையுற் றிருக்கின்றன ; அடா லக்ஷ்மண ! சீதையின்றி, யான பிழையேன் ; சீதா சோகத்தினாலிறந்த என்னை வானுலகிலு சக்கரவர்த்தியா காண்பார் ; அப்போழுதவர் என்னை நோக்கி, அடா ராமா ! பதினான்குவருஷம் வன வாஸம் செயவேனென்றுடனபட்டிப் பின்பு, அதனைத் தீரக்காமலே இங் கெயதினை யுலையோ ? இவ்வண்ணம் பொய்யான உன்னை யிகழுக ; என்று என்னை நோக்கி யுரைப்பாரா, அந்தோ ? அடி வைதேஹி ! மிகவும் சோகக்கடலிலாழந்த என்னைப் புகழ், கபடமுடையோனைத் துறப்பது போலத் துறந்து எங்கெயதினை ? என்னைத் துறவறக ; யான உன்னைப் பிரிவேனாகிலு, உய்யாயே விட்டு விடுவேன் ; எனரிவ்வண்ணம் புலம்பிப் பிராட்டியாராககாணாமல் துன்புறந்துச் சேற்றிலு புதைந்த குஞ்சரம்போல வருந்துகையில், இனையபெருமாள் நோக்கி, எமமையோ ! இவ்வண்ணம் துன்புறற்க ; எனனுடன் கூடி மேனமேலு முயற்சுசெய்க, இந்தக் கானகமும் பறபல குகைகளையுடையதும், விஸ்தாரமுடையதுமாகின் றது ; பிராட்டியாரும் காடடிவிலாவுகளில், மிகப் பிரியமுடையவராத லின், எங்கேயாயினும் சென்றிருப்பார் ; அன்றிலிலு, கோதாவரிககாயினும் சென்றிருப்பாரா ; அல்லது, பரிஹாஸத்தின்பொருட்டு எங்கேயாவது மறைந்திருப்பார் ; அல்லது, மறைந்து நம்மை அச்சமுறச்செய்ய நினைத் திருப்பாரா ; தேவளையும், அடியேனையும் தேடுவதன்பொருட்டாயினும் சென்றிருப்பார் ; ஆதலின், அவரைத் தேடுவதன்பொருட்டே முயற்சி செய்வோம் ; காடெங்குந்தேடிப் பிராட்டியாரிருக்குமிடத்தை யீறிவோம் ; சீதாபிராட்டியாரைத் தேடத் திருஷாமூறுவீராகிலு, துன்புறற்க ; என்று னைத்துத் தேற்றினர். பெருமானும் அதுகேட்டுச் சோகத்தையடக்கித் திருத்தம்பியாருடன் காடு மலை யாறு குளங் குட்டை மலைத்தாழ்வரைகள்

ஞ்சைகள் சிகரங்கள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் தேடியும் பிராட்டியாராகக் காணாமல் தம்பியை நோக்கி, அடர் லக்ஷ்மண ! இவ்விடங்களிலெங்கும் ஜானகியைக் காண்கின்றிலேனே? இனி யாதுசெய்வோமென வினாவினர். இனையபெருமானும் அதுகேட்டுத் துன்புறுப பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! மீளவும் தேடிவோம்; தேவர் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவரை எடுத்தோடின பகைவனையும் கண்துற்று, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு பரிசுக்கரவர்த்தியைக் கட்டினாபேலக் கட்டியருளவிரொன்று மொழிந்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு இனையபெருமானை நோக்கி, அடர் லக்ஷ்மண ! காடெங்குந் தேடினோமே? இம்மலையும், தாமதையோடையும் தேடப்பட்டன; என்னுயிரிறும் பிரியமுடைய வைதேவியையமாதிரும் கண்டிலேன்; இனித்தேடவேண்டுமிடம் எங்கு? என்று விவண்ண முரைத்தருளிச் சோகக்கடலில்முழுகி முகூர்த்தகாலம் மோஹம்கொண்டு வெப்பமாகவெட்டுவிரப்பெறிந்து தினமடைந்தாட்கார்த்து, மீளவும் மோகம் தெளிந்து, அந்நோ? பிராணநாயகி ! எங்குமறகின்றனையெனக் கூவிப் புலம்பி வருந்தினா. பின்பு, இனையபெருமானும் பலவிதமாக விரயம் பூண்டு வணக்கமாகக் கைகூப்பி வேண்டி இனியனமொழிந்து தேற்றினர். பெருமாள் அதனைக் கோமலே பிராட்டியாராகக் காணாமல் அடிக்கடிக் கூவி யிழுத்தனா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாராகக் காணாமல் சோகக்கடலில்முழுகிப் பலவாறாகப் புலம்பி உயிராவிடுவேனென வருளிச்செயய, இனைய பெருமானும் மிகத் துன்புற்றது.

பெருமாளிவண்ணம் தேடியும் பிராட்டியாராகக் காணாமல் பலவிதமாகப் புலம்பி சிந்தையினால் பிராட்டியார் எதிரில் நிற்பதாகவெண்ணி யாசாய்ந்து, பின்பு காணாமல் வருந்திக் காமவேட்கையால் வருந்தி அடிநாயகி ! நீ இம்மேல் மிகப் பிரியமுடையை யாதலின், அசோகமரத்திடைபில் மறைந்தனையோ? உனது தொடைகள் வாதைத்தண்டுகளுக்கு ஒப்பானவையாதலின், வாதைமரத்திடைபில் மறைந்தனையோ? உன்னால் மறைய முடியாது; யான் கண்டு கொள்வேன்; அடி வைதேவிய ! பரிஹாஸஞ் செய்வதன்பொருட்டிக் கோங்குமரத்திடைபில் மறைகின்

மனையே || பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும், எனக்குத் துன்பம் வளர்கின்ற தே; அடி பிராணநாயகி ! பரிஹாஸஞ்செய்வதினால் யாதுபலன் ? யான் மிக வருந்தி யிருக்கின்றேனல்லேனோ? என்னுடன பரிஹாஸஞ்செய்வதே தருநியற்றது || அன்றியும், தவசியாகிக் காட்டிவிறைக்கையில், இது மிகவுந் தருதியற்றது; உன்னுடைய இயல்பும் பரிஹாஸஞ்செய்வதிலே மிக விரும்பமுடையதெனவுமற்றவேன்; அடி யகனறகணகையுடைய நாயகி ! நீயின்றி, இவ்வாசிரமம் பாழடைந்திருக்கின்றது; விராவாக இங்கெய தாய; அந்தோ ? சீதை சாக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்பட்டனொன்பதில் ஐயமில்லது; அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனனோ ? அடா லக்ஷ்மண ! அவள இங்கே பிழைத்திருப்பாராயின் யானிவ்வண்ணம் கூவி யழுகையி லும், இங்கெயதாதிருப்பனோ? இம்மான்சூட்டங்களும் கண்ணீர்பெருக்கி வருந்துகின்றமையின், சீதை சாக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்பட்டனனொன உரைக்கின்றனபோலும், அந்தோ ? என் பிராணநாயகி ! எங்கெயதினை; அந்தோ ? உன்னு லகையையா மனம் ஈடேற்றிற்று; சீதையுடன் புறப் பட்டுத் தண்டகாவனஞ்சோந்தேனே ? இப்போழ்து சீதையின்றிக் தனியே எவ்வண்ணம் மீளவும் திருவயோதிக கெயதுவேன்; யான் சீதையை இழந்தமையின், திறமையற்றவனெனவும், அநுபற்றவனென வும், அசமுடையோனெனவும், யாவரும் என்னை இகழ்வாக்கார்தோ ? யான் வனவாஸந்தீர்த்து மீண்டெயதுவேனாகில, ஜனகசக்கரவாத்தியார் என்னை நல்வாவு வினாவுவாராயின், யான் யாதுதாபபேன்; எவ்வண்ணம் அவனாக காண்பேன்; சீதையை யிழந்து தனியே வந்து நின்ற என்னை யவர் கண்டவுடனே மோஹமடைந்து வருந்துவார்தோ ? ஆதலின், யான் இனிப் பரதனால் காக்கப்பட்ட திருவயோதிகருப் போய்ச் சேரோன்; சீதையின்றி எனக்குப் பொன்னுலகும் பாழேயாகின்றது || அடா லக்ஷ்மண ! நீ என்னை இவ்விடத்திலேதானே விட்டு விட்டுத் திரு வயோத்திக்குச் சென்று வாழுக, யான் சீதையின்றி, ஒருபொழுதும் பிழையேன்; || யகனே பரதனைக்கண்டு தழுவி யான் அனுமநிகொடுத்த மையின், நீயே பாராண்டு வாழுக; என்று யான் உரைத்ததாக வுரையாய்; கைகேயி சுமித்திகா கோஸலையார் முதலிய மாதாக்களையும், யான் வண க்கி வந்தனஞ்செய்ததாக வுரையாய்; கோஸலையாருடன் இங்குற்ற செயல்களையெல்லாம் விரிவாகவுகாத்து, அவர் துன்புற்று வருந்தா வண்ணம் தேற்றிப் பாதுகாத்து வருக; எனவவண்ணமொழிந்து புலம்பி வருந்துகையில், இளையபெருமானும் அதுகேட்டு மிகவும் துன் புற்று வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்திரண்டாவது சருககம்

முற்றிறம்.

அறுபத்துமூன்றுவதுசுருக்கம்.

இதையும் பெருமாள் இனியபெருமானுடன் பலவிதமாகப்
புலம்பி வருந்தியது.

அநதச் சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர் இவ்வண்ணம் மங்கையர்க்கரசி யாரையிழந்து காமத்தினாலும், சோகத்தினாலும் வருந்தித் தம்பியும் மிகத் துயருறும்படியாகப் பெரும்பாலும் துன்பக்கடலில் மூழ்கி ஁ட்டுயிர்ப்பு விட்டு இனியபெருமானோடுகி, அடா லக்ஷ்மணு! எனக்கு நிகரான தீவினை யோர் இவவுலகினில் வேறொருவருமில்லென நம்புகின்றேன்; துன்பங்கள் மேளமேலுநதோன்றி இடைவிடாது என்னிதயத்தைப் பிளக்கின்றனவே || மூற்பிறப்பில் யான் பறபல தீவினைகா செய்தேனபோலும், அத்தீவினை களின் பலன்களே இப்பிறப்பில் மேன்மேலும் விளைகின்றன; ராஜஜியத்தை யிழந்தேன்; இனத்தார் சுறத்தார்களைப் பிரிந்தேன்; தந்தையாரு மிறந்தனர்; தாயாரும் பிரிந்தனர்; மனையாளையும் பறிகொடுத்தேன்; அடா தம்பி! இத்துன்பங்களை நீனைகளையில், சோகக்கடல் கரைபுரண்டெழு கின்றது; முனமுற சோகங்கள் யாவும் என் சரீரத்தைப்பற்றி எரிந்திணைத் திருந்து, இப்பொழுதுற்ற சேதையின விசுவதந்தாலுல் உலர்ந்த கடடையைப் புற்றிக் காட்டுத்தீ மீளவும் எழுந்தெரிவதுபோல எரிவின்றது; என் பதனியாகிய அந்தச் சேதையும், ஆரக்கனல பறித் தாகாயததி லெடுத்தோடுகையில், இனிமையாகவும், கொடுமையாகவும் புலம்பி, அடிக்கடி யச் சங்கொண்டி வருந்தி யிருப்பாளந்தோ? இவவீஷயத்திலேயமில்லது; சிறந்த செஞ்சார்தம் அப்புலதற்குரிய என்னையகியின கொங்கைகளும், குருதி பெருகி விளங்கியிரா? இனிமையாகவும், மெதுவாகவும், ஐயமறறம் மொழி யபபட்ட நன்மொழியை யுடையதும், சுரிசுழல் பொருந்தியதுமாகிய என் ப்ராணநாயகியின் திருமுகம் ராக்ஷஸனெடுத்தோடுகையில், ராகுயினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரன்போலத் திகழந்திராது; சிறந்த முத்துவடங்கள் அணிவதற்குரிய சேதையின் கண்டத்தை யாக்கர்கள பிளந்து குருதியைப் பாணஞ்செய்திருப்பாரளையயோ? அவள் நாமொருவருமின்றித் தனியே யிருக்கையில், அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அச்சும துன்பமுமுறறு நரப்பக்கங்களிலும் நோக்கித் தஞ்சயின்றி, அமுருரல் பறவைபோலக்கூவி யழுதிருப்பாளே || அடா லக்ஷ்மணு! இந்தச் சிலையினமேலே யன்றோ? சேத என்னுடன் வீற்றிருந்து அநீனைகையுடன் உணை நோக்கிப் பறபல இனியமொழிகள் மொழிந்தனள்; அடா லக்ஷ்மணு! இந்தக் கோதாவரிநதி என் மனையாளுக்கு மிகப் பிரியமுடையதாதலின், அங்கே சென்றிருப் பானோ என்ற எண்ணுகின்றேன்; அவா என்னை விட்டுத் தனியே யொருவளும் சென்றிலனே? தாமசாமலாபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை

யுடையாரும், செந்தாமரைவிதழ்போலகன்ற திருக்கண்களை யுடையாரும், தாமரைமலர்மேல் மிக விரும்புடையானாகிய என் சிதை என்னையிட்டு மலர்கள் செய்யவு மேகாளே ? இந்த வனமும் தளிர்க்குப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்தடாந்த பறபல மரங்களை யுடையதாயினும், அங்கும் என்னையிட்டுத் தனியே யுலாவாள், மிக நாணமும் அசசமும் உடையாளல்லளோ அவள், அடா கதிர்வனே ! நீ கடவுளது கட்டளைபினால் எல்லாவுயிரகளுடைய நற்செயல் தீச்செயலகளுகஞ்ச சாக்ஷியாகி நிரந்தரம் திரிகின்றனையே ? பிரியை எவகெயதினள்; பறிக்கப்பட்டனளோ ? மாணமுற்றனளோ ? உண்மையாக வுளாயாய்; யான் மிகவும் துன்புறுகின்றேன் ; ஓ வாபுபகவானே ! அனைத்துலகங்களிலும் நீ அறியாச்செயலொன்றுமில்லது ; ஆதலின், என் மனைவி பறிககப்பட்டனளோ ? மரித்தனளோ ? நடுவழியிலலகின்றனளோ ? உணாசெயக ; எனறிவ்வகையாகப் புலம்பித் துன்பகடெலிவழங்கி, மெய்வாடி மூாசசையடைந்து 'வருந்துகையில், இனையபெருமாள் கண்டு சோகத்தையடக்கித் தீரங்கொண்டு பெருமானே நோக்கி, ஐயோ ! தேவரும் இவ்வண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? சோகத்தைத்தறக்க ; தீரமுறுக ; சீதாபிராட்டியானாதத்தேமிகையில், உற்சாகம் கொள்க ; உற்சாகமுடையோர்களே யல்லரோ ? எவ்விதக கொடிய துன்பங்களிலும் வருந்துகின்றிலர், என்று அககாலத்திற்குத்தக்கவண்ணம் விண்ணப்பம்பண்ணியருளினா. பெருமானதுகேடும் சோகந்தணியாமலும், தீரமுறாமலும், மிகத் துன்புற்று வருந்தினர்

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முறநிறறு.

அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியா போனவழியை யுனாக்கும்படி கோதாவரி பறவை விலங்கு முதலியவறறைவினாவு, விலங்குகள் தென்திசையைநோக்கிச் செல்ல, இனையபெருமாள் அதையறிந்து, பெருமானுடன் அத்திசையிறசெல்லுகையில், ஐயாபுக்கள் போர்க்களத்தைக்கண்டு நிற்க ; பெருமாள் சிதை இறந்ததாக நினைந்து சிறி வருளியது.

பெருமாள் இவ்வண்ணம் துயரங்கொண்டு இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி ! சிதை யொருவேளை தாமரைமலர்கள் கொணர்வதன பொருட்

மிகே கோதாவரிக்குச் சென்றிருப்பாள்; பங்கே போய்ப்பாராயென்றருளிச் செய்தனர். இளைப்பெருமாள் அதுகேட்டு விரைவாகக் கோதாவரிக்குச் சென்றெங்குத் தேடித் திரிந்து வந்து பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! நான் கோதாவரியெங்குத் திரிந்து கூவினேன் ; பிராட்டியாரா எங்கும் கண்டிலேன் ; அவா எங்கிருக்கின்றனரோ ! அறியெனென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பெருமாள் அதுகேட்டு மிக வருந்தித் தாமே நோக்கக் கோதாவரிக் கெழுந்தருளித் தேடியும், பிராட்டியாராக்காணாமல் அந்நிலைய நோக்கி, அம்மா கோதாவரி ! சீதை எங்கிருக்கின்றனரோ ? உரையென்று வினாவினர். அதுகேட்டும் அவருள்ள பூதங்களும், கோதாவரியும், ராவணனும் கச்சமுறறுச் சீதையின் செந்தியை யுரைத்திலு ; பூதங்களெல்லாவற்றும் ஏவபலட்டிம் கோதாவரி யுரைசெய்திலது ; ராவணனுடைய அந்தக் கொடிய ரூபத்தையும், செயலையும் நினைந்து, அஞ்சி நடுங்கிற்று ; பின்பு, பெருமாள் ஆசையற்று இளையபெருமானை நோக்கி, லக்ஷ்மண ! இந்தக் கோதாவரிநதியும் பதிலுரைத்திலது, யாதுசெய்வேன் ? ஜனகசக்கர வர்த்தியீருக்கு யாது சமாதானமுரைப்பேன் ? சீதையை விட்டு யான் தனியேபோய்க் கோஸிலையாரா எவ்வண்ணங்காண்பேன் ; யான் வனத்தில் காய கனிகளையுண்டி வருந்துகையிலும், சீதையே யுடன்வந்து துயரைத் தீர்த்து மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனனே ? இனத்தார் சுற்றத்தார் மனை யாள் ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கின்ற எனக்கு இரவுகள் இனிக் கல்ப கோடிகலமாக வளருமே ! சீதையைக் காணுமனவும் கோதாவரியிலும், ஜனஸ்தானத்திலும், இரதப் பிரஸ்ரவணமென்னும் மலையிலும், மறறுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் சீதையைத் தேடுவேன். இந்த மிருகங்களும் என்னை யடிகடடி நோக்கி நோக்கிச் சீதையின் செயலுரைக்க முயலுகின்றனபோலிருக்கின்றன ; எனது புலம்பி, அம்மிருகங்களை நோக்கி, அன்பர்களே ! சீதை எங்கே உரைசெய்க, என்று கண்ணீர்ததும்ப வருந்தி வினாவினர். அம்மிருகங்களும் அதுகேட்டவுடனே எழுந்து, தென்திசையாக ஆகாயத்தை நோக்கிக்கொண்டே ஓடி யடிகடடிப் பெருமானைப்பார்த்தன ; இளைய பெருமாள் அம்மிருகங்களின் இங்கிதங்களையறிந்து, பிராட்டியார் இந்தவழி யாலேதானே போயிருப்பாரென்று ஊகித்து, பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! இம்மிருகங்கள் தேவரால் வினாவப்படட்டு, உடனே தென்திசையை நோக்கி யோடுகின்றன ; ஆதலின், நாமும் அவவழியே செல்வோம், சீதாதேவியை யாயினும் காண்போம், செய்தியையாயினும் கேட்போமென்று மொழிந் தருவினர். பெருமானும் அவவண்ணமே யாகுவென்று இளையபெருமானுடன் கூடித் தென்திசையை நோக்கிப் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டி எழுந்தருளுகையில், பிராட்டியாரணிந்த மணிகளுதிர்ந்து வழியில் வரிசையாக வீழ்ந்திருக்கக்கண்டு, துன்புறது இளையபெருமானை நோக்கிப் பரந்தமன ! இந்த மலர்கள் சீதை யணிந்தனவே ? என்னுமேதானே வெண்கந்தளிக்கப்பட்டன ; இவைகளை வாட்டாமலாகல் வெப்போதும்,

தாற்றாமையால் வாயுவும், அழுந்தாமலேநதிகொண்டிருக்கின்றமையின்
மேதினியும் பாதுகாத்து, என்பொருட்டி உபகாரஞ்செய்தனர்களேபோல
மென்றனாததருளி, அருவிகளினால் ஒலிக்கின்ற அந்தப் பிரஸ்ரவண
மென்னும் மலையை நோக்கி,—

கவ்யூதிப்யுதாந்தாந் துஷ்டாந்ஸாந்ஸுந்

ராமாந்ஸ்யேவநீதிநீயாந்ஸாந்ஸுந்.

கசுதிநீதிபருதாந்தாத த்ருஷ்டாந்ஸாந்ஸுந்நீ

ராமாரம்பேவனோததேசே மயாவிரஹிதாதவயா.

மலைகளுக்கிறையாகிய பிரஸ்ரவணமே ? ஸர்வாங்கஸூந்தரியும், என்
னால் பிரிககபபட்டவளுமாயிய (என்) பத்தினி ! உனனால் (உன்னுடைய)
அழகிய வனத்தினுடைய காரணப்பட்டனளோ ? என்று வினாவ ? தம்
முடைய வினாகலோகமே பிரதிதொனியாக வெளிக்க ; அதைக்கேட்டு
ராஜர்களுக்கிறையாகிய ஸ்ரீராமசுந்திரரோ ! அங்கமெங்கும் அழகுற்றவனும்,
உம்மால் பிரிக்கப்பட்டவளுமாயிய (உமமுடைய) பத்தினி ! (என்னுடைய)
அழகிய வனத்தினுடைய, என்னால் காரணப்பட்டனா ; உமமால் பிரிக்கப்
பட்டனளோ ? என்று பதிலுரைத் திகழந்ததாக எண்ணிச் சினமூற்று,
சினகம் அறபயிருகத்தைப் பாபபதபோலபார்த்து, மீளவும் அதனை
நோக்கி, அடா மாமலையே ! பொன்னிறமுடைய என மனையாள எங்கிருக்
கின்றனளோ விராவாகக் காட்டாய் ; தாமஸஞ்செய்வாயாகில, உன் தாமஸ
னாகளை முறையும் பிளந்தழிப்பேனென்றுரைத்தருளினர், அதுகேட்டும் அம்
மலை பிரதித்தொனியினால் பதிலுரைப்பதுபோலிருந்தும் பிராட்டியாரைக்
காட்டியதிலது ; பெருமாள மீளவும் வெருணாய் அதனை நோக்கி, அடா
மலையே ! என் பாணததீயினால் எரிககப்பட்டு நீருருவாய் ; புல் புதல் மாளு
செடி குளவ குட்டைகளொன்றுமின்றி, ஒருவரும் சோவதற்கரியதாகி யழி
வாய் ; அடா லக்ஷ்மண ! இந்த நதியையாயினும் சுண்டும்படி செய்வேன் ;
[14] என் சிதையை யுரைக்கின்றிலது ; என்றிவ்வண்ணம் உரைத்துக்
கொண்டே தேடுகையில், மிகக் கொடிய அரக்கனுடைய பெரிய காலடிபை
யும், அவனுக்கஞ்சி நாலுபக்கங்களிலும் ஒடித்திரிந்த பிராட்டியாரது திரு
வடிகளையும், முறிந்த வீழ்ந்த வில் அம்பறத்தாணிகளையும், பலபிளவாகச்
சிதறுண்டி முறிந்த தேனையும் கண்டு, மிகவும் அச்சங்கொண்டு தம்பியை
நோக்கிப் பாடா லக்ஷ்மண ! சிதை யணித்திருந்த திருவாபரணங்களி
னின்றும் உதிரந்த பொன் தகடுகளும், அவிழ்ந்த மாலைகளுமிருக்கின்றன ;
இவவிடமெங்கும் செங்குருதி படிந்துளது ; ஆதலின், ராசுஸர்கள் பலர்
கூடிச் சிதையைக் கண்டங்கண்டமாகத் துணித்துப் பகிர்ந்த பகிழ்த்தார்க
ளென்றெண்ணுகிறேன் ; அவள பொருட்டி இரண்டு ராசுஸர்கள் [15]
கோயுகப் போர்செய்தனர்போலும், முத்துவடங்களினால் அவங்கர்ஞ்

செய்யப்பட்ட சிறந்த விஸிங்கே முறிக்கப்பட்டுனதே; இது யாவனுடையதே? அப்போதுதித்த ஸூரியனபோன்றதும், வைரேயமணிகளினிழைத்ததுமையிவ்வுவையும் பிளக்கப்பட்டுனது; அது சலகைகள்பொருத்தி, திவ்விய மாலைகளின்றி திகழ்ந்த வெண்குடையும் முறிக்கப்பட்டுனது; யாவனுடையதே? தங்ககவசம் பூண்டனவும், பச்சாசமுடமுள்ளனவும், மிகப் பெரிய உருவமுடையனவுமாயிவ்வு கோவேறுகமுதைகளிறத்திருக்கின்றனவே! இவை யாவனுடையன, செழுந்திரு நிகராகிய சிறந்த தேரும் முறிந்த கிடக்கின்றது! தங்ககட்டமைந்த கண்ணகனும் முறிக்கப்பட்டன; அம்பரத்தாணிகளும் ஒடிந்து கிடக்கின்றன; சாதி கசையையும், கவிதைதையும், கைபில் பிடித்துக்கொண்டே மடிந்து கிடக்கின்றன; பலகை மணியணிகளையுமணந்த இரண்டி சாமரம் வீசுவோரும் இறந்திருக்கின்றனர்; இந்த அடிவைப்பும் அரசுகளுடையதேயாரும், அரசுகருக்கே நம் மேல் மிகப் புகையுதனன்றோ? ஆதலின், கொடிய ராசுடனாகனே சேதையைப் பறித்துக் கொன்று பகிர்ந்திருப்பார்களோ! இவ்வண்ணம் சேத துன்புறுகையிலும், தருமம் தலைகாத்திலதே! எனக்குத் தீமைசெய்ய வானவரும் திறமைகொள்ளார்களே? யான எல்லாவுலககருக்குங் கர்த்தனும், அழித்தளிக்க வல்லவனுமாயினும், கருணையினால் பொறமைகொண்டிருக்கின்றமையின், எல்லோரும் மடமையால் மதிக்கின்றிலர்; அடாலசுத்தமன! நான் புலனகளை யடக்கித் தயைபொருந்திச் சாந்தகுணமுறத்திருக்கின்றமையின், தேவர்கள் எனனைத் திறமையற்றவனெனவே நினைக்கின்றனரபோலும், அடாலசுத்தமன! நகுணமும் என்னைசேர்ந்து தோஷமாயிற்று பாராய்; எல்லாவுயிர்களையும், எல்லா அரசர்க்களையும் கொலைசெய்வதன்பொருட்டிப் பொறமை முதலிய நற்குணங்களையுள்ளடக்கிப் பராகிரமத்தையே மேற்கொளவேன்; கதிரவன் சந்திரனுடைய குளிர்த்த நிலாவை யுள்ளடக்கியே தன் தேஜஸ்தை விரித்து விளங்குகின்றனனல்லவோ!—

నేనయితూనగన్దర్వాన విశాచానరాక్షసాః

కిన్నరావామనుష్య వాసుఖింప్రాప్సగ్నిలక్ష్మణ

మహాప్రభావసంపూర్ణ మాకాశంపశ్యలక్ష్మణ

ನಿನ್ನಂಪಾತಂಕರಿಷ್ಯಮಿ ಹ್ಯದ್ವೈತ್ಯಾಚಾರಿಣಾಂ.

ஹவயக்ஷாநகர்தாவா நபிசாசாநராஜஸா:

நெகராஜமனுவல்பாலா ஸ்கூல்பாபஸ்பதிலைகூடமன.

மமாஸ்தபானஸம்பூன மாகாசம்பசயலகமன

நிஸ்ஸம்பாதம்கெரிஷ்யாமி ந்யத்யதனாலோகயசாரீரம்.

**கோடா லக்ஷ்மண ! என் கைதாய்க் கொடர்னாயிடு, தேவகந்திவ
பிரகாசுதா பாகுதின்னமனுழியபதகோளதினான் ஒருவரும் இன்**

புரூர்கள் ; என்னுடைய பாணங்களினாலும், அஸ்திரங்களினாலும், உலகமெங்கும் நிரமபி மூவுலகத்தவரும் அழியும்படி செய்வேன் ; விண்மீன் சந்திரன் முதலானோரையும் தகைந்து, தீ வாயு சூரியர்களது வெம்மை வேகங்களையும் அழித்து, மலைகளைப்பிளந்து, நீரையும் சுண்டச்செய்து, மாஞ் செடி கொடி புதல் முதலியவற்றையும் அழித்து, கடலையும் வறற்செய்து, மூவுலகினையும் அழிப்பேன் ; இறைவர்கள் ஏன் சீதையை யளிக் கின்றிலர் ; இப்பொழுது எனது திறமையை யாவரும் கண்ணுறக்கடவர்கள். இனி யொரு பூதமும் மேலெழாது ; என கோதண்டத்தினின்றும் புறப் பட்ட பாணங்களினால் மடிக்கப்பட்டு, அச்சமூற்று நடுங்குகின்ற பக்ஷி க்ளை யுடையதாகிய மூவுலகினையும் நிலைகெட்டலையசெயவேனா பார்த்திராய் ; சீதையினபொருட்டே இவ்வுலகனை பிசாசராசுஸ்ப்யூஷ்ணதாக்குவேன் ; யான சிற்றங்கொண்டு பாணங்களை எயவேனாகில், அதன் வேகத்தைத் தேவாதிக்களெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்தும் பொறுப்பார்களோ ? பலத்தை எல்லோரும் பார்க்க ; யான சிற்றத்தால மூவுலகினையும் அழிக கையில, ஒருயிரும் உயராது ; தேவதானவயசுக்ரராசுஸாதியா லோகங்களை யும், கண்ணினால் சிதறவடிப்பேன், நிலையை யழிப்பேன் ; சிறிதும் வாட்டி மினறிச் சீதை முனபோலவே மகிழ்ந்து திகழுமாறு கடவுளர்கள் என கொணர்ந்தளிக்கின்றிலா, என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிக கோதண்டத்தை க்கையில்பிடித்துக் கூரியகணையைத்தொடுத்து, ஊழிகாலத்திப்போல வெரி ந்து கேளடா லக்ஷ்மண ! மூப்பு, மிருதகியு, காலம், விதி, இவை எவ்வண் தடுக்கப்படாவோ ? அவ்வண்ணமே யான சினமுறவேனாகில், ஒருவ ராலும் தடைசெய்தெதிராகக்கப்படுன் , முனபோலவே புன்னகைகொண்டு மகிழ்ந்த சீதையை வானவர்கள் அளியார்களாயின, எல்லாவுயிர்களுடனும் கூடிய ஜகத்தையெல்லாம் அழித்து விடுவேனென்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

இளையபெருமாள் பெருமானைச் சமாதானப்படுத்திச்

சினந்தணியச்செய்தது.

பெருமானிவ்வண்ணம் பிராடநயாணையிழந்து, சோகமும் சினமும் கொண்டு, ஊழிகாலத்திப்போல மூவுலகங்களையும் எரிக்கும்படி பெருமூச்செறிந்து அடிக்கடி கையிலேந்திய கோதண்டத்தைக்கண்ணுற்று,

காலந்தன்போலத்திசுழிகையில், ஸ்ரீராமாதுஜர் இவ்வண்ணம் ஒருகாலத்தா
மின்றி, இப்போழ்தே பெருமாள் மிகத் திருவுளவலங்கி புலகத்தையழிக்க
நினைத்ததற்கு ஆசசரியமடைந்து, பெருமாளை நோக்கிக் கைகூப்பி ஐயபேரி
தேவர் இதுவகையில் எல்லாவுயிராகளுக்கும் இனியராசிச் சாந்தகுணம்பொ
ருத்தியிருந்தருளி, இப்பொழுது சினமடைந்து, இயலபாயுள்ள நற்குணத்
தைத்துறப்பது தருதியற்றது; சந்திரனிடத்தில் நிலவும், கதிரவனிடத்தில்
வெயிலும், காற்றினிடத்தில் கதியும், பூமியிடத்தில பொறுமையும், எப்போ
தும் மாறுதலினைத்திருப்பனபோலத் தேவனிடத்திலும் சிறுத நற்புகழ் நிலை
கொண்டிருக்கின்றது, ஒருவன செயத குறந்ததிற்காக எல்லாவுயிர்களையும்
கொலைசெய்வது நீதியற்றது; முறிக்கப்பட்ட இந்தத் தேரும் எவனுடைய
தோ? எவனால் முறிக்கப்பட்டதோ? என்னகாரணத்தால் போர் நடந்ததோ?
ஒரு செய்தியையும் அறிகின்றிலேன, இவனிடமும குருநிதோய்த்து, தேர்ச்
சக்கரம் புதைந்து கோரமாகி விளவருகின்றது; இங்கே ஒரோகாலடியா
யிருக்கின்றதேயன்றி, பலர் நடந்திலா; சேனையும் சென்றிலது; ஆதலின,
ஒருவனுக்காக லோகங்கனையெல்லாம் அழிப்பது தகாதது; ராஜாகள் பசு
பாதமின்றி, அவரவர்க்குததக்கபடி தண்டனைசெய்வார்களே யன்றிக் குற்ற
மற்றவர்களை வருததார்களா; தேவனோ எல்லாப்பூதங்களுக்கும் தஞ்சமாகி
ன்றி; ஆதலின, எவனதான பிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொண்டுபோன
வனை யுகப்பான்; தேவர்களுத் தீமைசெய்ய ஆறு மலை யலைகடல் தேவ
கந்தர்வதானவாநியர்களும் துணியார்களா; யாதிகைக்கொண்டவனுக்கு நல்
லோர்கள் தீமை செயயார்களல்லரோ || ஆதலின, பிராட்டியாரைப் பறித்த
வன் யாவனோ? அவனைத் தேடுக; யாம் நிஷிகளையும் துணையாகக்கொண்டு
கடல் காமி மலை குகை யாறு குளம் குட்டைகளிலும், தேவகந்தாவாநிகளும்
உலகங்களிலும் போய்த்தேடுவோம்; தேவர்களைக்கண்டும் கேட்போம்;
நல்வர்த்தையில் அவர்கள் பிராட்டியாரைக்கொணர்ந்து கொடாராயின,
பின்பு, தேவர் திருவுள்ளத்தின்படிச் செயதருள்க; சீலத்தினாலும், நல்
வர்த்தையினாலும், விநயத்தினாலும், நீதியினாலும், தேவர் பிராட்டியாரைப்
பெற்று மகிழவுநீராகில், அநந்தரம் தங்கக்கடமைந்த கூரிய கண்களினி
னால் உயிர்களை வருத்திப் பிராட்டியாரைப் பெறுக; என்று விண்ணப்பம்
செய்து வேண்டிச் சினந்தணியச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவதுசூகம்
முற்றிற்று.

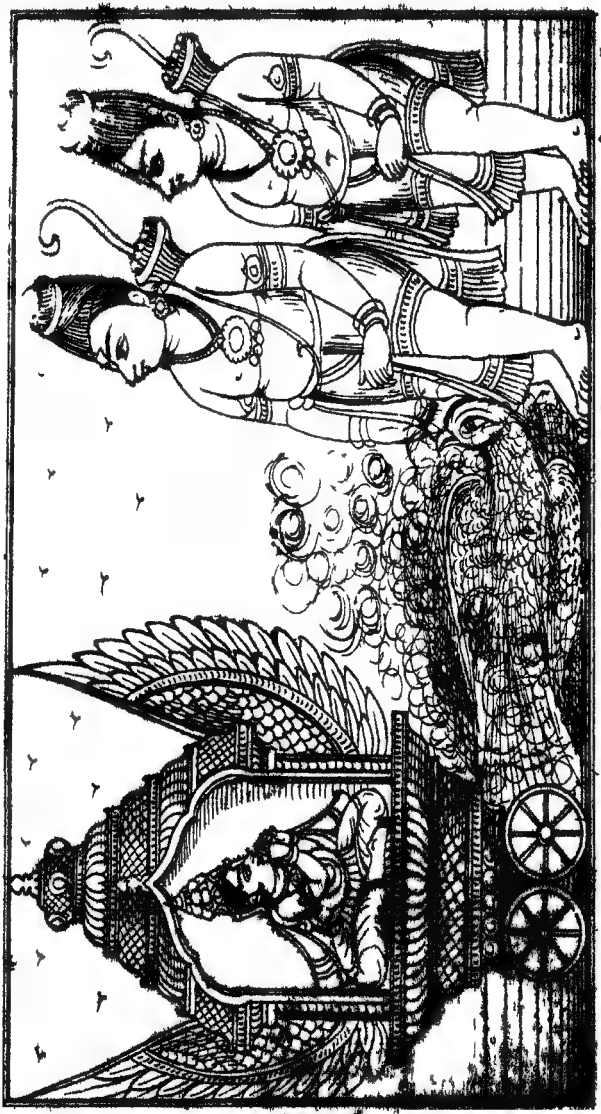
அறுபத்தாறுவதுசருக்கம்.

இதுவுமது.

இளைபபெருமாளிவண்ணம் வேண்டியும், சோகரும் சினமுத் தணி
யாமல், திறமையற்றவர்போலப் புலம்பி மோஹமடைந்து வருந்துகின்ற
பெருமானே நோக்கித் தண்டம் சமர்ப்பித்து, ஐயோ! சக்கரவர்த்தியார்
பற்பல தவங்களினாலும், பற்பல தானதருமங்களினாலும், தேவர்கள் அமிழ்
தத்தைப் பெற்றுப்போலத் தேவனாப்பெற்றனர். அவர் தேவருடைய திருக்
கல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டும், சத்தியந்தவறாமைக்காக ராஜ்ஜியத்தைப்
பரதாழ்வானுக்களித்துத் தேவனாவிட்டுப் பிரிந் திறந்து வானேற்றனர். அள
வற்ற பராக் கிரமமுடையாரும், மஹானுபாவருமாகிய தேவனோ இதன்மைத்
தாடிய துன்பத்தைப் பொறுத்திரீராயின, திறமையற்ற மறமுள்ள உயிரின
தத்தந்துன்பங்களை எவ்வண்ணம் பொறுப்பார்கா. தேவர் துன்புற்றுச்
சினத்தினால் உலகங்களை எரித்து வருத்தவிராயின், குறமற்ற உயிரீடு
எல்லாம் எஞ்சுச்சென்று நலமுறும்; எவ்வளவுச் சிறப்புறவராயி
னும், துன்புறுவது பண்பே! நஹுஷன், இரத்திரானபட்டத்தையடைந்
தும் பாம்பாயினன்; யயாதி இரத்திரனுடன் ஒரு ஆசனத்திலிருந்தும்
விழ்ந்தான்; ஆதலின், நீதிப்புவது ஒருவாகும் தகாது; நம தந்தைக்
குப் புரோகிதராகிய வசிஷ்டபகவானும், ஒரு தினத்திலேதானே
புள்ளிகளைப்பெற்று, பின்பொருதினத்திலேதானே அவர்களிறக்கக்கண்ட
எல்லாவுயிரகளுக்கும் தாயாகிய இந்தப் பூதேவியும் அசைவுற்று
நடுங்குகின்றது; மிகச் சிறந்த சூரிய சக்திரர்களும், ராகு கேதுக்களினால்
பிடிக்கப்படுகின்றனாக; எவ்விதப் பெரிய பூதங்களாயினும், தேவாதிபர்க
ளாயினும், ஸ்ரீபகவானுடைய சங்கல்பத்தைக் கடந்து நிற்க வல்லமை
கொள்ளார்கள்; தேவாதிபர்களும் இனபமும் துன்பமுமடைகின்றனர்; ஆதலின்,
தேவர் துன்புற்றாக; பிராட்டியாரா பறிக்கப்படினும், இறக்கினும்
தேவர் திரமுற்றிருக்கவேண்டுமல்லது, அறப்போலத்தன்புறுவது தகாது
தேவாபோன்ற திராகள எவ்விதத் துன்பம் நேரினும் வருந்தார்களல்லரோ?
தேவர் புத்தியால் நன்காராய்க; ஆராய்வார்களே நன்மை தீமைகளை நன்
குணர்வர்கள்; முறபிறப்பில் செய்த நல்வினை தீவினைகள் தத்தம்பலன்.
களினாலறியப்படுமே யன்றி, முனபுணரப்படா? இவ்வண்ணம் அடியே
னுக்குத் தேவனோ பலமுறைகளில் உபதேசஞ்செய்தருளினீனே! தேவ
குருவாயினும், தேவருக்கு நிகராகுவாரோ? தேவருக்கும் உபதேசஞ்செய்
பவன் யாவனுள்! தேவருடைய திருவுளமும் தேவர்களாலும் அறியப்
படாது! சோகத்தினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய தெய்வத்தன்மையை
யான் நினைவூட்டுகின்றேனெயன்றி, உபதேசஞ்செய்கின்றிலேன்;—

காற்றிலும் மாமலைகள் அசையுமோ என்று விண்ணப்பம் பண்ணினர் பெருமானாகேட்டி இளையபெருமானுடன் கூடி யவ்விடங்களில் தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஜடாயு மலையின் சிகரம்போலத் தரையில் வீழ்ந்து குருதிபடிந்து படுத்திருக்கக்கண்டு, இளையபெருமானே நோக்கிப் பாரடாதம்பி || இந்தப் பெரிய பறவையினாலேதானே சீதை பகலிக்கப்பட்டிருப்பாள்; இவ்விஷயத்தில் ஐயமேயில்லை; இக்கானகத்தில் கழுகின் உருவம் பூண்டு ஒரு அரசுக்கே இங்குப் படுத்திருக்கின்றனவேபோலும், இதுவே சீதையைப் பகலித்தாச சுகமாகப் படுத்திருக்கின்றது; ஆதலின், இதனைக் கூரிய கண்களினால் கொலைசெய்யவேண்டுமென்றுறாத்தாக கோதண்டத்தில் கணையைத்தொடுத்தது, ஜடாயுவைக் கிடழுவருகையில், ஜடாயு பெருமானைக்கண்டு துரையுடன் குருதியைக் ககிக்கொண்டே கூவியழைத்து அடா ஸ்ரீராமபத்திரா! || இவ்வித மூலிகையைப்போல எந்தப் பிராட்டியை இக்காட்டில் தேடுகின்றனையோ? அவளும், என்னுடைய உயிர்களும், ராவணனால் பறிகூப்பட்டன, நீங்களிருவருமின்றித் தலையேயிருந்த சீதையை ராவணன் வந்தெடுத்தோடினான்; அப்பொழுது அவனைக் கண்டு சீதையைக் காப்பதன்பொருட்டு ராவணனைத் தகைத்து போசெய்து, அவனுடைய வில் தோ முதலியவற்றையும் முறித்து, அவளையும் தரையில் விழ்ச்செய்தேன்; என்னால் முறிக்கப்பட்ட வில், அம்புறத்துணிகள், பாணங்கள், தோ முதலியவை இங்கே கிடக்கின்றன பாராய; தோப்பாகனும் கொலைசெய்யப்பட்டனன், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன; அவவண்ணம் யான் ராவணனுடன் போசெய்து இளைத்திருக்கையில், அவன் என்னுடைய சிறகுகளை யறுத்துத்தள்ளி விட்டிச சீதையை எடுத்தாக்கொண்டோடிவிட்டான் இவ்வண்ணம் ராவணனால் கொலைசெய்யப்பட்ட என்னை நீயும் கொல்லறா; என்றுரைத்தனர் பெருமான் அந்த வாககியத்தைக் கேட்டவுடன் துன்பம் இருமடங்குபெருகி, விலலைத் தரையில் போட்டிவிட்டு, ஜடாயுவைத் தழுவிக்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து, இளையபெருமானுடன் கூடிக் கூவியழுது புலம்பிச் சரமதசையைப்படைந்து களைத்து மிக வருந்தி, மூச்சொடுங்கிப் பிராணனைவிடுகின்ற ஜடாயுவைக்கண்டருளி, பெருந்துயரமடைந்து, இளையபெருமானேநோக்கி, -அடா லக்ஷ்மணா! நாம் ராஜ்ஜியத்தையுழிந்தோம், காட்டிலும் உறைந்தோம், சீதையையும்பறிகொடுத்தோம், ஜடாயுவையும் துறந்தோம், என்னுடைய தீவினை இத்தனமையதாயிற்றே? இது பெருந்தீயையும்பற்றியெரிக்கும்; யான் இப்பொழுது ஆழ்ந்து நிறைந்த பெருங்கடலில் வீழவேண்டுமெனும், என்னுடைய தீவினையால் அதுவும் வற்றி யுலர்ந்துவிடும்; என்னிலும் தீவினையோர் இவ்வுலகினில் வேறொருகருமிலர்; இத்தன்மையதாயிப் பெருந்துயரமென்னும் வலையுள் மற்ருவராயினும் அகப்பட்டார்களோ? இந்த ஜடாயு என் தந்தைக்குத் தோழரும், மூப்பினரும், அன்புடையோருமாயிருந்தும், என் தீவினையாலித்தனாகத்தோ?

இலக்ஷ்மணன்

சீதா (மதுரை)

ராமன்

என்றிவ்வண்ணமுனாத்தருளிப் புலம்பி, ஜடாயுவைத் தந்தையைப்போ
லெண்ணித் தழுவித் தந்தையின் தோழரோ ! மைதிலி எங்கிருக்கின்ற
னவோ ? உரையிசென்று கூறித் தனாயில் வீழ்த்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ஜடாயு தோபிராட்டியவரது சரித்ததைச சருக்கமாக விடையுரைத்து
மரணமடைகையில், பெருமாள் அவர்க்கு ஸ்ரீலலகங்களில்

வாழும்படி அருளசெய்து, ஸம்ஸ்காரஞ்

"செய்து முடித்தருளியது.

'பின்பு, பெருமாள் கொடிய ராவணனால் அடிக்கப்பட்ட ஜடாயுவைக்
கடாசுதித்து, மீளவும் இனையபெருமானை நோக்கிப் பாசடா லக்ஷ்மண !
எனபொருட்டே இந்த ஜடாயு போர்செய்து ராவணனால் அடிபட்டு, இ
வதற்கிய உயிரை விடப்போகின்றனா; உயிர் இவரது சீர்தழில் இன்னு
மிருக்கின்றது; ஒளிருனறியும் தினமாயும் நோக்குகின்றமான் றுரைத்து,
ஜடாயுவை நோக்கிப் பெருந்தகையோரோ ! மொழியுக்கிறமை யுடைய
ராயில், மொழியிர்; சேதையை ராவணன் ஏன் பறித்தனன் ! அவன்
விஷயத்தில் யான் யாதுபிழைசெய்தேன் ? அப்பொழுது சேத எவ்
வண்ணமிருந்தனன் ? யாது மொழிந்தனன் ! அந்த ராவணனுடைய
தோள்வலி, திறமை, உருவம், செயல், இவை எத்தனமையுடையன !
அவன் வாழும் தீர்தி எவ்விடத்திலுளது ? இவைகளை யுரைசெய்கவென்று
வினாவினர். ஜடாயு அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கிக் கேளாய புரீசாமா !
நினைந் கொடியராவணன் மாலையினால் காற்றறுமழை பொழியசெய்து
சேதையை எடுத்துக்கொண்டாகாயத்திலோடினன்; யான் அவனுடன்
கொள்ளையப்பெய்தியதினத்திருக்கையில், அது என்னுடைய சிறகுகளை
பற்றித்துவிட்டுச் சேதையை எடுத்துக்கொண்டு தென்திசையை நோக்கிச்
சென்றான். அதுதான் சாதுர ! இவ்வார்த்தைசொல்லத் திறமையில்லை;
உயிர்தமிழாறுகின்றது; மண் சீழ்ந்துகின்றது; யானிப்பொழுது மரங்களைப்
பொன்மீயங்களாகவும், குருவேர்களைச் செய்யப்பட்ட தலைமயிர்களை
பூதபூதங்களாகவும் காணுகின்றேன்; முடிவொன்று கூறுகின்றேன்

கேளாய்; ராவணன் தீதையை எடுத்தோடின முகூர்த்தம் விந்தமென்றும் பெயருடையது; அதில் பறிகொடுத்த பொருளை யஜமானன் மீளவும் பெறுவான்; ராவணன் அதனை யறியாமல் தீதையைப் பறித்தான்; துண்டுமுன்னுக்கவ்விய மீன்போல அவன் வினாவிலிறப்பான்; ஆதலின், பிசாட்டியாகாக்குறித்து துன்புறக்க; அவனை ிவனாவில் போரில் மடித்துச் சீதையுடன் கூடி மகிழுவாயென்று தாத்துக்கொண்டிருக்கையில், வாயினின்றும் மாம்ஸத்துடன் ரத்தம் பெருகிற்று, அப்போதும் அவர் அடா ாய ! அந்த ராவணன் விச்ரவசுமஹாரிஷியின் புத்திரன்; குபேரனுக்குத் தம்பி ாய மொழிந்துகொண்டே உலினை விட்டுவிட்டிருந்தனர். அப்பொழுது பெருமாள் கைகுவித்துக்கொண்டு உலாயிர் உலாயினொறு வினாவிக்கொண்டிருந்தும், ஜடாயுவின் உயிர்கள் சரீரத்தைவிட்டாகாசத்தி லேறின; உடனே ஜடாயு தலையைத் தரையில் சாயத்துக் காலைப்பரப்பி துள்ளித் தரையில் வீழ்ந்திருந்தனர். இவ்வண்ணம் ஜடாயு இறந்ததைப் பெருமாள் கண்டு, மிகச் சோகங்கொண்டு, இனையபெருமானே நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! மிகக் கொடிய ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தத் தண்டகா ரணியத்தில் ஜடாயு நெடுநாளாய் துன்பமின்றி, இன்புறறு வாழுகது, இப் போழ்திறந்துவிட்டனர். இவர் அநேகமாயிரம் வருஷம் பிழைத்திருந்தும் இப்போழ்திறந்துவிட்டனாயயோ || காலமெனபது ஒருவராலும் கடக்கத் தக்கதன்று; பாரடா லக்ஷ்மண ! இவா எனபொருட்டுபகாரஞ்செய்ய வந்த மடிந்தனர். எவ்விடங்களிலும், எந்தச்சாதி யிலும், எவ்வுயிரிலும், குரர்களும், தர்மமுடையோரும், நன்றி செய்பவரும், கருணை கூர்ந்தவரு மிருப்பார்கள் ; --

சிவசுரஜந்நுஷம் நமோஸுயதாஹம்
யதாவநாஸுயதாஹம் நமோஸுயதாஹம்

வந்தாவநாஸுயதாஹம் நமோஸுயதாஹம்
யதாவநாஸுயதாஹம் நமோஸுயதாஹம்

அடா லக்ஷ்மண ! யான் தீதையைப் பறிகொடுத்த துன்பம் அந்தன் மையதாகவில்லை; எனபொருட்டே இவர் இறந்தனரோ என்னும் துன்ப மே எனக்கு மிருக்குளது; நமக்கிவர் சக்கரவர்த்தியார்போலவே பூசப்பட தற்கும், மரியாதை செய்வதற்கும் உரியவர்; ஆதலின், நீ வினாவாகக் கட்டைகளைக் கொணர்க. கட்டையைக் கடைந்து தி வளர்த்து, என் பொருட்டே மாணமுற்ற இவர்க்குத் தகனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வேனென் று தாத்துக் கட்டளைவிட்டதுபி, ஜடாயுவை நோக்கிப் புள்ளிவைப்பாயி லு சக்கரவர்த்தியார் தோழரோ !—

யூகஸ்ய ஜ்ஜீரணா மஹாநீஷ்யயூகஸி
 லபராஸரிவாண்டாய நூவஜுமபுரஹுநா
 மயாஷ்வஸமநுஜ்ஜாதீ கஸ்துஸீகாநமத்நமாத்
 சூத்திராஜமஸநஸ்ய ஸஸ்யுதஸ்யமநூநவ.

யாகதிராயஜ்ஜுலோகா மாஹிதரகனேசசயாகந்ர

அபராவர்திமயாச யாசபூமிபிரதாயிதம்.

மயாத்வமஸமஸுஜ்ஜாதோ கச்சலோகானஸுத்தமான்

கருத்ராஜமஹாஸதவ ஸம்ஸகருதச்சமயாவாஜ.

மஹாபலமுடைய மஹாத்துமாவே! நீர் என்பொருட்டுயிரை விட்ட
 மையின், என்னுலேதானே ஸமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டவராகி, பற்பல
 யாகங்கள் செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும், ஆகிதாகினிகளை
 (அக்கினி யணையாமலே தாம் சாமனையும் தினந்தோறும் ஹோமஞ்செய்து
 கொண்டு அக்கினியை வளர்ப்பவர்கள்) அடையும் லோகங்களையும்,
 போரில் பயந்தோடாமல் தீரங்கொண்டு போசெய்பவர்களும், அவ்வண
 ணம் போசெய்துறப்பவர்களும் அடையும் லோகங்களையும், பூதானம்
 செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும் அடைந்து, கடையில் மிகச்சிறந்த
 என்னுடைய நித்திய நிராயிகார நிரதிகயாநந்தருபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை
 யும் அடையக்கடவீர். இவ்வண்ணம் யான அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றே
 னாதலின், தடையின்றி யடைந்து மகிழ்க, என்னுடைய சிதையடுக்கி
 ஜடாயுவை யதன்மேல்வைத்துத் தம்மினததாராபபோல எண்ணித் துள்
 புந்து ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, தம்பியுடன் சென்று, பருத்த பெரு மிருகங்களை
 யடித்து ஜடாயுவைக்குறித்து துபபுற்களைத் தனாயில பரப்பி, மாம்ஸங்களை
 யறுத்தெடுத்த பிண்டமபிடித்து, இளம்புல்முளைத்த பூமியில் பிண்டப்
 பிரதானஞ்செய்து, இறந்தவர்களை வானேற்றத்தக்க யாம்யஸுத்தம் முத
 லிய மந்திரங்களை ஜபித்து, கோதாவரிக்குச்சென்று, தம்பியுடன் கீரிஸாடி
 ஜடாயுவைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து முடித்தருளினர். அந்த ஜடாயு
 வும் பிறர்செயுமகரிய செய்கைகளைச்செய்து, புகழ்பெற்றறிந்து, மாதவர்க்கு
 நிகரான பெருமானால் விதிபபடி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்தனுக்கிரகிக்கப்பட்ட
 மையின், அப்பொழுதே நந்தகியையடைந்து மகிழ்ந்தனர். பின்பு,
 பெருமானினையபெருமானிருவரும் ஜடாயுவுக்குச் செய்கடன்களை முடித்து
 ஜடாயுயின் வாகவியத்தையே நம்பிப் பிராட்டியானாத்நேடுவதில் முயற்சி
 புந்து, இத்திரோபேந்திரர்கள்போலத் திகழ்ந்து அங்கிருந்து புறப்பட்
 டருளினார்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவதுசூக்தம்.

பெருமானினையபெருமான இருவரும் பறபல காடுகளில் திரிந்து,
அயோமுகியென்னும் அரக்கியைச் சூர்ப்பணகையைப்
போலசெய்து, கபந்தாசுரனுடைய கைகளின்
நிமி ல்கப்பட்டுக்கொண்டது.

இவ்வண்ணம் பெருமானினையபெருமானிருவரும் ஜடாயுவுக்குத் தருபவனாகியபெருமானுக்கு முடித்துப் புறப்படிக் காடெங்கும் பிராட்டியாராத் தேடிக்கொண்டே சிறிதுதூரம் மேறறிசையாகச்சென்று, தெற்கேதிரும்பி ஜனஸஞ்சாரமின்றி, மாஞ் செடி கொடி புதாள் அடர்ந்து மிகவும் அச்சந்தருவதும், புகறகரியதுமாகிய வழியிறசென்று, புலி கரடி முதலிய கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த அக்காடடை வேகமாகத்தாண்டி, ஜனஸ் தானத்துக்கு ஒருகாதம் தூரத்திலுள்ள நீருண்டகொண்டல்போன்றதும் எங்கும் மலர்களால் மலிந்தது போன்றதும், பறபல பறவைகளும், விலங்குகளும் நிறைந்ததும், அடர்ந்ததுமாகிய கிரொஞ்சாரணியமென்னு ங்காடெங்கும் பிராட்டியாராத் தேடி, அங்கிருந்து காதவழித்தாரம கிழக காசச்சென்று, அந்தக் கிரொஞ்சாரணியத்தையும் தாண்டி, இதற்கும் மதங்காசிரமத்துக்கும் நடுவில் மிகக் கொடிய பலவகைப் பசு பசுநிக ளுடையதும், பறபல ஜந்துக்கள் நிறைந்ததும், புகறகரியதுமாகிய காட்டில் மிகவும் ஆழந்த பெருங்குகையைக்கண்டு, அது பாதாளம்வராயில் ஆழந்திருப்பதையும், நள்ளிருள் சூழ்ந்திருப்பதையும்நின்று, அதற்கருகில் பருத்துயார்த்தவனும், கோரமான முகத்தை யுடையவனும், அறபர்களுக் கச்சந்தருபவனும், வெறுப்புறத்தக்கவனும், கோரரூப முடையவனும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவனும், பருத்து மடிந்து தொங்குகின்ற வயிறறினனும், கடினமான தோலை யுடையவனும், கொடிய மிருகங்களைத் தின்பவனும், விரித்த தலையினனும், மதங்கொண்டவனும் மாகிய ஒரு ராசூலியைக் கண்டனாகள. அவளினவாகளைக் கண்டவுடனே ஒடிவந்து பெருமானுக்கு மூன்றெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்த இனைய பெருமானைப்பறந்த தழுவிக்கொண்டு, அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹா புருஷனே! வாரீர நாயிருவரும் புணர்நின்புறுவோம்; யான் அயோமுகி யென்னும் பெயருடைய ராசூலி! யானும்கரு வாய்த்தேனென்பதே உமக்கு மிகுந்தஸர்பம்; நீரொனக்குப் பரியராஜன்நீர் || மலைச்சிகரங்களிலும், ஆறுகளின் மணற்குன்றுகளிலும், நீர் என்னுடன் கூடி யின்புற்று ஆயுளின் மிகுதி காலங்களைப் போக்கி வாழ்கவென்றுரைத்தனள். இனைய பெருமான் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மிக முனிந்து, வானையுருவி

அவளுடைய நூலை மூக்குச் செவிகளை பரிந்து, பெருட்டி யோட்டி விட்டனர், அவளும் கூவென்று கூவி வீறிட்டுக்கொண்டு வந்தவழிபற்றி யோடினள் பின்பு, ஸ்ரீராமஸக்தமணர்களிருவரும் மிகக்கொடிய மறஞ்சு காட்டினாட்புகுந்து செல்லுகையில், இளைப்பெருமாள் பெருமானே நோக்கிக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எம்மையோ ! என்னுடைய இடது தோள் மிகவும் துடிக்கின்றது; என் மனமும் நடுங்குகின்றது; மற்றும் பலவகையான கெட்ட சஞ்சலங்களுமாகின்றன. இந்த அபசஞ்சலங்கள் உடனே தீங்குபெருமென வுரைக்கின்றன; ஆதலின், தேவா மிகவும் ஊக்க முற்றெழுந்தருளுக, வஞ்சுளமென்னும் இப்பறவை போரில் நாம் ஜயம் பெறுவோமென உரைக்கின்றதுபோலக் கூவுகின்றது; எனில்வண்ண முரைத்துக்கொண்டே செல்லுகையில், அக்காடையெல்லாம் முறிப்பது போல மிகக் கொடிய ஒரு பேரினாச்சலுண்டாயிற்று; ஊழிகாலத்திற் போலப் பெருங்காற்றுண்டாயிற்று; இவ்வொலி எங்கிருந்தோ தோன்றிற் றென்று சுற்றிப்பார்க்கையில், நெடுந்தூரத்தில் ஒரு புதரில் மிகப் பருத்த வயிறறினனும், மிகவும் கோரமுடியுமான ஒரு ராஷ்டிரமுகுண்டி ஸ்ரீராம ஸக்தமணார்களிருவரும் எதிராகச்சென்று அவன் தலைபின்று, வயிறத்தில் வாயுடையவானைக் கபந்தனென்னும் பெயர் யதார்த்தமாகி, மிகக் கூரிய மயிரகளை யுடையவானை, மாமலைபோலுயர்ந்து, காடாமேகம்போலக் கறுத் துக் கோரமாகக்கர்ஜித்து, நெற்றியில் அக்கினி ஜ்வாலையோல எரிகின்ற ஒரு கணனும், மரபல ஒரு கணனுமாகப் பொருந்தி, நீண்ட கோரப் பறகையுடைய அந்த வாயினை யடிக்கடி நாவினால் துழாவி நகரிக் கொண்டு, சிங்கம் கரடி புலி மான யானை முதல்வயறறைப் பசுபித்துக் கொண்டும், ஒவ்வொரு காததாரம் நீண்ட இரண்டு கைகளையுஞ் சேரத் தனைத்துப் பறபல பசுபசுபிகளையும் பிடித்துப் பற்றி யிழுத்துக்கொண்டு மிருப்பதை யொரு கோகதூரத்தில் கண்டனாகள, அத்தருணத்தில் அந்தக் கபந்தனும் கைகளை நீட்டி இவ்விருவர்களுடன் கூடவே நடுவி லுள்ள எல்லாவறறையும் வலுவாகப் பற்றி யிழுத்தனை அப்பொழுதும் பெருமாள் மூத்தவராதலாலும், மிகச் சூரத்தன்மையினராதலாலும், சிறிதும் அச்சமுறறிலா; இளைப்பெருமாள் பெருமானாகக்கெங்கே தீங்கு நேருமோவென்று மிகத் துன்புறறனா, அப்பொழுதவர் பெருமானையும் நோக்கி, அய்யோ ! யான் ராஷ்டிரமுகுண்டி உணவாகுவேனபோலும், ஆதலின், தேவரைப் பாதுகாக்கத் திறமைகொண்டிலேன்; தேவர்க்குத் துன்பம் நோத்ததெயென்று யான் மிகத் துயருறுகின்றேன்; கடாசுபித் தருள்க; ஆதலின், தேவர் அடியேனை இவ்வாக்கனாககுப் பரியாகக் கொடுத்தியிட்டருளித் தேவர் தப்பிச்சென்றருள்க; தேவர் வினைவாகவே பிராட்டியுரையையடையப்போகின்றீர்; ஆதலின், தேவர் பிராட்டியானைப் பெற்று, வனவாஸமுந்தீர்ந்து, திருவயோத்திசேர்ந்து, திருவடிகளேகம் பூண்டு, அடியேனை நினைத்தருள்கவென்றுரைத்தனர், பெருமாள் அது

கேட்டினைப்பெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி ! சிறிதும் அச்சமுறற்க ; உன்னைப்போன்ற சூரர்களும் அச்சமுறுவார்களோவென்று தைரிய முறைத்தருளினர். அந்தச்சமயத்தில் அந்தக்கபந்தன் இவர்களைநோக்கிக் கேளீர் மானிடர்களா ! நீங்கள் எவர்கள் ரிஷபம்போன்ற தோள்களை யுடையார்களும், சிறந்த வில் வாள்களை யுடையார்களுமாகிக் கோசமான இக்கானகத்தில் ஏன் வந்தீர்கள்? எனக்கு இவையானீர்கள்? நீங்கள் இங்கெய்தியகாரியம் யாது? அதனை யுபாயோகன ; மிகவும் பசித்துள்ள என் வாயிலகப்பட்ட பின்பு, நீங்கள் பிழைப்பதரிதென்று உரைத்தனன். பெருமான் அதுகேட்டு முகம்வாழத் துன்புற்று இனையபெருமானே நோக்கிப் பாரடா தம்பி ! துன்பத்தினும் மிகத் துன்பமே நேர்ந்தது ; அந்தச் சீதையைமாத்திரம் அடைந்திலோம் ; காலமென்பது மிகத் திறமையுடையது ; அதனை வெல்ல வெருவாரனும் முடியாது ; நீயும் நானும் ஒருசேரத் துன்பங்களினால் மோகமுறறோமல்லோமோ || காலம் செய்வதற்கரிய செயலொன்றுமில்லது, சூரர்களும், பலவான்களும், ஆயுதப் பயிற்சி யுடையார்களும், மிகச் சேனை யுடையோர்களாயினும், கெடுங் காலத்தில் போர்க்களத்தில் மண்ணைகள்போல அழிந்திருக்கின்றனார்களல்லவோ ? என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்தும், இனையபெருமான் பெருருஷமுறறிருக்கக்கண்டு, தாழ்ம தமக்கியல்பாயுள்ள தீரத்தையும், மதியையும் மேற்கொண்டு உறசாகத்துடன் நின்றருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முறநிறறு

எவ்வளவு தீரமுடையோராகளும் சோகமாயினும், கோபமாயினும் நெருகாலை யில், தீர்த்தையும், பொறுமையையும், தருமத்தையும் விடிக் கிடவார்களென்பதையும், அப்படி சேரினும், தருமத்தைத் தறப்பது தகாதென்பதையும், யாவாரும அறிவிப்ப தன்பொருட்டே பெருமானினையபெருமானிருவரும் சோகமுறறவாபோலவும், சினை முறறவாபோலவும் பாவனைசெய்தனாகளே யன்றி, அவர்களவண்ணம் செய்த தன்மையன்று ; உன்மையாயின, இருவர்களும் ஒரேகாலத்தில் சினைமுறறலக்களை யழித்தாவதிருக்கவேண்டும், சோகமுறறத் தாமே யழிந்தாவதிருக்கவேண்டும், அப்படியின்றி, இனையபெருமான் சினைமாவது சோகமாவது கொள்ளுங்காலையில், பெருமான் தேறியும், 'பெருமான கோபசோகங்களை யுறுவகால் இனையபெருமான் தேறியும், தருமத்தைதவறாமல் பாதுகாத்த 'வந்தனர்களல்லவோ || மேலேயும் இவ்வண்ணமே யிருக்கின்றது ; இவர்கள் சோகமுறறவதன்மையாயின், இரத்தச் சருக்கத்தில் கபரணைக்கண்டே அச்சமும் சோகமுறறகொண்ட இனையபெருமான் மேல் சருக்கத்தில் தீரமுற்றுப் பெருமானைத் தேற்றுவதும், இச்சருக்கத்தில் தீரமுற்றுத் தம்பியைத் தேற்றிய பெருமானே மேல் சருக்கத்தில் அச்சமும் சோகமுறறது வருத்தவதும் எவ்வண்ணம் ஓக்கும், ஒருக்காலும் ஓங்காது ; ஆதலின், இவர்கள் துன்புற்ற மாயபெனவே யுணர்க.

எழுபதாவதுசருக்கம்.

பெருமானின்பெருமானிருவரும் கபந்தனுடைய தோள்க

ளிரண்டினையும் வாளகளினாலரிந்தருளியது.

பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறிதுமசம்மிப்பி நிற்பதைக் கபந்தன் கண்டி, மீளவும் இவர்களை நோக்கிக் கேள்வி மானிடாகனே! யான் பசித்துக் கைகளினால் பறழி விழுக்கையிலும், சிறிதும அசம்மிப்பி சிற்ற்கின்றீர்களோ? நீங்கள் யாவர்? நீயானா அரசர்களேபோலும், தெய்வ மெனக் குணவாக உங்களை யறிந்ததுண்டாது, இனி நீங்களுயிரைக் கொன்று மொழிந்தன்ன. அதைக்கெட்டுப் பெருமான சிவதைபுறநிறுக்கையில், இனையபெருமான நோக்கி, ஸ்ரீயோ! இனி யாம் சோகத்தை மேற்கொண்டு சிந்தையுறுவது தீது, வினாவில் இடம் ராஜஸன் தெவரையும், என்னை யும், வினாவில் விழுங்கி விடுவாய், ஆதலால், வினாவாகவே வார்களினு ளிவனது தோள்களிரண்டினையும் அரிந்து விடுவோம், இவன் மிகக் கொடியவனும, கைகளாமாத்திரத்திலேதானே திறமையுற்றவனுமாகின்ற னன்; இதுவரையில் பறபல ஈனங்களைப்புகு கொலைசெய்து, இப்போது நம்மையுங் கொலைசெய்ய முயற்சிப்பானன், ஒரு நிச்சையலுமின்றி, அடங்கிய யிருப்பவர்களைக் கொலைசெய்யவொரு நமே சூத்திரியர்களுக்கு அசுவமேதயாகத்தில் காட்டிவிட்டுமொன்றொருப்பட்ட யாகத்துக்குரிய தாகாத பசுக்களைக் கொலவதுபோலவே தீகாரும்; கொடியர்களைக் கொலவது யாகபசுவைக் கொல்வதுபோலவே தருமமாதும்; என்று அக்காலத்திற்குத்தக்கபடியுரைத்தனா கபந்தன் அம்மொழியைச் செவி புறமுச் சினமுற்று வாயைத்திறந்து, இவர்களை விழுக்க முயல் னன். உடனே காலதேசங்களை யறிந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் முறையே அவ்வரக்கனுடைய வலத்தோளையும், இடத்தோளையும், வாள்களை யுருவி யொரோ வெட்டாக வெட்டிக் குணித்துவிட்டருளினார்கள். உடனே பவவரக்கன் கைகளாறுவது உயிரிகள மேகமபோல காஜ்ஜனைசெய்து முவுலகிலும் ஒலியெழுச்செய்து, தனா பல் வீழ்நது, தனது கைகளுபட்டு வீழ்ந்து குருதி பெருக்ககண்டி துயருறறு, இவர்களை நோக்கி, மகாநு பாவர்களே! தேவர்களு யாவரோ? அரளிச்செய்கவென்று வினாவினன். அதுகேட்டு இனையபெருமானவனை நோக்கிக் கேளடா ராஜஸா! இவர் இஷ்வாகு குலத்தவர்; ஸ்ரீராமனென்னுந் திருநாமமுடையோர்; யான் இவருடைய தம்பி! லக்ஷ்மணனென்னும், பெயருடையேன். இவருடைய பத்தினியாகிய தோட்டார்த்தியாரை யோரரசுகள் களவுசெய்துகொண்டு ஓடிவிட்டனன்; அருளைத் தேடுககொண்டே பாங்களிங்கெய்தினோம்; யானுமுன்னை வினாவுகின்றேன் உளையாய்; நீ யாவன்? ஏன் தலைபின்றிக்

கபந்தமாக இக்காட்டிலுறைகின்றன ? நீ கணுக்கால் முறிந்து, வயிற்றில் வாயினைப் பொருந்திப் புரளுகின்றனையென்று விலாவினா. கபந்தன் அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டவுடன் தேவேந்திரன் தனது குரலத்திருந்த வாகசியம் நினைவில் தோன்றி மகிழ்வதறு இவர்களை நோக்கி, மஹா பாக்களே ! தேவர்களுக்கு நலவரவாகக கடவது. எனது தீவினிகள் தொலைந்து நல்வினைப்பயன் கைக்கூடினமையின், தேவர்களைக் கணனுது, கின்றேன் ; எனது நல்வினையினாலேதானே தேவர்கள் எனது தோள்களை வாளினாலுறுத்தருளினீர்கள் ; என்னுடைய ரூபமும் அழிந்து இந்தக் கோரூபமும் எனது தீசெயலினால் நோந்தது ; அதனை யுண்மையாக விண்ணப்பஞ்செயவேன் கேட்டருள்க ; என்று மொழிந்து மகிழ்ந்தான்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுபதாவது சருககம்

முற்றிறறு.

எழுபத்தொன்றாவது சருககம்

கபந்தன் தன் முனவினையை யுரைசெய்தது

அநந்தரம் கபந்தன் சககரவர்த்தித்திருமகனான நோக்கிக் கேட்டருளீர் மஹாபல பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமசந்திரரோ ! யான் முறகாலத்தில் சூரிய சந்திரர்களபோல மிகச்சிறந்த ரூபமுடையனாயிருந்தேன் ; அப்போதும் பல மதத்தினால் இந்தக் கொடிய ரூபத்தை யெடுத்திக்கொண்டு காட்டிலுள்ள முனிவர்களாலலோரையும் பிடைசெய்துகொண்டு வருவேன் ; ஒருநாள் ஸ்தூலசிரரொன்னும் மஹாரிஷி ! காய கனி முதலிய பண்டங்களை மிகுதியாகச் சோதனுவத்திருக்கையில், அவைகளை யான கெடுத்தவிட்டேன் . அதுகண்டு அவர் எனனை நோக்கி, அடா தனுவின் புத்திரனான கொடியா ! நீ எனக்கு இவ்வண்ணம் தீங்குசெய்தமையின், உனக்கெப்போதும் இந்த ரூபமே நிலைத்திருக்கக்கடவது. என்று முனிந்து சாபமிட்டார். உடனே நான் அவரை வணங்கி வேண்டுகையில், மீளவும் அவர் எனனை நோக்கி, அடா அஸாது ! ஸ்ரீராமசந்திரர் எப்பொழுதிகெழுந்தருளி உன்னுடைய தோள்களை யறுத்து உன்னைத் தியிலிட்டெறித்தருளவாரோ ! அப்பொழுதுதான் இந்தக் கோர்ரூபத்தை விட்டி முன்போலச் சிறந்த ரூபத்தை யடைவாய் ; என்று அருளிச்செய்தனர். பின்பிந்திரனுடன்போர்செய்த இவ்வண்ணம் கபந்தனாயினேன் ; அதற்குமுன்னமே யான்கொடியதவஞ்செய்து நாமகன் நாதனைச் சாக்ஷாத் தாக்கக்ண்டு நெடுங்காலம் வாழும்படி வரம்பெற்றுக்கொண்டு இனி எனக்

ஞ்ச சாவின்மையால், இந்திரன் என்னை பாதுசெய்வல்லாளனென்று கர்வ மடைந்து தேவேந்திரனைச் சண்டைக்கிழுத்துப் பொருதேன்; இந்திரன் கடுஞ்சினமுற்று வசசிராயுதத்தால் என தலைமேலழக்கையில், எனது தலையும் நிதம்பங்களும் சரீரத்தினுள்ளடங்கியழுந்திவிட்டன; அப்பொழுது என்னுடைய யாசனையாலும், பிரஹமதேவன் வரத்தினாலும், என்னை இந்திரன் யமலோகத்திற்கனுப்பியிலன்; மேலும் யான் இந்திரனை நோக்கி, விண்ணவர் கோமானே ! யான் வேதாவின் வரத்தினால் காலம் உயவேனே ! காலுந்தலையுமின்றி, எவ்வண்ணம் பிழைப்பேனென்று வேண்டினேன், அப்போதிந்திரன் என்மீதருள்செய்து, வயிற்றில் வாயினையும், ஒவ்வொருகாதம் கீழுள்ள கைகளையும் வரமளித்து, என்னையும் நோக்கி, அடா தானவா ! ஸ்ரீராமபத்திரா உனது தோள்களை எப்போது துத்தருளவாரோ ? அப்பொழுதே நீ வானேறுவாயென்று முறைத்தனன். ஆதலின், யான் கைகளிலகப்பட்ட சிங்கம் புலி கரடி முதலிய எல்லாவுயிரிகளையும் பசுபித்துக்கொண்டிருந்தேன்; இக்கொடிய ரூபத்துடனிருக்கையில், கண்ணிற்காணப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்துத் தின்னல்வேண்டுமெனத் தோற்றுக்கின்றது; இந்நகர் கபத்தருபம் எப்போது நீக்குமோவென்றும், தேவா எப்போது ஏழுநதருளுவீரோ வென்றும் எண்ணிக்கொண்டே அகப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்து வந்தேன்; தேவா அந்த ஸ்ரீராமோ ஆகின்றீர்; மறறெருவராலும் யான் டிகாலைசெய்யப்படேன்; அவ்வண்ணமே அம்முனிவரருளிச்செய்திருக்கின்றனர், தேவாக்கு மங்காடூண்டாகக்கடவது. என்னை நீங்கள் சிதைவிட்டு எரிப்பீர்களாகில், பின்பு, யான் தேவாக்களுக்குப் புத்தியினால் ஸஹாயம் செயவேன்; தேவர்கள் நேசஞ்செய்வதற்குரிய தோழனையும் உரைக்கின்றேனென்றுரைத்தனன். பெருமாள் அம்மொழிகேட்டவனை நோக்கி, அடா தானவா ! யானும் தம்பியும் புறத்திற்சென்று ஜானகி மாத்திரம் தனியேயிருக்கையின், ராவணன் அவனைப் பறித்தோடிட்டானன்; என்றிம்மாதிரியே யறிவோம்; அவன் எங்கிருக்கின்றானோ ? அவனது ரூபபலபாக்கிரமங்கள் எத்தன்மையனவோ ? அறியோம்; ஆதலின், சோகமுறியவ்வண்ணத்திரிகிறோம்; எங்கள்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்ய நினைத்த உன்னைக் காட்டில் குஞ்சாங்களினால் முறிக்கப் பட்ட கட்டைகளைக் கொணர்ந்து பள்ளம் வெட்டித் தீவளர்த் துன்னை எரிக்கிறோம்; சிதையை எவன் பறித்தானோ ? எங்கிருக்கின்றானோ ? அறிவாயாகில், இவையுபகாரத்தை நீ செய்யக்கடவையென்று ஆவலினால் வினாவி யருளினர். கபந்தன் அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி ! யான் சரபமடைத்தமையின், திவ்யியஜ்ஞானத்தை பிழந்திருக்கின்றேன்; ஆதலின், சிதையை யறிகின்றிலேன். எனனைத் தேவர் எரித்த பின்னர், நிஜரூபத்தை யடைந்து, சிதையை யாவனறிவானோ ! அவனை யுரைசெய்வேன்; எரிப்பதற்கு முன்பு அறிவதற்கு எனக்குத் திறமையிலது;

சாபத்தினால் எனது ஞானமழிந்திருக்கின்றது ; கதிரவன் மேற்றிசையில் மறைவதன்முன்வமே எனனைக் குழியிலதளளி எரித்தருளாக ; விதிப்படி தேவரால் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்ப்பட்ட பின்பு, யான் அசீதையை யறி பவனை யுரைக்கின்றேன் ; அவன் நல்லொழுக்கமுடையோனாதலின், அவனுடன் நட்புச்செய்து கொள்க ; அவன் டுன்பு வேறொருகாரணத் தால் லோகமுழுதும் சுற்றித்திரிந்திருக்கின்றமையின், அவன் அறியாத இடமேயிலது ; அவன் தேவரிடத்தில் நன்றியுடையனாகத் தேவர்க்குச் சகாயஞ்செய்வானென்றுரைசெய்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுபத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

கபந்தன் பெருமாளால் கொளுத்தப்பட்டு, திவ்விய ரூபத்தையடைந்து

சுக்கிரீவனுடன் நட்புச்செய்துகொண்டருளிப் பிராட்டியாராத்

தேடியடையும்படி பெருமானாக் குலாத்தது.

சுககரவாத்தியின் திருமகனாகளிருவரும் இவ்வண்ணம் கபந்த னுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அங்கே மலையின்பள்ளத்தில் கட்டை களைச்சேர்த்துத் தீயைமுட்டி அநதக்கபந்தனுடைய சரீரத்தை யதில தள

ஐயு கபந்தன் இவ்விருவரும் பெருமா டன் ராவணன் இருபட்டம் முதலிய சககதிகளைச் சொல்லாதேன் ஒழிந்தனாகளெனின், சிவனுடைய சுகதபத்தாலே தான் என்று அப்பயதீகிதன் சொன்னான், இந்த ஸ்ரீமதராமாயணத்தக்குள் எங்கும் சிவனுடைய செயலினால் ஒரு காரியமும் நடந்ததாக கூறப்படவில்லை ; அவ்வண்ணம் கருத்தபாபத்தாலும் இடமில்லை ; ராவணன் சரிதகளை முற்றும் தாம் முன்னமே யறிந்ததாக பாவித்தால் ஒருவா தீனையுமின்றி நேராகவே இலகைகச்சுச் சென்று ராவணனைக் கொலைசெய்யும்படி நேரும், அப்போது சபரிமோகமும், வாலி கிசிராமமும், ஸுக்கிரீவஸககியமும், நேரவதற்கிடமிராது ; ஆதலின், அப்போது தம்முடைய சுகதபத்துக்குப் பங்கம் நேருமென்று அதைச் சொல்வதன் முன்னமே ஐயுடைய மரணமடையும்படி செய்தனர் முற்றும் உரைசெயின், தனக்குத் தகனம் செய்யாகளென்று கபந்தன் முதலில் மறைத்தனன், பின்பு, திவ்விய ஞானத்தால் ஸுக்கிரீவஸககியத்தை யறிந்தமையின், பெருமான் திருவுளத்தின்படி அதைமாத்திரமே யுரைத்து, ராவணன்செய்தியை மறைத்தனன். பெருமானே ராம தாரகமந்திரத்தைத் தான் செபிப்பது மல்லாமல், உமைக்கும் உபதேசித்த விடச் சிறந்தவொன்பது பாலகாண்டத்திலும் விளையும் ; உபததகாண்டத்திலும் சிவனே சொல்லுகிறார் ; ஆதலின், வாதியின் வாதம் பயன்படாதென வுணாக. ௧

வியருளினார்கள். அப்போத்தினையபெருமாள் கொள்ளிக்கட்டைகளினால் அச்சிதையின் நார்புறங்களிலும் தீயைமுட்டினார். மஜ்ஜை, வசை, கொழுப்பு முதலியவற்றால் நிறைந்த அந்தக் கபந்தனுடைய சரீரமும், தேயாத நெய்போல எரிந்தமையினால், அதி மிக வெளிக்கொண்டது; ஆயினும், உடலிலுள்ள சகிர தண்ணீரினால் அணைந்தணைந்து மெதுவாக எரிந்தது; உடனே அந்தக் கபந்தன் அச்சிதையினின்றும் புகையற்ற அக்ஷணி போன்றவனாகி, திவ்வியரூபமுற்ற, ஆகாசத்திலெழுந்த, சிறந்த ஆடையா பரணங்களை யுடையனாகி, திவ்வியமாலையுடன், திவ்விய விரானத்தின்மேலேறித் தன் ஒளியினால் பத்துத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்பவனாகிப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டான். பேரருளானோ! தேவரீர் ப்ராட்டியாரை எவ்வண்ணம் பெறுவீரோ? அவுவுபாயத்தை யுளாகுகின்றேன். உலகத்தில் சந்தி, விக்ரகம், யாநம், ஆசனம், ஸமாசரயம், துவைதிபாவம் என்னும் ஆறு புத்திகளையும் நன்றொன்றாகித் பகைவாமேல் படையெடுத்தது வெற்றிக்கொள்ளப்படுகின்றது; ஈனதையை யடைந்திருப்பவன் தன்னைப் போலவே ஈனதையை யடைந்த மறநெருவுளோடு நட்புசெய்து கொண்டு, இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து படை யெடுத்தால்தான் ஜயமபெறப்படும; சகாயமின்றிச் செல்பவன் வெற்றியுறான், தேவரும் இப்போத்து அரசிழந்து, பாரியையைப் பறிகொடுத்து, ஈனதையை யடைந்திருக்கின்றீர்; ஆதலின், தேவரும் அவசியமாக மித்திராகளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்; யான் திவ்வியஜ்ஞானத்தினால் நன்காராயந்து பராக்ஷின், மித்திராகளைத் தேடிக்கொள்ளாமல் தேவாகுப் ப்ராட்டியாரை வாய்ப்பு தரித்தாகின்றது, தேவா நேசன்கொளாததக்க தோழனையும் கூறுகின்றேன் கேட்டருள்க; சுக்கிரீவனென்னும் வானராகோமான் தமக்கு மூத்தோனும், இவ்வுரன் புத்திரனுமான வாலியினால் துரத்தி யோடப்பட்டு நான்கு வானரர்களுடன் ரிசியமுகமலையில் பம்பாசரகிளருகில் வாழ்கின்றனன்; அவன் மிகத் தோளவலியுற்றவன், மஹாபலமுடையவன், மிக வெளிக்கொண்டு திகழ்பவன்; சத்தியம் தவறாதவன்; விநயமுடையவன்; தீரமுடையவன்; நன்மதி பூண்டவன்; மொழிவதிலும், செய்வதிலும், மிகச் சிறப்புடையோன்; அவன் ராஜஜியத்தின்பொருட்டித் தமையனால் துரத்தப்பட்டி ஈனதையை யடைந்திருக்கின்றனன்; அவன் தேவருடன் நேசமுற்றப்ராட்டியாரைத் தேடியளிப்பன்; ஆதலின், தேவா துன்புறற்க; எச்செயல் எவ்வண்ணம் ஆகவேண்டுமோ? அச்செயல் அவ்வண்ணமே யாகவேண்டிமல்லது, அதனை மாற்றுவதரிது; காலத்தை பொருவரும் மீறி நட்டக்கட்டாதன்றோ? தேவா இவ்விருந்து விளாவாக வெழுந்தருள்க; அந்தச் சுக்கிரீவமஹாராஜனைக்கண்டு நேசம்மாறி மோசம் செய்யாமலிருப்பதற்காக அக்கினிசாக்ஷியாக அவனுடன் தோழமை கொள்ளுக; அவன் ஞாநகேயாதலின், அவனால் எமக்கு பாதுபயனென்று இகழ்ந்து அவமதி செய்யற்க; அவன் நன்றி யுடையவனும், நினைத்தபடி.

ருபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவனும், தேவரைப்போலவே ஈனத்தை யுற்றுச் சகாயத்தைக் கோருபவனும், வீரமுடையவனுமாகின்றான்; அவனுடைய காரியத்தை இப்போழுதே முடித்துக் கொடுக்கத் தேவர் களும் வல்லீர்கள்; அவன் தேவர்களுடைய காரியத்தையும், தான் நன்றி பெறினும், பெறாவிடினும், தப்பாமல் செய்வான்; அவன் ரிஷபாஜக என பவர் குமாரன், சூரியபகவானுடைய புத்திரன், வாலியினால் பகைக்கப் பட்டு அவனுக்கஞ்சிப் பம்பைக்கருகில் திரிந்துகொண்டிருக்கின்றான்; ஆதலின், ஆயுதங்களை மறைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக்கண்டு உண் மையாக நேசிக்கொள்க; அவன் தேவதானவராக்கூஸாதிகளது லோகங் களை முற்று முணர்வான்; அவன் அறிபாத இடமேயில்லை; ஆதலின், அவன் வாலராகளுடன் கூடித்தேடி சூரியகிரணம் செல்லுமாவும்கொண்டு பிராட்டியாரைக்கண்டு கொணர்ந்தளிப்பான்; நாற்றிசைகளுக்கும் வானரர் களையும் தேமிம்படி யனுப்புவான்; பிராட்டியார் ராவணன் வீட்டிலிருக் கிறும், மகாமேருவிலிருக்கினும், பாதாளத்திலிருக்கினும், அவனறிந்து அரசர்களைக்கொன்று தேவர்க்குக்கொணர்ந்து சமாபிப்பான்; ஆதலின், அவனைத் தோழனுக்கிக்கொள்க; என்று முடிவாக மொழிந்தான்.

ஆரணயகாண்டததில எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிறம்.

எழுபத்துமுன்றாவது சருக்கம்

கபந்தன் பெருமானுக்கு நல்வழிகாட்டித் தானும் வானேறியது.

கபந்தனிவவண்ணம் சுககிரீவருடன் தோழமைகொள்ளும்படி யுரை தது, மீளவும் பெருமானை நோக்கி, கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமபத்திரரே! தேவர் ரிஷபமுகத்தம் கெழுந்தருளவேண்டிய மாககம் இங்கே செல்லுகின்றதே பார்த்தருள்க; இங்கே மேலதிகையில் நாவல், பாதா, பலா, அரசு, பலாகு, ஆல், கோங்கு, மருதம், மா, திலகம், நெல்லி, கடம்பு, அசோகம் முதலிய பற்பல மரங்களாந்து மலாந்திருக்கின்றனவே? அவவழியாகவே சென்று அங்குள்ள கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும், புஜித்துக்கொண் டெழுந்தருள்க; அக்காட்டைத் தாண்டிச்செல்லின், உத்தராகுருசேஷத் திரம்போல மிக வறுமையுடையவனாகிவிடுகின்றது; அவ்விடத்தல் பருவங்களும் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றன; சைத்திரசதமென்னும் ருபோனுடைய உத்தியானவனம்போன்ற அந்தக் காட்டிலுள்ள மரங்கள் மேகம்போலவும், மலைபோலவும் விளங்கும்; அவ்விடங்களிலும் இப்பெருமான் அமிர்தம்போன்ற கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும்

ஸமாபதிப்பார்; அங்கிருந்து தேசவகையும், காடுகளையும், மலைகளையும் கடந்து பமபையெனனும புஷ்கரிணாயைச் சேர்க; திருவடிகளை வருத்தத் தக்க சிறிய கல்லுகளின்றியும், கரைகளழியாமலும், பாசியின்றியும், இறங்குர்துறைகளில் ஆழமின்றியும், நொய்யமணல்கள் படிந்தும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்குவளை, வெண்குலவை முதலிய மலர்கள் மலர்க்குத் தம், ஹம்ஸகாரணடவ ஸாரசம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளும் ஒலித்தும் விழுகும்; அப்பறவைகளும் தேவாகளைக்கண்டும் அச்சமுறா? அப்பறவைகளையும், பலவகை மீனகளையும் கண்டு மகிழுக; அங்கே இளையபெருமான் தாமரை யிலையில் வெள்ளிபோலும், படிமபோலும் விளங்குகின்ற அந்தப் பம்பா தீர்த்தத்தைக் கொணர்ந்து தேவாகளுக்குச் சமாப்பிப்பார்; அங்கு நீர குடிப்ப தனபொருட்டு மலைக்குகையினின்றும் வந்த பறபல வராகங்களையுங்கண்டு மகிழுவீர்; மாலைப்பொழுதின அக்காட்டிலுலாவுவீராகில், மிக மகிழுகது சேகரத்தை மறந்து விடுவீர்கள், அங்குள்ள மலர்களைக் கொப்பயரும் ஒருவருமில்லா; அம்மலர்களும் வாடுவதும், வதங்குவதும், உதிர்வதுமின்றி, நிர்ந்தரம் விளங்கும், அவ்விடத்தில் முன்பு, மதங்கமஹாமுனிவர் தவளு செயதுகொண்டிருந்தனா, அவர் சீடர்கள் அக்காட்டில் காய கனி கிழங்கு களை மிகுதியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையில், அந்தச் சமை சமந்த வருத்தத்தால் சரீரத்தினல் வேராவையிட்டு, அநீரத்தானிகள் தனாயில் விழ்ந்தன; அத்துளிகளே அவர்களது தவத்தினமயிமையினால் நுதமலா மாலைகளாயின; அம்மாலைகள் ஒருக்காலும் அழியினதில்; அவர்களுக்குப் பணவிடை செயதுகொண்டிருந்த தாமி சபரி என்பவன் இப்போதும் அங்கிருக்கின்ற னா, அவன் துறவறமபூண்டு நெடுநாளாயப் பிழைத்திருக்கின்றனா, அவன் தேவலாக்கண்டு தண்டம் சமாபித்துவிட்டே பொன்னுலகம் பெறவேண்டி மென்று காத்திருக்கின்றனா; அந்த ஆசிரமமும் அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியின் மேற்குக்கரையைச் சார்ந்திருக்கின்றது; அக்காட்டிலும், அங்குள்ள மலைகளிலும், ஆனைகள் மிகுதியாகவுள்ளன; ஆயினும், அவ்வாசிரமத்துக்குள் புகுகின்றில், இவ்வண்ணம் மதங்கமஹாமுனிவர் ஏறபாடி செய்திருக்கின்றனா; அவ்வாசிரமத்திற்குத் தேவா எழுந்தருளுவீராயின, நகதனவனத்தில் வாழுவதுபோல எண்ணி யானந்தமுறுவீர்; சிசியமுகமலையும் அந்தப் பமபையின் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்றது; அங்கு யானைகள் மிகுந்துள்ளவாதலின், அத்தன்மேலேறுவதுவருத்தம், அது முன்பு நான் முகத்தேவராலே தானே இயற்றப்பட்டது; அம்மலையின்மேல் பறித்துத் துயில்கொண்டு ஒருவன் கனவில் எப்பொருளைக் காணுகின்றானோ? அதனை யவன் விழித்தவுடன் பெறுவான்; அதன்மேல் தீவினையோர்கள் ஏறர்கள்; ஒருக்கால ஷுறித் துயில்வானாகில், அரசர்கள் வந்து கொலைசெயது விடுவார்கள்; அவ்விடத்திலேதானே யானைக்குட்டிகளின் பிளிறல்கள் பலவாறாகக் கேட்ப்பும்; அங்குத்திரிகின்ற யானை காடி புலி மான் முதலியவைகளைக் கண்டும் மகிழுவீர்கள்; அம்மலையி லொருபெரிய குகையும் கல்லினால்

மூடப்பட்டிருந்தது; அதனுள் புருவது மிகவும் அரிது. அச்சகையின் கீழப் புறத்தில் ஒரு பெரிய தடாகமுமிருக்கின்றது; அவ்விடத்திலேதான் சுக்கிரீவன் நால்வருடன் வாழுகின்றான். ஒருக்கால அமமலையினாச்சிவிலுமிருப்பான அங்கெழுநகருக்கு, எனறவண்ணமுதானது விடைகொடுத்துத் தானும் அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீளவும் சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொள்ளுகவென்றுரைத்தது மகிழ்ந்து வானேறினன். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவனுக்கு விடைகொடுத்துத் துன்புபெற்றத தாழும் புறப்பட்டருளினார்கள்

ஆரண்யகாண்டத்தல் எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

எழுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் இலையபெருமானுடன் சபரீயினல் பூஜிக்கப்பட்டு

அவ்வள வானேறியிருளியது

அநந்தரம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் கபாத்தன் காட்டியவழியைப் பற்றி மேல்திசை நோக்கி நடந்து, காய கணிகள் நிறைந்த பறபல மாங்கனீயும் பார்த்துக்கொண்டே அங்குள்ள மலைமேல் அன்றிரவைப்போக்கி, மறுநாளுதயத்திலெழுந்துநடந்து பம்பாபுஷ்கரிணியின மேற்புறத்திலுள்ள சபரியின் ஆசிரமத்தைச்சேர்ந்து, சபரியைக் கண்டருளினார்கள். சபரியும் இவர்களைக்கண்டவுடனே கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டெழுந்து எதிர்கொண்டு வந்து, இவ்விருவர்களுக்கும் தண்டமசமர்ப்பித்து அரக்கியபாத்தியாசமனையம் முதலிய பூஜைகளை விதப்படிசெய்து மகிழ்ந்தான். பெருமானும் அந்தச் சபரியை நோக்கி, மாதவமுடையாளே! உனக்கு விக்ஷண்கள் நீங்கித் தவம் வளர்கின்றதா? உன்சவு சுருங்கிச் சிணமும் அடங்கியுளதா? வீரதங்கா இடையூறின்றி முடிந்தனவா? உன் பனம் மகிழ்கின்றதா? நீ ஆசிரியர்க்குச்செய்த பலவிடைகள் பயன்பெற்றனவா? என்றவண்ணம் குசலம் வினவியருளுதலும், மாயோகினியாகிய அந்தச் சபரியும் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி தேவதேவோத்தமா! தேவதாஸாவபௌமா! லீலமாணுஷவிக்ஷகா! மாயோகினினால் உபாசிக்கப்பட்ட பரபரஹம்மாகிய ஸ்ரீராமா! தேவரை அடியாள் தண்டமசமர்ப்பித்துப் பூசையெய்தினதன், இன்றுதான் தவமும் சித்தித்தது; இன்றுதான் எனது தவமும் பயன்பட்டது; இன்றுதான் ஆசிரியர்களும் பூஜிக்கப்பட்டனார்கள்; இன்றுதான் என பிறப்பும் நற்பயன பெற்றது; மீளவதின்றி, நித்திய நிர்வந்தி நிர்வந்தியமான தனிவிக்ஷும் வாய்க்கின்றது;—

ஊஸ்சவஸம்மேன ஸூகாப்தி ரஹுத்சன
ஈஸ்யஸ்யகூர்ஷீகா ஸ்யஸ்யஸாஹரிஸ்த.

சகூலஹாதவஸௌமயேச பூதாஸமிரகுநதன

கமிஷ்யாமயகூயானலோகான தவதபரஸாதாதிரிதம.

கருணைகூர்ந்து குளிராத தேவருடைய கடாக்கூத்தினால் தீவினை முறறுந்தீர்த்து தேவருடைய அருளினாலேதானே அழிவற்ற பறபல பொன்னுலகங்களையும்பெற்று, பாமானந்தமுறுகேன, தேவா திருச சித்திரகூடத்திற் கெழுந்தருளுகாலையிலே மதங்கமாமுனிவரது சீடாக ளாகிய எனனாசிரியர்கள திவ்யசிய விமானத்தினமீதேறி வானேறினாகள்; அப்போதவாகா அடியானே நோக்கி, அடி சபரி 'உன்னுடைய இந்த ஆசிர மத்திற்குப் பெருமாள் இனையபெருமானுடன் எழுந்தருளுவார, நீ யவ னைக்கண்டு தணடம சமாபிதித்துப் பூஜைசெயது, அவருடைய அருளினால் வைகுந்தம்பெறுவாயென்று உரைத்துச் சென்றனர்கள; யான அதுமுதல் தேவாபேரிருட்டிப் பம்பாதிரத்திலுண்டாகிய பறபல காய் கனிகளைச் சேர்த்தவைத்திருக்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா, பெருமா ளும் அதுகேட்டவனை நோக்கி, மாயோகிணி! உன்னுடைய மகிமையைக் கபந்தாகரன உரைசெய்யக் கேட்டிருக்கின்றேனா, அதனை இப்போழுது நோக்ககண்டு மகிழ் விருமபுகின்றேனா, உனக்கவ்ஷ்டமுளதாயின், கடபுல னுக்குக் என்று அருளிச்செய்தனா, சபரி யதுகேட்டு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் களை யவனத்திற் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்று, அவகங்கு கூடிககாட்டிப் பெருமானே நோக்கிக் கடாக்கூத்தருளாக, ஸ்ரீராமசந்திரரே! நீருண்ட கொண்டல்போன்றதும், பறபல பசுபதங்கள நிறைந்ததுமாகிய இவவனத்தற்கு மதங்கவனமென்றே பெயர், இவ்விடத்திலேதான் ஸிரியர்கள விதியின்படி யாகஞ்செய்தனாகள்; அவர்கள மிகவும் முப்புடை யாகளாந், அவ்கவ்ஷெழுந்தருளுந் திறமையற்றமையின், எழுகடல்களையும் தியானஞ்செய்தனாகள் உடனே அக்கடல்களேழும் வந்து வீழ்ந்தன; இங்கே கடாக்கூத்தருளாக, எமமாசிரியர்களால் அவகே ஸ்ரானஞ்செய்து மாங்களகேல உலாததப்பட்ட மரவுரிகள இப்போழுதுங்காணப்படுகின்றன; தேவீபூஜார்த்தமாக அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தாமரை நெய்தல் முதலிய மலாகளும் வாட்டமுறுகின்றில; இவவனத்தை முன்பு கேட்டும் அருளினீர்; இப்போழுது கடாக்கூத்தம் அருளினீர்; இனித் தேவரிடத்தில் அனுமதிபெற்று, இச்சரீரத்தை விட்டு விட்டு, எமமாசிரியர்களுக்குச் சமீ

பத்திறசேர்ந்து மகிழவுறகோருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா. பெருமானும் இனையபெருமானுடன் அவவாசசரியத்தைக கேட்டும கண்டும் மகிழ்ந்து சபரியை நோக்கி, மாயோகினியே ! உன்னால் நன்கு பூஜை செய்யப்பட்டு மிக மகிழ்ந்தேன் , இனி யுனது விருப்பன்படிச் செய்க ; எனறருளிச்செய்தனர். சபரியும் உடனே மகிழ்ந்து தீயை வளர்த்த அதிர்ஷ்டம் மீழ்ந்து மூப்புற்ற அச்சரீரத்தைத் துறந்து தீவவியருபமடைந்து, தீவவிய மான ஆடையாபரணங்களையும், நறுமலர் மாலையையும், நற்சாந்தங்களையும் முடையளாகி, மின்னற்கொடிபோல அவயிடங்களை எவகும் விளங்கச் செய்து, தம்மாசிரியர்களா மகிழ்ந்து வாழும் ஸ்ரீவைகுந்தத்தையடைந்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்தனா

ஆரணயகாண்டத்திலு எழுபத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு

எழுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

பெருமானினையபெருமானுடன் சபரியின் ஆசிரமத்தினின்றும் ..

பம்பா புஷ்கரிணிக கெழுந்தருளியது.

இவ்வண்ணம் அந்தச் சபரி வானேறின பின்னர், பெருமானா கணப் பொழுதாராய்ந்து, அம்முனிவர்களது மகிமையை நினைந்து வியப்படைந்து இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தமபி ! இவ்வாசிரமமெவகும் நன்றாகப் பார்த்தோம் ; இது மிகவும் ஆசசரியமுறத்தக்கது ; இவயிடத்தில் பகவிகள் பகையினறி, அசசமற்றுக் கூடி வாழுகின்றன, இந்த ஏழுகடலுள் கூடிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமுஞ்செய்தோம் ; பிதிரர்களுக்குத் தருப்பணஞ் செய்தோம் ; ஆதலின், நமது தீவினைகள் தொலைந்தன ; நல்வினைகள் வாய்த்தன ; என் மனம் கலக்கமற்று மகிழுகின்றது ; இனி நமக்கு நலமே விளையும் ; வினாவாகப் பம்பாஸரோவரத்தைச் சோலோம் வருக ; அதனருகிலுள்ள ரிசியமூர்த்திலேதான சுக்கிரீவன நான்கு மந்திரிக ளுடன் வாழுகின்றான் ; அவன வாலியின் பயத்தினால் வருந்துகின்றான் ; அவனை வினாவில் காணவேண்டுமென என் மனம் துடிக்கின்றது ; காரியமாகிய சிதையைத் தேடுவதும் அவனதினமேயன்றோ ! எனறருளிச்

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஆரண்யகாண்டத்தின் அட்டவீணை.

சுருக்கம்	விஷயம்.	பக்கம்
க.	சககரவாதத்திற்குமகனா ரீஷிகளது ஆசரமங்களில் சென்றருளி;	"
"	அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனானபது.	ருசுரு.
உ.	பெருமான காடடினையில் விராடனைக் கண்டது ..	ருசுள.
ங.	விராதன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எய்தித்த தோனிலதாவநி நடந்தது.	ருரு.
ச.	பெருமானும் இனையபெருமானும் விராதனைக் கொலைசெய்து புதைத்	"
"	தருளியது	ருருக.
ரு.	சரபகனா பெருமானைக்கண்டு மகிழ்ச்சிபெரி விண்ணுலக மடைந்தது.	ருருக.
ஞ.	பெருமான சரணமடைந்த ரீஷிகளுக்க அபயமளித்தது.	ருருசு.
ள.	பெருமான ஸாஸ்திரக்ஷணமு சிவரால் பூஜிக்கப்பட்டது	ருருசு.
அ.	பெருமான ஸாஸ்திரக்ஷணமுனிவரிடத்கல் விடைபெற்றுக்கொண்டுபுறப்	"
"	பட்டது	ருருக.
க.	பிராடடியாரா பெருமானை கோகத, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்வது	"
"	தருமமோவென்று வினாவி யருளியது.	ருசுரு.
ய.	பெருமான பிராடடியார்க்கு ராக்ஷஸஸமஹாரம் தருமமென வருளிச	"
"	செய்தது.	ருசுரு.
யக.	பெருமான ரீஷிகளது ஆசரமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீளவும் சுதி	"
"	க்ஷணாசரமம் வந்தது, அவருருந்த அக்ஷதியாஸ்ரமத்திற் கெழுந்	"
"	தருளியது	ருசுரு.
யஉ.	பெருமான அக்ஷதியமஹாமுனியைக்கண்டு பணிந்த அவரால் பூஜிக்	"
"	கப்பட்டது	ருசுரு.
யங.	பெருமான அக்ஷதியமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு பஞ்ச	"
"	வழிகளுப் புறப்பட்டது	ருசுரு.
யச.	பெருமான பஞ்சவழிக்சுப் போருமவழியில் ஐடாயுவைக் கண்டது	ருசுரு.
யரு.	பெருமான இனையபெருமானால் பஞ்சவழியில் கட்டப்பட்ட பாண	"
"	சாலையில் பிராடடியாருடன் எழுந்தருளியிருந்தது.	ருசுள.
யக.	பெருமான ஹேமந்தகாலத்தில் பரதார்களை நினைந்துகொண்டு கோதர	"
"	வரியில் நீர்வாடியது.	ருசுரு.
யள.	ஞாபபணைக பெருமானைக்கண்டு காழறற்பு பதியாகுமபடி வேண	"
"	டியது	ருசுஉ.
யஅ.	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் ஞாபபணையை யலைத்து மூக்குச் செவினை	"
"	யரிந் தொடடினது	ருசுசு.
யக.	ஞாபபணைக பெருமானிடத்தக்குப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை	"
"	அழைத்துக்கொண்டு வந்தது.	ருசுசு.
யய.	பெருமான பதினாரு படைத்தலைவர்களையுள் கொலைசெய்தருளியது.	ருசுஅ.
உக.	ஞாபபணைக கரனை மீளவும் போசெய்யத் துணடியது	ருசுசு.
உஉ.	கரன பெருமானமேல் போசெய்யப் படையெடுத்தது.	ருசு.
உங.	கரனுக்கு வழியில் அவசுருணவகளாகியது.	ருசுஉ.
உச.	பெருமான போசெய்ய சன்னத்தரங்கியருளியது	ருசுசு.
உரு.	பெருமானுக்கும் அரக்காளுக்கும் துழலியுத்தம் நிகழ்ந்தது.	ருசுசு.
உக.	பெருமான முதலிய சேனைகளைக் கொலைசெய்தருளியது	ருசுஅ.
உள.	பெருமான திரிசிரனுடைய தலைகளை யரிந்தருளியது	ருசுய.
உஅ.	பெருமானுக்கும் கரனுக்கும் போர் விளைந்தது	ருசுசு.

அட்டவணை

சுருக்கம்	விஷயம்.	பக்கம்.
உக.	பெருமானு கருணையை கதையைப் பிளந்தருளியது ...	கூக௨.
கூய.	பெருமானு கருணைகொண்டிருந்தது ஸாதுஜனங்களைப் பாதுகாத்ததனிட	...
ய.	தருளியது ...	கூக௩.
கூச.	இராவணன் கரங்குகளிறத்தை யகம்பனன் சொல்லக்கேட்டான்
ய.	யை யபஹரிப்பதற்கு மாரீசனிடரு ளென்று அவன் வாகவியத்த	...
ய.	னால அதைவிட்டு மீண்டு வந்ததைச் சொந்தது ...	கூக௪.
கூப.	கூப்பணனை யோடி வந்து ராவணனைக் கண்டது ...	கூக௫.
கூப.	கூப்பணனை யரசாக்கி நன்கு செய்கின்றியென இகழ	...
கூப.	ந்தது. ...	கூக௬.
கூப.	கூப்பணன் இராவணனுக்குப் பெருமானிடையின்பெருமானிலுள்ளதைய	...
ய.	திறமையையும், பிராட்டியாரின் அழகியையும் அறிவித்ததே தீதையை	...
ய.	யபஹரிக்குமபடி யுரைத்தது. ...	கூக௭.
கூப.	ராவணன் தோள்கு கட்டையும், ஸ்பந்திதமென லும் ஆலமரத்தையும்	...
ய.	பாதுகொண்டுபோய் மாரீசனைக் கண்டது ...	கூக௮.
கூப.	ராவணன் மாரீசனை மாணுருக்கொண்டு சிந்தையைத் தான் எடுத்த	...
ய.	வருவதற்கு உதவிசெய்யென உரைத்தது. ...	கூக௯.
கூப.	மாரீசன் ராவணனுடன் வீரபிராட்டியாரை யபஹரிப்பாய்கில்,	...
ய.	எல்லாவதற்காகளுடனும் நீ யழிவாயாதவின், இவ்வெண்ணத்தை	...
ய.	விட்டு வாயென்று இராமனாத்தது. ...	கூக௧௦.
கூப.	மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமித்திரயாகத்தில் தான் பட்டபாட்டை	...
ய.	யுரைத்தது பெருமானுடன் நீ பகை கொள்வாயாகில், சித்தமாக	...
ய.	அழிவாயென மத்தது மறுத்தது ...	கூக௧௧.
கூப.	மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான் பஞ்சவக்யம் லெழுந்தருளியிருக்கையிலும்,	...
ய.	இரண்டு ராக்கலாகளுடன் மாணுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக்	...
ய.	கொல்லசெய்ய முயன்று, ஸ்ரீராமபிரான் தரால் மறிருவரிடக்கத்	...
ய.	தான் ஒழுவதெனவிட்டென ராவணனுக்குரைத்தது அவனை	...
ய.	மறுத்தது ...	கூக௧௨.
சுய.	இராவணன் மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன் மதப்படி துணையா	...
ய.	குமபடி யுடனப்பித்தியது ...	கூக௧௩.
சுய.	மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கித் துயரம் தரைத்தது. ...	கூக௧௪.
சுய.	மாரீசன் மாணுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிட மெய்யது ...	கூக௧௫.
சுய.	இளையபெருமான அம்மானை மாரீசனே யாகவேண்டுமென துறைசெய	...
ய.	தும், பெருமான பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிடிக்கத் தரு	...
ய.	வளங்கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்திருக்குமபடி திருத்	...
ய.	தம்பிக்குக் கட்டினாயிட்டது. ...	கூக௧௬.
சுய.	பெருமான நெடுந்தூரம் தொடர்ந்து மாணுருக்கொண்ட மாரீசனைக்	...
ய.	கொல்லசெய்து மீண்டருளியது... ...	கூக௧௭.
சுய.	பிராட்டியார் இளையபெருமானை முனிந்தவன்போல வனமொழி	...
ய.	மொழிந்தபடி, இளையபெருமானும் பிராட்டியாரைத் தனியே	...
ய.	விட்டுப் பெருமானை நோக்கி, எதிராகச் செல்லுதல் ...	கூக௧௮.
சுய.	பிராட்டியார் முனிவேஷமபூண்டு வந்த ராவணனை முனியெனவே	...
ய.	எண்ணிப் பூக்கசெய்தருளியது... ...	கூக௧௯.
சுய.	இராவணன் பிராட்டியார் வாகவியத்தைக்கேட்டி முனிந்தது, தன் திற	...
ய.	மைமீளையும், உறைவிடத்தையும், நமச்செலவத்தைப்புகழி, அவரை	...
ய.	த் தனக்கு மீனவியாகுமபடி மொழியப் பிராட்டியாரும் அவனைச்	...
ய.	சீறி இகழ்ந்தது ...	கூக௨௦.
சுய.	இராவணன் சினமுறந்து தன் திறமையை யுரைத்தது தன்னைத்தானே	...
ய.	புகழ்ந்தது, தன்னைச் செருமபடி யுரைக்கையில், பிராட்டியாரும்	...
ய.	இருமடவரு முனிந்தது, அவனை எதிர்த்துரைத்திழந்தது... ...	கூக௨௧.

சருகம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
1	இராவணன் கிழைப்புகொண்டு பிராட்டியாரை எடுக்கதோடுகையில்,	11
2	பிராட்டியார் கடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமபிரானாகரு,	11
3	அறிவிக் கம்படி யருளிச்செய்தது	௧௬௨
௧௦.	ஜடாயு ராவணனுக்கு இதழுலாத் தம் கொளாமையால், போச்செய்யு	11
11	தகைத்தது	௧௬௩
௧௨	ஜடாயு ராவணனைப் பலவீரனாகக் குத்தித் தான் அவனால் அதுப்புண்டி	11
13	பிராட்டியாரால் சோக்கிப்பபட்டது	௧௬௪.
௧௪.	மீளவும் ராவணன் வீச்சுபிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு சென்று	11
15	கூகியில், எல்லா உயிரகளும் தன்பமடைந்து வருந்தியது ...	11
௧௬.	பிராட்டியார் ராவணனை இசுமந்தது.	௧௬௬.
௧௭.	பிராட்டியார் மஹாராஜா முகலிய ஐந்து வானாரங்களைக்கண்டு அபர	11
18	ணைகளைக் கட்டி நழுவவிட்டதும், ராவணன் பிராட்டியாரை	11
19	யசோகவனத்திலவைத்து ராக்கினைப் பாதுகாக்கும்படி கட்டின	11
20	யிட்டது.	௧௬௭
௨௧	ராவணன் தன் செல்வங்களைப் பிராட்டியார்க்குக் காட்டித் தன்னைச்	11
22	சேருமபடி வேண்டியது	௧௬௮.
௨௩	பிராட்டியார் ராவணனைச் சித்திரம் பெருமாரிப்புகழ்தலும்,	11
24	பிராட்டியாராகுப் பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவிட்டு வெருடும்	11
25	யசோகவனத்தில் வரமுமபடி சோத்தது.	௧௬௯.
௨௬	பெருமாள் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டு வருகையில், இளைய	11
27	பெருமாள் வந்து விட்டதையும், அபசருணைகளையும் கண்டு பிரா	11
28	ட்டியார்க்கு சுக சிவகுரோகதிருக்குமென்று சந்தையுற்றது. ...	௧௭௦.
௨௯.	பெருமாள் இளையபெருமானுடன் திருமயிலாதது பிராட்டியாரை என்	11
30	ருகைகளுமல் மிகவும் தயர்ந்து வருகியது	௧௭௧.
௩௧.	பெருமாள் இளையபெருமானை நோக்கி, என் வீதையைவிட்டுத் தனியே	11
32	வருகிறபென்று வினாறியருள், இளையபெருமாள் பிராட்டியாருரை	11
33	த்த வன்மொழியால் வருத்தெனன் உரைத்தருளியது. ...	௧௭௨.
௩௪.	பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணுமல் தேடி யிலாதது வருத்தல் ...	௧௭௩.
௩௫.	பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணுமல் புலம்பியதும், இளையபெருமாள்	11
36	நெறியதும்.	௧௭௪.
௩௭	பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணுமல் சோக்ககடலில் மூழ்கிப் பல்வா	11
38	ருகப் புலம்பி உயிரை விடுவேனென வருணிச்செய்ய இளையபெரு	11
39	மானும் மிகத் துன்புற்றது	௧௭௫.
௪௦	இதவும் பெருமாள் இளையபெருமானுடன் பலவிதமாகப் புலம்பி	11
41	வருந்தியது	11
௪௨.	பெருமாள் பிராட்டியார் போனவழியை யுரைக்கும்படி கோதாவரி	11
43	பறவை விலங்கு முதலியவற்றை வினாவ, விலங்குகள் தென்திசை	11
44	யை நோக்கிச் செல்ல, இளையபெருமாள் அதை யறிந்தது, பெருமா	11
45	னுடன் அதஞ்சையிற்செல்லுகையில், ராவண ஜடாயுகளைப் போக	11
46	களைத்தைக்கண்டு நிறக, பெருமாள் வீதை இறந்ததாக நினைந்து	11
47	தேறி யருளியது.	௧௭௬.
௪௮	இளையபெருமாள் பெருமானைச் சமாதானப்படுத்திச் சினந்தணிபச்	11
49	செய்தது.	௧௭௭.
௫௦	இதவும்.	௧௭௮.
௫௧	பெருமானிளையபெருமானுடன் திரிந்து ஜடாயுவைக்கண்டு பிராட்டியா	11
52	ர் விருத்தாந்தத்தையறிந்த துன்பப்பட்டருளியது. ...	௧௭௯.
௫௩.	ஜடாயு தோபிராட்டியாரை சரித்தவதைச் சருகமாக விடையுரைத்தது	11
54	மாணமுடையில், பெருமாள் அவர்க்கு எல்லாக்கண்களில் வாரும்	11
55	படி அருள்செய்தது, ஸம்ஸ்காரஞ்செய்த முடித்தருளியது. ...	௧௮௦.

சுருக்கம்	விஷயம்.	பக்கம்.
■ ■	பெருமாளினையபெருமான இந்நவரும பதபல காடுகளில் திரிகது,	௪
”	அடியாமுதியென னும் அரகதியைச் சூர்ப்பணகையைப்பாலச செ	”
”	யது. கபககாருணஸைய கைகளின் நடுவி லகப்பட்டுக்கொண்டது	எனச.
எய	பெருமாளினையபெருமானிருவரும கபகதனுடைய தோள்களிரண்டி	”
”	னையும் வாராகளினுலரிநருனியது	எளள
எக	கூயநதன் தன் முன் வினைபைய புரைசெய்க ன	எளஅ
எஉ	கூயநதன் பெருமா ால கொஞ்சதப்பட்டு, தவவியருபததையடைத	”
”	சுகக்ரீவனுடன் நடப்பசெய்துகொண்டருளிப பிராட்டியானாத	”
”	*தேடி பண்டயமபடி பெருமா ளுதருணாதது	எளய.
எங	கபககன் பெருமா ளுதரு நல்வழிகாட்டி தானும் வானேறியது ...	எகஉ.
எச.	பெருமா ள இளைபெருமா ளுடன் சபரியின பூஜிக்கப்பட்டு அவனை	”
”	வாழ்வாழி யருனியது	எகச.
எடு	பெருமா ளினையபெருமா ளுடன் சபரியின ஆசிரமகதினினதம் பம்பா	”
”	புகுகரிணிக கெழக்கருநியது	எகரு

ஆரணயகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று

செய்தனர். இனியபெருமானதுகேட்டு அவரை நோக்கி, எம்மையயோ! செல்வோம் எழுந்தருளுக, மனமும் துறப்படுகின்றது; என்று விண்ணப்பமபண்ணினர். உடனே பெருமான் அவ்வாசிரமத்தினின்றும் புறப்பட்டு எழுந்தருளி, நல்லனைத்ருவதும், ஆழ்ந்து நினைவலமான தீர்த்தத்தை யுடையதும், பறபல மரஞ் செடி கொடிகளா குழந்ததும், செந்நா மரை செங்கழுநீர் மலர்களினால் செவந்தும், வெணடாமரை வெண்குலவளை களினால் வெளுத்தும், கருநகுலவளை கருநெய்தலகளினால் கறுத்து மிருப்ப தால் சித்திராஸனம் போனதும், நீரைப் பெருக்குவதுமாகிய அந்தப் பம்பையைத் தூரத்திலிருந்து கடாசுநித்துக்கொண்டே நமினிலுள்ள மதவக ளைஸ்வில ஸ்நாநஞ்செய்தருளி, கமல குலவய குழந்த புண்டரீக கலஹா ரங்கள் மலாநதும், ஹம்ஸாஸாஸ்தி நீர்ப்பறவையகா ஒலித்தும் விளங்கிய அபமபைககு நாரபுறங்களிலும் மலாநத மாஞ்சோலையுறதும், மயில் குயில்களொல்பபதும், நிலகாமல காசோகமாலதி குந்தந்நதுக நாகபுநாக சம்பக சாமபேய நிகள வகுள தாலத மால ஹிருதால கரவீர பீதபூர கர வீர தாணிகார பாணமீர ஸபதபாண பாடலீகுட ஜகேதநி முதனிய மாஞ் செடி கொடிகளா மலாநதும், தளிர்ந்தும், களிர்ந்தும், தலுத்தும், சுக்காரி காதி பறவையகா கூவியும் நிகழுகன்ற சிறந்த வனதமையும கடாசுநித்துக கொண்டே பம்பாநதியைச் சேர்ந்து மயிழந்து பல பறவையகா ஒலித்தும், பல மரங்களடாநதுமுள்ள பறபல மரங்களையும், தடாகங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே அபமபையைக்கிட்டு, பறபல மலாநத மலாநதும், வண்ணிக ளொலித்தும், படிக்கம்போல நின்மலமான தீர்த்தத்தை யுடையதாய்யும், நொயயமணல் உறதும் திகழ்ந்த அநதப்பம்பையை நன்றாகக் கடாசுநித்துக காமவேடகையுறது இனியபெருமானை நோக்கி, அடா தம்மா! இதனருங்கிலே தான் நியமுகமிருக்கின்றது, அந்வேதானே நிரந்தரஜஸஸின் புத்திரனான சுக்கிரீவன வாழுகின்றனன், ஆதலின், நீ யநதச சுக்கிரீவனிடம் செல்லுக; ஸ்நாநஜயத்தையுமிழந்து, சீதையையும் பரிந்து, யான எவவண்ணம் உயவேனென்றருளிச்செய்து பம்பையிலிழிந்தருளினார்

శ్రీమహర్షిర్మనుష్యసంహితా 13 మేఘశ్వాప్రతికూలధర్మః
 చందశ్చతుంహంశుధర్మః కాననాం లనేకవానావిధపక్షిజాలకాం.

ததோமஹத்வாதமஸுனாஸவகாமஃ கரமேணகதவாபாநிகலதனவனம்
 ததாசபம்பாம்பதாசகானனம் அநேகநாநாவிதபக்ஷிஜாலகாம.

இவ்வண்ணம் பெருமாள்ளையபெருமானுடன நீர் பறவை மரஞ்
செழு கொடிகளினற்க் கோசமான பெருவழியைக் கடந்து காணறநிய
காடுகளையுடையதும், பற்பல பசு பகழிகளை யுடையதுமாய் அபமபா
ஸரோவரத்தைக் கண்டருளினா

ஆரணயகாண்டத்தில் எழுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முதற்ந்து

ஆ ர ண : ப க ண் ட

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமலயம்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவரிை.

சுருத கம்,	விஷடம்.	பச்சம்.
1	பெருமான இளையபெருமான பம்பா புகழாரணி கையில் எழுந்தருளி	11
2	யிருக்கக்கண்டு மஹாராஜா அச்சமுறது நடுகையது. ...	எகக
3	மஹாராஜா பெருமான இளையபெருமானகளை இன்னொன்றறிவதன்	11
4	பொருட்டிச சிறியதிருவடி யனுப்பியது. ...	எஉஎ
5	சிறியதிருவடி பெருமான இளையபெருமானக ட்டி புகழ்ந்து குல	11
6	கோத்திரகளை வினாவு, இளையபெருமானாலேவப்பட்டு விடை	11
7	யருளிச்செய்தது ...	எஉக
8	சிறியதிருவடி இளையபெருமான தனகளு குலகோத்திரகையையும், இவ	11
9	விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரணத்தையும் அருளிச்செய்ய ஸ்ரீராம	11
10	ஸகூலணாகளை தன் திருத்தோள்களிலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொ	11
11	ண்டு மஹாராஜரிட்டு சோத்தது ...	எஉஉ
12	பெருமான மஹாராஜருடன ட்டுபெய்தது வாலியையகொன்று உணக	11
13	ருப பட்டகட்டியப்பேனென்று முன்னமே பிரதிஜனஞ்செய்த	11
14	* அபயஞ்செய்தருளியது ...	எஉரு
15	மஹாராஜா பிராட்டியார் ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், கீழேபோட்ட	11
16	திருவாபரணங்களை சாப்பாற்றி பெருமானுக்கு ஸமாப்பித்தது.	எஉஅ
17	பெருமான பிராட்டியைத்தேடுமபடி கட்டியிட்டி வாலியையவென்று	11
18	மஹாராஜருக்கு பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பேனென்று பிரதிஜனஞ	11
19	செய்து மகிழ்வித்தருளியது ...	எஉ௦
20	மஹாராஜா பெருமான வாலியையகொண்டெயவேனென்று பிரதிஜனஞ	11
21	செய்தபின்னா, வாலி தன் மனையாளை யபகரித்துத் தன்னை வெரு	11
22	ட்டியதும், வாலியுடன் பகை நோகத் காரணத்தை உணர்ச்செய்தது	எஉ௮
23	மஹாராஜா மாயாவியுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது முத	11
24	லிய சேதியைப் பெருமானுக்கு அறிவித்தது ...	எஉ௭
25	மஹாராஜா பெருமானை நோக்கி, வாலி யேனனிகொருக்கற்றகா	11
26	மல வெருட்டினுனென்றும், பெருமான அவனை கொல்கெய்த	11
27	ராஜியத்தை யனிப்பேனென்று அபயமளித்தது. ...	எஉ௬
28	மஹாராஜா பெருமானுடன் வாலிக்கு நோகத் மத்தகமாமுனியின்	11
29	சாபத்தை யுணர்ச்செய்து அன்னுடைய தோள்கலியை புகழப் பெய	11
30	மஹாராஜருக்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக துந்தரியின் சீர	11
31	த்தை இடதுகால்கட்டைவிரலினால் பததாரதவழி துரமதள்ளின	எஉ௭
32	பெருமான ஸபதலால்களையும் பிளந்து மஹாராஜனா காலிபுடன்	11
33	போர்செய்வித்தப பின்பு பேதம் தெரியாமல் தோலகியுந், மி	11
34	வந்த அந்த மஹாராஜருக்கு அடையாளங்கட்டி மீளவும் போர்	11
35	செய்தது துண்டியருளியது. ...	எஉ௭
36	மஹாராஜா கிஷ்கிந்தைக்குப் போருமவழியில் ஸபதஜனாகளினுடைய	11
37	ஆமோதனை மகிமையைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது	எஉ௮
38	மஹாராஜர் பெருமானால் வலப்பட்டு வாலியைப் போருக்கழைத்தது	எஉ௮
39	வாலி மஹாராஜா தொனியைக்கேட்டுத் தன்னகொண்டி புறப்	11
40	படுகையில், தன்னைத்தடுத்தப் பலவிதமாக இதுமுறைத் தகாயை	11
41	விரகரித்துப் புறப்பட்டது. ...	எஉ௮

அட்டவணை.

சுருகம்.	விவரம்.	பக்கம்.
1	வாலி தானாகஞ்சொமாதானமுடாத புறநதல் வந்த மகாராஜருடன்	11
2	பேரெய்து பெருமான எய்த பாண்டிநிலை அடிபட்டித் தனாவில்	11
3	விழுந்தது.	11
4	வாலி பெருமான இகழ்ந்தது.	11
5	பெருமான வாலிகஞ்சொமாதானம் அருளிச்செய்ததம், வாலி அபராத	11
6	சூரபனம் செய்துகொண்டதம்	11
7	வாலி இறந்ததைக்கேட்டுத் தானா அங்கத்தனுடன் அவர்காடி வந்தது	11
8	தானா புலம்பி அழுகது.	11
9	திரையோபவேசஞ்செய்த தானாயைச் சிறியதிருவடி இனிய மொழி	11
10	களிஞ்சு தேற்றியது.	11
11	வாலி மூர்ச்சை தெளிந்து மகாராஜா அங்கத்தன் இவர்களுடன் மெலே	11
12	நடக்கவேண்டிய விதத்தை யுலாசெய்து அவயண்ணமே செய்யும்	11
13	படி வேண்டியது.	11
14	தானாயின புலம்பல்	11
15	இவயண்ணம் தானா தனபுறத்தைக்கண்டு மகாராஜா சோகமடைந்து	11
16	தீயிலிழுந்திப்பெண்ண பெருமானவேண்டியதம், பெருமான	11
17	கேட்டித் தானாயைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செலவாகையில,	11
18	தானா பெருமானே கோக்கி புலம்பியதம், நனமொழியால் பெரு	11
19	மான தேற்றியது	11
20	மகாராஜரும், அங்கத்தனாரும் முதலானவர்களுடன் வாலிகா	11
21	லம்பகாரஞ்செய்து நீர்க்கடனையும் முடித்து விட்டு பெருமானரு	11
22	கில் வந்தது	11
23	மழைதாலம் கோத்தமையின், சேதையைத்தேட முடியாததலின்,	11
24	இப்போற்ற பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்கவென்று பெருமான	11
25	அருளிச்செய்து பட்டமுங்கடிக்வித்து அங்கத்தனாரும் இள	11
26	வரசுபட்டமுங் கடிக்வித்தது	11
27	மகாராஜர் பட்டாபிஷேகம்.	11
28	பெருமான இனியபெருமானுடன் மழைகாலத்தை மலைக்குக்கயிர்	11
29	போக்கிப் பிராட்டியாரை நினைந்து வருந்துகையில, இனியபெரு	11
30	மான சோகத்தனிய தேற்றியது	11
31	பெருமான இனியபெருமானுடன் காலகாலத்தை வானைச்செ	11
32	தருளியது.	11
33	சிறியதிருவடி மகாராஜருக்குணாங்குடிக் சேனைகளை யழைப்பதும்	11
34	படி கட்டினசெய்தது.	11
35	காலகாலம் கழிந்தும் மகாராஜா முடந்தியின்றி யிருப்பதறிந்து பெரு	11
36	மான திருவுளஞ் சேரியருளியது	11
37	இனியபெருமான சினக்கொண்டி இவ்வந்தைக்கெழுந்தருளுகையில,	11
38	அங்கத்தன் கண்டு மகாராஜருக்கறிவித்தது	11
39	சிறியதிருவடி மகாராஜருக்கு இசைபாடு செய்தது.	11
40	சினக்கொண்டி வந்த இனியபெருமானைத் தானா இனியமொழியால்	11
41	தேற்றிச் சேற்றத்தை யாற்றியது.	11
42	இனியபெருமான மகாராஜருக்குப் பெருமானுடைய கட்டையை	11
43	யறிவித்தருளியது.	11
44	மீளவும் தானா இனியபெருமான இனியமொழிகளினால் சொந்தானஞ்	11
45	செய்து சேற்றத்தைத் தனித்தது.	11
46	இனியபெருமானும் மகாராஜரும் சினமும் மயக்கமும் தீர்த்த மகிழ்	11
47	வுடன் ஸம்பாஷணைஞ் செய்துகொண்டது.	11
48	மகாராஜருடைய கட்டையின்படி வானசேனைகள் கூடியது.	11

சருக் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௮	மகாராஜர் இளையபெருமானுடன் பெருமாளெழுந்தருளியிருந்தமீடத்	..
..	திறகு வந்து அவரைக்கண்டு மெழந்தத.	அ௩௮
௩௯	வாணர்சேனைகளெல்லாம் மகாராஜரிடம் வந்து கூடியத. ...	அ௪௦
௪௦	பிராட்டியைத் தேயிவதற்காக விசைநென்னும் யூதப்பிழை மகாராஜர்	..
..	கீழ்த்திசைக்குக் கட்டிச்செய்தனுப்பியத.	அ௪௨
௪௧	மகாராஜர் தென்திசைக்கு வாராக்கள யனுப்பியத.	அ௪௮
௪௨	மகாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வாராக்கள யனுப்பியத. ...	அ௫௧
௪௩	மகாராஜர் வடதிசைக்குச் சதவலியென்னும் யூதப்பிழைக் கட்டிச்	..
..	செய்தனுப்பியத.	அ௫௫
௪௪	பெருமாள் சிறியதிருவடிபிட்டதில் தமது மோதிரத்தைப் பிராட்டி	..
..	யாருக் கடையாளமாக அளித்தருளியத.	அ௫௬
௪௫	நாற்றிசையிலும் அனுப்பப்பட்ட வாராக்களெல்லோரும் பிரயாணப்	..
..	பட்டத.	அ௬௦
௪௬	மகாராஜர் தாம் முன்பு பாாமுழுதும் சுற்றியிருந்த காப்பணத்தை	..
..	தம்மை வினையருளிய பெருமானுக் குஞ்சுசெய்தத.	அ௬௧
௪௭	தென்திசைநீங்கலான முன்னு திசைகளிலும் சென்ற வாராக்கள பிரா	..
..	ட்டிபுரணாக் தேடிக் காணாமல் மீண்டெய்தவிட்டத. ...	அ௬௩
௪௮	தென்திசையிறச்சென்ற சிறியதிருவடி முதலா ஞானியில ஞானம்	..
..	ரணைக் கண்டு கொடிய ராவணனென்றெனையக் கொல்லெய்தது	அ௬௪
௪௯	அகல முதலா ஞானிகள் புறமும் பிராட்டியைத் தேடிவது ..	அ௬௬
௫௦	சிறியதிருவடி முதலா ஞானிகள் நிகழ்பிலமொன்றுவ ருக்கையினுள்ளே	..
..	புகுந்தவிட்டது	அ௬௭
௫௧	அந் நிகழ்பிலத்தின வரலாற்றை அகலுள்ள சம்பவியலையுண்பவன்	..
..	சிறியதிருவடி முதலா ஞானிக் குஞ்சுசெய்தத.	அ௭௦
௫௨	சிறியதிருவடி கூடம்பிசைபக்குத் தாங்களாகிக் வந்ததற்குக் காரண	..
..	முனாசெய்தது	அ௭௧
௫௩	வாராக்களெல்லோரும் நுகழ்பிலத்த நின்றும் புறத்தகல் வந்து மகா	..
..	ராஜா கெங்விட்ட காலம் கழிந்தும் பிராட்டியைக்காணாமல் போன	..
..	தைக்குறித்த மிகச் சிறித்தது வெறுப்புறியிருந்தத. ...	அ௭௩
௫௪	சிறியதிருவடி அவசரனுக் கிசைவகூறல்	அ௭௬
௫௫	வாராக்களெல்லோரும் தம்சுக்கு குறித்த காலம் தீர்த்தவிட்டதன்	..
..	மேல் அச்சகவெண்ணு பிராயோபவேசஞ்செய்தத.	அ௭௮
௫௬	பிராயோபவேசஞ்செய்த வாராக்கள ஸம்பாத்தையுக்கண்கி ஸம்பா	..
..	ஷணஞ் செய்தது.	அ௮௦
௫௭	வாராக்களெல்லோரும் ஸம்பாத்தின் வினாவுக்கு விடை கூறியது	..
..	ஸம்பாதி வாராக்களுக்குப் பிராட்டி விலங்கையிலிருக்கின்றனவென	அ௮௧
௫௮	வுகாசெய்தது	அ௮௪
௫௯	ஸம்பாதி வாராக்களுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் சேதி கூறியத. ...	அ௮௬
௬௦	ஸம்பாதி தன்னுடைய முறையையே மீளவும் வாராக்களுக்கு மொழி	..
..	ந்தது.	அ௮௯
௬௧	இதயுமது.	அ௯௦
௬௨	விசாகரமாமுனி ஸம்பாத்திக்கு இதுமுறைத்தது.	அ௯௨
௬௩	வாராக்கள ஸம்பாத்தியிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தென்கடலின்	..
..	வடகரை சேர்ந்த அதனை எண்ணந் தாண்டுவதெனச் சிந்தையுற	..
..	ந்தது.	அ௯௩
௬௪	வாராக்களெல்லோரும் தென்கடலில்க்கணி அதனைத் தாண்டுவதன்	..
..	பொருட்டித் தத்தமக்குள்ள திறமையை உதவி நிச்சயஞ்	..
..	செய்தகொண்டது.	அ௯௫

சுருக் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கூடு	அனாதை முதலிய வாகாரர்களெல்லாரும் தந்தம் திறமையைக்கூறி	■
1)	யந்தகாரியத்தை முடிப்பவா யாவருளொனசு சொதையுறுகையிசு,	■
2)	ஜாம்பவாண சிறியதிருவடியை யேவ முயன்றது	அகசு
கக	ஜாம்பவாண சிறியதிருவடியின் மகிமையைப் புகழ்ந்து அவ்வாச்	■
1)	சென்று காரியத்தை முடிக்கமாறு உடனப்படுத்தியது. ...	அகக
கசு	சிறியதிருவடி யலைகடலை தாண்டுவதன்பொருட்டு மகேசுநிரமலைமே	■
2)	லேறி வின்று வாகாரகளை மருழவீசுது மருழந்தது.	க௦க

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிறறு.

பம்பை விளங்குகின்றது; இது பறபல மலாகள மலாநதம், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்தும், தாமரைகளினால் மறைந்தும், காணற்கெனியதாகின்றது; பாம்பு முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், பசு பகலிகளும் அடர்ந்தும், பசுமையாயுமுள்ள இந்த இளம்புல் உள்ள பூமி பறபல மலாகள உதிர்த்து சித்கிராசனம்போல விடங்குகின்றது, மலாநத மலாகளினால் நிறைந்த மரங்களின் துணிகளும், மலாநத கொடிகளினால் குழப்பப்பட்டு; இக்காலம் மிகவும் இனிய மந்தமாருதமுள்ள தாதல், காமம் மிக வளரிகின்றது; இச்சித்திராசனமாசத்திலுள்ள எல்லாமலாகளும் மலாநதமையின், மணம் மிக கமழுகின்றது, மலாநத உதிர்த்து இம்மரங்களும், மழை பொழிகின்ற மேகங்களிப்போலக் காணப்படுகின்றன, அவைகளினின்றும் உதிர்த்து காற்றினால் தூற்றப்பட்ட புஷ்பங்களிப்போல, எங்கும் பரவியிருக்கின்றன; விழுந்தனவும், வீழ்கின்றனவும், வீழ்வனவுமாகிய மலாகளுடன் காற்று விளையாடுகின்றதுபோலும், மலாநத மரங்களின் கீளைகளை அசைத்து வீசுகின்ற காற்று வண்டிகளினால் பன்றாடாந்து கானம் செய்யப்பட்டு, மதமேறிப் குளில்களின் தொனிகளினால் மரங்களை ஆடிக் கொடுக்கின்றதுபோலும், குடைகளின் ப்ரதிதொனிகளினால் கானம் செய்கின்றதுபோலும், அதனால் அசைக்கப்பட்ட மரங்கள் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து தொடுக்கப்பட்டனபோலும், இது சந்தமம்போலக் குளிராது, மிகவும் கமழ்ந்து, மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து, சீரமத்தைப்போக்குகின்றது; வாயினால் அசைக்கப்பட்ட இம்மரங்கள் வண்டிகளினால் கூவுகின்றன போலும், உயர்ந்த மரங்களினால் இம்மலைகளும் மிக உயர்ந்து தோற்றுகின்றன; மலாநத நிறைந்த துணி உள்ளனவும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்டனவுமாகிய இம்மரங்கள் வண்டிகளினால் பாகுகின்றனபோலும், இந்தக் கோங்குமரங்களும், மலர்களை நிறைந்து, பொன் அணிகளாகின்றன, பித்தக வாடை உடுத்த மனிதர்களிப்போலத் திகழுகின்றன, இந்த வசந்தகாலம் சீதையைப் பிரிந்த என்னை வெறுக்கின்றது, மனம்கள என்னை பிழக்கின்றன; மகிழ்ந்த இக்குழல் என்னைக் கூவி அழுகின்றதுபோலும்; இந்த வானகொழியும், மலை அருவியிலு மகிழ்ந்து கூவி என்னை வருத்தமுறச் செய்யும், முன்பு, பருசுவழியில் இதன் தொனியை ஜானகி செவியுற்று, என்னை அழைத்து மிக மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனள், இவ்வண்ணம் பறபல பறவைகளும், பலவீதமாகக் கூவி, மரம், செடி, கொடி, புதல்களில் தத்தம் இனங்களாடும் கூடி, தத்தம் மனைவிகளுடன் புணர்ந்து மகிழ்கின்றன, இவைகளின் தொனிகளால் இம்மரங்கள் எனது வேட்கையை வளர்த்துக்கின்றன; வசந்தமென்னும் அக்கனி, அசோகங்களின் பூங்கொத்தெனனும் தண்டையும், வண்டிகளின் தொனி என்னும் இராசசையும், தளிர்கள் என்னும் செவ்விய சுவாலைகளையுமுடையதாகி என்னை எரிக்கும்; அடர்ந்த இமைகளையுடைய சுவலையம்போன்ற கண்களையும், கரிமுழையும், இனிய மொழியையுமுடைய சீதையைக் காணாமல் யான்

பிழைப்பதில் யாது பயம் ? இக்காலமும், இவ்விடமும், அவளுக்கு மிக விநியனவாகும், காமவேட்கையினால் தோன்றி, வசந்தத்தினால் வாய்க்கப்பட்டு என்னுடைய இத்துணைபெண்ணும் தீ என்னை விரைவில் எரிகரும், அந்தோ ! சீதையைக்காணாமல் இவைகளைக் காண்பதினால் எனது துன்பம் பெருமபாலும் வளரும்; சீதை கடவுளனாகாமல் வருத்தங்கிள்ளினவோ? இவ்வசந்தருதுவோவெனில், காணப்படவேண்டி வருத்துகின்றது ! இந்தத் தென்றல் சீதையைப்போன்று மிக நிறைவுபெற்றிருக்கின்றமையினால், தவிக்கச்செய்கின்றது, இம்மயிலுள்ள சிறைவீர்த்துக்கொண்டு தங்களைப் பேடுகளினால் சூழப்பட்டு மகிழ்ந்தாடுகின்றன ! அடா லக்ஷ்மண ! ஆணையில் ஆட்கண்கள், பெண்களால் வெட்கைகொண்டு, அத்தரு எந்நின்று கிழ்கின்றது பாராய், அதைக்கண்டு இம்மயிலும் வெட்கைகொண்டு ஓடிச் சிறைக்களை விரித்து, தொனிகளினால் மயக்குகின்றதுபோலும், இக்காட்டில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டபாபம், அகல்க, இது கார்த்தியுடன் கூடி ஆடுகின்றது; இக்காலத்தால் பசு பசுநிற்கும், மிக வேட்கை கொண்டு புணர்ந்து மகிழ்கின்றமையினால், சீதை அன்றி நான் இவ்விருப்பது மிகவும் கடினம், சீதை இருப்பாலானால், இப்பெண்களில் ஆணையிலே மகிழ்விக்கின்றதுபோல என்னையும் மகிழ்ச்சிப்பாளலலோ ? பாரடா லக்ஷ்மண ! இம்மலராக மலர்ந்தும், என விஷயத்தில் பயன்றன வாகின்றன, இம்மலரால் வினாக்கள் வளர்களுடன் தரையால் உதிர்ந்து விழுகின்றன, பட்டங்கட்டியிருக்கிற கூவுகளும் இப்பறவைகளும், எனது காமவேட்கையையப்பெருகமுடையன, சீதை இருக்குமிடத்திலும் இந்த வசந்தநாலிருக்கமுடியினால், என்னையோலவே அவளும் வருந்துவாளல்லவோ ? இது அவ்விடத்திலுள்ளது, இருக்குமாயினால், என்னை விட்டு அவள் எவ்வண்ணமுயாவாள் ? ஒருகால் இந்த வசந்தநாலிருக்குமாயினால், பறாக்கால வெருட்டப்பட்ட அவள் யாது செய்வாள் ? வெளவனமுடையவளும், தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை யுடையவளும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், முன்பு மொழிபவளமாகிய என நாயகி ! இக்காலத்தில் உயிரையே விட்டு விடுவாள், இவ்விஷயத்தில் என மனம் சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலது, —

మయభావస్తువై న్నన్య స్తస్యోచితవేదః

మమఃకభావస్త్వేకా.కం సస్యభావితవేదః

மயபாவஸ்துவைந்நந்யாஸ்ததவதோவிதிவேதஃ

மமபிபாவஸதீதாயாமஸாவதாவிதிவேதஃ

வைதேகிகளுக்கு என்னிடத்திலும், எனக்கு அவளிடத்திலும், ஆசையும் தீரும் உண்மையாக உள் அல்லவோ ! மனம் கமிழ்ந்தும், குளிர்ந்தும் கிடன்ற இக்காற்றும், அவளைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற எனக்குத் தீப்போ

லத்தோற்றுகின்றது; யான சீதையுடனிருக்கையில், இக்காற்றை எப்பொழுதும் குளிர்த்தே யிருக்குமென நினைத்திருந்தேன்; இப்பொழுது அது சீதையின்றி, தீப்போலத் தீக்கிளறதே? இக்காக்கையும், முன்பு வன்மையாகக் கூனி இப்பொழுது இனிமையாகக் கூவுகின்றது; இக்காக்கையே முன்பு சீதையினால் சூழிக்கப்பட்டி, இப்பொழுது பிரதி உபகாரம் செய்கின்றதுபோலும், ஆதலின், இது என் நாயகியின் சமீபத்தை அடைவிக்கும், மலாந்த மலாகளினமேல மகிழ்ந்து கூவுகின்ற இப்பறவைகளைப் பாராய், காற்றினால் அரைக்கப்பட்ட நிலகமரத்தின் பூங்கொத்தை இந்த வண்டு மத்ததினால் மயக்குகின்ற நாயகியைப்போலச் சேர்கின்றது; காயிகளை மிகச் சோகமுற்செய்கின்ற இந்த அசோகமரமும் காற்றில் அசைகின்ற பூங்கொத்துகளினால், என்னை வெருட்டுகின்றது போலும்; அடா ஸக்ஷ்மனா! தனிர்த்து மலாந்த இம்மானுசோலையும் மகிழ்ந்து செருக்குறது, நற்சாரதம்பூசிய மனிதாபோல விளங்குகின்றது கின்னாங்கனும், இப்பமபையின் நார்புறங்க்களிலும் உலரவுகின்றன மலாந்த செந்தாமரைகளும், அப்பொழுது தோன்றிய சூரியனபோல விளங்குகின்றன, இப்பமபையும் நிரமலமான ஜலமுடையதும், தாமரை நெய்தல்கள் நிறைந்ததும், அன்னம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலிப்பதும் சுருமபுகள் அருந்திய மகாந்தங்கையுடைய செந்தாமரை திகழவதுமாகி கணப்படுகின்றது; யானே, மான முதலிய விலங்குகளுமிறயகி நீர குழைகின்றன, கடலங்களும காற்றினாலுயர்ந்த அலைகளினால் மோதப்பட்டு அசைகின்றன, தாமரை இதழ்போலவகன்ற கண்கையுடைய நிரந்தரப் தாமரைமீது விருப்புற்ற சீதையைக்காணாமல், என உயிர வாழ்க்கைகளை நன்கு மறிகுவாறிலேன், அந்தோ! காமனது கொடுமையை என்னென உரைப்பேன், நெடுநாடாய்ப்புரிந்து பாரகவரிய நாயகியை அவன் நினைக்கச் செய்கின்றானே? இந்த வசந்தருது மலாந்த வனங்கையுடையதாங்கி என்னை வருததாதாயின, காமனை வெல்வேன, சீதையுடன் கூடி யிருக்கையில், எவை எனக் கினியன வாயினவோ? அவை இப்பொழுது இனியன ஆகினதில், தாமரை இதழ்களை என் சீதையில் கண்களென எண்ணுகின்றது;—

పద్మ కేసరసంసృష్టో వృక్షాంత రవినిస్సృతః

విశ్వానరసఃకృతాయా వాఞ్వాక్యుః=హాహః

பதமசேஸரஸம்ஸருஷ்டோ வருஷாததரவிகிஸ்ருத;

விசுவானிவஸ்தாயா வானிவாயுமத்ருஹா;

தாமரை தாதுக்களுடன் கூடி இனியமரங்களின் இடையினின்றித் தோன்றிய இக்காற்று, சீதையின்முகக்காற்றுபோல வீசி என் மனத்தை எரிக்கின்றது; பாசட ஸக்ஷ்மனா! பம்பையின் தென்களையில் மலை

தாழ்வரைமேல மலர்ந்த காணணிகாரமரம் மிகத் திகழுகின்றது ; அம் மலையும் பற்பல தாதுகளை நிறைந்து, வாயுவினால் மோதப்பட்டு, பறபல நிறமுள்ள தூளிகளைப் படைக்கின்றது . மலையின் தாழ்வரைகளும், மலர்ந்தனவும், இலை உதிர்த்தனவுமாகிய பலாசு மரங்களினால் எரிகின்றன போலக்காணும் ; பம்பையின்ன்காரையில் முளைத்த ஜாதிமலலிகை, அரளி, தாழை, நொச்சி, சிறுமலலிகை, பெருமலலிகை, குருக்கத்தி முதலிய பூஞ்செடிகளும், புற்கம், இருப்பை, லஞ்சும, வஞ்சம், சண்பகம், திலகம், புன்னை, கடம்பு, காசுரும, மாவலிங்கை, அசோகம், ஆனைவணக்கி, அழிந்நசில, மா, பாநிரி, மலை அகழி, வஞ்சி, காட்டுவாகை, சிமிசபம், மருதாணி, சந்தனம் முதலிய பற்பல மரங்களும் மலர்ந்து, தேன் பொழிந்து, மலர்ந்த கொடிகளினால் நுழைபட்டு, அடர்ந்து விடங்குகின்றன . தூரத்திலிருக்கின்றனவும், காற்றினால் அசைந்து அருகிலிருக்கின்றனபோலக் காணப்படுகின்றன ; காய்களை காட்டினியாக்கொப்போல இம்மரங்கள் கொடிகளைத் தழுவுகின்றன , இக்காற்றும் மரத்தினின்றும் மறறெருமரத்திற்கும், மலையினின்றும் மலைக்கும், வனத்தினின்றும் வனத்திற்கும் சென்று பறபல ரசங்களையும் முகந்து கமர்ந்து வீசுகின்றது ; சில மரங்காமிசியும் மலர்ந்து மதுவைப்பெருகுஞ்வினன, சில முகிழ்த்துக் கருமையாகத் தோற்றுகின்றன , இது காணற்றினியது , இது ருசியுள்ளது , இது மலர்ந்து, என்று பெராசைகொண்ட வணமும், அங்கங்குத்தநிறந்து இலைந்து உட்காந்து, உடனே எழுந்து வேறு இடத்திற்கு நிகழுகின்றது, இந்தப் பூயியும் தானே மலர்ந்து உதர்ந்து மலர்களினால் பரப்பப்பட்டுப் படுக்கைபோல விடங்குகின்றது , வெவ்வேறு வண்ணமுள்ள மலர்கா நிறைந்த சிலைகள் தனித்தனிக் காணப்படுகின்றன, இந்த வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்த மலர்கள் எவ்வண்ணம் நிறைந்திருக்கின்றன பாராய , மரங்கள் யாவும் ஒன்றுக்கொன்று பகையினால் முற்றும் மலர்ந்து வணிகளின் ஒலியினால் ஒன்றுக்கொன்று கூவி அழைக்கின்றனபோலும், இந்த நீர்க்காக்கை நீரில் மூழ்கிப் பேமிடன புணர்ந்து மகிழுகின்றது ; இவைகளைக் காண்பதினால் என்னக் காமத்திப்பற்றி யெரிக்கின்றது , இந்தப் பம்பை எவ்வளவு அழகுற்றிருக்கின்றதோ ? மந்தாகினியும் இவ்வளவும் அழகுற்றதே ? ஆதலின், அது உலகினில புகழப்படுவது தகும , அடா லக்ஷ்மணி ! என் பிராணநாயகியும் காணப்பட்டு, இவ்விடத்திலும் வாழவோமாகில், பாடி இந்திரன் பட்டத்தையும் விரும்பேன் , நிருவயோத்தியையும் கிணையேன் . மிகவும் அழகிய இவ்விடங்களில் சேதையுடன் கூடி மயமுலேனாகில், வேறு சிந்தை எவ்வண்ணந்தோற்றம் ? தளிர்த்து மலர்ந்த இந்தச் சோலைகளும், சேதையைப் பூரிந்த என்னைப் பேதைமை செய்கின்றனவே ?

லக்ஷ்மணி ! இந்தப் பம்பை மலர்ந்த தாமரை முதலிய மலர்களால் வளிகின்ற அனனம் முதலிய பறவைகளாலும், சுற்றிலுமுள்ள மான்

விலங்குகளாலும், பெரும்பாலும் விளங்குகின்றது ; மகிழ்ந்து

கூவுகின்ற இப்பறவைகளும், எனது காமத்தை வளர்க்கின்றனபோலும்; முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையும், தாமரை மீதழபோன்ற திருக்கண்களையுமுடைய என் நாயகியை நினைக்கையில், சோகம வளாகின்றதே? பறபல வண்ணமுற்று அழகிய தாமவகைகளில், மான்கள் பெணமான்களுடன் கூடிப் புணர்ந்து, சீதையைமீழ்ந்த என்னைத் துயருறச் செய்கின்றன; இவ்விடத்தில யான் சீதையைக் காண்பேனாகில, உயவேன்; வைதேகி எனனுடன் கூடி இந்தப் பமபையின் காதறைச் சேர்ந்து மகிழ்வாளாயின, யான் பிழைப்பேன், அடா லக்ஷ்மண! தாமரை செவகமூரீ முதலிய நறுமலர்களின் மணங்கமீழ்நதும், குளிரந்தின்பத் தருவதும், காந்தையாக்களுடன் சோந்தோகர்து சோகத்தைப் போகருவதுமாகிய இப்பமபாசரோவரத்தையும், அருகிலுள்ள சோலைகளையும் தாக்கிவருகின்ற மந்தமாருதத்தை நல்வினையாகாலலரோ || மகிழ்ந்தெதிர் பார்த்து அனுபவிக்கின்றனாகள, ஜனகராஜன் திருமகனும், யௌவன முடையவனும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனும், கற்புடையாளுமாகிய என பிராணநாயகி! இக்காலையில் எவ்வண்ணம் இறக்காமல வாழ்வாள? யான் சீதையைப் பறிக்கொடுத்து வனவாஸந்திராகது உரியவீடு சோந்து வாழ்கையில், ஜனகசக்கரவரத்தியாொழுந்தருளி என்னைக்கண்டு என் மகள் எங்கேயென்று கேட்டருளவாராயின்; யான் யாது மறுமொழி யுரைப்பேன்? யான் தந்தையினுலோட்டப்பட்டு அரசிழந்த காடு சோகையிலும், நலவழிபற்றி நமமைத் தொடர்ந்து வந்த என் நாயகி! இப்போ தெங்கிருக்கின்றனா? அடா தம்பி! யான் அவனை விட்டெவ்வண்ணம் உயவேன்? மிகவும் அழகிய அவனுடைய திருமுக மண்டலத்தைக்காணாமல் என மனம் மீடவும் வருந்துகின்றது, புன்னகையுடன் இனிதாகவும், இதமாகவுமுனாகுகப்பட்ட என்னுயகியின் வாககியத்தை யான் கேட்டின்புறுவதெக்காலம்? யான் காட்டைந்து திரிந்து வருந்துகையில், அவன் வருத்தமுற்றும், வருத்தமற்றவனபோலவும், மகிழ்வுற்றவனபோலவும், எனபால் இனமொழிகள் மொழிவாளல்லனோ? யான் மீடவும் படைவீடு சோகையில், என சீதை எங்கேயென்று கோஸலையா கேட்பாராயின், யான் யாது பதிலுரைப்பேன். ஆதலின், அடா லக்ஷ்மண! நீயே திருவயோத்திக்குச்சென்று என்மீது மிகப் பத்தியுள்ள ஸ்ரீபாதனுக்குச் செய்தி கூறுக; யான் சீதையின்றி, உய்யேன், என்று இவ்வண்ணம் மஹாத் தமாவாகியும், த்ரமையற்றவன்போலப் புலம்பி யழுதனர். இனையபெருமான அதுகேட்டவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எமமையோ! தேவா சோகத்தைபுள்ளாட்க்கி யருள்க; தேவர்க்கு மங்கலமுண்டாகுக; துன்புற்றக; தேவா புருஷோத்தமரல்லீரோ! தேவாபோன்ற பற்றற்ற துயராகனது திருவுளம் இவ்வண்ணம் | குறமோ || உலகத்தில் ஒருவாகொருவர் பிரிவதும், அதனால் தன்வதம் இயல்பேயாகுமெனமெண்ணி, இஷ்டர்களிடத்திலும் நேச

மேற்கொள்ளாமல் துறந்தருளக; ஸ்நேஹம் (எண்ணெய்—அன்பு) மிகுதியாயிருப்பதினாலன்றோ ! திபிரமாயினும், எரிக்கப்படுகின்றது; அந்த ராவணன் பாதாபத்திற்காயினும், மறறெங்கேயாயினும் ஒடியொளித்துக்கொள்ளினும், அவன் நமக்குத் தப்பிப் பிழையான்; முன்பு அவனது செயதியைமாதிரி அறிந்துகொள்வோமே; அவன் பின்பு பிராட்டியாராயாயினும் விடுவான், அல்லது, உயிராயாயினும் விடுவான்; பின்பு, அவன் அறிதியின் காப்பதில் ஒளித்துக்கொள்ளினும், அங்கும் அவனைக் கொல்வேன், ஆதலின், தேவா தீரமுற்று நிலைகொண்டு தினத்தைத் துறந்து மகிழுக; ஒரு பொருளும் முயற்சியின்றிப் பெறப்படாது எமமையரோ! உறசாகமென்பதே சிறந்த பலமுடையது; இதற்கு நிகரான உறசு ஒன்றுமில்லை; உறசாஹமுடையோர்க்கு இவ்வுலகினில பெற்ற கரிய பொருளொன்றுமில்லை, உறசாகமுடையோர்களுே ஒரு விஷயத்திலும் சிந்தையுறுகின்றிலா. ஆதலின், யாம் உறசாஹத்தை யே மேற்கொண்டு பிராட்டியாரைப் பெறுவோம், ஆதலின், தேவர் சோகத்தைப் பின்னடக்கிக் காமததையும் வென்று தீரமுறுக, தேவா மஹாதீரமுடையோரொன்பதையும், பெரியோர்களுடன் பழகிய மதியுடையோரொன்பதையும், பரமபுருஷரொன்பதையும், மாயாமாறுஷவிகிசுகளொன்பதையும் அறிவிவாறிலீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றினர் உடனே பெருமான சோகத்தையும், மோகத்தையும் துறந்து தீரவகொண்டு, மிகவும் அழகிய அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியைத்தாண்டி எழுக தருளிப் பறபல மரங்களையும், மலையருவிகளையும், குகைகளையும் கடக்கித்துக்கொண்டே இனையபெருமானுடன் கூடிப் புறப்பட்டருளினர். இனையபெருமானும் இவ்வண்ணம் மிகவும் ஊக்கத்துடன் தருமத்தினாலும், பலத்தினாலும், புத்தியினாலும், பெருமானைக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். இவ்வண்ணம் எழுந்தருளுகின்ற இவ்விருவரையும் ரிசியமுகமலையினருகி லுலாவிக்கொண்டிருந்த மஹாராஜாக்கண்டு, வியப்பும், மயக்கும், ஐயமுமுற்று நடுங்கித் திகைத்து நின்று, நமமைக கொலையெய்வதன் பொருட்டு வாலியே அனுப்பியிருப்பானென்று மஹாபயமடைந்து மிகவுந் துயருற்று வருந்தினர். மற்றுமுள்ள வானரமுதலிகளும், இவர்களைக்கண்டஞ்சி நாரறிசைகளிலும் ஒடினார்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆரண்யகாண்டத்தில் தீனஜனபரிபாலன ரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்பட்டது; இக்காண்டத்தில் மித்திரஸமரக்ஷணரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்பட்டது; இக்காண்டத்தில் மோக்ஷபாதத்வரூபமான பாததவசித்தம் அருளிச்

செய்யப்பட்டது; இதில் அஸங்கயேய கலயாண குணகரதவம் அருளிச்செய்யப்படுகின்றது. அன்றியும், சரணுகதிமநிரததின உதரகண்டத்தின், ஸ்ரீமச்சபதாததம் பாலகாண்டத்திலும், நாராயணசபதாததம், ஸாவஜனவியாமோஹகரதவ பரதிபாதகமான அயோதயாகாண்டத்திலும், சதாததயாததம், பஞ்சவலவாஸபாயநதம் முனிஜனகருணைவகாய பரதிபாதகமான ஆரணயகாண்டத்தின் ஸாவபாகத்திலும், நமச்சபதாததம், கராதிவத பரதிபாதகபாகத்திலும் கூறப்பட்டன; அதன்மேல் சேதனான உஜ்ஜீவிகரும் கூறப்படுகின்றது; அதனுள் மாரீசதாசன வருத்தநாததநால் ஸ்ரீபகவானுடைய நிரந்தரானுபவதுகரூரிய சேதனான அதைத் துறந்து விஷயங்களில் காமுதநிலவாரகனென்பதும், ராவண விருத்தநாததநால் அதனால் மோகம் மேற்கொள்வதும், ஜடாயு வருத்தநாததநால் காமமாத்மிரதநால் ராவணன்போல் ஸம்ஸாரம் நீக்காதென்பதும், லங்கையில் புருந்தநிலை சரீரநாதர பராபகிழம், ருக்ஷக்ரோக்ஷம் வியாபாரகனிலை தாபதரயாதிதுக்கமும், பெருமான தேடுவதினில் பெருமானாகு குடிரிசாபாலுள்ள அவியாருகாருணயமும், ஆக ஆரணய காண்டத்தில் உரைக்கப்பட்டன, இத்தக காண்டத்தில் ஆசாயமுக்கததாலே சேதனாகருக்குத் தம்மேல் பத்தியுண்டாகச்செய்து வீட்டுறுவதன்பொருடும், பெருமான அதைத் தேடுவது கூறப்படுகின்றது, அதனால் முரலசாகத்தலில் பெருமான நித்திய கைவகாயம்பண்ணும் நித்திய ஸுகிரிகோக்கண்டு இவாகனீபபோலப் பததாகனும் எனனை யடைந்து மகிழுகின்றிலென்று கலேசிப்பது கூறப்படுகின்றது, —

இதில் வஸுத வானன வியாஜதநால் ஆசாயலக்ஷணங்களும், சிஷ்யலக்ஷணங்களும், வாணசுரமோசித வியாபாரங்கள் அவா ஜனீயங்களென்பதும், ரூப பதிகளுடையோகனது தன்மையம், நித்திய விபூதியிலும், லீலாவிபூதியிலும், அஷ்டாங்கிருக்கும் பிரகாரங்களும், மற்றும் பறபல ஶஸையங்களும், காமுகர்களது சொல்களும் சூசனை செய்யப்பட்டன, மதியுடையோகன வாககியங்களதோறும் இவவாசதங்களைக் கண்டு கொள்வாரகள், விரிவாக உரைசெய்த, நிரந்தம் வளருமாதலின், கூறுகின்றிலேன், —

த னி ச் லோ கி .

(பதமகேஸரஸம்ஸருஷ்டஃ) என்பதிலுள் ஸாவபராணிகளுக்கும் பரான ஹேதுவான காமதுததானே நமமை ஸாவஸவாபஹாரம் பண்ணுநின்ற தென்கிருா; (பதமகேஸரஸம்ஸருஷ்டஃ) இக்காற்றின் காரியம் துனியெழுந்த செல்லாநின்றது, தாமஸாயாள் கைவிட்டபடியாலே தாமசாததாதம் பிரதிகூலித்தது; (பாதாருகத மேவபவகஜ்ஜஃ) என்று அவளதனக்கு மகப்ப்பப் பாதகமானது நமக்குப் பாதகமாகச் சொல்லவேண்டாவிறே ? இதிலுடைய ராஜஸம் இருக்கும்படி நமமையும் மதிகிற தில்லையே || இதுக்கு அடிக்கண்டுகளோட்டை ஸம்ஸாககமிதே ? இதனைக் காமதென் திருந்தோம்; இது கேஸரியாயிருந்த தீ ? தனக்கு மேலே கூட்டுப்படையுந் தேடி வாராநின்றது; ரூபவானகளிறே அசகாய ரூராயிருப்பார, இது ரூபஹீனமானக யாலே துணைதேயுமிதே || இப்படி பாதகமாய வந்ததானில், அநிந்தருகவே பரிஹரிக் கதத்தென்னென்ன ? (வருக்ஷாநதரவிலிஸருதஃ) துரத்திலே கண்டு பரிஹரிக் கவொண்ணாதபடி ருணறுபெறுதில் துஷ்டாதேனென்கிறபடியே மரங்களிலே பதிக்கிறத கடுவே புறப்படக் கண்டித்தனை, செல்வப்பிள்ளைகள் வெயில்பொருமல் நிறுலிலே வருமாபோலே இதுவும் மரத்து நிறுலிலே வாராநின்றது; கீழே பதம் கேஸரஸம்ஸருஷ்டஃ, ஸெனரபயஞ்சொல்லிறது; வருக்ஷாநதரவி நிலஸருதஃ,

எனது மரத்திலே தேன்கி இடைவெளியாலே யொழுதுப் புறப்படுகையாலே மாதங்குச் சொல்லிற்று, மரத்து நிழலிலே வருகையாலும், தாமதையிலுள்ள தேனிலுள்ளி வருகையாலும், சைத்தியஞ்சொல்லிற்று, சூகசைத்தியமும், லௌரபயமும், மாதங்குமும் சொல்லிற்று. (வருகூநாதரவிலிருந்து) விடாயத்த நமமை மாதங்குயிலே யொதுக்கவொட்டுகிறதிலை; இப்படி பாதகமாய வருதால் நமமைக்கொண்டது மிதநீள யன்றோவென, (நிசுவாஸ இவதீதாயா) முகம்பழிகுப்போலே யிருக்கையாலே யதுவகு செயப்போகிறதிலை, மைதிலியுடைய மூச்சுக்காற்றப்போலே யிருக்கையாலே, அவளதானிமாதங்குயிலே யொளித்து நின்ற வருகின்றனோ? என்கின்ற நகையாலே போகப்போகிறதிலை; சூமோதமுபுறிகரந்தென ஸவாசிசுவாஸாறுவாதினம், என்று நிசுவாஸத்துக்குப் பரிமளமுண்டாகச் சொல்லக்கடவகிறே || ஸபரிசுமாய நலிவிறுத்துமேல ஸமாரகமாயும் நலியாநின்றது, இப்படிக்கொத்த காற்று தோனினவளவொவெனலில், (வாதி) சாமி தன பரப்புகாஹுமபடி யுலாவா நின்றது; அன்றியிலே, வாதிவென்று பாதமென்று கொண்டிபோக வொண்ணாதபடி தான சம்பாதித்த கத்ததாலே துவக்காநின்றது, டுத்தான கத்தவாஹுமி? இப்படி பாதகமாக வருத தோநி யுலாவுகிற துதானே தென்னிலு, (வாயு) ஸாவோஜஜிவ நஹேதவான காற்றுக் கெடரிப்படி பாதகமாகிறது, பரப்பிஹுமமான இவருக்கு அருகித் திரிகிற காற்றிறே || இவா தமமை யருசுப்பண்ணிக் கிரிகிறது; இப்படி யருசுப்பண்ணிற்படி என்னெனலில், (மனோஹா) மேலெழுந்ததன்றியும், உள்ளுள்ள பதாந்தமகப்பட சபகரியாநின்றது; இது லோகதவிலே ஒருவழிப்பயி காரா ஸம்பொய நடக்கிறது, (பத்மசேசரஸமஸருஷ்டி) என்கையாலே தவகளை இன்னொன்று அநியாஸமாகும், கண்டால் பயப்படுகைக்குமாகவும், அவர்களும்தள்ளநம்பலா யிருகிறப்போலே யிருக்கிறது, (வருகூநாதரவிலிருந்து) என்கையாலே, அவர்கள் வழிப்போகிறவர்களை வருகையையும், மாதங்கு நிலைபடுகிறது அவர்கள் அருகவருநவாதி பதப்பிப்போலே யிருக்கிறது, (நிசுவாஸ இவதீதாயா) என்கையாலே, அவர்கள் கைகழியப்போகாமே வருகறும்படி பண்ணிகண்டியுமா போலே யிருந்து உமமுடைய ஊர்சொல்லி, போ சொல்லி, என்றப்போலே முக மறிவுசொல்லி யுகப்பிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாதி) என்கையாலே காரியம் கைப்புகருந்தனையும், அவர்கள் நின்றவிடத்திலே நினைத்தே பரகுபரகென்று சூசு நிகுமாபோலே யிருக்கிறது, (வாயு) என்கையாலே, யாரோடும் துடாந்து பிடிக்கப் புகால் உடம்போடுமப்பு தாககா நிகுச்செயதேயும், கைகருப் பிடுகொடாதே யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, (மனோஹா) என்கையாலே, மேலெழுந்த பிழச்சினாயன்றியிலே, உள்ளுள்ள தடைய அபகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது, —

இரண்டாவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமான இளையபெருமான்களை இன்னொன்று அறிவதன் பொருட்டுச் சிறிய திருவடியை யனுப்பியது.

அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறந்த ஒளியுள்ளவர்களும், சிறந்த படைகளைக் கையிலேந்தியவர்களும், மிக வீரமுடையவர்களுமாக அங்கே உலாவினமையின், மஹாராஜா கண்டு ஐயமுற்றுப் பத்துத் திசை

களையும் சுற்றிப்பார்த்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் நடுங்கி, மனமபதைத்து, மிகச் சிந்தைகொண்டு, தன்னுடன தொடர்ந்துருகுகின்ற வானரர்களைக் கூட்டி யவர்களை நோக்கிக் கேள்வி நடப்பினாகளை ' இவ்விருவரும் புதற்கரிய இக்கூட்டில் நமமைக கொலைசெய்வதனபொருட்டே வாலியினுலேவப் படநி வந்தனாகளெவதே நமபுயனதேன் , ஆதல்ன, கபடத்தினுல் மரவுரி யுதித்த முனிவாபோலத் திகிலெதனாகளெனறனன அவ்வானராகளும் அமமொழிகேட்டு அவாணையும்பாத்தது சாத்தேகங்கொண்டு அவவிடத்தை விட்டு மறறொருவா வந்து புதற்கரிய சிகரத்தினுமேபசென்று மஹாராஜ னைச் சூழ்ந்து நின்றனாகா. அவர்கா ஒன்றிடுவேகத்தில மரங்களும முற்ற தன , அங்குள்ள விலங்குகா அச்சங்கொண்டோடின , இவ்வண்ணம யாவரும் பயந்தோடி யொளித்துச் சிந்தையுறுகையில், மஹாபல பராக்ரம முடையவரும், புத்தி நடபமுடையவரும், மொழிவதற சிறந்தவருமாகிய சிறியநிருவடி மஹாராஜனா நோக்கி, வானரா கோமானே ! வாலிகு அஞ்சி ஏன ஒடி யொளித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள் , அச்சமுற்றாக , இது ரிசியமுதமலையாதலின , இவரு வாலியின் பயமில்லையே ? நீங்கள் அஞ்சத் தக்க வாலியையும், இவருக் காண்கின்றீளேன , ஆதல்ன, நீர் அஞ்சத்தக்க காரணம் ஒன்றும்இல்லை ; இவனால் குடியகனி தன்னையே நனவகு வெளிப பட்டது ; சஞ்சலித்தகுடையவரான்கயாள், மனைக அடக்கி தீர்த்ததை மேற்கொண்டுள்ளீர், தீவா அரசாதல்ன, புத்தியினுல் இவகிதசேஷடை களை அறிந்து எல்லாக்காரியங்களையுரு செயயவெண்மிமனனோ? புத்தி அற வன அரசனாகி அரசாதிசெயயான், ஆதல்ன, அச்சமதறந்து, தீரம்பூணமி, நன்வகு ஆராய்ந்து, இனி நடக்கவேண்டும்வதை உணர்யினொ மொழிந்தனா, மஹாராஜரும் இவ்வண்ணம் சிறியநிருவடி மொழிந்த வாக்கயத்ததைக்கேட்டு அவனா நோக்கி, கேள்வி அனுமானே ! நீண்டிருண்ட நிருக்கைகளை யுடைய வாகளும், செந்தாமரமலாபோலகன்ற நிருக்கைகளை யுடையவாகளும், வில், கண், வாலி முதலிய ஆயுதங்களை தரித்தவாகளும், தேவருமாராகா போன்றவாகளுமாகிய இருவா எழுந்தருளுகின்றனா பாரீர் , இவர்களைக் காணின், எவாக்குத்தான அச்சம் தோன்றது , வாலியினுல் ஏவப்படநி நம்மைக கொலைசெய்யும்பொருட்டே இவர்கள் இங்கே வருகின்றனனென்று நமபுகின்றேன் , அரசாகா பற்பல வீரர்களுடன் நடபுகொண்டிருப்பாக எல்லாரோ ? ஆதல்ன, நாம இவர்களை நமபி யிருத்தல் தீது , ஆதல்ன, மாறுவேஷம்கொண்டி இவர்களின எண்ணத்தை அறியவேண்டும் , நாம நமபி யிருக்கின, சமயமபாத்தது இவர்கள் நம்மை கொலைசெய்து விடுவா கள் ; ராஜகாரியங்களில் வாலி மிகவும் ஊக்கமுடையவன், ராஜர்களின் றால், பற்பல உபாயங்களுயும் அறிந்தவாக்ளல்லாரோ ? ஆதல்ன, கபட வேஷத்தினுலேயே இவர்கா தன்மையை அறியவேண்டும் ; ஆதல்ன, நீர் அறபமனிதன்போல வேஷம்பூண்டி அவர்களிடமசென்று இவகிதங்களி னுலும், வியாபாரங்களினுலும், வாக்கியங்களினுலும், அவர்களுடைய கரு

த்தை நன்கு அறிந்து கொள்க; ■■■■ எண்ணமுடையவர்களாயின், அவர்களை பலவாறுகப் புகழ்ந்து விசுவாசத்தை உணர்ப்பண்ணி, அவர்களை குலகோத்திரங்களையும், இவகே வந்ததற்குக் காரணத்தையும், நான்கேட்பதாகக்கேட்டி அவர்கள் உரைக்கும் பரதி உத்கிரந்தினால் உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டு வாரீரென்று மொழியுதேவினை சிறிய திருவடியும் மஹாராஜரால் எவப்பட்டு அவவண்ணமே யாகுகவென்று மொழிந்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாக னெழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனா *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம்

முயற்சி

மூ ன ரு வ து ச ரு க க ம .

சிறியதிருவடி, பெருமான இனையபெருமானாக கிடடி புரந்து குலகோத்திரங்களை வினாவ, இனையபெருமான பெருமானால் எவப்பட்டு விடை அருளிச்சொலித்து

~ ~ ~ ~ ~

பின்பு சிறியதிருவடி, மஹாராஜா வாகுகியத்தின்படி ரிசியமுகபருவத்தினின்று எழுந்தி வானரருபத்தை விடப் பரமமகாரிருபநதித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாக னெழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வந்து அவர்களுக்கு தண்டம் சமர்ப்பித்து அவர்களை நோக்கி, இனிதாகவும், மெதுவாகவும் மொழிய வுற்றனா மஹாநாபவர்களே ! தேவர்கள் ராஜரிஷிகளோ ? தேவரிஷிகளோ ? தாபசவேஷம்பூண்டிருக்கின்றீர்கள், மிகவும் அழகுடைய தேவர்கள் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய உபாயம் யாதோ ? தேவர்களைக் கண்டு மான முதலிய விவரங்கள் அஞ்சுகின்றன; பம்பாதிருத்திலுண்டாகிய பற்பல மரங்களையும் கடாவித்தற்குக்கொண்ட இவ்விடமெல்லாம் திகழ்ச்சையினதீர்கள், தீரமுடையவாக்களும், தங்கம்போன்ற திருமேனியையுடைய வர்களுமாகியும், மரவுரி உதித்தருக்கின்றீர்கள், தேவர்கள் யாவோ! சிங்கம் போன்ற நோக்குடையவாகளும், மஹாபல பராகிரமங்களை யுடையவர்களும், இந்திரதனுஸ்ஸம்போன்ற கோதண்டதையுடையவர்களும், காளை

* முதல சருக்கத்தில் சில சேதனங்கள் விழயாததாதல் ஐவ்வுற்றிருப்பதைக் கண்டு, பெருமான சிந்தைகொண்டது உரைக்கப்பட்டது, இரண்டாவது சேதனங்கள் தாம் செய்த அபராதத்திற்கு குற்றாநடை கிடைக்குமென்று அச்சமுற்றதும், அப்படி அஞ்சாமல் தமையே சேருமபடி தாம் அபிமுகவகொண்டு எழுந்தருளினதும் உரைக்கப்பட்டது, இனி பெருமானை அடைவதற்குக் ■■■■■ துரைய கிருத்தியம் இத்தன்மையதென்று உரைக்கப்படுகின்றது.

போன்ற நடை யுடையவர்களும், யானை துதிகைபோன்ற திருத்தோள்களை யுடையவர்களும், பூமண்டலத்தை ஆளத்தக்கவர்களுமாகியும் இவகு-எவ வண்ணம் எழுந்தருளினீர்கு? ; மிகவும் சூரர்களும், ஜடாதாரியுமாகியும் ஒருவாக்கொருவா நிகராநி, காந்தியினால் தேவலோகத்தை நீளமும் தற்செய லாய வந்த சந்திர குரியாகாபோல விளங்குகின்றீர்களா , அகன்ற திருமா டும், தேவாபோன்ற திருமேனியும், சிங்கத்தின் தோலாபோன்ற திருத் தோள்களும், உற்சாகமுடையகொண்டி தேவாகா மதமேறிய காடாகாபோல விளங்குகின்றீர்களா , நீலமிருண்ட திருபுஷ்பங்களும், பரிசுமபோல விளங்கு கின்றன, இளைய பறபல அண்சினை அணர்வதற்குரியனவாகியும், ஏன் அணி ந்தல் ? தேவா திருவரும இப்பாழுமுழுதும் பாதுகாக்கவல்லீர்களென எண்ணுகின்றேன் , இவ்விசயங்களை நோதண்டவர்களும், தங்கத்தினால் அலங் கரிக்கப்பட்ட இவ்விசய வசவிராயுதம்போல விளங்குகின்றன ; நெட மியிப்படி விடுகின்ற நகரமையோன்ற நகராய்கா நிறைந்த ஆமபருத்தாணி களும், மிக வொளியிடுகின்றன , நீணாகன்ற தங்கப்படி அமைந்த இவ்விசயங்களை வாய்க்கும், அன்று புறாவிட்ட பரிசுதாபோலத் திகழ கின்றன ; இவ்வண்ணம யான விருவியும், ஏன் மறுமொழி அருளிச்செய் கின்றன? சுககிரீவரென்றும வானரரான தமையனால் துரத்தப்பட்டு உலக மெவருந்நிறிந்து வருவாயிருக்கின்றன, மகாத்மாவான அநந்தச் சுககிரீ வனால் ஏவப்பட்டு யான இவகு எய்தினேன் | அதுமான் என்னும் பெயர் உடையேன் ; அந்தச் சுககிரீவன் தேவாக்களுடைய நேசவகொள்ள விருமடி கின்றான் , அந்தச் சுககிரீவமஹாராஜனுக்கு யான மந்திரி, வாயுபகவான் மைந்தன், சுககிரீவ றுக்கு இத்தமசெயவநென்பொருட்டி எனது விஜ்ஞபத்தை மறைத்தி, இந்த பாசமுமசாரிருபத்தை தரித்து வந்தேன் , யான் வேண்டு மிடம் செல்லுவேன் , வேண்டிய ரூபங்களையும் தரிப்பேன் , என்றிவ வண்ண முரைசெய்து மௌனமடைந்தனா, பெருமான் அம்மொழியைக் கேட்டு இளையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி ! நாம் சுககிரீவனையே தேடி வந்தோமே ? அவருடைய மந்திரியே தற்செயலாய நம் ஸமீபத்திற்கு வந்தனா , இந்த மந்திரியும் மொழிவதில் மிகவுரு சிறந்தவா ; நுகரு யஜு- ஸ்ஸு ஸாமம் என்தும் மூன்று வேதங்களையும் ஒத்தவன் இவ்வண்ணம் நன்றாக வார்த்தை சொல்லான் ; ஒன்பது வியாகரணங்களையும், இவா நன் கோதி யுணர்ந்திருக்கின்றனர்போலும், வெருவாக இவர் மொழிந்திருக்கிறும், சிற்தேனும் பிழைமொழி புரைத்தவா ; முகத்திலாவது, கன்னி லாவது, நெற்றியிலாவது, புருவங்களிலாவது, மறுமுள்ள எந்த அங்கங்களி லாவது மொழியுங்காஸில், சிற்தேனும் விகாரத்தோன்றியிலது ; மிகவும் விஸ்தாரமின்றயும், சந்தேஹமின்றியும், வினாவின்றியும், மெதுவின்றியும், வாக்கியங்கள் மார்பில் தோன்றிக் கண்டத்தல் ஒலித்து மத்யமஸ்வரத்தல் மொழியப்பட்டன ; நன்றாகப் பழக்கவகொண்டு பிழை சிந்தியின்றி, மெதுவும் வேகமுயில்லாமல் நடுத்தரமாக மிகவும் இனிமைபாச

மொழிந்தனர் உச்சநீசன்வரிதங்களுடன் மிகவு மினிதாகவுணர்த்த இவருடைய வாங்கியதைக் கேட்கின், கொலையெய்வதனபொருட்டி வான யுருவிகொண்டெனாதது வருகிற பகையார்க்கும் சினாதணிந்து, பெரு மகிழவு மேலெழுந்த பெருகாதோ ! அடா ஸாடமனா ! இவ்வண்ணம் மிகத் திறமையுள்ள தூதன் எந்த அரசனாகக்கிடே ? அவருடைய காரியங் கள் எவ்வண்ணங் கைக்கிடும், இவர்போன்ற தூதர்கள் எவர்களுக்கிருப் பாரகளோ? அவர்களுடைய காரியங்களெல்லாம் தட்டையிழைக்க கட்டையேறும்; ஆதலின், இவருடன் நீ மிகவும் அன்புடனும், ஸாக்ஷத்தடனும், பதில் உரைசெய்க, என்று மிக மகிழவுகொண்டருளிச்செய்தனா இனையபெரு மாளும் அவருளிடச் செயல்க்கேட்டி, சிறயற்குவடினைய நோக்கிக் கேளீர் அனுமானே ! யாவகா மஹாராஜருடைய நயருணங்கோயெல்லாம் கேட் டினோந்திருக்கின்றனம், யாவகளும் அவனாத் தேடிக்கொண்டே இவ் கெயதிலே, மஹாராஜா உரைசெய்ததாக நீர் உரைத்தபடியே செய்ய யாவகளும் விருப்பவகொண்டிருக்கின்றனம், இவ்விஷயத்தில் சிந்தித் தும ஐயுறுத்தக்கிடிலை, என்று அருளிடச்செய்தனா, சிந்தித்தபடியும் அம் மொழியைக்கேட்டவுடனே பெருமகிழவுகொண்டு இனி நமசாரியமெல்லாம் நிறைவேற்றிமென்று நிச்சயமுடைய இவர்களுடன் மஹாராஜாக்கு நடபுச் செயலிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறம்

சிறியதிருவடி பெருமான இனையபெருமான்களுடைய நருவுள்ளத்தை யறிபு ம படி மாறுவேஷம்பூண்டு வரும், அதை யறிந்துகொள்ளாமல் தாமே யவர்களுடன் தான் மாறுவேஷங்கொண்டு வந்தென்று உரைசெய்த தென்னென்னில், பெரு மான மாயமாறுஷைக்கிறஹனுடனும், நித்திய நிராகார நிரஞ்சன நிரமாய ஸ்சி தானந்த பரிபூரண பரமபுருஷனுடையால், இவனா சேவித்தவுடன் சிறியதிருவடி கரு ணத்துவந்ததைப்பெற்றது, மனநெறிபுறது விளங்கினமையின், பொய்மொழிய வாயெ ழாமையாலும், மிகவும் புத்திதுடமுடையவராதலின், அவர்களைக் கருவதை யறிந்து விட்டபடியாலும், தாமே முன்னதாகத் தான் வந்த செய்கியை யுணர்த்துவிட்டன னொ ஷனாக.—அனுமார மஹாராஜருக்குத் தூதராகவந்தமையால், கேரதர்கள் தூதர்களுடன் மந்திரிமுகமாக வராததைசொல்வார்களே யன்றித் தாமே நேராகப் பேசார்களாதலின், பத்துணர்பதற்கு இனையபெருமானே ஏவினான வதிக் ;—

ஆசாரியமுகத்தாலேயே எம்பெருமானைச் சேரவேண்டுமென்பதை வெளிப்படி த்துணர்ந்தாக மஹாராஜா பெருமானைச் சேர்வதற்கு சிறியதிருவடியை யாசாரிய ராக்கினார்; பெருமான வேதவேதாங்ககையும, அனுமார அறிந்திருப்பாரென்றருளிச் செய்தமையால், ஆசாரியருண்பூத்தி சொல்லப்பட்டது; இரத அனுமான போன்ற வர்கள் துதராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் சித்திகருமென்றதனால், சிஷ்யனிடத்தில் சிஷ்யருண பூத்தியிலலாவிட்டாலும், ஆசாரிய மாஹாததுயியத்தால் சிஷ்யன் சித் தியடைவானென்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

தா ன் க ல வ து ச ரு க் க ம் .

சிறியதிருவடி, இனையபெருமான் தவகா குலகோத்திரங்கிலையும், முறையே

இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காணத்தையும் அருளிச்செய்ய

ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைத் தந்திருந்தோர்களில எழுந்த

தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து மஹா

ராஜரிடஞ் சோத்தது

அந்தராம மிகவும் மனமகிழவுகொண்ட சிறியதிருவடி இனையபெருமா
ளருளிச்செய்த வாகவியதைக்கேட்டு, மனதில் மஹாராஜனா நினைத்து,
இனி யவர்க்கு கிஷ்கிந்தாராஜநியம கிடைக்குமென்று நிச்சயங்கொண்டு
பெருமான் நோக்கி, ஸ்வாமி ! தேவா மிகக் கொடிய இரகப் பம்பாரசனியத்
தற்குத் திருத்தம் ப்யாருடன் என எழுந்தருளிப்பது, என்று வினாவுதலும்,
பெருமானந்தருப பதிலுணைக்குமபடி இனையபெருமானே வலியருளினர்.
இனையபெருமானதுகேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கேள்வீ அனுமானே !
கோனலநாட்டில் திருவயோதத்தமாநகரத்தினில் மஹாபலபராகிரம
ரூபலாவனைய சொரியாதிருணங்களை நிறைந்தவரும், தருமவழி வழுவாத
வரும், நான்குவாணங்கிலையும், தருமமாகப் பாதுகாததளிப்பவருமாகிய
தசரதனையும் சககரவாதத்யா வாதந்தருந்தனா அவர் ஒருவரையும்
பகைத்திலா, அவாமிதம் ஒருவரும் பகைக்கொண்டிலா, அவர் எல்லா
வுயிரகளுக்கும், மறறொரு பிதாமஹதேவாபோல இனியராகி, அககினிஷ்
டோமம் முதலிய யாகங்களை விதப்படி செய்து முடித்தனா இவர அந்தத்
தசரதசகரவர்த்திக்கு மூத்த திருமகனா, ஸ்ரீராமனானும் திருநாம
முடையோர், எல்லாவுயிரகளுக்குத் தஞ்சம், பிறாவாக்கிய பரிபாலனத்தில்
மிகவும் சிரத்தை யுடையவர், மிக வீரமுடையவர், சககரவாதத்திற்கு
குமாரர்களுள்ளும், இவர் திருக்கலயாணகுணங்களாலும் மிகச் சிறப்பற்ற
வர், ராஜலக்ஷணங்களை யாவும பூணமாயுள்ளவர், மிகச் செல்வமுடையவர்
ராகியும், பிதாவின் வாகவியத்தினபடி ராஜஜீபநதைத்ததற்கு, புலன்களை
யடக்கிக் காணத்தில வாழ விரும்புபவர, என்றானும், சீதையென்னும்
பிராட்டியாருடனும் கூடிப் புறப்பட்டபடியே தண்டகாவனத்திற்கெழுந்தரு
ளினா. காந்தி கதிரவனை எப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாததுபோலப்
பிராட்டியாரும் இவரை விட்டுப் பிரியார்; யானும் இவருக்குத் தம்பி;
இலக்ஷ்மணனென்னும் பெயருடையேன்; இவரது திருக்கலயாண குணங்
களிலீடுபட்டு, போகவகளைபுடறுந்து, தொண்டிபூண்டு, உடன் வந்து,
பணியிடைசெய்து வருகிறேன்; மிகச் சிறந்தவரும், இன்புறுவதற்கே
தக்கவருமாகியும், அரசிழந்து, காடுசேர்ந்து வாழ்கையில், யாவனோ வொரு

ராசுஷண நாயகன் ஒருவருமின்றித் தனியே பெழுந்தருளியிருந்த பிராட்டி யானாப் பறித்தோடி யொளித்துண்டான, அவன் யாவனோ ? எங்கிருந் தின்றவனோ ? எத்தன்மையனோ ? அந்நையும் யாவகனையோம ; பின்பு, பராதடியாரைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில், தனுவென்னும் அஸுரன் சாபத்தினால் ராசுஷணனாகி கபத்தன்னென்னும் பெயர்பெற்று அக் தாட்டில் வாழ்ந்த அவவஸுரன் எவகளால் கொலைசெய்யப்படும் சாபத் தீர்த்து மகிழ்ந்து எங்களை நோக்கி, மஹாராஜாவாகளே ! ஸுகங்கீவ்வென னும் வானரராஜன் நிசிபழகமலையில் வாழ்கின்றான், அவனுடன் நட்புக் கொளவீர்களாயின், அவன் சிறை யிருக்குமிடத்தைத் தேடி யழ்வான் ; ஆதலின், அவகெய்துகவென்று உலாத்து விடும் வானேறினீட்டான ; ஆதலின், யாம் மஹாராஜனைத் தேடிக்கொண்டே இங்கெய்துகோம், இவ வண்ணம் யாவகன் இங்கெய்தயதற்குக் காரணம் முத்தைய யாவும செயதேன, யானும் எம்மையரும் மஹாராஜனையே தஞ்சமடைந்தோம்,

வசுதத்வாஹுதாவி ஸாஹ்வாஸு த்ருணயுஷ்;
ஸீகநாந்.புராஹுதாஹு சுக்ரிஹாநாஹுதா.
ஹதாயஸுபுராஹுதாஹு த்ருணயுஷ்;
தஸுபுதரகரணயசச சுக்ரிஹதரணயகத;

ஏஷதகவாசவிதநாநி பராபயசஹுதமமயசஹ்
லோகநாந்.புராஹுதவா ஸுகரிஹநாதயிசசந்.
பிராயஸபுராஹுதவாஹு சசரணயோதாமவசசலஃ
தஸுபுதரகரணயசச சுக்ரிஹதரணயகத;

இந்த எம்மையர் முன்பு, ஸகல லோகநாதனும், ஸாவாந்தர்யாமிபு மாகித் தன்னைச் சாரத்தோரெல்லோர்க்கும் நற்செல்வவகனையளித்து மிகப் புகழ்பெற்றும், இப்போழுது சுக்ரிவனைத் தமக்கு நாதனாகக் கொருகின்றன ராதோ ? யாவ, ஸுடைய தந்தை எல்லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவரும், மிகவும் தருமமுடையவருமாயினரோ ? யாவா தந்தையைப்போலவே எல் லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவராகிச் சககரவாத்தித்தருமகனும் மாடுன்ற னரோ ? அந்த எம்மையரே இப்போழுது சுக்ரிவனைத் தஞ்சமடைகின்றன ராய்மோ ? இவர் முன்பு, எல்லாவுலகங்களுந் தஞ்சமடையத்தக்கவராகியும், எனக்குத் தமையனாகியும், மஹாராஜனாகத் தஞ்சமடைகின்றனர் ;—

யஸ்ய ஸாஹ்வாஹுதாவி ஸாஹ்வாஸு த்ருணயுஷ்;
ஸீகநாந்.புராஹுதாஹு சுக்ரிஹாநாஹுதா.

யஸ்யபரஸாதேஸததம் ப்ரவீதேயுரிமாப்ரஜா
ஸாரமோவானரோதரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாமகூதி.

யாவருடைய அருளிணல் மூவுலகங்களிலுமுள்ள இவவுயிர்களெல்லாம் மகிழ்ந்து வாழவுமோ? அந்த எமமையரோ வானரங்களுக்கு ராஜனுடைய அருளைக் கோருகின்றனா; எவருடைய தந்தையைப் பாரிலுள்ள தார்வேந்தர்களெல்லோரும் பணிந்து மகிழ்ந்து இனபுற்றனர்களோ? அந்த எம்மையா உலகினில் மிகப் புகழ்பெற்றும், வானரராஜனைச் சரணமடைகின்றனா; எம்மையா மிகத் துயரமடைந்து தஞ்செமெனச்சேர்ந்தமையின, மஹாராஜர் இவர்மேல அருளசெய்யக்கடவா. என நிவ்வணணம் கண்ணிர் பெருகிக் தினமடைந்து வருந்தி மொழிந்தனா சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம் இனையபெருமானருளிசெய்த வாககியத்தைக்கேட்டி மிக மகிழ்ந்து அவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் இனையபெருமானே! மிகவும் நன்மதி பூண்டிம, சினத்தையடக்கியும், புலனகளைவெனம, திவவிய சத்தியுற்றும் விளவருகின்ற தேவர்களைப்போன்ற மஹாநபாவர்கள் தற்செயலாயிருக்குமிடந்தேடி எழுந்தருளுகையில், மஹாராஜா தேவர்களைக்கண்டு சேவித்து தன்னியரகத்தக்கவராகாரோ || மஹாராஜரும் அரசிழந்து, வாலியினால் பகைக்கப்பட்டு, மனைவியையும் பறிகொடுத்தாக காடடிவலந்து வருந்துகின்றனர். கதிரவன திருமகனான அந்த சுக்கிரீவமஹாராஜர் அபபிதனபுற்றவராயினும், எவர்களுடன் கூடித் தேவர்களுக்குத் தடையின்றி புதவி செய்வார்; ஆதலின், நாமெல்லோரும் மஹாராஜர் இருக்குமிடத் திற்குச் செல்வோம் எழுந்தருளுக, என்று இனிமையாக விண்ணப்பஞ் செய்தனர். இனையபெருமான அனைக்கேட்டி மகிழ்ந்து அவரைப் புகழ்ந்து பெருமானே நோக்கி, எமமையரோ! இந்த மாருதி மகிழ்வுடன் கூறுகின்ற மையின், இவா உரைப்பது உண்மையே யாகும், ஸுகநீவர் சீதாதேவியைத் தேடிவதற்குத் துணையாகுவாரென்பதில் ஐயமில்லது; ஆதலின், தேவா காரியம் முடிந்ததெனவே எண்ணுக, இவர் வாய்பகவான புதிரா ராதலாலும், மகிழ்வினால் முகமலாந்து, ஒளிகிழந்து மொழிந்தமையாலும், பொய்யுரைத்திலா, இனியும் பொய்யுரையாரா; ஆதலின், நாம் இவருடன் செல்லுவோமெழுந்தருளுக, என்று விண்ணப்பம் செய்தனர். உடனே சிறியதிருவடி மகிழ்ந்து அந்த பிரஹமசாரிருபத்தை விட்டு நிஜரூபத்தை தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரையும் தமது தோள்களினமேலேற்றி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு இனி எல்லாககாரியங்களும் முடிந்ததென நிச்சயித்து, மஹாராஜர் வீற்றிருந்த அந்த ரிசியமுக மலையை நோக்கி, எழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிமது.

ஐந்தாவதுசருக்கம்.

பெருமாள் மஹாராஜருடன் அக்கினிஸாகுரியாக நட்புசெய்துகொண்டு
வாலியைக்கொலைசெய்த உனக்குப் பட்டங்கட்டுவிப்பேனென்று
முன்னமே பிரதிஜ্ঞைஞசெய்த அபயங்கொடுத்தருளியது.

பின்பு, சிறியதிருவடி, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எழுந்தருளப்பண்ணிக்
கொண்டு ரிசியமுகமலை சேர்ந்த, அவ்விடத்திலே இவர்களை யிறக்கி யோரி
டத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, இவர்களைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு
ஓடி மஹாராஜர் ஒளிந்திருந்த மலயமலைக்குச்சென்று மஹாராஜரை
நோக்கிக் கேள்வியாறாராகோமானே ! ரகுமஹாராஜாவின் திருவம்சத்தி
லவதரித்து மிகச்சூரமுடையவர்களும், தசாதசக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர்
களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாமமுடையவர்களுமாகிய இவ்
யிருவரும் மிகவுந் தருமகுணமுடையவர்களுமாகிய பிதாவின் வாக்கியத்
தைப் பரிபாலனஞ்செய்வதனபொருட்டுத் தண்டகாவனத்தில் வாழ்கையில்,
ராவணன் ஸ்ரீராமபத்தினியாகிய சீதையெனனும் பிராட்டியாராத் திருடிச்
சென்றோடிவிட்டான் ; ஆதலின், அவரைத் தேடிக்கொடுப்பதனபொரு
ட்டி உம்மைத் தஞ்சமென வந்தடைந்தனர்கள் ; பற்பல யாகங்களசெய்து
அளவற்ற தானங்களபண்ணிப் பாாமுமுதம் ஒரு குடைக்கீழாண்ட சக்கர
வர்த்தியாரின் திருக்குமாரர்களாகியும், சிதாபிராட்டியாரினபொருட்டி உம்
மைச் சரணமடைந்தனர்கள் ; உம்முடன தோழமைகொள்ளவுங் கோரு
கின்றனர்கள் ; யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் ; ஆதலின், நீ அவர்களைக்
கண்டு பூஜைசெய்து நட்புசெய்து கொள்க ; என்று மொழிந்தனர்.
மஹாராஜா அமமொழிகேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச்சம் நீங்கி, மனந்தேர்ந்து,
மானிடருபம்பூண்டி, ரிசியமுகமலைசேர்ந்த பெருமானைக்கண்டு ஸ்வாமி !
தேவர் மிகவும் தருமமுடையீனாவும், ஒப்பற்ற தனிவீரனாவும், ஸர்வ
பூத தயார்பனாவும், மற்றும் பற்பல திவ்யிய கல்யாண குணகாரனாவும்,
மாருதி யுரைசெய்யக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன் ; தேவர் ஸர்வலோக சரண்ய
ராகியும், அறவானானான அடியேனுடன் நட்புச்செய்யத் திருவுளங்
கொண்டதென்பது, அடியேனுடைய பாகியமே ! இதவே அடியேனுக்
குயர்ந்த மீரியாதை ? தேவாக்கு இவ்வண்ணத் திருவுளமிருப்பது உண்மை
யாயின், அடியேன் இதோ வலதுகையை நீட்டினேன் ; தேவர் இதன்மேல்
கைபோட்டுப் பிடித்துக்கொண்டருள்க ; தக்க ஏற்பாடுஞ்செய்தருள்க ;
என்று மொழிந்த கையை நீட்டினார். பெருமாளும் மகாராஜர் இவ்வண்ண
முறைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு,—

సప్ర పృష్టమవాహస్తం శీఢయామాసపాణినా
హృద్యంసౌహృదమాలంబ్య పర్య షష్ఠజతపీడితం

ஸபரதர்நாஷ்டமஞ்ஜஸ்தம் பீடயாமாஸபாணிஞ

ந்ருதயம்ஸௌந்ருதமாஸமபய பாயஷ்வவஜதபீடிதம.

மிஷம் மகிழ்ந்தவராகித் தமது திருக்காத்தினால் மஹாராஜருடைய காதத்தைப் பிடித்துத் திடமாக அணைத்தாலிவகனஞ்செய்துகொண்டு மகிழ்ந்தருளினார். உடனே சிறியதிருவடியும் பிரஹமசாரிவேஷத்தை விட்டுவிட்டு மதுபடியும் நிரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, இரண்டாணாக்கட்டைகளைக் கடைந்து தீயை யுண்பெண்ணி வளர்த்து மலர்களினால் பூஜித்து எரிசின் அத்தீயை மஹாராஜர் பெருமாள் இவையிருவர்களின் நடுவில் கொணர்ந்த வைத்தனர். உடனே ஸ்ரீராம ஸுகீரீவாகளிருவரும் அச்செழும்ப்தீயை வலம் வந்து ஒருவாக்கொருவா நட்புச்செய்துகொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் பார்த்து மகிழ்ந்தும், தழுவிடும், புகழ்ந்தும், நீரா எனக்குத் தோழரும், இனி யருமாகின்றீர் ; இனி நமக்குத் துன்பமும் ஒன்றே ? இன்பமும் ஒன்றே ! என்று சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். அப்பொழுது மஹாராஜர் தாமே ஸாலமரத்தினது மலர்ந்த கிளைகளை முறித்துத் தலையில் பரப்பிப் பெருமானுடன் வீற்றிருந்தனார். உடனே சிறியதிருவடியும் சந்தனமரத்தின் மலர்ந்த தழையைமுறித்துத் தலையில் பரப்பி இனையபெருமானை எழும் தருளியிருக்கச்செய்தனர். அப்பொழுது மஹாராஜா பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி ! அடியேன் தமையனுள் வாலியினால் ராஜஜியத்தையும், மனையா னையும், அபகரித்துக்கொண்டு வெருடடப்படடிப பாலொங்கும் அலைந்திங்கே திரிந்துகொண்டிருக்கின்றேன் ; அந்த வாலி எனமீது திராப்பகைகொண்டிருக்கின்றமையின், துயிலுமினறி, நிரந்தரம் அசைக்கொண்டு வருந்து கின்றேன் ; மஹாபாகராகிய தோழரே ! அந்த வாலியினபயம் எனக்கு எவ்வண்ணம் நீங்குமோ ? எவ்வண்ணம் யான் இன்புறுதல் சிந்தையினறி வாழவேனோ ? தேவர் அவ்வண்ணஞ் செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க ; இவ்வண்ணம் அடியேனுக் கபயமுந்தந்தருள்க ; அடியேன் தேவனாயே தஞ்சமடைந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனார். இவ்வண்ணம் மஹா ராஜா உடைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் திருச்செவியசாத்தித் தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தின் விருப்புடையவருமாதலின், கருணைகூர்ந்து புன்னகைசெய்துகொண்டே மஹாராஜரை நோக்கி,—

ఉపకారఫలంబితం విదితమై మహాకపే
వాలినంతవధిమ్య తవభార్యావహరిణం.

உபகாசபலம்மிதரம் விதிதம்மேமஹாகபே

வாலிகம் தம்வதிஷ்யாமி தவபார்யாபநாநிணம்.

கேள்! வானராஜா! எனக்குத்தோழராயினவர்கள்; என்னால் செய்யப் பட்ட உபகாரத்தையே நற்பலனாகவுடையார்; என்பது எங்கும் வெளிப்பட விளங்குகின்றதன்றோ! ஆதலின், உம்முடைய பாரியைப்பயப் பறித்த அந்தக் கொடிய வாலியை யான் விரைவில் கொலைசெய்வேன்; யான் எவ்வண்ணம் அவனைக் கொலைசெய்வேனோவென்று ஐயமுற்றக்; என்னுடைய இக்கணிகள் குறி தப்பாதவைகளும், கதிரவனை நிகர்த்தனவும், கூராகத் திட்டப்படடனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை யந்த வாலியின்மேலே விரைவாகப்பாய்ந்து அவனைக் கொலைசெய்யப்போகின்றன; இந்தக் கள் கழுமின் இறகுகள் கட்டியும், கூரிய முனை பொருந்தியும், கோணமல் நீண்ட கணுக்கள் அமைந்தும், ஒலித்துஞ் செல்லுகையில், சினங்கொண்ட நச்சரவங்களபோல விளங்கும்? அந்த வாலி இந்தக் கணைகளினால் அடிபட்டு வச்சிராயுதத்தினாலடிபட்ட மாமலைபோலத் தனாயிலவிறந்து கிடக்கையில், விரைவில் நீ கண்ணுற்று மகிழ்வீர்; என்று அருளிச்செய்தனர்! மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் பெருமாள அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பரமாத்மகனாகிப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி ராகவருல தாரந்தரா! புருஷோத்தமா! தேவருடைய திருவருளினால் அடியேன் மனையானையும், ராஜஜியத்தையும், இப்போழுதே பெற்று மகிழ்வேன்; என் அண்ணனான அந்தப் பகைகொண்ட வாலி இப்பொழுதே எவ்வண்ணம் மரணமுறுவானோ? அவ்வண்ணஞ்செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினார், இவ்விருவரும் இவ்வண்ணம், தோழமைகொண்டு ஸம்பாஷணஞ்செய்யுங்காலையில், பிராட்டியார்க்கும், வாலிக்கும், இராவணனுக்கும், முறையே தாமரை மலரையும், பொன்னையும், தீயையும் நிகர்த்த இடதுகண்கள் ஒரேகாலத்தில் துடித்தன;—

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருதகம்

முற்றிற்று.

தேவ ஐய வு

செய்திருவடி மறுபடியும் பிரஹ்மசாரிவேஷத்தை விட்டு நிரூபணத்தாரொன்றிருப்பதால் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை நியமுகுகிரியில் எழுந்தருளப்பண்ணி விட்டு மஹாராஜரிடஞ்செலுங்காலையில், அவர் மனநெனிவுதமனவும் அவொதிரில் அவர் வாகியத்தின்படி மீளவும் பிரஹ்மசாரிவேஷை தரித்தனரெனத் தோற்றமினதது;—

பெண்களுக்கிடதுகண்டதுகின், விரைவில் மங்கலமுண்டாருமென்றும், புருஷர்களுக்கிடதுகண்டதுகின், தனபம நோருமென்றும், சருணதாலிலிருக்கின்ற மையின், இங்கு பிராட்டியார்க்கு யின்பமும், வாலி ராவணர்களுக்குத் தன்பமும் விரையுமென்பதை துடித்த இடதுகண்கள் அவரவர்களுக் கறிவித்தன;—

பெருமாள முன்னமே வாலியைக் கொலைசெய்யவேனென பிரதிஜ்ஞை செய்த நீனால், இதோ மும்முர்த்திகளுள் முதனமையானவனென்றும், ஒப்பாருயிக்காரும் ஓல்லாதாரென்றும், ஸர்வவல்லமை யுடையவென்றும், பாவு முணர்ந்தவென்றும் அங்கு விளங்கும்;—

ஆறுவதுசருக்கம்.

மஹாசாஜர் பிராட்டியார் ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், கீழேபோட்ட
திருவாபரணங்களைக் காப்பாற்றி எடுத்துக்கொண்டுவந்து
பெருமாளிடத்திலு ஸமாப்பித்தது.

மீளவும் மஹாசாஜர் மகிழ்ந்த மாயாமானுஷவிகாஹனான பெரு
மானை நோக்கி, ஸ்வாமி என்னினிய தேழுமோ ! மஹாபலபராக்கிரம
முடையவரும், மிகச் சிறந்த புத்தியுடையவரும், அடியேனுக்கு நன்
மங்கிரியுமாகிய இந்த ஆஞ்சனேயா என்னை நோக்கித் தேவர் பிதாவின
வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்வதன்பொருட்டித் திருவயோத்தியை
விட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து தேவியாருடனும், இனையபெருமா
ளுடனும் எழுந்தருளியிருக்கையில், ராவணன் கபடஞ்செய்து ப்ரீஜனக
சாஜன் திருமகளாகிய ப்ரீலீதாபிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொண்டோடி
விட்டதாகவும்; அந்த ராவணன் டிவில் ஐடாயுவையும் கொன்றுவிட்ட
தாகவும், அந்தப் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டே தேவர்கள் இங்
கெழுந்தருளியதாகவும் தெரிவித்ததா. இது உண்மையாயினும், துயரமாக;
விராவில் துயரநதிராந்து பிராட்டியாரைச்சேர்ந்து மகிழ்ந்தருள்வீர்;
மதுகைடவர்களினால் வேதசருதியைப்போல ராவணனால் ஒளிக்கப்பட்ட
அந்தப் பிராட்டியாரை யான் விராவில் தேடிப் பிடித்தெழுந்தருள்
பண்ணிக்கொண்டிருவேன்; பிராட்டியார் பாதாளத்திலாயினும், விண்
னுலகிலாயினும், மற்றும் எவ்விடத்திலாயினும் எழுந்தருளியிருந்தாலும்,
யான் தேடிக்கண்டெழுந்தருள்பண்ணி வருவேன்; அன்றியிலே,
அடியேன் ஒரு விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்; இதனை யுண்மையென்றே
அறிந்தருள்க. தேவர் தேவியாகிய பிராட்டியாரை இந்திரன் முதலிய
தேவர்களும், தானவர்களும் கூடிக் கெடுக்க முயலினும், திறமைகொள்
ளார்கள்; அவருடைய கற்பு பாவனையும் பறறி யெரிகடும்; ஆதலின்,
தேவர் துன்பத்தைத் துறந்தருள்க; அவரை யான் எவ்விதத்திலும் தேடி
எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன். அடியேன் முன்பொருநாள்
இவ்விடத்தில் இந்நாள்குமங்கிரிகளுடன உட்கார்ந்திருக்கையில், ராவ
ணன் பெண்ணையெடுத்தத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயத்திலு
சென்றான். அப்பெண்ணும் சாமா ! சாமா ! என்றும், லக்ஷ்மணா !
லக்ஷ்மணா ! என்றும், கூலி யழுதுகொண்டே சென்றான். அந்தப்பெண்
பிராட்டியாசாகவேயிருக்கவேண்டுமென் நிப்போழ்து ஊஹிக்கிறேன்;
அப்போழ்தவா எங்களைக்கண்டு உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்
களையும் கட்டிப்போட்டனர். அவைகளை யாங்களும் எடுத்துவைத்திருக்
கின்றனம்; இப்போழ்தவைகளை பழைப்பித்து ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்;

கடாக்ஷித்து அறிந்தகொண்டருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமானும் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மஹாராஜனா நோக்கித் தோழோ! ஏன் இன்னும் ஆலலியம் செய்கின்றீர்; விரைவாக அந்த ஆடையாபரணங்களைக் கொணர்க; என்று நியமித்தருளுதலும், மஹா ராஜர் உடனே எழுந்து புகழகரிய அம்மலையின் குகைக்குட்புகுந்து பிராட்டியாருடைய அந்த உத்தரீயத்தைபும், திருவாபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமானைக்கிடழ ஸ்வாமி! இதோ கொணர்க் தேன்; கடாக்ஷித்தருள்க; என்று காட்டி யளித்தனர். பின்பு பெருமான் அவைகளைக் கைக்கொண்டு பனிரீர்த்துளிகளினால் சந்திரன தடையுண்டு ஓளி ஸூலவதுபோலச சோகநீர்களினால் சூழ்ந்து தடுக்கப்பட்டு அந்தோ! ஏன் பிராணநாயகி! என்று கூவித் தீரத்தை விட்டுச் சோகத்தை மேற் கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அந்த அணிகளைத் தமது திருமார்பின்மேலே வைத்துக்கொண்டு கோலினால் தூண்டிச் சீனமுறுத்தப்பட்டுப் புற்றி லுறைகின்ற ஃச்சாவம்போலப் பெருமூச்செறிந்து கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக்கி அருகிலிருந்த இளையபெருமானை நோக்கிப் புலம்பலுற்றனர். பாசடா லக்ஷ்மண! வைதேஹி ராவணனால் பறிக் கப்படுகையில்; இவைகளைக் கீழே யெறிந்தனள்; இந்த ஆடையாபரணங்கள் பசும்புல்லுள்ள இடத்தில் போடப்பட்டனபோலும், ஆதலின், பசுனை நிறமுற்றிருக்கின்றன || இவை சீதையின் ஆடை யணிகளே யல்லவோ? என்றிவ்வண்ணம் பெருமான் புலம்பி யழுது வினாவுகையில், இளைய பெருமான பெருமானை நோக்கி, எம்மையோ!—

నాహంజానామి కేయూరే వాహంజానామి క్షుద్ధాలే
నూపురే త్వభిజానామి నిత్యం పాదాభివందనాత్.

நாஹம்ஜாநாமிகேயுளோ நாஹம்ஜாநாமிருண்டஸே

அப்போதவபிஜானாமி நித்யமபாதாபிவதனாத்.

அடியேன் கேசூரங்களையும், (வங்கிகளையும்) அறியேன்; அடியேன்
ருண்டலங்களையும் அறியேன்; தினந்தோறும் திருவடிகளில் தன்டம்
ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தமையின், பிராட்டியாரது தூபங்களை
(கச்சை கொலுசுகளை) மாத்திரமே நன்றாக அறிந்துணர்வின்மேன்;
இவைகள் பிராட்டியார் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்திருந்தனவே? என்று
விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பின்பு, பெருமான் தினமடைந்து மஹாராஜனா
நோக்கி, மந்திகளின் கோமானே உலாயிர்; எவ்விடத்தில சீதையை
ராவணன் எடுத்தோடுகையில் கண்டீர்; அவன் எனக்கு உயிரினும்
இனிப்பளாயினனே? எனக்கு மிகவுந்தயாமளித்த அந்த அரக்கன் எனக்கு
உறைகின்றான். அவனொருவன் பொருட்டே பன்றோ? யான் எல்லா
வரங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டோகின்றேன்; அவன் சீதையை

பறித்து பான் சினமுற்செய்ததென்பது தான் இறப்பதன்பொருட்டு
வலுவில மானமுறும் வழியைத் திறந்து கொண்டதுபோலாயிற்று;
எந்த அரசர்கள் என்னுடைய மிகவும் இனியளான மனையாளை மேசரு
செய்து பறித்து வந்தனளோ? அவன் []; எங்குறைகின்றான்;
விரைவிலுராயிர்; உடனே யவனைக் கொலைசெய்து யமலோகத்திற்
கனுப்பிவிடுவேன்; என்று முனிந்தருளிச் செய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஆறாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

ஏழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைத் தேடுமபடி மஹாராஜர்க்குக் கட்டினாயிட்டு
வாலியைவென்று உம்மை ராஜனாக அபிஷேகஞ்செய்விப்பே
னென்று பிரதிஜ্ঞைசெய்துகொடுத்த மஹா
ராஜரை மகிழ்வித்தருளியது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் வருந்திக் கண்ணீர்ததும்ப வினாவக்கேட்டு
மஹாராஜா தாமும் நோழமையினால் வருந்திக் கண்ணீர்பெருகிக்
கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! அடியேன்
இப்போழுது அந்தக் கொடிய ராவணனுடைய இரூப்பிடத்தையும், []
பராக்ஷிரமங்களையும் நன்றாக அறிகின்றிலேன்; நீசகுலத்திலு பிறந்த
அவனுடைய குலத்தையும் அறிகின்றிலேன்; ஆயினும், அடியேன்
தேவருக்கு உண்மையாக ஒரு பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுக்கிறேன்;
தேவர் துயரத்தைத் துறந்தருள்க; தேவர் எவ்வண்ணம் பிராட்டியாரைப்
பெற்று மகிழ்ந்தருளவிரோ? அவ்வண்ணம் அடியேன் முயற்சிசெய்வேன்;
[] ராவணனைக் கூண்டின் கொலைசெய்து [] தோள்வலியைப்
பயன்படுத்தி வினாவில் தேவர் திருவுளம் மகிழுமாறு செயவேன்; []

* பிராட்டியாருடைய அபுரமும், முததவடமும், நடுவழியில் நடுவி வீழ்ந்து
விட்டன; மற்றுள்ள அணிகளையே பிராட்டியார் சுழற்சிக் கீழேயெறிந்தனர்; இதைய
திருவடி முதலானோர் காட்டில் திரிந்து அபுரத்தையும், முததவடத்தையும்கூடக்
கண்டெடுத்த வைத்திருந்தனரென்போலும்; ஆதலின், இங்கே அபுரத்தையும்,
மஹாராஜா தந்தளித்தனரென்றிக்;—

ஆபரணதர்சன வயாஜத்தால் பகவான், பாற்றாங்கிப் பரணங்கிக் கூக்குத்தர்
சனத்தாலும், சேதனனம்மாசுனத்தில் உத்புத்தகுருவானென்பது கைகெடுப்பட்டத;
மேல்சருக்கத்திலும் இதுவே கூறப்படுகின்றது.

வகையில் தீனமடைத்ததுபோதும், இயல்பாய் அடங்கியுள்ள தீர்த்தை நினைந்தருள்க; இவ்வண்ணம் தீனமுறுவது தேவர்போன்றவர்களுக்கு உரியதன்று; யானும் பெண்டாட்டியைப்பற்றிகொடுத்து மிகவும் துயர மடைத்தேன்; ஆகிலும், யான் இவ்வண்ணம் தீனமுறுகின்றிலேன்; தீர்த்தையுந் துறந்து வருந்துகின்றிலேன்; யான் அறபவானரனாயினும், மனையாறா நினைந்து சோகமுறுகின்றிலேன்; தேவர் மஹாததுமாவும், பறபல துலகளைப் பயின்று குருகுலவாஸஞ்செய்தவரும, தீரமுடைய வருமாகியும் இவ்வண்ணம் வருத்தமுறுவது தகாதெனபது வினாவல் வேண்டிமோ? ஆதலின், தீர்த்தை மேற்கொண்டு மேலெழந்த கண்ணீரையடக்கி யருள்க; திறமையும், வலிமையும் கொண்டவர்களுக்கு எல்லையாயுள்ள தீர்த்தைத்துறந்து வருந்தற்க; துன்பம் கேரினும், பொருந்நியினும், அசசம் வாய்க்கினும், உயிர் மாயினும், தீரமுடையோஷ் தன் புத்தியினாலேதானே நன்காராயந்து மேன்மைகொண்டு மகிழ்வானே யன்றித் தீமைபுறான்; யாவனொருவன் எப்பொழுதும் தீனமுறுகின்றானோ அவன் மடையனெனப்படுவான; அவன் சுமப்பதற்கரிய பாரமேற்றிய படகு கடலில் மூழ்கிவிடுவதுபோல சோககடலில் மூழ்கி யறிவான்; அடியேன் நட்பினால் இவ்வண்ணம் கைகூப்பி வேண்டி யுரைக்கின்றேன்; சோகத்திற்கிடங்கொடாமல் பெளருஷத்தை மேற்கொண்டருள்க; சோகத்தையே மேற்கொள்பவர்களுக்கு ஒருக்காலையிலும் இன்பமில்லது; அவர்களுக்குத் திறமையும் அழிந்துவிடும்; ஆதலின், தேவர் துயருறற்க; மிகவும் சோகமுற்றவன் பிழைப்பதிலும் ஐயமே! ஆதலின், சோகத்தைத் துறந்து தீர்த்தையே மேற்கொண்டருள்க;—

ஹீனவயஸ்யநாஸீந் ப்ரூஹஸீகரிசுநஸீ
வயஸ்யதாம்பூஜயனமேந த்வமசோகிதமந்நவமி.

ஹிதம்பவஸ்யபாலேந பருமிநோபநிசாமிதே

வயஸ்யதாம்பூஜயனமேந த்வமசோகிதமந்நவமி.

அடியேன் தேவர்க்குத் தோழனென்பதினால் இத்ததை விண்ணப் பஞ்செய்து அறிவிக்கின்றேனே யன்றி, யுபதேசமாவது, கட்டையாவது செய்கின்றிலேன்; தேவரும அடியேன்மேல் அருள்செய்து தோழமையை விளங்குவிப்பதன்பொருட்டு இவ்விண்ணப்பத்தைத் திருவுளம்பற்றித் துயரத்தைத் துறந்து தீர்த்தை மேற்கொண்டருள்க; என்மீவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாரும் இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் இனிமையாகத் தேற்றின வாக்கியங்களைத் திருச்செவிர்த்தி உத்தரீ யுத்தின் முனையினால் சோகநீர்த்துளிகளைத் துடைத்துக்கொண்டு தேர்த்து தீரமுற்று மஹாராஜரை மகிழ்ந்தாலிங்களைஞ்செய்துகொள்

ஹுடைய இருப்பிடத்தையாவது பலப்ராச்ரமங்கனையாவது அறிவேனென்று விண்ணப் பஞ்செய்தா. மேலே பிராட்டியாரைத்தேவதரகு வானரர்களை யனுப்புங்கனையினை, தென்கடலின்மீதுள்ள தூதுயோஜனம் அகன்ற இலங்கைத்தீவுக்குக்கின்றது; அத்தான் உறையுமிடமென்று சொல்லுகிறார்; ஆதலின், இது எப்படி பொருத்தமெனில், பொருத்தம்; முதலில் பெருமானுக்கு ராவணன்செய்தினையறிவித்துவிட்டால் உடனே ராவணன்கொலைசெய்யும்பொருட்டித் தாமே இனையபெருமானைத் துணையாகக்கொண்டு எழுந்தருளியிடுவரோ என்று எண்ணி, அப்படியானால் தான் உதவிசெய்து பெரும்புகழ்பெற்று க்ருதாரத்தனாகுவதற்கில்லையே யென்று மறைத்தனா மஹாராஜர். உடனடியாக, வாலி மரணமுதுமளவும் தான் மதங்காசிரமத்தை விட்டுப் புறப்பட அச்சங்கொண்டிருக்கின்றமையின், இப்போது எவ்வண்ணம்பெருமானுக்கு உதவிசெய்ய வார; வாலியைமுதலில் கொன்றுவித்துத்தான் அபிஷேகக்கொண்டபின்பானால் அகேகங்கோடி வானரர்களைக்கொண்டும் தாமும்பெருமானுக்கு உதவியென்னும் கைக்கரியஞ்செய்து தனயராகுவாரல்லவோ? ஆதலின், மறைத்தனா; ஆதலாலேதானே இதுயித் திரதரோஹமாகாதெனவுண்க. முன்பு மஹாராஜா ராவணனுடையசெய்தியைப்பற்றித் தேயிலா, பின் தான் இனையுபெருமானுடன் விண்ணப்பஞ்செய்த வாக்வியத்தைக் கேட்டே தெரிந்தகொண்டனா; என்று சிலராவார்கள். அது பொருத்ததாது; முன்னே தான் வாலியினால்வருட்டப்பட்டி லோகாஸ்காமலைவகையில் எனக்கும்ஷடபலாததரக மகாராஜா உணர்கின்றமையாலும், வாலியுடன் பகைத்துத்தோலியுறறுப ட்டுபுகுக்கொண்டிருந்தமையாலும், ராவணன்செய்தியை மஹாராஜா அறியாரென்றுரைப்பதுவே அறியாமை. மஹாராஜர் அறியாதே தனக்குக் கைக்கரியம் வேராமல் போகுமோ என்று மறைத்தனா, ஆகையாலேதான் எவ்விடத்தில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டனனோ உணர்யொன்று பெருமான் வினுவியதற்கும் மஹாராஜா விடையுரைத்திலா; சிலர், ராவணன் இருப்பிடம் முதலியவற்றை நன்கறியேன; சிறிது அறிவேன; மஹாராஜா உரைத்ததாகப் பொருள் கூறுவார்கள்; அதுவும் பொருத்ததாது, ஆங்காயின் அறிந்தவரையிலுமாவது உரைத்திருக்கவேண்டுமன்றோ? சிறிதும் உரைத்திலவோ, ஆதலின் அறிந்தேமறைத்தனனெனேறேயுண்க. வண்ணமாயின் பெருமானுக்கு இவாமிது பொய்யானெனும் மித்திரதரோஹஞ் செய்பவனென்னும் அவிசவாஸம் தோற்றுதோவெனில், தோற்றது; பெருமான் ஸாவஜ்ஞ ஸாவசகத ஸத்தியஜ்ஞாநாநதஸவருபியும், ஸாவாநதாயாமியுமாகிய பரபிரஹ்மமே யாதலின், தாமே ஸவஸகலபானுஞ்ஞமாக மஹாராஜாக்கு புத்தி பிரதானம் செய்தருளியிருக்க அவிசவாஸம் தோற்றுவ தெவ்வண்ணம், ஆதலின், பெருமானுக்கும் இது தான் திருவுளமெனவறிக, மஹாராஜர் ராவணன் இருப்பிடத்தை யறிவாராயின், பிராட்டியைத்தேட நரறிசைகளிலும் வானரர்களை யனுப்பியதென்னெனில், ராவணன் மூராயவியாதலாலும், பிராட்டியைப்பறித்தோடி நெடுங்காலமாயினமையாலும், ககால வேறிடங்களில் ஒளித்துவைத்திருப்பானென்று ஐயுறது அனுப்பினொனவறிக; ஒருவருஷமவரையில் பிராட்டியைக் காவலிலவைத்து வருத்தவிட்டால் அவன்செய்த சிவபூசையினாலுண்டாகிய தபோமகிமை குறையாத, அதுகுறையாவிட்டால் பெருமானால் கொலைசெய்யப்பட்டான், ஆதலின் அதுவகையில் மஹாராஜருக்கு ராவணன் செய்தி தோன்றாமலிருக்குமாது சிவசங்கல்பிருந்ததென்று அப்பயதீக்பிதனசொன்னான், இது மிகவும் மடமையினாலுண்டாயதது, அத்தன்மைபுதராகிய தபோமகிமை ராவணனுக்குளதாயின் சிவனா ஏன் பிராட்டியைப்பறிக்குங் புகு செய்தார்; அதற்கு ஒரேவருஷமென்று என்ன ஏப்பாடி, அதுஉண்மையாயின் இத்திருமுன்னமே பறப்பரததையங்களைப் பறித்த வருத்தியதினாலேதானே அந்திர

எட்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெயவேனென்று பிரதிஜ্ঞை
செய்தபின்னர், தான் யுவராஜாவாக யிருந்ததையும், பன்பு,
வாலி தன் மனையாளை யபகரித்துக்கொண்டு தன்னை
வெருட்டியதையும், வாலியுடன் பகைநோந்த
காரணத்தையும் உணர்ச்செயலுற்றது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர் கேட்டு மிக மகிழ்ந்து, இனையபெருமானாகக்கொண்ட பெருமானே கோக்கிக் கேட்டருளீர் என்னருமை நட்பினரே ! திருக்கல்யாணகுணங்கள் யாவும் குறைவின்றி நிறைந்துள்ள தேவரே அடியே நான்கு தோழராயினமையின், தேவர்களும், தெய்வங்களும், எனமேல் உருவடையாக்களாயினர்கள் ; இவ்விஷயத்தில் ஐயமென்பதேயில்லை. தேவா திராபாளத்தில் கருதின் அடியேனுக்குத் தேவோதிரப்பட்டமும் பெருமையுமாகாது ; அவ்வண்ணமாயின், இந்த கிஷ்கிந்தாராஜையத்தைப்பெற்று மகமேனோ ? அடியேன் அக்கினிஸாக்ஷியாக தேவருடன் நட்புடையாண்டமையின், இதைத்தார், சுற்றத்தாரா, தோழர்கள் யாவரும் இனி என்னேச் சேர்ந்து மகிழ்வார்கள் ; அடியேனும் தேவர்களுக்குத் தகுந்தான் தோழனென்று தேவரே ஈவாவில் அழைத்தருளினர் ; என்னுடைய குணங்களை யானை இப்போது புகழ்ந்து கொள்ளேன் ; பிரஹ்மஜ்ஞான முடையவர்களுக்குத் தீரம் ஒருக்காலும் அழியாததுபோல தேவாபோன்ற மஹாநுபாவர்களினுடைய அன்பும் ஒருக்காலும் அழியுறாது ; வெள்ளி, தங்கம், ஆடையாபரணம் முதலிய யாவும் தோழர்களுக்குப் பகுதியற்றவென்றே தோழர்கள் நனைக்கின்ற னாகள் ;—

மைபயித் திராதோ ? இதனை மூடா மயங்கினும் உணராதோ மயங்குவாரோ ? மயங்காரா ; ஆனால் அவன்செய்த சிவபூஜைக்குப் பயனயாதெனில், பிருகுமஹாமுனிவர் சாபமிட்டபடி பரதநயல்களைப்பறிப்பதும் பெரியோர்களைப் பகைப்பதும் எல்லா முக்கத்தைதறந்து தீர்ச்செயலுபுரிவதும் பாஷணடியாகித் தீர்வதமே பயனெனவுணராக, இப்பிறவியில் பயனடேரின் மறுபிறவியில் எரிக்கக்கூடாதென்று மீமாமஸாதி நியாயயிருப்பதால் இத்தான் நன்கு அமைபும், மஹாராஜா இதற்குமுன் பெருமானுடன் வாரததையுணர்ச்செய்கையில் கைகளைக்கப்பாமல் இப்போது கைகளை யுக்கப்பிக் கண்ணீர்பெருகி உணர்ச்செய்ததடைகின்றமையின், தாம், உண்மையை மறைத்துப் பொய்யுணர்ப்பதைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்னும் கருத்துடையவர் என்று கண்ணுக்கினங்கும் ; ஆகையாலேதான் உடனே இரண்டாவதுசுலோகத்தில் பிரதிஜ்ஞையும் செய்தார் ; இவ்வகை காராயின், பொருடதமென்றே யுணர்வினர்களுள்வருகின்.

சுஹீஸாஹரிக்ரீவாதுஃ ஷிஸுஷிஹீஸா
 லிஹீஸாஹீஸாஹீஸா ஸயஸ்யஃ ஸரமாஃ
 ஸஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா ஸீஸாஸ்யாஸ்யாஸ்யா
 ஸயஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா ஸீஸாஸ்யாஸ்யாஸ்யா

ஆட்யோவாயிதரிதரோவா தகதிதஸஸுகிதோபிவா
 ரிதோஷோவாஸதோஷோவா வயஸடபரமாகதி.

தந்தயாகஸஸுகதயாகோ தேஹதயாகோபிவாபுஃ

வயஸயாரதேபரவாதநதே ஸநேஹநதருஷட்வாததாலிதம்.

தோழன செலவமுடையவனாயினும், செலவமற்றவனாயினும், துன்
 புற்றவனாயினும், இனப்புற்றவனாயினும், தீக்குணமுடையவனாயினும், நற்
 குணமுடையவனாயினும், அவனே தஞ்சமாகக்கடவன். நலலோர்ந்தா
 தோழர்களினபொருட்டிப்பொருளை யிழந்தாவது, போகவகளைத் துறந்தா
 வது, உயிரை விட்டாவது ஆகாநனைக கைவிட்டாமல் பாதுகாத்தளிப்பார்கள்
 ஆதலின், இனி யடியேறுகரு சிந்துங் குறையிலது ; என்று விண்ணப்
 பஞ்செய்தனா. பெருமானும் அதைத் திருச்செவியசாத்தி அவ்வண்
 ணமே யாருமென்று உடனபட்டி, எதிரிலுள்ள இனையபெருமானுடன் உகந்
 தருளிசெய்து மகிழ்ந்தருளினா.

அநந்தரம் மஹாசாஜா பரட்டியாருடைய திருவாபரணங்களை வாங்
 கட்டாகித்ததுமுதல் நினறுகொண்டிருக்கின்ற பெருமானைப்பார்த்து
 அவரை எழுந்தருளப்பண்ணுவதற்காக நாற்புறமும் நோக்கி, யருகில்
 தளிர்ந்து மலார்த்தாந்க ஆசசாமாதனை கீளையை முறித்துக் கீழேபரப்பிப்
 பெருமானை எழுந்தருளியிருக்கச்செய்து தாரும் உட்காந்தனர். உடனே
 சிறியதிருவடி இனையபெருமான நிற்பதைக்கண்டு மந்த்ருகீளையை முறித்
 துக் கீழேபரப்பி யவனாயும் வீற்றிருக்கச் செய்தனா இவ்வண்ணம் அம
 மலையின்மிசையில் கலக்கமறந்து தெளிந்த ஆழகடலபோல கம்பீரமாக
 வீற்றிருக்கின்ற பெருமானை மஹாசாஜர் நோக்கிப் பெருமகிழ்வினால் வாய
 தழுதழுத்து மொழியலுறமனர். கேட்டருளீர் மஹாநுபாகவோ ! அடியேன
 தமையனான வாலியினால் வெருட்டப்படடி அச்சவகொண்டவகே திரிந்
 தீண்டுதொண்டிருக்கின்றேன் ; பாரியையும் இழந்து, மகிழ்வருளறித்
 துன்பக்கடலில் மூழ்கி யிருக்கின்றேன் ; அனைத்தலகைகளுக்கும் அபயங்
 கொடுத்துக் காத்தருளும் அருளாழியம்மானே ! அடியேனையும் இந்ந
 வாலியினின்றும் காத்தருள்க ; என்றவவண்ணம் மஹாசாஜா விண்
 ணப்பஞ்செய்ததைப் பெருமான கேட்டருளித் தாம் தருமமறிந்தவரும்,
 ஆசிரிதபரிபாலனஞ்செய்யவல்ல திவ்விய தேஜஸை யுடையவரும்,
 ஆசிரிதவச்சலிய முடையவருமாதலின், மந்த்ருஸைத்துடன் மஹா
 சாஜாநோக்கிக் கேளிர் தோழமோ ! தோழமைக்கு உபகாரமும், புகழ்க்கு

அபகாரமும் அடையாளமாதலின், யான் இப்போழ்தே அந்த வாலியைக் கொலைசெய்து உம்மை மகிழ்ச்செய்யேன் ; என்னுடைய இந்தக் கண்கள் மிக வேகமுள்ளனவும், நிறகுடையனவும், கொடிய வெளி யுடையனவும், கார்திகேயவனத்திலுண்டாயினவும், தங்கக்கட்டமைந்தனவுமாகி விளங்குகின்றன ; இவை பகைவர்மேல் நசுசரவம்போலவும், வச்சிராயுதம்போலவும் பாயந்து கொலைசெய்யும் ; உமக்கு அண்ணனென்னும் மாறு பெயருள்ள சத்துருவை இக்கணையினால் அடிபட்டிறந்தனனெனவே எண்ணுக ; இக்கணையினால் அவன சிதறுண்ட மாமலைபோல வீழ்நதிறப்பனேயன்றி, பூயயானென்றருளிச்செய்தனர் மஹாராஜா இமமொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்து நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமஸந்திரோ ! அடியேன மிகவும் சோகத்தினால் வருந்தி யிருக்கின்றேன் ; சோகமடைந்தோர் கூறுகருத் தேவலோ தஞ்சம் ; தேவா தோழராயினமையின், அடியேன தேவரிடத்தில முறையிட்டமுகின்றேன் ; தேவர் அக்கினிஸாகுதியாகக் கைகொடுத்தமையின், அடியேனுக்குத் தோழராயினால்லீரோ? ஆதலாலும், மிகவும் பலபாக்கரமுமுடையினபதாலும், அச்சமின்றி யுலகுகின்றேன் ; இவயிஷயத்தில் சுதத்யததினமேல ஆணையிட்டுத்தருவேன் ; துன்பத்தை இதுவரையில் உள்ளே யடக்கிவைத்திருந்தமையின், என் மனதையறுத்துக் கொண்டிருந்தது ; என்றிவவண்ணமுரைத்துக் கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் மேலே கட்டியாகக்கூறுவதற்குத் திறமையற்றவராயினும், தீரத்தினால் சோகத்தையும், கண்ணீர்ப்பெருக்கையும் உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, பின்பு, கண்ணீராயுந் துடைத்துக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து மனந்தேறி, மீளவும் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் இனியதோழரோ ! முன்னே வாலி எனனை வன்மொழிகளமொழிந்து நாட்டினின்றும் வெருட்டி யோட்டி விட்டான் ; என்னுடைய இனிய மனையானையும் பறித்துக்கொண்டான் ; என்னுடைய தோழர்களையும் சிவையில் வைத்தனன் ; எனனைக் கொலை செய்வதிலும் மிக முயற்சிகொண்டிருக்கின்றனன் , யா தடவைகளில் என்னைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டி அவனலேவப்பட்டு வானார்கள் இவ் கெய்கி! என்னுடன் போசெய்து மடிந்தனாக ; தேவரும் வாலியினு லேவப்பட்டவரோ என்று எண்ணியே தேவலாக்கண்டவுடன் எதிரில் வராமல ஒளித்திருந்தேன் ; அச்சமுற்றகாலையில், பாவரும் எதைக் காணினும் அச்சமுறுகின்றனர்களல்லரோ ? இந்த அனுமான் முதலிய நாலவரோ எனக்குத் துணையாகி யிருக்கின்றனர்கள் ; ஆகையாலேதான் இவ்வண்ணம் மிகவும் துன்புற்றுத் துறக்காமல்பிழைத்திருக்கின்றேன் ; இவர்களே என்னை விட்டுப் பிரியாமல் சென்றவிடத்தில் சென்றும், இருந்தவிடத்திலிருந்தும், என்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்கள் ;—

என் தோழரோ ! இதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பத்தின் சுருக்கம், ~~மீளவும்~~ உரைப்பதனால் யாதபயன் ; மிகவும் சிறந்த பனமுடைய என் தலைப்பின் அந்த வாலியே எனக்குச் சத்துரு ! அவன் இத்தொழுவிய

என் துன்பம் தீராதது; எனக்கு இன்பமும், உயிர்வாழ்வும், அவன் அழிந்த பின்புதான் நிலைக்கும்; இத்தானே முடைய துன்பத்தான் முடிவு; தோழனுக்குத் துன்புற்றவனாகியினும், துன்பற்றவனாகியினும், தோழனே தஞ்சமாதலின், உரைசெய்தேன்; என்று மொழிந்த மொளையமடைந்தனா. பெருமானும் அமமொழியைக்கேட்டு மஹாராஜனா நோக்கி, சீமானே! உமக்கும் வாலிகுக்கும் பகையேனாடாபீற்று, அதை யான் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன்; அதைக்கேட்ட பனபலங்களை எளிதாக வுணர்ந்து தோந்து, மேலே நடக்கவேண்டியத்தை நடத்துவேன்; உம்மை இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தியதைக்கேட்டு வால்யின்மேல் எனக்குக் கடுஞ் சீவந்தோன்றி, மலமுகாலத்தில் ஆற்றினவேகமபோல மனத்தைப் பிளந்து மேலெழுகின்றது; ஆதலின், யான் கோதண்டத்தில் ஞானகட்டு வதற்குள் அதனை மகிழ்ந்துரைசெயிர்; யான் உணையத் தொடுத்தெய்திவ னாகில், உடனே வாலி இறந்தனனெனவே நம்புக; என்று வினாவி யருளி மஹாராஜர் அதனைக்கேட்டு நான்கு வானரர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, வாலியுடன் தமக்குப் பகைநோந்த காரணத்தை மொழியலுற்றனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர், மாயாவிபுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது

முதலிய செயதியைப் பெருமானுக்கு அறிவித்தது.

கேட்டுருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரே! வாலியென்கிற என் தமையன் மஹா வீர முடையவனும், எம் தந்தைக்கும், எனக்கும், மிகவும் இனியனுமாகி யிருந்தனன்; பின்பு, தந்தை பொன்னுலகமடைகையில், மந்திரிகளெல் லோருஞ்சேர்ந்து மூத்தவனென்பதினால், வாலிகுட்ப் பட்டகைடுவித்த னார்கள். பின்பு, அவன் அரசாட்சிசெய்தவருகையில், யான் எப்பொழுதும் பிரியாமல் விநயம்பூண்டி தொண்டன்போல அருகிலேதானே யிருந்து கிணைநிறுந்தேன்; துன்புக்கு மூத்தவனும், மயாஸான் பிள்ளையுமாய் மயாவினென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பெண்ணை நியித்தமாக வாலி யுடன் பகைகொண்டிருந்த ஒருநாள் அந்தராததிரியில் எல்லோரும் உறங்கியபின், கிஷ்கிந்தையின் கோபுரவாயிலில் வந்து கோரமாகச் சிங்க மூத்தவனாக வாலியைப் போர்வதற்குத்தான்; துயிலெழுந்ததற்கு

வாலியும், அந்தக் கூக்குரலுக்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்த அதனைப்பொருமல் வினாவாகவெழுந்து அவவஸுரனுடன் போர்செய்யும்படி புறப்படுகையில், அந்தப்பராத்திலுள்ள வனிதைபாகளும், யானும் பலவாறாகத் தடைசெயி
 மீளாமல சினங்கொண்டு புறப்பட்டு வந்தனன் ; யானும அவன்மீ
 துள்ள பத்திமையிலுள் அவனுடன் புறப்பட்டுச்சென்றேன் ; அந்த மாயாவி
 எங்குநிருவராயுங்கண்டு அச்சங்கொண்டு மிகவும் வேகமாக ஓடிப்போயி
 மீள அப்பொழுது சந்திரனெழுந்து வழியெங்கும் பிரகாசமாக விளங்கின
 மையின், யானுளும் அவனை வெருட்டிக்கொண்டோடினோம் ; அந்த
 அஸுரனும் புலவெழுந்த மூடிய பூமியிலுள்ள ஒரு பிலத்தினுள்ளே புது
 ந்து மறைந்தனன் யானுளும் அங்கே சென்று நிற்கையில், வாலி மிகவரு
 சினமுடையவனாதலின், மீளாமல என்னை நோக்கி, அடா தம்பி ! யான்
 வருமளவும் இவ்விடத்திலேயிருந்து மிகவும் ஊக்கத்தான இவ்வாயிலைக்
 காத்துக்கொண்டிரு ? யானு இதுவானே புருந்து அந்த அஸுரனைத்தேடிக்
 கொலைசெய்து வருவேனென்று மொழிந்தனன். யான் அம்மொழிகேட்டு
 யானும் உடன் வருவேனென்று பலவாறாகவேண்டினேன் ; அவன் அதற்
 குடன்படாமல் ஆணையிட்டித் தகைந்துவிட்டு பெரிய அக்குகைகளுளே
 புருந்தனன் யான் அவன் கட்டளையின்படி அக்குகையின் வாயிலைக் காத்
 துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருவருஷமாகியும் அவன் வாராய்மால்,
 அந்தோ ! அண்ணன் இறந்துவிட்டனனெனவென்று ஐயமுற்று மிகவுந்
 தயரமடைந்திருந்தேன் ; பின்பு, நெடுநான்கு அக்குகைகளுளே
 அநேகமாயிரம் அசுரர்களின் இராச்சலும், வாலியின் கூக்குரலும் கேட்கப
 பட்டன ; உடனே துறையுடன் கூடிய குருதியும் வெருவாக அக்குகையி
 னின்றும் தோன்றற்று ; யான் இக்குறிகளினால் வாலியே இறந்தவிட்டன
 னென்று நிச்சயித்த மிகவும் துன்பமடைந்து அந்த அசுரன் மீளவும் இங்
 கெய்தி எம்மையும் கொலைசெய்வானே என்கின்ற எண்ணத்தினால் மலை
 போன்ற பெரிய குணமிகக்கல்லை அந்தக் குகையின் வாயில் அடைத்து
 மூடிவிட்டு நீரிலாடி வாலியைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து சோகத்தை
 யடக்கி இதன் உண்மையை அறியுமளவும், யானுளும் அறிவித்தலாகா
 தென்று இதனை யொருவாக்கும் கூறாமல் மறைத்திருந்தேன் ; ஆயினும்,
 மந்திரிகள் இதனை எப்படியோ அறிந்துகொண்டு எல்லோருஞ்சேர்ந்து
 ஆலோசனைசெய்து என்னை நிர்பந்தித்து அப்பேஷைஞ் செய்வித்தனாகள்.
 பின்பு, யான் நீதிவழுவாமல சிறிதுகாலம் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்
 கையில், வாலி அந்த அஸுரனைக் கொலைசெய்துவிட்டு யான் அடைத்து
 வந்த கல்லினையுந்தள்ளி, யந்தக்குகையாலேதானே வந்து யான் அப்பேஷைக்
 கொண்டு அரசாட்சிசெய்வதையுங்கண்டு கடுஞ்சினம்பூண்டு கண்டான்
 சிவந்து என்னுடைய மந்திரிகளையுங்கட்டிச் சிதையில்வைத்து, என்னையும்
 நோக்கி, வன்மொழிகள் மொழிந்தனன் ; அப்போழ்து ராஜ்ஜியம் யாவும்
 என்வசத்திலிருந்தமையின், அவனை வெல்லுந்திறமையுற்றிருந்தேனாயினும்,

அவன்மீதுள்ள அன்பினாலும், பத்திமையினாலும், யான் அந்த எண்ணம் கொள்ளாமல் அவனைக்கண்டவுடனெழுந்து விதியின்படி வந்தனம் செய்தேன் ; ஆயினும், அவன் சினந்தணிந்து மகிழ்ந்த ஆசுவாதஞ்செய்யாமலிருக்கையில், மீளவும் யான் வணங்கி வேண்டுகையிலும் சினந்தணிபாமையால் அருளசெய்திலன் மஹாபிரபுவாகிய என் தோழரோ ; 'என்று மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஓளபதாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

ப த் தா வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜா பெருமானே நோக்கி, வாலி ■■■ வேண்டுகோளுக் கிரங்காமல் வெருட்டினுனென்றுரைத்ததும், பெருமாளே அவனைக் கொலை செயது உமக்கந்த ராஜஜியத்தை யளிப்பேனென்று அபயமளித்ததும் .

மீளவும் மஹாராஜர் பெருமானே நோக்கிக் கேட்டருளீர் என் பிரியமுள்ள தோழரோ ! மறுபடியும் யான் மிகச் சேறமுடைய வாலியை நோக்கி, எழுந்தருளிக் எமமையரோ ! என்னுடைய நல்கினையினால் நீ ருசலமும் நெழுந்தருளினீர் ; உமமால் பகைவனும் கொலைசெய்யப்பட்டனன் , யான் அநாதனாயினெனென்று தயருற்றிருந்தேன், எனக்கு நீ ஒருவரோ கருணை கூர்ந்த நடவடிகின்றீர் ; பூர்த்தி நூறு சலாகைகளை யுடையதும், முழுயதி போன்றதுமாகிய வெண்குடையனையும், வெண்சாமரங்களையும், உமமிடத்துவே ஒப்பித்துவிட்டேன், உளமகிழந் தேற்றுகக்கொண்டருளிக் ; என்னை யனே ! என்னுடைய இவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளிக் ; யான் உம முடைய கட்டளையின்படி அநதகருகையை யொருவருஷம்வரையில் காத்துக்கொண்டு உம்மை எதிர்பார்த்திருந்தேன் ; பின்பு, அதினின்றும் துரையும் சத்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றிற்று ; அதைக்கண்டு உமக்கே தீமை நோந்ததென்று எண்ணி மிகவுஞ் சோகக்கடலில் முழுகி யவவனாய் மீளவும் வந்து எமமையுங் கொலைசெயலானேவென்று அச்சம்கொண்டு மலையினீ கிரத்தினால் அக்குகையை மூடி யங்கிருந்து புறப்பட்டிங்கெய்தினீன் ; பின்பு, யான் துயரங்கொண்டிருந்தமையின, மந்திரி முதலானோ யானிவ்வண்ணம் எண்ணிவந்ததையறிந்தகொண்டு வலுவில் அபிஷேகஞ் செயலித்தனர்களுள் இதில் ஒருமொழியேனும் பொய்யுரைத்திலென் ; ஆகவே, இதனை நன்குணர்ந்து தீப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க ; இனி

நீரே அரசாகிப் பாதுகாக்கக்கடவீர். யான முன்போலவே தொண்டிழைந்
 திருப்பேன; நீரே இல்லாமையினால் யான் அரசுசெய்து வந்தேனெய்ன்றி,
 வேள்வலை, லைப்பாகியிருந்த இந்த ராஜஜ்யத்தைப் பகையினறப் பாது
 காத்த மீளவும் உமக்களிகளன்றேன்; ஆதலின், எனமீது சினமுற்றக;
 இவ்வண்ணம் யான் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; அரசற்ற ராஜஜ்யம்
 செழிப்புறுதென்று அமைச்சர் முதலானோர் எனக்கு நிர்ப்பந்தம்பண்ணி
 அபிஷேகஞ்செயலித்தனாகளேயன்றி, வேள்வலை, என்றவவண்ணம்
 செயது வேண்டினேன்; வாலி இதைக்கேட்டு அருள்செய்யாமல் எதிர்த்து
 அதட்டி யடா நீசா! சீச்சி உன்னை யிகழக; என்று பலவாறாக வல்லுவா
 யுரைத்து, நாட்டார் நகரத்தோர்களையுங் கூட்டி என்னையுறுகுறித்து அவர்
 களை நோக்கிக் கேளீர்களே அன்பாகளே! முன்பொருநாளே இரவில் மாயாவி
 யென்னும் அசுரன் கெடுமதிபூண்டு என்னைப் போசெய்வதெனப்பொருட்டி
 அழைத்தனனே? அது உனக்கெல்லோர்க்குந் தெரியுமன்றோ? அப்போது
 யான அவனது வீரவாதத்தைக்கேட்டுப் பொருமல புறப்பட்டேன்;
 அப்போது இந்தக் கொடிய சுகக்கீவனம் எனப்பன்றொடர்ந்து வந்தனன் ||
 அந்த அஸுரன் எங்களிர்வரையுங்கண்டு அச்சங்கொண்டோடினன்;
 யாவனும் அவனைத் தொடர்ந்தோடினும்; அந்த அசுரன் வினாவாக
 ஓடி யொரு பெரிய குகைக்குள் புகுவதைக்கண்டு யான இவனை நோக்கி,
 அடா தம்பி! யான வருமளவும் நீ இந்நகர் குகையைக் காத்திரு? யான்
 அந்த அஸுரனைக்கண்டி கொலைசெய்யாமல் மீளேனென்று உரைத்துவிட்டு
 இவன் இவ்வண்ணமே டிப்பாபென்னெண்ணி அந்தக் குகைக்குள்புகுந்து
 சென்றேன்; பின்பு, அவனைத் தாடிப்பிடிப்பதற்கு ஒருவருஷமாகிவிட்டது;
 பின்பு, அவனைக்கண்டு இவன்தாரா சுறமத்தார்களுடன் எளிதில் கொலை
 செயதுவிட்டேன், அப்போது அவனுடைய குருதி அக்குகையின் வாயில்
 வழிபாகப்பெறுகிற்று, பின்பு, யான் அவவழியைத்தேடிவந்து வழியைக்
 கல்லினால் அடைத்திருப்பதைக்கண்டு, அடா சுகக்கீவா என்று பலதடவை
 கெட்டியாகக்கூவியும் எதிரொழிக்கேளாமையினால், மிகவுந்தயரமடைந்து
 வெருவாகக் கால்களினால் உதைத்து அக்கல்லைத் திறந்துகொண்டு அந்த
 வழியினால் புறப்பட்டிங்கெய்தினேன்; ஆதலின், இவனே ராஜஜ்யத்தைத்
 தானே யானவேண்டுகெனநெண்ணி, யான் இறக்கனும் இறக்குவென்று
 கெடுமதிபூண்டு அககுகையின் வாயில் மூடிவிட்டு வந்தனன்; இவன்
 கொடுமையூண்டு அண்ணனென்னும் அன்பினையும் மறந்து இவ்வண்ணஞ்
 செயதனன், என்றவவண்ணமாக இகழ்ந்துரைத்து, மனையாளையும் அப
 காரித்துக்கொண்டு உடுதத் துணிபுடன் வெருட்டி யடித்தோட்டி விட்டான்,
 அவனும் வெருட்டப்பட்டே இப்பாற்புழுதும், காடு மலை யடங்கலும் தீரிக்
 தலைத்தேன்; பின்பு, வேறொருகாரணத்தினால் வாலி இவ்விடத்திற்கு வர
 கூடாணுமைய யறிந்து இந்த ரிசியமுகமையைச்சேர்ந்துறைந்துள்ளேன்;
 கேட்டுவினீரோ எம் தோழரே! யானிவ்வண்ணம் சிந்திதும் பிழைத்திள்

றியே கடுத்தவாமடைத்தேன்; இவ்வண்ணம் வாலிக்கும் எனக்கும் பகை
நேர்ந்ததற்குக் காரணத்தை யுராததேன்; ஆதலின், இனி வாலியின்
அச்சுநீர்ந்து இனபுற்று அடியேன் மகிழ்ச்சியுற்று வாழ்ந்து அருள்
செய்க; தேவர் அராதாக்களும், ஆபத்தபந்தவும், இனியதோழருமாகின்றீ
ரல்லீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செயது வேண்டினர். பெருமானும் அம்
மொழியைத் திருச்செவியசார்த்தி அஞ்சன்மீன் என்று அபயமளித்து,
அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரோ! குறிதபராமல் வினாவாகப் பாய்
கின்ற என்னுடைய இககணைகளி கஞ்சவனபோல ஒளிகொண்டு வாலியின்
மேலே விழப்போகின்றன; மிகவும் தீச்செயல் பொருந்திய அந்த வாலி
எனக்குக் கடபுலனாகுமவனாயிலுமே பழைத்திருப்பான், யான் தன்புற்
றிருப்பதினாலே நீரும் மிகவும் சோகக்கடல்ஸ் முழுகிக் கிடக்கின்றீரென
அறிகின்றேன்; உமது பாரியையைப் பறித்துக்கொண்ட அந்த வாலியை
வினாயில் கொலைசெய்து உம்மைக் களாயேற்றுவேன்; பின்பு, நீர்
கோரிகையிடைவி இன்புற்று வாழவீரென்று புன்னகையுடன் அருளிச்
செய்து தேற்றியருளினர். மஹாராஜரும் அயமொழியைக்கேட்டு மிக
மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, மொழியலுற்றனா. ௩

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

மூற்றிறு.

ப தி னெ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜர் பெருமானுடன் வாலிகளுநேர்ந்த மதங்கமாமுனியின்
சாபத்தை யுராதெய்து அவனுடைய தோள்வலியைப் புகழப்
பெருமாள் மாஹாராஜர்க்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக
துந்துதியின் சரீரத்தை இடதுகால் கட்டைவிரலி
னால் பத்துக்காதலிதூரம் தள்ளியருளியது.

அந்நகரம் மஹாராஜர் பெருமாள் அருளிச்செய்க திருவாய்மொழி
களைக் கேட்டதினால் பெருமகிழ்வுகொண்டு டௌருஷம் பெருகிப் புரம்
ந்து ஸூத்தரப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் அருட் பாயியம்மாநோ!
தேவச் திருவுளஞ சீறிப் பருள்விராகில், கொடிய கூரிய கணைகளினால் மூவு
கைகளையும் ஊழிகாலையில் கொழுத்தெழுந்த செங்கதிரோன்போல

■ மாவாகபெண்பகை தாதுபிகரு உடனபிராதோனும் ஒருவனான்; இங்கே
தாதுபியின் மகிழ்ச்சி தோதுகின்றது.

எரித்தருள்விடொன்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லது ஆயினும், வாலியினுடைய தீரத்தையும், வீரத்தையும், பொருஷத்தையும், அடியேன் உரைக்கின்மேன்; இதனைக்கேட்டருளிப் பின்பு, தக்கவண்ணஞ்செய்தருள்க; வாலி தினந்தோறும் பின் மாலையிலெழுந்து, மேலசமுத்திரத்திலிருந்து கீழ்சமுத்திரத்திறஞர் தென்சமுத்திரத்திலிருந்து வடசமுத்திரத்திற்கும் கதிரவன் உதிப்பதற்குமுன்னமே வருததமிழறிசு சுற்றிக்கொண்டு வருவான்; மாமலையின் சிகரங்களைக் கையிலெடுத்திக் கொண்டு அம்மாயை யாடுவான்; காட்டிலுள்ள பறபல பூதிரந்த சிறந்த மரங்களையும், வேகத்தினால் முறித்துச் சாயப்பான், ஒருக்கால் தூதுப்பெய்ன்னும் அசுரன்கயிலைமலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயாந்த காட்டெருமைக்கிடாவின் வேஷத்தை யெடுத்திக் கொண்டு ஆயிரம் யானை பலம் தனக்குளதென்றும் செருக்கினால் மதமேறி வரம்பெற்றிருந்ததினால், ஒருவனாயும் மதிக்காமல் சமுத்திரராஜனைக்கிட்டிக் கேளீர் நீரககடவுளே! எனனுடன் போர்செய்யவருக; என்று அழைத்தனன் சமுத்திரராஜனும் எழுந்து அவனைநோக்கி, அடா தூதுய்! யான இப்போது போர்செய்ய வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன்; உன்னுடன் போர்செய்ய வல்லவன் யாவனோ? அவனை யுரைசெய்கின்றேன் கோராய்; முக்கண்ணனுக்கு மாமனும், மாமலையைக் குக்கோமாரும், பற்பல சினை, காடு, ஆறுகளையுடையனுமாகிய, வரையையிடுகின்றனன், அவன் உன்னுடன் போர்செய்யவல்லவன் அந்ருச செல்லாபென்று உரைசெய்தனன். தூதுய் யதுகேட்டு சமுத்திரராஜன் தன்னைக்கண்டு அச்சங்கொண்டதாகினைத்து, எல்லெனினதும் விடுக்கப்பட்ட பாணம்போல வினாவாகப் பாயந்துவந்து இம்மயமலையைச் சேர்ந்து வெண்மைநிறமுள்ள சிறந்த சிகரங்களை முட்டிக் கீழேதள்ளிச் சிங்காதரு செய்தான். வரையரையனும் அதுகண்டு நீரற்று வெண்மைபொருந்திய மேகம்போன்ற இனியருபந் தரித்துக்கொண்டு தனது சிகரத்தின்மீதில் வீற்றிருந்து தூதுப்பயை நோக்கி, அடா தானவா! நீ பெய்னையேன் தயருறுத்த கின்றனை; யான போர்செய்யத் தக்கவனல்லேன்; மாமுனிவர்களெல்லோரும் என்னைச் சேர்ந்து தவம்புரிந்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின், என்னை வருத்தற்க; என்று மொழிந்தனன். தூதுய் யதுகேட்டிசு சினத்தினால் கண்சிவந்து அவனை நோக்கி, அடா மாமலை யானவா! உன்னைப் போரில் சிறந்தவனென்று கூறுகின்றனர்களோ? என்னிடத்தில் அச்சங்கொண்டே இவ்வண்ணம் உரைக்கின்றனையோ? ஆகில், எனனுடன் இப்போது யாவன் போர்செய்யவல்லனோ அவனை யுரைசெய்க; என்று வினாவின். பர்வதராஜன் அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளடா தூதுய்! வாலியென்னும் வானராஜன் தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பர பராகரமமுடையவனுக்கி கிஷ்கிந்தையில் அரசு செயது வருகின்றான்; அவன் உன்னுடன் போர்செய்ய மிகவும் வல்லவன், அவன் நழுசிக்கு வானவன்போல உனக்குத்தக்கருள், உனக்குப்

போர்செய்ய விருப்பமுளதாயின், விரைவாக அங்குச்செல்லுக; என்று உரைசெய்தனன. துந்துபி அதுகேட்டு உடனே புறப்படிக் கிஷ்கிந்தா புரிசேர்ந்து மழைகாலத்தில் நீருண்டகொண்டல்போலப் பருத்துயர்ந்து மகிஷவேஷத்தான் கோட்டைவாயிலவந்து ரணபேரிமுழங்கியதுபோலக் கூவினன; அருகிலுள்ள மரங்களையும் முறத்தனன; பூமியையும் கால்களின் குரங்களினால் பிளந்தனன; கோட்டைக்கதவ்னையும் யானைபோலக் கொம்புகளினாலமோதி முட்டிக் கொடுத்தினன்; அந்தப்புரத்தில் பதித்திருந்த யாத ஒளியைக்கேட்டெழுந்து சினங்கொண்டு தாரா முதலிய பெண்களுடன் கூடி விணமீன்களுடன் கூடிய சந்திரனபோலப் புறப்பட்டு வந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! எல்லாவானரங்களுக்கும் வாலி ராஜனாகியிருக்கையில, நீயேன் இவ்வண்ணம் கோட்டைவாயல்ல கூவுகின்றனை, அடா உன் செய்தியை யான் அறிவேன்; கப்சிப் என்றாமல் ஒடிவிட்டால் பழைப்பாய; ஏன் உயிரை மாய்த்துகொளறுகின்றனை; உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளாடா? என்று மொழிந்தன. துந்துபி யதுகேட்கச் சினங்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா வாஸ்! நீ பெண்களின் நடுவிலிருந்து இவ்வண்ணம் மொழிவது உன்னுடைய வீரத்திற்குத் தக்கதன்று. என்னுடன் நீ இப்போது போசெய்க; பின்பு, உனது இத்தன்மையதென்று யான் அறிந்து கொள்வேன்; அன்றியில், இன்றிரவுமுழுதும் சினத்தையடக்கப் பொறுத்திருக்கின்றேன்; அதற்குள் இனபங்களை யனுபவித்து, அன்பாக்களை யணுகுகொண்டு, கோரினவைகளை யளித்துவிட்டுத் தோழர்களை யுண்கண்டு நுங்கரியையும் நன்கு கண்ணுற்ற, உனக்கு நிகரான மறறொருவனுக்குப் பட்டமும் கட்டுவித்து, மனைவிகளுடனும் புணர்ந்து வாழ்க; பின்பு, நாளையதினம் உதயத்தில் உன்னுடன் போர்த்து உன் கொழுப்பை யடக்கிக் கொலை செய்து மகிழுவேன்;—

యోహను త్తప్రమత్తం నా ను పుంసాః హితం భ్యశం

హ న్యా త్స ட்ரா னஸி ித்வ ட்ய ட்முந மோஹிதம்

யோஹிதமதமபரமததமவா ஸுபதமவாஹிதமபருசம்

ஹந்தயாதபைருணஹாலோகே த்வதவிதம்மதமோஹிதம்

கள் முதலியவற்றைக் குடித்து மதங்கொண்டு மயங்கியிருப்பவனையும், ஊக்கமற்றுப் பராக்காயிருப்பவனையும், துயில்கொண்டவனையும், ஆயுதமின்றித் தனித்திருப்பவனையும், உன்னிப்போலக் காமவேடகை கொண்டு மயல்கொண்டவனையும், யாவனொருவன் கொலைசெய்வானோ? அவன் உயிரினில் கருவையழித்த பாவததையும், வேதியரைக் கொலை செய்த பாவத்தையும் அடைவானென்று தருமமுணர்ந்தோர் மொழிகின் துணர்ச்சுல்லறோ! என்று செருகுகுற்று மொழிந்தனன். வாலியும் அம்

மொழியைக்கேட்டு நகைத்துச் சினமுற்றுத் தானா முதலிய பெண்களை
 ■■■■■றுப்பிட்டு அவனை நோக்கி, அட்டா முட்டா ! ■■■■■ மதங்கொண்டிருக்கே
 நென்மெண்ணைக; நீ போரிய அச்சமற்றவனாயின், எதிரோ ரின்று இப்
 போர்தே போசெய்யடா ? என்னுடைய இந்த மதத்தையும், இந்தப்
 போர்க்கு வீரபானமென்மெண்ணடா ? எனறியவண்ணமுரைத்து தன்
 தகையான தேவேந்திரனால் அளிக்கப்பட்ட பொன்மயமான மாலைபைய
 தோள்களில் ■■■■■ எடுத்தது கட்டிக்கொண்டு போசெய்யச சன்னத்தமாகி
 ியினான். உடனே ஐந்த தூந்துபியும் போர்வதற் கெகிததுவருகையில்,
 வாலி பவனுடைய இரண்டி கொம்புகளையும் பிடித்துச் சுழற்றிக் கீழேயடித்
 துச் சிங்கநாதஞ்செய்து மிகுந்தனன் அப்போது அந்த தூந்துபியின்
 காதுகளினின்றும் குருதி தாராயாகப்பெருகிற்று; பின்பு இந்நவரும் மிக
 ச்சினங்கொண்டு கோரீமர்க்க சண்டைபெயருகையில், வாலி முஷ்டிகுளினு
 லும், முழங்காலகஷிஞலும், ருண்டிககல்லுகளினாலும், மாங்களினாலும்
 அடித்தான். தூந்துபியும் கொம்புகளினாலும், கால்களாலும் அடித்தான்.
 இவ்வண்ணம் போராகையில், வாலிக்குக் கார்தியும், பழமும், பராக்கரம
 மும் வளர்ந்தன; தூந்துபிக்கு அவைமுறையே குறைந்தன; அப்போது
 வாலி தூந்துபியைப் பிடித்துச் சுழற்றித் தனாயில் அடித்தான். உடனே
 தூந்துபி தனாயிலிழ்ந்திறந்தான். வாலியும் அப்போது அந்த தூந்துபி
 யின் சரீரதையெடுத்துக் ■■■■■சுழற்றிப்பெய்தினையில், அது ஒருகூத
 வயிதூரந்தாண்டித் தனாயில் லிழ்ந்தது; வேகமாகத் தனாயில் அந்த உடல்
 லிழ்ந்தமையின், வாலியினின்றும் இரத்தவெள்ளம் தோன்றிக் காற்றினால்மத
 ங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்குமபோய்ப்பாபந்தது; அங்கே லிற்றிருந்த
 மதங்கமாமுனிவர் அதைக்கண்டு மிகமுனிவுகொண்டு யாவன அவன் இவ்
 வண்ணம் செய்தவன்; அவன் எனமீதும் குருதிபடியுமாறு செய்தன
 னல்லனோ ? எவன் இவ்வண்ணம் மதிபற்றவனும், மதிக்கட்டவனும்,
 மடமையுடையோனும், பெரியோர்களிடத்தில பழக்கமற்றவனுமாகின்ற
 னன்; என்று அருளிச்செய்து ஆசிரமத்தின் புறத்திலெழுந்தருளி ■■■■■
 லைபோல இறந்து லிழ்ந்துகிடந்த காட்டு மகிஷதைக்கண்டு ஞானக்கண்
 ணினால் இவ்வண்ணம் வாலியினால் செய்யப்பட்டதென்று அறிந்து அவன்
 மேல் மிகத்திருவுளஞ்சிறி அந்தவாலி இன்றுமுதலிவவிடத்திற்கு வரக்கூட
 வனல்லன்; மீறிவருவானாகில் உடனே இறக்கக்கடவன். அவன் இந்த தூந்
 துபியின் உடலையெறிந்து மாங்கனையும் முறித்து, சோணித்தத்தையும்
 இறைத்து, என்னுசிரமத்தைக் கெடுத்தனனல்லனோ ? அவன் சுற்றிலும்
 கடவயிதூரமுள்ள இந்த ஆசிரமத்தில் புகுவானாயின், உடனே யவன்
 இறந்துவிடுவென்பதில் சிந்தேனும் ஐயமில்லது; அவனுக்கு மித்திரர்
 ளான வானார்கள் யாவருளரோ ? அவரும் இவ்விடத்தில் வாழக்கூட
 வால்லர்; அவர்கள் என்னுடைய இம்மொழியைக்கேட்டு வெறிடந்தேடி
 போகக்கூடவர்கள்; இதனைக்கேட்டும் இங்கிருப்பார்களாயின், அவர்கள்

மேலும், சாபமிடுவேன்; யான் அருமைபாகப் பிள்ளைகளைப்போல வளர்
 ததுவந்த என்னுடைய இந்த ஆசிரமத்தை யந்தப்பாவி யழித்தனனே ?
 இன்றுதினம்மாத்திரமே இவ்வுள்ள வாலியைச் சோந்த வானரர்களுக்
 குக் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன்; நானையினம்முதல யான் யாவுகை
 பாயினும் காண்பேனாயின் அவன் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் கல்லூரிக்
 கிடக்கக்கடவன்; எனது சாபமிட்டருளினர். அவ்வுள்ள வானரர்கள் எல்
 லோரும் அம்மொழியைக்கேட்டுணர்ந்து உடனே புறப்பட்டிக் கிஷ்கிந்
 தைக்கோடிச் சேர்ந்தனார்கள், வாலியும் அவர்களைவிட்டு வாரீர்கள் காண
 ரார்களே ! நீங்கொல்லீரும் மதங்கவனத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தீர்
 களே ? இப்போழுது ஏன் இங்கேகூடி யோடிவருகின்றீர்கள்; அவ்விடத்
 தில் உங்களுக்கு லக்ஷமைபுனதா ? யாதேவியை நீமை நோந்ததோ ? என்று
 வினாசினன் பின்பு, அந்தவானரர்களும் வாலியை நோக்கிக் கேட்டருளிர்
 எய்மிறையே ! தேவராலே எறியப்பட்ட துரத்துயின் குருதிபாய்ந்து
 மதங்கமாழனியின் ஆசிரமமெங்கும் அழிந்தமையின், அவர் முனிந்து
 தேவலையும், தேவனாச்சேர்ந்த எவகளைபும், இவ்வண்ணம் சாபமிட்டன
 றொன்று நீடித்தவாறு மொழிந்தனர்கள், வாலியும் அம்மொழிகேட்டு
 வினாவாக வோடிவந்து அந்த மதங்கமாழனியைக்கண்டி வணங்கி யந்தச்
 சாபத்தைப் போககுட்படிவேண்டினன். அம்முனிவர அதுகேட்டும் இரங்
 காமல் அவனை இலகியவஞ்செய்யாமல் நிராகரித்துவிட்டு ஆசிரமத்துக்
 குள் புருந்தனர், வாலி பதுகேட்டி அச்சங்கொண்டு கிஷ்கிந்தை சோந்து
 அன்றுமுதல இந்த மதங்காசிரமத்துக்குள் புருகினறிலன், பின்பு, அவன்
 இங்கே வரக்கூடாதென்பதையறிந்து அச்சந்தீர்த்து மந்திரிகளுடன் இன்
 புற்று வாழுகின்றேன்; இதோ கண்டருளிர் அந்த துரத்துயின் எலும்பு
 களின் குவை காணப்படுகின்றது; இதுதான் வாலியினால் எறியப்பட்டி
 மலைபோல வீழ்ந்திருக்கின்றது; இதோ காணப்படுகின்ற இந்தப் பருந்து
 யர்ந்த ஏழு ஆச்சாமரங்களும்புகுகின்றனவே ! இவைகளுள் வால் யொரு
 மாத்கைப்பறறி யசைப்பானாகில், அது இலையையாவமுதூர்து மொட்டை
 யாகிவிடும்; ஸ்வாமி என தோழரே ! வாலியின்பலம் இவ்வண்ணம்
 ஒப்பற்றதாக யிருக்கின்றதே அத்தனமையனாகிய அந்த வாலியைப்
 போரில தேவர் எவ்வண்ணம் கொலைசெய்தரு ளீரென்று மொழிந்தனர்,
 மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் மொழிந்ததை இனையபெருமான் கேட்டருளி
 லகைத்து அவரைநோக்கி மஹாராஜரே ! இப்பொழுது எந்தகாரியத்தைச்
 செயதால் என்னையர் வாலியைக் கொலைசெய்வானென்று நம்புகிறோ !
 ஆதலே புகாசெய்யொன்று வினாவியருளினார், மகாராஜர் அதுகேட்டு அவரை
 நோக்கிக் கேளிர் இனையபெருமானே ! வாலி இந்த ஏழு ஊலமரங்களையும்
 தணித்தனியைத்துப் பலதடவைகளில் இலையுதிரசெய்திருக்கின்றனன்;
 ஆதலின், பெருமான் இவற்றுள் ஒன்றை யொருவனையினும் அடித்துநீதன்
 னிடுவான், இந்த துரத்துயின் எலும்பைக்கொடுத்து என்னுடையமுதுநீதன்

தில் எறிந்தருள்வராயினும், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்து வானொன்றி யான நம்பி யசசந்திரந்து மகிழவேனென்று மொழிந்து முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தையுற்றிருந்து ப்னபு, பெருமானையும் நோக்கிக்கேட்டருளீர் தோழரோ! அந்த வாலி மிகவுமருகானும், நூர்களைக்கொலைசெய்பவனும், உண்மையாகப் புகழப்பட்ட பெளருஷமுடையவனும், சிறந்த பலமுடையோனும், போரில் ஒருக்காலும் தோல்வியுறுதலுமாகின்றான்; அவனுடைய செயல்களில் ஒவ்வொன்றும் தேவாக்களாலும், வியப்புறத்தக்கதானன்றது; அவைகளை நினைத்தேயான் மிகவும் அச்சமடைகாண்டு அவனுடன் போர்செய்யாமல் இந்த ரிசியமுகமலையைச் சேர்ந்து வாழுகின்றேன்; அந்த வாலி வெல்லவெண்ணாதவனெனவும், மிகச் சினமுடையவனெனவும், எண்ணியே இந்த இடத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றேன்; இங்கே வாழ்கையிலும், அச்சமுற்றே யாக்ககாணினும் அவனால் ஏவப்பட்டவர்களோ என்று ஐயமுற்று நடுங்குகின்றேன்; இந்த அனுமான் முதலான நன்மந்திரிகளினாலேதான் நான் இனபுற்றிருக்கின்றேன்; தேவரும அடியேனுக்குச் சிறந்த தோழராக நேர்ந்தருளினீர்; தேவரும என்னுடைய சோகத்தை போக்கியருளத் திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றீரென்பதையும் அறிவேன்; என்னுடைய தாபத்திரும்படி இமையமலையைப் போலத் தேவரைத் தஞ்சுமடைத்தேனாகையின், 'இனி யெனக்குக் குறையிலலை யென்பதையும் அறிவேன்; ஆயினும், அந்தக்கொடிய வால்யின் பல பராக்ரமங்களைக் கண்ணாக கண்டவனாகையின், ஐயுறுகின்றேன்; தேவருடைய பல பராக்ரமங்களை யடியேன் நோக்க கண்டிலேனல்லேனோ? ஆதலின், யான் இவ்வண்ணம் மொழிகின்றேனே யன்றி வேறில்லை; அடியேன தேவரைப் பரீக்ஷ பாக்கின்றேனென்றாவது, இகழ்கின்றேனென்றாவது, அச்சமுறுததுகின்றேனென்றாவது எண்ணி யருளற்க; அந்த வாலியின் செயல்களினால் அடியேன இவ்வண்ணம் விண்ணப்பம் செய்கின்றேன்; ராகவகுலதூரந்தர! தேவருடைய திருவாய் மொழியும், தீரமும், ஆகாரமும், இமமுன்றுமே நீ மபூதத நெருப்புப் போல திவ்விய தேஜஸ்ஸை தேவரிடத்தில் உளது என்பதை யறிவிகின்றான்; ஆதலின், வேறுவிதமாகத் திருவுளம் பற்றற்க; என்று விஜ்ஞாபநஞ் செய்தனா. இவ்வண்ணம் மஹாராஜா செயத விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளிப் புன்னகைசெய்து மஹாராஜனா நோக்கிக் கேளீர் தோழரோ! உமக்கு நம்முடைய திறமையில் நம்புதல இல்லையாயில் நம்முடைய செயலோம பாரீரென்று அருளிச்செய்து அங்கே கிடந்த அந்த துந்துபியின் காயத்தைத் தமது இடதுகால் கட்டை விரல்லை ஸசைத்துப் பத்துக்காதம் தூரம்போய்ச செல்லுமாறு எறிந்தருளினார். மஹாராஜர் அதனைக்கண்டும் நம்புதலுமால் பெருமானை நோக்கித் தோழரோ! இந்த துந்துபியின் காயத்தை வாலி எறியுங்காலையில், திடபுதியதாய் மாம்மைக்கருடனும், இரத்தத்துடனும், தோலுடனும் சேர்ந்து

சாமாய் மிகவும் பாசமாயிருந்தது ; இப்போழ்தோவெனில், குருதி மாம்
சங்குளினிற் புலர்ந்து எலும்புகள்மாத்திரம் மிகுந்து எளிதாகியிருக்கின்
றது ; அன்றியிலே வாலி இதனை எறியுங்காலையில், அவனுடன் நெடு
கேரம் போசெய் தினைத்திருந்தான். தேவர் இப்போழ்தினைப்பின்னி
மகிழ்ந்து எறிகதருளினீர் ; ஆதலின், 'இதனாலே தேவர் வாலியை விடச்
சிறந்த பலமுடைவீ' என்று நம்புவதற்கிடமில்லை ; முன்பு, இது ஈசமா
யிருந்ததற்கும், இப்போது உலாந்திருப்பதற்கும், கனத்தில வெகுவாக
ரற்றததாழ்வுண்டி, ஆதலின், தேவருடைய பலமே உயர்ந்ததோ ? அவ
னுடைய பலமே யுயர்ந்ததோ ? எனனும ஐயம் அப்படியே யிருக்கின்றதே
பன்றித் தீராதிலது ; ஆதலின், இந்த ஸாலமாங்களுள் ஒன்றினைத் தேவர்
பிளந்தருள்வீராயின, அப்போது தேவருடைய பீலம் வீளங்கும் ; ஆத
லின், இந்தக் கோதண்டத்தில் கணையைத் தொடுத்தது கிட்டருள்க ; தேவ
ரால எய்த இக்கணை இந்த மரத்தைப் பிளக்கும்என்பதில் சிறிதும் ஐய
மில்லை ; ஆதலின், தேவா ஆலோசனை செய்யற்க ; இவ்வண்ணம் அடியே
னுடைய வேண்டுகோளே செய்தருள்க ; ஐனிகளுள் கதிரவன்போலவும்,
மலைகளுள் இமயம்போலவும், நாறுகளையுடைய பசுக்களுள் சிங்கம்போல
வும், வீரமுடைய மனிதர்களுள் தேவரே சிறந்தவராகின்றீர் ; இவ்வண்
ணம் அடியேன் பிரகிஜைஞ்செய்து பிரமாணம் பண்ணுவேன ; ஆதலின்,
இவ்வண்ணம் கிருபைசெய்தருள்க ; என்று வேண்டினர்.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் பதினொன்றாவது சர்க்கம்

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது சர்க்கம்.

பருமாள் ஸப்தஸாலங்களையும் பிளந்து மஹாராஜரை வாலியுடன் போர்
செய்வித்துப் பின்பு பேதமதெரியாமையால் தோல்வியுற்றோடி
வந்த அந்த மகாராஜருக்கு அடையாளங்கட்டி மீள
வும் போசெய்யத் துண்டியருளியது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் உரைசெய்த வாக்மியத்தைக்கேட்டருளிப்
பருமாள் கோதண்டத்தைக் கிருக்காதிலேந்தி மஹாராஜர்க்கு நம்புத
துண்டிவதன்பொருட்டு அகில கூரிய கணை யொன்றினைத்தொடுத்து
அந்த ஆசாமரங்களைக்குறித் தெய்தருளினர். அந்தக் கணை யுடனே
பிராணிகொண்டு புறப்பட்டு அம்மரங்களேழினையும் பிளந்துகொண்டு
பிழித் தாழ்வகையையும் பிளந்து பாதாளத்திற்சென்று உடனே தலை

பைப் பிளந்துகொண்டு மேலெழுந்த பெருமானுடைய அம்பரூத்துணி
யில் முன்போலச் சேர்ந்து நிகழ்ந்தது; மஹாராஜா இப்போக்கண்டு
வியப்படைந்து மகிழ்ந்து கைகளைக்கூப்பிப் பெருமானை நிருவடித்
தொழுது பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! ஸ்ரீசக்கரவர்ந்தித்திருமகனான
தோழனே!—

சீத்ராஸுருராயாசர்வ்யா த்வம்வாஸீஃபுருஷஃ
நமஸ்சுருஷேஹ்நு கீஃபுருவ்யிஸ்சுரபோ
யேநஸத்ருமசுஸாலா ௩௦௩௩
வாஸீநேகாகுப்தஸ்தாநேகாநுரூபஃ.

சேத்ராஸுருராயாசர்வ்யா த்வம்வாஸீஃபுருஷஃ
நமஸ்சுருஷேஹ்நு கீஃபுருவ்யிஸ்சுரபோ.
யேநஸத்ருமசுஸாலா ௩௦௩௩
வாஸீநேகாகுப்தஸ்தாநேகாநுரூபஃ.

தேவர் ஒரோ பாணத்தினாலே ஏழு ஆச்சாமாங்களையும், தாழ்வரை
பையும, பூமியையும் பிளந்து கணப்பொழுதில் மீடவும் 'அம்பரூத்துணி'
யில் அந்தக் கணையைச் சேர்க்கும் நிறமையுடையிராதலின், தேவா இந்த
ரன் முதலாகியுள்ள தேவர்களெல்லோரையும் பேராரில் பாணங்களினால்
அடித்து வெற்றிகொள்ளவும் வல்லீர் எனின் இந்த வாலி யொருவனை
வெற்றிகொள்ளாரோ? போர் முகத்தில் தேவர்க்கெதிராக நிற்பவன் யா
னுன்; இப்போதுதான் யான் ஐயந்தீர்த்தேன்; துன்பத்தையும் துறந்
தேன்; மிகவும் மகிழ்ந்தேன்; இந்திர வருணர்களுக்கு நிகராயுள்ள
தேவரோ அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், யாது குறையுமாது
என்னை மகிழ்ச்சிப்பதனபொருட்டு அந்த வாலியை இப்பொழுதே கொலை
செய்தருள்க; அவன் எனக்கு உடன்பிறந்தோலுயினும், பகைவே
யல்லனோ? இதனபொருட்டுக் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; என்று
மொழிந்தனர். பெருமானும் அம்மொழியைக்கேட்டருளி மஹாராஜனை
மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு நுனையபெருமானுடைய அபிப்பிராயத்தை
யும் அறிந்து மஹாராஜனை நோக்கித் தோழனே! இவ்விருந்து கிஷ்கி
தைக்குச் செல்வோம் வாரீர்; நீ முன்சென்று வாலியைப் போர்வதன்
பொருட்டுக் கூடியதெய்தியின்று அருளிச்செய்தவர், உடனே எல்லோ
ரும் விரைவாகக் கிஷ்கிதைதேர்ந்து அடர்ந்திருக்கிறதெழ்த்துள்ள மா
கரில் மறைந்திருந்தனர். பின், மஹாராஜமாத்நிரம் முன்சென்
கிக்காரதஞ்செய்த வாலியைப் போருக்கழைத்தனர். வானெங்கும் பூ
ரும்படி பொலிந்த அந்த வாலியை வாலிகேட்டு மிகச் சிறப்பி
வெய்யோன் அந்தகிரியினின்றும் புறப்பட்டார்போலே புற

மஹாராஜரைக்கிப்படிப் போர்ந்தனன். பின்பு, வாலி சுக்கிரீவர்களிருவரும் பெருஞ்சண்டைவிளைந்து விண்ணிடைவில் புதனுக்கும், அங்காரகனுந்மீபரலக் கோரமாக நடக்கையில், வசசிரங்கன்போன்ற கரதலங்களிலும், கைக்குத்துகளினாலும், இவ்விருவரும் ஒருவாகக்கொருவர் அடிக்கக்கொண்டு ஓயாமல் போர்கையில், பெருமாள கடாக்ஷித்தது இவ்விருரும் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமின்றியிருந்தமையின, இவன் வாலி இவர் மஹாராஜொன்று அடையாளந்தெரியாமல் அசுவினி தேவர்கள்போலவே ணையாக விளங்கினமையின், தோழனுக்கே ஒருவேளை திங்கு நேருமோயன்று ஐயுற்றுக் கண்ணதொடுக்கத் திருவுளமுறாமல் மயங்கி நின்றருளிர்; அததருணத்தில மஹாராஜா வாலியினால் அடிக்கப்பட்டுத் தமைப் பாதகாத்ததுளவல்ல பெருமானைக் காணாமல் அச்சமகொண்டாடி மீளவும் ரிசியமுகம் சேர்ந்து, மெயமுழுத்துக் குருதிபடிந்து வாடிநங்கி அடிகளினால் மெயமுறிந்து வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு பெருங் படினிடையோந்து ஒழிங்கி யிருந்தனர். வாலியும் வெருட்டிக்கொண்டு து மதங்கமாமுனியின் சாபத்தினாலே அவ்வனத்திடையில் செல்லா
|| மீண்டு மஹாராஜரை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா ! இன்று தப்பி ட்டனே; மீளவும், என்செயில் அகப்படாமல் போவாயோ ? ஆகுக; றது மிதட்டிவிடிக கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்தனன். பெருமானும் ளையபெருமானுடனும், சிறியதிருவடிபுடனும், மீண்டெழுந்தருளி மஹாராஜரிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தருளினர். மஹாராஜரும் பெருமானைக் னடி நாணத்தினாலே தலைகுனிந்து, தரையை நோக்கிக்கொண்டு வாயி ! நீ போய வாலியைச் சண்டைக்கழையென்று அருளிச்செய்தனு லிவிட்டுத் தேவர் பராக்ரமத்தை நன்கு விளங்கச்செய்தீர்; தேவர் னனை வாலியைக்கொண்டு கொலவித்ததலை யாது செய்யப்பட்ட யிற்று; அப்போதே நான் வாலியைக் கொலைசெய்யேனென்று உண் மையுரைத்துவிடுவீராயின், நான் இங்கிருந்து சென்றிரேனே ? வ்வண்ணம் எனனை வருந்தச்செய்வது தருமோ ? என்று சினமும், யருங்கொண்டு மொழிந்தனர். பெருமானும் இவர் இவ்வண்ணம் தினங் ணாண்டிசெய்ததைக் கேட்டருளி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரோ ! ஈத்தைத்துறந்து யான இப்போது வாலியைக் கொலைசெய்யாமல த் காரணத்தை யுரைசெயக் கேளீர்; அலங்காரத்தினாலும், வேஷத்தி லும், உயரம் பருமன்களாலும், நடையினாலும், கண்டவொலியினாலும், ித்தியினாலும், கண்ணைக்கூறலும், மொழிகளாலும், தோள்வலியி லும், நீரும் வாலியும் ஒரோரீதியாயிருந்தமையின், அடையாளந்தெரி னன் உமக்கொருக்கால் திங்குநேர்ந்துவிடப் போகிறதேயென்று அச் னடி குறிதப்பாமல் பாயவல்ல கடரியகணையைத் தொடுத்திலேன்; வரைப்பட்டு பாணத்தை விட்டுவிடுவேனாகில், நம்மிருவருக்கும் ாசம்நேருமே ? யான் அறியாமையினால் பாணத்தை விடு

தலும், அதனால் நீர் துன்புறுவீராயின், எல்லோரும் என்னை மடையனெனவும், இளைமையனெனவும், இகழ்ந்து பழிப்பார்களே ?

दत्तात्रेयसद्वैनामुपाशङ्कन्महामुनिः.

தததாபயவதோநாம பாதகமஹதச்யதே.

ஒருவனுக்கு அபயங்கொடுத்து நம்புவித்துப் பின்பு அவனைக் கொலை செய்வதென்பது, கொடுமபாவமென இகழ்ந்துகாக்கப்படுகின்றதன்றோ? அன்றியும், யானும், இலக்ஷ்மணனும், சிதையும், யாங்களெள்ளோரும் உமக்கே அதினமாகின்றோம்? உம்மையே தஞ்சமடைந்திருக்கின்றோம்? ஆதலின், நீரே எங்களுக்குத் தஞ்சம், அஞ்சற்க; மீளவுஞ்சென்று போர் செய்க; இனி முன்போல இகழற்க; இந்தக் கூணத்திலேதானே வாலியொரு கணையினால் அடிபட்டுத் தரையிலவிழ்ந்து புரண்ககாண்டிர்; ஆனால், நீர் ஒரு அடையாளம் மாத்திரம் செய்துக்கொண்டு செல்லுக; அதனால் யான் உம்மை யறிந்துகொண்டு வாலியைக் கொலைசெயவேன்; என்று அருளிச்செய்து தேறறி இளையபெருமானைக் கடாகூறித்து அடையலக்ஷ்மண! இந்த மலார்த கஜபுஷ்பியென்னுங் கொடியைப் பேர்த்து இந்த மஹாராஜருடைய கழுத்தில அடையாளமாகக் கட்டுமென்று கட்டியேயிட்டருளினா; உடனே இளையபெருமானார் அந்த மலையின் தாழ்வரையில முளைத்து முழுதலும் மலர்கள் மலார்த அந்தக் கொடியைக் கொணர்ந்து மஹாராஜா கழுத்தில் கட்டினார்.

शत्रून्पुनश्च भिक्षुं लब्ध्वाऽप्युपैक्ष्य
विपरीतवशात् सैः सुहृद्भिस्तृप्तमालया.

ஸத்யாசுசுபேஸ்ரீமான ஸதயாகண்டஸதயா

விபரீதஇவாகாசே ஸூரயோநகூதரமாலயா.

அந்தமஹாராஜரும் இளையபெருமானாலே தமது கண்டத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தப் பூங்கொடிமாலையினாலே கதிரவன் தான் நடுவிலிருக்கையிலும், சுற்றிலும் ஒளிகுன்றாமல் விளங்கும் விண்மீன்களினாலே சூழப்பட்டு விளங்கினு ஸெப்படியிருக்குமோ அப்படி விளங்கினா இவ்வண்ண மஹாராஜர் அந்த மாலையினால், பலாகைகளின் லிளையினால், சந்தியின் சூப்பினால் சிவந்த மேகம்போல விளங்கிப் பெருமானாருளிடச்செயலின்ப பெருமானினையபெருமானாருடன் கூடி மகிழ்ந்து கிங்கிந்தையை நோக்கி புறப்பட்டனர்.

கிங்கிந்தாகாண்டத்தில் பின்னிசண்டாவது சுருக்கம்

முற்றிறம்.

சென்ட் ரூபியன் என்பதற்கு விண்மீன்களினிடையில் விளங்குகிற சந்திர பொருளுகை (நாராயண் கதச்சந்திரன்) இப்பயிரியே) என்ற

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து ச ரு த் த ம் .

மஹாராஜர் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகும்வழியில் ஸப்தஜனர்களி

னுடைய ஆசிரமத்தின் மகிமையைப் பெருமா

ளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது.

அநந்தரம் தர்மத்துமாவான அந்தச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் இளைப பெருமானுடன் அந்த ரிசியமுகமலையினின்றும் வாலியினாலே பாதுகாக்கப் பட்ட கிஷ்கிந்தையை நோக்கி, எழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு கோதண்டத்தையும் திருக்கரத்திலேந்திக் கூரிய கணைகளையும் கையிறபிடித்து அம் பரந்தூணிகளையுங் கட்டிககொண்டு புறப்பட்டருளினார். அப்போது முதலில் மஹாராஜரும் அவரைத்தொடர்ந்து, இளைப்பெருமானும் அவரைத் தொடர்ந்து, பெருமானும் அவரைத்தொடர்ந்து, சிறியதிருவழியும் அவரைத் தொடர்ந்து, நளனும் அவரைத்தொடர்ந்து, நீலனும் அவரைத்தொடர்ந்து, தாரனும் சென்றுகொண்டு, மலாந்து தழைத்த பறபல மாங்களையும், தெளிந்து குளிர்த்து பெருகுகின்ற நதிகளையும், மலைகளையும், குகைகளையும், கற்பிளவுகளையும், வீழிபோன்ற கந்தரங்களையும், சிறந்த மலைச்சிகரங்களையும், சுணைகளையும், காணுகளையும், வைடீரியமணிகள்போல நின்மலமாயுள்ள இலைகளையும், மலர்ந்த தாமரைகளையும்பொருந்தித் திகழும் மடிகளையும், குளங்களையும், அன்னம், நாரா, ஸாரஸம, வஞ்சனம், நீரகேழி முதலிய நீர்ப் பறவைகள் ஒலித்தும், மெல்லிய இளம்புறகளை மேயந்து அச்சமின்றித் திகழும் மான்கூட்டங்கள நிறைந்தும் துகழுமிடங்களையும், வெண்மைநிறமுள்ள இரண்டு தந்தங்களையுடைய யானைகள் குளங்குளிலிழிந்து கலக்கியும், கரையை மோதியும், மகிழ்வதையும், சில யானைகள் மாமுகில்களபோலவும் உருவங்கொண்டு திரியும் மாமலைகளபோலவும் மதமேறித் திரிவதையும், மந்தமுள்ள பசுபக்டிகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டே வினாவாகச் சென்றனர்கள். இவ்வண்ணம் யாவரும் செல்லுகையிலே அடர்ந்திருண்ட பொருகாட்டைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மஹாராஜரை நோக்கித் தோழமோ! இந்தக் காடு கொண்டல்போலக் கறுத்திருண்டியாந்திருக்கின்றது; சுற்றியும், மேகமலைபோன்ற வாழைத்தோட்டங்களினால் சூழப்பட்டுள்ளது; இஃது யாருடையது; என்னபெயருடையது; இதனை யறியவேண்டி நீ கற்பித்த விவரங்கொணம் செய்வனாகள். அந்த வசனமும் இந்த தோஷத்தினைத் குறித்தலர்; எங்கும் கண்டிலோம்; பெயரையோருகில வின்பினங்கள் விற்காது. எனின், இவ்வண்ணம் பொருள்கறவேண்டுமென்பதே அவர்கள் கருத்து, ஆனால் மஹாராஜரால் தந்த யவர்கள் ஆராய்நிறுப்பார்களாயின், இவ்வண்ணம் கற்பனை யவர்கள்; ஆனால் மஹாராஜர் என்னவழியெனின், அபூதோபுமால் காரமென

மென மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன் ; நன்றாக உரைசெய்கவென்று வினாவி யருளினர். மஹாபாஜரும் அதனேட்டி நடந்துகொண்டே பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் தோழரே ! யிகவும் விசாலமுடையதும், இளைப்பைப்போக்குவதும், மாஞ்சேலை பூஞ்சேலைகள் அடர்ந்ததும், மஹாபாஜர் காய் கனி நீர்களை யுடையதுமாகிய இந்த ஆசிரமம் ஸப்தஜனரென்னும் மாயோகிகளினுடையது ; ஏழுவர்களாதலாலே ஸப்தஜனரென்னப்பட்ட அம்முனிவர்கள் இவ்விடத்திலே தலைநிழாக் நின்று, நீ ! உலறாந்தும், ஏழுதினத்திற்கொருதரம் காற்றைப் புசித்தும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அநேகமாயிரம் வருஷம் வாழ்ந்து கடையில் சரீரத்துடையோர் பொன்னாடு சேர்ந்தனர். இஃது அம்மாதவர்களின் ஆசிரமமாதலின் இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் அழித்தற்கரியது ; அதனுள்ளே பறணிகளும், மற்றுள்ள வனத்திலுறையும் விலங்குகளும் புகுகின்றிலை ; யானும் அறியாமல் அதனுள்ளே புகுவாராயின், மீண்டு வராகள் ; அவ்விடத்திலே இப்போதும் நிருத்த கீதவாத்தியங்களின் தொனியும், மணியன்களினொலியும் கேட்கப்படுகின்றன ; துவவியகதத்தின் புரிமளமும் வீசுகின்றது ; காஹுதத்தியம், ஆஹவநீயம், தக்ஷணம் என்னும் முத்திகளுடையனாகின்றன ; அவற்றின் புகையும் மேலெழுகின்றது ; அப்புகை மாடபுறக்களின் கண்டம்போன்ற நிறமுடையதாகி மாங்களின் சிகரங்களை, குழந்து பற்றுவதுபோலத் திகழ்கின்றது ; அப்புகைகளினாலே குழப்பட்ட இந்த மாங்களும் மஞ்சலாவும் வைரேரியமல்களபோல விளங்குகின்றன. ஆதலின், அந்தப் பஞ்சஜனமாமுனிவர்களினபொருட்டு இளைப்பெருமனாடன் விநயம்நுண்டி கைகூப்பித் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்தருள்க அம்முனிவர்களினபொருட்டு யார் வந்தனஞ்செய்கின்றனர்களோ ? அவர்களுக்குச் சரீரத்திலே ஒரு நோயும் உண்டாகாது ; முன்புள்ள நோய்களும் தீர்ந்துவிடுமென்று கூறினர். பெருமானும் இளைப்பெருமானாக அம்மொழியைக்கேட்டு அம்முனிவர்களைக்குறித்துப் 'பிரணமஞ்செய்தருளினர். பின்பு, மஹாபாஜர் முதலிய வாகார்களும் பிரணமஞ்செய்தனர். உடனே யாவரும் புறப்பட்டு செருந்தாரம் நடந்து வாலிவினாலே பாதுகாக்கப்பட்ட கிஷ்கிந்தையைக்கிட்டி சுற்றிலும்பூர்த்தி ஆயுதங்களைக் கையி ஏந்தி வாலியைப் பிடிக்கெய்யும்படி திச்சயம்செய்து வினாவினார்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது

முற்றிற்று.

பதினாண்டகாவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமானால் ஏவப்பட்டி வாலியைப் போருக்கழைத்தது.

அந்தப் பெருமாள் இனையபெருமாள் வானர்கள் எல்லாரும் கிஷ்கிந்தையைச்சேர்ந்த அடர்ந்த காடழி மறைந்துகொண்டிருக்கையில், மஹாராஜர் எங்கும் சுற்றிப்பார்த்த வாலியினுள்ள பகையினாலும், கோபத்தினாலும், ஆகாசம்கூட பிளக்கும்படியாகக் காற்றினால் மோதப்பட்ட காளமேகம் போலக் கர்ஜித்த, பாலசூரியனபோன்ற கர்ந்தியும், மதமேறிய சிங்கம் போன்ற ஈடையும் கொண்டவராகியும், மனதில் அசமம்கொண்டி பெருமானே கோக்கி, தோழரோ! வாலி எனனும் வலையினால் சூழப்பட்டும், பொன்னாற்செய்த தோரணகோபுரம் கட்டப்படடும், மணிமாடகாளினால் சூழப்பட்டிமுள்ள கிஷ்கிந்தையை வந்து சேர்ந்துவிட்டோம்; இனி வாலியைக் கொலைசெய்வெனென்று தேவரால்செய்யப்பட்ட பிரதிஜ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்தருளுக என்று வேண்டினர். பெருமாள் அதுகேட்டி மகாராஜரை நோக்கி, கேளீரோ தோழரோ! கஜபுஷ்பி என்னும் இந்தக் கொடி லக்ஷ்மணனாலே அடையாளமாக [] கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றமையின், இந்தக் கொடியினால் உற்பாதகாலத்தில் சூரியன் விண்மீன்களினால் சூழப்பட்டி விளங்குவதுபோல நீர் விளங்குகின்றீர்; ஆதலின், இப்பொழுது ஒரே பாணத்தினால் வாலியினிடத்திலுண்டாகிய உம்முடைய அசசத்தையும், பகையையும் போக்கி விடுவேன்; உமக்கு அண்ணன் எனப்பட்ட அந்தப் பகையாளியை என் கட்டிலாகச் செயீர்; அவன் [] கண்ணில் படுவானாகில், உடனே இறந்து தனையில் விழுந்து துகளபடிந்து தடிப்பானேயன்றி, மீளவும் பிழைத்துச் செல்லாள்; பின்பு, யான் திறமை அற்றவனென்றாவது, கபடமுற்றவனென்றாவது நினைக்கமாட்டீர்; ஆதலின், இப்பொழுது இகழற்க; உமக்கெதிராகவே சப்தசாலங்களையும் ஒரு கணையினால் பிளந்தேனன்றோ? அவவண்ணமே வாலியையும் இறந்தனெனவெனெண்ணுக;—

అనంతవంశపురావశ్చ షరకృచ్ఛిభిశ్చ

ధర్మలోభపరీతేన నవనక్షత్రకథాన్.

అశ్రుతమ్మోకాశత్పూర్వమ్మే వీరకருణాపిதிஷ்டతా

తర్హివోబాபరీతేన శశ్వత్సంధ్యకతంతశః.

நான் எவ்வளவு சங்கடத்தை அடைந்திருக்கையிலும், பொய்யொழி
மாழிகளிலேன்; தர்மத்திற்கஞ்சி இனிமேலும் பொய்யுகையேன்; ஆத
லின், என் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றவேண்டியென்றி, தவினேன்; [] ஐய

முரக; நீர் வினாவாகச்சென்று வாலி உடனே புறப்பட்டுவரும்படியாக வீரவாதம் செய்க; வெற்றியுடையவனும், தோளவலியினால் செருக்குற்ற வனும், உம்மிடத்தில் தோலவியடையாதவனுமாதலின், உம்முடைய தொனியைக்கேட்டுப் பொறுமைகொண்டு வாலி உடனே எதிர்த்து வருவான்; பகைவர்களின் வீரவாதத்தைச் சூரர்கள் ஒருகாலும் பொறுத்தாராகள். அந்த வாலி தன்பலத்தை நன்கு அறிந்தவனாதலின், ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்து உம்முடைய தொனியைக்கேட்டு உடனே எதிர்த்து வருவானென்று அருளிச்செய்தனர். மஹாராஜர் அதனேட்டு மகிழ்ந்து ஆகாசம் பிளந்து இமமபடியாகக் கர்ஜனைசெய்கையில், நீதியற்ற இராஜனுடைய தோஷத்தினால் அலைகின்ற குலமகளிர்களேபோலப் பசுக்கள் அச்சம்கொண்டு நடுங்கின; போரில் அடிபட்ட குதிகைகளேபோல மானகளும் பயந்தோடின; நல்லினை தீர்த்த விண்மீன்களேபோலப் பறவைகளும் தனையில் வீழ்ந்தன; மஹாராஜர் மறுபடியும் உற்சாகத்தினால் செளரியம் வளர்ந்து பெருங்காற் றினால் மேலெழுந்த திகைநையுடைய பெருங்கடலேபோலவும், வானமெங் கும் நிறைந்த நீருண்ட கொண்டலேபோலவும் கர்ஜனைசெய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதிநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது சருக்கம்.

வாலி மஹாராஜர் தொனியைக்கேட்டு தான் சினங்கொண்டு புறப்படு கையில், தனனைத் தடுத்துப் பலவிதமாக இதுமுறைத்த தானையை நிராகரித்துப் புறப்பட்டது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் செய்த வீரவாதத்தை அந்தப்புரத்தில் தானா முதலிய பெண்களுடன கூடியிருந்த வாலிகேட்டு உடனே காமமும் மதமும் தணிந்து பொறுமைகொண்டு சினமுண்டு கேதுவினால் பிடிக்கப் பட்ட சூரியன்போல ஒளிரூன்றி, சினத்தினால் எழுந்தெரிகின்ற தீபோல ஜொலித்து, யானையினால் கலக்கி வேருடன களைந்த தாமரைபொருந்திக் பெருமடுப்போலக் கலக்கி வினாவாக எழுந்து அடிவைப்புக்களினால் தனையை பிளப்பவன்போலப் புறப்படுகையில், தானா கண்டு அச்சமும் நடுங் கும்பெண்ணி அன்பினால் தழுவிக்கொண்டு அவனை நோக்கி, கேளீர் என் பிராணநாயகரே ! ஆற்றுவண்ணம்போல மேலெழுந்த இச்சினத்தை அண் ணந்த மாண்பைப்போலக் கவனித்து துயிலுணர்ந்தபின் பேர்க்கி யருள்க; இம் மீனில் போல செயற்க; இந்தச் சக்கிரவனுடன் பொழுது விடிந்த பின்னர்

போர் செய்க ; இதனால் பகையாளிக்கு ஏற்றமும், தேவாக்கு தாழ்வு மில்லை ; இப்பொழுது ஆராயாமல் தேவர் விரைவாகச்செல்வது எனக்குத் தகுமெனத்தோற்றது ; இவ்வண்ணம் தடுத்தவாப்பதற்குக் காரணத்தையும் கூறுகின்றேன் கேளீர் ; அநதச் சுககீரீவன இன்றையதினமே வந்து உம்மைப் போருக்கழைத்து உம்முடன் போர்செய்து உம்மால் சிதற அடித்து வெருட்டப்பட்டு ஒடிவிட்டனனல்லனே ? அவன் மறபடியும் இப்பொழுதே வந்து உம்மைப் போருக்கழைப்பதென்பது, சநதேகிப்பதற்கு இடமாகின்றது ; அவனுடைய காஜஜனையினால் மதமும், செருக்கும், மன உறுதியும், ஆடம்பரமும், மிக விளங்குகின்றன ; இதற்குச் சிறந்த பிறுக்கவேண்டும் ; இவன் இப்பொழுது சிறந்த சகாயத்துடன் வந்தனனே யன்றி, சகாயமின்றி வந்தானென்று நான் நம்புகின்றிலேன் ; அதினுல்தான் அவன் இவ்வண்ணம் கர்ஜஜனையெய்கின்றான், சுக்கிரீவன இயலபாகவே திறமையுடையவனும், புத்தியுடையவனுமாதலின், அவன் நன்கு பரீக்ஷ செய்யாமல் அறபதைத் துணையாகக்கொண்டு இங்கு வரமாட்டான் ; அன்றி யிலே குமாரனான அங்கதன் ஒருசங்கதி கேளவியுற்று என்னுடன் சொல்லி யிருக்கின்றான் ; அதை உரைசெய்யவேன் கேளீர் ; அங்கதன் காடெங்கும் திரிகையில், அன்புள்ள சாரர்கள் அவனைக்கண்டு திருஅயோத்திக்கு அரசா யிருந்த தசரதச்சகரவர்த்தியாருக்குத்திருக்குமாரர்களும், செளரியமுடைய வர்களும், போரில் பிறரால் வெல்லவொண்ணாதவர்களும், இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாமங்க ளுடையவர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள் சுக்கிரீவனுடன் நட்புக்கொண்டு அவனுக்குப்பிரியமசெய்வதன்பொருட்டு வந்திருக்கின்றவர்களென்று தந்தனர்களென அங்கதனவந்து சொன்னான். ஆதலின், உமது தம்பிக்கு துணையாகவந்த அந்த ஸ்ரீராமன் போரில் கொடுமைகொண்டு பிறரை வெல் லுந்திறமையும் ஊழிகாலத்திபோல ஜொலிப்பவரும், நல்லோர்களுடைய நாபத்தைத்தீர்க்கத்தக்க தன்மைகொண்ட விருக்ஷம்போன்றவரும், துன்புற் றத்தஞ்சமென அடைந்தவர்களுகருச் சிறந்த தஞ்சமாகியவரும், கோருப வர்களுக்கு புகலிடமாகியவரும், புகழுக்குறைவிடமும், ஞானசொருபியும், ஞானமுடையவரும், பிதாவாக்கியபரிபாலனம் செய்பவரும், பற்பல தாதுக ளுக்கு இமயமலைபோலப் பறபல நற்குணங்களுக்குப் புதையலிடமாகிய வரும் ஆகின்றனர் ; ஆதலின், மகாத்துமாவும், வெல்லவொண்ணாதவரும், போரில் அளவிடத்தகாத தோளவையுற்றவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமனுடன் பகைகொள்வது தகுதியற்றது ; ஆதலின், யான் ஒருவாக்கியம் உரைசெய்கின் றேன் ; இகழாமலும், சிளமுறாமலும் கேட்டு அவவண்ணமேசெய்தருள்க ; இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் போர்செய்யாமல் அன்புடன் அழைப்பித்து இளவரசுப்பட்டம் கட்டுவித்தருள்க ; சிறந்த பலமுடைய அவனுடன் போர்செய்வது தவறு ; பகையைத் தூரத்தில் துறந்து ஸ்ரீராமனுடன் நோதமையகொண்டு தம்பியிடத்தில் அன்புசூர்ந்திருப்பது இப்பொழுது

உமக்குத்தகுமென என்னுகினதேன்; சுககிரீவன் உமக்குத் தம்பியாதலால் அன்புசெய்யவேண்டியது தர்மமன்றோ ? அவன் அங்கிருக்கினும், "இங்கிருக்கினும், எவ்விதத்திலும் அவன் தம்பியேயன்றோ ? சோதாளுக்கு நிகரான பந்து உலகத்தில் ஒருவனுமில்ன்; ஆதலால், தானமானாதிகளாலே அவனுக்கு மரியாதைசெய்தருளுக; அவனும் பகையைத்தறந்த உம்முடன சேர்ந்து மகிழுவான்; ஆதலின், இப்பொழுது சுககிரீவனுடன் நேசம் கொள்வதை விட உமக்கு வேறு உபயும் வகைபில்லை; எனக்கு இதம் செய்யவேண்டுமென்று உமக்கு இஷ்டமுள்ளதாயினும், யான் உமக்கு இதமே உரைப்பேனென்று நீர் அறிந்திருப்பிராயினும், என்னுடைய வேண்டுகோளுககு இரங்கி இவ்வண்ணம் செய்தருள்க; யான் உரைத்த இம்மொழி இதமெனவே நம்புக, நீர் சென்ற வழியே செல்லுங்க; கோபத்தை நீக்குக; தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமத்தையுடைய கோசலராஜன் திருக்குமாரான ஸ்ரீராமசுந்திரனுடன் நட்புக்கொள்வது தருமல்லது, பகைகொள்வது தகாது, என்று இவ்வகையாகத் தகைந்து வேண்டி இதுமுரைத்தன. வாலி அவவாககியத்தைக்கேட்டும் மாளுக்காலங்கிட்டினுமையின், மதிக்கெட்டி அவவாககியத்தை நலமெனவகந்து உடன்பட்டலன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினேந்தாவது சூருகம்

முற்றிற்று.

பதினொருவது சந்நக் கம்.

வாஸி தானாகக் குச் சமாதானமுரைத்துப் புறத்தில வந்து மஹா.

ராஜருடன் போர்செய்து பெருமாள் எய்த பாணத்

தினாள் அடிபட்டுத் தையில் விழுந்தது.

இவ்வண்ணம்பேண்டி உலாசெய்த முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாலையை வாலி மிதட்டி அவனை நோக்கி, அடி நாயகி ! என்னுடன் கமீம் பகைகொண்ட இந்த சுக்கிரீவன் வீரவாதம் செய்து என்னைப் போருக்கு அழைக்கையில், யான் அசசம்கொண்டு அடங்கி அதனை எவ்வண்ணம் பொறுத்திருப்பேன் ;—

అధికారానాంశూరాణాం సమరేష్వవివర్తితాం

ధర్మ సామక్షాదాంభీరు మరణాధతిరివ్యతే.

அதர்ஷிதாநாமஞ்ஞானநாமம் ஸமீரோஷ்வயிவர்திநாமம்

தர்மபாலமர்மனம் பீரமர்மனத்திலிருந்து.

அடி அச்சமுடையவனே! பிரதால் வெல்லப்படாமலும், போர்முகத்தில் பின் செல்லாமலுமிருக்கிற சூரர்களுக்கும் பகைவனுடைய வீரவாதத்தை கேட்டுப் பொறுத்திருப்பதென்பது, மாணமுறுவதிலும் சிறந்ததன்றோ? ஆதலின், போர்வதிற்பொருட்டுக் கூவுகின்ற சுக்கிரீவனுடைய கூக்குரலையே கேட்டு யான் ஒருபொழுதும் பொறுத்திரேன்; சூராமர் என் விஷயத்தில் தீங்குசெய்வாரென்று துன்புறற்க; தர்மமுணர்ந்தவரும், நன்றி அறிந்தவருமாகிய அவர் என்விஷயத்தில் ஏன் தீமைசெய்வார்; ஆதலின் பெண்களுடன்கூடி நீ திரும்பிச் செலலாக; என் மீளவும் பின்னொடர்ந்து வருகின்றனே! என்னிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பும், ஆசையும், இதினால் நன்கு வெளியிடப்பட்டது; ஆதலின், நீ அச்சம் தீர்ந்து செலலாக; யான் சுக்கிரீவனுடைய போராதது அவனுடைய கொழுப்பை அடக்கி வருவேன்; அவனை உயிர்மாளக் கொட்டிச் சய்யேன்; பொரிசு மாங்களாலும், குத்துகளாலும், என்னால் பிழைப்பது அவன் ஓடிவிடவேன்; அவன் என்னுடைய காவததையும், நியமனையும் பொறுத்திரான்; அடி அன்புடைய நாயகி! புத்தியினால் உன் செயல் போதும் அன்பும் நன்கு வெளியிடப்பட்டது, என்னுடைய உயர்வான ஆணையிட்டுத் தடுக்கப் படுகின்றனே, ஆதலின், ஜயத்துடன் மீளுக, யான் போரில் அவனை வெற்றிகொண்டு மீளுவேனென்று உன் உயதான். தாரா அதுகேட்டு மெதுவாக அழுதுகொண்டு வாலினை வலம்செய்து மந்திரங்களினால் நலங்களை வேண்டி வாழ்த்திப் போனாள். உன் சோகத்தினால் மயக்கம் கொண்டு அநாதப்புரம் சோகநதனாய் போய், வாலியையும் சிறி நச்சாவம் போலப் பெருமூச்செறிந்து புறத்தில வந்து நூற்புறங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துப் பொன்னினவண்ணம்பொருந்திய சுக்கிரீவன் ஓடிவருவதைக் கண்டு ஆடையை இறுக்கிக்கட்டி முஷ்டடியை மேல் எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிராக ஓடி அவனை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா! என்னுடைய இந்த குத்தானது உன் பிராணனை உண்டு செல்லப்போகின்றது; என்று உரைத்துக் கையை நோக்கினன். மஹாராஜரும் அதுகேட்டுச் சினம் கொண்டு அடா என்னுடைய இந்தக் குத்துதான் உன்னுயிரைப் பருகப் போகின்றது; என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலே வாலியினால் குத்தப்பட்டு அருவியைப்பெருகுகின்ற மாமலைபோலக் குருதியைப்பெருக்கிச் சினமடிகரித்து, ஆசசாமரத்தை வேருடன்களைந்து வேகமாகச் சுழற்றி அடித்தான். வாலியும் அதனால் அடிபட்டு வசசொடியுத்தினால் அடிபட்ட மாமலைபோலத்திகைத்து நின்று கடலில் மிகவும் பாரத்தையுடைய தூம்போலாக அழுந்தினன். இவ்வண்ணம் சிறந்த பலமுடையவர்களும், கருடனுக்கு நிகரான வேகமுடையவர்களும், அச்சமுறத்தக்க சீரமுடையவர்களும், சுக்கிரீவரைப்போலக் காந்தியை யுடையவர்களுமாகிய இவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் அடித்துக்கொண்டும், சமயம் வந்ததொன்றைப் பொருத்தவர்த்து, அப்பொழுது முறையே

பலத்தினால் உயர்ந்தும், மஹாராஜர் தாழ்ந்தும் ஆடுகளையில், மஹாராஜர் வாலியினால் அடிபட்டி சினமதிகரித்து நாமர்களினாலும், கிணைகளினாலும், மலைச்சிகரங்களினாலும், வசசிரம்போல் கொடிய நகங்களாலும், குத்துகளாலும், முழுகாஸ்களாலும், காலகளினாலும், கைகளினாலும், பலமுறை வாலியைச் சிதற அடித்தனா. இவ்வண்ணம் இருவரும் ஓயாமல் விருத்திர வாசவர்கள்போலப் போர்செய்து குருகிதோய்ந்து மேகங்களபோலக் கச்சனைசெய்து அடாகையில், மஹாராஜா இளைத்து நாதறிசைகளையும் அடிக்கடி நோக்கிக்கொண்டு வருந்துவதைப் பெருமாள கடாக்கித்து வாலியைக்கொலைசெய்ய சங்கலபித்து, நச்சரவம்போன்ற ஓகணையைக் கோதண்டத்தில்தொழித்து காலார்த்தகன்காலசக்கிரத்தைப்போல அக்கோதண்டத்தைப்பிழுத்தருளுகையில், நாணி ஒலியினால் சிறந்த பறவைகளும், விலங்குகளும், ஊழிகாலத்தில்போல அச்சமும், மோகமும் கொண்டு ஓடின; உடனே அகணை பெருமாளால் எயம்பட்டு வசசிரம்போல ஒலித்துப் பேரிடிபோலஜொலித்துவாலியின் மார்பில் பாயந்தது. உடனே மதங்கொண்ட வாலியும், அதனால் அடிபட்டி ஆகவயுஜமாசத்தில் பூரணிமைதினியில் உயாத்திக கட்டப்பட்ட இரத்தவஜம்போலச்சாய்ந்து தரையில்விழுந்து மோகமடைந்தனன். இவ்வண்ணம் புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமசந்திரன் ஊழிகால யமன போன்றதும், பொன்கட்டமைந்ததும், புகைவகைக்கொலவதுமாகிய அந்தச்சிறந்த பானத்தைச் சிவன் முகத்து நின்றும் புன்கயுடன் பயின்ற தீயைப்போல விழித்துத் திகழ்ந்தனர். அந்த இரத்திரன், குமாரான வாலியும் அக்கணையினால் அடிபட்டிக் குருகி அடித்து மலர்ந்த அசோகமரம் தீயினால் எரிக்கப்பட்டது போலவும், இரத்திரன் சாயக்கப்பட்டதுபோலவும் தரையில் விழுந்து மூர்ச்சை அடைந்து கிடந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ப தி னே ழா வ து ச ரு க் க ம்.

வாலி பெருமானே இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமான் எயதகணையினால் அடிபட்ட வாலி வேரில் கெட்டுண்டமரம்போலவும், தறித்தறத்தனத்திர இரத்திரன் போலவும் தரையில் விழுந்துகிடக்கையில், இரத்திரன் சந்திரன் தன் தோஷம்போல அப்பூதலம் திகழ்ந்தினது; அந்த அடிபட்டித் தரையில் விழுந்துகிடக்கிற

தும், இந்திரானுஷங்கப்பட்ட வயிரமிழைத்த பொன்னணிமாலைவின் மகி
 ன்மையினாலே அவனுடைய காந்தியும் அழிந்திலது; பலபராக்கிரமங்களும்
 குறைந்தில; உயிரும் மாயங்கிலது; வீரனான அவ்வாஸி அம்மாலைபினு
 லே சந்தியின் செம்மையினாலே சூழப்பட்ட மேகம்போல விளங்கினமை
 யின, அவனுடைய காந்தி அம்மாலையிலும், மெய்யிலும், ஸ்ரீராமபாணத்தி
 லுமாக மூவகையாகப் பிரிந்து தோன்றிற்று; வாலியக்கொடியனானவனும்
 ஸ்ரீராமனால் விடுக்கப்பட்டபாணம் அவனுக்கு நற்கதியை உண்டெண்ணி
 ற்று; இவ்வண்ணம் அடிபட்டு தரையில் வீழ்ந்து தீ அடங்கிய நெருப்பு
 போலவும், ஸலினை தீர்ந்தவுடன் விண்ணுலகினின்றும் நழுவிவிழுந்த
 யயாதிபோலவும், ஊழிகாலத்தில் தரையில் வீழ்ந்த சூரியபேலவும்
 திகழ்பவனும், மிகவும் சூரரான பெருமானைக்கணிசித்துப் பார்ப்பவனும்,
 மகேந்திர மலைபோல அசைக்கவொண்ணாதவனும், மகேந்திரன்போல
 வலவொண்ணாதவனும், பொன்மாலை அணிந்தவனும், சிங்கத்திற்கு நிக
 ரான மார்பை உடையவனும், நீண்டுருண்ட புஜங்களை யுடையவனும், ஆ
 கிய அந்த வாலியைப் பெருமாள் இனையபெருமானுடன்கடாகூழ்த்து, அரு
 ளு எழுந்தருளினா. வாலியும் மோகந்தெளிந்து பெருமானையும், இனைய
 பெருமானையும்பார்த்து, இனியதும், கொடியதும், தர்மமுற்றதுமாக மொழி
 ந்திகழுவற்றன்ன. கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரே! தேவர் தரைதச்சக்கி
 ரவர்த்திகுத்திருக்குமாரகும், தர்மமுடையோரென்று யாவராலும்புகழப்
 பட்டவரும், இனியருபமுடையவரும், நற்குலத்தில பிறந்தவரும், சந்
 துவகுணமுடையவரும், சிறந்த பல பராக்கிரமங்களை யுடையவருமாய்
 பும் யான் பராங்குமைகைத் தமையுடன் போர செய்துகொண்டது. தேவர்
 தேவர் இவ்வண்ணம் கூரியகணையை மார்பிலநாட்டி என்னை வருத்தவது
 தர்மமா! சூருக்குக கருமமா? இதனால் தேவருக்கு யாதுபயனுள்ளது!
 தேவர் அருளுடையோனவும், உயிர்களுக்கிதருசெய்யபவனொன்வும், பிறரைத்
 துயருறச்செய்யாப பண்புடையோனவும், காலமறிந்தவனொன்வும், மேத்
 கொண்ட விருத்ததைத்தவருமல முடிப்பவனொன்வும், தேவருடைய குணங்
 கையாவரும் புகழ்கின்றனாகளே!—

दमश्चुष्कृन्मूढाः षुचिस्तृण्यं कृत्वा,
 षुचिस्तृण्यं कृत्वा षुचिस्तृण्यं कृत्वा

தமச்சுஷ்க்ருத்மூடா: தருதிஸ்த்ரண்யம் பராக்ரம:
 பார்த்திஸ்த்ரண்யம் தன்டச்சாப்யபாரிஷ்டா.

அரங்குக்கு உயர்ந்தவனாகியதும், ஐம்புலன்களையும் வெல்லு
 வதும், அறிவின்மீது உயர்ந்தவனாகியதும், தருமம் தவறுமாறும்
 படை. அறிவின்மீது உயர்ந்தவனாகியதும், தருமம் தவறுமாறும்

தும், பிழைஞ்சுத் தவகாத்தண்டிப்பதும், இயல்பாயுள்ள குணங்கல்லவோ? அக்குணங்கள் யாவும் தேவரிடத்தில் சூடிக்கொண்டிருப்பதையும் கம்பியே யான் தானாயினால் தடைசெய்யப்பட்டும் அவனை நிராகரித்து வந்து எக் கிரீவனுடன் போர்செய்தேன்; தேவனா நான் காணாமலிருக்கையிலேயும், பிறருடன் போர் செய்துகொண்டு ஊக்கமற்றிருக்கையிலேயும், என்மீது தேவா கையை எய்யின்றென்றே எண்ணியிருந்தேனே பல்லது, இவ்வண்ணம் மனநில் கெடுமதிபூண்டும், புறத்தில தருமவேஷங்கொண்மிம், புல்லெழுந்த பாழ்வினையுழோல்த்தும், நீறுமுடிய நெருப்புபோலவும், இவ்வண்ணம் தீ நைச்செய்விரென்று நான் நினைத்திலேன்; தேவருடைய நாட்டிலாவது சத்திலாவது ஒருக்காலும் யாருக்கும் திங்குசெய்திலேன்; தேவனாரும் இகழ்ந்திலேன்; பிழையற என்னேவுள் இவ்வண்ணம் கொலைசெய்தீர்; கனி கிழங்குகளைப் பிசித்துக் காடா, ல திரிந்தகொண்டிருக்கும் வானரனை தேவனாரும் எதிர்த்திலேன்; பெருநுமை போர்த்துகொண்டிருந்தேன்; இததருணத்தில் எனனைக் கொல்லச் செய்தல் தகுமோ? அன்றியில் பற் றுல்களையும் கசடறக்கமுது உமவேஷத்தையும் மேற்கொண்டு, இவ்வண்ணம் உமமைப்போல வௌதான் தீச்செயலபுரிவான்; பூராமா! நற்குலத்தில் பிறந்து, தாமதமாக போனவனவும் புகழ்பெற்று, கொடுமை கொண்ட நீரோன் இவ்விதமாக உண்டி அலைகின்றீர்; இனியமொழி மொழிதல், பொருளளித்தலு, அருளுடைய, தருமம், சத்தியம், தீரம், தோன்பு, பிழைசெய்ய விரும்பு கண்டித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் அரசர்களுக்கு முக்கியமானவை ஆகலையோ? அன்றியிலே யான் காட்டில் அலைபுவன்; நீர் நாட்டில் உதைபவா, யான் காய்கனி உண்பவன்; நீர் அறுகவை உண்பவர்; வா ரான்; நீர் நார்கோமான்; இவ்வண்ணம் தேவர்க்கும் எனக்கும் ஏற்றத் தாமதமிக்கமுள்ளது ! உலகத்தில் ஒருவர்க் கொருவர் பகை நெருவதற்கு மண், பொன், பொருள்களுள் ஏதே னும் ஒன்று காரணமாகவேண்டும்; எனனுடன் நீர் பகைகொள்வதற்கு யாதுகாரணமுள்ளது; யான் உண்ணும் கனிகளில் உமக்கு விருப்பமுளதோ? நீதியும் அருந்தும் நல்வேந்தரின தருமங்கள், நீதியின்மையும் கொடுமை யும் அற்பராஜரின் தர்மம், இவ்வண்ணம் ராஜதர்மம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி, தனித்தனி விளங்குமேயன்றி, அவர்கள் ஒவ்வொரு வேளை ஒவ்வொருவிதமாக மனமபோனபடி செய்பார்கள். தேவரோ வெனில், காமத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், சினம்பூண்டவரும், உறுதி யற்றவரும், ராஜநீதி யற்றவரும், சுதந்திரம் கண்டொடுப்ப வருமாகின்றீர்; தேவர்க்குத் தர்மத்திலும் உறுதியும் நீர் இராஜநிதி யிருந்தும், நிலகெட்டு ஐம்புவனத்தினால் உலகம் கிடையின்றீர்; கருத்தா! நீர் இவ்வண்ணம் நீதி தப்பித்தான் தருமம் கண்டொடுப்பவன். குரர்கள் வினாவுகளில், அறிந்தவர்கள்

யைககடந்து நடப்பதும், தர்மமென்னும் அஞ்சுசத்தை மீறியதுமாகிய ராமன் என்னும் மதயேழத்தினால் அனியாயமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டேனே? தீமை தருவதும், தருகியற்றதும், இகழ்ப்பட்டதுமாகிய இத் தீசசெயலைப் புரிந்து பெரியோர்களால் இகழ்ப்படிகிறோ ி ஊக்கமுற் றிருந்த எனமீது வெளியிட்ட இத்தோள்வலியைப் பெண்டாட்டியைப் பறித்துக்கொண்டோடிவிட்ட பகைவர்கள்மேல் செல்லவிடக்கானேனே? இராஜகுமாரரோ! எனக்கெதிரில் நின்று என்னுடன் போர்செய்விராயின், இப்பொழுதே நீர் யமதர்மராஜனைக் காணுமாறு செய்துவிட்டு இருப் பேனே ! அவ்வண்ணமன்றி, பதிகிட்டு மறைத்திருந்ததினால்ன்றோ? நான்உம்மால் மதத்தினால் மோகக்கொண்டு மயங்கிக்கிடக்குமானிடன் மத யானையினால்போல கொலைசெய்யப்பட்டேன்; நீர் சுக்கிரீவனைத்தேடி வந்த விஷயத்தை முன்னமே எனக்கு அறிவித்திருப்பிராகில, அன்றுதினமே பிராட்டியைத்தேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அளித்திருப் பேன்; இராவணன் பொருட்டானன்றோ? சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொ ண்டி எனனைக்கொலையெதிரா, அசுசெய்தியை என்னுடன் உரைத்திருப்பி ராகில, அந்த இராவணன் கழுத்தில் கைகொடுத்து நெட்டித்தள்ளிக் கொணர்ந்தாவது, போரில் கொலைசெய்தாவது, உம்மை மகிழ்வித்திருப் பேன்; இவன் பிராட்டியைக கடலிடைபிலாவது, பாதாளத்திலாவது, விண் ணுலகிலாவது மறைத்திருந்தாலும் தேவருடைய கட்டளைபினால் மதுகை டபாகராகினால் பாதாளத்தில் தகையப்பட்ட அசுவதரி என்னும் வேதத்தை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அயகிரீவ அவதாரம் செய்து கொணர்ந்தது போல் யானும் பிராட்டியாகாக் கொணர்ந்து அளித்திருப்பேன் ! சுக்கிரீ வன் யான் இறந்தபின் என்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதென்பது தரு திபே?தேவர் என்னைத் தருமயின்றி இவ்வண்ணம் கொலைசெய்ததென்பது மாத்திரம் மிகவும் தருகியற்றது; உலகினில் பிறந்தவன் இறப்பதென்பது இயல்பே ! நீர் இவ்வண்ணம் மறைத்து அடித்தது தகாதது; இதற்குத் தக்க பதிலுளதாயின் உரைசெய்யீர்; என்று இவ்வண்ணம் உரைசெய்து ஸ்ரீராமபாணம் மார்பில் நன்றாக நாப்படியிருக்கின்றமையின், வருந்தி வாய் உலர்ந்து பெருமானைப்பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தான்.

சுக்கிரீவராவணன் பதிகிட்டுவதற்குச் சூழ்ச்சி

முத்தியை

பதினெட்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் வாலிக்கு சமாதானம் அருளிச்செய்ததும், வாலி
அபராதக்ஷாபனம் செய்துக்கொண்டதும்.

இவ்வண்ணம் இனிமையாகவும், அறம்பொருளுடையதாகவும், வாலி
உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளியும், ஒளியிழந்த சூரி
யன்போலவும், மழைபொழிந்து நீரற்ற மேகம்போலவும், எரிந்தணைந்த
அக்கினிபோலவும், தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற அவ்வாலியை நோக்கி,
தர்மார்த்தசகிதமாக அருளிச்செய்யலுற்றனர். அடா வாலி ! அறம்
பொருள் இன்பங்களையும், லோகாசாரத்தையும், நன்கறியாமல் இள
மையினால் நீ நம்மை இவ்வண்ணம் ஏன் இகழ்கின்றனே ! புத்தியுடை
யோர்களும் ஞானத்தினாலும், வயதினாலும், மூத்தோர்களும் ஆகிய
ஆசிரர்களுடன் பழகாமலும், அவர்களைக் கேளாமலும், குரவகின் தன
மையினால் நீ நம்மை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைசெய்வது தருமா
காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பார்முழுதும் இக்ஷ-வாகுருலத்தில்
பிறந்த எமக்ஞரியதேயாதலின், இதிலுள்ள துஷ்டங்களைச் சிவப்பதும்,
சிஷ்டர்களை சகிப்பதும், நமது தொழிலேயன்றோ ? இப்பொழுது இந்த
பூமியை தர்மமுணர்த்தவனும், சத்தியம் தவறாதவனும், கபடமற்றவனும்,
தர்மகாமார்த்தங்களை அறிந்தவனும், நீதி தவறாதவனுமாகிய பாதன்
அரசாக்கி செய்து வருகிறான். நீதியும், துஷ்டரிக்ஷாகமும்,* பொய்யா
மையும், தோள்வலியும், எவரிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றனவோ ! எவன்
தேசகாலங்களை யறிந்தவனோ ? அவனே இராஜனாகக்கடவன். நாமும்
மற்றும் இராஜர்களும் அந்த பாதன்பொருட்டு தர்மங்களைப் பாது
காப்பதற்காகப் பார்முழுதும் திரிந்துவெண்டு தர்மங்களை வளர்த்த வரு
கிறோம். மிகவும் தர்மமுள்ள அந்த பாதன் பார்முழுதும் பாதுகாத்து
வருகையில், எவன் தான் தர்மத்தைத் துறந்து நடப்பான் ; அந்த இக்ஷ-
வாகுருலத்தில் பிறந்த நாமும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதன்பொருட்டு
பாதனுடைய ஆஜ்ஞையை மூன்றிட்டு தர்மத்தைத் துறந்தவர்களை விதி
பின்படி தண்டிப்பதென்று வருகிறோம் ; நீ தர்மத்தைத் துறந்தவனும்,
கிச்செய்யலுடையவனும், தர்மத்தை முன்னமையாகக்கொண்டவனுமாத
லின், நீ இராஜமார்க்கத்திலிருக்கின்றனா ? நீதிப்பியன்றோ இருக்
கின்றனா ?

யாவனொருவன் அவஸ்தையினால் பெண்ணையும், தங்கையையும், தம்பி மனையாளையும் சேருவானோ ? அவனுக்குக் கொலைசெய்வதே சிணுபென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ; இப்பொழுது பரதன் அரசனாகவும், யாங்கள் அவன் கட்டளையின்படி நடப்பவர்களாகவுமிருக்கையில், தர்மத்தைத் துறந்த உன்னை எவ்வண்ணம் உபேகிஷெய்திருப்போம் ; பரதன் துஷ்டர்களைச் சிணுசெய்துகொண்டு உலகத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறான் ; யாங்களும் அவன் கட்டளையை விதியாகக் கொண்டு உன்னைப்போன்றவர்களைத் தண்டிப்பதன்பொருட்டித் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றோம் ; அன்றியிலே, சுககிரீவருக்கும் எமக்கும் ஸகூ-மணனுக்கும் எமக்கும்போல அழியாததோழமைஉண்டாயிற்று ; அப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெய்து இராஜஜியத்தையும், மனைவியையும், உன்னுடன் சோப்பேனென்று பிரதிஜனையும் செய்துகொடுத்திருக்கிறேன் ; ஆதலின், யான் செயத பிரதிஜனையைத் தவிரவேனோ ? ஒருக்காலும் தவிரேன் ; ஆதலின், இது முதலாயுள்ள சிறந்த தர்மமான பல காரணங்களினால் இப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெய்தேன் ; ஆதலின், இதனைத் தருமமெனவே அறிக ; அன்றியிலே, மகாராஜர் எனக்குத் தோழானமையின், அவருக்குச் சத்தருவான நீ எனக்கும் சத்தருவல்லையோ ? இதனாலும் உன்னைக் கொலைசெய்தது ராஜதர்மமே யாகும் ; மனுவினால் கூறப்பட்ட இரணிக் குலோகங்களையும், நீ கேட்டியோ ? அதனைக்கேட்டுணர்வாயாகில், யான் செயதது தர்மமெனவும், உனக்கும் து நற்கதி விளைப்பதெனவும், நன்கு அறிவாய ; பாபம் செய்தவர்கள் ராஜர்களால் செய்யப்பட்ட சிணுசெய்ய யடைந்து, அதனால் பாபம் தீர்த்து, நல்வினை செய்தவர்கள்போலவே நின்மலராகி நற்கதிபெறுவார்கள் ; களவுசெய்தவர்களும் ராஜனால் சிணுசெய்யப்பட்டாலும், விடுவிக்கப்பட்டாலும், பாவத்துரினதும் விடுபடுவார்கள் ; பாபத்திருத்திக்கப்படி ராஜா சிணுசெய்யானாகில், அந்தப் பாபத்தை இவனே அடைவான் ; முற்காலில் ஒரு பெணத்தசன்னியாசி உன்னைப்போலவே கொடிய பாபம் செய்கையில், என் முன்னோர்களாகிய மாந்தாதா இவ்வண்ணமே கொடிய சிணுசெய்திருக்கிறார் ; மற்றும் பல ராஜர்களும், இதரர்களும், உன்னைப்போல கொடிய பாபம் செய்கையில், அப்போதுள்ள நலவேந்தர்கள் அதற்குப் பிராயசசித்தமாகக் கொடிய தண்டனை செய்தார்கள். அதனால் அப்பாவங்களும் தீர்ந்தன ; ஆகையால், நீயும் என்னால் சிணுசெய்யப்பட்டவனாகி பாவம் தீர்ந்து நற்கதிபெறுவாய் ; ஆதலின், தாபமுற்று வருந்தற்க ; அன்றியில், வேறொருகாரணத்தையும் உரைக்கின்றேன் கேளாய ; அதைக் கேட்டபின், சினமும் தயரமும் கொள்ளாய் ; நீ அறியாமையினாலும், இளமையினாலும், என்னை இகழ்த்தற்கு நான் சிறிதும் சினமுறுகின்றிலேன் ;—

వాగురాభిశ్చపాతైశ్చ కూటైశ్చవివిధేనఃకారాః
 ప్రీతిశ్చన్నాశ్చదృశ్యాశ్చ గృహ్లాన్తిసంబలభూమ్యుగాః॥
 ప్రథావితాతావావిత్రస్తా విసంబ్ధాంశ్చాపినిష్ఠితా
 ప్రమత్తానప్రమత్తా వానరామాంసార్థినోభృశం॥
 విధ్యప్రివిముఖాంశ్చాపి నచదోషోత్రవిద్యతే
 యాన్తిరాజహయశ్చాత్ర మృగయాన్తర్కహోవిదాః॥

வாகுராபிசபாஸைச்ச சுடைச்சவிவிதைநராஃ

பரிசுசெனஞ்செதருசயர்சச கருஹணநதிஸுபகூனமருகாண்.

பரதாவிதான பாவிதரஸ்தான விஸரபதாமசசாபிநிஷ்டிதான

பரமததாநபரமததானவா நராமாமஸாத்ததிருப்பருசம்.

விதயநதிவிமுகாணசாபி கசதோஷோதரவிதயதே

யாநதிராஜாஷ்யசசாதர மருகயாநதர்மகோவிதாஃ.

மனிதர்கள் மறைந்தாவது, எதிரிலாவது இருந்து வலைகளினாலும், கயிறுகளினாலும், மற்றும் பறபல கபடச்செயல்களினாலும், பல்வகை விலங்குகளையும் பிடிக்கிறார்கள். அவைகள் ஒழிக்கொண்டிருந்தாலும், அச்சமுற்றிருந்தாலும், நம்பி உட்கார்ந்திருந்தாலும், ஊக்கமுற்றிருந்தாலும், ஊக்கமற்றிருந்தாலும், யாராமல் பராக்காயிருந்தாலும், மாமிசத்திற்காகவாவது, வேடிக்கையாகவாவது, அவைகளைக் கொலை செய்கிறார்கள். இது இராஜர்களுக்குத்தவருமேயன்றிக் குற்றமாகிறதில்லை; தர்மமுணர்ந்த பறபல ராஜரீஷிகளும், இவ்வண்ணம் வேட்டையாடி இருக்கிறார்கள். ஆகையால், யான் உன்னைக் கணையிலை அடித்தேன்; நீ என்னுடன் போய்செய்யாவிடினும், பிறருடன் போர்செய்துகொண்டிருந்தாலும், நீ குரங்கேயாதலின், உன்னை எவ்வகையிலும் கொலைசெய்தது குற்றமே ஆகாது; ராஜர்கள் பிறர்க்கரிய தர்மத்தையும், இவ்வாழ்க்கையையும், இன்பத்தையும் கொடுப்பவர்களாதலின், அவர்களைப் பிடிப்பதும், இகழ்வதும், அவர் கட்டளையைத் தவிர்ப்பதும், பரிசுரீட்சை மொழிகளை மொழிவதும், தகுதியற்றது; தேவர்களே இராஜர்களாகப் பூலோகத்தில் அவதாரம் செய்திருக்கிறார்களல்லவோ? இவ்வண்ணம் யான் தொல்லையாயுள்ள தருமத்தில் ஊக்கக்கொண்டு தருமப்பிரகாரம் செய்த என்னை நீ மாத்திரம் தருமத்தை யறியாமல் சினத்தையே மேற் கொண்டிவ்வண்ணம் இகழ்ந்தனையேயன்றி, வேறில்லை; என்றிவ்வண்ணம் பெருமான அருளிச்செய்த வாக்கியங்களை முற்றுஞ்செய்யுந்து ள்காராய்ந்து பெருமாள்மீது சிறிதும் தருமக்குறைவைக்காணாமல் அறியாமையினால் இவ்வண்ணம் பெருமான இகழ்ந்தகா செய்ந்து

தேனேயென்று மனம் வருந்திப் பெருமானே நோக்கிக் கைகூப்பிக் கேட
டருளீர் புருஷோத்தமரோ—

యత్స్వమాత్మనరశ్రేష్ఠ తదేవం నాశ్రసంశయః
ప్రతిపక్షః ప్రకృష్టేహి నాపకృష్టశక్తుయోః॥

யதவமாததநரசரோஷ்டட ததேவம்நாதரஸமசய;
பாதிவகதுமபாகருஷ்டேஹி நாபகருஷ்டஸைதசகனுயாத.

தேவர் அருளிச்செய்த வாக்கியங்கள் தேவர் அருளிச்செய்தபடி
தருமங்களே யாகின்றன; இவ்விஷயத்தில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை;
உயர்தவாகளிடத்தில் தாழ்ந்தவன் தகுந்த பதிலுரைசெய்ய வல்லவனாகு
வானே? ஒருபொழுதுமாகான்; ஆகவின, அடியேன் முன்பு, தேவர்
விஷயத்தில் அறியாமையினாலே அயுத்தமாகவும், தருமமறததாகவும்,
பிரியமல்லாததாகவும், தேவரை இகழ்ந்துரைத்தேன்; அந்த அபாரதத்தை
யும் பொறுத்து உகந்தருள்க; தேவர் தத்துவங்களை யுணமையாக
அறிந்தவரும், உலகங்களுக்கு இதஞ்செய்யவருமாதலின், தேவருடைய
புத்தி ஒருவன் செய்த பாவங்களை யறிந்து அதற்குத்தக்கபடி சின்கூ
செய்வதில் தெளிவுற்றிருக்கின்றது; அருளாழியம்மானே! இவ்வண்ணம்
நற்செயல்களைத் துறந்தும், தீசெயல்களைப் புரிந்தும் கெட்டழிந்த
அடியேனுடைய அபாரதங்களைப் பொறுத்தருளினேனென்று அன்பு
கூர்ந்து அருளிச்செய்து அடியேனுடைய அசசத்தைத்தீர்த்து அடியே
னைப் பாதுகாத்தருள்க; சுவாமி தீனதயானு! நான் இறந்துவிடுகிறேனே
என்று என்னைக்குறித்தும், இனிய மனைவியான தாரையைக்குறித்தும்,
அன்புள்ள பந்துக்களைக்குறித்தும் சோகமுற்றிலேன்; மிக்க நற்குண
முடையவனும், பொன்னாசெய்த தோளவளைகளை யுடையவனுமாகிய
அங்கதனைக்குறித்தே மிகவும் சோகத்தை அடைகிறேன்; அவன் என்னைக்
காணாமல் பிறப்புமுதல் அருமையாக வளர்க்கப்பட்டமையின், மிகவும்
சோகமடைந்து நீர்வற்றிய தடாகம்போல் கிலர்ந்து வருந்தவானன்றோ?
அவன் இளமையுடையவனும், துல்களைக் கற்குமையின் நிலையுறாத புத்தி
யுடையவனும், ஒரே புத்திரனுமாகையாலு, அவனைத் தேவர் பாதுகாத்து
அளித்தருளல்வேண்டும்; சுக்கிரீவனிடத்துப்போலவே அவனிடத்திலும்
சரியான அருள்செய்து அகலித்தலவேண்டும்; தேவரோ ஒன்றைச்செய்வ
தற்கும், தடுப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும், காப்பதற்கும் வல்லவர்;
புரீபாதாழ்வானிடத்திலும், இளையபெருமாளிடத்திலும், சுக்கிரீவனிடத்
திலும், தேவர்க்கு எவ்வளவு அருளுளதோ! அவ்வளவு அருள் அங்கத
னிடத்திலும் வைத்தருள்க; என்மீதுள்ள பகையினால் சுக்கிரீவன் தாரை
யை வருத்தாமலிருக்குமாறு பாதுகாத்தருள்க; தேவருடைய அனுக்கிர
கத்திற்குப் பாத்திரனாகித் தேவருடைய திருவுள்ளத்திற்கு இசைந்தபடி

இருப்பவர்களே அரசாக்கிசெய்யத்தக்கவர்களாவார்கள்; தேவரீரை எதிர்ப் பவர்கள் நெடுங்காலம் வாழார்களென்பதை அடியேன் அறிவேனாகிலும், தேவரீர் திருக்கையினால் கொலைசெய்யப்பட்டு நற்கதி பெறவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண்டே தாரை பலவாறாகத் தடைசெய்யினும் கேளாமல் வந்து சுக்கிரீவனுடனே போர்செய்தேன்; எனது இவ்வலர்ணம் வேண்டி உரைசெய்து ஆயுளமானும் காலங்கிட்டினமையின், மொழி வதற்குத் திறமையின்றி, பேசாதிருந்தனன். பெருமானும் அப்பொழுது அவனை நோக்கிக் கேளாய வானரர் கோமானே! நீ அங்கதன்விஷயமாகச் சோகமுற்றக; எம்மையும் தர்மமனரிக் கொலைசெய்தோமென்று எண்ணற்க; நீயும் இறந்துவிடுகிறேனெனென்று துஞ்சற்க; உன்னுடைய பாபத்தைப்போக்கி உன்னை நற்கதி அடைவிப்பதன்பொருட்டே நாம மஹாசாஜருடனே தோழமைகொண்டு பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்து அவ்வணணம் உன்னைக் கொலைசெய்தோம்; யாவனொருவன் தக்கபடி சினைக்கூ செய்கிறானோ! யாவனொருவன் தக்கபடி சினைக்கூசெய்யப்படுகின்றனனோ! அவ்விருவரும் நற்கதி பெறுவார்களே யன்றி, அழியார்கள்; ஆதலின், நீயும் எம்மால சினைக்கூசெய்யப்பட்டவனாகிப் பாவந்தீராகது நல்வழிபெற்று பெருவீரம் பெறுவாய்; ஆதலின், துன்பத்தையும், மோகத்தையும், அச்சத்தையும் தீர்த்து மகிழ்க; தெய்வத்தை மீறி நடப்பதற்கு உன்னால் முடியுமோ? ஆதலின், தெய்வச்செயலினால் நோர்த இவ்விஷயத்தில சிந்தையுற்றக; அங்கதன் உன்னிடத்திலபோலவே சுக்கிரீவனிடத்திலும், என்னிடத்திலும், அன்பும் பகதியும்கொண்டு நடப்பானென்பதில் சந்தேகமில்லை; என்று இனிமைவாகவும், தர்மமாகவும் அருளிச்செய்து தேற்றியருளினா, வாலியும் பெருமான அருளிச்செய்த மதுரமான வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, அடியார்க்கினியராகிய ஸ்ரீராமா! பாணத்தினால் அடிபட்டு மதியயங்கித் தேவரை அடியேன பலவகையாக இகழ்ந்துதாதுப பெரும்பாலி ஆயினேன்; இந்த அபராதத்திற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வகையின்மையால், இதனைத் தேவர் பொறுத்து அடியேனை ரக்ஷித்தருளலவேண்டுமென்று பலவாறாக வேண்டினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

மூன்றாம்.

பதினெழுவது சருக்கத்தில் வாலிகேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் இாத சருக்கத்தில் பெருமானே சமாதானம் அருளிச்செய்தவிட்டமையின், நாம் கூறவேண்டிய தொன்மையிலது; பெருமான் வாலியை எதிரில் வந்த ஏன கொலைசெய்துவிடுவான், பெருமானே வாலி கான்பானுகில், பெருமான் தாடகை ஸ்பாகு மாரீசன் விராதன் கபந்தன் கரணசுருதி ராக்ஷஸர்கள் முதலானோர்களைக் கொலைசெய்தாரென்பதையும், சிவன இவ்வு முறித்தாரென்பதையும், பரசுராமனையும் வெற்றிகொண்டாரென்பதை

பத் தொன்பதாவதுசருக்கம்.

வாலி இறந்ததைக்கேட்டுத் தாரா அவகதனுடன் அங்கோடி வந்தது.

அந்த வானராகோமானுள் வாலியும் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தகுமென உணர்ந்து மகாராஜா எய்த கலலுகளி னாலும், மரங்களினாலும் அடிபட்டு ஸ்ரீராமபாணத்தாலும் வருந்தி உயிர் மாறும் தருணத்திலு மோற்றமடைந்தனன். தாராயும் அந்தப்பறத்திலிரு ந்து பெருமாளையத் பாணத்தினால் வாலி இறந்தனனெனக்கேட்டுக் கூடுவ ன்று கறடி பெயர்மிடங்கி பள்ளையுடன் வீராவாக விழுந்து அம்மலைக் குகையினின்றும் ஓடி வந்தனன். அங்குள்ள அங்கதனுடைய பரிவாரங் களும் அங்கே விலலும் கண்ணியம் கையிலேந்திப் பெருமாள் எழுந்தருளி யிருப்பதைக்கண்டி அச்சங்கொண்டு ஓடின || யுகத்தலைவன் இறக்கையில் அச்சங்கொண்டு ஓடுகிற மறமுள்ள யானைகளைப்போல ஓடி வருகிற அந்த வானராகளைத் தாரா கணம் அவர்களை நோக்கி, சூரர்களே ! வானரார் கோமானுள் வாஸ்கு நீங்கள் பூனசெல்லத்தக்கவர்களாகியும் ஏன் அச்சம் கொண்டு ஓடுகின்றீர்கள் ; மண்ணாசையினால் சுக்கிரீவன் கொடிய ராம னைக்கொண்டு கூரிய பாணங்களை எய்வித்து என்னுயகளைக் கொன்ற னானோ ? ஆயினும், அதனால் நீங்கள் அஞ்சுவதேனென்று வினாவினா, அவ்வானரர்களும் அவவாக்கியத்தைக்கேட்டுத் தாரையைநோக்கி, அம்மா ராணி ! நீ மகனுடன் பிழைத்துத் திரும்பிச் செல்லீர் ; அருமையான அங்கதனையும் பாதுகாத்தருளீர் ; நமனே ராமனாக வந்து வாலியைக் கொலைசெய்தனன். வாலி சுக்கிரீவனால் போடப்பட்ட கல்லுகளையும், மரங்களையும் தடுத்து அடித்தும், வச்சிரம்போன்ற ராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்தனர். இத்திரனாகு நிகரான நம வேந்தர் அடிபட்டு

யுங் கேட்டிருக்கின்றமையின், அவரைக்கண்டதின் அவருடைய தோள்வலிக் கு அஞ்சித் தஞ்சமென வந்ததையுத்தவியாண்டு பின்பு, தஞ்சமடைந்தவர்களைக் கொலை செய்க்கடாமையின், தூலியைக் கொலைசெய்யவேண்டித் தாம செய்த பாதிக்ளை பொய்யாக்கியும்; இவ்வண்ணம் எண்ணக்கொண்டே பெருமாள் மறைந்த வாலியை பிடித்தருளினபோயன்றி, வேறில்லை; வாலியுடன் எதிராகின்ற போசெய்பவர்க ளுடைய பதைத்தல் பாதி முறையே வாலியைச் சேர்ந்த விடுகிறதென்று வாலிக் கு இந்நிரன் வரமளித்தபு பொண்ணாலை வெடுத்திருக்கின்றமையின், பெருமாளும் வாலி க்கெதிராகப் போசெய்தால் பலங்குறைந்த தோல்வி யுறவாராதலின், மறைந்தபுத் தாரைன்று சிலர் சொல்லுவார்கள் ; அது சரியன்று. நெடுநேரம் போசெய்யப்பெ பங்குமுறையுமே யன்றி, முதன் முதலில் குறையாதாதலின், முதலிலேதானே ஒரு கணியைத்தொடுத்து அவனைக் கொலைசெய்தவிடனாகுமன்றோ ! மஹாராஜரும் நெடு நேரம் போசெய்தப்பின்பே பலங்குறைந்த வருத்தினபோயன்றி, முதலில் வருத்தி விட்டோர் ஆதலின், நாம் உரைசெய்ததே சரியென வுணாக.

விழுதையில், மற்றுள்ள சேனைகள் யாவும் அச்சங்கொண்டு நூற்றிசைகளிலும் திரிந்தலைகின்றன; ஆதலின், கோபுரவாயலகளைக் காவலகளை வைத்து அங்கத்தனாகுப பட்டாபிஷேகஞ் செயவித்தருளீர்; வானரர்கள் எல்லோரும் அங்கத்தனையே வேந்தரெனப் பணிவார்கள்; உமக்கு இந்த கிஷ்கிந்தையில் இருப்பதற்கு மனமிலதாயினும், வேறு அரணுளத் துடம் தேடிச் செல்லுவோம் || முன்பு, வாலியினால் தூர்த்தப்பட்ட சுக்கிரீ வாதகனிதத்துநின்றும் நமக்கு இங்கு மிகவும் பயமுளது; என்று உலா தனாகள். தாரா அம்மொழிகளைக்கேட்டு அதற்கு உடன்படாமல் அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே! வானர்சிமானுன மிகச் சிறந்த ஈன கணவன் இறந்தபின்னா, எனக்கு அங்கத்தனாலாயினும், ராஜ்ஜியத்தினாலாயினும், என் உயிரினாலாயினும் யாது பயன்; ஸ்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்த பிராணநாதனுடைய பாத்தமுலத்தையே போய்ச் சேருவேன்; என்று உலாத்துவிட்டுத் துன்புறுக்க கூவி அழுதுகொண்டு தலையிலுமா மார்பிலும், கைகளால் அடித்துக்கொண்டு வினாவாக ஓடிவந்து சிறந்த தானவாகையும் அடிப்பவனும், உயர்ந்த மலைகளையும் பேர்ப்பவனும், பெருங்காற்றினால் மோதப்பட்ட மகாமேகம்போலக் காஜ்ஜிப்பவனும், இத்திரானுகு நிகரான பராக்கிரமமுடையவனுமாகிய தன பாத்நா ஸ்ரீராம பாணத்தினால் அடிபட்டு உபொழிந்தொழிந்த மேகம்போலவும், புலியினால் வசைதப்பி அடிபட்டு விழுந்த ஆண்சிங்கம்போலவும், ராலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டும், சூனிகை நாட்டியும், தீண்ணை கடடியுமழகாயுள்ள தோரணவாயில் அடங்கியிருந்த பாம்பைப் பிடிப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய திருவடியினால் இடித்துத் தள்ளப்பட்டாப்போலவும், சாயந்து படுத் தருகக்கண்டு சிறந்த கோதண்டத்தை ஊன்றிக் கொண்டு நின்ற கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமாளையும், இனையபெருமாளையும், மகாராஜனாயும் தாண்டி வாலியைக்கிட்டிச் சோகத்தினால் மனங்கலங்கித் தரையில் வீழ்ந்து மோகமடைந்து மீளவும் துயிலுணர்ந்த பெண்போலெழுந்து பிராணநாதாவென்று கூவி யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்ட பதியை நோக்கிப் புலம்பி அழுதனன். மஹாராஜர் தாரா இவ்வண்ணம் அழுவதையும், அங்கதன் வந்து தழுங்கி நிற்பதையுங்கண்டு தாழும் மிகவும் துயரமடைந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது சருககம்

முற்றிநீறு.

இருபதாவதுசூக்தம்.

தாரா புலம்பியழுதது

இவ்வண்ணம் பெருமானுடைய கோதண்டத்தினின்றும் புறப்பட்டதும், ஆயுளை மாயப்பதுமாகிய கிணை பொன்றினாலே அடிபட்டித் தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற வாலியை முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாராகண்ணுற்று வினாவாகக்கிடீ யவனை யணைந்துகொண்டு மதல்கொண்ட யானை போன்றவனும், மஹேந்திரமலைக்கு நிகரானவனுமாகிய அந்த வாலியின் குணங்களை நினைந்து மிகவுந் துயரங்கொண்டு கூவு யழுது புலம்பலுற்றனன. என பிராணநாதரோ ! போரில் பகைவாமேல் கொடுமையுடையோரோ ! மிகச் சிறந்த தோளவலி யுடையோரோ ! சிறந்த வீரமுடையோரோ ! வானரர் கோமானே ! மிகவும் சோகக்கடலில் முழுகினவளும், தேவரிடத்திலுள்ள நறகுணங்களுையே கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தவளுமாகிய என்னுடன் இப்பொழுது என இனியமொழி மொழிகின்றிலீர்; வலிமுகா சீமானே ! எழுந்திருந்தருள்க; சிறந்த பஞ்சனை மெத்தனையில் படுத்தருள்க; தேவாபோன்ற சிறந்த வேந்தர்கள் இவ்வண்ணம் தரையில் துன்பமுடைய படுத்திருப்பார்களோ ? தேவர்களு என்னை விட இப்பார்மடங்கையே மனத்துக்கினிய மனையாள்போலும், இப்போழுது உயிரமாயந்தும், என்னேததறந்து இப்பாாமகளை யங்கங்களினால் தழுவிக்கொண்டு படுத்திருக்கின்றீரல்லீரோ ? மிகவும் வீரராகிய என் பிராணநாதரோ ! தேவர் நலவினையினாலே விண்ணுலகினில் இந்தக் கிஷ்கிந்தைபோன்ற சிறந்த மறஞ்ஞருபட்டணத்தைப் படைத்திருக்கின்றீர் போலும், ஆதலாலேதான மிகவும் இனிய இந்தக் கிஷ்கிந்தையைத் துறந்து விட்டீர்; எங்கெங்கு இடங்களில் தேன்பொழியும் பூஞ்சோலைகளில் என்களுடன் கூடித் குலாவி இனிப்புற்றீரோ ? அந்தந்த இடங்களுக்கெல்லாம் தேவரால் அழிவு நேர்ந்தது; தேவா இவ்வண்ணம் ஆயுளமாண்டபுரிந்தமையின், யான் ஆசையும், ஆனந்தமும் குன்றிச் சோகக்கடலில் முழுகினேனாந்தோ ? என்னுடைய இந்த இதயம் கலலிதும் கடினமானது போலும், என பிராணனாதனை நோக்கி ஆயுளமாண்டிருக்கையிலும், இந்த இதயம் ஆயிரஞ்சிதறுண்டபுரிந்திலதன்றோ !—

வானரர் கோமானே ! தேவர் முன்னே மஹாராஜருடைய பத்தினி புகழ் நுமையையும் அபகரித்துக்கொண்டீர்; அந்த மஹாராஜரையும் வெருட்டினீர்; அந்தத் தீசசெயலின்பலம் இப்போழுது தேவரால் அடையப்பட்டது; தேவருக்கு நன்மையையே கோருகின்ற என்னையும் அறிவாமையாலும், மோகத்தினாலும் இகழ்ந்து நிராகரித்தீர்; யான் தேவருக்கு இதத்தைக் கோரியே இப்போழுது போர் செயற்க என்று தகைத்தேன்.

இனியருபயௌவனங்களினாலும், காமதூல பயிற்சியாலும் செருக்குற்ற தெய்வப்பொதுமடந்தையர்களைச்சேர்ந்து மகிழ்விரப்போலும், இக்காலம் தேவருடைய ஆயுளை மாய்க்குங்காலந்தானபோலும், இல்லாவிடின் இந்த ஸுக்கிரீவனுக்கு வசமாகி இப்படி யழிந்திப்பிரோ? இதுவரையிலும் யான் தேவராலே சிறிதுந் துன்பமின்றி வளர்க்கப்பட்டமையின், இனிகைம்பெண்ணுக்கி நாதனின்றித் துன்பக்கடலில் முழுகி வாழநான் எவ்வண்ணம் போக்குவேன, இவ்வாறு தேவரும் வானேறிச் சிறைப்பதுன சுக்கிரீவனும் பகைகொண்டு சினமுற்றிருக்கையில், துயரமென்பதையே அறியாமல் இதுவரையிலும் வளர்த்துச் சோடபபட்ட அங்கதன் இனி எப்பாமி படுவானோ? அறிகின்றிலேன; அந்தோ! என்னுடைய பிரிய முள்ள பர்த்தாவே! தேவர் மீளாப பிரயாணம் புறப்பட்டமையின், தேவருடைய இந்தப் பெறலரும் புதல்வனைக் கணகுளிரக்கண்டு தழுவியுச்சி மோந்து இகமுனாததுத தேற்றி யருள்க; இந்த ஸ்ரீராமன் தேவராயும் கொலைசெய்தமையின், யாவரும் வியப்புறத்தக்கவனாயினா; சுக்கிரீவன் பொருட்டுச் செயத பிரதிஜைனையுந் தீர்த்துக்கொண்டனர் என்றிவ்வண்ணம் பதியை நோக்கிப் புலம்பி யங்கதனை நோக்கி, அடா என கண்மணியே! தந்தையைக் கண்ணாககானாய். இனி நீ தந்தையைக்காண்பதரிதாரும்; என்று புலம்பி மஹாராஜனாயும் நோக்கி, மைத்தனனோ! நீரினி மனங்குளிராக; நுமையையும் பெற்று மகிழ்க, இனி யசசத தீர்த்தாசாக்ஷி செய்க; உம்முடைய அண்ணனா வானேறிவிட்டனரல்லரோ! என்று புலம்பி மறுபடியும் பாத்தாவை நோக்கி, என்னுயிர்க்காவலரே! யானிவ்வண்ணம் புலம்பி யழுகையிலும் என்னுடன் மாறற முனாககின்றிலீனோன; தேவருடைய மனைவியர்கள யாவரும் இங்குவந்து புலம்புகின்றனாகள கண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரா புலம்பிய புலம்பலைக்கேட்டு மறுமுள்ள வாலியின் ஸ்ரீவித்யர்களும் அங்கதனைத் தழுவிக் கொண்டு கூடுவென்று கூவியமுதனர்கள, மீளவும் தாரா வாலியை நோக்கி, என் பிராணநாதரோ! தேவருக்கு மிகவும் இனியனான இந்த அங்கதருமா ரனை விட்டு விட்டு இவ்வண்ணம் நெடுந்தூரம் மீளாமல் செல்லல் தருமோ? யானுயினும், அங்கதனாயினும், தேவா விஷயத்தில் யாதேனும் பிழை செய்தேமோ! ஏன இவ்வண்ணம் எம்மைத் துறந்து செல்லுகின்றீர், ஒருக்கால யான் அறியாமல் பிழைசெய்திருப்பேனாயினும், அதனைப் பொறுத்தருள்க; தேவர் திருவடியிணையைத் தலைவணங்கித்தொழுவேன்; என்றிவ்வண்ணம் மறுபடியும் சக்களத்திக்குடன் கூடிப் புலம்பி வாலியின் சமீபத்திலேதானே பிராயோபவேசம்பண்ணி இறப்பேனென நிச்சயம் கொண்டனர்.

சுக்கிரீவராகஸ்தத்தில் இருபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பிராயோபவேசஞ்செய்த தானாயைச் சிறியதிருவடி

இனியமொழிகளினாலே தேற்றியது.

தாரா இவவண்ணம் உறுதிக்கொண்டு விண்ணினின்றும் நழுவி விழந்த விண்மீனபோலத் தரையில்விழந்து படுத்திருக்கையில், சிறிய திருவடி கண்டு அருகில வந்து அவளை நோக்கிக் கேள்வி அம்மா !—

கூடநீக்ஷயஞ்சுபந்தம் சூக்யஞ்சுபந்தம்
 உபயுக்தஞ்சுபந்தம் சூக்யஞ்சுபந்தம்
 சூக்யஞ்சுபந்தம் சூக்யஞ்சுபந்தம்
 சூக்யஞ்சுபந்தம் சூக்யஞ்சுபந்தம்

குணதோஷகருதருசந்தஸ ஸவகாமபலஹேதுகம்
 அவயவாஸதவாபநாதி ஸாவமபதோதயசபாசபம
 சோசயாசோசலிகமசோசயம தீநநஜிநாகமபலே
 கலயகோவாறுசோசயோஸதி தேஹேஸமின்புதபுதோபமே.

எல்லா உயிரகளும அநிந்தாவது அறியாமலாவது செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இம்மையிலும் வாழ்ந்து இறந்த பின்பும், அக்கருமம் நரின் பலனை மறமையிலும் அடைபிறர்கள். ஆதலின், ஒருவன் இறப்பது, உறப்பதும், வாழ்வதும், தத்தம் முன்வினைகளினால் வாயப்பதே யன்றி, வேறொருவராலும் நோதது. ஆதலின், வாஸ்யை ஸுககீவனே கொலை செய்கனென எண்ணற்க; இவர் நிமித்தமாகத்திரமேயன்றி, வாலி தன் முன்வினையாலேதானே இறந்தனர். ஆதலின், அவாபொருட்டு நீர துன்புறுவதும் சரியன்று; நாம் எவவண்ணம் நங்கதியடைவோமென்று உமமை நீரே சோகித்துக்கொள்ளவேண்டுமேயன்றி, மறறவனைகருதித்து நீர் சோகமுறுகின்றீர்; கடையேறும் வழி யறியாமல் நீரே தீனமடைய வேண்டி யிடு வாய்ல, திறமையற்ற நீர் மறறவனைகருதித்து அருள் செய்வது; யாக்கை எவன் சோகிக்கத்தக்கவனுள்ளனன; ஒருவர்க்கும் ஒருவனும் இலன், எல்லோர்க்கும் இந்த யாககை நீரினெழுங்குயிரிதோல் சஞ்சலமே யன்றோ? அன்றியே, நீர் மகட்பேறு அற்றவராயின், இவ வண்ணம் துன்புறுவது தரும், இந்த அங்கதகுமானே நீர் பாதுகாத் தணிததல் வேணமென்றோ? இனி இவனுக்கு வாழ்நாள்களில் இதமுறும் படி கனகாராயந்து மனந்தேர்த்தெழுந்திரீர்; எல்லாவுயிர்களும் பிறப்பதும்

இறப்பதும் பிழைப்பதும் நிலையற்றனவென ஹ்ரீர் அறிந்திலீரோ? ஆதலின், அறிந்தவாகா இம்மையில் நலம் விளைவதென நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமெய்ன்றித் துயருறுவது நலமற்பது ; இந்த வாலியையே அடித்து பதினாயிரம், லக்ஷம், கோடி, நூறுகோடி, என்று மேனமேலுமுயர்ந்த கணக் குடையதும், கணக்கிறாததுமாகிய பறபல பிரிவாயுள்ள வானரசேனையா பிழைத்தனர்கா அததனமையராகிய வாலி தம்முனவீனையின்படி வானே றினராதலின், அவாபொருட்டு ஏன் துயருட்கினறீர், அன்றியிலே, இவர் நியாயமாகவே அரசாக்கி செய்தாலும், னாமதானங்களிலும் பொறுமை யிலும் ஆவன உடையவருமாகலின், நலவீனையினா பெறும் பொன்னாடு சோந்து மகிழ்வார ; ஆதலினால், இவாபொருட்டுத் துயருற்றும் இவருள்ள வானரசேனையா, இந்த அங்கதகுமாரமும், ஆகக் கிஷ்கிந்தா ஆயமும் உம்முடைய அதினமேயாகும், ஆதலின், இந்த சோகததையும், ஸந்தா பத்தையும் கூறந்து மகிழ்க ; உமமால் கட்டளையிடப்பட்டு இந்த அங்கத குமாரரும் அரசாக்கிச் செய்யக்கடவா ; உலகினில யாவரும் மக்கடபேற்றி னைக் கோருவது தாமிறாதபினனா, னமக்குத் தடபபண்ப முத்தலானவை செய்வதனபொருட்டே யன்றோ ? இப்போது செய்யவேண்டிய காரியமும் உம்முடைய கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைக்கரியமே யன்றோ? ஆதலின், இப்பொழுது வேந்தாபொருட்டிச் செய்யவேண்டும் கருமங்களை அயக்கருமாரனைக்கொண்டு செயவிக்கக்கடவீர், இக்காலத்தின்று இதுவே தருமன்றி, இவ்வவண்ணம் துன்புற்று வருந்துவது தகாது, வானரா கோமானான வாலிக்கு தஹணஸம்ஸ்காரஞ் செயவித்தபு பின்பு, அங்கத குமாரனுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்விடுக்கக்கடவீர், பின்பு, கிங்காளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குமாரனைக்கணனுறுமுடி சோகந்தணிந்து மெய்யீர் ; என றிவ்வவண்ணம் இனியமொழிகளை மொழிந்து தானாயத்தேற்றினா, தானா யதுகேட்டிம பாத்தாவின் சோகத்தினாலே மிகவும் வருந்தி எதிரில நிற் கின்ற சிறியதிறுவடியை நோக்கிக் கேளீர் மாருதி ! அங்கதன்போன்ற ஆயிரம் பன்னைகளைக் காண்பதைவிட வானரர் சீமானான என்னாயகர் திரு மேனியைத் தழவி மகிழ்நதிறுப்பதே மிகச் சிறந்தது ; அன்றியிலே, இப் பொழுது என் பர்த்தாவுக்கு ஸம்ஸகாரம் செயவிப்பதற்காவது, அங்கத னுக்கு அபிஷேகஞ்செய்விப்பதற்காவது, யான் உரியளவேன் ; அங்கத னுக்குச் சிறற்ப்பனாகிய மஹாராஜரே ! இனி நடக்கவேண்டிய காரியங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகர் ; அங்கதனைக்குறித்தது நீர் இவ்வண்ணம் எண்ணக, தந்தையற்ற மகனுக்குச் சிறப்பபனே படுத்துவாருவானல்லது,

தாய பந்துவாகாள்; எனக்கு என கணவரைச்சேர்ந்து செல்வதையிட
இம்மைபிலாவது, மறுமையிலாவது, நலந்தருவது வேறென்றுமில்லை;
ஆதலின், பகைவருடன் போர்ந்திறந்த என் பிராணநாதா படுத்திருக்கின்ற
இவ்விடத்திலேதானே படுத்திறப்பது எனக்கு மிகவுந் தகுந்தது; என்று
மொழிந்து வருந்தினாள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றியது.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

வாலி மூசசைதெளிந்து மஹாராஜா அங்கதன் இவர்களுடன்

மேலே நடக்கவேண்டிய விதத்தை யுரையெய்து அவ

வண்ணமே செய்யும்படி வேண்டினது

பின்பு, வாலி மூசசைதெளிந்து அங்கதருமாறுகுகெதிராகத் தனக்
கெதிரில் வினற மஹாராஜனா முதன் முதல் பார்த்து அயனா நோக்கிக்
கேளடாபுடையான தீமைமைய வினைக்கததக்க தீவினையினாலே மதிமயங்
கிச் செருகமுமுறு உளனுடைய பாரியையையும் அபகரித்துக்கொண்டு
உன்னையும் வெருட்டினேன்; ஆதலின், அப்பகையை என்மேல்கொண்டு
என்னைத் தீயோனென்று எண்ணி இகழற்க, தலைவி யாவளாயும்தான்
செலலும் வழியிலேதானே பற்றி இழுகுகின்றதன்றோ? உனக்கும் எனக்கும்
ஒரே காலத்தில் கூடி இன்புறும்படி, ஸ்ரீமந்தாராயணன் ஸங்கற்பித்திலனென
வெண்ணுகிறேன்; அடா சுக்கிரீவா! ஆகையாலேதான் எனக்கு அவ்வண்
ணம் மதிமயங்கித் தீசெயல புரிந்தேன்; தலைவிரியைத் தவிர்ப்பது
ஒருவராலும் முடியாதன்றோ? இனி நீ தாமஸஞ்செய்யாமல் இப்போழ்தே
'அபிஷேகம்பூண்டு இந்த வானரர்களெல்லோர்க்கும் ராஜ்ஜி யாசாசுபி
செய்க; யான் இப்போழ்தே யமகாமராஜன் உடனமடோங்கின்றேனென்
றெண்ணுக; இப்போழ்தே உயிரையும், வாலி யொருவராலும் கொலை
செய்யப்படாநென்னும் புகழையுந்தறந்து செல்லுகின்றேன்; இக்கால
மீதே யாது சொன்னவண்ணம் செயலதென்பது அருமை; ஆயினும்,
என்மீது அன்புவைத்து இவ்வண்ணமே உட்கடவை எனனருமைக்
கூழந்தையான இந்த அங்கதன் இன்புறும்படி நீயவனும், இதுகாறும்
தூள்பெய்தவதை யறியாதவனும், இவன் உட்கடவை, நல்லறிவினால்

மெரியோனுமாகியும், இப்போழ்த தூனபுற்றுத் தரையில் வீழ்ந்து வந்து
கின்றனன் பாராய்; இந்த என்னுயிரினும் பிரியமுடைய பூமமகன் ஐயோ!
என்னை நின்றது வருந்தாவண்ணம் உன்மகனாக எண்ணிப் பாதுகாத்தனிக
கக்கடவை. இனி நீயே இவனுக்கு வேண்டியவைகளை யளிப்பவனும்,
பாதுகாப்பவனும், அச்சமநேருவகால் அச்சத்தைத்தீர்ப்பவனுமாகின்றனை;
யானிறந்தபின், நீ தவிர வேறொருத்தருமில்லா அன்றோ? அன்றியிலே,
தாராகுமாரனான இந்த அவகதன் உனக்கு நிகரான பல பராக் சமமுடையோ
யோனாதலின், அரசகர்களுடன் போசெய்யுங்காலையில் முன்னின்று போரா
செய்வான்; பெளவனமுடைய இம்மைந்தன் போரகனததில் உயரமாக
னென்பதற்குத் தக்கபடியே பறபல செயல்களையும் செய்வான், ஐயோ
ஊஷேணன் மகளாகிய தாஸாயும் மேலவனையும் நன்மை தீமைகளை
பாராயந்தறிவதில் மிகவும் துட்பமான ஈனமறி யுடையவளாதலன், இவளா
எந்தச்செயலை நன்கென்று மொழிவனோ? அச்செயலை ஓயமுறாமல் வினா
வாகச்செய்க; எதனைத் தீக்கென்று விளக்குகின்றனனோ? அச்செயலை யொ
ருகாலையிலுஞ்செய்யு, இவளா அரசாபாது போந்த விஷயம் ஒருக்காலும்
மாறுபட்டதில்லை, சகலவா துன்புடைய காரியங்களைப்போ, தடை
யினறி வினாவாகச்செய்க, நீ செய்யாபாடில், பாவமும் சேரும், பெரு
மானுளு சீறி யுனக்குத் தீமை செயத்ருவாவா, யான் கழுத்திலணர்ந்திருக்
கின்ற இந்தப் பொன்மலாமாலையை யான் இறப்பதன்பு ன்னமே கழறி
யுன்சுமுத்திலணநதுகொங்க, யானிறா சீனனா, இங்லுள்ள சிறந்த
திவ்விய காந்தி யழிந்துவிடுமென்று மொழிந்தனன் மஹாராஜரும் தமை
யன் இவவண்ணமுனாசெய்த வாககித்ததைக்கேட்டி அவன்மீதுள்ள கினந்
தணிந்து மகிழ்வுருளிக் சோகம் அதிகரித்து ராகுண்ணல் படிக்கப்பட்ட
முழுமதிபோல ஒளியிருந்து சாந்யடைந்து அம்மொழிகளையெல்லாம் நல
மெனவே உடன்பட்டி வாலயின அறமதியின்படி அரசப் பொன்மலா
மாலையை வாககி யணிந்து கொண்டனர். வாலிபும் மாலையை யளித்த
பின்பு, பொன்னாட்டுக்குப் புறப்படச் சித்தமாகி எதிரில் தேவகி நிழ்கின்ற
அங்கதனை நோக்கி, அடா என்னருமபுதல்வா! காலதேசங்களை யறிந்து
இனபமுறின மசிமாமலும், தூனபமுறின வருந்தாமலும், இரண்டினையும்
பொறுத்து உன் சிறப்பனுடைய கட்டளையின்படி நடந்துகொள்ளுக
கடவை. நீ எவ்வண்ணம் இதுவரையில் என்னுலே எப்படியிருக்கின்றும்
நிரந்தரம் பாதுகாத்தனிககப்பட்டு இனபுறறனையோ? அவவண்ணம் ஊக
கிரீவன் நீ எப்படியிருக்கிறும் உன்னை நன்குமதியான; ஆதலின், இவ
னுடைய மதப்படியிருந்து இவன் மகிழும்படி நடந்துகொள்வாயாகில்,
இவனும் உன்மீதன்புசெய்து அளிப்பான்; ஆதலின், இந்த சுக்கிரீவ
பகைவர்களுடனாவது, அவரைச் சேர்ந்தவர்களுடனாவது தோழ
மை கொள்ளற்க; எப்பொழுதும் இவனுடைய இசத்தையே கோரிக
கொண்டி இவனுக்காடப்பட்டிருக்கக்கடவை.

नचालिप्रणयः कारुण्यं कर्तव्यप्रणयश्चै
कथयन्मिथुनसुखं सप्त सप्तसप्तसप्तसप्त॥

நசாலிபரணயஃகாரயு காதவயோபரணயசசதே

உபபமஹிமஹானதோஷஸத ஸமாதந்தரதருபவேத

யாருடனும மிகவும் நெருங்கிய மிணங்கிக்க, இணங்காமலும் தனித்து நிலலக்க; இவ்விரண்டும் மிக்க தீமைககிடமாகும்; ஆகவே, யாருடனும தக்கபடி நடபுகுகொண்டு வாழ்த்து மகிழ்க; என்று மொழிந்த கண்களை மெளவியிழித்துக் கணையினால் வேதனையுறு நன்கு விழித்து பயங்கரமான பாரவைகளினாலே பார்த்து மேலெழுந்த உய்யாயுடையனாகி யுறங்கினன. பின்பு, தானா முதலிய வானரமாதர்களும், வானரா படைத்தலைவர்களும் கூடுவென்று கூவி ஐயையோ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தை பாழாயிற்றே? தோட்டங்களும், மலைகளும், காடுகளும் அழிந்தன, வானரர்களும் ஒளிவிழந்தவாகாயினார்கள், எந்த மஹாவீரருக்கு அஞ்சிக் காடுகளும் எககாலையிலும் தனித்துப் புத்தக காயத்தப் பழுத்தனவோ? அவரபோல் இனி யாவன் இவ்வண்ணம் செய்வான்; எங்க மஹானுபாவா கோலப் பென்னும் கந்தர்வனுடன் பத்தினிநதுவருஷம் ஓயாமல் பொசெயது, இரவென்னும் பகலென்னும் வேறறமையினறியே போகாது பதினாறுவது வருஷத்தில அவனை யடித்து வெற்றுகொண்டு நம்மெல்லோரையும் மடிவித்ததன்றோ? அத்தன்மையான தனிவீரராகிய இவா எவ்வண்ணம் கொலைசெய்யப்பட்டனாகதோ? எனறிவவண்ணம் புலம்பி யழுது சிங்கத்தையுடைய பெருங்காட்டில் பெருங்காளை இறந்துவிடுகையில், அதனைச் சோந்த பசுக்களபோல வருந்தினாகளே யன்றிச் சிறிதும் இன்புறநிலர்கள, அப்பொழுது தாரையும் பதி இவ்வண்ணம் இறந்ததைக்கண்டு வெட்டுண்டு சாயந்த மரத்தினமேல் படாநிறுந்த வல்லிபோலச்சாய்ந்து வாலியைத் தழுவிக்கொண்டு சோகலாகரத்தில் மூழ்கி வருந்தினாள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்து மூன்றாவது சருக்கம்.

தாரையின் புலம்பல்.

அந்தரம் தாரா வானரா கோமானாள் வாலியின் முகத்தை மோந்து இந்த அவவாலியைக்குறித்துப் புலம்பலுற்றனாள் அந்தோ || என்னருயிர்க்

காவலரோ ! என்னுடைய மொழிகளைக்கேளாமல் ஏன் இவ்வண்ணம் தனையில் படுத்திருக்கின்றீர் ; இப்பார்மகள் தேவர்க்கு என்னினும் பிரியமுடையாளரோலும், என்னுடைய பேசாமல் இவளையே தழுவிப் படுத்திருக்கின்றீர் அல்லீரோ? அந்தோ தெய்வம் இப்பொழுது சுக்கிரீவனுக்கு வசமாகியதோ? இப்போது ஸுகிரீவனையல்லவோ வீரமுடையவனுயினன், ரிஷபவானாத் தலைவர்களெல்லோரும் தேவனாயே தொழுதுகொண்டிருந்தனரோ? அவர்கடெல்லோரும் இங்கே கூடிப் புலம்புகின்றனராக, அங்கத்தனும் வருந்துகின்றனன் ; இவர்களின் புலம்பலையும், என்னுடைய இம்மொழிகளையும் கேட்டும் ஏன் மறுமொழி மொழிகின்றீர், எந்த இடத்தில் பற்பல பகை வீரர்களும் தேவரால் கொலையெய்யப்பட்டுப் படுத்தனாகளோ? அவ்விடத்திலேதானே தேவர் இப்பொழுது ஆயுர்மாண்டு படுத்திருக்கின்றாராதோ? நற்குலத்திழ்ந்தவரும, கசடற்ற தோவலி யுடையவருமாகிய என் பிராணநாதரோ ! என்னே அநாதையாக விட்டி விட்டி மீளாமல் சென்றீர் சயயோ? உலகினில் ஒருவரும் குரனபொருடிக் கன்னிகையை விவாஹஞ் செய்து கொடுக்கக்கூடவரலலா, யான குரனுக்கு மாலைபிட்டு மணம்புரிந்திவ்வண்ணம் கைம்பெண்ணையினெனல்லேனோ? எனது மாணமும் அழிந்தது ; நக்கியும், இன்பமும் தொலைந்தன, ஆறுமுடைய சோக்ககடலில் முழுகினேன், என்னுடைய இந்த இதயமும் கல்லினுங் கடினமாகியது ; இவ் கணவனிக்கக்கூடும் சிதறுண்டு பிளந்தழிந்தவன்தன்றோ? பிரியமுடையோரும், பாதுகாப்பவரும், பிரியஞ்செய்வவரும், போர்க்களத்தில் தோல்வியுறுதவருமாகிய என் பர்த்தா இப்பொழுதிறந்தனரோ? ஒரு பெண்மக்கட்போறுடையவளாயினும், பெருஞ்செல்வமுடையாளாயினும், நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாயினும் ஆகுக ; அவள் எப்படியிருக்கினும் கணவனற்றவளாயின, கைம்பெண்ணையெயன்றோ? யாவரும் இகழ்ந்துரைசெய்வார்களா ; வீரமுடைய வென்னாதரோ! தேவருடைய திருமேனியினின்றும் பெருகிய குருதி பாய்ந்து செவப்புற்ற இவ்விடத்திலே இங்கிரகோபம்போல் செவந்த பட்டினூலியற்றிய பஞ்சணமெத்தைபோலவே படுத்திருக்கின்றீரோ? தேவருடைய சரீரமும் துன்புபடித்து உதிராம தோய்ந்திருக்கின்றமையின, கைகளினாலே தழுவிக்கொள்ளத் திறமைகொள்ளுகின்றிலேன் ; இந்த சுக்கிரீவனுடைய தீர்ப்பகையும், அச்சமும், ஸ்ரீராமனெய்தருளிய ஒரோ கணையினாலே தீர்க்கப்பட்டமையின், இவன் மன்னஞ்ஞளிர்த்தன் ; அந்தோ? என் நாயகரோ! தேவர் இறந்திருக்கையிலும், தேவரைத்தழுவிக்கொள்வதற்கு மார்பில் நாட்டப்பட்ட இந்தக் கூரிய கண்தடைசெய்கிறது என்று புலம்பினா, அப்பொழுது சேனாபதியான ஸீலன் மலைக்குகையினுள் புருந்திருந்த நச்சரவம்போன்ற அக்கணையை வாலியின் மார்பினின்றும் பேர்த்தெடுத்தன், அப்பொழுது அக்கணை அஸ்தகிரியில் மாலைப்பொழுதில் கதிரவனது கதிர்போலத் திகழ்ந்தது ; உடனே வாலியினது தேகத்திலுள்ள காயத்தினின்றும் குருதியானது மலையினின்றும்

காவிபடித்த கணைரீர்போலத் தாரா தாராயாக நர்ப்புறத்திலும் பெருகிற்று; இவ்வண்ணம் தகன்படித்து குருதிதோய்ந்த வாலியின் சரீரத்தைத் தாரா கண்ணீர்களினாலே துடைத் தலமபுகின்றவளபோலக் கண்ணீராப்பெருகி அங்கத் குமாரனை நோக்கி, அடா என பெறலரும் புதல்வா ! உன் தந்தையின் மாணவஸ்தையைக் கண்ணுறைய, தீராப்பகையென்னும் பாவச் செயல் இப்போழுது முடிவுபெற்றது; பாஸஸூரியன்போன்ற மேனி யுடையவரும், பொன்னுலகினை நோக்கிப் புறப்படுபவருமாகிய உன்னுடைய தந்தையைத் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்யடா ? என்று புலம்பி யுரை செய்தனள். அங்கதகுமாரனும் தாரா யுரைசெய்த அம்மொழியைக்கேட்பெழுந்து கைகளைக்கூப்பித் தந்தையைத் திருவடித்தொழுது அபிவாதனம் பண்ணினன். அப்பொழுது தாராயும் வாலியைக்குறித்தது பிராணநாயகோ ! முன்பு அங்கதன் பணியுங்கால்களில் தேவா மகிழ்ந்து நெடுநாள் வாழ்க, என்று மகிழ்ந்து வாழ்த்தி யருளினோ ? இப்போழுது ஏன் அவ்வண்ணம் ஆசோவாதம் செய்கின்றிலீர், அருளிச்செய்க; காட்டிலையில் சிங்கத்திலுலாடிப்பட்ட காணையைச் சேர்ந்து கன்றுடன் கூடிய துளபுது வதபோல யானும் அங்கதனுடன் தேவரைச்சேர்ந்து வருந்துகின்றேன் ; என்னபுள்ள நாயகோ ! உலகினில் யாக்குஞ்செய்யவா ; னையுடன் கூடியே அவயிருத்தல்நாளுஞ்செய்வாநனே யன்றித் துன்பம் செயயாகலலரோ ? தேவர்மாத் திரம் போர்க்களமென்றும் யாதுசரீரையில் போர்வதென்னும் யரீகத்தைச்செய்து முடித்து ஸ்ரீராமனெய்த கண்ணென்னும் தீர்த்தத்தில் தருமபத்தினியான என்னைவிட்டு எவ்வண்ணம் மாணவரென்னும் அவயிருத் ஸ்நாநஞ்செய்தீர் ; போர்க்களத்தில் தேவருடைய மோளவலியைக் கண்டு மகிழ்ந்த தேவராஜனான தேவா தந்தையினால் புளிக்கப்பட்ட பொன்மலர் மாலையை இப்போழுது காண்கின்றிலேனே ! கதிரவன் மறைந்துவிடினும், வெய்யோனொளி மேருமலையைவிட்டகலாத்துபோலவே தேவா மாணமுற றிருக்கினும், ராஜலக்ஷ்மி தேவருடைய திருமேனியைவிட்டகலுகின்றிலது; தேவா போர்செய்வதன்பொருட்டுப் புறப்படுகையில், யான வேண்டி யுரைத்த வார்த்தையும் தேவாக்கு இதமென்று தோன்றியிலது ; ஆதலின, யானும் தேவரைத் தடைசெய்யுந் திறமைகொண்டவளாகியிலேன் ; தேவர் எனது வாககியத்தைக்கேளாமல் வந்திறந்தமையின, தேவரால் யானும் மீக்குடன் வருந்திக் கைம்பெண்ணுகி யழகியையும் இழந்தேனத்தோ ? என்று புலம்பி யழுது வருந்தினள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

(முற்றிறறு)

இருபத்துநான்காவதுசுருக்கம்.

இவ்வண்ணம் தானா துன்புறமதைக்கண்டு மஹாராஜா தாழும் சோகமடைந்து தீயில்வீழ்ந்திறப்பேவென்று பெருமானை வேண்டியதும், பெருமானாகேட்டருளித் தானாயைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செலவுகையில, தானா பெருமானை நோக்கிப் புலம்பியதும், பெருமானும் அவனை நன்மொழிகளினால் தேற்றியருளியதும்

இவ்வண்ணம் தானா தீராததுயரங்கொண்டு சோகக்கடலில் மூழ்கி வருந்துவதை மகாராஜா கண்ணுற்றுப் பகை நீங்கித் தமையனை யறியாமையினாலே கொல்லித்தேனெயென்று மிக வருந்திக் கண்களில் சோகநீர்பெருக்கி மகிழவுகூன்றிப் பெருமானெழுந்தருளியிருக்குமிடஞ்சென்று வல்லைக்கையிலேநிதி நச்சரவத்துக்கு நிகரான கணையக கையிற்பிழத்தது கம்பீரமாய் நிழ்கின்ற அநதப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் நலமுள்ள தோழர் ! தேவா பிரதிஜனஞ் செய்தவண்ணம் நிறைவேற்றி யருளினீர் ; தேவருடைய தீரமை கைகண்ட மருந்தாயிற்று, அடியேனாக கிப்பொழுது போகவளிலும், உயர் வாழதல்லும், மனம் வெறுப்புறநிற்கின்றது ; இவ்வுத் தானா இவ்வண்ணம் வருந்துகையிலும், அவகதருமாரன இவ்வண்ணம் துயருறுகையிலும் எனக்கு அரசாக்கிசெய்யவேண்டுமென்று வண்ணம் மனமுளதாகும் ; முன்பு, வாஸி காரணமின்றி என்னை வெருட்டியோட்டினமையாலும், வனமொழிகளை மொழிந்தமையாலும், கிராபபகை கொண்டு மனையானையும் அபஹரித்துக்கொண்டி மிகவும் வருத்தினமையாலும், அவனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் உடன்பட்டித் தேவனை வேண்டினேன் ; அவனிப்போழ்திறந்தபின்னா, மிகவும் பச்சாததாபமடைந்து வருந்துகின்றேன் ; இப்பொழுது நான் முன்பு ரிசியமுகமலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததே நலமென்று எண்ணுகிறேன் ; இப்போதிந்த வாஸி இறந்தபின்பு, பொன்னாட்டிறகாசனாகி வாழ்கைதன்னையும் நன்கு மதிக்கின்றிலேன் ; மஹாததுமாவான என்னண்ணன் எனனுடன் போர்செய்து என்னை வெருட்டிகையிலும், என்னை நோக்கி, அடா சுக்கரீவா ! உன்னை யுயிரமாய்க் கொலைசெய்யேன் , என்னை எதிர்த்தமையின், உனது கொழுப்பைமாத்திரம் அடக்கிவிடுகிறேனென்று எனமீது தம்பியென்னும் அன்பினால் உரைத்தனனே ! அவவண்ணமுரைசெய்வது பெருந்தகவுடைய அவனாகே தரும் ; இவ்வண்ணம் அன்பின்றி யவனைக் கொல்லிப்பது கொடும்பாவியான எனக்கே தரும், அண்ணனைக் கொலைசெய்து அரசாக்கி செய்வதிலும், பின்பு நேர்ந்த துயரத்தைப் பொறுப்பது மிகவும் கடின

மென்பதை யறிந்தாராயாமல் மண்ணைப் பெண்ணையெய்யே முக்கியமாகக்கொண்டு கொடுமபாவியான என்னைப்போல மறநெவன்தான் இவ்வண்ணம் மிகவுந்திறமையுடைய அண்ணனைக் கொலைசெய்விக்கத் துணிவு கொள்ளுவன் ; என் தமையன் மஹாமகிமை யுடையோனாதலின், என்னைக் கொலைசெய்ய நினைத்திலன் ; யான் கெடுமதி யுடையோனாதலின், அவனைக் கொலைசெய்விக்க மனந்துணிந்தது ; எனனைக் கிளையினுலடித்து வருத்தி அடா தமபி ! நீ இனி இவ்வண்ணம் எனனை எதிர்த்துப் போர் செயற்கு ; என்று மதிசூழிக் கொலைசெய்யாமல் விட்டுவிட்டமையின், அவனால தருமமும், உடம்பிறப்பும், பெருந்தகவுடைமையும், நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டன. என்னாலோவெனில், சினமும், பகையும், காமமும், குரங்கின் தங்மையும் நன்கு விளக்கப்பட்டன. ஸ்ரீரகுநந்தன ! நினைத்தற கரியதும், துறக்கத்தக்கதும், விருப்புறறகரியதும், காணற்கரியதுமாகிய கும்பாவத்தை யண்ணனைக் கொலைசெய்வித்தமையின், விசுவருப்னைக் கொலைசெய்த தேவேந்திரன்போல அடைந்த வுருந்துகின்றேன் ; இத்திர னுடைய பாவததையாயினும், பூமி, ஜலம், மாக்கள், பெண்கள், இந்நாள் வரும் ஏற்றுக்கொண்டு, வேழமண, நுரை, பிஷின, தூமை என்னும் இந்நாளுக்கு விதங்களாக முறையே தாங்கினாகள. இந்த என்னுடைய கொடும் பாவத்திை எவன்தான் ஏற்றுக்கொள்வான் ; தருமயின்றிக் குலத்தை யழித் திவ்வண்ணம் வருத்தமுற்ற பிரஜைகள் என்மீது அச்சத்தினாலோ அஞ்ஞானிலோ அன்பினாலோ செய்யும் மரியாதையையும் விருமபுகின்றி லேன் ; இவ்வாசனாகுவதையும் விருமபேன, அரசனாகுவதையும் வேண்டேன் ; கொடுமபாவஞ்செய்து உலகினில் பெருமபழியையும், இகழ்வையுமடைந்து வருந்துகின்றமையின், பெருமழையில் நீர்வெள்ளம் பள்ளத் தாக்கில் பெருகி வளர்வதுபோலச் சோகமென்னும் பெருவெள்ளம் டுகினில் தாழ்ந்த என்மேல் பெருகி வளர்கின்றது. அண்ணன் கொலை பென்னும் பின்புறமும் வாலுமுடையதும், ஸந்தாபமென்னும் துதிகை, கண், தலை, தந்தங்களை யுடையதுமாகிய பாவமென்னும் மதயானை நதி டுகையைத்தாக்கி இடித்தா சாயப்பதுபோல என்னையும் மோதி இடித்தா சாயக்கின்றது ; ஸ்ரீரகுநலதுரநதரா ! நெருப்பில் காயச்சின தங்கம் அழுகுசுசிப்டத்தைவிட்டகலுவதுபோல என மனதில் விவேகம் பாவத்தைச்சோமல் அகலுகின்றது. ஸ்ரீராகவா ! இந்த அங்கதகுமாரன் இவ்வண்ணம் சோகமடைந்து தவிக்கின்றமையின், இவ்வாநார்களெல் லோரும் மாணமுறுபவாபோலத் தவிக்கின்றனர்கள உலகினில் நற்குண கற்செய்கையுடைய மகன் பெரும்பாலுமுன்னாயினும், இந்த அங்கத னுக்கு நிகடான குமாரன்மாத்திரம் எங்குமில்ன் ; என்னண்ணனைப் போன்ற சோதார்களும் எங்குமில்ர், இனி அததனமையான அண்ண னுடன் வாழ்வதேது ; ஸ்ரீராமசந்திரா ! இந்த அங்கதன் சோகத்தினு லிறலாமல் பிழைப்புபானாயின், தாராயும் பிழைப்பான். அங்கதனின்ரி

மாத்திரத் தாரை மொருக்காலும் உய்யாளென்று, டம்புகின்றேன் ; ஆதலின், யான் அண்ணனுடனும், அங்கதருமாறுடனும், மறுபிறவியிலாவது ஈட்டினைக்கோரித் தீயில ஹிழந்திறப்பேன் ; இவ்வானார் தலைவர் கள் தேவருடைய கட்டனையின்படி ப்ரபாடியாரைத் தேடி யளிப்பார்கள். யானிறந்துவிடினும், தேவர் எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவல்லீர் ; ஆதலின், அண்ணனைக் கொலவித்த கொடுமபாவியான யான் இறப்பதன்பொருட்டனுமதி கேட்கின்றேன் ; என் வேண்டுகோளுக் கிரங்கி யனுமதி கொடுத்தருளாக, என்றிவவண்ணம புலம்பி வேண்டினர். பெருமான் அம்மொழிகளைக் கேட்டருளித் தாமும் கண்ணீர்பெருகி வருந்தி முகூர்த்தகாலம் சிந்தையுற்றிருந்து யாவராலும் யாது பதிலருளிச் செய்வாரென்று பார்க்கப்பட்டுப் பாாமடந்தைபோல மிகப் பொறுமைபுடையவராதலினாலும், அனைத்துலகங்களையும் பாதுகாத்தளிப்பவராதலாலும், இவ்வண்ணம இவர்கள் துயருறுவதைப்பொருமல இவர்களைத்தேற்றி மகிழ்விப்பதன்பொருட்டுத் திருவுங்கொண்டு சோகக் கடலில் மூழ்கி வருந்துகின்ற தாரையைக்கடாக்வித்து அவளருகிலெழுந்த்ருளினர். உடனே அங்குள்ள வானரத்தலைவர்கள் கணவனைத்தழுவிக்கொண்டு புலம்புகின்ற அந்தத் தாரையைப் பெண்களைக்கொண்டு எழும் திருக்கச்செய்கையில், தாரையும் பதியைவிட்டுத் திரும்பி விலலும் கணையுங் கையிடுலந்திக் கதிரவனபோலக் காந்திகொண்டு விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமபத்திரனைக் கண்டு இவருடைய திவ்விய தேஜஸ்வியினாலும், ராஜஸகூணங்களினாலும், இவரே ஸ்ரீராமபத்திரனென்றறிந்து துன்புற்றுக் கொண்டே பெருமானுடைய சமீபததையடைந்து சோகத்தினால் மெய்நெய்க்கி வருந்திப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் சககரவாத்தித் திருக்குமாரரோ!—

ஸ்வபுருஷேய்யதுராஸதஸ்ய ஐதேந்நியஸ்சோத்தமதாராயிகசச
அகூய்யகீரீஷ்யவிசகூணசச ஸ்விதிகூமரவாணகூதஜோபமாஷ்டி.

தவமபர்மேயசசதுராஸதசச ஐதேந்நியஸ்சோத்தமதாராயிகசச
அகூய்யயகீரிசசவிசகூணசச ஸ்விதிகூமரவாணகூதஜோபமாஷ்டி.

தேவர் அளவிடத்தகாதவரும், தீயினையோர்கள் அடைவதற்கரிய வரும், புலன்களுக்கு வசப்படாமல புலன்களையே தன் வசமாக்கி யருளிய வரும், தருமமுணர்ந்தோர்களுளளும் தருமமுடையோர்களுளளும் சிறப்புற்றுயர்ந்தவரும், ஒருக்காலிலும் குறைவும் அழிவுமுறாத பெரும்புகழ்முடையவரும், உபய விபூதிகளையும் தக்கபடி நடாத்துவதில் மிகத் திறமையும் வலிமைபுமுடையவரும், பார்க்கட்டு நிகரான பொறுமைபுற்றுத் தஞ்சமடைந்தவர்களின் பிழைகளைப் பொறுத்துப் பாதுகாத்தளித்தருள்பவரும், உதிரம்போலச் சிவப்புற்றும் செந்தாமரைமலர்போல வியன்றகன்றுமுள்ள

திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆதின்தீர்; தேவர் அப்பிராகிருதமான சுத்தஸத்தமயமான திவ்யிய பிரா வயவங்களை யுடையவராகியும், தியேயர்களை வென்று நலலோகனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டு லீலாமானுஷ திவ்யியமங்கள் விக்ஷிஹததையுடையாராக அவதரித்துக் கோதண்டததையும் பாணத்தையும் திருக்கைகளிலேந்தி அதிமானுஷ பல பராக்கிரமங்களை யுடையாராய அலிகளும், ஆஸ்பிளிகளும் கூடக்கண்டு மயங்கிப் பெண்ணுருக்கொண்டு புணர் விரும்பத்தக்க திவயியாவயவ ஸௌந்தரிய முடையவருமாகியும், பின் பிவவுருவை விட்டு முளபோலவே அப்பிராகிருத திவயியமங்களவிக்ஷிஹமுடையாராகுவீர; என்று பெருமா டைய திவயியமங்களவிக்ஷிஹத்திலீடுபட்டுப் புகழ்ந்து மீளவும் வானர ஜாதியாகையால, மதிகலங்கிப் பெருமானே நோக்கி, ஸவாமி ! தேவர் எந்த பாணத்தினால் பர்த்தாவை யடித்தருளினீரோ ? அநதக் கண்ணிலிலே தானே எனையும் அடித்தருள்க; என் பர்த்தா ! என்மீது மிகப் பிரிய முடையவராதலின, பொன்னுலகிலும் எனனைப் பிரிந்து மகிழவுறார்; இவா பொன்னுலகை யடைந்தும் முற்றும் சுறறிப்பார்த்து என்னைக் கரையின், சிறந்த ஆடையாபரணங்களையுடைய தெயவப்பொதுமகளிர்களைக் கண்ணுறினும், மகிழ்ந் தவாகளுடன சோந்தின்புறார்; மிகவும் அழகிய இந்த மலையருகில தேவா எழுந்தருளியிருந்தும் சிராடிபாளைப் பிரிந்திருக்கின்றமையின, எவவண்ணந துன்புற்று வருந்துகின்றீரோ ? அவ் வண்ணமே விண்ணுலகிலும் பதி ! எனனைப் பிரிந்தா, மகிழவுருன்றி, யொளியிழந்து, மெய்வாடி, வருந்துவாரய்யோ ? தேவர் பெண்டாட்டியைப் பிரிந்தவர்களுறும் துன்பம் மிகவும் பொறுத்தமகரியதென்பதை நன் சுறிந்தருளவீரலீரோ ? ஆதலின, என் பிராணநாதன் என்னைப் பிரிந்து வருந்தாவண்ணம் எனனைக் கொலை செயது என் பர்த்தாவிடம் எனனைச் சோத்து மகிழ்வித்தருள்க, தேவர் என்னைக் கொலைசெய்யும் விஷயத்தில் பெண்கொலைசெய்வது தருமமனறே என்று எண்ணறக; என்னை வாலியின் ஆத்துமாவாகவே பெண்ணிக் கொலைசெய்தருளவீராகில், பெண்கொலைத் தேவரை யணுகாது; பதிகுப் பாரியை பாதியாத்தாமாவென்றும், பத்தினி புதிக்கு வேறல்லென்றும், முதனூல்களில் குறிககப்படுகின்றதனறோ ? பாரிபையைப் பதிககளித்து மகிழ்விப்பதை விடச் சிறந்த தருமம் வேறொ ள்றுமில்லையென்று தருமமுணர்நதோர்கள் உரைக்கின்றனாகனே! ஆதலின, எனனைப் பதியுடன் சேர்த்துச் சிறந்த தருமத்தை யடைந்தருள்க; இவ் வண்ணம் என்னைப் பதியுடன் சேர்ப்பிராகில், இது நல்லிணையே யாகு மல்லது, தீவினை யாகாது; கொலைசெய்த பாவமும் சேராது; இவ்வண் ணம் நாதனினிற் தயருறது வருந்துகின்ற எனனைக் கொலைசெய்து பதி யுடன் சேர்த்து இன்புற்று வாழுமாறு செய்தருள்க. யான் மதயானேபோ ளுலாவுகின்றவரும், வானரப்படைகளைத்துக்கும் இறையவரும், மிகவும் புத்தி யுடையோரும், சிறந்த பொன்மணி மாலை யணிந்தவருமாகிய என்

கணவனை விட்டுப் பிரிந்து வருந்தி நெடுங்காலம் வாழவுற விருப்பம் கொள்ளுகின்றிலேன்; எனவியவண்ணமுமாததுப் புலம்பினேன், பெருமாளும் தானா யுனாசெய்த வாக்கியங்களை யெல்லாம் கேட்டருளி யவனைத் தேற்றி யவனை நோக்கிக் கேளாய் வீரபத்தினியாகிய தானாயே! நீ யுலக வழக்கத்திற்கு விருத்தமாக எண்ணமுற்றாக; எல்லாவுலகங்களும் தெய்வத்தினுலியற்றப்பட்டி அதன சங்கற்பபடி நடப்பன வல்லவோ? ஒருவர்க்குத் துன்பம் நோவதும், இன்பம் நோவதும், தெய்வசெய்கையேயென்று யாவரும் உனாக்கின்றனர்களல்லவோ? முவுலகத்தவா தெய்வத்தினுலினிக கப்பட்ட துன்பத்தையோ இன்பத்தையோபெற்று அதற்கு வசப்பட்டிருக்கின்றனர்களே யன்றித் தெய்வத்தை மீறி நடப்பவர் ஒருவருமில்; ஆதலின், தெய்வத்தினால் அளிக்கப்பட்ட முன்போன்ற இன்பங்களையும் அடைந்து மகிழ்வாய், உனது மகனும் யுவராஜனாகி மகிழ்வான்; இவ்வண்ணமே தெய்வத்தினால் ஸங்கற்பிக்கப்பட்டுளது; ஆதலின், துன்புறற்க; ரணஞான மனையினாக இவ்வண்ணம் வருந்திப் புலம்பார்களே? என்று அருளிச்செய்து தேற்றியருளினா. தானாயும் இவ்வண்ணம் பெருமானாலே தேற்றப்பட்டவளாகிச் சோசத்தை யுளடக்கி மனநதோநது மௌன மடைந்தனா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

தனிசலோகி—புலயுத்தத்தாலும், வாக்யுத்தத்தாலும், வாலியைச்சென்று கொன்று வெற்றிகொண்டி பெருமாள் நிறைவளவிலே பாதருவதனைத்தான சோகக் குரோதங்களாலே விசருந்தைய எனனாணமகனைக்கொன்றவனை வாயாற வெய்ய வேணுமென்று கடடி யுதித்து வந்த தானாயானவன் பெருமானைக்கண்டு அவருடைய மகிமையினாலே கோபந்தனிகது ஸத்துவருணநதையெடுத்த அதனகாரியமான ஜனாரம்பிறகது தெனிவுற நிகையளாகையாலும், அவவஸதுவை யொரு போகியாக ஸாக்ஷாதகரித்து நிரணயமபண்ணி, வெய்யபபுக வாயாலே வாழ்த்துகிருள். பகவதஸாக்ஷாதகாரம்பிறநதால் பிரதிபநதகம்போய தத்துவாதுபவமபண்ணக் குறை வில்லையிதே? நுரீவாலமீகிபகவான், அலாத நிஷிகளையும், வேதங்களையுமோலே தரதரம் பகவானுடைய பரதவோபபாதனமபண்ணத்தடனகி வசனாதரங்களாலே ஸாமய பண்ணுமபடியாவது, தேவதாரதரங்களினுடைய ஆதிக்கியசங்குத பண்ணுமபடியாவது, பூவாபரவாகியங்களும தாமிகரஹக் பரமணனகொண்டு ஸாமானுதிகரணய வாக்யங்களுக்கும், அந்தாயாமி பாயநதீனுநதானத்தாலே எனதும், அவ்வோதேவதைகளைச்சொல்லுகிற ப்ரதேசங்கள தானும் தத்வபரமனது; பரசம்ஸாபரமென்றும், ஆகாச, பராண, வாமதேவோநத ப்ரஹ்மாதாதிகளுக்குப் பரத்வம்வரிவரித்து; நுத்ராதிக்குக்குப் பரத்வம் வருவதெனநிற துலயநாயத் தாலும் உபநாதிக்கவேண்டி கலேசபருளமாயிராதபடி ஆனபெண்ணடங்கதும் பிர சித்த வைபவமுடையவர் பெருமானென்று கறிவிகைக்காக த்ரூர்ந்தாதிகளை விட்டித் ததவநீர்ணயம் பண்ணுகிருள்.—இதில் இத்தகைக்கு முன்பு கண்டறியா திருக்கச்செயதேயும், திருமேனியில் ஸவயம்வரித்துக்கிடக்கிற ராஜஸ்குணங்கள் தும், பெருமானுக்கு அஸாதாரணமான கண்ணமகாலும், என்னுடைய பரத்தாமைக் கொன்ற பெருமாள் இவந்தானென்று அறிந்தானென்று மௌனப்பதி நொரு

யோஜனையும், ஸௌஸ்பய சிவஹங்காளே மஹநதிநீர்க்ச்செய்தேயும், ஹகேசுத
தகே பரத்வகுணங்காளும், பரத்வ ஸஞ்சகமான திருக்கணகளும், கண்டவாத்
நீர்நனதே யுலகே நின்றனனமும், நிமலெழுநிற புருஷகார பராதான்யத்தாலும்,
இசைக்கரவாத்திதிறமகனா அப்பரவஸ்தானென்று அநிரதானென்று பரத்வத்
நிலே ஒரு யோஜனையுமே || அவன்ரண்டையும் சோதன யோஜிகெற்றது; (தவம்)
இவனுடைய பாதருபகதியிருக்கிறபடி ராஜாக்களையும் நீயென்கிறான். (தவம்) மேலே
அப்ரமேயச்ச என்று துடங்கி ஏறப்படுகிற குணபாததககு அநிஷ்டானமுண்டாம்
படி ஆசிரயரதனைப் பாரிக்கிறான். (தவம்) அநவதிசாதிசயாஸகையே கல்யாண
குணங்களையு ஒரு சிராகையாமபடியான ஸ்வருபத்தின் மிருதபடியென்;
(தவம்) தூதுபி முதலானோகளை யகப்பட தலையுதித்த வாலியைக்கொண்டு
வெற்றிகொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாதார்ப்போலே நின்ற நிலை யெனெனறான்
(தவம்) வாலிகேளுகிக் கிடங்கடைந்த கிடந்த மஹாராஜருக கடிப்பட வெற்றிகொடு
தது சரணாகதவசலரான நீர் (தவம்) பெண்களும், இளையோர்களுமான நான்களும்
அகப்பட மதியாதே வந்த கிடமிடபடியான நீர் (தவம்) ஒரு வஸ்துவை வேறு
வஸ்துவாகுமாபோலே வாயாற பெய்யவந்த என்னை வாழ்த்துமபடி பண்ணிவைத்த
நீர் || வாழ்த்துக்கெழு உருப்படாயாகில், அது தனைத் துடங்கலாகாதோவென் ?
(அபரமேய?) உம்மையும்மியாதே என்மையும்மியாதே முகங்கொள்ளலாமோவென்று
பாாததேன்; முகங்கொள்ளவொண்ணாதாயிருத்தது; (அபரமேய?) நானே
யன்று வேதமும் அகப்பட மீளும்படியன்றோ? தேவரை அளவிடக்கடாமையிருப்பது
(அப்ரமேய?) பரமைககு விஷயமாவது, பிரமேயமே? பிரமையாகிறதான நன்ற
அனுபவித்தலிதே? அதாவது, பரதயக்ஷா துமாகுமஜனயஜ்ஞாகமமே? அம்முன்றுத்
தும் விஷயமல்லீராயிருந்தீர், (அபரமேய?) பிரமாணங்களுக்கு விஷயமல்லீரென்று
மிடஞ் சொல்லவேண்டுமோ? தேவா மகிமையை யளவிட ஸாவஜ்ஞரான தேவரால்
தான முடியுமோ? நித்தியமாகையால், காலத்திலு அளவில்லை; விபுவாதலின்,
தேசத்தினாலும் அளவில்லை | எல்லாவுயிராகளும் தேவர்ககு சரீரூதங்களாகையாலே
வேறே சேவியிலலாமையால், வஸ்துவினாலும் அளவில்லை; (தவம்பரமேயச்ச) என்
கண் முகப்பே நிறகச்செய்தேயும் எட்டப்போகிறதில்லை; இவன் என்று சொல்லும்
படி கிட்ட இருக்கையிலும், அவனென்று சொல்லும்படி அளவிடவரியராகினதீர்,
கண்ணிட்டிப்பாததவாதே எளியிராயிருந்தீர், நெஞ்சிட்டிப்பாததவாதே அநியிரா
யிருந்தீர்; கையும் விலலுமாய் எளியிராயிருக்கிற நீர் கையும் சங்குசக்கரங்களுமான
பரவஸ்தவாயிருந்தீர்; பரத்வம் எட்ட ஒண்ணுதென்றிருந்தோம்; ஸௌஸ்பயக
தானும் எட்டப்போகிறதில்லை; ஒரு பரிகரமனறிககே தனிமைப்பட்டார்ப்போலே
யிருக்கிற நீர் அபரிமித பரிகரார்ப்போலே உள்கொள்ள வொண்ணாதபடியாயிருந்தீர்;
பிதாவின் நியோஜித்தாலே தாபஸராய வனவாஸமண்ணப்போந்தீர்; விராதகர
பந்த வாலிகளைக்கொண்டு திரியாநின்றீர்; உம்முடைய நினைவும் செயலும் அநிதி
மிடப்போகிறதில்லை; அநதிகாணத்தக கெட்டவொண்ணுதென்றொழிந்தால் பாத்திய
தனகெட்டலாமோவென்றிருந்தோம்; (தூரணதச்ச) அதுவும் செய்ய
வொண்ணாதபடியாயிருத்தது; மனஸஸால் கிடவொண்ணுதையோ || சரீரத்தால்
கிட்டலாகிறது; நலவழியே போவாககுக் கிட்டலாமத்தனைபோக்கி, வழிகெட்டி
நின்றவர்களுக்கு ஒருகாலும் கிடவொண்ணுதாயிராநின்றது; (தூரணத); ஷதல்
விசரணகத்யவஸாதநேஷா, இறே - அப்படிக்கு விசரணத்தமாய் பொடியாக்க
வென்று புரீத்தால் ஸுஸஞ்சுமம் ஸஞ்சுமவஸ்தவாகையாலே பொடியாக்க
வெண்ணுது; கதியாய் நின்ற விடத்திலும், வடிக்க வென்று பார்த்தால் என்

கும் பரதனாளுகையாலே நடக்க வடிக்கப்போகாத, அவனாதமாய முடிக்க
வென்று பரததால் நித்தியமாகையாலே நாசம்பண்ணவொண்ணாது; வாலி வதருபித
ரானவாகளும் அடாநத பிரதி பண்ணலாமோவெனநிருத்தோம்; அப்படி
வருவார்க்கு அணுகவுக்கடவொண்ணாதபடியிருந்தோ; இப்படி காலிதராய பரதார
ராஜஜியங்களைப் பரிததாருவதாகக் கொணநீரெனநிருத்தோம்; (ஜிதேநதரியசச)
அப்படியுனநியிலே, மஹாராஜாருக்குக் கொடுத்தபடியாலே விஷயசபலரன்னியிலே
யிருந்தோ; புலன்களும் அடதகாதே கண்ட விஷயதகனிலே சபலதகனாகையன்
திககே அவை உம்முடைய கீழே யடதகும்படி அமுககி வல்லீராயிருந்தோ;
ஆனாலும் ஒரு புருஷனும், ஏதேனும் ஒரு ஸதீரீயைக்கட்டினால் ஏறிட்டுப்பார்க்கக்
கடவுதாய் வாய்த்திருப்பது; அப்படியிருக்க, நான் இதனைப்போது நிற்கிறவிடத்தில்
முகமெடுத்தப்பாராதே நிற்பதே என்ன விரகதரோ இவா என்கிறான். நாட்டோ
பதிகெவை படைத்திராதனைப்போககி நாட்டார்ப்போலே புலன்களுக்கு ஆள்பட்டு
இருந்திரல்லீர்; இப்படி விரகதராயிருக்கிறவா நம்மை நலிவானேன்; அதர்மிகரோ
வென்றிருத்தோம்; (உத்தமதாராயிகடி) இத விபாபாரமெல்லாம் பரமார்த்தமாக
உபகரிகையாயிருந்தது; தனக்கென்று செய்யுமவன் அதமதாராயிகன்; தனக்கும்
பிறருக்குமென்று செய்யுமவன் மதயமதாராயிகன், பிறாக்கென்று செய்யுமவன் உத
தமதாராயிகன், அனநிக்கே, தார்மிகன், உத்தாராயிகன், உத்தரதார்மிகன், உத்தமதாரா
யிகன், தாராயிகார்களும் நாலவா, தாராயிகராகிரா; வானூர்மோகித்தாம
முடையவர்கள், உத்தாராயிகராகிரா; பகதிமாராகமுடையவா, உத்தரதார்மிகராகிரா;
எல்லாவுயிர்களுக்கும் தஞ்சமாயிருப்பவா, உத்தமதாராயிகராகிரா; புருஷகார
விகேராயர், இப்படி உத்தமதாராயிகராயிருந்தோ;—ஒரு நோயஸஸாதனமான தாமமே
யாய பாபநதமனரோவெனநிருத்தோம்; (அக்ஷயயகீர்திசச) மனனும் பெருந்
புகழாயிருந்தோ; ஒருவராலும் மனிக்கவெண்ணாத புகழுடையாயிருந்தோ; அதாவது,
தனிவீரனான வாலியைக்கொண்டு தேடிப்படைத்த புகழ்க்கு, மறைநது கொணநீரென்
தும், பிழையினநி கொணநீரெனதும், பயனினநிக்கொணநீரெனதும், இப்புகடைகளிலே
அநேகம் கண்ணழிவுஞ்சொல்லி யழிக்கலாமோ வென்று பரததோம்; தேவா
பர்த்தாவுக்கு அருளிச்செய்த உத்தரதகனினால் அப்படி யழிக்கவொண்ணாத புகழுடை
யிராயிருந்தோ; இப்படி மாறாத புகழ்ப்படைக்கைக்கடியென்னெனநிருத்தோம்; (விச
க்ஷண்சச) ஸாவசகதியுமுடைய தேவாக்கிதவும் ஒரு ஏறமோ? மேனமேனும்
பதினாறுத வாத்தையடக்கவல்ல பொறிவானராயிருந்தோ; வாலியைக்
கொண்டு மஹாராஜாக்க கூட்டினீராகையாலே, நல்லாரநிவீர, தியாரநிவீர், இவ்வுல
கத்தெல்லாமநிவீராயிருந்தோ, இப்படி விசக்ஷணராகையாலே சததருசேஷன் கூடா
தென்று அக்கதையும் முடிப்பிப்பீரோ வெனநிருத்தோம்; (ஆபிதிஷுமாவான்)
பொதுமையிலும் பூயியாயிருந்தோ; வாலிமேலுறற கோபததினில் அக்கதையும்
விடப் தொலையாதிது நிறறறகென்னெனநிருத்தோம்; (ஆதஜோபமர்ஷு) உயிர்க்
கெல்லாம் தாபாயனிக்கிற தண்டாமரைகண்ணெனதும், ஸர்வாஷுததயஸஞ்சக
மான இக்கண்ணினையெனநிபய மிருநதபடியென்கிறான், வாலிமேலுறற திறந்
தால் தோறநிய சிவப்புமாராத்திருக்கினும் என்னைக்கண்டு கொலைசெய்யாதிருந்த
தேன்; இதக்க கன் சிவப்பு பிராட்டியின் பிரிவினாலோ? வாலிமேலுறற திறந்
தினாலோ? மஹாராஜாயிதனான அன்பினாலோ? தெரிதெரிதில்லை இத்திறந் தகாரங்கள்
கூறாத திவடிய கலையான குணங்கனையும் சேர்க்கின்றன; அபஹதபாபம்மத்த
வாதிசகளுக்கு எதிர்த்தட்டாக வேறொரு என்னுணங்கனையும் காட்டினார். தனிகலோகி
யிலே மிக விரிந்துநதானையின், வீரீவிநித்கஞ்சித் தெருத்தகாரத்தனம்.

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமானுடைய கட்டினையின்படி அங்கதகுமாரன் முதலான
வர்களுடன் வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செயவித்து நீர்க்கடனையும்
முடித்துவிட்டுப் பெருமானருகில் வந்து சேர்ந்தது.

அகந்தரம் பெருமான் இளைப்பெருமானுடன் கூடி மஹாராஜர் முத
லானோர்களுடைய சோகத்தினால் மிகச் சோகமடைந்து மஹாராஜர்
தானா அங்கதகுமாரன் முதலானோர்களை நோக்கிக் கேள்வி அனபாகளே!
சோகமுற்றுப் பரிதாபமுறுவதினாலே பொன்னாடிசேர்ந்த வாலிக்கு
நலம் விளைவதிலது; ஆகலின், சோகத்தையடக்கி மேல் நடக்கவேண்டிய
காரியம் யாதுவதோ? அதனைச் செயது வாலி நற்கதியடையுமாறுசெய்க;
எககாலையிலும் உலகவழக்கம் யாதுவதோ? அதனை யாவரும் செயல்
வேண்டும்; ஒருவன இறந்துவிடுகையில, கண்ணாவிட்டழலவேண்டிய
வழக்கமும் செய்யப்பட்டது; ஸாவலோகநியாமகளுன ஸ்ரீமந்நாராயணனை
மீறி யொருசெயலும் எவராலும் செயது முடிப்பதருமை; உலகத்தில்
யாவும் உண்டாவதற்குத் தெய்வமே காரணம்; தெய்வமே எல்லாச்
செயலகளுக்குத் துணையாகும்; எல்லாவுயிரகளையும் ஒரு செயலைச்
செய்யும்படி யேவுதற்கும் தெய்வமே காரணம்; ஒருவனும் எச்செயல்
செய்வதற்கும் கர்த்தாவலன்; ஒருவனை ஒருசெயல் செய்யும்படி யேவு
தற்கும் நிறமைகொண்டவனல்லன். எல்லோரும் நச்வரனுக்கு வசப்
பட்டே யிருக்கின்றனாகள; எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வமே தஞ்சம்;
தெய்வமும் ஒருவர் நல்வினையுறுவதற்கும், தீவினை யுறுவதற்கும், உரிய
காலத்தைக் கடந்து நடக்கின்றிலது; தெய்வம் ஒருக்காலும் அழிகின்
றிலது; ஆகலின், தத்தம் முன வினையை யடைந்து ஒருவனும் தெய்
வத்தை மீறி நடவான்; தெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு இவர்
இனத்தாளன்றாவது, இவர் வீரமுடையோன்றாவது, இவர் தோழ
னன்றாவது, இவர் சுற்றத்தாளன்றாவது பகஷ்பாதஞ்செயது தனது
சங்கற்பத்துக்கு வேறாக ஒன்றுஞ்செயதருளார். ஆதலின், பெருமான்
ஒருவர்க்கும் வயப்படார்; ஆகையால், எவரொருனுடைய காலம் எப்படி
யெப்படி முடிகிறதோ? அது தெய்வசெயலெனவே யறிந்து வருந்தா
திருத்தல்வேண்டும்; அறம்பொருளின்பம் வீடு என்னும் நால்வகைச்
சித்திகளும் ஸ்ரீமந்நாராயணனாலேதான் கிடைக்கும்; ஆதலின், வாலியும்
இப்போது தன் முனவினையின்பயனையடைந்தனன்; அனரபியிலே, அவன்
அறம்பொருளின்பங்களை யும் சேர்ந்தமையின், நற்கதியையே யடைந்
தனன்; தருமத்தையே மேற்கொண்டு போரில் பின்னெல்லாது வெற்றி
கொண்டு உயிரைத் தரும்பாக நினைந்து மடிந்தமையின், அவன் பொன்

னாமி பெறவதிலும் ஐயமுண்டோ ! இப்போழ்த வாலி எந்தக்கதியை யடைந்தனனோ ? அக்கதி மிகச் சிறந்தது; ஆதலின், வருங்கியதுபோதும்; இனிச் செயயவேண்டிய கருமங்களைச் செய்க; என்று தேற்றி யருளிச் செய்தனர். அப்பொழுதினையபெருமாளும் சோகமுற்று வருந்துகின்ற மஹாராஜரை நோக்கி, மஹாராஜனோ ! பெருமாளிவவண்ணம் அருளிச் செய்கையிலும், ஏன் துன்புற்று வருந்துகின்றீர்; உன் தமையனாகஞ்ச் சரமகைகரியங்களை விராவாகச் செயலிக்கக்கடவீர். தானாயையும், அங்கதனையும் தேற்றி யவர்களுடன் சோந்து வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதற்குப் போதுமான உலர்ந்த காஷ்டங்களை மிகுதியாகக் கொண் டுமபடி கட்டளைசெய்தழைப்பிக்கக்கடவீர். அக்கடடைகளும் சிறந்த சந்தனக்கட்டைகளாகவே யிருப்பது நன்று; மிக வருந்திப்புலம்புகின்ற இவ்வங்கதனையும் தேற்றுக; இனி இந்நகரமெல்லாம் உன்னதினமாயின மையின், புன்மதி கொள்ளாமல பெருமதிபூண்டு தகவபடி கட்டளைசெய்க; அங்கதன் சிறந்த மாலையையும், பலவகை யாடைகளையும், கந்தங்களையும், எண்ணெய் நெய முதலிய மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களையும் கொணா வான்; வாரீர தாரனோ ! நீர வாலியை முதுகாட்டிதருக் கொண்டுபோவ தற்காகச் சிவிகையை விராவாகக் கொணர்க; எச்செயலும் விராஹு செய்வதே தகுதியானது; இப்படிப்பட்ட தருணத்திலே மிகவுந் துறா யுடன் செயல்களைச் செய்து முடித்தல்வேண்டும்; அச்சிவிகைக்கு வாஹர்களும் ஸநந்தராகக்கடவாகள வாஹர்கள மிகவும் பலமுடை யோர்களாகவேண்டும், என்று அருளிச் செய்துவிட்டுப் பெருமானுடைய அருகில வந்து நின்றருளினார். தாரனென்னும் ஸோபதியும் விராவுடன் கூழ்க் கிஷ்கிந்தாகுகைகளுள் புருந்து சிவிகையை எடுப்பித்துக்கொண்டு புறத்திலே வந்து சிறந்த தோள்வளைகளுடையவர்களினாலே தாங்கிக் கொள்ளப்பட்டதும், சிறந்த பக்ஷிவகைகளாகவும், செடி கொடி வகைகளாகவும், சித்திரமெழுதி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், சிறந்த இனிய பீடங்களை யுடையதும், சிறந்த தேர்க்கு நிகராகியதும், சித்திரங்களின் வரிசைகளினாலே அடர்ந்ததும், தேவவிமானம் போன்றதும், சாளரங்களை யுடையதும், அகலமாகவும், நீண்டதாகவும், விசுவகாமனாலே இயற்றப்பட்டதும், விளையாட்டுக்குரிய மலைபோன்ற சிகரத்தை யுடையதும், நன்றாகத் துடைத் தலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், சிறந்த மணியணிகளினாலும், முத்துவடங்களினாலும், சிறந்த மாலையினாலும் சிங்கரிக்கப்பட்டதும், குகைகளாகவும், காடுகளாகவும் செய்து இயற்றப்பட்டதும், செஞ்சாந்த மபியதும், நறுமலர்கள் துவபபட்டதும், தாமரை மலர்மலைத் தோரணங்கட்டியதும், ஆகியப் பாலசூரியன்போல வெள்ளிவிடிகின்ற தங்கச் சிவிகையைப் பெருமானாக்கெதிரில் கொணர்ந்து சேர்த்தனர். இத்தன் மையதான சிவிகையைப் பெருமானும் கண்டி மகிழ்ந்து இனையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி ! விராவாக வாலியை இச்சிவிகையிலேற்றி

முதுகாட்டிற்குச் சேர்க்கும்படியும், தகனாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யும் படியும் செய்யடா என்று நியமித்தருளினர். உடனே மகாராஜர் வாலியை பெயிப்பித்து அங்கதனுடன் அழுதுகொண்டே அசனிலிகையிலேற்றி வித்து, உடனே அருகிலுள்ள தலைமையானவர்களை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே ! என் தமையருக்குக் கந்தபுஷ்பாதிக்களாயுள்ள அலங்காரங்களினாலே அலங்காரஞ்செய்து அவருக்குத் தககபடி எல்லாச்சடங்கு களையும் குறைவறச் செயலிக்கக்கடவீர்கள். சிறந்த பாவன மணிகளையும் மிகுதியாகக் கொடை யளிக்கக்கடவீர்கள். வானரர்களெல்லோரும் ஆசன்கிருச சமீபத்திலே முனனே செல்லக்கடவர்களென்று கட்டளை செயதனா. உடனே அவர்களும் மிகச் செலவமுடைய வேந்தர்களுக்கு எவ்வண்ணம் செயவார்களோ ! அவ்வண்ணமே சடங்குகளையெல்லாஞ் செயவித்தனர்கள். தாரன் முதலிய வானரர்களெல்லோரும் அங்கதனைப் பிடித்துக்கொண்டு துன்புற்றுக்கொண்டே சென்றனர். தானா முதலிய வாலியின் மனைவியர்களும், பலாகதணம்பாடி யழுதுகொண்டே வாலியைப் பினொடர்ந்து சென்றனர். அந்த வானரப்பெண்கள் அப்போது அமுகையில், அவர்களினுடைய அமுகுரலினாலே அங்குள்ள காடி மலை யாறுகளடங்கலும் கூவி யழுதனபோலொலித்தன ; உடனே மலையினின்றும் பெருகி வருகின்ற மலையாற்றினது மணற்குன்றிலே இவ்விடம் மிகவும் தூயதும், ஏகாந்தமுடையதுமாகின்றதென்று அநேகம் வானரங்கள் வாலிக்குச் சிதை யடுக்கினார்கள். வாஹுகளும் சிவிகையை யவ்விடத்திலிறக்கி வருந்தி நின்றனர். அப்பொழுது தானா தன் பர்த்தா சிவிகையிலே படுத்திருக்கக்கண்டு அவன் தலையைத் தனது மடிமேலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கடுந்துயரங்கொண்டு ஐயையோ ? வானரர்களெல்லோர்க்கும் நல்வேந்தரோ ! அந்தோ ! என் பிராணநாதரோ ! அய்யோ ! எனமேல் ஆவலும், அன்புமுடைய இனியயோ ! அந்தோ ! மிகச் சிறந்தவரோ ! நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவரோ ! அய்யோ ! என்னுயிர்க்காவலரோ ! நான் இவ்வண்ணம் வருந்திப் புலம்பி யழுதுவாக்கானிரோ ! இங்கெல்லோரும் துயர்கொண்டு வருந்துவதைக்கண்டு என் இனியமொழிகளை மொழிந்து தேற்றுகின்றிலீர். அந்தோ ! என் தாய்களே ! தேவர் உயிர்மாண்டிருக்கையிலும், தேவருடைய திருமுகம் மகிழ்வுற்றதுபோல மலர்ந்து விளங்கி அத்தகிரியை யடைந்த கதிரவனுக்கு நிகராவண்ணமுடையநாகிக் காணப்படுகின்றது ; அந்தோ ! என்னுயர்களே ! இந்த ச்ரீமந்நாராயணரோ ச்ரீராமசந்திரருவங்கொண்டு

தேவரைப்பற்றி யிழுக்கின்றனர் ; இந்த ஸ்ரீராமனொருவராலேதானே
 ௧௫௫ கணையினால் யாங்களெல்லோரும் கைமபெண்களாயினோ மல்லோ
 மோ ! அந்தோ என்னாயகரோ ! தேவர்க்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இம்மனை
 வியர்கொல்லோரும் தேவரைத் தொடர்ந்து நெடுந்தூரம் நடந்து வரும்
 திப் புலம்புகின்றனர்களே ? தேவர் ஏன் அறிகின்றிலீர் ; இப்போது
 மஹாராஜர் வானரர்களெல்லோர்க்கும் தலைவராகி எதிரிலிருக்கின்றாரோ ?
 ஏன் காணுகின்றிலீர் ; தாரன் முதலிய சேனாபதிகளெல்லோரும் நகரத்
 தார்களுடன் வந்து உமமைச சூழ்ந்து வருந்துகின்றனர்களே ? இவர்
 களுக்கருத்தக்கபடி மரியாதை செயது விடைகொடுத்தனுப்புக ; பின்பு,
 நாயிருவரும் மற்றும்ளா தேவர் மனைவியர்களுடனும் கூடித் தேன்பொழி
 யுஞ் சோலைகளிலே இனபுறறு மகிழ்வோம், என்று புலம்பினள்.
 இவ்வண்ணஞ் சோகந்தினால் புலம்புகின்ற தாரையை மறுமுள்ள வானர
 கள் பற்றியெடுத்து எழுந்திருக்கச்செயது வருந்தி நின்றனர்கள் ; அங்க
 தனும் மஹாராஜருடன் அழுதுகொண்டே வாலியைச் சிதையிலேற்றி
 விதியின்படி அக்கினிப் பரதாவஞ்செயது சடங்குகளை முடித்து நீரிலாடி
 நீர்க்கடனை முடிப்பதன்பொருட்டு நன்னீரையுடைய நதியை யடைந்
 தனன். உடனே மஹாராஜர் தாரை முதலிய யாவரும் அங்கதனை முன்
 னிட்டுக்கொண்டு நீரிலாடி வாலியின்பொருட்டுத் தருப்பனஞ்செய்தனர்
 கள், மஹாராஜர் துன்புறறிருந்தமையன், பெருமானும் துன்புற்று
 வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைகரியங்களுயெல்லாம் விதியின்படி
 செயவித்தருளினா. மஹாராஜரும் வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்கு
 களையெல்லாம் முடித்துவிடபெ பெருமானுடைய அருகில் வந்து
 சேர்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தத்தாவது சருகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவதுச் சூகம்.

மழைகாலம் கேர்ந்தமையின், அது முடியுமாவும் சீதையைத்தேட முடியா

தாதலின், இப்போழுது கீர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்க

வென்று பெருமான மகாராஜருக்கு அருளிச்செய்து

பட்டமும் கட்டுவித்து, அவகதகுமாரனு

கும் இளவரசுப்பட்டம் கட்டு

விததருளியது.

அநந்தரம் மஹாராஜா வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்துவிட்டு ராவணையுடன் வானராகளெல்லோர்களாலும் சூழப் பட்டிச சோகத்தினால் வருந்தப் பெருமானுடைய அருகில வந்து கைகு வித்து நிறைக்கையில், மேருமலைபோலப் பருத்ததுயர்ந்தவரும், பாலஸூரியன் போன்ற முகமுடையவருமாகிய சிறியதிருவடி பெருமானுக்குத் தண்டம் மைர்ப்பித்து அவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவருடைய அனுக்கிரஹத் தினால் மஹாராஜா தாதை முதாதை முதலிய குலமுறையாக வந்த ராஜஜியத்தைப் பெற்றகரியதாயினும் பெற்றனா. ஆதலின், தேவர் இப் போழுது அனுமதிசெய்தருளுமாயின், மஹாராஜா கிஷ்கிந்தைக்குள் சென்று ராஜகாரியுகளையெல்லாம் திட்டஞ்செய்து குறைவற நடப்பித்து இனத்தார சுறமத்தார தோழா முதலானோர்களுடன் கூடி விதியின்படி அபிஷேகம்பூண்டு நவமணி யணிகளாலும், நறுமலர் மாலைகளாலும், தேவர்க்குபூசைசெய்து மகிழ்வார, ஆதலின், தேவர் மஹாராஜருடைய தோழமையைப் பாராட்டியருளித் தேவரும் கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே எழுந்தருளி வானராகளெல்லோரையும் மகிழ்வித்தருளாக; என்று விஜ்ஞா பனஞ்செய்தனர் பெருமானும் அதைத் திருச்செவிசார்த்தித் திரு வடியை நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள மாருதி! பதினான்குவருஷங்கள் கழியுமளவும் யான் நகரிக்ஞானாவது, ஊருக்குள்ளாவது புனை; இவ் வண்ணம் எந்தநகரையின் கட்டையாதலின், அதனை யொருக்காலும் தவிரேன்; ஆதலின், மஹாராஜர் மிகச் செல்வமுடைய கிஷ்கிந்தைக்குட் புகுந்து விதியின்படி விரைவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளக் கடவர். அவ்வண்ணம் நீவிரொலீரும சேர்ந்த நடப்பிக்கக்கடவீர்கள் என்று அருளிச்செய்து மஹாராஜரையும் நோக்கிக் கேளீர் தோழரே! உம்முடைய தமையனார் குமாரனும், தோளவலியினால் உமக்கு நிகரான வனும், பெருந்தன்மையுடையவனும், இளவரசுப்பட்டத்துக்கு உரி யோனுமாகிய இந்த அங்கதனுக்கும் இளவரசுப்பட்டம் கட்டுவிக்கக் கடவீர், இப்போது கார்காலமாதங்கள் நான்கில முதலாவதான ஆடி

மாதம் இப்போது நேர்த்துளது ; ௨௨ முதல் நான்குமாதங்களும் மழை பொழிவதினால் போர்செய்வதற் குரியனவல்ல ; ஆதலின், யான் ௨௩ நான்குமாதங்களையும் லக்ஷ்மணனுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே வாழ்ந்து போர்க்கிக்கொண்டிருப்பேன் ; கார்த்திகைமாதம் பிறப்பதன்முன் நீர் ராவணனைக் கொலைசெய்ய முயற்சி செய்க ; நம்மிருவர்க்கும் இது தான ஏற்பாடி, இப்போது நீர் கிஷ்கிந்தைக்குடசென்று அபிஷேகஞ் செயது கொள்க ; தோழர்களையும் மகிழ்ச்செய்க, எனது அனுமதி செய்தருளினர். மஹாராஜரும் உடனே பெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேகமாயிரம் வானரர்களினால் பணிந்து சூழப்படிக் கிஷ்கிந்தைக்குள் புருந்து தம்மைக்கண்டு தலைவணங்கித்தொழுத நகரத் தாரொல்லோரையும் தக்கபடி மரியாதைசெய்து ஆதரித்து வால்மீகியின் அந்தப்புரஞ்சேர்ந்து முற்றும்பார்த்து ஏற்பாடிசெய்து புறத்தில் வருகையில், வானரர்களொல்லோரும் தேவர்கள் தேவேந்திரனுக்குக் கொப்பாக அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டிமென்று நிச்சயஞ்செய்து வெண்குடையினையும், வெண்சாமரங்களையும், பற்பல சிறந்த மணிகளையும், நவதானியங்களையும், பற்பல ஒஷதிரஸங்களையும், பாலுள்ள மாங்களின் முளைகளையும், மலர்களையும், வெண்பாடிகளையும், வெண்சந்தனத்தையும், நன்மணமுள்ள மாலைகளையும், நிலத்தாமரை மலர்களையும், திவ்விய சந்தனங்களையும், பலவகை கந்தங்களையும், அக்ஷதங்களையும், தங்கத்தையும், யவதானியங்களையும், தேனெய்களையும், தயிரையும், புலித்தோல்களையும், பன்றித்தோலினால் செய்த பாதரசக்ஷங்களையும், பூசிக்கொள்ளுந் திரவியத்தையும், கோரோசனத்தையும், மனசசிலையையும் கொணர்ந்தனர். சிறந்த மகிழ்ந்த பதினாறு கன்னிப்பெண்களும் வந்து சேர்ந்தனர். அந்தரம் வானரர்களெல்லோரும் ஆடையாபரணங்களாலும், புண்டிகளாலும் வேதியர்களை மகிழ்ச்செய்து, தீயை வளர்த்துத் தருபவர்களைப் பார்ப்பி விதியின்படி மந்திரத்தினால் ஹவிஸ்சை ஹோமஞ்செய்து, தங்கமயமான காலகளை யுடையதும், சிறந்த சித்திராஸனமுடையதும், பலவகை மாலைகளினால் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், மிக வழுவதுமாகிய மேல் மாளிகையிலே சிறந்த சிங்காஸனத்தைப்போட்டு கடல்களினின்றும், பலவகை கதிகளினின்றும், மற்றும் புண்ணிய தீர்த்தங்களினின்றும் தீர்த்தங்களை யழைப்பித்து, தங்ககருடங்களிலவைத்து மந்திரித்து மஹாராஜரை வந்தச் சிங்காஸனத்திலுட்காரசெய்தனர். அப்போது கஜன், கவாஷன், கவயன், சாபன், கந்தமாதன், மைந்தன், துவிவிதன், அனுமான், ஜாம்பவான், நளன் என்னும்,

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

மஹாராஜர் பட்டாபிஷேகம்.

ಅಭ್ಯಂಶಿಷ್ಟನುಗ್ರಹಂ ಸುಸನ್ನೇನಸುಗೃಹಾ
ಸಲಿಸೇನಸುಗ್ರಹಂ ವಸಂವತ್ಸರಂ

அபயவிஞ்ஞசநஸு-கரீவம பரஸநநெஸு-கநதநா
ஸலி-ஸெஸுஹஸர-கூடம் வஸுவோவரஸவமயதா

மந்திரிகள பத்துபேர்களும, நனமஸமுள்ள தெளிந்த புண்ணிய திர்த்ததினால வஸு-தேவதைகள தேவேந்திரனுக்குப்போல மஹாராஜர் க்கு ஆபிரம் கண்கலையுடைய ஸஹஸ்ராரம் என்கிற தட்டினால அபிஷே கஞ் செயதனர்கள. அதனைக கண்ணுற்று வானராகொல்லோரும் மகிழ் ந்து புகழ்ந்து களித்தனர்கள. பின்பு, மஹாராஜரும் பெருமானுடைய வாக்கியத்தின்படி அங்கதருமாரனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளவர சுப்புட்டங்கட்டுவித்து அன்பு செயதனா. அதைககண்டு வானரர்கள் நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து, பெருமானையும், இளையபெருமானையும் சிலகித்துத் துதி செயதனர்கள. அப்பொழுது மலைகளுகையிலுள்ள அந்தக் கிஷ்கிந்தாபுரியானது, மனககளிப்பும், மேனியழகுமுற்ற ஜனங்களை யுடையதாகியும், தோரணங்கடடி ச குளிகைநாட்டப்பட்டதாகி யும், மிக வழகியதுமாகித் திகழ்ந்தது; மஹாராஜரும் இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளை யெல்லாவறறையும், பெருமான எழுந்தருளியிருக்குமிடஞ் சென்றும் அறிவித்துவிட்டு அவரிடதற்ல் விடைபெற்று மீளவும் அந்தப் புரம் சேர்ந்து ராஜ்ஜியத்தையும், மனையாான ருமையையும் பெற்று விண்ணுலகினில் தேவராஜன்போல மகிழ்ந்தின்புற்று வாழ்ந்துகொண் டிருந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தாராவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

கார்க்காலம் ஆவணி புரட்டாசி இரண்டுமாதங்களே யாதலின், நான்கென்பது எப்படி சரியாருமெனின், மழைகாலத்தகரு முன்கொருமாதமும், பின்னொருமாத மும் மழையிருக்குமாதலின், ஆடி ஐப்பசியையும் கூட்டிக் கார்க்காலமெனனர்; இலக்கிறினர்கள், பதினாறு தினமான ஒருபகைத்துக்கே மாதமெனது வேத

இருபத்தேழாவது சந்தக்கம்.

பெருமான் இளையபெருமானுடன் மழைகாலத்தை மலைக்குகையில்
பேர்க்கிப் பிராட்டியாரை நினைத்து வருந்துகையில், இளைய
பெருமான சோகந்தணியத தேற்றி யருளியது.

இப்படி மஹாராஜா பட்டாபிஷேகமபூண்டு பெருமாளிடத்தில்
அனுமதிபெற்றுப் பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கிஷ்கிந்தாருகையை
நோக்கிச் சென்ற பின்னா, பெருமானும் இளையபெருமானுடன் புறப்
பட்டு மாண, புலி, கரடி, கிங்கம, குரங்கு, கோலாங்குலம், பூனை முத
லிய விலங்குகளினால் கூவப்பட்டும், காடு, மரம், செடி, புதர்கள் அடர்ந்
தும், எந்நாளும் குளிர்ந்தும், மணங்கமழ்ந்தும், தெளிந்தும், தூயமை
கொண்டுமுள்ள நன்னீருடைய குளங்களுையுடையதும், நீருண்டகொண்டல்
போல நீண்டிருண்டியாந்ததுமாகிய பிரஸ்ரவணமென னும் மலையை யடை
ந்து அதன் சிகரத்தில் வியன்கலற தோர குகையைக் கண்டு இக்காள்

த்தில் பெயர் கூறப்பட்டுளதாயின, அவனி புட்டாசி இரணமிகாதவளும் நான்கு
மாதங்களெனப்பட்டன; என்று சிலா கூறினாள்

ஐப்பசி மாசத்திலேதானே சீதையைத் தேட முயற்சியெய்யும்படி பெருமான்
கட்டளைசெய்தனா; அப்போது வானரர்களைச் சோபபதற்காகவே கட்டளையிட்டருளி
னா. வானரப்பரப்பிலததானும் அனுமான அவதானமுதலிய வானரர்களெல்லோரும்
புறப்பட்டவுடன் இளவேனிறபருமம் ஸமீபித்கதாகக் கூறுகின்றமையின், இக்காலங்
களின் விவரம் முறையே கூறப்படுகின்றது. ஒருபக்கத்தில் இளவேனிறபருமம் பன
குனி சித்திமா இரணமும் என்று உரைக்கப்பட்டன. பெருமான சித்திகாமாலாதில்
அயோத்யியினின்று புறப்பட்ட டுளியது; அகஸ்தியாசிரமசந்நகெழுந்தருளுகையில்,
பத்துவருஷங்களாயினவென்று கூறப்பட்டன பஞ்சவடிநில மூன்றுவருஷம், பதி
னான்காவது வருஷம் சித்திமாத்ததில் சூரபண்ணைகையின் நாகியை யறுத்ததும்,
கரடிகளைக் கொலைசெய்ததும், அமரசத்திலேதானே ராவணன் பிராட்டியாரைப்
பறித்தது. தும்மாசத்தில வாலியைக்கொலைசெய்தது முன் பனிப்பருவத்தில் சேனை
களைச் சேர்த்தது. மாசத்தி மாசத்தில வானரர்களை யனுப்பியது. பனகுனிமாசத்தில்
கக்கைபக்தியோதையில் சிறியதருவடி கடைத் தாண்டியது. மதுரான மீண்டு
வந்தது. பூர்ணிமையில் பெருமான சேனைகளுடன் புறப்பட்டருளியது. என்று முறை
யுணர்ச்சி. இனிமேல் யுத்தகாண்டத்தில் கூறப்படுகின்றன.

முதலாகையில் வானரர்களும் நரர்களபோலவே இரணிகாஸ்களினால் கடந்த
கொண்டிருந்தனென்று தோற்றமின்றது. பாஷையும் வட்டமொழியே அன்றியில்,
இவர்கள் தேவாமசமாகையால், இவர்கள் மாதிரி மனிதர்போலிருந்தவர்களெனி
னும் ஒக்கும்; வானரர்களுள்ளும் பிரகம்மணசி ஐதிகளுளவாகும்; அன்றியில், அந்
ருள்ள வேதியர்களை யழைப்பித்த அபிஷேகத்திற்கு ததியாராதனஞ் செய்வித்தவர்க
ளெனினும் ஒக்கும்.

காலத்தைக் கழித்து வாழுவதற்கு இஃது தக்க இடமென்று தேர்ந்து, இனையமெருமானே நோக்கிப் பாரடா தம்பி ! இந்த மலைக்குகையுள்ளதா மிக வழகியதும், விசாலமாகியதும், மங்கமாருத முடையதுமா ? இக்காசாலங்களை இங்குறைந்து போக்குவோம்; இம்மலைச்சிகரமும் மிக வுயர்ந்தும், கறுத்தும், வெளுத்துயிருக்கின்ற பலவகைச் சிலைகள் பொருந்தியும், பற்பலதாதுககள நிறைந்தும், குகை புதா முதலியவைகளுற்றும், பற்பல மாஞ் செடி கொடிகளாடர்ந்தும், பற்பல பறவைகளொலித்தும், குந்த திந்துக சிந்துவார மல்லிகா மாலதி குரண்ட கதம்பாஜா நஸர்ஜ காதிகளான செடி கொடிகள் மலார்தும் திகழ்கின்றது ; இந்தத் தாமரையோடையும் மலார்த தாமராமலாகள நிறைந்து இக்குகைக்கு அருகிலே விளங்குகின்றது . இக்குகை இம்மலையின் மேற்குத்திசையில் தென மேற்குமுகமாக வாயிலை யுடையகாய பின்புறத்திலுயாநிருக்கின்றமையின், கீழ்காறமடிக்காமல் கமமெனறுக்கும, இக்குகையின் வாயிலில் வியனாகன்ற கலலும், ஏற்றத்தாழவின்றி மழமழவென்று வழமூண்டு பொடிசெய்திழைத்த மெய்யின் குவைபோல மின் மின் என்று திகழ்கின்றது ; அடா லக்தமனா ! இம்மலைச்சிகரத்தின் வடபுறத்தைப் பாராய் ; அது அஞ்சனத்திரள்போலவும், நீர்கொண்ட கொண்டலபோலவும் உயர்ந்து விளங்குகின்றது ; தெனபுறத்திலோவெயில், வெள்ளைகல்லொன்று கயிலைமலைச் சிகரமபோல உயாநிருக்கின்றது, இக்குகையின் கீழ்புறத்தில்கீழ்த்திசையை நோக்கிப் பெருகி விழுகின்ற இந்நதி மூன்று சிகரங்களை யுடைய திரிகூடமலையில் பெருகி விழுகின்ற கணகைபோல விளங்குகின்றது ; சம்பக சாம்பேய திலகா மலக தாலத மால ஸரள வகுளா திமுக்த பதம ககேதக தவ லாரீர திமிச திரிட நீப வேதா கருத மால ஹரிந்தாலாதியாயுள்ள பலவகை மரங்களும் அநநதியின் இருககாகளிலும் செழித்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன ; இவைகளினால் இந்நதி தநீர் மலர்க்களையே வஸந்தகாலத்தில அணியாக அணிந்துகொண்டிலாவுகின்ற தருணிபோலத்திகழுகின்றது ; பலவகைப் பறவைகளும், தனித்தனி காந்தைகளுடன்கூடி மகிழ்ந்து கூவுகின்றன . மணற்குன்றுகளும், அன்னப்புள், சாரஸப்புள், சககரவாகம முதலிய நீர்ப்பறவைகள நிறைந்தொழிக்கின்றன ; ஆதலின், இந்நதி மதமுற்ற மானினி மனமகிழ்ந்த நகைக்கின்றூப்போல விளங்குகின்றது ; இஃது சிலவிடத்தல் கருடுய்தல்களினாலும், சிலவிடத்தில செந்தாமரை செங்கழுநீர்களினாலும், சிலவிடத்தின் வெண்டாமரை குமுதங்களாலும் நிறைந்து மறைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றமையின், பலகலனுமணிந்த காந்தைபோல வொளிக்கின்றது ; இவ்வகைப்பறவைகளாலும் ஒலிக்கப்படும், மாமுனிவர்களினுடையபட்டம், மிக வழகுற்றிருக்கின்றது காணாய் ; கடமபமரங்களும், சந்தனமரங்களும், தொடிக்கப்பட்டனபோல அடர்ந்து விளங்குகின்றன ; அநேக இவ்விடம் மிகவும் மனமகிழத்தக்கதாகின்றது ; ஆதலின், நாம் இவ்விடத்

திலேதானே ஈன்கின்புறறு வாழ்வோம் ; இவ்விடத்திற்கு மஹாராஜர் வாழும் இவ்விடத்திலும் நெடுநூரமன்று ; அவ்விடத்தில கூவுகின்ற வானரர்கள் சிங்ககரதமும், கீதவாதித்திரகோஷமும் கேட்கப்படுகின்றன வல்லவோ ! மஹாராஜர் சிறந்த வானரராயியத்தையும், மிகுந்த செல்வத்தையும், மனத்துக்கினிய மனையாளையும் பெற்று நன்கு மகிழவுற்று வாழ வார் ; எனறிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்து இனையபெருமாளுடன் அம்மலை பெங்குளுகற்பு பரபல விநோதங்கனையுங் கண்டு அவ்விடத்திலேதானே வாழத்தருளினா. இவ்வண்ணம் அவ்விடம் பர்பல விநோதங்களை யுடையதாகியும், பெருமாளுக்குக் கிஞ்சித்தாயினும் இன்பந்தந்தலது ; தம்முயிரினும் பிரியமுள்ள ப்ரபாடியாரைப் பறிகொடுத்த நினைந்து வருந்துகையில், இன்பமென்பது எங்குளதாகும் ; பெருமாள் இரவுகளில இனிய சயந்தில படுத்திருக்கினும், கீழ்த்திசையில் உதிகின்ற சந்திரனைக் கண்டு விசுறுத்திபற்றி பெரித்தமையின, இன்புறறுத் துயில்கொண்டிலர் ; இவ்வாறு நாடோறும் பெருமாள் துயிலின்றிச் சோகமுறறு வருந்துகையில், இனையபெருமானும் மிக வருந்தி அய்யரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் தனி வீரோ ! தேவரீர் இதகாறும் துன்புறறு போதும், தேவரும் இவ்வண்ணம் சோகிப்பது தருமோ ?—

சீவதீவநந்தி ஸாராததாவித்தமறிதே

பவானகரியாபரோலோகே பவானதைபரபரவண;

ஆஸ்திகோதாமஸேசச வயவஸாயீசராகவ.

சோசதோவயவவீதந்தி ஸாராததாவித்தமறிதே

பவானகரியாபரோலோகே பவானதைபரபரவண;

ஆஸ்திகோதாமஸேசச வயவஸாயீசராகவ.

சோகமுற்று வருந்துபவர்களுக்கு எல்லாப்பயனகளும் அழிந்துவிடுகின்றன ; இவ்விஷயம் தேவா திருவுளமறிந்ததேயன்றி, வேறில்லையே ! அன்றியிலே, தேவர் இவ்வுலகினில் புருஷகாரத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், தெய்வஸங்கற்பமும் அதற்குத் துணையென வறிந்தவரும், துறையுடையதென்னும் உண்மையை யறிந்தவரும், தருமத்தையே இயல்புடையவரும், முயற்சி யுடையவருமாகின்றீரல்லீரோ ? முயற்சியிலாதோர் பகைக்கா வெல்லவதெவ்வண்ணம், மேலும் கபடமுடைய கொடிய அரக்கர்களைத் தேவர் மிக முயற்சிசெய்தே கொலைசெயல்வேண்டும் ; தேவர்தான் அவர்களைக் கொலைசெய்யவல்ல தோள்வலிபுற்றவர் ; ஆதலின், தேவர் இந்தச் சோகத்தை வேருடன் களைத்திழித்து அழியாமுயற்சியை மேற்கொண்டருள்க ; பின்பு, சாவண்ணைப் புத்திரமித்திரகனத்திராநிகளுடன் கொலைசெய்தருள்க ; தேவர் திருவுளஞ் சிறிபருளுவிராயின், காடு

கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பா முழுதையும் வேறுபடுத்தவல்லீர்; எனின் இவ்வரக்களைக் கொலைசெய்தலரிதாருமோ? இப்போற்றி கார்காலம் நிகழுகின்றமையின, இக்காலங்கழிந்து கூதிர்காலம் நுருமனவும் எதிர்பார்த்திருந்தருளக; அநந்தரம், ராவணனை நாடி நகரத்தவர்களுடன் கொலைசெய்தருளவீர்; நீறுபூத்த நெருப்பை நெய்யாருதிகளினால் ஜொளிகரும்படி செய்வதுபோல மானிடபாவனையினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய இயல்பான பராக்ரமமெனனும் பெருந்தீயைத் தக்க காலங்களில் நினைவூட்டி மேலெழுந்தெரியச்செயலேன்; எனறிவவகையாக விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமான சோகந்தனியுமாறு தேற்றியருளினீர். பெருமானும் அன்பும் பத்தியும் ஆவலும் பூணடி தேற்றிய இளையபெருமானுடைய இவ்வாக்கியவாணக்கேட்டருளி மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அவரைநோக்கி, அடா எனன்னபுள்ள ஸைஹாதர! அன்பும் நேசமும் பிரியமும் இதழும் சத்தியமும் பராக்ரமமும் உடைய தோழன் சோகமுறுங்கால் எவ்வண்ணமுரைசெய்து தேற்றுவானே! நீயும் அவ்வண்ணமே யுரைசெய்தாய்; எல்லாக்காரியங்களுக்கும் அழிக்கவல்ல சோகத்தை யான் துறந்து விட்டேன்; விக்கரமங்களில் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற தேஜஸ்ஸை மேற்கொண்டேன்; கூதிர்காலத்தையும் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்; உன்னுடைய வாக்கியத்தினபடியே தீரமுறறிருக்கின்றேன்; மஹாராஜருடைய வம், நதிகளினுடையவும் பிரஸாதத்தை (அனுககிரஹத்தை—தெளிவை) க்கோரியிருக்கின்றேன், மஹாராஜா நம்மிடத்தில் உபகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றமையில, நமக்கும் அவா பிரதியுபகாரஞ்செய்வார்; உபகாரத்தை யடைந்தவன் நன்றியை மறந்து பிரதியுபகாரஞ்செய்யாதுகில், எல்லாருக்கும் பகையாகி எல்லோராலும் மனம் கொந்து பழிக்கப்படுவான்; எனறருளிச்செய்தனர் இளையபெருமானும் இவ்வருளிச்செயல்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்து புகழ்ந்து ஞானகண்ணினால் முனவருவதையெல்லாமறிந்து அதனைப் பெருமாளிடத்திலும் விஜ்ஞாபனஞ்செய்து மீளவும் அவரை நோக்கி, எம்மையோ! தேவா அருளிச்செய்தபடியே மஹாராஜர் தேவர்திருவுள்ளத்தையெல்லாம் சிறைவேற்றுவர்; கூதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கி, இக்கார்காலங்கழியுமனவும் சோகத்தையும் கோபத்தையும் உள்ளடக்கி ஆடி ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசியெனனும் இந்நாளருமாசங்களையும் என்னுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே கழித்துப் பின்பு பகைவரைக் கொலைசெய்வதில் முயற்சிசெய்தருளக; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றிப் பெருமானையும் மகிழ்வித்துத் தாமும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தருளினீர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இனையபெருமானுடன் கார்காலத்தை

வரணனைசெய்தருளியது

அந்தப்பெருமாள் அவ்வண்ணம் வாலியைக்கொன்று மஹாராஜர்க்கு அபிஷேகமும் செய்வித்தருளி மாலியவந்தமென்னும், பாஸ்ரவணமென்னுங் கூறப்பட்ட மலையின் சிகரத்தில வாழகையில், இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பிலகூடமனா! இப்போழுது கார்காலம் நன்றாகத் தோன்றிற்று; மலைபோலப்பருத்துயானத நீருண்ட கொண்டலகளினுல விண்டலமெனகும் மண்டிதமாய இருண்டிருக்கின்றது; விண்ணென்னும் ஒண் டொடியாள் கதிரவன் கிரணங்களினுல் கடலினின்றும் ஆகாஷிக்கப்பட்ட உப்புரீகைக் கார்த்திகைமாதம் முதல ஆடிமாதமளவாக ஒன்பதுமாதம் கர்ப்பந்தரித்து உருசியுள்ளதாக்கிப் பெறுகின்றது; உலகிலுள்ள வரிதை யர்களும் தத்தம் நாயகனுடன புணர்ந்திவ்வாறே கர்ப்பந்தரித்து நன்மககளைப் பெறுகின்றனர்களல்லவோ? பிராட்டியும் பிரிந்திலளாயின், இவ்வண்ணமே மக்கட்பேறுடையாளாகுவாளாகதோ? மேகவகனென்னும் படிவழியாய விண்ணின்மிகையேறி கிரிமல்லி முதலிய ஏறுமலர்களினுல ஸூரிய மண்டலமத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நங்குலதெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிப்பது தரும்; சந்தியின் செமமைபடாந்து இடையிடையில வெண்மையையும் பொருந்திக் கண்டகண்டமாயுள்ள மேகங்களினுல் ஆகாசம் மெய்முழுதும் காயமுற்று அதனை யாறறுவதனபொருட்டு மருத்துச்சீலை (ப்ளாஸ்திக்) யுற்றிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றது; விண்டலம் மந்தமாருதமென்னும் பெருமூச்சுறறதும், சந்திசெவவியென்னும் செஞ்சார்தம்பியதும், வெண்மேகங்களினுல மெய் வெளுத்ததுமாகிக் காமாதரன்போலக் காணப்படுகின்றது; இப்பாாமகளும் தன் மகளான சேதபோலவே தாபத்தினுல் பிழகப்பட்டும், தாரைதாரையாயப் பெருகி வரும் தெளிநீரில் நனைந்தும், பாஷ்பத்தை (கண்ணீரை—ஜலதாமத்தை) விடுகின்றன; மேகத்திடையில் தோன்றி செங்கழுநீர்மலர்களில்படிந்து தண்மையுற்று, தாழைமடல்களையுஞ் சேர்ந்து மணமுற்று விசுக்கின்ற இக் காற்றுகளும் கைகளினுல் வாரியனைத்தெடுத்துப் பருகத்தக்கன வாகின்றன; இந்த மலமலை மஹாராஜர்போல மலர்ந்த மலைமல்லி கடம்புகளை யுடையதாகித் தாழை மடல்களினுல் மணமுற்றுத் தீர்த்த தாரைகளினுல் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுகின்றது; இம்மலைகளும் கருமுகிலென்னும் கிருஷ்ணாதிநத்தைபுமித்து, வர்ஷதாரையென்னும் யஜ்ஞோபவீதம் பூண்டு, காற்றினுல் பூரிக்கப்பட்ட ருகைகளுடையதாகித் தொனியுற்றிருக்கின்ற மையின், வேதமோதும் மாணுக்கர்கள்போலக் காணப்படுகின்றன; ஆகாச

பும் மின்னற்கொழுகளென்னும் பொன்றாறசெய்த கச்சைகளினுலடிக்கப் பட்டு முழங்கும் மேகங்களினுல் வேதனைபுற்றழகின்றதபோலும், கருமுகி லிடையில் துடிக்கின்ற மின்னொழுகையெக்கண்டபின்ன ஞன்மனத்தினிடையில் குடிக்கொண்ட துழியிடையாகும், கொடிய ராவனனுடைய மடியில் இவ் வண்ணந் துடித்துக்கொண்டே சென்றிருப்பவனைத் தோற்றுகின்றது ; மேகங்களினுல பூசப்படனபோன்ற இப்பத்தத்திசைகளும் காமித்தத் காமினியாகளைப் புணரும் காமுகர்களுக்கு மிகவும் இனியன; சிலவிடத் தில கிரிமலலிகள் ஐய தாமங்களினுல் சூழப்பட்டிக கர்க்காலத்தை எதிர் நோக்கி மலர்ந்திருக்கின்றமையின், கணவனைப்பிரிந்து கண்ணீர்பெருக்கிக் காரகாலம் நேர்ந்தமையின், வருவாறெனறு மகிழ்ந்து நகை கொண்ட நாணுதலார்போலிருக்கின்றன ; இவைகளை விரகமடைந்த எனக் குத துன்பத்தருகின்றன ;—

రజఃప్రశాంతం సహిమోద్య వాయునిః దాఘదోషప్రసరాశ్చకావైః

స్థితాహియాత్రావసుధాధిపానాః ప్రవాసినోయాన్తి నరాస్యదేశాః,

ரஜ:பரசாநதமஸ்துமிமோதயவாயுர நிதாகதோஷபரஸாரச்சசாநதா:

ஸ்திதாலிபாதராவஸுதாதிபாராம் பரவாவிகோயாநதிகாஸ்வதேசான.

வாணம மழைபொழிகின்றமையின், தூளிகளடங்கின; காற்று குளிர்து வீசுகின்றது, முதுவேனிர்காலத்திலுண்டாகிய வெம்மை வேர்வை முதலிய தோஷங்களெல்லாம் அழிந்தன; வெற்றிததார்வேந்தர்கள் பகை வர்மேல் படையெடுத்துச் செல்லும் ஸூயற்சிகள் நின்றன; தூரதேசஞ் சென்றவர்களெல்லோரும் மீண்டு தத்தமிருப்பிடம்போய்ச சோகின்றனர் கள் அன்னப்பறவைகள் மாணஸஸரோவரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் செல்லுகின்றன; சக்கரவாகங்களும் காமவேட்கையினால் பேடுகளுடன் சோந்திருக்கின்றன; வழிகளொருகும் நிரந்தரம் மழைபொழிந்தழிந்திருப் பதினால் வண்டி முதலிய வாகனங்கள் செல்லுகின்றில; ஆகாயம் மேகங் களினால் பரவப்பட்டு சில விடங்களில் பிரகாசமாகவும், சில விடங்களில் பிரகாசமின்றியும், சில விடங்களில் மலைகளினால் தகையப்பட்டு அலைகளின்றித் தேமகியீ கடலபோலும் விளங்குகின்றது; வேங்கை மரங்களின் பூயினால் கன்மணமுறறும், மலைத்தாழவகைகளிலுள்ள தாதுக்களினால் பறபலவண்ணமுறமுள்ள புதிய மழைநீர் மயில்களின் கேகா என்னு மொலியினால் வளர்ந்த பேரொலிகொண்டு மலை யருவியினில் வீழ்ந்து பெருகுகின்றது. வண்டுகள்போல கறத்த மதாழுள்ள காவல் பழத்தை யாவரும் மிகவும் புசிசுகின்றனர்; பறபல வண்ணமுள்ள மாம்பழங் களும் தகையிலுதிர்ந்து வீழ்கின்றன; போர்க்களத்தில் நிற்கின்ற யானை கள்போல மேகங்கள் மின்னலாகிற பதாகைகளை யுடையனவும், காளைப் பறவைகளின் நிராயாகிய மாலையையுடையனவும், மலைச்சிகரங்கள்போன்ற

யுடையனவுமாகிக் கர்ஜனை செய்கின்றன ; பாரடா தம்பி ! இந்த வனங்கள் மழைநீரினால் செழிப்புற்ற இளம்புல்லுகளை யுடையனவும். என்கும் பொன்சிறகை விரித்தாடுகின்ற மயிலினமுடையனவும், பொழிந்த மேகங்களை யுடையனவுமாகி இப்போழ்த மாலைப்பொழுதில் நன்கு விளங்குகின்றன ; மேகங்கள் நீர்ச்சூலுறழ்க் கர்ஜனை செய்துகொண்டு கருவுடைய பெண்கள்போல மலைச்சிகரங்களில் இறங்கி யிறங்கி இளைப்பாறிச் செல்லுகின்றன ; காப்பத்தை தரிப்பதனபொருட்டு மேகத்திற் கெதிராக எங்கும் பறக்கின்ற நாகங்களின் நிராயானது வானிடைபில் கட்டிய காற்றினுலகைக் கப்பபட்ட சிறந்த வெண்டாமரை மலர் மாலேபோல விளங்குகின்றது ; இந்திர கோபகளுடன் கூடிய இளம்புற்களினாலே கிளிபோன்ற காந்தியுள்ள செம்புள்ளியையுடைய பட்டுடுத்த பான்மொழியாளபோலப் பார்மகள் விளங்குகின்றன. துயில் மெல்ல மெல்ல முகிலவண்ணனான னனைச் சேர்கின்றது. ஆறுகள் விரைவாகச் சாகரத்தைச் சோகின்றன ; நாரா நீருண்ட கொண்டலை மகிழ்ந்து தாவிச் சோகின்றது ; காயினியாள காமவேட்கை மிகுந்து காந்தனைச் சோகின்றனாகள். காடெங்கும் மயிலின மாடுகின்றது ; கடம்பமாங்களுக்கும் முகிழ்த்தன ; காளைகள் ஆவல கொண்ட ஆனிரைகளுடன் கூடி வேட்கையுறுகின்றன ; பாரொங்கும் பயிர்களினால் செழித்துத் திகழ்கின்றது ; நதி மேகம் மதவேழம் வனம், வரிதை யைப் பிரிந்தவா மயில் குரங்கு இவைகள் முறையே பெருகுகின்றன ; மழை பொழிகின்றன ; பிளிறுங்னன ; செழிப்புறழ் விளங்குகின்றன ; சிந்தை யுறுகின்றனர்கள் ; ஆடுகின்றன ; இளைப்பாறுகின்றன ; மதயானைகள் தாழைமடலின் மணத்தை மோந்து மலையருவிகள் மலைத்தாழவரைகளின் வீழுகின்ற தொனியைச் செவியுற்று வெருண்டோடி மயில்களுடன் கூடிக் கூவுகின்றன ; மழைவேகத்தினுலடிபட்டு வணங்கிய கடம்பமாங்களின் கிளைகள் தாழ்ந்தகைகின்றன ; அநிலிருந்த வண்டுகளும் மழையினு லடிபட்டி அந்த மாத்தின மலர்களிலுள்ள மதுவடிப் பானஞ்செய்ததன லுண்டான மதமுமிழ்ந்து அலைகின்றன ; கரிகளபோலக் கறுத்த பழங்கள் நிறைந்த நாவல்மாங்கள் வண்டுகளினால் சூழப்பட்டனபோல் விளங்குகின்றன ; மேகங்கள் முன்னே கூறியபடி போககளத்தில் நிற்கின்ற யானைகள் போலவே விளங்குகின்றன ; சிறந்த யானையானது தன் வழிபற்றிச் செல்லுகையில், மேக காஜனத்தைக் கேட்கிப் பானையென்மெண்ணி, எதிர்த்துச் செல்லுகின்றது. காடுகள் கூவுகின்ற வண்டுகளினாலே சில விடத்தில் பாடுகின்றனபோலும், மயில்களினால் ஆடுகின்றனபோலும், யானைகளினால் மதமுறநனபோலும் காணப்படுகின்றன ; காடெங்கும் கதம் பாராஜுன ஸாஜகந்தளிகளினாலே நிறைந்து, மழைநீர் தேங்கி, மயில்கள் மதமேறிக் கூவி யாடியுமிருக்கின்றமையின், சாராயக்கடைபோல் விளங்குகின்றது ; மழைநீர் இலைகளினிடையில் வீழ்ந்து முத்துபோல விளங்குகின்றது ; பறபலவண்ணமுற்ற சாதகப்பறவைகள் மழைநீரை வானிடை

பிலேயே பாநஞ்செய்கின்றன ; வணிகனாகிற வீணையின் தொனியோங்கி
யும், தலன்களின் கூண்ட வொலியினால் தாளமுயர்ந்தும், மேகத்தின்
தொனியினால் மர்தனம் முழங்கியும் விளங்குகின்றமையின், அவ்வமைப் பாடி
கின்றதுபோலும், மயில்கள் சில விடங்களில் ஆழக்கொண்டும், சில விடங்
களில் கூவிக்கொண்டும், சில விடங்களில் மரங்களின் துனிகளிலுட்கார்
ந்து சிறகை விரித்துத் தாழத்திகொண்டிருக்கின்றன ; மேகங்களின்
துண்டைய தொனியைக் கேட்கும், மழை தாராயினுழைக்கப்படும், தலனை
கள் கூவுகின்றன ; நதிகளும் நீரில் நீந்துகின்ற சக்கரவாகப் பறவைக
ளென்னும் கொகைகளை யுடையனவும், ஆடை நழுவியதுபோல இடிந்து
வீழ்ந்த களைகளை மோதிகொண்டும், பறபல மலாததுளிகளினால் மதங்
கொண்டும், நீரில் வீழ்ந்த புதிய பூ கனி முதலியனவென்னும் உபகாரங்
களை யலைகளென்னும் கைகளிலேநதிகொண்டும், காமவேடகைக்கொண்ட
காந்தையர்கள் விராவாக நாயகனிடஞ் செல்வதுபோலத் தம் நாயகனை
முமுத்திராஜனை நோக்கி, விராவாகச் செல்லுகின்றன ; நீரைப் பருகிக்
கறுத்த மேகங்கள் தம்போன்ற மேகங்களின்மேலே சென்று காட்டுத்
தியிலெறிககப்பட்ட இந்திர நீல மலையின்மேலே வளர்ந்த மலைகளேபோல
விளங்கின ; மதயானைகள் மகிழ்ந்து கூவுகின்ற மயில்களையுடையனவும்,
பட்டுப்பூச்சிகளுடன கூடிய இளம்புல்லுடையனவும், கடம்பப்பூ முதலிய
வற்றால் மணமுற்றனவுமாகி யழகிய கானகங்களிலே மகிழ்ந்து திரிகின்றன ;
வண்டிகள் புதிய மழையினால் மடக்கப்பட்ட தாதுகளையுடைய தாமரை
மலர்களை விட்டு விட்டு அன்று மலர்ந்த கடம்பமலர்களைச் சேர்கின்றன ;
காடுகளில் யானைகளும் மதங்கொண்டன ; காளைகளும் மகிழ்ந்தன ; சிங்கங்
களும் இளைப்பாறின ; மலைகளும் அழகுற்றன ; வேந்தர்களும் போர்
முயற்சியை விட்டடங்கினாகன, இந்திரனும் மேகங்களுடன விளையாடி
கின்றனன் ; மேகங்கள் ஊழிகாலத்திய பொங்கோதம்போல வொலிக
கின்றனவாகி மழையினால் ஆறு ஏரி குளம் கடவாய் கின்றுகளை நிரப்பிப்
பாரொங்கும் பெருகச் செய்கின்றன ; மழைநீர் வேகமாகப் பருத்தது வீழ்
கின்றது ; காற்று மொலியுற்று வீசுகின்றது ; ஆறுகளும் களைகளை யுடை
த்துக்கொண்டு வழிகடந்து வேகமாகப் பெருகுகின்றன ; தாவேந்தர்கள்
மனிதர்களினாலே போலச் சிறந்த மலைகள் மேகங்களினாலே அபிஷேகஞ்
செய்யப்பட்டனவாகி யழகிய தமமழகினைக் காட்டுகின்றனபோலும், ஆகா
யமெங்கும் அம்புதத்தினால் மறைக்கப்பட்டது ; ஸூரியன்கண்ணுக்குக்
காணப்படுகின்றிலன் ; பாரொங்கும் நீர் பாய்ந்து நனைந்தது ; நீசைக்
னெல்லாமிருளமுடி விளங்குகின்றில ; பருத்துயர்ந்த மலைச்சிகரங்கள்
அருவிநீர்களினாலே முத்துமலை பூண்டனபோலத் திகழ்கின்றன ; அந்த
அருவிகளை நதிகளில் சிதறும் மயில்கள் கூவுகின்ற குகைகளில் தேங்கி
அறுபட்டுதிர்ந்த மணிவடம்போலக்காணப்படுகின்றன ; நார்புறங்களிலும்
மழை தாரைகளும் புணருங்காலையி லறுந்துவீழ்ந்த விண்ணுலகிலுள்ள

பெண்களின் முத்துவடங்கள்போலவே விளங்குகின்றன ; பறவைகள் கூடிகளிலடங்குகின்றமையினாலும், தாமதாமலர்கள் குவிகின்றமையினாலும், ஜாதிமலர்கள் மலர்கின்றமையினாலும், கதிரவன் அத்தநிரியை யடைந்தன னென்றறிகின்றேன் ; ராஜாக்களின் யுத்த யாதிகளை தீர்ந்தமையின், சேனைகா மீன்றி வருகின்றன ; யுத்த யடங்கிற்று ; வழி மழை நீரினால் நிரப்பப் பட்டது ; ஸாமவேதிகளுக்கு அத்தியயகாரம்பகாலமான புரட்டாசிமாதம் வந்தது ; பரதன் இப்போது எல்லாசெயல்களையும் நிறுத்திவிட்டு வேண்டிம பொருள்களைபெல்லாம் ஸம்பாதித்தசு சித்தஞ்செய்துகொண்டு கோஸலநாட்டிலே சாதர்மாசிய ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு விரதம் பூண்டிருப்பன் ; வனவாஸம் புறப்படுகையில், அயோத்தியிலே எவ வண்ணந் தொனியுண்டாயிற்றே ? அவ்வண்ணமே இப்போழ்து ஸரயூ நதியிலே மேல் வெள்ளத்தினாலே பேரொலி பெழுந்திருக்கும் ; இந்த யுத்த காலங்களில் மஹாராஜரும் பகையின்றி யரசுபெற்று மனையிபுடன் சோர்க்கின்புற்று மகிழுகின்றனா ; யானெருவனே இப்பொழுது பாரிழந்து, பத்தினியையும் பறிகொடுத்தது, நதியின் கரைபோலக் கரைந்து கைந்து வருந்துகின்றேன் ; அடா லக்ஷ்மண ! சோகமும் மிக வளர்ந்தது ; காப்பநயமும் கழிகின்றிலது ; பகைவனோ கொடிய அரசுகளோனான ராவணன் ; ஆதலின், இம்முனதும் முடிவற்றதெனத் தோறுகின்றது ; இப்போழ்து யுத்த யாதிகளைக்குத்தக்க காலமன்றென்பதையும், வழி பெங்கும் சேருகி யாறுகளினால் தடுக்கப்பட்டிடுதென்பதையும் கண்டே மஹாராஜா இப்போழ்தே பிராட்டியைத்தேட முயற்சியெய்யக் கட்டளை செய்தருள்கவென்று வணங்கி வேண்டிகையிலும் உடன்படாமலிருந்து விட்டேன் ; அன்றியும், கெடுநாளாய மிகவுந் துன்புறு இப்போழ்தே இல்லாளுடன கூடிய மஹாராஜனைச் சிறிதுகாலமாவதின்புறசெய்யாமல் என காரியத்தையே பெரிதாக நினைந்து வருத்தமுறுவிக்க மனங்கொண்டி லேன் ; அவன் இப்போழ்துநின்றபுறு இளைப்புத்தீர்த்து சரக்காலம் வருகையில் தாமே யறிந்து நன்றியுடையனாகி என் காரியத்தைச் செய்வென் பதில் ஸந்தேஹமில்லை ; ஆதலின், யான் அநதக் காலத்தையே எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன் ; மஹாராஜரும் நதிகளும் எப்போழ்து தெளிவுறுவார்களோ ?—

ఉపకారేవీరోహి ప్రతికారేయ్యవ్యే

అకృతజ్ఞోప్రతికృతో హృదిశశ్వతాన్యుః

உபகாரேவீரோஹி பரதிகாரேய்யவ்யதே

அக்ருதஜ்ஞோப்ரதிக்குதோ ஹதிதைவவதாம்மஹி.

சூரனான அவனை நாம் செய்த உபகாரம் பிரதிபுபகாரஞ் செய்யும் படி செய்யும் நன்மையை மறந்து பிரதிபுபகாரம் செய்வதான் பெரிதோர்

கனினுடைய மனத்தை வருத்தமுற் செய்வானல்லனே ! என்றிவவ
ண்ணுமருளிச்செய்கையில், இளைப்பெருமானதைச்செய்யுற்று மகிழ்ந்து
பெருமானை நோக்கி, எம்மையோ ! தேவாருளிச்செய்தது உண்மையே ?
மஹாராஜர் இம்மழைகாலம் கழிந்ததும் பிராட்டியைத்தேட முயற்சிசெய்
வதில் தடையில்லை; ஆதலின, தேவா சாதகாலத்தையே யெதிராநோக்கி
இக்காலத்தை துன்புறாமல் கழித்தருள்க; என்று வேண்டி விண்ணப்பஞ்
செய்தனர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தெட்டாவது சருக்கம
முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம.

சிறியதிருவடி மஹாராஜர்க்குணாலுட்டிச் சேனைகளை
யழைப்பிக்குமபடி கட்டளை செயலித்தது

அங்கே மஹாராஜர் கர்க்காலம் நீங்கியாகாசம் மேகமின்றி நினமல
மாங்கி அன்னப்பறவைகளினொலிகொண்டு சந்தனம்பொலக சூளிராந்தம்
வெண்மைநிறமுற்றுமுள்ள நிலவினால் திகழ்ந்திருக்கையிலும், காமமயக்
கினாலறியாமல் தர்மாததங்கனையுற்றது நல்லழிதபய்யெப்பொழுதும்
அந்தப்பூர்த்திலேயேயிருந்து மதுபானஞ்செய்து மதங்கொண்டு தன்
கோரிகையெல்லாமீட்டேறித் தன் மனைவியான ருமையையும், மனததுக்கி
னிய தாரையையும் அடைந்து அச்சமதீர்த்து அல்லும பகலும் இடை
விடாமல் விஹாரஞ்செய்துகொண்டு நந்தவனத்தில் தெய்வப்பொதுமக
ளர்களுடன் கூடி விளையாடுகின்ற விண்ணவா வேந்தன்போல மகிழ்ந்து
ராஜ்ஜிய காரியங்களை மந்திரிகளாதினஞ்செய்து அவர்கள் யாது செய்த
தையும் ஆராயாமல் காமமோகிதனுகிரிப்பதைச் சிறியதிருவடி கண்டு
மிகவும் ராஜப்பதியுடையவரும், காலதேசவிசேஷங்கனையறிந்தவரும், மிக
வும் துண்ணறிவுடையவருமாதலால், இவா இப்பொது பெருமானுடைய

* இந்நாட்கத்தில் பெருமான் அடைக்கலமாக அடைந்தவர்களைப் பிரிவதில்
நமசுருஷ துன்பத்தை அனயப்பதேசமாய் எலோகத்தோதும் அருளிச்செய்திருக்கி
ன்றனர்; அதனை முறையே சருக்கமாகக் காட்டிகின்றோம், ■■■ சேனைகளுக்கு
புராதன காமபரிணாமத்தாலே மடமையைத்தருகின்ற காமம் போற்றத் த; மனம் ■■■
நாலே மூடப்பட்டது; சிலர் நல்லிணையினுலே எண்ணத்தொழுகின்றனர்; சிலர்
காமக்குரோசாதினாலே பிடிக்கப்படுகின்றனர்; என் திவ்வகையாகவே துண்
னறிவினால் உணர்ந்து கொள்க.

காரியத்தில் முயற்சியில்லாமலிருப்பது தகுதியற்றதென்று மையம்பார்
த்து மதுரவாகுகியவகளுினாலே மஹாராஜனாகிழவித்து தற்காலத்திலும்
எதிர்காலத்திலும் மறுமையிலும் நன்மை விளையுமாறு பிரீதி விகவாஸ
பூர்வமாக மஹாராஜரைக்கிட்டிமொழியலுற்றனர். கேள்வ மஹாராஜரோ!
தாங்கள் கிஷ்கிந்தரராஜஜியத்தை கப்பெற்று கீர்த்தியுற்று குலமுறையாகவந்த
செல்வத்தையும் அடைந்து மகிழ்ந்தீர்; ஆயினும், மித்திரர்களைச் சோத்
துக்கொண்டு மகிழவிக்கவேண்டும; தங்களுக்கு அந்த காரியமொன்றே
மிக்குள்ளது; யாவன மித்திரர்களிடத்தில காலத்தை யறிந்து நடந்து
கொள்ளுகின்றனோ? அவனாகவே இராஜஜியம் கீர்த்தி பராக்கரமங்கள்
வளரும்; யாவனுக்கு பொருள சேனை தோழர் செங்கோலிவை சேர்ந்
திருக்கின்றனவோ? அவனே நெடுங்காலம் பாராஸவான்; ஆதலின், தாங்
களும் நற்குண நம்செயலுடையீரும், நலவழி தறநகிரீரும் ஆகின்றீர்கள்;
ஆகையால், முன்னமே யுதவிசெய்த தோழருடைய காரியத்தை முயற்சி
செய்து முடிக்கக்கூடவீரகள், யாவனொருவன் எல்லாக் காரியங்களையும்
விட்டு விட்டாவது மித்திரகாரியத்தையே மேற்கொண்டு செய்து முடிக்கி
ன்றானோ? அவனுக்கு ஒருக்காலும் தீமைகள் நேரா; இப்போது நமக்கு
மித்திரகாரியம் விரைபிராட்டி யெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடி
வதே யாகின்றது; அந்தக் காரியம் செய்யும் காலமும் நோந்துள்ளது;
செயற்குரிய காலம் கட்டப்பின்பு, யாவனொருவன் மித்திரகாரியங்களில்
முயற்சியுறவானோ? அவன் அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்துத்தரினும்
உதவி செய்வனாகான்; பெருமானுக்கு உடனே பிராட்டியானாத் தேடி
விகவேண்டிமென்று திருவுயிரிடுக்கினும் தாங்கனோப்படுத்திய காலங்கழி
வதன்முன்னம் அவஸரப்பட்டித் தங்களுக் கறிவித்தருளார், தங்களுடைய
குலஞ் செழிப்பதற்குக் காரணமுந், நீங்கா நடபுடையவரும், அளவிடற
கரிய பிரபாவமுடையவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமசந்திரருக்குத் தாங்களும்
நிகரான தோழராகின்றீர்கள்; அவர் தங்களுக்கு முன்னமே யுதவிசெய்
திருக்கின்றமையில், அவர் காரியத்தைத் தாங்கள் ஆவலுடன் செய்க;
வாநரசேனைகளைச் சோப்பதற்காகத் தூதர்களுக்குக் கட்டினைசெய்தருள்க;
பெருமான் தன்னை ஏவுமளவும் மித்திரகாரியஞ் செய்யவேண்டிய காலம்
கழிந்திலதென்றே யெண்ணவேண்டும, ஏவியபின்பு, அந்தக் காலங்கழிந்து
விட்டதாகவே யாகும்; முன்னம் உபகாரஞ் செய்யாதவர்களுக்கும் தாங்
கள் உபகாரஞ் செய்வவர்களாகின்றீர்கள்; ராஜஜியத்தினாலும், தனத்தி
னாலும் உபகாரஞ்செய்த பெருமான் விஷயத்தில் கேட்கவேண்டாமா?
அநேகமாயிரம் ருக்ஷவாநர கோலாங்குலாதிகளுக்கு இறையாகிய தாங்கள்
அந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் திறமையுடையீராகியும், கட்டினையிட ஏன்
தாமஸஞ் செய்கின்றீர்கள்; பெருமானும்முடைய உதவியின்றியே ஸாரா
மஹாரகராகுணசாதினையும்கொன்று வெற்றிக்கொள்ளத்திறமை
யுடையவராகியும், தாங்கள் பிராட்டியிருப்பிடத்தை, யானே வானரர்களைக்

கொண்டு தேடுகின்றேனென்று பிரதிஜ্ঞஞ்செய்திருக்கின்றமையின், அந்தப் பிரதிஜ்ஞஞயை நிறைவேற்றுவதன்பொருட்டு எதிர்பார்த்திருந்தருளுகின்றனர்; பெருமாள் தங்களுக்குத் தம்முயினா விடுவதிலும் அச்சமின்றி மஹோபகாரஞ்செய்தருளினர், ஆகலின், பிராட்டி மண்ணுலகிலோ? வின்னுலகிலோ? எங்கிருக்கிறும் தேடி வருவோம், தேவாஸூர கந்தர்வ யக்ஷகினனரோரகரதியாகளும் பெருமாளுக்குத் தீமைசெய்யத் திறமை கொள்ளார்களாயின், அரசகாகள எவ்வண்ணம் தீமைசெய்யவல்லவராவார்கள். ஆதலின், அத்தனமைபரான பெருமாளுக்கு உதவ்செய்ய முயற்சி செய்க; தங்களுடைய கட்டளையினாலே யாவர்கள் செல்வோமாயின், பாதாளத்திலாயினும், பூமியிலாயினும், ஜலத்திலாயினும், வானிடையிலாயினும், வின்னுலகிலாயினும் தடையிலது, ஆதலின், கட்டளை செய்தருளிக; யாவர் எவ்விடத்தில் யாது செயல செய்யக்கடவன். அநேகமகோடி அரசர்கள் தங்கள் கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்களல்லரோ? எனறி வ்வண்ணமுஞ்செய்த சிறியதிருவாச வாக்கியத்தை மஹாராஜா கேட்டு மனநெதிரிந்து ஸேநாபதியான நீலனை யழைத்து நாதறிசைகளிலுமுள்ள வானரசேனைகளை யெல்லாம் அழைப்பிக்குமபடி நிச்சயித்து அவனை டேனாககிக கட்டளைசெயலுற்றனா கேளடா நீலா! அங்கங்களுள் சேனைகள் கட்டளையைக் கேட்டவுடனே சிறிதும் தாமஸமின்றி எவ்வண்ணம் புறப்பட்டு வருமோ? அவ்வண்ணம் வேகமுள்ள வானரஸேநாந்த பாலாகள விரைவாகச் சென்று அழைத்துவரக் கடவார்கள் நீயுமருகிலுள்ள சேனைகளை யழைத்து வருக; பதினைந்து நாளைக்குள்ளே எல்லோரும் இங்கே வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும், அந்நாள் கட்டு யாவன் வருவானோ அவனுக்குடனே விசாரணையின்றி உயிர் வாங்குந் தண்டனை விதிக்கப்படும். ஆதலின், யிப்பொழுதே அங்கதகுமாரனுடன் சேர்ந்து ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களைக்கண்டு என் கட்டளையை நன்காராய்ந்து தடையின்றிச் செய்க; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளைசெய்துவிட்டுத் தப்படித்ததினுள்ளே சென்று மகிழ்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சூருகம்

முடிபிற்று.

மு ப ப த ர வ து ச ரு க் க ம் .

காகாலம் கழிந்தும் மஹாராஜா முயற்சியின்றி யிருப்பதறிந்து

பெருமாள் திருவுளஞ் சீறி யருளியது.

அங்கே பெருமானும் காகாலம் நீங்கி, மேகங்களின் தடையின்றி, யாகாயம் நின்மலமாக விளங்குகையில், காகாலம் நான்கு மாதங்களையும் காமசோகமோக பிடையினால் வாடி வருந்திக் கழித்து ஆகாயம் வெண்மை யுறறிருப்பதையும், சந்திரன் நின்மலமாக விளங்குவதையும், சரத்கால ராத்திரியும், நிலவென்னும் வெண்சாந்தம்பூசி யொளிப்பதையும்கண்டு மஹாராஜா முயற்சியின்றிக் காமவேட்கைகொண்டிருப்பதையும், சீதா தேவி பிரிந்து வருந்துவதையும் நினைந்து மிக வருந்தி மோகமடைந்து பின்பு தெளிந்து பிராட்டியையே நினைந்து கொண்டு திரிந்து நாகாவித தாது ராகமுறற அம்மலையின்மிசை யுட்கார்ந்து நின்மலமான வாளை நோக்கி, யன்னப்புள்ளின் ஒலியையும் கேட்டு நாயகியை நினைந்து வருந்தி யழததொடங்கினர். அத்தோ? முன்பு ஸாரஸப்பறவைகளின் தொனிகளை என்னுடன் சேர்ந்து செவியுறறு மகிழ்ந்த பாணமொழியளான என்னாயகி இப்போழுது அவைகளின் தொனியைக்கேட்டு எவ்வண்ணம் மகிழவுறு வான்; மலாந்த பொன்போன்ற பந்துகமலர்களைக்கண்டும் என்னைக் காணாமல் எவ்வண்ணம் மகிழ்வான்; முன்பு யாவள களஹம்ஸங்களின் கலநாதத்தினால் தயிலுணர்ந்து மகிழ்ந்தனளோ? அவள் இப்போது எவ் வாறு மகிழ்வாள்; மகிழ்ந்தொலிக்கின்ற சக்கரவாக்புள்ளின் தொனியைக் கேட்கும் எவ்வண்ணம் என்னைப்பிரிந்து உயவன்; அந்த மனததுக்கினிய மனையாளின்றி, வாபிகுபதடாககிரிகானனங்களைக் காணினும் மகிழவுறு கின்றிலேன்; என்னைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற மனையாளை சரத்கால குணங்களினால் நிறைந்த காமன் நன்கு வருத்தாது அருளசெய்வன கொலோ? என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள் நீரின்றிச் சாதகம் புலம்புவது போலப் புலம்பி வருந்திக்கொண்டிருந்தனா. அப்பொழுது காய் கனிகள் கொணர்வதன்பொருட்டுப் புறத்தில் சென்றிருந்த இளையபெருமாள் எழுந் தருளிப் பெருமாளிவ்வண்ணம் சோகமுறறு வருந்துவதைக்கண்டு பெரு மாளை நோக்கி, எம்மையோ! தேவர் இப்பொழுது காமஹர்க்குக்குறியாகி வருந்துவதினாலாயினும், இயல்பாயுள்ள பெளருஷத்தை அழகுவதினாலாயி னும், பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயற்சிசெய்யவேண்வேல்; தத் துறப்பதினா லாயினும் யாது பயன்; மனத்தேறி யுகந்தருள்க; கடியத்தில் முயற்சி யையும், மனத்தெளிவுற்றிருப்பதையும், ததரியம் உபாயங்களை மேற் கொள்ளத்தக்க காலம் நேர்ந்ததையும், மஹாராஜர் முதலானோர்களின் உதவி செய்யுந் திறமையையும், தேவபூஜை முதலியவைகளால் வாய்த்த

நல்வினையையும் கண்டு மகிழ்ந்தருள்க; தேவருடன் கூடிய பிராட்டியை மனிதனால் விரும்புவதற்கும் வேறே யொருத்தனும் திறமைகளேளான்; தீயின ஜுவாலையைக் கிடைய எவன்தான் எரிந்தழியான்; என்நிவ்வண் ணம் இதமாகவும், உண்மையாகவும், இனிதாகவும் மொழிந்து தேற்றிவர். பெருமானும் அதுகேட்டு மனந்தேறி [] நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ் மண ! [] மொழிந்தவாறு சீதாதேவியைத் தேடுவதில் முயற்சிசெயல்வேண் டிமே? போர்செய்வதற்குரிய உற்சாஹாத்களையும் மேற்கொள்வேண்டும்; சீதையைப்பெறும் உபாயம் நன்றாக ஆலோசனை செயல்வேண்டுமே? [] விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயமிலது; என்று அருளிச்செய்து பிராட்டியை நினை ந்து முகம் முகிழ்ந்து வருந்தி மீளவும் இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி [] பரஜன்யதேவனும் மழைபொழிந்துலகங்களை மகிழ்வித்து மீண்டுசெ சென்றனன்; மேகங்களும் நாடி [] காடு மலை முழுதலும் பரவி முழங்கி மழை பொழிந்தினைதது மால்யானைகள் மதமேறி பெய்குமலைந்து மதம் நீங்கி யிளைபுறநளபோலாயின; மழைக்காற்றுகளும் குளிர்த்தும், குடஜம், அராஜனம், கேதகிகளின் மணங்கொண்டி விசி யினைததொழிந்தன; மேகங் களினுடையவும், மதவேழங்களினுடையவும், மயில்களினுடையவும், மலை யருவிகளினுடையவும், மிக்க வெரலிகள குலைந்தன; மலைகளும் மழையி னால் நின்மலமாசிபற்பல தாதுக்களின் காந்திகொண்டி நறசாந்தமப்பின டோல விளங்குகின்றன; இக்காலத்திலாறுகள் முதன்முதல் நாயகருடன் புணாகின்ற குலமகளிராக வெட்கத்தினால் மெல்ல மெல்ல ஜகனத்தைக் கப்புலனுக்குவதுபோல மணற்குன்றுகளை வடிவினால் மெல்ல மெல்லக் கப்புலனுக்குகின்றன; இப்பொழுது இந்த சாக்காலம தன்னுடைய செல் வத்தை யேழிழை வாழைமரங்களின் கிளைகளிலும், ஸூரியன் சந்திரன் விண்மீன்களின் ஒளிகளிலும், சிறந்த யானைகளின் லீலைகளிலும், பகிர்த்து க்கொண்டி விளங்குகின்றது; இவ்வண்ணம் பற்பல இடங்களில் [] பபட்ட சாக்காலத்தின் செல்வமானது இப்பொழுது கதிரவன்கிரணத்தி னால் மலாக்கபபட்ட தாமரைமலர்களின்மேலே மிகவும் அதிகமாக விளங் குகின்றது; ஏழிலம்பாலை மலர்களின் மணங்கொண்டி களிவண்டிகளின் ஒளி மிகுந்து வீசுகின்ற காற்றும் மதவேழங்களினுடைய திரளை மனம் வெகுண்டு மதம்மிகுந் துலாவசசெய்கின்றது; மழைகாலத்தில் புறத்தில் போயவந்து அழகிய சிறகுளையுடைய கமலமலர்களின் தூளிகள படித்து ரீரிலுலாவி மஹாநதிகளின் மணற்குன்றுகளிறகூடிய சக்கரவாகங்கருடன் சேர்ந்து அன்னப்பறவைகள் விளையுமினறன, மதங்கொண்டி பிளிறுகி ன்றீ, கிளிறுகளும், இறுமாப்புற காளைகளும் கலக்கமின்றித் தெளிவுற்ற கூறுகளும் மிகவும் ஒளிகொண்டி விளங்குகின்றன, மயில்களும் கருமுகிவி னால் விடப்பட்டு நின்மலமான [] தலத்தைக்கண்டு, தோகைகையுமுதி ற்த்து ஒளிரும்பி பேடுகளினிடத்திலாவலழிந்து சிந்தைகொண்டிருக்கி ன்றன; இளியகத்தங்கள் பொருந்தி மலர்களின் பாரத்தினால் முனையில்

வணங்கிப் பொன்னிறமுற்றுக் காணற்கினிடி பந்துகமரங்களினால் காடெங்
கும் மிகவும் ஒளிகொண்டி விளங்குகின்றது; வசைகளுடன் கூடவனவும்; தா
மரைகளின் மேல் ஆசையுடையனவும், காடெருமலை மது ஏழிலைமபாலை
மலர்களின் பரிமளத்தை மோந்து மதங்கொண்டனவுமாகிய யானைகள் இப்
போது மெல்ல மெல்ல நடக்கின்றன; ஆகாசம் மேகங்களினிற் தீட்டிய
சஸ்திரமபோன்ற வண்ணமுற்று விளங்குகின்றது, ஆறுகளும் நீர்வற்றி
மெதுவாகப் பெருகுகின்றன, காற்றும் செங்கழுநீர்மணம்பொருந்திக் குளி
ர்ந்து வீசுகின்றது, திசைகளும் இருளின் விளங்குகின்றன; பூமியும் கசி
ரவன் கிரணங் காயவதனால் சேறுலாந்து துகளெழுகின்றது; ஆதலின்,
ஒருவர்க்கொருவா பகையும் பொருமைபுறகொண்ட அரசர்களுக்கும்; இது
போரூயுபசி செய்யுங்காலம் நேரந்தது, சர்த்காலஞ் செய்கின்றன வளப
ந்த தீவறகாங்கியுற்று மகிழ்ந்து தூளிபடிந்து மதங்கொண்டி போருகின்ற
களைகள் கம்பினத்திடையில ஒலிக்கின்றன; காமவேடகைகொண்டி காட்டி
டையில மெல்ல மெல்ல உலர்வுகின்ற மதயானைய யாசையுடன் வசைக
ளும் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன, மயில்களும் தமக்கணிகளபோன்ற தொகை
யுதித்தவாழ்விட்டு அன்னங்களின் ஒலியினால் மிதடப்படடனபோலத்
தினங்கொண்டி நதிகளின் கரையில் மதபகுன்றி யிருக்கின்ற, மயக்குற்ற
யானைகள் பூளிறல்களினாலே காரண்டவம் முடைய நீர்ப்பறவைகளை யசை
முற்றோடசெய்து தாமரைமலர்களமலர்ந்தபுறய குளங்களிலிறங்கிக் கல
க்கிகலக்கி நீர் குடிக்கின்றன, கலக்கலத்தொடுந்து மணறதுறுகள் தேர்
ன்றி உருகியுற்ற நீர் பொருந்திக் கோகுலங்களுடன் கூடி ஸாரஸபுள்ளின்
தொனியும் பொருந்தி விளங்குகின்ற நதிகளில் அன்னப்பறவைகள் மகிழ்
ந்து வந்தடைகின்றன; இப்போது நதிகளினுடையவும், மேகங்களினுடை
யவும், மலையருள்களினுடையவும், பெருங்காற்றினுடையவும், மயில்களி
னுடையவும், மண்கேட்களினுடையவும் ஒலிகள் அழிந்தன, பறபலவண்ண
முடைய கார்ப்பருவத்தில் புறறிலடங்கி யிளைத்திருந்த நாகங்களும் பசி
யிறு சினங்கொண்டி விடம் மிகுந்து இரைதேடித் திரிவின்றன; சந
திரன்னெனும் காந்தனுடைய கிரணங்கொன்றும கைகளின் ஸம்பந்தத்தி
னால் மகிழ்ந்து மலர்ந்த தாரகை (விண்மீன்—கருவிழி) யுடைய சந்தியென
னும் காந்தை ராக (செம்மை—ஆசை) முற்றுத் தானாகவே அயபரத்தை
(ஆகாயத்தை—ஆவைய) விடமிவிடுகின்றன. அந்தோ? இரவென்
னும் வரிதையும், சந்திரன்னெனும் முகத்தையும், விண்மீன்கொன்னும்
கண்களையும், நிலவென்னும் வெண்பட்டிம உடையவாகி விளங்குகின்றன
பக்குவமான செம்பாக்கதிரைத்தின்று மகிழ்ந்த ஸாரஸப்பறவைகளின்
நிரையானது வினாவாக ஆகாயத்தில பறந்து செல்லுகையில, காற்றினு
லசைக்கப்பட்ட தோரண மாலேபோல விளங்குகின்றது; ஓர் அன்னப்பறவை
யுறங்குகின்ற குமுதங்கள் மலர்ந்த இக்குளமானது மேகங்களின்மீ, விண்
மீன்கள் நிறைந்து சந்திரனையுமுடைய விண்ணிடைபோல விளங்குகின்றது;

கும்பலாகக்கவுகின்ற அன்னவகளபொருநதி மலர்ந்த குமுத கல்கார
மலர்க்குற்ற சிறந்த லாபிகளின் கார்த் பலகலனுமணிந்த காமினிகளின்
கார்த்தபோல விளங்குகின்றது ; மூங்கில்களின் தொனியினுல தாரியமுழங்
கியும், காலையிலோங்கிய காற்றினுல வளர்ந்து முள்ள கடைகின்ற தைதர்ப்
பாணிகளினுடையவும், காணிகளினுடையவும், பசுக்களினுடையவும், மிகு
தந் லொலியானது தம்முள் ஒன்றனை யொன்று வளரக்கின்றதுபோலும்,
நதிகளின் கரைகள மலர்ந்த மலர்களினுல வெண்ணைநிழமுற்ற நாணல
களினுலே வெண்பட்டணர்கனபோல விளங்குகின்றன ; காமரளில வேக
முற்று மதுவுண்டு மதமேறிய வண்டுகள் மகிழ்ந்து காதறைய பிளறொட்
ந்து கமல தூளிகள் பரந்து செல்லுகின்றன, நீர் தெளிவுறந்து, ஆமபல்
மலர்ந்தது ; அன்னமொள்க்கின்றது, செம்பாப்பிரா கதிர பழுத்துப்
பொன்னிறமுற்றிருக்கின்றது, மந்தமாருதம் வீசுகின்றது ; சந்திரனும்
நிலவுகின்றன ; ஆதலின், காரகாலப் கழிந்ததென்று லங்கு விளங்குகின்ற
து ; மீன்களுலாவுகின்ற நதிகளின வேகமும் மந்தமாயிற்று ; அது உதய
காலத்தில் காந்தளைப் புணர்ந்தெழுந்து சோம்பலுற்றுச் செல்லுகின்ற
கார்த்தையர்களின் கமனம்போல விளங்குகின்றது ; நதிகளின் முகங்கள்
சக்கரவாகம் வெவ்வேறாகி நாணல மலர்களுடன கூடி யிருக்கின்றமையின்,
கோரோசனாதிஸகம் மகரி காபத்திரம் வெண்பட்டு இவைகளை யுடைய
காமினி முகம்போல விளங்குகின்றது ; மலர்ந்த பாணம் அஸநம் இவை
களின் மலர்களினுலே பலவண்ணம் பொருந்தியும், மதமேறிய வண்டுக
லொலித்துமுள்ள வனங்களில் காண பாணாஸநமுடையனாகக் கொடுமை
கொண்டிருக்கின்றன , மேகங்களும் மழையினுலகங்ககொ மகிழ்வத்
தும், ஆறு குளங்களை நிறைத்தும் பரிகாரோச சேழிப்பித்தும் மறைந்து
விட்டன ; மடுகளும் குாரி சக்கரவாகம் முதலிய பறவைகளினுலொலிக
கப்பட்டு தெளிந்து விளங்குகின்றன, மலைத்தாழவாகைகளிலே அஸநம்
கோவிதாரம் ஸபதபாணம் பந்து ஜீவம் என்னும் இவைகள் மலர்ந்து விள
ங்குகின்றன, பாசடா லக்ஷ்மண ' ஹம்ஸஸாரஸ சக்கரவாககுரவாகை
னுலே நதிகளின் மணங்குன்றுகா விளங்குகின்றன, ஆதலின், ~~கொண்ட~~
கொண்ட வேந்தர்கா படையெடுத்தது பகைகாமேல் செல்லும் வேளை
நோந்துனது ; ஆதலின், இப்போழதே மஹாராஜரும் முயற்சிசெயல
வேண்டுமென்றோ ? அவரையும் காணகின்றலேன ; அவ்வண்ணமான முய
ற்சியையும் அறிகின்றிலேன ; கார்காலமான நான்கு மாதங்களும் எனக்கு
அநேகமாயிரம் வருஷங்களபோலக் கழிந்தன ; சக்கரவாகப்பெண் தன்
பரத்தாளை விட்டுப் பிரியாமல் கூடவே செல்வதுபோல என்னாயிரும்
கோடிமான தண்டகாரணியத்தையும் உத்தியாவனவனமாக எண்ணி என்னு
டன்றொடர்ந்து வந்தனளல்லளோ ? அடா தம்பி யான அத்தன்மைபுள்ள
மனைவியையுமிழந்து, ராஜஜியத்தையுந்தறந்து துன்புற்றிருக்கையிலும்,
மஹாராஜர் என்மீதருளசெய்கின்றிலரந்தோ ? யான் அநாதனென்றும்,

ராஜ்ஜியத்தை யிழாதவனென்றும், பத்தினியைப் பறிகொடுத்தவனென்றும், தீனமடைந்தவனென்றும், பாதேசிகென்றும், காழகனென்றும், என்னையே தஞ்சமடைந்தவனென்றும், இக்காரணங்களினாலேயோ ஸூக் கிரீவன் துர்ப்புத்தியுறறு என்னே மதிக்காமல் இகழ்கின்றான் ; சைதயைத் தேடும விஷயத்தில் அவன் எனக்குப் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்த அக் காலம் நோடத்தை யறியாமல் மதிக்கெட்டிருக்கின்றான் ; ஆதலின், நீ இப் பொழுது கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே சென்று வாகராக்ருட சிறந்தவனும், மூர்க்கனும், சிறநின்பங்களில் மயக்குறறுழலபவனுமாகிய சுக்கிரீவனே நோக்கி, யானுரைத்ததாக வுசையக,—

ஸூரிநாமஸந்நாநா ஸூர்யஹ்யஸ்யஸகாபிணம்

ஸூர்யஸந்நாநா ஸூர்யஹ்யஸ்யஸகாபிணம்

அரதிமுபஸந்நாநா ஸூர்யஹ்யஸ்யஸகாபிணம்

ஆசாமஸமசருதயயோ ஹந்தஸலோகேபுருஷாதமஃ

முன்னம் உபகாரஞ்செய்தவர்தான் ஆபத்தை யடைந்து தனக்குதலி செய்யுமபடி யானேசெய்கையில், அப்படியே செய்வேனென்று அவர்களுக் காசை காட்டிப் பின்பு, உதவி செய்யாமல் எவன் வருத்துகின்றானோ? அவன் உலகினில் எல்லோரிலுங் கடையானவன் ; பாவமோ புண்ணியமோ யாவனொருவன் தான் சொல்லியபடி தவறாமல் செய்வானோ? அவனே மிகவும் குரன், யாவரிலுமுயாதவன், ஒருவரால் உபகாரத்தை யடைந்த பின் அவர்களுக்கு ஸமயத்தில் யாவனொருவன் பிரதி யுபகாரம் செய்கின்ற லனோ? அந்த நன்றி மறந்தவனே இவ்வுலகினில் யாவரும் பழிப்பதாமன்றி, இறந்த பன்னும் அவனுடைய கழுஞ் முதலிய ஜந்துக்களும் தீண்டா? அந்த ஸூக்கிரீவன் இப்போது என் காரியத்தில் முயற்சியின்று யிருக்கின்ற மையின், போர்க்களத்தில் பொன்னணியமைந்த என்னுடைய கோதண்டத் தின் கோரமான மின்போன்ற ரூபத்தைக்காண விரும்புகின்றவன்போலும், சேற்றவகொண்டு கோதண்டத்தில் கணையைத் தொடுகையில், அதன ஞாணின் தொனியைச் செவியுறக் கோறுகின்றவன்போலும், உன்னையே துணையாகவுண்டய என்னுடைய தோளவலியை நன்கறிந்திருந்தும், அதனே இலக்ஷியம் செய்யாமலிருப்பானோ? யாம் எந்தப்பயனைக் கோரியே இவ் வண்ணம் அவனுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையும் கொன்று முடிசூட்டிவித்தனமோ? அந்தப்பயன் விளையும் முயற்சிகளுரிய காலம் நோந்திருக்கினும், தன்னுடைய காரியம் ஆகிவிட்டதென்று இறுமீர்த்தறி யாமலிருக்கின்றான். மழைகாலம் நான்கு மாதம் மாத்திரம் பொறுத் தருள்க; பின்புடனே முயற்சிசெய்கிறெனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்தும் அக்காலம் கழிந்துவிட்டவத யுணராமல் மயக்குற்றிருக்கின்றான். அவன் இன்னும் இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி மதுபானஞ்செய்து

யிருக்கின்றனையென்றி, எம்மேல சிறிதும் தளையசெய்கின்றிலன்; ஆதலின், நீ கென்று யான் சினமுழுவேனாகி லெவவண்ணமிருப்பேனோ ? அந்த கோரருபததையும் அவனுக்கறிவித்து யானுரைத்ததாக மிளவுமீவ்வாறுரை செயாய்,—

नमःकुविराजो यो नवालीहोऽरुः

समयेतिष्ठसुखं नुवालिपदमनवकाः

நசஸந்திதஃபரதாயோ நாவலீஹோஃரஃ

ஸமயேதிஸ்தஸுஃகீவ மாவாலிபதமனவகாஃ

கேளாய் ஸுக்கிரீவா ! வாலி பென்னுலடிபட்டி எந்தவழியிலே சென்றானோ ? அந்த வழி யின்னும் புலலெழுந்த மறைநது குறுகியிலது, ஆகையால், ஸத்தியத்திலே உறுதியாய நின்று வாழ்க ; வாலி சென்ற வழிபறற்ச செல்ல விருப்பமுற்றக் ; முன்பு யான் வாலி யொருவனையே கொன்றேன் ; இப்போது || சத்தியம் தவறுவாயாகில், உன்னை இனத்தார் சுற்றத்தார்க ளுடன் கொலை செயவேனெயன்றித் தனியே கொல்லேன், ஆகையால், காரியம் துவ்வண்ணமிருக்கையில் யாது செயின் நலமோ || அதனைச்செய்க ; என்றதைது மேலும் யாது யாது உரைசெயின் தருமேஃ ? அவ்வாறு மொழிக் ; காலம் கழிகின்றமையின், துரை செய்க ; மஹாராஜனே ! ஸத்தி யம் செய்தபடி செய்க ; வாலியின் வழியைச் சேரற்க ; என்று மேன்மேலும் உரைசெய்க ; என்றிவ்வண்ணம் கட்டளைசெய்தருளிப் பெருமாள் சினமும் சோகமும்கொண்டு மனம் வருந்துவதை இனையபெருமான் கண்கி லுனமேல கடுஞ்சினங்கொண்டு அவன விஷயத்தில் கெடுமுகிகொண்டு ஜொலித்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தொ ன் று வ து ச ரு க் க ம்.

இனையபெருமான் சினங்கொண்டு கிஷ்கிந்தைக் கெழுந்தருளுகையில் அவ்கதன் அதுகண்டு மஹாராஜருக் கறிவித்தது.

பெருமானிவ்வண்ணம் காமசோக பிழதராய்ச் சினங்கொண்டதைக் கைய இனையபெருமான் அவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்மையோ ! அந்த ஸுக்கிரீவன் நன்னடக்கைகொண்டு ஸத்தியத்தில் நிலையுமுன் ; இது

செயின னன்று, இது செயின தீது என்பதையும் அறியான்; ஆதலின், இந்த வாரதாராஜஜிபத்தையும் கெடும்பாலம் ஆட்சிசெயது இன்புறான்; அவன் புத்தி இப்போதும் நங்காரியத்தில ஊக்கங்கொண்டிலதன்றோ? அவனைக் கொன்று வாய்நீட்டின சோத்தலவேணங்கம்; தீக்குணமுடைய இவனுக்கு ராஜஜியமளிப்பதற்கு தகுதியுடையதன்று; மிகவும் பெருங் களருங் கோபத்தைப் பொறுக்கவுந் திறம்கொள்ளுகின்றிலேன் யான்; ஆதலின், ஸத்தியம் தவநீன் அவனை இப்போதே கொலைசெயது வருவேன்; வாலி புத்திரனை அங்கநடுமாரனே அடிவெகமழ்த்தி வானரசேனைகளுடன் கூடிப் பிராட்டியானாத் தேடக்கடவன் ஆதலின், இவ்வண்ணம் அனுமதி செயதருளாக, என்று விண்ணப்பஞ்செயது விலலுங்கணையுங் கையிலேந் திச சினத்தலை படைத்தனா பெருமான அவர் மிகவுந் சினமுற்றிருப்பதைக் கட்டாக்கித்து அவனா நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மண! உன்னைப் போன்றவா உலகத்தில் இவ்வண்ணம் பாவசெயலே யொருவரும் செய்யா, நலவிவேகத்தினலே இவ்வகையான கெடும்மதியை யாவன் போககி நற்செயல் செயவாளே? அவனை யவனோ சிறந்தவன்; அடா இவ்வண்ணம் கொலைசெய்வதை நற்செயலென்று எண்ணற்க, முன்பவன்மீதுள்ள அன்பினையும், நட்பினையும், ஆராயநதந்நது செய்க, அவன் காலநதப்பி யிருக்கினும், வனமொழி மொழியாமல் நன்மொழியாலேயே செயதினய் யந்நவிக் கக்கடவை என்று இதுமுரைத்துத் தேற்றச் சினத்தைத் தணித்தருளினார் இனையபெருமானும் இவ்வண்ணம் பெருமான மொழிந்ததைக் கேட்டுத் தோனது விடைபெற்றுக்கொண்டு வினாவாகச் சென்று கிஷ்கிந்தையைக் கிடப்ப பட்டணத்தினுள்ளே புருநது பூங்கிரன் வில மலைமுடிகள் போன்ற கோதண்டத்தைக் கையிலேந்நிக் காலநதகலபோல ஜொலித்து மந்தரமலைபோலஸைந்து தேவகுருவுக்கு நிகரான புத்தியுடையாக்கலின், தான் சுக்கிரவிலுக்குரைக்கவேண்டிய வசனங்கனையும், அதற்கு அவன் இது பதிலுணர்ப்பான் என்பதையும், அதற்கு பதிலிது உணாகவேணம்மெனப தையும் நன்காராயந்து கொண்டு பெருமானுடைய காமசோக் கோபங்களினாலே தாமும் மிகச் சினங்கொண்டு பெருங்காற்றப்போல எழுகருளி ஸால் தால் தமால் அசுவகாணம் முதலிய பறபல மாங்களை வேகத்தினல் முறித்தும், மலைசகிரங்களை யுருட்டியும், காலகளினாலே சிலைகளைப் பொடிசெயதுகொண்மெ, நெடுநதாரமாயினும் ஓரடியைப்போல வேகமர்க மதயானைபோல நடந்து மலைகளினிடையிலிருக்கின்ற பறபல வானரசேனை கள் நிறைந்த அந்தக் கிஷ்கிந்தைபைக் கண்டு சுக்கிரீவன்மேலுள்ள கோபத்தினாலே உதமிகள் துடித்து அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்குப் புறத்திலே திரி கின்ற வானரசைககண்டு கிட்டிச் சென்றனா. அந்த வானரசைகள் இவா இவ்வண்ணம் சினங்கொண்டு வருவதைக் கண்டு போர்செய்ய வருவதாக நினைத்து அவர்களும் மாங்களையும், சிலைகளையும் கையிலெடுத்தகொண்டு போர்செய்யச் சித்தங்கொண்டு நின்றனர்கள, இனையபெருமானும் அவன்

கள் இவ்வண்ணம் நிற்பதைக்கண்டவுடனே மிகுதியாக விறகுனை யுடைய திபோல இருமடங்கு சினங்கொண்டு ஜொலித்து விளங்கினர். அந்த ராகனும் இவர் இவ்வாறு மிகச் சினமுறாததைக் கண்டு அசசங்கொண்டு பிரளயகால மிருத்தியுவாகவெண்ணிப் பததுத்திசைகளிலுமோடி மஹா ராஜர் மனை சேர்ந்து இனையபெருமானிப்படி சினங்கொண்டு வந்திருப் பதை யுரைத்தனர். ஆயிதும், சுக்கிரீவன் தாரை முதலிய வரிதையர்க ண்டான் கூடி மதுவுண்டு மதிமயங்கி யிருக்கின்றமையின், அவர்கள் இவ் வண்ணங் கூவி யுரைத்ததைச் செவியுறாமல் அநதப்புரத்தினுள்ளே யிருந் தனன். பின்பு, மந்திரிகள் எல்லோரும் யோசனைசெய்து யானை மலை மேகங்களுக்கு நிகரான வானரர்களை யேவினாகா ; அவர்கள் எல்லோருங் கோரநுபமுடையவாகளும், சிங்கம் புலிகள் போன்ற வீரமுடையவாகளும், சிலா பததுயானை பலமுடையவாகளும், சிலா நூறு, சிலா ஆயிரம், சிலா பதினாயிரம், சிலா லக்ஷம், என்றவவண்ணம் மேனமேலுயர்ந்த யானை களின் பலமுடையவாகளுமாதலின், யாவரும் கோடடையாயில் வந்து தடுப்பவர்களாக நின்றனர். அவர்களில்வண்ணங் கறங்களும், கிளைகளே யும், மாங்களையும் கையிலேந்தி யெதிர்த்து நிற்பதை இனையபெருமான கண்டு சினம் மூண்டு வானரர்கள் இவ்வண்ணம் உள்ளும் புறமுமறிதறந்தி ருப்பதையும், சுக்கிரீவன மதிமயங்கி யூக்கமறிருப்பதையும், பெருமான தாமமும் சோகமுமுற்று வருந்துவதையும் ஆராய்ந்து வெமமைகொண்டு ஸெட்டியிர்த்துக் கண்சிவந்து புகையுடைய பாவகம்போல மூண்டெரிந்து பாணங்களின் முனைகளென்னும் நாவின்னையும், கோதண்டமென்னும் உட லையும், கேஜஸ்ஸென்னும் விஷத்தையுமுடைய ஐந்தலை நாகம்போலச் சீறி எரிகின்ற ஊழிகாலத்திபோலவும், தூண்டப்பட்ட நசசரவம்போலவும் திகழ்ந்தனர். இவா இவ்வண்ணம் இருப்பதை யங்கதகுமாரன் கண்டு தன் புறமு நினறன்ன ; இனையபெருமான அந்த அங்கத்தையழைத்து அடா குமாரா! யான் உரைத்ததாக மஹாராஜரிடம் சென்று லக்ஷமணன் தங்களைக் காண்பதன்பொருட்டு வந்திருக்கின்றனன்; அவன் தம்மையரின் துயாத் தினால் மிகத்துயரங்கொண்டு வாயிலில் நிற்கின்றனன்; அவருடைய வாக்கி யத்தில் தங்களுக்கு ஆவலுளதாயின்; தாங்களே யங்கேசெல்வதோ? அவ னாயே இங்கேயழைப்பிப்பதோ? இரண்டிலொன்று செய்க; என்றுரை செய்து அவர் அதற்குப்பதில் யாதுமொழிவதையுங் கேட்டுணர்ந்து விரை வாக வந்து செய்திசொல்லாய்; என்று உரைசெய்ததுபயிபருளினர். அங்க தகுமாரன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு விரைவாக வோடிவந்து மஹாரா ஜர் தாரை ருமை பிவாகளைத்தொழுது பின்பு நிகழ்ந்தவண்ண முரைசெய் தனன். ஸுக்கிரீவன் தூக்கத்தினாலும், மதத்தினாலும் மயக்குறறிருக்கின் றமையின், அதனை யுணராமல் காமமோஹிதனாயிருந்தனன்; பின்பு, அங் கதன் விரைவாக வராமையினாலே இனையபெருமான் சினங்கொண்டு வரு வதை யங்குள்ள வானரர்கள் கண்டு அவரை ஸ்வார்த்தைகளினால்

தானஞ்செய்து யாது செய்வரோவென்று கிலகிலென்று கூவினார்கள ஈலா பெருவெள்ளம்போல வேகங்கொண்டு வசசிராசனிபோல கொணியுற்று வருகின்ற இவனாக்கணம் சிங்கநாதம் செயதனாக்கள் இவ்வையாசுப பேரொல்பெழுநதுபட்டணமென்கும ஒலிக்கையில் சுக்கிரீவன் அது கேட்டித் கிடுக்கிட்டு மலா மாலை மணிவடங்கொல்லாமசைந்து எழுந்தான். அத்தருணத்தில் அங்கதன் ஒடி யழைக்க சுக்கிரீவனுக்கு மிகவும் இனியாகனும், அந்தப்புரத்திற் சென்று இராணிகளைப்பார்க்கத்தக்கவார்களுமாய் இரண்டு மந்திரிகளான பலசூன பரபாவன் எனனும் இரண்டுபோகனும் உளவோ சென்று இரையபெருமாளிவண்ணம் வந்திருக்கின்றனரென்பதை யறிவித்தனாகா. தேவேந்திரனைப்போல போகமுடைய அந்த ஸுக்கிரீவனை யவர்கள் நலவாக்கியவர்களினால் புகழ்ந்து தேற்றிக் கேள்வ மஹாராஜரே ! ஸத்தியந்தவறாதவார்களும், மஹாராக்கியமுடையவார்களும், பாராளத்தக்கவார்களும் கிய ராமலக்ஷ்மணனொன்னுமிருவா தங்களுடன கூட்டிச் செய்துகொண்டு வாலியையும் கொலைசெய்து கிஷ்கிந்தாராஜனியதையும் தங்களுக்களித்த உபகாரஞ்செய்தனாக்களே? அவர்களுள் ஒருவரான இரையபெருமாள விலலுங்கணையுமாக நங்கோட்டைவாயில்ல வந்து நிற்கின்றனர், அவனாககண்டு அச்சங்கொண்டே வாராகொல்லோரும் கூவுகின்றனர். அந்த லக்ஷ்மணர் பெருமாளுடைய கட்டளைபடித் தங்களுக்கு கறி விபத்தன்பொருட்டே வந்திருக்கின்றனர், இந்த அங்கதனும் அவரால் தங்களுடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனன், இவரோ கண்களாலே வாராகரே யெரிப்பவாபோலச் சினங்கொண்டு வாயிலில் காத்திருக்கின்றனர், ஆதலின், தாங்களோ இனத்தார சுற்றத்தார்களுடன் கூடி யங்குச்சென்று அவரைத் தலைவணங்கி வேண்டிச் சினத்தைத்தணித்தருளாக; பெருமாள யாது கட்டளைசெய்தனுப்பியிருக்கின்றனரோ? அதனை யவ்வண்ணமே செய்க; நல்லொழுக்கங்கொண்டு ஸத்தியத்தைப் பாதுகாத்து மகிழ்க, என்று அங்கதனுடன் கூடி யுரைத்து மனநெளிவித்தனாகா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் திர ண டா வ து ச ரு க் க ம்.

சிறியதிருவடி மஹாராஜாக்கு இதழுரை செய்தது.

பின்பு, ஸுக்கிரீவன் இவ்வண்ணம் அங்கதனும் மந்திரிகளும் உரை செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு அறிவுற்று அச்சங்கொண்டு சினமுற்ற இரைய

பபெ நுமான் யெவவண்ணம் ஸமாதானஞ்செயவேனென்று சிந்தைகொண்ட ஆவநததை விட்டதற்கி ஆலோசனைகளில் மிகவும் புத்தியுடைய மந்திரிகளை நோக்கிக் கேள்வி அமைச்சராகளே ! யான் பெருமாளவிஷயத்தலாயினும், இனையபெருமான விஷயத்தலாயினும், சிறிதும் வன்மொழி மொழிந்திலேன, தீச்சொல்லுஞ் செய்கிலேன, ஆயினும், இனையபெருமான என் சினமுறநவனென்று சிந்தை செய்கிறேன் ; ஒருகாலையில் எனமீது பதைகொண்ட யாரேனும் எனக்குத் தீக்குசெய்யச் சமயம்பாராது எனமீதிலலாக் கோஷங்களை யுரைத்து இனையபெருமான சினமுறச் செய்தனாகள்கொலோ ? இவ்விஷயத்தல் நீயொலளேரும் நன்காராய்ந்து அவர் சினமுறுவதற்குக் காரணம் யாக்காகுமோ ? உண்மையாக அறிந்துநாயின், பெருமாளிடத்தலாயினும், இனையபெருமாளிடத்திலாயினும் எனக்கு அச்சமுற விரகிலேயே ! ஆயினும் காரணமின்றித் தோழமைகொண்டவர் என்சினமுற்றனொன்ற எண்ணுகின்றேன, அதனாலேயே நடுக்கமுறுகின்றேன, யாவருடனும் தோழமை செய்து கொள்ளுகளைபது எளிதே ? பொது, அத் தோழமை யுறியாண்ணாம பாதுகாத்துக்கொள்வது மாதிரி அறிது ; சித்தஞ் சஞ்சலமாதல்ன, அற்பவிஷயங்களிலும் டிரீதி யழிந்துவிடுகிறகனறே ? ஆதலாலேதான் யான் அச்சமுற விரகின்றேன, பெருமாள எனக்குச் செயத் மஹோபகாரத்தாக்கு யான் என்னசெய்தாலதான் பிரதியுபகாரமாகும், என்றவண்ணம் முனாசெய்கையில், அருகிலுள்ள சிறியது நவடிக்கேட்டுத் தாமே கமக்துள் ளுமிகுது மஹாராஜனா நோக்கிக் கேள்வமஹாராஜரே ! தாங்கள் பெருக்கவுடையராதல்ன, இவ்வண்ணம் நன்றிமறவாமலிருப்பதென்பது இயலபே யாதல்ன, அச்சரியமுறத்தக்கதனது ; பெருமாள நங்கன்கு குபகாரஞ்செய்வானபொருட்டே யன்றோ ? அச்சமின்றித் தேவோதிரனுக்கு நிகாரணபராககரமமுடைய வாலிபைக் கொலைசெய்தருளினா எவ்வகையாலோசனை செய்யும் பெருமாளிப்போது தங்கமீது கொண்டிருக்கின்ற தோபம் பரணயதோபமாகக் காணப்படுகின்றதேயன்றி, யுண்மையானதாக தோழறுகன்விலது ; தாங்கா மதிமயக்குற்றிருக்கின்றமைமீன, சாக்காலம் கழிந்து சட்கொகாலம் முகிந்ததென்பதையும் அறிக்கின்றலொன்று காலகைக் யறிவிப்பதன்பொருட் பெருமாள இனையபெருமான யிங்களைப் பிநுளிரிருக்கின்றனா, மலாந்த எழிலம்பாலை மாவகளிதல அழகுற சரதகாலம் வந்திருக்கின்றதன்றோ ? ஆகாசமும் மேகங்களின மறைவினறி நினைமலமான வினை மீன்களையுடையதாகி விடாருகின்றது, ஆறு குளங்களும் தெளிவுறநன் ; தீசைகளும் விளங்குகின்றன ; இவ்வண்ணம் உதயோக்காலம் நோங்கிருப்பதையும் தாங்களுணாகின்றிலீர் ; ஆதலின, தாங்களிவ்வண்ணம் ஊக்கமற்றிருப்பதையற்றதே இனையபெருமாளிகெழுந்தருளினா பெருமாள பரிமீழ்ந்து பத்தினியையும் பறி கொடுத்தத் துயருற்றிருக்கின்றமையின ; அவராலேயப்பட்ட இனையபெருமான் ஏதேனும் வன்மொழி மொழியினும் சினமுறமல் பொறுத்தருள்க.

கೃತಾந்தராத்யஸி தீநாஸ்ய ஸ்வாஸ்யஸுஹௌ௬
அந் ரீணாஜலிங்காஸ்ய லக்ஷணஸ்யபரஸாதனா

க்ருதாபராசஸ்யஹிதே நாரதபச்யாமயஹமக்ஷமம்
அநதரோணாருசலிமபதவா லக்ஷணஸ்யபரஸாதனாத.

தாங்கள் பெருமாளவிஷயத்தி லீவ்வண்ணை காலந்தப்பினைமையின், அபராதஞ்செய்திராயினா, ஆதலின், இப்போழுது தாங்கள் கைகூப்பித் தொழுது இனையபெருமானை இனியமொழிகளினால் சினந்தணியுமாறு தேற்றிச் சமாதானஞ் செய்வதைவிட மற்றொன்றும் தங்களுக்கிப்போது தக்கதாக என்னுகின்றிலேன, மந்திரிகளாய்நுப்பவா கேட்கும்நிலையில், இதமுரைக்கவேண்வது கடனமயாதல்ன், யான் இப்போது அசசமினறி யுரைசெய்தேன || பெருமாள சினமுறறுக கையில கோதண்டத்தை யெடுத்து நிற்பராகில், தேவாஸுரகநதாவாதிகளுடன கூடிய எல்லாவுலகங்களை யும் தமவசம செயது கொள்ள வல்லவரல்லரோ? ஆதலின், அவரை இப்போது சினமுறவிப்பது தகுதியன்று; பின்பும் சமாதானஞ்செய்யும்படியே நேருமன்றோ || அன்றியிலே, நனற்செய்தவா விஷயத்தல் இனியமொழி மொழியவேனெடுமென்பதை வினாவலவேண்டாமோ? ஆதலின், தாங்கள் புத்திர மித்திராதிகளுடனகூடி யவரை வணங்கிக் கணவனுக்குக் காரணத யடங்கி யிருப்பதுபோலவே அடங்கியிருத்தலே நன்று, பெருமாளுடைய வும், இனையபெருமாளுடையவும், கட்டளைகளைத் தாங்கள் மனதிலும் தவற நினைப்பது தீது; தேவாகோனுகரு நிகரான ரூப பல பராகசாமமுடைய பெருமாளுடைய திறமையும், தோளவல்யும், தங்கள் சித்தத்ததுக்கு விச தமே யன்றோ? ஆதலின், அவரை யன்புடனழைத்து வணங்கச் சமாதானம் செய்தருள்க; என்று அமைச்சர்களின் நயிலில் மேன்மையாக மொழிந்த தேற்றி மகிழ்ந்தனா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில முப்பத்திரண்டாவது சருககம்

முற்றிறறு.

மு பி ப த் து மூ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

சினங்கொண்டு வந்த இனையபெருமானைத் தாரா இனிய மொழி

களினால் தேற்றிச் சேறறத்தை யாற்றியது

அந்தரம் சிறியதிருவடி யுரைசெய்த வாககியங்களை மஹாராஜர் கேட்டு அதுவே இத்மென்றுணர்ந்து இனையபெருமானை எழுந்தருள்

பண்ணிகொண்டு வருமுபடி கட்டுவோமென்று ஸாமே வாரநாக்கொல
 அழைக்கப்பட்ட இனையபெருமான பெருமானுடைய நியமனப்படிக்காக
 கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே சென்றனா வாயில காப்பவொல்லோரும் இவ்வாக
 கண்டு கைகூப்பி நின்றனாகள இவா பெருமூச்செற்கின்ற நாகம்போல
 வருகின்றமையின, வாரநாக்கொல்லோரும் அச்சகொண்டு கிட்டிச்
 சூழநதகொள்ளாமல் ஒதுங்கி நின்றனார்கள இனையபெருமானும் இரத்தி
 னகங்களிழைக்கப்பட்டும் மலாராக காதி சோலைகளை யுடையதும், மாளிகை
 மேனமாளிகைகளிலே அடங்கியும், பலவகைப்பண்டங்கள் நிறைந்தும்,
 வேண்டும் கனிகா பழுத்த மரங்களினால் மணங்கமழநது விளங்கியும், தேவ
 கந்தாவாதிகளின் அம்சமுடைய வாரநாக்கொல திவ்விய மாலைய வஸ்திரங்
 கொ தரித்து காணமகிளியராகி விளங்கியும், சந்தனம் அகரு சாமர
 முதலிய வாஸனை திரவியங்களினால் மணமுறறும், ஸுணாபதுக்களின்
 வாஸனை வீசியுமுள்ள ராஜவீதி யுடையதுமாகிய அந்தக் கிஷ்கிந்தையை
 யும், நின்மலர்மான மலையருவிகளையும், முறையே அங்கதன் மைந்தன், துவ
 விதன், கவயன், கவாக்கன், கஜன், சரபன், விதயுனமாலி, மைபாதி.
 ஸூரியாக்கன் அனுமான், வீரபாகு ஸுபாகு, நான, குமுதன், ஸுஷே
 ணன், திரன், ஜாமபவான், ததிவந்தான், நீலன், ஸுபாடலன், ஸுபேந்தன்
 முதலிய வாரநாக்களை மலையருவிகளையும் கண்டு அம்மாளிகை
 கள் மிகச் செல்வமுடையனவும், வெண்மைநிறமுற்ற சரக்கால மேகம்
 போன்ற வண்ணமுடையனவும், திவ்விய மலைகளுடையனவும், மிகத்
 தனதான்யங்களுடையனவும், சிறந்த பெண்மணிகள் நிறைந்தனவுமாகி
 விளங்குவதைக் கண்டு வியப்புற்று வெண்மைநிறமுள்ள கோட்டைச் சுவரி
 னுலே குழப்பட்டுப் பகைவார்கள புகழ்க்கரிய மஹாராஜனுடைய தேவேந்திர
 பவநம்போன்ற மாளிகை கைலாஸமலைச் சீகரங்களைபோன்ற மேலமாளிகை
 களின் சிகரங்களாலும், பலவகைப் பழங்கள பழுத்த மலர்கள் மலர்த்து
 மணங்கமழநது தழைத்த பற்பல மரங்களினாலும், தேவேந்திரனாஸிக்கப்
 பட்ட கற்பக மரங்களினாலும் மிக விளங்கியும், சந்திரபாணிகளான சிறந்த
 பலமுடைய வாரநாக்களினால் வாயிலிலே காக்கப்பட்டும், திவ்விய மலை
 களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பொன் மணித் தோரணங்கள் கட்டப்
 பட்டும் விளங்குவதைக்கண்டு அதற்குள்ளே கதிர்வன் மேகமண்டலத்
 திடையில் தடையின்றிப் புதுவதுபோலப் புகுந்து ஏழு கோட்டைகளையும்
 தாண்டிச் சென்று பொன் வெள்ளிகளினுலே செய்யப்பட்ட கட்டில்
 முதலிய ஆஸனங்கையுடையதும், பற்பல அலங்காரங்கையுடையதுமான
 மஹாராஜருடைய அந்தப்புரத்தைக்கண்டும், இனிய நிருத்த கேசவாததயங்
 களின் தொளியைச் செவியுறறும், பற்பல ரூபயெனவநகர்விதாகரும், நற
 னுத்திற் பிறந்தவர்களும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களைத் தரித்தவர்களும்,
 சிறுபுத்தி யுடையவர்களும், காமபோகங்களில் ஆவலுடையவர்களும், சிற
 ந்த போகோபகரணங்களை யுடையவர்களாகிய பெண்களையும், பரிஜன

பரிவாரங்களையும் கணம் அபிபணங்களின் சதங்கைத்தண்டைகளின் ஒலியைக் கேட்கும் வெட்கமடைந்து அணிகளினொலியினாலே சிவங்கொணர் நலவலமுதக் முடையவராகலின், அபபணகளைக்காணுது அசசங் கொண்டு மறையுமபடி செயவகற்காக தந்தைகாராஞ்செயது அதனால் தரைகளெல்லாம் புழங்கச்செயது ஏகாதமான ஓரிடத்தில்சென்று பெருமானுடைய சேரகத்தை நினேந்து நுதி நின்றனா, அந்த வொலிபினால் இனையபெருமானை அருகல் எழுக்குந்நினொன்பதை யறிந்து மஹாராஜர் அசசங்கொண்டி சிறந்த சிவகாஸநதநினினறும் அசசந்து அங்கதன் முன் பெண்ணிடம் வாந்துகாசெயத துணைமையே ? அவ்வண்ணமே இனையபெருமானை அருகிலெழுக்குந்நினிடனா, தந்தைகாரம் கேட்கப்படுகினறும் எனது ஆராயநதநிது முகம்வாடிச சிவதைக்கொண்டி நங்குகித் தாரையை நோக்கி, கேளடி அனபுள்ள என்னுபகி ! இயல்பாகவே சாந்தகுணமுடைய இனையபெருமானைசிவங்கொண்டவாபோல் வருவதற்குக் காரணமயாகாகுமோ நீ டென்னென மநிலைகன்னறனை நரசிங்கமான அவாகாரணமினபிச சினபுருராலலொரா ? நாமசிந்தேனும் இவா விஷயத்தால் திகருசெயதனமோ ? இதனை நீ விசைவா ஆராயந்து கோபதாரைசெயக; அன்றி, நீயே நோக்கச்சென்று அனாரககண்டந்து இனியமொழிகளினாலே தேற்றிச சீதநங்குணிபுமாறு செயயககடைவ அனா உன்னைக் காண்பராயின், மநம் மகிழுவாயேயநபிச சினபுரு, பெரியோர்கள் பெண்களிடங்களில ஒருகதாலும் தீமைசெயயராகள், நீயோய இனியவாக்கியங்களினாலே தேற்றக்கேட்டு மனமகிழந்திருக்கையில், யான நுடையிலே வந்தினையபெருமானைக் கண்டி வாரததைசொல்லித் தேற்றுவேன்னென வுணாசெயதனுபபினா தாரையும மகாராஜரால்வண்ணமேவப்பட்டு மதமயக்கினால் கண்கள் சுழன்று கால்களிடற அனாருணைத்வதாங்குவிடங்கி கொள்கைகளின் பாரததினால வானங்க யினையபெருமான நுகறசென்றுநின்றனா. அந்த இனையபெருமானும் இநதந தாரைபைக் கணமி பாததையலகளை யுறபுபராப்பது பரவமென்று கலைகுனிந்து பெண்ண நுகிலிருப்பதனால் கோபந்தணிந்து உகாசினமாக நின்றனா, ஆயி மம், அங்கு தாரை மதுபானஞ் செயதசினாலே நாணமின்ற இனையபெருமானுடைய கண்ணோக்கங்குளியிடுது தெளிந்திருக்கையின் அசசமுந்திரந்து இனையபெருமானே நோக்கி, யனபுகாந்து நலவாரத்தைக்களினாலே தேற்றி மகிழச்சுக் முயன்றனா. கேட்டருளிர்தயாதன் திருமகனாரான இனையபெருமானே ! தேவா சீதநங்கொண்டதற்கு யாதுகாரணமுள்ளது, தேவருடைய கட்டையினபடி யாவன நடக்கின்றிலன; உலாங்க காடெங்கும் பறறியெளிகின்ற காட்டுத்தியை யாவன அசசமின்றி மொகித துள்ளே செல்பவன் என்றவவண்ண மொழிந்த தானின் வாக்கியத்தை இனையபெருமான் கேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளம்முபெண்ணரசே ! மிகவுமறணமகி யுடையளாயிருந்தும் உன்பாததாவா மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் காமமயக்குந்து செயகருமங்களை யுணராதிருக்

பதையும் அறிவேன் || அந்தக் காமனால் மஹாராஜன் எந்த ஜனத்தின்மீது தாசையுறுவிக்கப்பட்டானோ || அதனையும் அறிவேன், தேவர் இவ்வண்ணம் சினமுற்றமையின், தேவா புத்தி காமததிரதக்ஷாகங்கொண்டிலது, காமவேடகை மிகுந்த மனிதன் தேசகாலங்கனையாயினும், அறம்பொருள் கனையாயினும் அறிசினறிலனாலனோ ? எப்பொழுதும் என்னருகிலுந் தினறமையின், காமவேடகை யதிகரித்த நானமுமற்று மயங்கிக் கிடக்கின்ற மஹாராஜா தேவா தமையருக்குத் தோழனொனும் முறையினால் தேவாக்குச் சஜோதரராதலின், அவாமிதுள்ள இபகிழையைப்பொறுத்தருள்க; உண்டி சுருங்கிப் புலன்களைவென்று யோக்கஞ்செயதுகொண்டிருந்த மஹா முனிவார்களும் காமனுக்குக்குறியாகி மயங்குகின்றனரின், இயலபாகவே சஞ்சலசித்தமுடைய கபஜாதுயான தீமமஹாராஜா விஷயஸூகங்கனிலமுந் தி மயங்கிக் கிடப்பதென்பது விரிப்போ என்று தாரை இவ்வண்ணம் மொழிந்து இனையபெருமானைமகிழ்வித்து மீளவும் அகரை நோக்கி, மஹாராஜாக்கிதமாகமொழியலுற்றனள் கேட்டருளீர் ராஜகுமாரோ! மஹாராஜர் காமக்கடல் மூழ்கி மயங்கியிருக்கினும் தேவர்கள் காரியத்தில் முன்பே முயற்சியெய்யுமபடி கடன் செய்தேயிருக்கின்றனர், ஆதலால், நாநாதேச நகரவாஸிகளான வாராகள ஆயிரம், பதினாயிரம், கோடி, பததுகோடி, நூறுகோடிகளாகச்சேர்ந்த வந்திருக்கின்றனரகள், இதுவரையில் பரத்தை யலைக் கண்ணுறலாகாதென்று புறத்திலேதானே நின்று தேவரால் நல்லோர் நடன்கை பாதுகாக்கப்பட்டது; தோழா தோழருடைய பாரியையைக் காண்பது கபடமின்மையினால் இகழப்படாததாதலின், அந்தப்புரத்தினுள்ளே எழுந்தருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரையின் மொழியைக்கேட்ட இனைய பெருமாள தாரையின்வேண்டிதலாலும், காலகழிவாகின்றதென்பதிலும் உடனப்படுள்ளேசென்று சிறந்த ஆஸ்தரணமுடைய சிறந்த தங்கச்சிக்காதனத்தினமேல கதிரவனபோல விளங்குகின்றவரும், திவ்வியாபரணங்களினால் நாநாவண்ணமுடையமேனியுடையவரும், சிறந்த மாமலர்மாலைகளாகுந் நல்லாடையுடைய அலங்காரஞ்செயதுகொண்டவரும், மஹேந்திரன்போல பிரகாசம் வெல்ல வொண்ணாதவருமான மஹாராஜா திவ்வியாபரணங்காரங்கனையுடைய காமினியாருடனகடிச் சூழப்பட்டிருக்கக்கண்டு இருமடங்கு சினங்கொண்டு கண்கள் சிவந்த ஊழிகால யமனபோல கோரூபமுற்றுச் சென்றனர். மஹாராஜரும் சிறந்த சிங்காஸநத்திலுட்கார்ந்து நுமையென்னும் தனமனையாள்த் தழுவிகொண்டு இனையபெருமாளெழுந்தருளவதைக் கண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் து ந ன் க ா வ து ஸ் ரு க் க ம் .

இனையபெருமான மஹாராஜாக்குப் பெருமாளுடைய

கட்டளையை யறிவித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தடையின்றிச் சினங்கொண்டு வருகின்ற அந்த இனையபெருமானைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு மூண்டெரிகின்ற தீபோன்ற வரும், பெருமாளுடைய வியஸைத்தினுலே பிடிக்கப்பட்டவருமான அவர் கிட்மெய்தனமுன்னமே யாஸநத்திலிருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட நெடிய சக் கரனுடைய நவஜம்போல வெழுந்து நிறகையில், ருமை முதலிய பெண்க ளும் உடனே வானிடையிலெழுகின்ற சந்திரனைத்தொடர்ந்து விண்மீன்க ளெழுவதபோல எழுந்தனாகள், அப்பொழுது மஹாராஜரும் கைகூப்பிக் கற்பகம்போல அசைந்து நின்றனா ; இனையபெருமானும் ருமை முதலிய பெண்களுடன்கூடின மகாராஜா விண்மீன்கள் சூழ்ந்த பூண்சந்திரனபோ லெரவிக்கக்கண்டு சினங்கொண்டவரைநோக்கிக் கேள்வ மஹாராஜோ!—

சத்வாஸ்யஸம்ஸந்ந ஸ்நுஷ்ணோஜதேயம்

சுத்யஸ்யவாட்ய ராஜாஸ்கேமஸாயத்.

ஸதவாபிஜனஸம்பன்ன ஸனாநுகரோஃசாநிதேநதரியதி

கருதந்தே ஸதவாஸ்யஸம்ஸந்நோஃமஹேயதே

ஸததுவமுடையோனும், நற்குலத்திற்பெருந்தோனும், கருணை கூர்ந்த வனும், புலன்களெவென்றவனும், நாற்றிமறவாதானும், சத்தியந்தவறாதவனு மாகிய ராஜனே உலகினில புகழ்பபடிக்ன்றவன எனத் வேந்தன அத்தரும் முறறவனும், உபகாரஞ்செய்த தோழர்களவிஷயத்திலேதானே பொய்யாகப் பிரதிஜ்ஞஞ்செய்தவனுமாகின்றவனோ? உலகினில அவனிலுங் கொடுமை கொண்டவன் யாவனுனை,—

சத்வாஸ்யஸம்ஸந்ந ஸ்நுஷ்ணோஜதேயம்

சுத்யஸ்யவாட்ய ராஜாஸ்கேமஸாயத்.

சத்மசவாநருதேஹேஷு ஸஹஸந்நகவாநருதே

ஆதமானமஸவநமஹந்தி புருஷஃபுருஷாநருதே

குதிராவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன் துறு குதிரைகளைக் கொலை செய்தபாவத்தை யடைவன் ; பசுவிஷயத்திலே பொய்யுரைசெய்பவன், ஆயிரம்பசுக்களைக் கொலைசெய்த பாவத்தை யடைவான் ; மனிதன் விஷய த்தில் பொய்சொல்லுமவன், தன்னினத்தாராயுங்கொலைசெய்து தானுங் கொலைசெய்து கொண்ட பாவத்தையடைவன், புருஷோத்தமரான பெரு

மாளவியத்தில பொய்யுணர்ப்பவன், யாது கதியை யடைவனோ ! நீயே யாராயந்தறியாய்; கேளாய வாநராகோனே ! முன்பொருவரிடத்தில் நன்றி பெற்றுக்கொண்டு பின்பு, அந்நன்றியை மறந்து பிரதி யுபகாரம் செய்யா தவன்யாவனோ ! அவன் எல்லாராலும் கொலைசெயற்குரியவன் ; முன்பு, திசைமுகத்தேவா நன்றிமறந்தவனைக்கண்டு சினங்கொண்டொரு சுலோக முணர்செய்தனா. அதனை மொழிகின்றேன கேளாய. —

புஷ்பாஸுரபேச சோபாபகையாதேததா

புஷ்பாஸுரபேச சோபாபகையாதேததா

புஷ்பாஸுரபேச சோபாபகையாதேததா

புஷ்பாஸுரபேச சோபாபகையாதேததா

பிரஹ்மஹத்திசெய்தவனுக்கும், ஸாராபாஸுரபேச நவனுக்கும், வசெய்தவனுக்கும், பிரஹ்மசாயம் முதலிய விராததைத்துறந்தவனுக்கும், முனிவர்கள் பிராயசசித்தம் விதித்திருக்கின்றனாகள், நன்றி மறந்தவனுக்குமாதிரி பிராயசசித்தம் விதித்திலா, இல்லையென்றே கூறினாகள்; என னும் பொருளுடையசுலோகமே அது. நீயவவண்ணம் ஸல்லொழுக்கமில்லாத வனும், நன்றிமறந்தவனும், பொய்யனும் ஆகின்றனை, முன்பு பெருமாளிட த்தில் உபகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு இப்போது அதற்கு பிரதி யுபகா ரஞ்செய்கின்றிலையல்லையோ? நீ ஸ்ரீராமனுக்குப்பிரதியுபகாரஞ்செய்யக்கரு த்துற்றிருக்கின், இதுவவாயில் பிராட்டியைத்தேடும் விஷயத்தில் முயற்சி செய்கிருக்கவேண்டுமன்றோ? நீயிவ்வண்ணம் அற்பமான கிராமியபோகங் களிலே விருப்பங்கொண்டு பொய்யாக பிரதிஜைஞ்செய்து தவளைபோலக் கறறித் தன்னிடத்தில் வரும் தவளையைத்தின்னும் நசுசரவம்போன்றவன் என்பதைப் பெருமாளிதுவரையிலுமறிந்திலா, ஆதலாலேதான் மஹாபாக ரான பெருமான துராததுமாவான உன்னுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையுங் கொலைசெய்து வாநரராஜ்யப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தரு ளினா நீ யிப்போது பெருமாள செய்த நன்றியை மறந்து மயக்குற்றிருப் பாயாகில், உடனே கொடிய கண்களினுழிப்பட்டு முன்சென்ற வாலியைப் போய்க்காண்பாய்; வாலி சென்றவழி யின்னும் புல்லெழுந்தழிந்து மறைந ளிலது; ஆதலின், சததியத்தில் நிலைகொண்டு கட்டுண்டிருக்க; வாலிசென்ற வழியைச் சேரற்க; நீ பெருமாளுடைய கூரிய கண்கள் வசகிராயுதம் போலப் பாயந்துவருவதைக் கண்ணுறக் கருதுகின்றனைபோலும், ஆதலா லேதான் இவ்வண்ணம் நிரந்தரம் விஷய ஸங்கங்களுையே யனுபவித்தாக் கொண்டு பெருமாளுடைய காரியத்தை மனதிலுங்கருதுகின்றிலே, என்று சிறிது தாக்ஷிண்யமின்றிப் பட்டபவென்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருககம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தை ந்தா வ து ச ரு க் த ம்.

மீளவும் தானா இனையபெருமானே இனியமொழிகளினால்

ஸமாதானஞ்செய்து சீற்றத்தைதணித்தது.

இவ்வண்ணம் கொடுமொழிமொழிந்திகழ்ந்த இனையபெருமானே ஒளி
கொண்டெரிகின்ற தீபோல ஜொலிக்கக்கண்டு முழுமதிபோன்ற முகத்தை
யுடைய தானா இனையபெருமானேநோக்கி கேட்டருளீர் இனையபெருமானே!
தேவா இவா விஷயத்தில் இவ்வண்ணம் வனமொழிமொழிவதுத் தகுதிய
ற்றது; இவரும் கொடுமொழிமொழிவதற்கு இடமாகா, விசேஷமாக தே
வா வாக்கினால் கூறப்பட்ட கொடுமொழிகளை வானராஜனான இவா செவி
யுறுவது தகுமோ? இம்மஹாராஜா தேவா உரைசெய்தவாறு நன்றியறியா
தாருமலா; ஏகாந்தத்திலே தீங்குசெய்பவருமலா; கொடுமைகொண்டவரு
மலா, பொய்யருமலலா; குடிலமுடையருமல்லா, தாங்கள் செய்த உபகா
த்தை இவா மறந்திலா, பெருமானுடைய அருளினாலேயே மீளும் தீர்த்தி
யையும், பெற்றகரியகிஷ்கிந்தாராஜியத்தையும், ருமையையும், என்னையும்
அடைந்தனரல்லரோ? ஆயினும், இவா முன்பு நெடுங்காலம் ஆகாரநித்தினா
யின்றித் துன்புற்றமையின, இப்போது இப்பேரின்பத்தைப்பெற்று மய
ங்கி அவ்வகாலங்களில் செயற்குரியவைகளையும் செய்யமுனைவற்றிருக்கி
ன்றனா; முன்பு விசுவாமித்திரமஹாமுனி நெடுங்காலம் தவருசெய்துகொ
ண்டிருந்தொருநாள கிருதாசியெனனும் தெய்வப்பொதுமகளைக் கண்டு கா
முற்று அவருடன் புணர்ந்துகொண்டிருந்து பத்துவருஷங்கள் கழிந்தும்
அவைகளை யொரு பகலாகவே நினைத்தனரல்லரோ? அந்த மஹாமுனியே
காமமயக்கில காலகழிவை யறிந்திலொனின, மறவாக்கள மயங்கியிருப
பது வியப்போ? தேஹதாமமான ஆஹார நித்திராமைதுணங்கையே
முககியமாக எண்ணி நெடுங்காலம் துன்புற்று இப்போழதே இன்பமுற்று
மயங்கிய இவருடைய இப்பத்தையைப் பொறுத்தருள்க, உலகின் தன்மை
யை யாராய்ந்து உண்மையையறியாமல் மூடன்போல வினாவாகச் சினத
தையேமேற்கொண்டு வருத்தற்கு; தேவா போன்ற ஸத்துவகுணமுடைய
பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தறியாமல் சீற்றமுறாகளல்லரோ! மஹாராஜா
பொருட்டாக யானே தேவரை வேண்டுகின்றேன்; இக்கடுங்கோபத்தைத்
துறந்து மகிழ்ந்தருள்க; பெருமானுக்குப் பிரியமாயின, மஹாராஜா ருமை
யையும், என்னையும், கிஷ்கிந்தாராஜியத்தையும், மறமுள்ள தனதான
யாதிகளையும் துறந்துவிடுவொன்றே யான நமபுகின்றேன், மஹாராஜா
என்கை கொலையெய்து பெருமானைப் பாராட்டியுடன் சேர்த்து ஹிரா
ணியுடன் கூடின சந்திரனைப்போல விளங்கச்செய்வாரா; இலங்காபுரியிலே
அழிந்த லக்ஷ்மி கோழி ராக்கூஸர்கள் குவைகுவையாக மிகக் கொடியவர்களா

கவும், வேண்டியபடி ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவர்களாகவுயிருக்கின்றனர், அவர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்யாமல் ராவணனைக் கொலை செய்வது ஒருவராலும் முடியாது; அவனைக் கொலைசெய்யாமல் பிராட்டியை மீட்பதுமரிது; ஆதலின், அவனைக் கொலைசெய்வதற்குப் பலபோகளுடைய உதவிவேண்டும்; இவ்வண்ணம் வாலி யெனக்குரைத்திருக்கின்றனா; அவர் ராவணனுடைய ஸாரம எல்லாம் நன்றாக அறிந்தவா; பான் நேராகக் கண்டிலேனாதலின், கேட்படி யுரைசெய்தேன், அன்றியிலே, தேவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்வதன்பொருட்டே அங்கங்களுள் வாநாளே நைகனையழைத்துவருமபடி தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டனாகன; அவர்கள் வருவதை யெதிர்பார்த்தே மஹாராஜா இதுவரையில் புறப்படாமலிருக்கின்றனா, இவா தூதர்களை யனுப்புங்காலையிலேயே இன்று முதல் பதினைந்து தினத்துக்குள் யாவன வருகின்றிலேனோ? அவன் உடனே விசாரணையின்றி உயிரவாங்குந்தண்டனைக்கு உள்ளாகுவானென்று கண்டித்தமாகக் கட்டளைசெய்திருக்கின்றனா, இன்றியதினமே அவர்கள் எல்லோரும் வந்து சேரவேண்டியவேளை, ஆதலின், அநேகமாயிரங் கோடி கரடிகளும், அவ்வளவு கோலங்கூலங்களும், அவ்வளவு கருங்குரங்கு செங்குரங்கு வெண்குரங்குகளும், இப்போழிதே இங்கு வந்து கூடப்போகின்றன; சீற்றந்தணிந்து மகிழ்ந்தருள்க, தேவருடைய திருமுகமண்டலம் சினத்தினால் ஜொலிந்துக் கண்கள் சிவப்புறற்றுப்பதைக்கணி மஹாராஜர் பத்தினிகளெல்லோரும் வாஸ்யைக் கொலைசெய்ததால் நீனைந்து மகிழ்வுகின்றி வருந்துகின்றனாகளையன்றி, இன்புகின்றிலர்கள்; ஆதலின், மகிழ்ந்தருள்க; என்று தாரா இளையபெருமானைத் தேற்றி மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தான்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் த ரு வ து ச ரு க் க ம் .

இளையபெருமானும் மஹாராஜரும் சினமும் மயக்கமும்தீர்ந்து

மகிழ்வுடன் ஸம்பாஷணை செய்து கொண்டது.

இவ்வண்ணம் தாரையுரைசெய்த வாககியம் விநயமும் தருமமும் இனிமையும் பொருந்தியிருந்தமையின, குளிராத தன்மையையுடைய இளைய பெருமான அதற்குடன்பட்டிக் கமிஞ்சினத்தீர்ந்து அருள் கூர்ந்து மகிழ்வுகொண்டு திகழ்கையில், மஹாராஜா அதுகண்டு அவரிடத்தில் தோன்றிய அச்சத்தை நீண்டத வஸ்திரத்தைப்போலத் துறந்து தன் கண்டத்திலே

அணிந்துகொண்டிருந்த சிறந்த நறுமலர்மாலையையும் அறுத்தெறிந்து
ட்டு மதுபானமயக்கும் காமமயசூர்தீர்த்த சிறந்ததோளவலியுற்ற இனைய
பெருமானோடுககி மகிழ்வுறமபடி மொழியலுற்றனா கேட்டருளீர் இனைய
கோவே ! முன்பு என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜதியமும் அழி
ந்துவிட்டன ; பின்பு இப்போது பெருமானுடைய அருளினாலே தானே
அவை என்னால் அடையப்பட்டன ; அவ்வண்ணம் மஹோபகாரஞ்செய்த
அந்த மஹாநாபாவனு பெருமானாகுப பிரதிபுபகாரஞ்செய்ய எவன்
தான் திறமையுடையவனுருவான ; ஆதலின், பெருமானே தமது திறமையி
னாலே பிராட்டியையும் அடைவா , ராவனுதியையுங் கொலைசெய்வா ;
யான் ஸஹாயமாத்திரனாக அவருடன் சோந்தருக்கவல்லனையென்றி மற்று
யாது செய்ய வல்லேன் ; அந்த மஹாபுருஷனுக்கு யாருடைய உதவிகள்
விரும்பத்தக்கதாகும் ; அவா ஒரோகணையினாலேதானே ஏழு ஸாலமங்களை
யும், மலையையும், பூமிபையும் துணிகதுத துளைத்துப் பிரந்தருளினரல்ல
ரோ ? அன்றியிலே, இவர் தறுஷடங்காரஞ் செய்கைபிலே காதி மலை
கடல்களுடன்கூடின பாரமுழுதும் கிடுகிடு என்று நடுங்கியதன்றோ ? அவரு
க்கு யாருடைய உதவிகள் வேண்டும் ; பெருமான் புத்திர மித்திர கள
த்திராதிக்களுடன் கூடின ராவண்ணைக் கொலைசெய்வதனபொருட்டெழும்
தருளுகையில், யானும் பின்றொடர்ந்துமாத்திரம் செல்வேனென ;—

యదికిచ్చి కలికానందం విశ్వసాక్షినియినా

పేష్యస్య క్షమితవ్య స్తేనస్య సాక్షినియినా

யதிகிஞ்சித்திரநாதம் விசுவாஸாதபரணயேநவா

பரோஷயஸயக்ஷமிதவ்யம் மேநகசகிண்பராதயதி.

தேவர்கள் அடியேனிடத்தில மிகவும் அருளபுரிந்திருக்கின்றமை
யுள்ள, பிழைசெயினும் பொறுத்தருளவோகொன்னும் விசுவாஸத்தினலாயி
னும், தேவா விஷயத்திலே அபராதஞ்செயதேனாயினும், யான் தொண்டி
பூண்டவனென்பதினாலே அபாயமையைப்பொறுத்தருளாக ; உலகினில் ஒரு
வனாயினும் அபராதம் செயயாதானென்பதில்லை ; ஆராயந்துணரில்
லோரிடத்திலும் ஏதேனும் ஒருபிழையிருக்கவேயிருக்கும் ; ஆதலின், சின
ந்தணிந்து மகிழ்ந்தருளாக ; என்றிவ்வண்ணமுரசெய்தமஹாராஜருடைய
வாக்கியத்தை இனையபெருமான் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரை மொக்கிக் கேளீர்
மஹாராஜோ ! நீர் இவ்வண்ணம் வணங்குமற்று அன்புசூரநிருக்கின்ற
மையின், எமமையா எவ்வகையினாலும் உமமால் இழையுடையாயினர் ;
உம்மிடத்திலுமிருந்த வலிமையும் மகிமைமும், துயமையும் குடிகொண்டிரு
க்கின்றமையின், இந்தக்கபிராஜதியத்தை யாட்சிசெய்வதற்கு நீரே தக்கவர் ;
பெருமான் உமமைத்துணையாகக்கொண்டிவினாவாகவே ராவண்ணைக்கொலை
செய்தருள்வாரென்பதிலையிலது || நீர் தருமமுணர்ந்தவரும், நன்றியுடை

மேரு தூர்மம் மஹாருணம் என்னும் மலைகளில் வாழ்பவரும், மறமும் பற பல காடுகளிலும், முனிவர்களின் ஆசிரமங்களிலும் வாழ்பவர்களுமான வாராகனை ஸாமதானங்களினாலே மகிழ்வித்து விராவாகவருது சேருமாறு செய்யக்; முன்பு காண அவர்களை யழைப்பதன்பொருட்டே கட்டளைசெய்தனுப்பிய தூதர்கள் தாமஸஞ்செய்யாமல் விராவாக வருவதற்காக மீளவும் தூதர்களை யனுப்புக; காமமயக்கிலமயங்கி யாவர் தாமஸஞ்செய்கிறார்களோ? அவர் என்னென்திரில் அழைத்துவருக; என்னுடைய கட்டளையின்படி பத்து தினத்துக்குள்ளே எவா வந்து சேருகின்றிலார்களோ? அவர்களுக்குடனே உயிராவாய்த் தண்டனை விதிக்கப்படும்; ஆதலின், அநேகமாயிரங்கோடி வாராககள் என்னுடைய கட்டளையினால் விராவாக ஆகாயத்தை மறைத்தெழுந்து சென்று சேனைகளெங்கெங்கிருக்கின்றனவோ? அவைகளை யுணர்ந்து கையுடனழைத்துவரக்கடவாகா, என்று கட்டளையிட்டனா. சிறிய திருவடி யந்தக் கட்டளையைக்கேட்கி அவ்வண்ணமே சிறந்த பலமுடைய வாராகனை யனுப்பினர் அவர்களும் அவவாறே ஆகாயமாகக்கத்தல் வாயு வேகமனோவேகமாய்ச் சென்று அங்கங்குள்ள வாராககொல்லலோரையும் பெருமாளுடைய காரியத்திற்காகத்துணைசெய்து மஹாராஜா கட்டளையை மறிவித்தனாகா அவ்வாராகளும் ஊழிகாலயமன்போன்ற அமமஹாராஜருடைய கட்டளையைச் செவியுற்றவுடனே சிறிதூத தாமஸம் செய்யாமல் புறப்பட்டனாகா. அவர்களுள் அஞ்சனகிரியிலவாழ்ந்துகொண்டு அஞ்சன வண்ணமுற்றிருந்தவர்கள், மூன்றுகோடி சேனைகள்; அஸ்தங்கிரியில் வாழ்ந்து தங்ககிரிமபொருந்தியவர்கள், பத்துகோடி சேனைகள், கைலாஸகிரி தத்தில் வாழ்ந்து சிங்கத்தின் கேஸரமபோன்ற மேனியுடையவர்கள், அநேக மாயிரங்கோடிகள், இமையமலையில் வாழ்ந்து வெண்மைநிறமுற்றவர்கள், ஆயிரமாயிரங்கோடி சேனைகள்; விரதியமலையில் வாழ்ந்து அங்கரகன் போன்ற வண்ணமுற்றவர்கள், அநேகமாயிரங்கோடிகள், திருப்பாறகடலின் கரையில் பச்சிலை மரக்காடுகளில் வாழ்ந்து பசிய நிறமுடையவர்கள், கணக்கிறந்தவர்கள்; இவ்வண்ணம் வளங்களினின்றும், குகைகளினின்றும், ஆறுகளினின்றும், அநேகமாயிரஞ் சேனைகள் வானிடைபில் பரவி கதிரவனை யுண்பனபோலப்புறப்பட்டன, முன் சென்றவர்களை துரைப்படுத்தி வதற்காக பின்சென்ற வானரகள் அப்பொழுது இமயமலைபோய்ச் சோந்த னார்கள். அம்மலையிலேதான் முன்பு சகல தேவர்களும் மகிழ்வுறும்படி மகாதேவன் சிறந்த யாகம் செய்தனன்; அந்த யாகத்தின் ஹோமதிரவியன்களின் பெருக்கினால் மதுாமுள்ள கந்தமூலபலாதிகள் உண்டாயின, அவைகளை யாவன் ஒருவன் ஒருவேளை புதிக்கின்றானோ? அவன் ஒருமாதம்வரையில் பசிதாகமின்றி மகிழ்வான்; அக்கனி காய கிழங்குகளை அவ்வாணர பறித்து உண்டும், மகாராஜாபொருட்டு அவைகளையும், மற்றுமங்குள்ள நறுமலர்களையும் பறித்தெடுத்ததுகொண்டும், அங்கங்குள்ள சேனைகளை விராவாகவரும்படி துரைசெய்தும், மீண்டு அச்சேனைகளுக்கு முன்பே

கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்து மகாராஜரைக் கண்டு வணங்கி அவைகளை அளித்து அவனாரோக்கி வேந்தே! யாவகளை தங்கள் கட்டளையின்படி மலை, கடல், காடு முதலிய எல்லா இடங்களையும் சுற்றி அடங்குள்ள வானரப்படைகளையும் தூராப்படுத்தி வரகனம் அவர்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். மகாராஜரும் அதுகேட்டு மிகமகிழ்ந்து அவ்வுபாயனங்களையும் அங்கீகரித்தருளினார்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

மு ப ப த் தெ ட் டா வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜா இளையபெருமானாளுடன் பெருமானெழுந்தருளியிருக்க

மிடத்திருந்து வந்து அவரைக்கண்டு மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜா அவ்வுபாயங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்வானரர்களை இனியமொழிகளினால் மகிழ்வித்தனுப்பி தம்மையும் பெருமானையும் கிருதாரத்தாகாக நினைத்து மகிழ்ந்தனா இளையபெருமானா அப்பொழுது அவரை நோக்கி, மஹாராஜரே! தம்மனம் உகக்குமாயின், காலக் கழிவுசெய்யாது இப்பொழுதே இவகிருந்து புறப்படுக. என்று மொழிந்தனர், மஹாராஜா அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணமே ஆகுத வென்று உடனபட்டு தானா ருமை முதலிய மனையியர்களையும் அனுப்பிவிட்டுவருத வென்று வானரர்களைநோக்கிமொழிந்தனா வானரர்களும் அதுகேட்டு விரைவாக ஒடிவந்து கைகூப்பி நிற்கையில், மஹாராஜா அவர்களுக்கு வினாவாகச் சிவிகையை கொணாகவென்று கட்டளையிட்டனா, அவர்களும் அவ்வண்ணம் விவரவாக சிறந்த சிவிகையைகொணாது அறிவித்தலும், மஹாராஜா இளையபெருமானையும் அதினமீது எழுந்தருளியிருக்கும்படி வேண்டித் தாமும் அவருடன் அதிலேறி இருந்து வெண்குடை பிடித்து, வெண்சாமரங்களிளிசி, சங்கம பேரிமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கி மகிழ்வுகொண்ட பற்பல வானரர்களினால் புகழப்பட்டும், படையேறி கொடுமைகொண்ட பல கோடி வானரப்படைகளினால் சூழப்பட்டும் புறப்பட்டு பெருமானா எழுந்தருளியிருக்கும்பிடம் சேர்ந்து இளையபெருமானாளுடன் இறங்கி பெருமானாக கிட்டி வணங்கி கைகூப்பி நிற்கையில், உடன வந்த வானரர்களை எல்லோரும் அவ்வண்ணமே தொழுது கைகுவித்தனாகள பெருமானும் மகிழ்ந்த கலகோசங்களை உடைய தேங்கிய தடாகம்போன்ற வானரசேனையைக் கடைக்கித்து மகிழ்ந்து தம் திருவடிகளில் தலைவணங்கிய மஹாராஜரையும் பிரிகியி

ஆயும், வெருமானத்தாலும் எடுத்திணைத்து அருகில் வீற்றிருக்கும்படி
 செய்யுமாறு செயது அவரை நோக்கி, மஹாராஜோ! அறம் பொருள் இன்ப
 னுறவு அவ்வவற்றிற்குரியகாலங்கள் அறிந்த யாவன் பகிர்த்தனுபவிக்கின்ற
 னானோ? அவனே அரசுக்குரியனாகுவான்; யாவன் அறம்பொருள்களைத் துற
 ந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு மயலுறுகின்றானோ? அவன் மாத்துதன
 யில் துயில்பவன்போல தன்னிலையினின்றும் விழ்ந்தே தாழ்மைகொண்டு
 விழித்துக்கொள்வான்; பகைவரைக் கொல்வதிலும், தோழரைச் சேர்ப்
 பதிலும் ஊககங்கொண்டு அறம் பொருளின்பம் மூன்றினையும் தக்கபடி
 உண்பவனே ராஜதர்மமுடையவனாகுவான்; ஆதலின், இப்பொழுது முயற்சி
 செய்யும் காலம் நேர்ந்திருக்கினும், ஊக்கமற்றிருப்பது தகுதி அற்றதன்
 னா? ஆதலின், வானரமந்திரிகளுடன் கூடி நனகு ஆராய்க; என்று அருளிச்
 செய்தனா. மஹாராஜா அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, இனியதோழரோ!
 என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜியமும், மனைவியும், யாவும்
 தேவருடைய திரு அருளினாலேதான் மீளவும் அடியேனுக்கு வாய்த்தன ||
 ஒருவன் செய்த உபகாரத்திற்கு பிரதி உபகாரம் எவன் செய்யானோ? அவ
 ன் யாவரிலும் கடையனாகி இகழப்படுவான்; ஆதலின், அடியேன் தேவர்
 காரியத்தில் ஊகமற்றிலேன்; இவ்வாநராகள பாரொங்கும் சென்று அங்கங்
 குள்ள கரடி வானரகோலங்குலங்களை அழைத்து வந்தனர்; அவா
 கள் காமி மலை கடல்களிலுள்ள ஈர இரகசியங்களையும் அறிந்தவர்களும்,
 தேவகந்தர்வர் முதலான தேவகணங்களின் புத்திரர்களும், வேண்டிம்படி
 ரூபங்கள் தரிப்பவர்களும், சிறந்த தோளவலி யுடையவர்களுமாகின்றனர்
 கள்; அவர்கள் இப்பொழுது நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், லக்ஷம், பத்த
 லக்ஷம், கோடி, அரபுதம், பிருதம், கர்வம், நிகர்வம், மகாகர்வம், ஸரோஜம்,
 சங்கு, சமுத்திரம், அந்தம், மத்தியம், பாரார்த்தம் என்று ஒன்றுக்கொன்று
 பதினமடங்கு அதிகமுள்ள கணக்குடையனவும், கணக்கற்றத்தனவுமாகிய
 பற்பல வானரசேனைகளுடன் கூடி வழியில் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்; அவ
 ர்கள மேருமந்தரம் போன்றவர்களும், சிறந்த பராகிரமமுடையவர்
 களுமாதலின், அச்சமன்றி நொடிப்பொழுதிலிங்கு எய்துவார்கள்;
 னையும் குலத்துடன் களைந்து வெற்றிகொண்டு பிராட்டியையும் மீட்டு
 அழிப்பார்கள்; ஆதலின், தேவா ஒன்றுக்கும் சிந்தையின்றி மகிழ்ந்து
 உகந்தருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மகிழ்வித்தனர். பெருமானும்
 அதுகேட்டு மஹாராஜருடைய முயற்சிக்கு உகந்து அன்று மலர்ந்த கருவ்
 குவளைபோன்ற திருமேனிவண்ணமுற்று விளங்கியருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றியது.

முப்பத்தொன்பதாவது சூருக்கம்.

வானரசேனிகள் எல்லாம் மஹாராஜரிடம் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணமுதானது கைகுவித்து நின்ற மஹாராஜனைப் பெருமாள் மகிழ்ந்து தழுவி அவரை நோக்கித் தோழரோ ! மேகம் மழைப்பொழிவதும், கதிரவன் இருளை அகற்றி வானை நின்மலமாகருவதும், சந்திரன் பூமியை நிலவினால் திகழவிப்பதும், எவ்வண்ணம் வியப்பன்றோ ? அவ்வண்ணமே தும்போன்ற தோழர்களும் பிரததி உபகாரம் செய்வதும் வியப்பன்று ; உபகாரத்தை விரும்பாமலே உதவி செய்பவர்களுக்கு இது எவ்வண்ணம் வியப்பாகும் ; ஆதலின், நீர் என் காரியத்தால் இவ்வண்ணம் முயாசசியுற்றிருப்பதும் வியப்பன்று ; நீர் இத்தகவுடையவொன்பதை முன்னமே அறிவேன் ; யான் உமமுடல்சேராந்து போர்க்காத்தல் பகைவர்களை எல்லோரையும் கொல்லவும் வல்லேன் ; ஆதலின், நீரோ எனக்குத் தோழரும், இனியருமாகி உதவிசெய்க ; ராசக்ஷஸாதமனான இராவணன் அனுஹலாதன் இந்நி ராணியை எடுத்தோடி ஒளித்ததுபோலச் சித்தாதேவியை வஞ்சனைசெய்து பறித்தோடினன் ; புலோமானுரனைப் பெளலோமீமனான கொலைசெய்தா போலவே யான் அந்த ராவணனைப் போரில் கூரிய கணைகளினாலடித்துக் கொலைசெய்வேனென்று அருளிச்செய்துகொண்டிருந்தருளினா. அததருணத்திலேதானே பெருந்தகை பூமியினின்றமெழும் வெப்பமுற்ற வெய்யோனுடைய கொடிய வெயிலையும் மறைத்திருள்மூண்டு வானெங்குமபரவி யெழுந்தது, அத்துகளினாலே திசைகளும் காணப்படவில், காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய பூமியும் அசைந்தது, உடனே வருகின்ற கூரியகோர ப்பல்லுடையவர்களும், சிறந்த பலமுடையவர்களும் கணககிறந்த வானரசேனிகளினாலே பததுத்திசைகளும் மறைக்கப்பட்டன ; அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் அநேகமாயிரங்கோடி பரிவாரங்களுடையவர்கள் ; சிலர் நதிகளிலும், சிலர் கடல்களிலும், சிலர் மலைகளிலும், சிலர் காட்டிலும் வாழ்பவர்கள் ; எல்லோரும் மாமலைபோன்றவர்களும், மேகம்போல் கர்ஜனை செய்பவர்களுமானவர்கள் ; சிலர் பாலஸூரியன் போன்றவர்கள் ; சிலர் பூர்ணசந்திரனை நிகர்த்தவர்கள் ; சிலர் தாமரைத்தாதுவண்ணன் ; சிலர் வெண்மைசிறத்தவர் ; சிலர் மேருமலையில் வாழ்பவர் ; அவர்களுள் முதன் முதல் சதவலிபென்னும் பூதபதி பதினாயிரங்கோடி வானரசர்களுடன் காணப்பட்டன ; பின்பு, தானாயின் தாதையான ஸுஷெனன் அநேகம் பதினாயிரங்கோடி சேனகளுடனும், ருமையின் பிதாவான தாரன் ஆயிரங்கோடி சேனகளுடனும் காணப்பட்டனார்கள் ; பின்பு, வானரசர்களானவர்களுள் சிறந்தவனும், புத்திமானுமாகிய சிறியநிருவடியின் தகப்பனாராகிய கேசரி யென்பவன் அநேகமாயிரங்கோடி சேனகளுடன் காணப்பட்டனன் ; பின்பு, கவாசுடன் ஆயிரங்கோடி கோலாங்குல சேனகளுடனும், தாமரன் இர

ண்டாயிரங்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், பனஸன் மூன்றுகோடி சேனைக
ளுடனும், கீஸன் பத்துக்கோடி கருங்குரவகு சேனைகளுடனும், கலயன்
ஐந்துகோடி வாகாசேனைகளுடனும், தரீமுடன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளு
டனும், ஆகவிரி தேவர்களின் குமாரர்களான மைந்த ஹவிவிதர்களிருவ
ரும் தனித்தனி யாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், கஜன் மூன்றுகோடி களு
டனும், ஜரம்பவான் பத்துக்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், ருமன்வான்
துறுகோடி சேனைகளுடனும், கந்தமாதனன் பத்துலக்ஷக் கோடி சேனைக
ளுடனும், யுவராஜனு அங்கதன் பதினாயிரம் லக்ஷக்கோடி சேனைகளுட
னும், ருமையின் தாதையன் ரியிலே மற்றொருதாரனென்பவன் ஐந்துகோ
டி சேனைகளுடனும், இரதிராஜனு பதினென்றுகோடிசேனைகளுடனும், ரம்
பன் பதினோராயிரத்தொருதுறுகோடிசேனைகளுடனும், தர்முகன் இரன்
டிகோடி சேனைகளுடனும், அனுமான் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும்,
நான் துறுபிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ததிமுகன் பத்துக்கோடி சேனை
களுடனும் காணப்பட்டனர்; இவ்வண்ணமே சரபன், குமுதன், வற்றி,
ரம்ஹன் என்பவர்களும் தனித்தனி பத்துக்கோடி சேனைகளுடன் வந்தன
ர்கள்; இவர்போன்ற மற்றுமுள்ள கணக்கிறந்த யூதபதிகளும், அநேகமா
யிரங்கோடி சேனைகளுடன் காடி கடல மலையடங்கிய மண்டலமெங்கு நிறை
ந்துவந்தனாகா; இவர்களுள்ளோரையுங்கணக்கிட்டுரைப்பது ஒருவர்க்கும்
ஸாததியமன்று; இவ்வண்ணம் உலகினிலுள்ள வானராகளெல்லோரும்
தூவிக்கொண்டும், மேலெழும்பிக்கொண்டும், கர்ஜனை செய்துகொண்டும்,
மேகங்கள் ஸூரியமண்டலத்தைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல மஹாராஜ
ரைச் சூழ்ந்துகொண்டனர்; பின்பனவர்களும் தத்தம் நாமங்களை
யுரைத்து மஹாராஜர்க்குத் தலைவணங்கி யறிவித்தனாகள்; சிலர்கள் விந
யங்கொண்டு கைகூப்பி மஹாராஜரருகில நின்றனாகள்; மஹாராஜரும்
இவர்களுள்ளோரையுங்கண்டு மகிழ்ந்து சேனைகளெல்லோரையும் காடி
மலை முதலிய இடங்களில் சுகமுறுமாறு இறக்கிப் பேருமானிடத்திலும
அவரவர்களினுடைய ரூபபல பராகரமாதிகளை விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.
மஹாராஜா யாவும்பிற்தவராதலின், அச்சேனைகளின் தன்மைகளை நன்
கறிய வல்லவரல்லரோ?—

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில முப்பதொன்பதாவது சருக்கம்
முறநிற்று.

இந்தச்சருக்கத்தின் கணக்கிறந்தசேனைகள் மஹாராஜரிருகயிடத்திற்கேந்த
னவென்று கூறப்பட்டின்று. சிறியதான அவ்விடத்தில் அவ்வளவு சேனைகளெவ்வண்
ணமடங்கியிருந்தனவென்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ்செய்வர்கள், ஆயினும், இச்சருக்கத்தி
லேயும் அங்குஞ் (காமருபி?) வேண்டிமாறு ரூபத்திற்கவல்லர்கள், என்று விசேட
ன்னுணர்த்தியிருப்பதினாலேயே அந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதானம் அநிவாதகொள்
ளாம்; அல்லோரும் வானிடையிருக்க வல்லவர்களாதலினாலும், சிலர் ஆகாயத்தி
லுள்ள, புலர் பாரிதும், மேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டிருந்தனர்களென வுணர்க.

நாற்பதாவதுசூக்தம்.

பிராம்புதியத் தேவெதற்காக விநதனென்னும் பூதபதியை மஹாராஜர்

கீழ்த்திசைக்குக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

அநந்தரம் மஹாராஜா பெருமகிழ்வுகொண்டு மஹாபல பராக்ரமமுடைய பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் அன்புள்ள தோழனோ ! காமருபிகளும், சிறந்த பலமுடையோர்களும், மதவேழம் போன்றவர்களுமாகிய என் கட்டளைக்குட்பட்ட வாநார்களெல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிட்டனாகள. இவர்களே அநேகமாயிரஞ் சேனைகளுக்கிறையவர்கள்; நதத்திய தானவாகளபோலக் கொடுமை கொண்டவர்கள்; வியப்புறத்தக்க செயல்களினாலே பெரும்புகழடைந்தவர்கள்; எவ்வளவுகாரியஞ்செயினும் இளைப்புறாகள்; முயற்சியெய்வதிலும், மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பதிலும் சிறப்புடையவர்கள்; சிலர் பாரிலும், சிலர் நீரிலும் நடப்பவர்கள்; இவர்கள் எல்லோரும் தேவர்களுத்தொண்டர்களாகித் தேவருடைய கட்டளையை யே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்; மிகவும் குருபத்தியுடையவர்கள்; இப்பொழுது தேவர் திருவுளத்திலிருக்கின்ற காரியத்தைச் செய்து முடிக்குந்திறமையுடையவர்கள்; அநேகமாயிரங்கோடி வாநாகளுடன் தேவகாஷ்டையெதிர்பார்த்து நிற்கின்ற இவர்களுக்கு இப்பொழுது யாதுகட்டளைசெயின் தருமோ? அதனை யருளிச்செய்தருள்க; இச்சேனைகளெல்லாம் தேவருடையனவே || தேவராதினமாயினவே ? ஆதலின், கட்டளைசெய்தருள்க; இவர்கள் செய்யவேண்டிம காரியத்தையும் யான் நன்குணர்வேன் ; ஆயினும், தேவரோ உண்மையாக அருளிச்செயல்வேண்டிம் ; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமானும் இவ்வண்ணமொழிந்த மஹாராஜர் வாக் கியத்தைக் கேட்டருளி மகிழ்ந்து அவரைத் திருக்கைகளினால் தழுவி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரோ ! இப்போழுது இவர்கள் செயல்வேனவேகைக் கூறுகின்றேன் கேளீர் ; என பிராணநாயகியான ஜானகி பிழைத்திருக்கின்றனனோ ? இல்லனோ ? அந்த ராவணன் எவருறைகின்றனனோ? இவ்விஷயத்தைமாத்நிரம் இவர்கள் உண்மையாக அறிந்து வரல்வேண்டிம் ; அதனை, யறிந்த பின்பு நாயிருவரும் ஆலோசித்து யாதுசெயின் தருமோ ? அதனை யப்பொழுது செயலோம் ; இவ்விஷயத்தில் யானாயினும், ஸக்தமன்னனாயினும் பிரபுவல்லோம் ; வாநாகளெல்லோருக்கும் இறையான நீரொருவரே பிரபு ; ஆதலின், என்னுடைய காரியத்தின் நிச்சயத்தை நீரோ கட்டளை செய்தனுப்புக; என்னுடைய காரியத்தை யுண்மையாக அறிவதற்கு நீரொருவரே நன்குணர்கின்றீரல்லீரோ ? நீர் நமக்குத் தோழரும், குருகுலவாஸஞ்செய்து கலைகளெல்லாவற்றையுமோதியவரும், மஹாபல பராக்ரம

முடையவரும், காஸ்தேசங்களை யறிந்தவரும், நம் காரியத்தை நன்னுணர்ந்தவரும், பற்பல காரியங்களைச் செயது முடித்தவரும் ஆகின்றீர்; ஆதலின், நீரே இவர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தனுபபுக; என்று அருளிச்செய்தனர். பெருமாஷிவவண்ணம் அருளிச்செய்த வார்த்தையை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து பெருமானினைப் பெருமானிருவருக்கெதிரிலேயே விநதனென்கிற சேனாபதியையழைத்து அவனை நோக்கி மொழியலுற்றனர். கேளாய் சேனாபதியே! சோமரூர்யாம்சமுற்ற வானரசேனாபதிகளும், நீயும் மிகுதியாயுள்ள சேனைகளுடன் கூடிக்காலதேசங்களுக்குத் தக்கபடி செயறகுரியனவும், செயற்கரியனவும் இவையெனத்தேர்ந்து, காடி கடல்களுடன் கூடின கீழ்த்திசையிற் சென்று அங்கே சீதாபிராட்டி எழுந்தருளியிருக்கும்படிததையும், இராவணன் வாழும்படிததையும் தேடி யோரிடமும் விடாமல் நன்காராயந்துவருக; அத்திசையில் வழியிலே பாகிராதி, ஸாயு, கௌசிகி, காளிநகி என்னும் நதிகளும், யாமுனமென்னும் மலையும், ஸாஸ்வதி, லிந்து, சோனம என்னும் நதிகளும், பற்பல காடுமலைகளடங்காத காளமலா என்னும் நாடும், பரஹம மாலம், விதேஹம், மாளவம், காசி, கோஸலம், மாகதம், புண்டரம், வங்கம் என்னுந்தேசங்களும், கோசகாரானெனும் ராஜாக்களின் ராஜதானியும், வெள்ளிகனியுடைய பூமியும் முறையே யிருக்கின்றன, இவை யெல்லாவற்றையும் முறையே தேடுக; அதற்குமேல் குணகடல, அதன்கிழை பற்பல மலைகளும், நகரங்களும், மந்தரமலையின் சிகரமும் இருக்கின்றன; அவைகளில் செவியில்லாதவர்களும், உதடின செவியுடையவர்களும், எஞ்சுபோன்ற முகமுடையவர்களும், ஜவனரென்பவர்களும், ஒரோகாலுடையவர்களும், அழிவற்றவரும், பலமுடையவரும், மனிதர்களைத் தீக்கின்றவர்களும், ஆவியவர்களும், கிராதர்களும், செவியில் சிகையுடையவர்களும், தங்கம்போன்ற மேனியுடையவர்களும், பச்சைமீனை யுண்பவருமாகிய பற்பல ஜாதிகள் வாழ்கின்றனர்; அங்கு நீரினானும் பாதி புலியுருவமும், பாதி மானிட வருவமுமமைந்த கொடியஜாதிகளுமிருக்கின்றனவாம்; இவைகளில் ஜம்பூதவீபம், அதன்மேல் சிலத்திவுகள் மலைவழியாலும், சிலத்திவுகள் நாவங்களினாலும் அடையத்தக்கவை; சிலத்திவுகள் ஆகாசமார்க்கமாகியே செல்வத்திற்குரியன; அவைகளிலும் சென்று தேடுக; அதன்மேல் ஏழுகண்டமாகப் பிரிந்த யவத்தீபம், அது நவமணிகளுடையதும், வெள்ளி தங்கங்களின் நிறமுடையதும், தங்கக்கனியுடையதுமாகின்றது; அதனைத் தாண்டிச் சிசிரமென்னும் மலை, அதனுடைய சிகரம் வானுலகைச் சேர்ந்துள்ளது; அங்கு தேவதானவர்கள் வாழ்கின்றனர்; கீழ்ச்சொல்லிய இடங்களில் ஒரிடமாயினும் விடாமல் காடி மலை யாறு ருளங் குட்டை கோட்டை நாடி நகர்களைக்கும் பிராட்டியைத்தேடிவருக; அதன்மேல் செவப்பறமும், ஆம்ந்தம், விராணாகப் பெருகுகின்ற சோணமென்னும் நீரிருக்கின்றது; அதன்மேல் கடலின் அக்கரை அங்கும் சித்தசாரணலேவிதமான பற்பல தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன; அங்கும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையும் தேடுக; அதன்

மேலும் பற்பலத் தீவுகளிருக்கின்றன; அதன்மேல் கரும்பின்சாற்றின்கடல்
 அது காற்றினால் மிக வெழுந்தலைத்தொலிக்கின்றது; அங்கு மிகவும் மாயா
 விகளான அஸுரர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு மேலே செல்பவர்களை நிழலைப்
 பற்றி விழுகின்றனர்; அவர்களுக்கிவ்வண்ணம் திசைமுகத்தேவா வர
 மளித்திருக்கின்றனர்; அங்கு நீங்கள் உபாயத்தினால் தரையிலேயேசென்று
 தாண்டிக்; அதன்மேல் லோஹிதமென்னுங் கடல் ரத்தம்போலிருக்கின்
 றது; அதன்மேல் ஒங்கியுயர்ந்த இலவமரம் (சால்மலி) இருக்கின்றது; அத
 னால் அதன்மேலுள்ள தீவுக்கு சாலமலித்தீபமெனது பெயர்; அங்கு பெரிய
 திருவடிக்கு விசுவகர்மன் கையிலேமலைபோன்ற திருமாளிகையை யியற்றி
 யளித்திருக்கின்றன; அங்குள்ள மலைகளில் பற்பல உருவங்களுற்று பய
 ங்கராளான மந்தேஹரெனனும் அஸுரர்கள் தொங்குகின்றனர்; அவர்
 கள்தான் திண்டேறாமல் கதிரவனுக்கையில வேதியர்களானித்த அரக்ய
 மென்னும் வச்சிரங்களினுட்பட்டி நீரில் மடித்து வீழுகின்றவாகள; கதிர
 வன் கிரணங்களின் வெப்பநதணிகளும் அவாகள முன்போலவே எழுந்து
 மலைகளினமேலேறுகின்றனர்கள், இவ்வண்ணம் உப்பு, கரும்பின்சாறு,
 ஸுணா, நெய், தயிர் என்னும் ஐந்து கடல்களையும், ஜம்பூ, யவம், பலசூதம்,
 சால்மலி, குசம், கரௌஞ்சம் என்னும் ஆறுதீவுகளையும்கடந்து செல்லின்
 வெண்மையுற்ற மேகம்போன்றகூர்ரோதமென்னுந் திருப்பாறகடலிருக்கின்
 றது; அது அலைகளினினாயினால்முதலுதவாமபோலககாணப்படும்; அதனடு
 வில் ரிஷபமென்னுமாமலை வெண்மைநிறமுற்று திவிய கந்தரசங்களுநிட
 ய வெள்ளிபோன்ற மலாரத் மரங்களினாலும் விளங்குகின்றது; அதில் தங்
 கத்தாதுள்ள வெள்ளித்தாமகாகள மலாரத் சுதாசனமென்னும் புஷ்கரிணி
 யிருக்கின்றது, அங்கு தேவசாரண கந்தாவ கின்னர கிம்புருஷாதி தேவ
 கணங்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுகின்றனர்கள்; அக்கடலையும் தாண்டிச் செல்
 வோர்களாயின், நலனீர்க்கடல் காணப்படும், அதனிடையில்தான் படபாநலம்
 எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது; அதனாலேதான் ஊழிகாலத்தில எல்லா நீரி
 ரும் பருகப்படுகின்றது; அக்கடலிடையில வாழ்கின்ற சிறந்த உயிர்க
 ளும் அந்தத் தீயைக்கண்டசசங்கொண்டு கூவுகின்றன; அங்கு அவ்வொலி
 மிக வொலிக்கின்றது; அத்தண்ணீரக்கடலினக்கடையில பதினமூன்று காற்
 த்திலே ஜாதருபிலமென்னும் சிறந்த தங்கமலையொன்றுளது; அம்மலை
 யின்மேலே சந்திரன்போல ஒளிவிடிகின்றவரும், தாமதாயித்தீபோஷு
 கண்களையுடையவரும், ■■■ லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஆயி
 ரம் தலையுடையவரும், நீலவஸ்திரமுடித்தவருமாகிய திருவநந்தாழ்வான
 எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; அம்மலையின் துனியிலேதானே மூன்று ■■■
 யுள்ள பருததுயர்ந்த தோர் தங்கப்பனைமரம் கீழ்த்திசைக்கெல்லையாகநாட
 டப்பட்டு வேதியுடன் விளங்குகின்றது; அதற்குமேல் பொன்மயமான உத
 யகிரியிருக்கின்றது; அதன் சிகரம் தூறுயோஜனம் உயர்ந்துளது; அதிலு
 ள்ள ஸால தால தமால கர்ணிகாரம் முதலிய மரங்களும் பொன்மயமாக

யு மலர்ந்து விளங்குகின்றன; அதில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமும், பத்து யோஜனம் உயரமுமுள்ள ஸௌமனஸமெனனும் ஒரு சிகரமிருக்கின்றது; தன்பு, பெருமான உலகத்தை யளக்குகையில், அதன்மேலேதான் முதலடியும், மேருவினமுனையிலிரண்டாவதடியையும் வைத்தருளினார்; கதிரின் திண்டுதோறும் மேருவுக்கு வடபுரத்தைச் சுற்றிவருகையில், அச்சிகரத்தை யடையும்பொழுதுதான் தென்புறத்திலுள்ளனோர்களினால் படுகின்றனன்; அங்கு வைகாரசஸொன்னும், வாலகிலயொன்னும் வேற்றுமைபுடைய மாமுனிவர்கள் தவஞ்செய்துகொண்டு கதிரவனுக்கு நிகராகக் காணப்படுகின்றனர்கள்; அதற்கு எதிரிலிருக்கின்ற ஸ்தாவரத்தில் கதிரவன் யாவராலும் காணப்படுகின்றமையில், அதற்கு ஸுதர்சன தவீபமென்று பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது. அம்மலைகளின் சிகரங்களிலும், குகைகளிலும், ராவணனும் பிராட்டியும் இருக்கின்றனராவோவென்று தேடிவருக; அம்மலையினொளியும், கதிரவனொளியுஞ்சேர்ந்து செம்மையுறறு விளங்குகின்றமையின், காலேசகந்தியென்னப்படுகின்றது; பிரஹ்மா உலகினைப்படைக்கையில், முதன்முதல பூலோகத்திற்கு உதயகிரியை துவாரமாகச்செய்து சூரியனையம் அந்த இடங்கொடவகிசு சுற்றும்படி செயதமையின், அதிதசைக்குப் பூரவதிசை (கீழத்திசை) யெனனும் அம்மலைக்கு உதயகிழிமென்று பெயரிடப்பட்டது; அம்மலையின் பின்புறங்களிலும் தேடுக, அம்மலையினப்புறத்திலே ஸூரிய சந்திராதிக்களின் ஒளிகளினறி இருமூடியிருக்கின்றது; ஆதலின், அங்குச்செலவது ஒருவராலும் முடியாது, அதுவரையிலும்தான் வானராகாள் செல்லலதகும், ஆதலின், நீங்கா அதுவரையிலுமுள்ள இடங்களில் ஓர்மாயினுமவிடாமல் முழுதும் தேடிவரக்கடவீரகள், அதற்குமேல் இருள்மூடியிருக்கின்றமையினை அதன் முடிவையாமறிந்திலோம்; இவ்வாவிடங்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே சென்று பிராட்டியையும், ராவணனையுந்தேடி இன்றைக்கு முப்பதாவதுதினம் தப்பாமலிகருவந்து சேரக்கடவீர்கள், ஒருவரும் மாதக்கடவது வரக்கூடாது, அப்படி வருபவன் உயிர்வாங்குந் தண்டனைக்குள்ளாகுவான், ஆதலின், நீவிசெல்லீரும் இந்திரன் திசையான கீழத்திசையையடைந்து யான் கூறினவும், கூறப்பட்டாவுமாகிய இடங்களெல்லாவற்றிலும் பிராட்டியையும், ராவணனிருப்பிடத்தையுந்தேடி ஒரு மாதத்துக்கு ஈடாக இவ்மலையை வந்து சேர்ந்து செய்துகூறி பின்புறறு வாழவுறக்கடவீர்கள், என்று மஹாராஜர் விருதனென்னும் பூதபதிகுக்கு கட்டளைசெய்து முடித்தனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நூறபதாவது எருக்கம்

முற்றிற்று.

இதன் சருக்கத்தில் கீழத்திசையின் எல்லை கூறப்பட்டுளதே? இது கிஷ்கிந்தை முக்கலாகவா? மேருகிரிமுதலாகவா? திருவயோததிமுதலாகவா? என்று சிலர் சன்

சிப்பார்கள் ; இமையம், வந்தியம் என்னும் இரண்டு மலையின் கீழில் சராவதிபெ
 ண்ணும் ஒரு நதியுளது ; அதுமுதலாகவெனதுணர்க ; சூரிய சித்தாரந்தம், ஆர்யபுடயம்
 முதலிய சோதிட னுக்களில் பூமி என்னுறு யோஜனமே நீளமுள்ளதெனதும், ~~உ~~
 தாயிராரு நிலைகையோஜனமே பரிதியுள்ளதெனதும் கூறியிருப்பதனும், இப்பொ
 முத ண்ணா முதலியோராகும் அவ்வண்ணமே கண்டதாகக் கூறுகின்றமையினாலும்,
 பூமி புருண்டைவடிவாக விளங்குகிறபோலச் சிறிதாகவே யிருக்கின்றதெனதும், பூரிபா
 கவதம், பூரிவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்களில் பூமிதட்டையாகவும், ஐம்பது
 கோடி யோஜனம் விலத்திர்ணமெனதும், மேரு முதலிய மலைகள் மிகவும் உயரமுள்
 ளனவெனதும், உப்புநீரககடல் முதலாக ஏழுக்கடல்களுளவெனதும், முறையே ஒவ்
 வொரு கடல்களும், ஒவ்வொரு தீவுகளும், லக்ஷம் லக்ஷம் யோஜனம் விலத்திர்ணமுள்
 ளனவெனதும் கூறப்பட்டது பொருந்தாதெனதும் சிலா சங்கிதப்பாடள ; சோதிட
 னால் செய்யதவாகனதாம் சிருஷ்டாதிக்கை ஸ்புடஞ்செய்வதற்கு ~~யெளிதோ~~
 அவ்வகையாகக் கணக்கோபபித்திக்கொண்டனாகனே யன்றி, பிரபஞ்சத்தின் உண்
 மையைக் கூறவந்தவர்களல்லா, ஆதலின், அவர்களினுடைய வாககியம் திதி நிரணயா
 திவிஷயங்களில் பிரமாணமேயன்றி, தத்துவவிஷயத்தில் பிரமாணமாகாது ; ஊணர்
 முதலியவர்களும், ஓர் சிறியகின்றறிலிருக்கின்ற ஆமை அககின்றறைவிடப் பெரிய
 ஆறு குளங் கடல்களிருப்பதாகவே உடன்படாததுபோல சாவாகாபோலத் தாம்
 கண்ணுக்கண்டவையையுமே பூமியெனப்பவர்களாதலின், அவர் வாககியமும் தத்துவ
 விஷயத்தில் பிரமாணமாகாது , ஆதலின், அவர்களின் வாககியங்களைக்கொண்டு முக்
 காலப்பொருள்களையும் ஞானக்கண்ணினால் முறையுணர்ந்த பூரிசு செனக்க வியாஸ
 பராசரர்களின் திருவாககுளைப் பொய்யெனத்தணிபவன் எந்த மடையன் ; அன்றி
 யிலே, சோதிடாளு ளாயிப்போழ்திருக்கும் இவவிடத்தையே பூமியின் மேற்புற
 மாகவைத்துக்கொண்டு ககோளம் பூகோளத்தைச் சுழலுவதாகக் கூறினர்கள் ; இப்
 போழது நாயிருக்கும்படி பூமியின் மேற்புறமேயன்றி ; இது மேருநீரியின் தென்
 க்குமாகத் தாழ்வகையே யன்றி, பூமியின் மேற்புறம் அன்று ; ஆதலின், மேருமலை
 யின் அடிவாரம் இதற்கு மிகவும் நெடியனாததிலிருக்கின்றது ; அதற்குமேலேதான்
 பூமியின் விஸ்தீர்ணமிருக்கின்றது ; அதற்கு மேற்புறத்தில்தான் உப்புநீர்கடலின் ~~கடல்~~
 தீர்ணமிருக்கின்றது , அதற்குமேலேதான் மற் ற ஆறு கடல்களும், ஆறு தீவுகளும்
 மேன்மேலும் விஸ்தீர்ணமாயிருக்கின்றன, அதற்குமேல் லோகாலோக பாவதயிருக்கி
 ன்றது ; இவவுண்மையை மாமுனிவர்கள் கேசரகதி சித்தியினால் சென்று கண்டறி
 நது மேருவின் னுனியை மேலாகவைத்துக் ககோளம் மேருவைச்சுற்றுகிறதென்றும்,
 பூகோளத்தின் நிலை யித்தனமைத்தென்றும், புராணங்களில் தத்துவத்தை யருளிச்
 செய்யிருக்கின்றார்கள் ; ஊணா முதலானோர்களும் இப்போழ்து நாயிருக்கும் பரி
 தியைமாததிரம் சுற்றி வருகிறோர்களேயன்றி, மேருவின் னுனியையாயினும், இதற்குத்
 தென்முனையையாயினுஞ்சென்று கண்டிலார்கள் ; அவர்கள் இதற்குத் தெற்கில் சுமார்
 இரண்டாயிரம் மயிலனாரம் சென்றிருப்பதும் அரிது ; அதற்குமேல் லக்ஷம் மயில
~~கடல்~~ செல்லினும் பூமி முடிவுபெறுது ; அதற்குமேலேதான் பூமியின் விஸ்தீர்ண
 மிருக்கின்றது ; இதனுண்மையை யறியாமல் முனிவர்களின் மொழியைப்பழிப்பது
 மடமையென்பதிலும் ஐயமுறுவார்களோ சானறோர்கள் ; இப்போழ்திந்த கண்டத்
 தைச் சுற்றியிருக்கும் கடலும் உப்புநீர்க்கடலின் முனையேயன்றி, யதன்விஸ்தீர்ணம்
 பூமியின் விஸ்தீர்ணத்தக்கப்பறமே யுளது ; அன்றியிலே, அவர்கள் பூமியே சுழன்று
 கொண்டிருக்கின்றதென்றும், சூரியன் ஓரோயிடத்தில் நிற் கின்றனெனவும், மற்றுள்ள

கிரஹங்கள்மாதிரம் சுழலுகின்றனவென்றும், வேகத்தினால் நமக்குப் பூமி சுழலுவதாகத் தோற்றுகின்றிலதென்றும், சூரியன் சுழலுவதாகத் தோற்றுவது பிரதிபலனமும், இப்பூமியும் ககோளங்களபோலவே ஆதாரமின்றி ஆகாயத்திலிருக்கின்றதென்றும் கூறுகின்றனானாள்; இதுவும் மடமையை விளக்குகின்றது; பூமி மிழக்குமுகமாகச் சுமாரா ஒரு மினிட்டுக்கு இருபத்தைந்த மயிலுக்குக் குறைபாமல் சுழல்வதாக அவா கூறியிருக்கின்றமையின், அது மிகவும் பொருந்தாது, ஏனெனின், கறுமூன் முதலிய சிறந்த பறவைகள் நாடோறும் காலையிலெழுந்து ஆகாயத்தில் பறந்து சுமாரா இரண்டு மூன்று மணிவரையிலும் கீழே யிறங்காமல் வேண்டும் திசைகளிற்சென்று இரை தேடிக்கொண்டு மீளவும் தவகூடுகளில் மாலையில் வந்தடைகின்றன வல்லவோ || அது எவ்வண்ணம் பொருந்தும், அவை கீழே யிறங்குவதற்குள் இப்பூமி பெய்வளவுமயிலுள்ளும் சுழன்றிருக்கவேண்டும், சுமாரா இரண்டாயிரம் மயிலுக்குமேலேயே சுழன்றிருக்கவேண்டுமே? இவ்வளவு வேகமாகப் பூமி சுழன்று கொண்டிருக்கையில், மூறுபடியும் அப்பறவை யகூட்டைத்தான் எவ்வாறடையக் கூடும், ரயிலவண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், யாராலாயினும் ஏறக்கூடுகின்றதோ? ரயிலவண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், அதன்மேற்புறத்திலொருவனிருந்தகொண்டு ஓர் பறவையை பூயரப்பறக்கவிட்டு ஒரு நாழிகை யப்பறவையை யாகாயத்திலேயே பறந்துகொண்டிருக்கச்செய்வானாதின, மீளவும் அப்பறவை யந்த வண்டியைச் சேருமா? சேராதினபது மடையனாகுமே தெரியுமன்றோ? அந்தருள் அந்த வண்டி சுமாரா பறந்து மயிலுக்குக் குறைபாமல் சென்றிருக்குமே || பூமிக்குத்தான் சுழலும் வழியிலேயே எல்லாவற்றையும் இழுக்கும்படியான சக்தியுளதெனின், பறவைகள் எப்பொழுதும் கீழத்திசையைநோக்கியே செல்லவேண்டுமேயன்றி, மறந்ததிசைகளில் ஓடுககாலும் செல்லல் கூடாது, ரயிலவண்டியிலும், நாவததிலும் இருப்பவர்களுக்கு ஓடுககாலையில் பூமியும் கீறும் சுழலவதாகத் தோற்றினபோதிலும் ஆராயுதகால ரயில வண்டியும் நாவமுமே சுழலவதாக நனகு விளங்குகின்றது; அவ்வண்ணமே சூரியன் சுழலவதாகத்தோற்றினும் நனளுக ஆராய்ந்து பார்க்குத காலையிலாயினும் பூமி சுழல்வதாகத் தோற்றவேண்டுமன்றோ? அப்படி யொருவர்களுந் தோற்றுகின்றிலதே? அப்படியிருக்க முனிவர்களின் வாகையகளையும் பொய்யென்று வாதித்த அனுபவத ன்க்கும் விருத்தமாகப் பூமியே சுழலுகின்றதென்று சாதிப்பது என்ன மடமை, ஆதலின், சோதிடர்களின் கருத்தையும், மாமுனிவர்களின் மகிமையையும் அறியாமல் திறந்துகின்ற பேதையார்களின் வாதத்தையினால் மயசுருறாக், இதனைக்கண்டவர்களுக்கு விரோதமும் தோன்றாது, சூரியாதி கிரஹங்களின் நிலை சில விடங்களில் ஒருவிதமாகவும், சில விடங்களில் மறொருவிதமாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு ஒன்று மண்டலங்களின் நிலையையும், மறொன்று அம்மண்டலாதிஷ்டான் தேவதை யின் நிலையையும் கூறினதாகப் புலவர்கள் கருத்தனைத்திருக்கின்றனானாள்; ஆதலின், இவ்வண்ணமுறாப்பது தூலுக்கும் விரோதயிலலை; இரதச் சருக்கத்திலும் மஹாராஜர் கீழத்திசையின் விஸ்தீர்ணமுறைகளை யுரைத்திருப்பதை யாராயுத்காலையிலும் இப்பொருளே னக்கமையுமென வனவாக்கும் விளங்கும்; இதினுதத்தற்குரியது பெருவாக்குதலாயினும் விரிவுக்குஞ்சி மெள்ளமடைதனம்.

* இராவணனுடைய இருப்பிடம் தென்திசையில் இலங்கையென்பது மஹாராஜாக்குத் தெரியுமாயினும், அவன் மாயாவிதாதலாலும், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தோள் வலிக்குஞ்சி வேறிடத்திலோடி யொளித்துக்கொண்டிருப்பதெனவென்ற ஐயத்தினால் நூற்றிசைகளிலும் துதனுப்பினவென வந்திக.

நாற்பத்தொன்றாவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் தென்திசைக்கு வாகார்க்கள யனுப்பியது.

மஹாராஜரிவவண்ணம் கீழ்த்திசைக்கு விரதன் முதலிய வாகாசேனைகளை யனுப்பிவிட்டித் தென்திசைக்கும் சிறந்த வாகார்களை யனுப்பும்படி நிச்சயங்கொண்டு அநலகுமாரானகிய நீலனையும், அநிலகுமாராகிய சிறிய திருவடிபையும், திசைமுகதேவா மைந்தனான ஜாம்பவந்தனையும், ஸு-வேறாதிரன, சராரி, சரகுலமன, கஜன், கவாசூன், கவயன், ஸு-வேணன், ரிஷபன், மைந்தன், துவிவிதன், விஜயன், கந்தமாதனன், உல்கா-மூகன், அஸங்கன், அங்கதன் முதலியவர்களையும் அழைத்து இராவணனு-ஹையிடமத்திசையிலென்பதை யறிந்தவராதலன், சிறந்த யிருந்த சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு தென்திசையைத் தேடிமப்படி கட்டளைசெய்து முழியலுற்றனர். கேண்மின் அனபுடைய சேனாதிபாகளே! நீவினொலி-
 ள் சென்று தென்திசையில் எங்கெங்கு ஏகாந்தமான இடங்களுளவோ? அங்கங்கே சென்று சீதாதேவியாரையும், இராவணப்பயலையும் தேடி வருக; அதற்கு முறையே வழியுரைக்கின்றேன் கேளீர்; அநேக சிகரங்களையுடைய பற்பல காடுகளடங்க வந்தியமலையையும், கொடிய கருநாகங்களையுடைய டாந்தாநதியையும், கோதாவரி, கிருஷ்ணா, வரதா, மேகலா, உத்கலா என்னும் நதிகளையும், தசாணதேசத்திலுள்ள நகரங்களையும், அசுவவந்தி, அவந்தி என்னும் சிறந்த காடுகளையும், விதாப்பம், ரிஷிகம், மாஹிஷகம், வங்கம், களிங்கம், கௌசிகம் என்னும் தேசங்களையும் முறையே தேடிப் பற்பல காடு மலையகடங்கத் தண்டகாரணியத்தையும், அங்குப் பெருகி வருகிற அநதக் கோதாவரியையும், ஆநதாம், புண்டாம், சோளம், பாண்டயம், கோளம் என்னும் தேசங்களையும், அயோமுகமென்னும், ஸஹ்யமென்னும் பெயருடைய மலைகளையும், அதினின்றும்பெருகிவருகின்ற காவேரியையும், அதன் சிகரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரையும் சென்று காண்க. பின்பு, அவரிடத்தில விடை பெற்றுக்கொண்டு தாம்ரபாணியென்னும் நதியையுந் தாண்டிச் செல்க; அந்த நதி இருகரையிலும் சந்தனமாங்கனடாந்து தெளிவுற்றுப் பெருங்கடலைச் சேர்கின்றமையில், காமினி காழற்றுக் கார்தனிடம் செலவதுபோல விளங்கும்; அதன்மேல் பொன்மயமான பாண்டியராஜர்களின் ராஜதானி கட்டபுலனாகும்; அதன்மேல் தென்கடலின் கரையில் அகஸ்தியமுனிவராலே தாபிக்கப்பட்ட மகேந்திரமென்னும் மலை யிருக்கின்றது; அது பொன்மயமாகியும், பற்பல காடுகளடங்குமுளது; அதில் தேவகந்தர்வ விரித்தசாண கிங்கரகிம்புருஷாதி தேவர்களும், தேவரிஷிகளும் வாழ்வுற்று மகிழ்கின்றனர்; அம்மலைக்குப் பரவல்கள்தோறும் தேவேந்தி

ரன் வருகின்றனன் ; அதற்குமேல் தூறுயோஜன தூரத்தில் இலங்கா துஷீபயிருக்கின்றது ; அதுதான் அந்த ராவணனுக்கு வாழ்விடம் ; லின், அங்கு மிகவும் ஊக்கத்துடன் பிராட்டியை நன்கு தேடுக ; அங்கு மரிதர்கள் செல்வதரிது ; அதற்குச் செலலும் வழியிலே அங்காரகையெ ன்னுமொரு கொடிய அரக்கி கடலிடைபில் வாழுகின்றனள் ; அவள் ஆகா சத்தில் செலலுமவர்களையும், அவர்களின் நிழலைப்பற்றி யிழுத்துக் கொலை செய்கின்றனள் ; ஆதலின், அவயிடங்களில் மிகவும் ஊக்கத்துடன் சென் னவ்வெவவிடங்களில் ஐயந்தோற்றுக்கின்றதோ ! அவ்வவயிடங்களை நன் காராயந்து ஐயந்திரந்து பிராட்டியைத் தேடுக ; அந்த இலங்காபுரிகருத் தெறகில் தூறு யோஜனதூரத்தில் புஷ்பிகதமென்னும் சிறந்த மலை பல சிகரங்களை யுடையதாகிக கதிரவன்போல ஜொளிககின்றது ; அதில் ஒரு சிகரம் பொன்மயமாபுது ; அதுதான் ஸஞ்ரியனுக்கு வாழ்விடம் ; மற ரென்று வெள்ளிமயமாயிருக்கின்றது ; அது சந்திரனுக்கு வாழ்விடம் ; அதில் மறறும் பறபல தேவகணங்களும் வாழுகின்றன ;—

நதம்சுமூஃசுமூஃ நந்நம்சுமூஃசுமூஃ

நதம்சுமூஃசுமூஃ நந்நம்சுமூஃசுமூஃ

நதம்சுமூஃசுமூஃ நந்நம்சுமூஃசுமூஃ

பரணமயசிரஸாசைலம் தமவிமாராகதவாராராஃ.

அம்மலையை நன்றியில்லாதவார்களும், கொடுமைகொண்டு ஜீவவழி மை செய்பவார்களும், வேதததைப பிரமாணமாக உடன்படாமல் நிரீசுவர வாதம் செய்கின்ற நாஸ்திகர்களும் கண்ணுறாகள ; நீங்கள் அதனைக் கண்டு வணங்கிப் பின்பு, பிராட்டியைத்தேடுக ; அதற்குமேல் பதினான்கு யோஜனதூரத்தில் ஸஞ்ரியவான் என்னும் மாமலையிருக்கின்றது ; அதற்கு வழி மிகவும் செலவதற்கு அரியதாகும் ; அதற்குமேல் வைதயுதமென் னும் மலை பறபல மரங்கள் தளிததுப் பூததுக காயததுக கணிததுள் ; நீங்கள்வகே சென்று காய கனிகளை யுண்டு தேனையும் பருகி மலிந்து மேலே செல்லக்கடவோகள ; அதற்குமேல் மிகவும் கண்ணுறத்தக்க குஞ் சாமென்னும் மலை யுளது ; அதன் சிகரத்திலேதான் விசுவகாமன் அகத் தியமாமுனிவருக்கு ஆசிரமம் இயற்றி யளித்திருக்கின்றனன் ; அம்மலை யின்மேல் பததுயோஜனமுயரத்தில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமுள்ள பேரக வதியென்னும் வாழ்விடமிருக்கின்றது ; அதிலும் பன்னகர்களே வாழுகின் றார்கள் ; அங்கு நாகராஜனான வாஸுடிகியும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற னன் ; அங்கும் சென்று பிராட்டியைத் தேடுக ; அதற்குமேல் பறபல கூடமான இடங்களுள் ; அங்கும் நன்காராயந்து பிராட்டியைத் தேடுக ! அதற்குமேல் ரிஷபம்போலவே உருவமமைந்த ரிஷபமென்னும் மலை யுளது ; அந்த ரிஷபகிரியில் கோரோசனவண்ணமுறததும், பதுமதள

வண்ணமுற்றதும், தமாலதளவண்ணமுற்றதும், தீபபொறிபோன்றதமா
கிய திவிய சந்தனம் உண்டாகின்றது; நீங்கலதைககண்டு விரும்புமுற
கையிலுல தொடங்க; அவ்வநத்தை ரோஹிததொன்னும் கந்தர்வர்கள்
பாதுகாததுகொண்டிருக்கின்றனாகள; அவாகளுக்கு இறையவர்கள் சை
லாஷன், கிராமணி, சிக்குரு, சுபரன், பப்ரு என்னும் ஐவா வாழ்கின்றனர்
கள்; சூரியன், சந்திரன், அக்கினிகன்போன்ற மேனியுடைய நல்லினை
செய்தவாகளும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள; வானுலகம் பெற்றவாகளும்
அங்கிருக்கின்றனாகள; அதுவரையில்தான் இவவுலகத்தவர்களால் செல்ல
லாகும்; அதற்குமேல் மிகவும் கொடியதான பிதிராகளின் மிருக்
கின்றது; அது உங்களுக்குச் செல்வதற்குரியதாகாது; அது மிகவும்
நளிருளினால் மூடப்பட்டிருக்கும்; அங்கேதான் யமதாமராஜனுடைய
ஸம்யமினியென்னும் ராஜதானி யுளது; இதுவரையில்தான் நீங்கள்
செல்வதற்கும், பிராட்டியாராத தேடுவதற்கும் திறமை கொள்வீர்கள்;
ஆதலின், நீங்கள் அதுவரையிலும் சென்று எல்லாவிடங்களிலும் நளருகப
பிராட்டியைத் தேடி செய்தியை யறிநது வரக்கடவீர்கள்; யாவனொரு
வன் இவவண்ணத் தேடி ஒரு மாதததுக்குள்ளாக என்னிடம் வந்து கண்
டேன் சீதாதேவியை யென்று மங்களங்கூறுவானே? அவன் எனனுடன்
கூடி எனக்கு நிகரான போகங்களைப்பெற்று மகிழ்நது வாழ்வான்; அவனி
லும் இனியன் எனக்கு மறறொருவனுமிரான்; அவனே எனக்கு உயிரி
னும் இனியவன்; அவன் ஏதேனும் அபராதஞ்செயினும், எனக்கினிய
னாகவே எண்ணப்படுவான். நீங்கள் அளவறற பல பராக்கிரமமுடையவர்
களும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும், துண்ணறிவுடையவாகளுமாகின்றீர்
கள்; ஆதலின், நீங்கள் பிராட்டியை எவ்வண்ணங்கண்டு மகிழ்வீர்களோ
அவ்வண்ணம் நன்முயற்சிசெய்து சென்று காரியத்தை நிறைவேற்றிக்
கொண்டு வரக்கடவீர்கள்; என்று மஹாராஜா, ஜாமபவான், அனுமான்,
அங்கதன் முதலானோகளுக்குத் தென்திசையின் வழி யுரைத்து விடை
கொடுத்தனுப்பினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நார்பததொன்றாவது சுருக்கம்

முறநிற்று.

கீழ்த்திசையிற்போலத் தென்திசையில முழுதனும் செல்வதற்கு யம
லோகம் புகழகரியதாதலின், தடையாகின்றது; தென கிழக்காகவாவது, தென் மேற
சுறறிக்கொண்டே பூமியினடிப்புறத்தை யடையவேண்டும்.

புஷ்பிதகம் எனனும் மலையரையிலுமே சூரிய சந்திரர்கள் தகிழையனத்தில்
சாய்கின்றனாகள, அதற்குமேலுள்ளவாகளுக்கு சூரிய சந்திரர்கள் எப்பொழுதும்
வடபுறத்திலேயே காணப்படுவார்கள், ஒருவர்க்கு பல விடங்களில் வீசுதப்பத

நாற்பத்திரண்டாவதுசுருக்கம்

மஹாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வாகராகளை யனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் ஜாம்பவான முதலானோர்களைத் தென் திசைக்கு அனுப்பி மேற்றிசைக்கனுப்புவதற்காக தானாயின் தந்தையான ஸுஷேணனை யழைத்துத் தமக்கு மாமனாராதலின், அவரை வலஞ் செயது வணங்கி மொழியலுற்றனா. கேளீர் மரீசிமஹாமுனியின குமாரரான மரீசரோ! நீர் மறறுமுள்ள மரீசி குமாரர்களுடனும், மற்றுமுள்ள ரிஷி குமாரர்களான வாகரர்களுடனும் புறப்பட்டு மேற்றிசைக்கு இரண்டி ஸகூம் சேனைகளின் திரள்களுடன் சென்று தேடிக், சராவதி நதியினின றும் மேற்காக நீங்கள் செலவீரகளாயின, முறையே ஸுராஷ்டரம், பாஹ லீகம், சூரம், பீமம் முதலிய செழிப்புள்ள தேசங்களும், பற்பல நகரங் களும், புனகைவகுளோததால்கககளின திரளுடைய பெரிய வனமும், தாழஞ்சோலைகளும் காணப்படும; மேற்குத்திசைநோக்கிப் பெருகுகின்ற பற்பல நதிகளும், பற்பல யோகிகளின் ஆசிரமங்களும், பற்பல காடிக் களும், மலைகளும், நீர் மாஞ் செடி கொடிகளற்ற மருகாநதாரமும், உயர்நத சிலைகளும், முறையே காணப்படும, அங்கெல்லாம் பிராட்டியை நன்றாகத்

போலவே ஸகூரிய சந்திராகஸ்திய வாஸுசி முகலானோர்களுக்கும் வேண்டிக்கால்களில் வாழுவதற்காக அங்கங்கு வாழவிடங்களுளவென்றுணர. அவர்கள் கெயவத தன்மை யுடையவாகளாதலின், ஒருவரே பலவிடங்களிலும் பல உருவங்கொண்டிருப்பார்கள்

மஹாராஜா முன்பு பெருமானுடன் ராவணனிருப்பிடந்தேரியாடுந்துகாத திப்பொழுது இராவணனிருப்பிடத்தை யுகாததனா, ஆதலின், அவர் பொய்யரல லரோவெனின், பொய்யரலலா, முன்பு ராவணனுக்கு வாழவிடம் இலங்கையாயினும், பிராட்டியைப் பறித்தவராத பின்பு, அங்கு வாழ்கின்றாணென்பது நிச்சயமில்லை, அச்சத்தினால் வேறிடத்திலும் ஒளிந்து வாழவான; அப்போழுது அவனிருக்குமிடத்தைத் தேடிவதற்குச் சேனைகளும் ஸவாதீனத்திலில்லை; ஆதலின், அப்பொழுது பெருமானுக்கிருந்த துறையில் சந்தேகமா யுகாசெயினும், அப்போழுதே பிராட்டியைத் தேடி முயற்சி செய்வாரா; அவவண்ணம் இலங்கைக்கு வந்த பாதத இராவணன் அங்கிரானுகில், பின்பு செயவது யாது; ஆதலின், பெருமான காரியம் அப்போழுது முடிவுபெறாமல் சிரமமாததிரம் அதிகமாகும், எனது ஆராய்ந்தே அப்பொழுது அந்தச் சங்கதியை யுகாசெய்யாது மறைத்தனனெனவுணர; ஒருவருக்குத் தீவ்ரு நேரும்படியான பொய்யே பொய்யாகுமலைத, ஒருவர்க்குத் தீமகிள்ளாமல் ஒருவர்க்கு இதனை பொய் பொய்யாகாது. மஹாராஜர் முன்னமே பெருமானுக்கு இராவணனிருப்பிடத்தை யுகாசெயின, அப்போது காரியம் முடிவுபெறுதெனது பொய் யுகாசெய்தனனெனது சிலர் கூறுவார்கள்; அது தோழமைக் குரியதானதாதலின், பொருத்தாது.

தேடி அதற்கு மேற்கில் செல்வீர்களாயின், பச்சிமசமுத்திரம் தென்படும்; அதன் திரத்தில் தாழை தமாலங்களின் காடுகள் மிகுந்துள்ள வாநார்கள அவிட்டங்களில் மிகவும் மகிழ்வுறுவார்கள்; அங்குள்ள காடுகளிலும், மலைகளிலும், பிராட்டியையும், இராவணனையும் தேடுக; அன்றியிலே, அங்கே முரசிபட்டணம், ஜட்புரம், அவந்திபுரம், அவகலோமை, மிகவும் மரங்களடர்ந்த அலக்ஷிதமென்னும் வனம், மற்றும் பறபல நாடு நகரங்களுமுள்; வரிந்து நதிக்கும், ஸாகரத்திற்கும், ஸங்கமபூமியிலே ஹேமகிரியென்னுமொருமலை பறபல சிகரங்களை யுடையதாகி விளங்குகின்றது; அதன் தாழ்வகங்களிலே சிறகுகளையுடைய சிங்கங்கள் வாழுகின்றன; அவைகள் திமிதிமிங்கிலங்களையும், யானைகளையும் எடுத்துப் பறந்து தத்தம் கூடுகளுக்குச் செல்லுகின்றன. மதமேறி யிறுமாப்புற்று மேகங்களபோலப் பிளியுகின்ற களிறுகளும் அக்காடுகளில் திரிகின்றன; அம்மலையின் சிகரமும் பொன்மயமாகி வியன்றுயர்ந்துளது, அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அதற்குமேல் பச்சிமசமுத்திரத்தில் பாரியாத்திரமென்னும் மலையுளது; அதனுடைய சிகரம் பொன்மயமாகி தூறுயோஜனம் வியன்றுயர்ந்துளது; அதன்மேலே வேண்டுமாறு ரூபநதரிக்கவல்லத்திபோல விளங்குகின்ற இருபத்துநான்குகோடி கந்தாவா வாழுகின்றனர்கள்; அவர்கள் மிகக் கொடியாகளாதலின், நீங்களவருகிற் செல்லற்க; அங்குள்ள காய கனி முதலியவைகளையும் விரும்பற்க; அவர்கள் அவைகளைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனாகள; அவ்விடங்களில் நீங்கள் மிகவும் ஊக்கத்துடன் முயற்சிசெய்து பிராட்டியைத் தேடுக; வாநாஜாதிபுடையவர்களுக்கு அவர்களிடத்தில் அச்சமுறல் வேண்டிவதில்லை; அதற்குமேல் வைடேரியவண்ணமுற்று வச்சிரமணிகளுடையதாகிப் பறபல மாருசெடிகளடர்ந்துள்ள வச்சிரமென்னும் மாமலை தூறுயோஜனம் உயர்ந்தும், அகன்றும, ஒளிகொண்டி விளங்குகின்றது; அங்குள்ள குகைகளிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அதற்குமேல் கடலில் நான்காவது பாசத்தலே சக்கரவான் என்னும் மலை யுளது; அங்கு முன்பு விசுவகாமன் ஆயிரம் அரமுடைய திருச்சக்கரத்தையிழற்றினன்; ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஓரவதாரத்தில் ஹயககிரீவனென்றும் தானவனைக் கொலைசெய்து அவனால் பறிக்கப்பட்ட சக்கரத்தையும், பஞ்சஜனனென்றுந்தானவனைக் கொலைசெய்து அவனுடைய பிள்ளையுண்டாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சுவகத்தையும் பறித்தருளினான். அந்தச்சக்கரவானென்னும் மலையின்தாழ்வகங்களிலும், குகைகளிலும், இராவணனையும் பிராட்டியாரையும் தேடுக; அதற்குமேல் அறுபதினாயிரம் யோஜனதூரம் தாண்டிச் செல்வீர்களாயின், வராஹமென்னும் பொன் ~~பாசம்~~ சிகரங்களையுடையதாகி யாழ்ந்த கடலிடை யில் விளங்குகின்றது; அதன்மேலேதான் ப்ராக்ஞ்யோதிஷ்டமென்னும் பொன்மய ~~பட்டணம்~~ பட்டணமிருக்கின்றது; அதில் மிகவுங்கொடிய தன்மையுடைய நகர ஸ்வரன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றான்; அவ்விடங்களிலும் இராவண

ஊயும் பிராட்டியாராயுந் தேவிக; அதனையுந் தாண்டிச் செல்வர்களை
 பின்; மேகவான் என்னும மாமலை பொன்மயமாகி யெங்கும் விளங்குகி
 ன்றது; அதில பனரி, யானை, புலி, காடி, சிங்கம், முதலிய விலங்கு
 கள் கர்ஜனை செய்து அதனால் தோன்றிய பிரதி தொனியைக்கேட்டு மிக
 வும் கூவுகின்றன; அதன்மேலேதான் முதலில தேவேந்திரன் தேவராஜஜிய
 பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டன; அதனைக்கடந்து முறையே அறுபதினா
 லிரந்தகமலைகளைக்காண்டிப் போக; அதிலுள்ள மரங்களும் பொன்மயமாகிப்
 பூத்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன; அம்மலைகளின் நடுவிலே ஸாவ
 ரணி மேருவென்னும ஒரு மலை மறுள்ள மலைகளுக்கு அரசன்போலவே
 விளங்குகின்றது; அது வையோனிடத்தில் வாழ்பெற்று ஒரிரவும் புகலும்
 தன்மேல் வாழ்ந்த தேவகந்தர்வ தானவ பசு பக்ஷி முதலிய வெல்லா வள்
 னுக்களையும் பொன்மயமாகுகின்றது, தேவகந்தாவாதிகளும், ஸபதரிஷி
 களும், அஷ்டவஸுக்களும், விசுவேதேவர்களும், மறுமுள்ள தேவ
 முனிக்குழார்களும் தினந்தோறும் அவகையதி மாலைப்பொழுதில் ஸூரி
 யனை நோக்கிப் பூஜை செய்கின்றனாகள; அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவு
 டனேதான் இரவி இவ்ருளளோராக்ால காணற்கரியதுகி அஸ்தகிரியை ய
 ஷ்டகின்றனன்; அங்கிருந் அஸ்தகிரிக்குப் பதினாயிரம்போஜன தூயிருக்
 கின்றது; அவ்வளவுதூரததையும் கதிரவன் அரை முகூர்த்தத்தில் தாண்டி
 மறைந்து விடுகின்றன; அம்மலையின் சிகரத்திலே பொன்மயமாகியும்,
 பொன்மயமான பசு பக்ஷி முதலியவைகளையுடையதும், பலவகை மரங்க
 ளடர்ந்ததுமாகியதோர்பட்டணம் விசுவகர்மாலே இயற்றப்பட்டுளது;
 அதிலேதான் பாசுதஸ்தனான வருணன் வாழ்கின்றனன்; அந்த ஸாவ
 ரணி மேருவுக்கும், அஸ்தகிரிக்கும், இடையில பதது பூனையுள்ள பருத்
 துவர்ந்த பனைமரமொன்றுளது; அதுவும் பொன்மயமாகியதும், விசித்தி
 ராய் வேதியுடையதுமாகி விளங்குகின்றது; அங்குள்ள எல்லாவிடங்க
 ளிலும், ஆறுகுளங்களிலும், பிராட்டியாரைத்தேடுக; அந்த ஸாவாரணி
 மேருவின்மீது மேருஸாவாரணி யென்றும் மஹாயோகி தமது தேஜஸ்ஸி
 னாலேயே விளங்குகின்றனா; கதிரவன்போல் ஒளிக்கின்ற அம்மேரு ஸாவ
 ரணி மாமுனிவரை ிங்கனெல்லோருங் கண்டு பணிந்து பிராட்டியின் சங்
 கதியையும் கேட்டறிந்த கொள்க; இவ்வளவுதூரம் வரையிலேதான் கதிர
 வன் ஒளிக்கச்செய் இருளையகற்றி யஸ்தகிரியை யடைந்து மறைகின்ற
 னான்; இதுவரையிலும்தான் உங்களாலே செல்லத்தகும்; அதற்குமேல்
 கதிரவனெனியின்றி யிருள்முண்டி ஆளவற்றிருக்கின்றது; அதற்கும்

மேலே நாம் சென்றிலோம்; கேட்டறிந்தமிலோம்; இதுவரையில்
கள் சென்று பிராட்டியின் செய்தியையும், இராவணனொளித்திருக்குமிடத்
தையும் அறிந்தகொண்டு ஒருமாதத்திற்குள் மீண்டெய்திச் செய்தி யுணர்
த்தக்கடவீர்கள்; ஒருமாதத்திற்குமேல் ஒருவனுயிருக்கக்கடவனல்லன்;
அப்படியிருப்பவன் உயிர்த் தண்டனைக்குள்ளாகுவான்; உங்களுடன்
கூடவே எனக்கு மாமனாகும், மிகவும் வீரமுடையவருமாகிய இந்த
ஸுஷேணர் வருகின்றனா, நீங்களெல்லோரும் இவருடைய கட்டளையின்
படி நடந்துகொள்க்கடவீர்கள், இவரும் சிறந்தவா; நீங்களும் சிறப்புற
மவர்கள்; ஆதலின், நீங்களிருவரும் எனக்கு முதன்மையானவர்கள்;
ஆதலின், இவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு மேறறிசையைத் தேடிவருக;
பெருமானுடைய பிரிய மஹிஷியான பிராட்டியானாகக் கண்டு வருவீர்களா
யின், பெருமானுடைய உபகாரத்திற்குப் பிரதியுபகாரமாகுமாதலின்; எல்
லோரும் நல்வினையாக்குவோம்; ஆதலின், யானுடையபயிவிடினும்,
காலதேசங்களுக்குத்தக்கபடி செய்வண்ணொரு செயலவேண்டுமோ? ~~வண்ணஞ்~~
வண்ணஞ் செய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருக; என்றிவண்ண
மஹாராஜா கட்டளையெய்தனா ஸுஷேணன் முதலிய வாகாராக
ளும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வண்ணமே மேல்கிசைமுழுதும்
தேடிவருவோமென்று உடன்பட்டு அங்குரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு
பிரயாணப்பட்டனாகள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நரபததிரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

கீழத்திசையைப்போலவே மேல்திசையிலும் ஸூரியகிரணம் முழுதலும்
வியாபிக்கின்றமையின், ஸஞ்சரிகததக்கதாசினரது, தென்திசையில் அவ்வண்ணமில்
~~மைய~~ இருள்மூடியிருக்கின்றமையின், செல்லறகரியதெனறே யியம்பினுபோயனறி,
முடிவு கூறவில்லை; இததிசையிலும் ஏழுகடல்களும் அதனதனது தீவுகளும் உள்;
விசேஷமினவமயின், எடுத்தக கூறப்படாவாயினும், கூறப்படனவாகவே என்னல
வேண்டும், இவ்வண்ணம் நரபதிசைகளிலும், ஏழுகடலையுள் கடந்த லோகாலோக
பாவதம் சுற்றி யிருக்கின்றது, அதற்குமேலும் இருள்மூடி யளவற இடமுயிருக்
கின்றது; இப்படி லோகாலோகநதாண்டி செடுநதாரம் இருளில் ஸூரியஒளபகவான
அாஜுனனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் பிரகிருதி மண்டலத்தக்குள்பட்ட ஸூரிகு
ண்டமெனலும் வேறொரு திவனிய லோகத்திற்கு ஏழுகருளினொனது ஸூரிமஹா
பாரதாதிகளினுயிருக்கின்றது, இவ்வண்ணமாராயுக்கால் முனிவர்கள் முக்காலப்
பொருள்களையுமுனாகந உண்மையாகக் கூறியதைப் பிழையென்று பழிப்பவரை
விட மடையருமுளரோ? ஆதலின், எல்லோரும் இவ்விடக்களிலெழுதிய நோட்டிக்கை
நன்காராய்ந்து பழிப்பவர்களுக்குத்தக்க ஸமாதானக் கூறக்கடவர்கள்,

தாற்பத்துமுன்றுவதுசருக்கம்.

மஹாராஜா வடகிசைக்குச் சதவலியென்னும்

யூதபதியைக் கட்டளைசெய்தனுபயிது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தமமாமனாகிய ஸுஷேணனை மேற்குத் திசைக்கு வழியுரைத்தனுப்பி விட்டுப் பின்பு சதவலியென்னும் நிகவும் வீரமுடைய வானரனை யழைத்து ராஜதருமத்தை நன்குணர்ந்தவராதலின், தமக்கும பெருமாளுக்கும் நலம் விளையுமாறு மொழியலுற்றனா. கேளாய் சதவலி 'நீ உனனைப்போன்ற சிறப்புமுற அநேகமாயிரம் வானர சேனைக ளுடனும், யமகாமராஜன் குமாரிகளுடனும், அமைச்சரகளுடனும் கூடிப் புறப்பட்டு இமயமலையையே அலங்காரமாகவுடைய வடகிசையை நோக் கிச் செல்லுக. அங்குள்ள விடங்கருளை ஓரிடமும விடாமல பிராட்டியா ராத் தேமிக, இக்காரியம் நிறைவேறுமாயின், பெருமான் திருவுள முகம் தருளுவா, அப்பொழுதுதான் நாம் கடன தீர்த்தவாகளாகுவோம்; நமக் குப் பெருமான பேருதவிசெய்தருளினரல்லரோ? ஆதலின், அதற்குப் பரிசு யுபகாரஞ் செய்தோமாயின், நமபிறவி பயனப்பட்டதாகும்;—

அரிசுநார்த்துர்த்து கங்குர்த்துர்த்து
சுருசுருசுருசுருசுரு கிங்குர்த்துர்த்து

காதலின்காரியாவருத்தி மகாதாபியசசரேத

தலையல்யாதலையலஞ்சனம் கிங்குர்த்துர்த்துர்த்து.

ஒருவன் நமக்குபகாரஞ் செய்கிலையினும், அவன் காரியத்தை யாவன் செய்கின்றனனோ? அவனுடைய பிறப்பும் பயனுளதாகுமெனின், முன்பே நன்றி செய்தவனுடைய காரியத்தைச் செய்பவனுடைய பிறவி பயனுளதாகுமென்பதில் ஐயமுறல வேண்டாமோ? ஆதலின், இதனை இத் யத்தில் நினைந்துகொண்டு நமக்கிதஞ்செய்பவர்களாதலின், பிராட்டியார எவ்வண்ணம் காணப்பட்டவரோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து தேமிக; அன்றியிலே, இந்தப் பெருமானும் ஸர்வ சூதங்களுக்கும் இறையவரும், யூதபதியை யெய்துகொள்வதற்குரியவரும், நமக்கும இனிய தோழருமாகின்ற னர்; ஆதலாலும், நீங்கள் இக்காடுகளிலும், நதிகளிலும், மலைகளிலும், நன்கு தேமிக; அங்கிருந்து புறப்பட்டு மலேச்சம், புளித்தம், ரூரஸேனம், பிராஸ்த்தம், பாதம், குரு, மத்யம், காம்போஜம், யவனம், சகம், ஆரட் பம், பாஹ்லீகம், ரிஷிகம், பெளரவம், கண்டகம், சிதா, பரமசிதா, நிறா சர், தாதம் என்னுந் தேசங்களையும் சென்று தேமிக; அங்கிருந்து

இமயமலை சேர்ந்து லோதாம், சந்தனம், தேவதாரு முதலிய காமிகளிலும், இராவணனுடன் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து தேவகந்தர்வ ஸேவிதமான சோமாசிரமத்தையும், அங்கிருந்து காளமென்றுமுயர்ந்த மலையையும் சேர்ந்து அங்கங்குள்ள காடு குகை முதலிய விடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின பொன்மயமாகிய ஸூதர் சனமென்னும் மாமலையும், அதற்குமேல் அநேகங்கோடி பறவைகளுடைய தேவஸகமென்னும் மாமலையும் காணப்படும், அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து தூமயோஜநமவரையில் ஆறு குளங் குட்டை காடு செடி பசு பசுபி மிருகங்களொன்றுமின்றி மருகார்தாரமாயிருக்கின்றது; அதனை மிகவும் விரைவாகத் தாவிச் செல்விட்களாயின, வெள்ளிநிறமுள்ள மென்னும் மாமலையையடைந்து மகிழ்வீரகள், அம்மலையினமேலேதான் சாதகரல மேகம்போன்ற பொன்னுலலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட சிறந்த பெருமாளிகையை விசுவகாமன் குபேரனுக்கு இயற்றி யளித்திருக்கின்றன. அவ்விடத்தில்தான் விசாலமான மாளாளமென்னும் ஸரோவரம தாமரை அலவி ஆம்பல் கருநெய்தல் செவ்வுருளி முதலிய மலரகன மலர் தும், ஹம்ஸஸாரஸாதி யான நீர்ப்பறவைகளெல்லாத்தும், கெய்யப் பொது மகளிராகினிலே நீர்விளையாடலாடப்பட்டமேலினங்குட்கின்றது, அங்கேதான் யக்ஷர்களெவர்க்கும் இறைவனாகிய குபேரன் யக்ஷாக்குடன் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றன; அங்கும் அநைச்சுழ்ந்த மலைகளிலும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையும் தேடுக; அங்கிருந்து க்ளொஞ்சமென்றும் மலையையசோ நது மிகவும் ஊககத்துடன் அதனது பிலத்தினுள்ளே செல்லுக; அங்கு தேவர்களாலும் பூஜைசெய்யப்பட்ட சிறந்த மாயோகிகள் வாழ்கின்றனர் கள்; அம்மலையிலுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து அவருகூடும், காமசைலம், மாளஸம், விஹகாலயம் என்னும் ஊங்கு மலைகளையும் சேர்ந்து தேடுக; அங்கு தேவதானவ ராக்ஷஸாக ளொருவரும் செல்லுகின்றிலர்; அங்குள்ள விடங்களிலும் தேடுக. இம் மலைகளெல்லாம் க்ளொஞ்சகிரியைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகள்; அங்கிருந்து செல்லின் மைநாகமலை, அங்கேதான் மயாஸூரன் தனக்கு அரண்மனை கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன; குதிரையின் முகமுள்ள கிம்புருஷர்களின் பெண்கள்களும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள், அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின், சித்தா, வைகாணஸ், வாலகில்வர் முதலிய மாயோகிகளின் ஆச்சரமியிருக்கின்றது, அங்குச்சென்று அவர்களைக்கண்டு வணங்கி விநயம்பூண்டு பிராட்டியாருடைய செய்தியையும் வினாவி யறிந்து கொள்க; அங்கு பொற்றாமரைகள் மலர்ந்து பாலஸூரியன்போன்ற அன்னப்பறவைகளொலித்து வைகாணமென்னும் சிறந்த ஸரோவரமென் னுள்ளது; அவ்விடத்திலேதான் குபேரனுக்கு வாஹனமான ஸர்வபெரிய மென்னும் திக்கஜம் பெண் யானைக்குடன் கூடி புலாழிக்கொண்டிருக்கும்; அந்த வைகாணஸ் ஸாஸ்ஸைத் தாண்டிச் செல்லின், ஸூரியசந்திர நுழைத்

திரங்கொன்றுமின்றியும், மேகங்களின்றியும், அளவற்றும் இருக்கிறும் அங்குள்ள மாயோகிகள் கதிரவன் கிரணங்கள்போல வொளிக்கின்றனையின், அவ்விடமெங்கும் எப்பொழுதும் பகல்போலவே அம்முனிவர்களின் தேஹ காந்தியினாலே விளங்கும். அவ்விடத்தைத் தாண்டிச் செல்லின் சைலோதையென்னும் பெரிய நதியிருக்கின்றது; அதன் இருகரையிலும் சிகமென்னும் வேய்கள் அடர்ந்திருக்கின்றன; அவைகளே அங்குள்ள சித்தர்களை இக்கரையிலிருந்து அக்கரையிலும், அக்கரையிலிருந்து இக்கரையிலும் சாய்ந்து ஏற்றிக்கொண்டு கொணர்ந்து விடுகின்றன; அவ்விடத்திலேதான் உத்தராகுருக்ஷத்திரமிருக்கின்றது; அந்த இடத்திலும் நல்லினை யறவர்கள் வாழவுறாகள; அதற்குமேல் பொற்றாமரை மலர்கள்ையும், இந்திரநீல வையோயமயமான இலைகளையுமுடைய பற்பல தாமரைகளையுடைய ஆறுகள் பலவாறாக இருக்கின்றன; அங்குள்ள மடுவுகளும், கதிரவனபோலொலிக்கின்ற பொற்றாமரைகளினாலே விளங்குகின்றன; அவ்வாறுகளிலும் சிறந்த மணிமயமாகிய இலைகளையும், பொன்மயமாகிய தாதுகளையுமுடைய கருநெய்தல்களும், பொன்மணலுற்று முத்துக்கள குழந்த மணற்குளங்களும், நலமணிமயங்களும், பொன்மயங்களுமாகி ஒப்பொழுதும் தளிர்ந்து பூத்துங் காயத்தும் கனிந்துமுள்ள மரங்களும், மணிமயமாகிய பறவைகளும் விளங்குகின்றன; அன்றியிலே அம்மரங்கள் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாமளிக்கின்றன; சில மரங்கள் அங்குள்ள காமினியர்களும், காமிகளும் அணிவதற்குரிய பற்பல அணிகளையும், ஆடைகளையுமளிக்கின்றன, சில மரங்கள் பற்பல விநோத யானை சயனங்களையும், மலர் மரங்களையுமளிக்கின்றன; சில மரங்கள் பல வகைப் பானங்களையும், பற்பல பசுப்பங்களையுமளிக்கின்றன; அங்குள்ள பெண்களும் நற்குண நற்செய்கையுற்றவர்களும், ரூபயௌவனமுடையவர்களும் ஆகின்றனர். அவ்விடங்களில் தேவகந்தாவ கின்னர கிம்புருஷ லித்த வித்யாதர நாக யக்ஷாதி தேவகணங்களும், காந்தையர்களுடன் கூடி இன்புறுகின்றனார்கள. அங்குள்ள யாவரும் கதிரவனபோன்ற மேனியுடையவர்களும், நல்லினை செய்தவர்களும், இன்பமுடையவர்களும், வேண்டியவைகளை எல்லாம் பெற்று மகிழ்ந்தவர்களும், காமினியர்களுடன் சேர்ந்திணைபிரியாதவர்களாகின்றனார்கள, அவ்விடத்தில் நிருத்த சிவ வரத்தியங்களினொலியும், மந்தஹாஸவொலியும் கூடி யாவருக்கு மிளிர்மையாகக் கேழ்க்கப்படுகின்றது; அவ்விடத்தில் மகிழ்வற்றவனும், மகிழ்வினைப் பிரிந்தவனும் ஒருவனுமில்லை; தினந்தோறும் அவ்விடத்தில்

நற்குணங்கள் வளர்கின்றன ; அதனைக் கட்டித் தொல்லினை கட்டிப் பூசுகும் ; அதனிடையில் ஸோமகிரியெனனும் பொன்மலை யொன்றானது ; இந்நிலைகளாகத்திற்கும், பிரஹ்மலோகத்திற்கும் செல்லுகின்ற தேவர்களை அவவழியாகவே செல்லல் வேண்டிமாத்வின, அதனைக் கண்ணுறுவார்கள் ; அவ்விடம் இரவில் கதிரவனுடைய காந்தியுற்றிலதாயினும், அம்மலையி னொளியினாலே பகலபோலவே விளங்கும் ; அம்மலையினமேலும் விகவ ருபியும், ப்ரியபதியுமாகிய பகவானும், பதினென்று ருத்திரரும், நான முகனும், பறபல பிரஹ்மரிஷிகளினாலே சூழப்பட்டவர்களாகி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர் ; அந்த உததாருருகேத்திரத்திற்கு மேலே நீங்க னொருக்காலையிலும் செல்லற்க ; அதற்குமேல் ஒருவாகரும் செல்லவெளி தாகாது ; அந்த ஸோமகிரி தேவர்களாலும் செல்லற்குரியதன்று ; ஆகவே, அந்த ஸோமமலையொழிசென்று அதனைக்கொண்டு உடனே மீண்டெய்துக ; இவ்வகையிலுமே வானங்களால் செல்லற்குரியது ; அதற்குமேல் கதிரவ னொளியின்றியும், முடியின்றியும் இருத்தலால் அதனமேல் யாமந்நி ஸோம ; இதுகாறும் எம்மால் கூறப்பட்ட இடங்களிலும் கூறப்படாதுள்ள இடங்களிலும் சென்று பிராட்டியாகாயும், இராவணனையும் தேடி வருக ; இவ்வண்ணம் நீங்கள் சென்று பிராட்டியாகாத தேடி வருவீர்களாயின், பெருமானுக்கும் நமக்கும் இனிது செய்தீர்களாகுவீர்கள் ; அன்றியிலே, நம்முடன் சேர்ந்து பகைவார்களையும் வென்று பிராட்டியாகாயும் பெரு மானுக்களித்து எம்மால் பூஜை செய்துகொள்ளப்பட்டவர்களாகி புத்திர மித்திர களத்திராதுகளுடன் கூடி வாழ்வீர்கள் ; ஆதலின், இக்காரியத்தில் மிகவும் ஊக்கவகொண்டு தேடி வாரீர்கள் என்று மஹாராஜா கட்டளை செய்தனுப்பினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாரபத்து முன்னுறுவது சருக்கம்

முறநிறறு

மஹாராஜர் வடதிசைக்கு வழி கூறுவதில் மேருமலையைக் கூறியிலரே யென்று சிலர் கேட்பார்கள் ; அநேகமாயிரம் பொன்மலைகளுள்வென்னுமிடத்திலேதானே மேருகிரியுமிருப்பதாக வெண்ணுக ; அன்றியிலே, முன்னா தாம் நேராகச்சென்று கண்ணால் கண்ட வழியையமர்த்திரம் முறைபே கூறினாராதலின், தாம் செல்லும் கால மிதம் மேருகிரிக்குச்செல்லாத அந்நாது கிழக்குப்பக்கமாகச் சென்றிருப்பாராத லின், அவ்வாறே கூறினாரே வுணாக ; வடதிசையிலும் மற்றத்திசைகளிற்போலவே ஏழுக்கடல்களும், தீவுகளும் உளவாயினும் தாம் சென்றிலாதலானும், மஹிபுறஞ் சாரமதருமேலில்லாமையானும், மஹாராஜா கூறியிலா ; இவ்வண்ணமுறைசெய்ததி னால் அனுபவத்திற்கும், சோதிடத்திற்கும், புராணங்களுக்கும், சித்தம் கிரோதமி லை ; ஆதலின், இவ்வண்ணமே யுண்மையென்றுணர்ந்து அறப்பர்களின் வரக்கியங்க ளினால் ஐயமுறற்க ;—

நாற்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

பெருமாள் சிறியதிருவடிபிடித்தில தமது மோதிரத்தைப் பிராட்டியாருக்

கடையாளமாக அளித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் நான்குதிசைகளாகும் வாகார்களை யேவி
விட்டு மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்து இவரோ மிகச் சிறந்தவரும்,
பாவுமறிந்தவரும், தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை யூக்கத்தடன் செயது
முடிப்பவருமாதலின், இக்காரியத்தையும் எவ்வகையிலும் செய்து முடிப்ப
வென்று நிச்சயங்கொண்டு மொழியலுற்றனா. கேளீர் வாயுருமாரசாகிய
அனுமானே! உமக்குப் புவிபிலாபினும், ஆகாயத்திலாபினும், வானுலகி
லாபினும், பொன்னுலகிலாபினும், நீரிலாபினும், தீயிலாபினும் தடைகள்
மில்லென்; நீரே தேவாஸூர நாககந்தர்வ நாகநகரா முதலானோர்களையும்,
எல்லாவுலகங்களையும், காதி கடல் மலைகளையும் நன்குணர்கின்றீர்; கதியும்,
வேகமும், தேஜஸ்ஸும், உபாயமும், உமமுடைய தந்தையிடத்திற்
போலவே உமமிடத்திலும் குடிகொண்டிருக்கின்றன, தோளவலியிலும்,
வலிமையிலும், காத்தியிலும், புத்தியிலும், உமக்கு நிகரான பூதம் ஒன்று
மில்லது; ஆகலின், பிராட்டியா எவ்வண்ணம் கட்புலனருவாரோ? அவ
ண்ணம் நீரே யாராயநது செய்யக்கடவீர் அதற்குத்தக்க பல புத்தி
பராக்கிரமங்கள் உமமிடத்திலேதானிருக்கின்றன; காலதேசங்களுக்குத்
தக்கபடி நீரே நடக்க வல்லவா; எனது மகிழ்ந்து மஹாராஜா மொழிந்
தனர். மஹாராஜரவண்ணம் சிறியதிருவடிபிடித்தில நம்புதலுற்று மீள
வும் மொழிந்தமைவினாலும், இவரும் தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை
முடிப்பவர்போலவே தோற்றப்படுகின்றமையினாலும், இவரே இக்காரி
யத்தை ஸாதித்ததுக்கொண்டு வருவாரென்றாயந்துணர்ந்து தீரமும,
முயற்சியும், ஊக்கமுங்கொண்டு விளங்குகின்ற அவகை கடாக்கித்துப
பிராட்டியா தமது திருக்கரத்தினுள்ளிருப்பதாகவே எண்ணி மகிழவு
கொண்டு அவ்வாயுருகிலழைத்துத் தமது திருநாமத்துடன் விளங்குகின்ற
கணையாழி மோதிரத்தைக் கழற்றி யவா னகையிலளித்து அவரை நோக்கிக்
கேளீர் நல்லன்போ! ஐனகராஜன் திருமகளாகிய என்னையுமிக்கு இஃது
நல்லடையாளமாகும்; அவள் இதனைக் கண்ணுறுவளாயின் நீர் நம்மிடத்தி
லிருந்து வந்தீரெனவே நிச்சயங்கொண்டசந்திரந்து கண்டு செய்தியுரை
செய்வாள்; உம்முடைய முயற்சியும், பலமும், பராக்கிரமமும், சிறந்த
நல்லறியும், மஹாராஜர்க்குமமிடத்திலுள்ள நம்புதலும் சோந்து எனது
காரியம் கைக்கூடித்தென்று நம்புகின்றனர்போலும் என்றருளிச் செய்த
னர். அந்தச் சிறியதிருவடியும் அம்மோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு தன்மே
லுஞ்செய்து வணங்கிப் பெருமானுடைய திருவடிகளைத் தொழுந்

சிறந்த மிகுந்த சேனைகளுடன் கூடிப் புறப்படுகையில், காப்பருவந்தீர்த்த
மேகங்களின் மறைவின்றி விளங்குகின்ற வானிடையில் மீனமீன்களுடன்
கூடிய முழுமதிபோல விளங்குகையில், மீனவும் பெருமானவரை நோக்கிக்
கேளீர் மாரபவ பரக்கிரமமுடையோரே ! உம்முடைய தோளவலியைச்
சோந்தே யான எனது காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள நிச்சயங்கொண்
டிருக்கின்றேன் ; ஆகையால், அந்த ஜனகசககாவாததியின திருமகன் எவ
வண்ணங் காணப்படுகின்றானோ ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து காரி
யத்தை முடித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்து மீண்டெய்துக ! என்று அருளிச
செய்து வாழ்த்தி யனுப்பயருளினர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நார்ப்பத்து நான்காவது சருக்கம

முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

நாரற்சையிலுமனுப்பப்பட்ட வாரூர்க்கொல்லோரும்

பிரயாணப்பட்டது

பின்பு மஹாராஜா மீனவும் வாரூச்சேனாபதிகளெல்லோரையும் அழை
த்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்களா அன்பார்களே ! நீவிடெல்லீரும் சென்று
யானுலாத்தவண்ணம் எல்லாவிடங்களிலும் ப்ராட்டியாராத தேடிப்
பெருமானுடைய காரியத்தை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு
யானிட்ட அவதிக குளளாக வந்து சேர்ந்து செய்தி யுரைசெய்யக்கடவீர்கள்;
என்று கட்டளைபிட்டனா அவ்வாரூரப்படைதலைவர்களெல்லோரும் அக்
கொடிய ராஜசாஸனத்தைக்கேட்டு உடனே வானிடையிலெழுந்து மின்மின்
பூசிக்கபோல எங்கும் பரவிப் பூபியை மறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்ட
னர்கள். பெருமானும் இளையபெருமானுடன் அந்த ஒரு மாணம் வரையில்
அந்தப் பிரஸ்ரவண மலையிலேதானே யெழுந்தருளியிருந்தனா. அப்பொ
ழுது சதவலியென்னும் பூதபதி யனேகமாயிரம் வாரூச்சேனைகளுடன் கூடி

* மஹாராஜா மீனவும் சிறியதிருவடிகைய யழைத்தப புகழ்ந்தாசெய்தமையி
னாலே, மஹாராஜாகத்ம் தெய்வத்தன்மையுளதெனதும், முக்காலப்பொருளறிவு
தென்மம் கன்றுவினதும்; பெருமானும் கணையாழிமோந்ரமனிததருளினமையின்,
தாடு பரதெய்வமென்பதும், தமது சுகதரப் பூவ்வண்ணமே யுளதென்பதும்
தேர்த்துதரதருகாவே அவ்வண்ணஞ் செயதருளினாரென்றிக் ; அங்ஙனமிலையின்,
அனேகமாயிரம் பூதபதிகளிருக்கையில், சிறியதிருவடிகையே மீனவுமழைத்த ஏன்
கணையாழி ய்வித்தருளினர் பெருமானுமையின்.

மேகுநிரியினால் விளங்குகின்ற வடதிசையை நோக்கிச் செல்வதற்குச் சன்னகஞ் செய்தனன். விநதனும் அவ்வண்ணமே கிழக்கு நோக்கிச் செல்ல முயன்றான். சிறியதிருவடியும் தாராங்கதாதிகளுடன் கூடித் தென்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டனா. ஸு-ஷேனை மோற்றிசையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் எல்லாத்திசைகளுக்கும் வாகராகனை யேவியிட்டு மனமகிழவுகொண்டனர். அவ்வாகராகனம் இவ்வண்ணம் மஹாராஜனால் ஏவப்பட்டவாகராகித் தத்தம் திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்கள். அவாகா செல்லுங்காலையிலேயும், எவ்வகையிலும் பராட்டியாரா பெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவோம், 'இராவணனையும் கொலைசெய்யோம்; என்று கூவிகொண்டும், காஜனை செய்துகொண்டும், துள்ளிக்கொண்டும், தாவிக்கொண்டும், ஒடிக்கொண்டும், வீரவாதம் பேசிக்கொண்டும், யான் ஸு-ஹனே இராவணனைப் போக்காத்திற கொலை செய்து விடுவேன்; அவனை வலுவிலடித்துப் பராட்டியாராயும் மீட்பேன்; யானொருவனே செல்வேன்; நீவினொல்லீரும் நினமின; இராவணன் பராட்டியாராப் பாபாளகில் மறைத்திருப்பானாயினும் கண்டு பிடித்து மீட்டுகின்றெனெயதுவேன் || மாங்களையும் முற்ப்பேன்; மலைகளையும் போத்துத் தளருவேன்; பூமியையும் பிளப்பேன்; கடல்களையும் கலக்குறச் செய்வன்; யான் தூறுயோஜனம் தாண்டிவேன்; யான் ஆயிரம் யோஜனம் தாண்டிவேன்; யான் எவ்வளவுயோஜனமாயினும் தாண்டிவேன்; எனக்குப் பாரிடையிலாயினும், கடலிலாயினும், மலைகளிலாயினும், காடுகளிலாயினும், பாதாளத்திடையிலாயினும் செல்வதற்குத் தடை சிறிதுமில்லை; என்று வாகராகனெல்லோரும் தனித்தனி விறு கூவிகொண்டும், மஹாராஜரிடத்தில விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனாகள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாரபததைத்தாவது சுருக்கம்

முற்றிறு.

நாரபததாராவதுசுருக்கம்.

மஹாராஜர் தாம் முன்பு பார்முழுதும் சுற்றியதற்குக் காரணத்தைத் தம்மை வினவியருளிய பெருமானாக் குரைசெய்தது.

இவ்வண்ணம் வாகராகனெல்லோரும் தத்தம் திசை நோக்கிச் சென்ற பின்னர், பெருமான் மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! நீ சுற்றிசைக்கும் வழியுரைசெய்தனரே || அதனை யெவ்வண்ணம் நீர் அறிவினீர் என்று வினவியதனதனும், மஹாராஜர் பெருமானே மஹாராஜர் கேட்டருளீர் என்

பெருமானே ! யாவற்றையும் விரைவாக வுரைசெய்கின்றேன் ; முன்பு மஹிஷவேஷங்கொண்டு வந்த துர்த்தபியெனனும் அஸுரனை என் தன்மைய னான வாலி துரத்திக்கொண்டு எப்பொழுது மலயமலையை நோக்கி யோடினானோ ? அப்பொழுது துரதுபி அமமலயமலையின் குகைக்குள்ளே சென்ற னன் ; வாலியும் அவனைக் கொலைசெய்ய நீனைத்து அதற்குள்ளே புகுந் தன்ன ; பின்பு யான் ஒரு வருஷம்வரையில் அக்குகையின் வாயிலைக் காத் துக்கொண்டிருக்கையிலும் வாலி வந்தான் ; பின்பு, அதிநின்றும் மிகுந்த இரத்தந்தோன்றி அக்குகை நிறைந்துவிட்டது. யானதனைக்கண்டு வியப்புமறு வாலியே பிறந்துவிட்டனென்றெண்ணி இதுகாறும் வாலி மீண்டெய நாமையினால் பிழைத்திலெனனேறிசசயங்கொண்டு அந்தமஹிஷன் வெளியே புறப்படாமல் அக்குகையினுள்ளேயே அழிந்தறக்கக்கடவென்று அக்குகையின் துவாரத்தைப் பெருஞ்சிலையிலொழுமிட்டி இனி யவண்ணன் வருவானெனனுமாசை நீங்கிக் துன்புறந்து விஷவந்தைக் கெய்தித் தாரையுடனும், நுமையுடனும் கூடிக்கொண்டாடாடியபதைப் பெறுதத்தோழர்களுடனும் கூடியசை மிளறி யாராட்செபது வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன் ; பின்பு, வாலியும் அந்தத் துரதுபியைக் கொலைசெய்து வெற்றிக்கொண்டெய்தான் ; யானவனைக்கண்டவுடனே மகிழவும் பயமுமொணங்கி கௌரவஞ்செய்து தலைவணங்கி வேண்டிக் கபராஜஜிபத்தை யளித்து விட்டேன் ; இவ்வண்ணம் யான் உணமைகூடி வேண்டி வணங்கியிருக்கையிலும், வாலி பென்மீது சினங்கொண்டேனாக கொலைசெய்யத்துணிந்து கொடுமைகொண்டு மதிக்கெட்டு என்னை நாட்டினின்றும் ஒட்டிவிட்டான் ; யானும் அவ்வண்ணமே அனுமான் முதலிய நான்குமந்திரிகளுடன் கூடி காடுவிட்டோடுகையிலும், அவன் சினந்தனியாமல் பின்னொடர்ந்தோடிவந்து துரத்தினான் ; அப்பொழுது யான் அவனால் துரத்தப்பட்டவனாகிச் செல்லுகையில், காடு செடிமலை யாறு கடல் நாடு நகர் தீவுகளுடன் கூடின இப்பாழுமுழுதும் அலாத சக்கரமபோலக் காணப்பட்டு மாட்டின் குளப்படிபோல் தாண்டவும்பட்டது ; அப்பொழுதுதான் யான் வாலியினுலே துரத்தப்பட்டு முன்பு கிழத்திசையிறசென்று பறபல காடு கடல் ஆறு தீவுகளையும், உதயகிரியையும், திருப்பாறகடலையும் கண்டு மீண்டு வந்து தென்திசையிலோடிப் பறபல மலைகளைக்கண்டு மீண்டெய்கி மேற்றிசையிலோடிப் பறபல தேசங்களையும், கடல்களையும், அஸ்தகிரியையும் கண்டு மீண்டு வடதிசையிலோடி இமயம் மேரு முதலிய மலைகளையும், வடகடலையும் கண்டு அங்குத் துரத்தப்பட்டு எவரும புகலிடமின்றித் தவித்தேன் ; அப்பொழுது மிகவும் புத்தியுள்ள அனுமான் என்னை நோக்கி, மஹாராஜே ! இப்போழுதுதான் எனக்கோரிடம் நினையில்வந்தது ; மதங்கமாமுனி தம்மாசொமத்தில் வாலி வருவானாயின், தலைவிர சிதறுண்டு இறக்கக்கடவென்று சாபமிட்டிருக்கின்றனாடி அவ்விடத்திற்கென்று யாம் னாழ்வுறுவோமாயின், அச்சந்தோர்க்கின்புறுவோம் ; என்று பொழிந்த

னர். யானதுகேட்டுணர்ந்து உண்மையென்றுடன்பட்டு ரிசியமுகமலை
சேர்ந்து வாழ்வுற்றேன் || வாலியும் மதங்கசாபயத்தாலே அந்த மதங்கா
சிரமத்தினுள் வந்திலன், ஸ்வாமீ ! இவ்வண்ணம் யான் முன்பு பார்முழு
துத் திரிந்து பின்பு ரிசியமுகஞ்சோகதேன், ஆதலால்தான் யான் கண்ட
வண்ணம் வழியுரைசெய்தேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

|| கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நார்பத்தாராவது சருக்கம்
முற்றிறது.

நாற்பத்தேழாவதுசருக்கம்.

தென்திசைநீங்கலான முனறு திசைகளிலும் சிசுநற வாரங்கா
பிராட்டியாரைத்தேடி கானாமல மீண்டெய்திவிட்டது

முன்பு, பிராட்டியாரைத் தேடிப் பாப்பதனபொருட்டு மஹாராஜ
ராலே கட்டளைசெய்தனுபப்பபட்ட வாரங்காஎல்லோரும் புறப்பட்டு
ஆறு, குளம், குட்டை, புதருகள், ஆகாயம், நாடு, நகரங்கள், கோட்டைகள்,
கடல்கள், மலைகள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியைத் தேடித்
கொண்டு மஹாராஜராலே கூறப்பட்ட ஆறு, கடல், மலைகளிலுந் தேடி-
னார்கள்; எல்லோரும் இவ்வண்ணம் பகல முழுதும் ஆகாயத்தினமேற
சென்று தேடி இரவில் பாரிலிறங்கினார்கள்; இவ்வண்ணம் புறப்பட்ட
தினம் முதலாகக்கொண்டு ஒருமாசம் வரையிலும் தேடி பெய்கும் பிராட்டி-
யைக் கானாமல ஆசை பொடுவதி மீண்டெய்தி மஹாராஜரைக் கண்டு
செய்தி யுரைசெய்து மாலிபவந்த மலை சோகதனாகள் இவ்வண்ணம்
மஹாபலமுடைய விந்தன் அமைச்சர்களுடனும், சேனைகளுடனும்,
கீழ்த்திசை முழுதலும் தேடிப் பிராட்டியைக் கானாமல ஒரு மூச்சத்திற
குன்னாக மஹாராஜரிடம் வந்து விட்டனா; பின்பு, வட்திசையி-
னின்றும் சதவலியும் அவ்வண்ணமே மகிழ்வுருளறி வந்துவிட்டனன்.
பின்பு, ஸ-ஷேணனும் சேனைகளுடன் மேல்திசை முழுதலும் தேடிப்
பிராட்டியாரைக் கானாமல மாதம் முடிவுதினத்தில் வந்து சேர்ந்தனன்;
இவ்வண்ணம் எல்லோரும் மீண்டு வந்து அந்த பிரஸ்ரவணகிரியில்
பெருமானரினையபெருமான்களுடன் வீற்றிருந்த மஹாராஜரைக் கண்டு
கண்ணி மஹாராஜரோ ! எங்களால் எல்லாமலைகளும், எல்லாக் காடிகளும்,
எல்லாப் புதர்களும், எல்லா நதிகளும், எல்லாக் கடல்களும், எல்லாத்திவு-
களும், எல்லாநாடுகளும், எல்லாக்குகைகளும், தங்களால் கூறப்பட்டன
வுந், கூறப்பட்டனவும், பற்பல செடி கொடிகளடங்கித் குஞ்சுக்களும் தேடி-

ப்பட்டன ; புகற்கரிய தேசங்களிலும், புகற்கரிய ஏற்றத்தாழவுள்ள இடங்களிலும் சென்று தேடினோம், மிகப் பெரிய உயிர்களையும் கண்டு கொலைசெய்தனம், எங்கும் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்திலோம் ; ஆயினும், பிராட்டியா எந்தத்திசையை நோக்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனோ ? அந்தத் தென்திசையை நோக்கியே சிறந்த பல பராக்ரமமும், நற்குலமும், நற்செயலும், ஸ்ரீமதியும், நற்புகழும், மகாமஹிமையும் பொருந்திய மஹாபல குமாரராகிய அனுமான சென்றிருக்கின்றனர் ; ஆதலின், அவரோ தப்பாமல் பிராட்டியா எங்கிருக்கினும் தேடிக்கண்டு மகிழ்ந்து வந்த நற்செய்தி யறிவிக்கப்போகின்றனா ; என்று எல்லோரும் மொழியாக மொழிந்தனர்களா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நார்பத்தேழாவது சுருக்கம்

முற்றிறம்.

நார்பத்தெட்டாவது சுருக்கம்

தென்திசையிற்சென்ற சிறியதிருவடி முதலானோ நடுவழியில் ஓரஸ்பரீனைக் கண்டு கொடிய ராவணனெனமெண்ணிக் கொலைசெய்தது.

அங்கே சிறியதிருவடியும் தாரண, அங்கதன் முதலிய வாராகளுடன் கூடி மஹாராஜர் கட்டினையின்படி நெய்தூரஞ்சென்று வந்திய மலை தொடங்கியதனுடைய குகைகளிலும், புகற்கரிய காடுகளிலும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், அடாந்துயர்ந்து வளர்ந்த காடுகளிலும், காடுகளடாந்துள்ள பறபல குன்றுகளிலும் தேடியும், ஜனக சக்கரவர்த்தியின் திருமகளாகிய வீராதேவியை யெங்கும் கண்ணுற்றிலர்; ஆயினும், மேன்மேலும் முயற்சியுற்ற அங்கத்தினர் காய் கனி கிழங்குகளைப்புகித்துக்கொண்டும், அங்கங்கிரவிலுறைந்துகொண்டும் செல்லுகையில், பறபல குகைகளையுற்றும், நீர் மாரா செடி கொடிகளினியும், பசு பசுநி மிருகம் முதலிய உயிர்களினியும், கோமாயுள்ளதோர் தேசம் காணப்பட்டது ; அந்த வாராக யூதபாகெல்லோரும் அவயிடத்தையுந் தாண்டிச் சென்றும், அத்தன்மையதாகிய காடுகளே நோதமையின், அங்கும் பிராட்டியாணத் தேடி மிகவும் இளைப்புற்று வருந்தியும், அச்சமின்றி மறறொரு காட்டினுள்ளே புருந்து அங்குள்ள மரங்களும், ழனிர் மலர் காய் கனிகளினியும், ஆறுகள் நீரினியும் இருந்தமைமீன், கிழங்குகள் கூட வாய்க்காமல் எருமை, மான், யானை, குதிரை, புலி, காடி முதலிய விலங்குகளும், காட்டினுள்ள பறவைகளினியும், மாஞ்செடி கொடிகளினி

வீதியும், குளங்களிலும் நீர் வற்றித் தாமரை முதலியவை யுலர்ந்த தும்பி
 வண்ணம் முதலியவைகளினொலியற்றும் இருந்தமையின், பிடி வாடிப் பிடி
 தாகங்களினால் வருந்தினர்கள்; முன்பு, அவ்வணம் செழிப்புற்றிருக்கையில்,
 கண்டி வென்னும் மாமுனி யங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அப்
 போழ்தொருநாள் பதினாறுவயதுள்ள அம்முனிவருடைய குமாரன் வழித
 ப்பி யக்காட்டினுள்ளேசென்று மீண்டெய்தாமலிறந்துவிட்டான். அதனால்
 அம்முனிவர் மிகச் சிற்றங்கொண்டு அந்தக்காட்டிந்து மாஞ் செடி கொடிக
 ளின்றியும், நீரின்றியும், பசு பகடிகள் முதலிய உயிர்களின்றியும், கோச
 மாண மருகாந்தாரமாகும்படி சாப்பிட்டனர். அதுமுதல்தான் அக்காடி அவ்
 வண்ணமாகிவிட்டது; அந்த வானங்கள் அந்தக் கோரமான காட்டிலுஞ்
 சென்று மலைகளின் குகைகளிலும், ஆறுகளின் பிறப்பிடங்களிலும், மிக
 வும் ஊக்கங்கொண்டு தேடியும், பிராட்டியைக்கண்டிப்புற்றிலர்கள்; ஆயி
 னும், இவர்கள் இளைப்புறாமல மேனமேலுந் தேடிச் செல்லுமையில், மிக
 வுந் கொடுஞ்செயலுடையோனும், கொடிய ரூபமுடையோனும், அச்சமற்
 றோனுமாகிய ஓசகரனைக் கண்டு அவனுடைய போாவதன்பொருட்டு ஸந்
 னாஹஞ் செயதுகொண்டனர் அவனும் இவர்களைக்கண்டி வாரீர வானர
 :களே! நீங்கொல்லீரும் என்கையிலகபபட்டுக்கொண்டு இப்போழ்தே இறக்
 கக்கடவீர்களா; என்று வீரவாதஞ்செய்து மலைபோலசைந்தேறாததேடி
 வந்தான்; இவ்வண்ணமவன்கையை யுயரவெடுத்ததுக்கொண்டு முட்டி
 யால் குத்தும்படி வருவதை யுவராஜனை அங்கதன் கண்டு சினமுண்டு
 இவனிராவண்ணே யென்று எண்ணங்கொண்டு எதிர்த்து வந்து கரதலத்
 தினாலோங்கி யோரறையறைந் ; அந்த அஸூரன் உடனே வாயினால்
 உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஊழிகாலத்தில காற்றினால் சாய்க்கப்பட்ட
 மாமலைபோலச் சாய்ந்து தரையிலவிழநதுயிராமாயந்திறந்தான், அவ்வா
 ரு வீரர்களும் அவனிறந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்து வெற்றியினால் விளங்கு
 பவர்களாகி அங்குள்ள மலைக்குகைகளிலெல்லாவற்றிலும் ஓரிடமாயினும்
 பாக்கியின்றித் தேடி அங்கிருந்து புறப்பட்டு மறறோ காட்டிறசென்று அங்
 குந்தேடிப் பிராட்டியைக்காணாமல மகிழவு குன்றி இளைத்து எல்லோருஞ்
 சேந்தோர்மாதடியிலுட்கார்த்து சிந்தைகொண்டனாகள்.

சிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நார்பததெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறம்

புண்டியவராதலின், அவரிடத்திலும் அச்சமுதல்வேண்டும்; எல்லோரும் இவ்முதல்வேண்டிமென்றிவவண்ணமுரைசெய்தேன்; பின்புங்களுக்கெவ வண்ணம்! தோற்றுவின்றதோ அவ்வண்ணஞ்செய்க; அன்றியில், யாதுசெ யின் தருமோ அதனை யுரைசெய்யக்கடவீர்கள். என்றிவவண்ணம் யுவரா ஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தைக் கந்தமாதனென்பவன் கேட்டு தாகத்தி னாலே மிகவும் வருத்தமுற்றிருந்தமையின், கூலியுரைக்கத் திறமையின்றி, மந்தமாக மொழியலுற்றானை. கேட்டுணர்த்தீர்களோ வீரர்களே! யுவராஜன் மிகவும் நலந்தருமாறுமொழிகின்றனா, இதுமாகவும், அதுகூலமாகவுமுள்ள இவருடைய வாக்கியத்தின்படிசெய்க; மறுபடியும் மலைகளையும், குகைகளே யும், ஆறு, மலையரிவி, காடு முதலிய விடங்களையும்டைந்து திரிவோம்; மஹாராஜா உரைசெய்தவிடங்களிலுஞ் சென்று தேடுக; என்று, கந்தமாத னனும் மொழிதலும், வாகார்களெல்லோரும் மீளவுமெழுந்து விந்தியமலை காகுகள் துடவகித் தென்திசையைநோக்கிச்சென்று தேடிக்கொண்டு வருகையில், சாத்காலமேகம்போன்ற குகைகளையும், சிகரங்களையுமுற்று விளங்குகின்ற வெள்ளிமலையையும், அதனமேலுள்ள ஏழிலம்பாலைமுதலிய காடுகளையும்தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணாமல் மிகவும் இளைப்புறறு மனங் குன்றி அங்குள்ள மரத்தடிகளில் முகூததகாலமிருந்திளைப்பாறி மீளவும் புறப்பட்டிச் சிறிய திருவடி முதலாகவுள்ள வானாராகளும், ஒன்றாகச்சோ ற்று விந்தியமலையினடிதொடங்கித் தென்திசை முழுதலும் தேட முயற்சி கொண்டு அங்கங்குச் சுற்றி யலைந்தனாகள.

சிவ்ந்தாகாண்டத்தில நாரபந்தொன்பதாவது சருக்கம் =

முற்றிறறு.

ஐ ம ப தா வ து ச ரு க் க ம் .

சிறியதிருவடி முதலானோள ரிஷபிலமென்னும்

குகையினுள்ளே புருந்துவிட்டது.

மீளவுமியவண்ணம் தாரன, அங்கதன் முதலானோர்களுடன்சேர்ந்து விந்தியமலையின் குகைகளிலும், அதனைச் சேரநுள்ள காடுகளிலும், சிங் கம், புலி, கரடி முதல்ய விலங்குகளுள்ள புதாகளிலும், ஆறுகளிலும், மேடு பள்ளங்களுள்ளமாமலைகளிலும், மலையருவிகளிலும், அம்மலைகளின் கொடி முடிங்களிலும் தேடிக்கொண்டு வருகையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த துருமாதமும் கட்டிவிட்டது; அவ்விடங்களில் புகழ்கரிய இடங்க னெங்கெங்குள்ளோ! அவ்விடங்களிலெல்லாம் சிறியதிருவடி தப்பாமல் தேடிவந்தனர். அன்றியிலே, கஜன், கலாசுபன், கலயன், சரபன், கந்தமாத

ஊம், மைத்தன், துவிவிதன், ஜாம்பவான், அங்கதன், ஸு-ஷேணன், ஹன், தாரன் முதலிய பூதபதிகளையும், அருகிலருகில் சென்று ஒரிடமாயினும் தப்பாமல் தேடி வரச்செய்தனர். இவ்வண்ணமெல்லோரும் பற்பல இடங்களிலுந் தேடிக்கொண்டி வருகையில், புகழகரிய ரிக்ஷபிலமெனனும் பெரிய தோரபிலத்தின துவாரத்தைக்கண்டி பசிதாகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இளைத்து நின்றனர் அந்தக் குகை மயனெனனுந் தானவலை பாதுகாக்கப் படுகின்றமையில, யாவராலும் புகலரிது அதினின்றும் குரொளஞ்சம், அளனம், ஸாரஸம், சககரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரினால் நனைந்தும், தாமரைத்தாதுபடிந்து செமமையுறறும் புறப்பட்டன; குளிர்த்து ஊழமுற மந்தமாருதமும்வீசிற்று; அந்த வானங்களெல்லோரும் அதனைக்கண்டு வியப்புற்று அதனுள்ளே தாமரைக்குளமொன்றிருத்தல் வேண்டுமென்றுகைக்கொண்டு மிகவும் பல பராகசம்முடையவாகளாகையாலே அசுசெமென்பதின்றி யூத்த பிலத்தினுள்ளே புகுந்நனாகா அது பற்பல ஜந்துக்கள் நிறைந்தும், பாதாளமபோல் கண்ணுறறகரியதாகிப் புகுவதற்கும் கூடாமலிருளமுடி யிருந்தது; மாமலையின் சிகரம்போன்ற அனுமான் அதுகண்டு காடுகளையெல்லாம் நன்குணர்ந்தவராதலின, மறுமுள்ள வானங்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள நேசர்களே! யாம் காடு, மலை, புதா முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் தேடினோம், ஒரிடத்திலும் பிராட்டியானாக் காண்கின்றிலோம்; பெரும்பாலும் இளைப்புறனம், இடதக் குகையினின்றும் அளனம், ஸாரஸம், குரொளஞ்சம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரில் நனைந்து மகிழ்ந்து வருகின்றன; இதனால்குகைக்குள் குளமோ நடவாயியோ சிறந்த நீருற்றிருத்தல் வேண்டும்; இந்தப் பிலத்தினவாயிலிருக்கின்ற மரங்களும் நனைநீரமுற்றிருக்கின்றன; ஆதலின, எல்லோரும் இதனுள்ளே புகுந்து நெடுந்தாரம் சென்று பாரப்போம் என்று மொழிந்தனர். வானங்களெல்லோரும் அதனைக்கேட்டு உடனபட்டு மிக விருளமுடிய அந்தக் குகைக்குள்ளே புகுந்து சிங்கம் முதலிய மிருகங்களையும், பறவைகளையும் பாதாதுக்கொண்டே இருளமுடிய இடஞ்சோந்த அதனுள்ளேயும் வாயுவேகமாகசசென்றனாகள, கணமாத்திரம் ஒன்றினையுங்காணாமல் பயனற்றிருந்தது; இவ்வண்ணம் அவர்கள் கண்களைமுடிக்கொண்டு வேகமாகசசெல்லுகையில் நெடுந்தாரம் சென்றபின்னர் பிரகாசத்தைக்கண்டு கண்களைத்திறந்து பார்க்கையில், அங்கு மிகவும் அழகுற்றதாகியும், பற்பல மரங்களடங்குமுள்ள இடத்தைக்கண்டாநந்தமீடைத்தனர்கள, அதுவரையிலும் எல்லோரும்ஒரு வாக்கொருவர் கைகளைப் பறற்கொண்கும், கட்டிக்கொண்டும் சென்றனர்; இத்தருளளாக அவர்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாகி மதிய மாநீர் நீரென்று நீரையை கோரிக்கொண்டி ஒருகாதத்திறீருமேல் நடந்து இளைத்து முகமவாடி வெளிச்சத்தைக்காணாமல் இனிப் பிழைத்துப் புறத்திற் செல்லோமென்னுமெண்ணங்குன்றி இறப்போமென்றே நிச்சயங்கொண்டு சிறிது காலஞ் சென்ற பின்புதான் அந்த வெளிச்சம் காணப்பட்ட

புது, பின்பு, அதனுள்ளே பொன்மயமாகி எரிகின்ற அக்கினிபோலொளிக்
கின்ற தாலை, தமால், புனஞ்சு, குடஞ், வஞ்சுகள், தவ, சம்பக, நாக,
கர்ணிகாராதிகளான மரங்கள் பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் மயங்களை
பூக்கொத்துகளினாலும், செவ்விய தளிர்களினாலும், அதன்மேலே கிரோ
பூஷணம்போல்படர்ந்த கொடிகளினாலும், பொன்னணிகளினாலும் திகழ்வு
ற்று டாஹ சூரியனபோல விளங்கி வைரேரிய மணிமயமான வேதிகளைமுட
யனவாகி விளங்குவதையும், இந்நிரலும் வைரேரியங்கள் போன்ற தண்
னீர்பொருந்திய தாமரைத் தடாகங்களிலும், பொன்மயமான கமலங்களும்,
நீர்ப்பறவைகளும், மீன முதலிய நீர்வாழ் முயிர்களும், ஸூரியன்போல
விளங்குவதையும், தவகம் வெள்ளிகளால் செயத விமானங்களும், கோபு
ரங்களும், பொன்மயமாகவாசுகங்களூற்றறும், முத்துவடங்கள் தொங்க
விட்டும், நவமணிகளிறுத்தும் விளங்குவதையும், போன், வெள்ளி, வைரே
ரியங்களால் செயத சிறந்த வீடுகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்தனாகன. பொன்மய
மான மரங்களும், தளிர்ந்துப பூத்துக் காயத்துப் பழுத்துப் பொன்மய
மான வண்டிகள் பொருந்தித் தேன பெருகத்திகழ்ந்தன; நவமணிகளிறு
த்த சயனங்களும், ஆஸனங்களும், சிறந்த வாஹனங்களும், பொன்,
வெள்ளி, வெண்கலம், இவைகளினுள்செய்த பாத்நிரங்களும், அகநு, ஹரி,
சந்தனம் முதலிய நன்மண வஸ்துக்களும், நின்மலமான கந்தமூலபலாதி
களாயுள்ள உண்டுகளும், சிறந்த பாணங்களும், உருசியுள்ள மதுவும், உயர்
ந்த விலையுறற ஆடைகளும், விசித்திரமான கம்பளங்களும், மானதோல்
களும், அங்கங்கு வைக்கப்படடி எரிதழலபோல விளங்கின; வானர்கள்
அவைகளையுங் கண்டு வியப்புற்று அங்கங்கு தேடிக்கொண்டு செல்லுவை
யில், அருகில் ஒரு பெண்மணி மாவுரி யுடுத்தா, மரையுரிபோதது, உண்டி
சுருங்கித் தவஞ்செய்து தேஜஸ்வலினால் ஜொலிக்கின்ற மேனியுறறு விளங்
கக்கண்டு அச்சமும் வியப்புக்கொண்டு சுற்றிலுமின்றனாகள. அவர்களுள்
சிறியதிருவடி தீரக்கொண்டு அவளருகிறசென்று அவளைத்தொழுது கைகூ
ப்பி வணக்கமாக அவளை நோக்கி, அம்மா பெண்ணரசே ! நீ யாவர்; இ
ருகையாருடையது; இங்குள்ளமணிகளும், பொன் வெள்ளிகளும் யாரு
டையன; இம்மாளிகைகளுள் யார் வாழுகின்றனாகள்; என்று வினாவினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐம் பத் தொ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

அந்த ரிஷபிலத்தின் வால்மாற்றை அங்குள்ள சுயம்பிரபையென்பவன்
சிறியதிருவடி முதலானோர்க் குணசெய்தது.

சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம் வினாவி மீளவும் மனையுரியுடுத்துத் தவகு
செய்து தருமத்தை மேற்கொண்டு மஹாமகிமைகொண்ட அந்தப் பெண்
மணாயை நோக்கி, அம்மா ! நான்கொல்லோரும் பசிதாகத்தினால் மிகவும்
இளைத்து வருந்தி நாளினுள் கொண்ட இக்குகையினுள்ளே விரைவாகப்
புகுந்து வந்தோம்; இங்கு வந்தும் மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்கனவும், எங்
கள் போன்றவர்களால் கண்ணுறுவதற்கும், வினாவுதற்கும் அரியனவுமாகிய
இவ்விடங்களைக் கண்டு வியப்பும், அச்சமும் கொண்டோம். இங்குள்ள
பொன்மயமாகிப் பால்குரியன்போன்ற உத்தியானவாங்களுக்கும், நின்மலமான
காய, கனி, கிழங்கு முதல்ய உணவுகளும், பொன்விமானங்களும், வெள்ளி
விடிகளும், பொன் ஜாளரங்களும், நவமணி வடங்கொலலங்கரிககப்பட்ட
சயனங்களும், தனித்ததுப் பூததுக் காயத்துக் கனித்துமுள்ள பொன்மய
மரங்களும் எவருடையவைகள்; யாருடைய மகிமையினாலே பொற்றா
மரங்களும், இவ்வண்ணம் பொன்மாளிகைகளும், பொன்மரங்களும் உண்டா
யின; மீன, ஆமை முதலிய ஜந்துக்களும் பொன்மயமாகி யுலாவு
கின்றனவே ! இவ்விடத்திற்கு இவ்வளவு மஹிமை யாருடைய தபோபலத்
தினாலுண்டாயிற்று, யாங்களிமமகிமையை யறிந்திலோமாதலின், குறைவற
மொழிந்து எங்களுடைய ஐயத்தைத் தீர்த்தருளீர் என்று வினாவினர்.

அந்த யோகினியும், சிறியதிருவடி பிவ்வண்ணமுணசெய்த வாக்கியத்
தைக்கேட்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதமேசெய்பவளாதலின், சிறியதிருவ
டிகைய நோக்கிக் கேளீர் மஹானுபாவரோ ! மயவென்னுந் தானவன் சிறந்த
மாயைகளையுடையனாகி யிருக்கின்றான். அவன்தான் தன்மாயையினாலே
இந்தப்பொன்மயமாகிய வந்தத்தையும், விமானங்களையும், மாளிகைகளையும்,
நடவாபிபொற்றாமரைகளையும் இயற்றினான். அவன்தான் முனபு தானவர்க
ளெல்லோருக்கும் விஸ்வகர்மனாகிச் சிற்ப வேலைகொல்லாலறழையும்
செய்துவந்தான். அவன் இந்த வந்தத்தில் அநேகமாயிரவருஷங்கள் தவகு
செய்து நான்முனைக்கட்புலனாக்கி யவரிடத்தில் சிற்பசாஸ்திரங்கள் யாவும்
குறையின்றி புணரும்படி வரம்பெற்ற பின்புதான் சிறப்புற்றான். பின்பும்
திறமையினால் இங்கு வெகு வினோதமான பொருள்களையுயியற்றிச் சிறிது
காலம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். இவ்வண்ணம் அவன் வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கையில், தேறமையென்னும் தெய்வப்பொதுமனைப் பலாத்காரன்
செய்து புணர்ந்துகொண்டிருந்தமையின், அதனைத் தேவேந்திரனுந்

இங்குவந்து வச்சிராயுத்ததினாலவனையடித்து வெருட்டிவிட்டான். பின்பு இந்தவந்தையும் அந்த மயன் அந்த ஹேமை பெண்பவளுக்கே அளித்து விட்டான். யான் மேநுவாவானியின் குமாரி சுயம்பிரபையென்றும் பெயருடையேன்; யான் அந்த ஹேமையின் வரமாகிய இவ்விடத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் அந்த ஹேமை எனக்குத் தோழியாதலின், அவளுடைய வரத்தினால் மகிமையுற்றிதனைப் பாதுகாத்து வருகின்றேன்; இவ்வண்ணம் எனனுடைய வரலாற்றை யுரைசெய்தேன்; நீங்கள் இந்தக் கோரமான காடுகளில் திரிவதற்குக் காரணமாயது; யாது பயன்; புகற்கரிய இவ்வந்தத்தை யெவ்வண்ணங்களிடங்கள, நீங்கள் மிகவும் பசிதாகத்தினால் இளைப்புற்றிருக்கின்றமையின், இவ்வுள்ள காயகனிசிழுகைக் களைபுசித்து தண்ணீர் பருகி மினைப்பாறிப் பின்பு விடை யுரைசெய்யக் கடவீரர்கள் என்று அன்புகூர்ந்து மொழிந்து மகிழ்வித்தனள்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐ ம ப த் தி ர ண் ட ர வ து ச ரு க் க ம்

சிறியதிருவடி சுயம்பிரபைக்குத் தாய்களங்கேவந்ததற்குக்

காரணமுரைசெய்தது

பின்பு, வாநராகளெல்லோரும் சுயம்பிரபையின் வாககியத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து காய கனி கிழங்குகளையுண்டு, நன்னீர்பருகி, இளைப்பாறி மகிழையில், தருமபுத்தியுள்ள அந்த சுயம்பிரபை வீரமுடைய அந்தவாநராகளெல்லோவாயும் நோக்கிக் கேளீர்கள் வாநராகளே! கனிகளை யுண்ட தினால் உங்களுக்குப் பசிதணிந்தின்புத்திராகதா? யான் வினாவியதற்கு விடை யான கேட்பதற்குரியதாயின, உரைசெய்க; கேட்டு மகிழ்வேன் என்று மீளவும் வினாவினா சிறியதிருவடி யவவாக்கியத்தைக் கேட்டு அவனை நோக்கி வருசமின்றி யுணமையாக முறையே மொழிபலுற்றவா. கோமமா பெண்ணரசே! சகல்லோகங்களுக்கும் அநிபதியும், மஹேந்திர வருணாகளுக்கு நிகரானவரும், தசாதசக்ரவாதியின் திருமகனுருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரா இனையபெருமானுடனும், சீதாதேவியென்னும் ஜனகசக்ர வர்த்தியின் திருமகளான பாரியையுடனும் கூடித் தந்தையின் சத்தியவாக் கியத்தைக் காப்பதன் பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்திற்கு எழுந்தருளி னார். அந்தச் சீதாதேவியை இராவணன் கபடத்தினால் களவுசெய்து பறித்துக்கொண்டோடிவிட்டான்; பின்பு, அவா ரிசியமுகளுசென்று சுக்கீவ ரென்றும் மஹாராஜருடன் நட்புச் செய்துகொண்டு வாலியை வென்று

கிஷ்கிந்தா ராஜ்யத்தை யவர்களித்தருளினர். மஹாராஜர் அந்த நன்றியி னாலே எங்களை யந்தப்பிராட்டியாரா எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடி வருமாறு கட்டளை செய்தனர். அதனால் யாங்களெல்லோரும் இந்த யம திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டுத் திரிகினைமனம்; அவ்வண்ணம் திரிந்து எங்கும் பிராட்டியைக்காணாமல் பசிதாகத்தினால் இளைத்து வருந்தி மாத் தடியிலுட்கார்ந்தோம்; அங்கெல்லோரும் முகம் வாடிச் சிந்தைகொண்டு சோகசாகரத்தின களையைக்காணாமல் வருந்தி நாற்புறங்களிலும் பார்க்கை யில், இந்த பிலத்தைக்கண்டனம்; இந்த பிலம் மரஞ்செடி கொடிகளடாந்து இருளமுடியிருந்தாலும் இதிவீருந்து ஹமஸஸாரணாகளாயுள்ள நீர்ப்பற வைகள் நீரில்மூழ்கி யீரத்துடன் சிறகுகளை யுதறிக்கொண்டு புறப்பட்டன; யானதனைக்கண்டு இதனுள்ளே புகுந்து பாபபேயம் இவகே நீர் இருகரு மென்று எல்லோனாயும் பாரத்துலாத்தமையின், யாவரும் அதற்குட் பட்டு இதனுள்ளே புகுந்தனாகன. பின்பு, எல்லோரும் ராஜகாரியததில் துறையுடையோர்களாதலின், வழியில் நல்லிருளமுடியிருக்கினும் அச்ச முற்றமல் ஒருவர்க்கொருவா கடிகுகொண்டு இங்குவந்து கணகளைத்திற ந்து விநோதங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தனம்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் பிராட்டி யைத்தேடுவதன்பொருட்டு முழுதூற்றிந்து இவகெயத யும்மையும் கண்டு மகிழவுகொண்டோம்; உமாமால் அதிபூஜையாக அளிக்கப்பட்ட காய் எனி கிழறகுகளைப் புசித்துப் பசிதீர்த்து நன்னிபாப பருகித் தாகமுந்தணிந்து உயிரமாய்ந்திறக்குகாண்டிலே உமமால் பாதுகாததளிக்கப்பட்டு மகிழந் தோம்; நீர் செயத இந்த மஹோபகாரத்திறகு யான்கள யாது பிரகி யுப காரஞ் செயயக்கடவோம் உரைசெயயக்கடவீர்; என்றவ்வண்ணம் சிறிய திருவடி யுரைசெயத வாக்கியங்களை யாவுமுணாத அந்த சுயம்பிரபை கேட்டு மகிழ்ந்து வானரபூதபதிகளெல்லோனாயும் நோக்கிக் கேளீர் வானரசேனாதிபர்களே! நீங்களிங்கெயதி என்னிடத்திலு, திதிபூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டதனாலேயே யான மிகவும் ஆனந்தமுறமேன்; தருமங் குன்றாமல் தவஞ்செயகின்ற எனக்கு உங்களால் செயயத்தக்க செயல் யாதுளது. ஒன்றுமில்லை; ஆதலின், நீங்களெல்லோரும் சுகமாகச்சென்று வாழ்க; என்று மொழிந்தனள்.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருககம்

முறறிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றுவதுசருக்கம்.

வாநாரகௌல்லோரும் நுகுபிலத்த நினதம் புறத்தில் வந்து மஹாராஜர்
கெடுவிட்ட காலங்கழிந்தும் பிராட்டியைக் காணாமல் போனத்
தைக்குறித்து மிகச் சிந்தித்து வெறுப்புறறிருந்தது.

இவ்வண்ணம் சுயம்பிரபை இனிமைபாக மொழிந்த வாகவியத்தைச்
சிறியதிருவடி கேட்டு அவளை நோக்கக் கேளமமா உயோகிலி ! யாங்க
ௌல்லோரும் உமமைபே சரணமாக அடைந்தோம், மஹாராஜர்
நாக்குக கொடுத்திருந்த கெடுவு இந்த பிலத்தில புருந்தலைத்தினால்
கடந்துவிட்டது, மீளவும் இதினின்றும புறத்திற செல்லும் உழியையும்
நனகற்கின்றிலோம், ஆதல்ன், கீர் அருள செயது இதினின்றும் எங்களைப்
புறப்படுத்தக்கடவீர் மஹாராஜர் கட்டளையை மீறித் திரிந்து அச்சங்
கொண்ட எங்களைப் பாதுகாததருள், எங்களால் மிகப் பெரிய காரியஞ்
செய்யத்தக்கதுளது, ஆயினும், இதனுட புருந்து அத்தையும் செய்து
முடித்திலோம், என்று வேண்டினா அந்த ஸயம்பிரபை யதுகேட்டு
அவரை நோக்கக் கேளீர் நல்லோளே ! இத்தனுளே புருந்தலா மீளவும்
உயிருடன் புறத்திற செல்லலா, ஆயினும், யான செயத் தபோநியமபலத்தி
னாலே உங்கௌல்லோனாயும் புறத்திற சோப்பேன், நீங்கௌல்லோரும்
கண்களை மூடிகொள்க, கண்களைத் திறந்துகொண்டிவங்கிருந்து புறத்திற
செல்வதரிது ; என்று மொழிதலும், வாநாரகௌல்லோரும் உடனே கண்
களை மூடிகொண்டி கைகளினாலும் மறைத்துக்கொண்டனாகள். அவ்வண்
ணமே அவர்களை சுயம்பிரபை தன்னுடைய யோகமகிமையினாலே ஒரு
நொடிப்பொழுதுக்குள்ளாகவே அந்த பிலத்த நினதம் புறத்திறசோத்து
புறத்தில் வந்து நிசையறியாமல் மயங்கிய அந்த வாநாரகளை நோக்கிப்
பாரீர்கள பூதபாகளே ! பறபல மரஞ் செடி கொடிகளடாச்ச இம்மலைதான்
விந்தியம் என்னப்பட்டது, இங்கே காணப்படுகின்ற மலைதான் பிரஸ்ரவண
மெனபது ; எதிரில் காணப்படுகின்றதுதான் தக்ஷிண சமுத்திரம் ; இனி
நீங்கள் சுகமாகச் செல்லுக, யானிருப்பிடம்போய்ச் சோகினமேன் ;
உங்களுக்கு நலமுண்டாகக்கடவது, என்றுசெய்து தேற்றியந்த பிலத்தி
னுள்ளே புருந்தனள். பின்பு, அந்த வாநாரகளும் அங்கிருந்தே அளவற்றுக்
களைகாணாமல் கோரமாக காஜனைசெய்கின்ற தென்கடலைக்கண்டு திகைத்து
நின்றனர்கள் || மயாஸூரன் மாயையினாலியற்றிய அந்த குகைக்குள்ளே
இவர்களிருக்கையிலேதானே மஹாராஜர் கெடுவிட்ட அந்த ஒரு மாதமும்
நின்றுவிட்டது ; ஆதல்ன், அவர்கௌல்லோரும் அந்த விசிந்தியகிரியின்
தென்புறத்தில் உட்காங்கு சிந்தையுற்று வருந்தினர்கள். அப்பொழுது
வஸ்ரதகாலத்தில் மலர்கின்ற மூங்கௌல்லாம் மலர்ந்திருந்தமையின்

அவர்களையுங்கண்டு வலந்தகாலம் வந்ததென்றறிந்த காலம் கழிந்து விட்டதென்று அச்சமடிகரித்த அங்கிருந்த கீழே பிறங்கினாகன. பின்பு, மூப்புடையவர்களும், சிறப்புடையோர்களும், நனமகியினாகளு மாகிப் வாநரபூதபதிகளெல்லோரையும் அங்கதகுமாரன நோக்கி மொழிய லுறறான். கேளீர்களே தோழர்களே ! யாமெல்லோரும் மஹாராஜருடைய கட்டளையினாலன்றோ புறப்பட்டி வந்தோம், யாம் பிலத்திலிருக்கையிலே தானே அவர் கொடுத்த கெடுவு சென்று விட்டதை யறிகின்றவீர்களா ? யாம் ஐப்பசிமாசத்திலேயே பெருமான மஹாராஜருக்கிடமிருந்த வருஷா காலம் நான்குமாதங்களும் கழிந்துவிட்டனவென்று அறிந்தவாகளல்லோ மோ ? அதுமுதல் பிரயாண ஸநாஹஞ்செய்து புறப்பட்டோமோ ? பின்பு, மஹாராஜா நமக்கிட காலமும் கழிந்துவிட்டதே ? இனி யாம் செயல் வேண்டும் காரியம் யாதுளது, நீங்கள் மஹாராஜரிடத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை யுடையவர்களும், நீதிமார்க்கத்தை நன்குணர்ந்தவர்களும், பிரபுவின் இத்தசெயலில் அபிரிவேச முடையவர்களும், எல்லாசெயல் களிலும் திறமை யுடையவர்களும், எல்லாவிடங்களிலும் மேற்கொண்ட காரியங்களைச்செய்த முழுக்க உலலவர்களென்று புகழுறவாளுநாதலின், என்னை முன்னிட்டிக்கொணமி மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி உந்தீர் கள்; ஆயினும், இப்போழுது மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீற்றனமாயின், எல்லோரும் அவருடைய தண்டனைக்குள்பட்டு இறத்தல்வேண்டிமென்பதி லையயிலல், மஹாராஜருடைய கட்டளைபை மீறி எவன்தான் இனபுவாவன், ஆதலின், காலம் சென்றுவிட்டமையின், நாமெல்லோரும் இங்கே பிரா யோபவேசஞ்செய்திறப்பதே நலமென்று தோற்றுகின்றது; மஹாராஜர் இயலபாகவே கொடுமைகொண்டவா இப்போழுது இறையாகவுமாயினா; ஆதலின், பிழைசெய்த நமமைப் பொறுத்தருளா; ஒருக்கால் சீதையின் செய்தியை யறிந்தகொணமி சென்றாலும் பொறுப்பாரா; இப்போழுது காரியமின்றிச் செல்லின், பொறுப்பாடீரா ? ஆதலின், பிள்ளை, மனைவி, பொருள், வீழி முதலியவைகளை கதறந்து இடப்போழ்திங்கே பிராயோப வேசஞ்செய்வதே நலமாகும், நாமப்போழுது மீண்மிச் செல்வோமாயின், மஹாராஜா நம்மைத் தண்டனைக்குட்படுத்துவாொன்பதிலும் ஐயமுளதோ? அங்கே சென்றிறப்பதைவிட இங்கே இறப்பதே மேலாகும், அன்றியிலே மஹாராஜா எனமீது அன்புகூர்ந்தளவாசப்பட்டங் கட்டிவித்திலா; குற்ற மென்பதின்றி யருவபெருகி வளர்ந்த பெருமானே எனக்கு இவ்வாசப் பட்ட மளித்தருளினா. முன்பு என நாதைமீதுள்ள பகையை எனமேலும் மிக்ககொண்ட மஹாராஜா எனமீதிந்தப் பழையை வியாஜங்கொணமி என்னைக் கொலைசெய்து விடுவா; நீங்கள் எனமேல் அன்புடையீர்களாயி னும் மஹாராஜா எனனைத் தண்டனை செய்கையில், நீங்கள் துன்பம் கொண்டு தலைகுனிந்த துன்புறவீர்களல்லது, வேறு யாதுசெய்ய வலவீர் கள்; அவ்வண்ணம் உங்களைத் தன்புறத்துவதினால் யாது பயன்; ஆதலின்,

துய்மைகொண்ட இந்தத் தென்கடலின் கரையிலேதானே பிரயோப
வேகஞ்செயவேன || என்றிவ்வண்ணம் யுவராஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தை
யவர்களுள்லோருங்கேட்டு தினங்கொண்டு அயக்கநோக்கி, இளவரசே!
|| உலாசெய்த துணமையே || மஹாராஜா கொடுமை கொண்டவா;
பெருமான மனையாளமேல மிக மோகமுற்றவா || ஆதலின், சீதாதேவியைக்
காணாமல் நாம் அங்கே செல்வோமாயின், மஹாராஜா பெருமானாகரு
மகிழ்ச்சி செய்வதற்காக நமமெல்லோவாயுங் கொலைசெய்வா || ஆதலின்,
பிழைசெய்தபின்பு மஹாராஜா அருகில் செல்வது தக்கதன்று, ஆதலின்,
இவ்விடத்திலேதானே பிராட்டியானாத தேடிக் கண்டாவது; அவநீயில்,
உண்மையாகச்செய்கி யுயர்ந்தாவது செல்லலாகுமேயன்றி, இல்லாவிட்டால்
இங்கேதானே பிரயோபவேசஞ்செயலவேண்டுமெ, இப்படியே மஹாராஜ
ரிடம் செல்வோமாயின், யமலோகம்போய்ச சோவோமென்பதல் ஸந்தேக
மில்லை; என்றுரை செய்தனரகன. இவ்வண்ணம் அச்சன்கொண்டு சிந்தை
யுற்றனாசெய்த வாநரர்களின் வாக்கியத்தைத் தாரனென்பவன் கேட்டு
அவர்களை நோக்கி, அனபர்கபோ! நீங்கள் அச்சன்கொண்டு துன்புற்றாக;
நீங்கெல்லோரும் உடன்பதிவாகாமாயின், மீளவும் இக்குகையினுள்ளே
சென்று வாழ்வோம், இந்த பிலம் மயாஸூனல் மாயாபலத்தினுலே
இயற்றப்பட்டதாதலின், பிரா புகறகரியதும், பறபல காய கணிகளைத்
தருகின்ற மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், நன்னீர் லவலுண்டுகள்
பிசுந்தது மாகின்றது; இங்கு நாம் வாழ்வோமாயின், தேவேந்தரனுக்
காவது, சுககரவாதத்தித் தீருமகனாருக்காவது, மஹாராஜருக்காவது அச்ச
முறல்வேண்டிவதில்லை, என்று மொழிந்தனன் வாநரகெல்லாரும் அந்த
அய்க்கதனுடைய வாக்கியத்தையும், தாரனுடைய வாக்கியத்தையும் கேட்கி
இதமென்றுணர்ந்து எல்லோவாயும் நோக்கி, நோக்கினே! எவ்வகையி
லாயினும் யாம் எவ்வண்ணம் மஹாராஜரால் கொலைசெய்யப்படாமல் தீன்
புற்று வாழ்வோமோ? அவ்வண்ணம் ஆலச்யஞ்செய்யாமல் உடனே செய்து
கொளல வேண்டிமென்றும் ஒரே மொழியாக மொழிந்தனரகன.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதது முனராவது சருக்கம்

முற்றிற்று

விநாயகம் கிஷ்கிந்தைக்கு வடக்கே யிருக்கின்றமையின், தென்கிழையின்
தேடப்போனவரகன வடக்கே சென்றனரகன: செல்லினும் மீளவும் கிஷ்கி
ந்தைய தாண்டிச் செல்லுகையில், அருளுள்ளாரகளால் காணப்பட்டிலாரகளா?
என்று சிலர் ஆசேபஞ் செய்வாரகன; முன்பே சராவதிமெனனும் நதியை நயிவாக
வைத்தகொண்டு அயக்கருகது கிழக்கு, தெற்கு, பேரது, வடக்கு என்று திசைகளை
யவரவர்களுக்கு மஹாராஜா வகுத்தனித்தனனொன்பதைக்குறித்தாக காட்டி யிருக்
கின்றமையினால், அந்தச் சராவதி முதல்கொண்டு இவர்களை தேடவேண்டிய

ஐம்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

சிறியதிருவடி அங்கதனுக் கிதங்கூறல்.

இவ்வண்ணம் முழுமதிபோன்ற காந்தியுடைய தாராள முதலிய பூத பதிகள மொழிந்த வாககியததைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அங்கதனுக்கு இவ்வாசுபட்டததை யாளுவதற்குரிய திறமையையும், ஒருவா மொழி வதை விரைவிலறிந்து கொள்ள, அதனை மறவாமை, நினைவுடைமை, அத்தனைப் பிறாக்குகாருந்திறமை, கற்பனை செயல, ஒருவா கூறிய வாதத் திறகுத தக்க பதில கூறி யதனை நிராகரித்தல், ஒருவா கூறிய வாககியத்தில் பொருளுணர்வு, உண்மையை யாராயந்தறிதல், (கிரஹணம், தாரணம், ஸம்வரணம், பிரதிபாதினம், ஊஹம், அபோஹம், அதாத விஜ்ஞாநம், தத்வஜ்ஞாநம்,) எனனும் புத்கிருணங்கொட்டும், பாசுபலம், மனோபலம், உபாயபலம், பந்துபலம், என்னும் நான்கு பலகளுக்கும் காலதேசங்களை யறிதல்; மனவுறுதி, எல்லாத்துணபங்களையும் பொறுத்தல், எல்லாவற்றை யும் அறிதல், திறமை, தோவலி, இரஹவியத்தைப் புறப்படுத்தாமை, முன நடந்ததை யொத்த நடத்தல், உற்சாஹமுடைமை, திறமை யறிதல், நனறி யறிதல், தஞ்சமடைந்தவாமேல அருளுடைமை, பகைவாமேல் பொருமையுடைமை, சபலமுருமை எனனும் பதினான்கு குணங்களும் நிறைந்து தேஜோபல பராகரமங்களாலே ககலபகூத்தில் மூன்றாவது பிறைச் சந்திரனபோல மேன்மேலும்வளர்கின்ற தன்மைபொருந்திப் புத்கி யில தேவகுருவையும், பராக்ரமத்தில் தந்தையையும் நிகர்த்துத் திகழும் தன்மையுடையவொன்று உணர்ந்து அவன் யாவும்பிறந்தவனாயினும், தாரண வாககியத்தைக்கேட்டு மகாராஜாமேல சந்தேகங்கொண்டு வருந்தி மயங்கு வதையும் கண்டி அவனைத் தேற்றி யுடனபடுத்த முயன்று ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்னும் நான்குபாபங்களுள் மூன்றாவதான பேதோ

மாந்லி, அதற்குத் தெற்கான விரதம் மலையையும் இவர்கள் தேடவேண்டியது இயல்பேயன்றோ? முன்பு எவருங் காடாகவே யிருந்தமையின், இவர்கள் மீண்டு வருகையில், அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்கு மேற்காகவாவது, கிழக்காகவாவது வந்திருக்கின் அநுருளாளர்களுக்கு இவர்கள் எய்வண்ணந் தென்படக்கூடும், அன்றியிலே, ஸேது கடர்வதற்கு முன்பு அந்த விரதம்மலையின் சிறுருளறுகள் தென்கடல் சமீபம் வரையிலுள்ளவெனவும், அவற்றிற்கும் விரதம்மென்றே பெயருளதெனவும் உடனபடல் வேண்டும்; ஆகையாலேதான் அந்த விரதம்மலையினின்றும் வாராரண தென்கடலைக் கண்டனாளென்று கூறப்பட்டினதம், இவர்கள் விரதியுறையும் அருகி லுள்ள தென்கடலுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போயினாகவென்று கூறப்பட்டிமதவும் பொருந்தினென; அன்றியில், தென்கடலருகிலுள்ள மலம் என்னும் மலைக்கும் விரதம்மென்றும் பெயருளதாக உடனபடல்வேண்டும்; இப்படியானால் விசே தமுயில்தென்று அறிமகமாகி சரித்திரத்தில் பவ்யுதி யுரைத்திருக்கின்றன.

பாயத்தை பெடுத்துரைத்து வாகாக்கொல்லோரையும் பிராயோபவேசஞ் செயலவேண்டுமென்னும் ஒருமைப்பட்ட மதத்தை விட்டு வெவ்வேறு மதமுறமாறு செய்து அங்கத்தையும் நோக்கி, அச்சமுறமாறு மொழிய வுற்றனர்.

கேளாய் இளவரசே ! நீ மிகவும் திறமைகொண்டு பல விதத்திலும் உன் தந்தைக்கு நிகராகியவனாதலின், தந்தையினால் பாதுகாக்கப்பட்ட இந்நகர் கபீராவியத்தைப் பாதுகாக்க வல்லவனுக்கு உனரனை ; கப்கா இராம பாகவே நிலையற்ற புத்தி யுடையவர்கள், அன்றியில், இப்போழுது மனைவி மக்கள் முதலோரைப் பிரிந்து திரிந்து வருந்தி யிருக்கின்றமையால் உனது கட்டளைபின்படி பொறுமைகொண்டு நடவார்களா, ஆதல்வன், ஆதல் தாய்ப வான், நீலன், ஸுதேஹாதிரன், கடைபில யான், இவ்வெல்லாரும் சாமகானுதிருணங்களுளிலே யுள்மதப்படி யொருக்காலையிலும் நடவேம, எல்லோராகும் எதிராகவே இவ்வண்ணமுடையவகின்றேன், ராஜநீதி யுணர்ந்தோரும், பலமுடையோன் பலமிலாதானுடன் பகைத்திருப்பது நலந்தருவதெனக் கூறினார்களோ யன்றிப் பலமற்றவன் பலமுடையோ னுடன் பகைத்திருப்பதைப் புகழ்கின்றிலா ; ஆதலின், பலமிலாதான் நன்மை பெறலவேண்டுமாயின், பலவானுடன் பகையுறக்கட வல்லவன், இப்போழுது மஹாராஜா வாகாக்கொல்லோராகும் இறையும், மொருபா னுக்குத் தோழருமாதலின், பலவானுகின்றனா, நீ பலமிலாதானுநன்றி, ஆதல்வன், நீ மஹாராஜருடன் பகைக்கொண்டுவவண்ணமுடையது தருதி யற்றது, ■ இந்நகர் ப்லத்தை நல்லரணுக் கினைக்கின்றனேபோலும், இம்மனை யழிப்பது இனையபெருமானுடைய கணைக்கொரு பெரிதன்று, முன்நக திரன் வச்சிராயுத்ததினலடித்திந்த ப்லத்தற்றது துவாரம் மாந்திரஞ் செய தன்ன. இனையபெருமாளிதனைக் கூரிய கணைகளினால் உலாந்த இடையப் போலச் சிதறுற வடித்தருளுவா ; இனையபெருமாளிடத் தவ்வண்ணன் திறமைகொண்டு மாமலைகளையும் பிராகவல்ல கணைகள் வெகுலாநகர் ; நீ யூரைத்துறந்திங்கிருக்கவேண்டுமென்று எப்போழுது கருங்கயரீன போ ? அப்போழுதே இவ்வாகாக்கொல்லோரும் உன்னைத்துநது மும் பிச்செல்வதுணமை ; புத்தரயித்திரகயத்திரங்கலையுதறநது கார்ப்பளி லலைந்து வருந்திப் பசிமுண்டு சிந்தைகொண்ட இவர்கள் உன்னைத்துநது மீண்டு செல்வாக்கொன்பதிலும் ஐயமுளதோ ? இவ்வண்ணம் இனத்தாள் சுற்றத்தார் முதலிய எல்லோர்களாலும் துறக்கப்பட்டத தனியே நிற்பா வாகில், புல்லசையினும் அதனைக்கண்டு பகைவோ வருகின்றனர்களோ வென்று அச்சமுற்று வருகதுவாய ; ■ இவ்வண்ணம் ஸவாமிகாரியத்தி னுக்கமற்றது, பகைத்தது தனியே நிற்கின், இனையபெருமானுடைய கணைகள் உன்மேல் பாய்ந்து வருந்துமென்பதில் சந்தேகமிலை ; இவவ னுண்ணமன்றியிலே விரயம்பூண்டு எங்களுடன் சேர்ந்து வருவாயாகில், நாம்

பட்ட பாடுகளை மஹாராஜா முறையே கேட்டுச் சரிதானென்றுடன் பட்டின் மேல் பகைவினறி யுண்ணையும் ராஜிபத்திலே நிலைக்கச்செய்வா; மஹாராஜர் உனக்கு சிறப்பினும், தருமபுத்தியுடையோரும், உளமீதனபுடையோரும், ஸத்தியம் தவறாதாரும், தூயடையுடையோரும், கசடறவருமாதலின், உன்னை யொருக்காலும் கெடிலசெய்யத் துணிவுகொள்ளா; உன் தாயார் மீது மிகவும் பிரியமுடையோராதலினாலும், அவர்களு ளையினறி வேறே புத்திரனிலலாமையாலும், அவர் உனக்கொருதீய்க்கும் செய்வார்; ஆதலின், மீண்டெய்துக, என்று சிறியதருவடி யங்கதகுமாரனுக்கிதங்கூறியருளினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பதது நான்காவது சருக்கம்

முறற்றிய.

ஐ ம ப த த ந் த ர் வ து ச ரு க் க ம்.

வாநராகளெல்லோரும் தமக்குக்குறித்த காலம் தீர்ந்துவிட்டதனமேல் அச்சவகொண்டு பிராயோபவேசஞ் செய்தது.

இவ்வண்ணம் சிறியதிருவடி இதமாகவும், தருமமாகவும், மதரமக்க லும் உணர்செய்த வாகுகியததை யங்கதகுமாரன் கேட்டு மாருதியை நோக்கிக டீக்களி ஆஞ்சநேயபோ! கலைகருறு புத்தியும், ஆத்தம சுததியும், மனசுசுத்தியும், துன்புறுத்தாமையும், கசடினமையும், பராகரமமும், தீரமும், சிறப்பப்பனிட்டுத்தல் சோறறுகின்றில; அவன் தமையனா ராகிய என் தந்தை பிழைத்திருக்கையிலேதானே அவருக்குப் பிரியமுள்ள பாரியையும், தமக்குத் தருமத்தினால் மாதாவுமாகிய மாதாவைச் சோந்தனவல்லனே! அன்றியிலே, என் தந்தை யுத்தஞ்செய்வதன்பொரு ட்டிக் குலையினுள்ளேசென்றிருக்கையில, அகருகையின வாயைக் கல்லின லடைத்துவிட்டு வந்தனவல்லனே! அத்தன்மையானாகிய அவன் தருமத்தை பெய்வண்ணம்றிவான், அன்றியிலே, பெருமானுடன அககினிஸாக்ஷி யாகத் தோழமை செய்துகொண்டு அவரால் பேருதவியையும் பெற்று அந்நன்றியை மறந்து மயங்கிக்கிடந்தனனே! பின்பு, இனையபெருமானு டைய சேறத்திறக்கசமுதரேயன்றோ? பிராட்டியானாத தேடும்படி வாநரர் களுக்குக் கட்டளையிட்டனன இததனமையனான என் சிறப்பப்பனிட்டுத்தல் தருமமெவ்வண்ணமுளதாகுய; அவ்வண்ணம் பாரியும், கன்றியற்றவனும், உணர்வறவனும், சபலமுடையோனுமாகிய மஹாராஜனிடத்தில் உயிர் வாழ்ந்துய்ய விருப்பற்ற எவனதான் விகவாணமுதவான்; உயிர்விலி அசர்சுள் தமக்கு ஓளநனை மகன் நற்குணமுடையவனாகி,

அல்லோலுபிறம, அவனுக்கேபட்டவகட்டுவிப்பார்களேயன்றிப் பகையின் மகன்குக்குக் கட்டுவிப்பார்களோ || யான் அவனுக்குப் பகையான வாலியின் புத்திரனும், பகைத்து வேறுபட்டிருப்பவனும், கட்டளைபயிற் பபராசனா செய்வதனும், அவனிலும் குறைந்த சத்தியுடையோனும், பலமற்றவன் மாதலின், மீளாடுகி னித்தந்தைக்குச்சென்றெவ்வண்ணமுயிராவாழுவேன் ; அவன் கொடியவனும், தீயோனும், தீமைசெய்பவனுமாதலின், யான் அவனே சென்றவுடனே கட்டினசெய்து என்னைப்பற்றி விலங்குபோட்டுக் காவல் கொள்ள, ஆகலின், யானவர்க்குச் சென்று இவ்வண்ணம் தீமைபுது செய்து இங்கேதானே பராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நன்று, விவிலாஸீருட இவ்வண்ணமெனக்கணுமனி செயதருளி மீண்டு மட்டமபோய்ச் சோத்து வாழுக, யானிகவேகானே பராயோப வேசஞ்செய்தறத்துவிடுவேனே யன்றி, மீண்டெயதேனென்று பிரதிஜ்ஞஞ செய்கவழினை மிகவும் பலவாங்காரான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களையும், என் றென்ற பராயோப கணம் யான் வந்தன பூவமாகக் குசல முனாசெயதே னென்று மெய்திக, அவ்வண்ணமே ருமையையும், தானாயையும் கண்டு செய்து புறத்துக் கோறுக, என் னாய என்மீது மிகவும் அன்புடையவ ளாதலின், யானிவ்வண்ணமிகவே ஆற்றத்துவிட்டேனென்பதைக் கேட்பா னாயின, உடனே சோகத்தினாலுயிரை விட்டுவிடுவொன்பதிலையமில்லை, எனது மொழிகதனை உடனே யெழுந்த தருப்பவகொணாந்து பரபடி ஜாமபவான முத்திய பெரியோர்களைப்பணிந்து அழுதுகொண்டே யந்தப புல்லணைவில பராயோபவேசஞ்செய்து இனி இவ்வண்ணம் காலவகடந்தம பராதடியைக்காணுமல் மீளவதில்லையென்றுறுத்தகொண்டனன் இவ்வண் ணம் அங்கதன் பராயோபவேசஞ்செய்துவிட்டதை வாரகாக்கெல்லோருங் ளுண்டு கண்ணீர் பெருக்கித் துன்புறுசு கக்கரீவனை நிறத்தை செய்து கொண்டும், வாலியைப் புகழாதுகொண்டும், அவகத்குமாரனைச் சூழ்ந்து பராயோபவேசம் தாமுஞ் செயயத் துணிந்து யுவராஜாவின்னுடைய கருத் தையும் உண்மையாக அறிந்து கால் கைகளை யலம்பி யாசமனஞ்செய்து ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு கிழக்கு முகமாக தெற்கு துனியான தருப்பவ ளின்மேல் படுதது இறப்பதற்குத் துணிந்து பெருமான வனவாஸமெழு நருளியதையும், தச்சாதசக்கரவாத்தி வானேறியதையும், ஜனஸ்தானத்தில் தீரணத்தையிறந்ததையும், ஐடாயு பெருவிசமபு பெற்றதையும், இராவ ஸ்ரீவிசாடபாரைப் பறித்தோடியதையும், தனிவிசான வாலியிறந்து டுத்தையும், பெருமான மஹாஜாமேல் சீற்றங்கொண்டதையும்,

முறையே முறையிட்டுக்கொண்டு புலம்பினார்கள். இவ்வண்ணம் இவர்களினுடைய அமுகுரலினாலே மேககர்ஜனையினாலே போல, அம்மலையெங்கு மொலிக்கப்பட்டு ஸம்பாதிபைய புறத்தில வருமாறு செயதமையின, அவர்களுக்கு மஹாபயத்தை விளைப்பதாயிற்று; ■

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஸம்பத்தைநதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஸம்பத்தாநுபவதுசருக்கம்

பராயோபவேசஞ்செய்த வநநாகல் ஸம்பாதிபையகண்ணி

ஸம்பாஷணஞ் செய்தது

இவ்வண்ணம் அங்கத்தன முதலிய வநநாகளெல்லோரும் எவ்விடத்தில் பராயோபவேசம் பெய்திருக்கவும் உண்டாக்னா? அவ்விடத்தோடு நடுகு கண்கூறுதையுட, ஐயம் முதலேயானும், சிறப்பெய்யமாபய ஸம்பாதிபையினும் கழுது சந்தர்ப்பம் பரம்பவிரமபுடையோடு, எவ்விடத்திலே அந்த மலையின் குகையிலேயே புலப்படலி அவ்வநநாகள்க் கண்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணம் மெய்யுய்யுதது;—

விஷ்ணுநரஹ் விஷ்ணுநரஹ்

யுஷ்ணுநரஹ் விஷ்ணுநரஹ்

விஷ்ணுநரஹ் விஷ்ணுநரஹ்

யுஷ்ணுநரஹ் விஷ்ணுநரஹ்

அந்தோ? தெய்வமானது தருதியான ஸம்பத்தானதுடன் கூடியே அவனவனை யனுசரித்து வருகின்றது; அவனவன வேறே உபாயம் தேட வேண்டிலுதல்லை; நெடுங்காலமாகப் பசியுற்ற எனக்கவர்களைத் தெய்வமே உணவாகக்கொணர்ந்ததனன்றோ ஆதலின், பராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்ற இவ்வநநாகளுள் முறையே இப்பவர்களைப் புசித்துப் பசி தணிந்து மகிழ்வேன்; என்ருவ்வண்ணம் பராயோபவேசஞ்செய்த தம்மைப்

■ வநநாகையில ஸோதரர்களுள் யாவன் இறந்தவிடுகின்றனனோ? அவன் மனைவிய யிருப்பவன் பரியையாக வைத்துக்கொளவது ஜாதிரமுமென்று கான் பபடுகின்றது, ஆகையாலேதான் பெருமான ருமையுடன் புணர்ந்ததற்கு வாலியைப் பழித்தருளினா, தாயையுடன் புணர்ந்த மஹாநாகளைப் பழித்தினர்; இச்சுருத்த இச்சுருத்ததிலும் அவ்ந்தன வாக்மியத்தாலும் விளங்கும்;—

பார்த்து அந்த ஸம்பாதி மொழிந்த மொழியை யங்கதருமாரன் கேட்டு மிகவும் ஆபாணமுற்றது சிறியதிருவடிபை நோக்கிப் பாரீர் மாருதியே! சீதை யெனனும் வியாஜததினாலே யமதாமமஹாராஜனே நம்மெல்லோரையும் கொலைசெய்யுவதற்காக விவ்விட மெய்தினன். பெருமானுடைய காரியத்தைபுரம் செய்தோமல்லோம், மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படியும் நடந்தோமல்லோம், இவ்வண்ணம் நம்மெல்லோராகும் தாசெயலாகவே தீங்கு நோந்ததன்றோ? பிராட்டிபைப் பாதுகாத்தளிப்பதன்பொருட்டு கழுதகளுக்கிதையான ஜடாயுவும் இராவணனுடன பொசெய்து அவனால் வாளாலறுக்கப்பட்டிறந்தனனென்பதை நீங்கள் கேட்டிலீர்களோ? அவ்வண்ணம் எல்லாவுபிரகளும விவ்விடமற்ற ஜாநியாகிய பசு பசுவி முதலியவைகளும், அசில புலகைகளான பூராமசுந்தரன் பொருட்டு உரினா யிழந்தும் நாமபோலவே உபவி செபுகிறான், நட்டும் தையபுமுடைய பார்ப்பு பொருட்பொருட்டவ்வகையாகத் தனிதகனி யுபகாரஞ்செய்கின்றனார்கள். தவ்ன், நீங்களும் அவ்வண்ணமே யுபகாரஞ் செய்வதற்காக வுரினா யிழக்க; ஜடாயு ச்ரும முண்டத்தவராதல்வ, பெருமானுக்குப் பரியாளுசெய்து உயிரையும் விட்டி நலவியிபெற்றுப் பிறுந்தனன். நாம் பெருமான பொருட் பரினாவிடக் கூங்கிறந்தும், அவ்வாறு மாயமுபாயம் விரைவாக நோந்தல் தாதல், அவ்வண்ணம் காட்டில நூந்தலைந்து தேடி வருநதையும் பிராட்டியைக் காணாது, உயிர் மாயமும் வருந்துகின்றோம், அந்த ஜடாயு திராவணனுடைய நபசுபுற பிழந்தான், நமமைப்போல மஹாராஜாக்கிவாணமசசுபுறது சிவந்தவர்களா விரகின்மையினால் லவினையினரானா முகத்தல் பந்தககரம் பிழந்தமையின், ஜடாயு றுந்தும்படி பொருது, ஜடாயு பொருதுவின், இராவணன் பிராட்டி நயப் பரிசு கருதாணா சிவந்தி யோடு விடுமபடி நோக்கது; அவன டிராட்டி நயப்பது, நாமெல்லோரும் அவ்வண்ணமிலைந்து உயிரா மாயக் தங்கலம் நோந்தது, முகத்தல் தசாதமஹாராஜனே இறந்திலராயின், பெருமான் தண்டகாரணியம் புருமான நோந்து, அதனால் நமக்கிதையா மம் நோந்து; என்ருவகையாகப் பெருமானினையபெருமானிருவரும் இருவரண்பததல் வாஸுருசெய்ததையும், இராவணன் லீதாதேவியைப் பரிசுதகையும், ஜடாயு அவனுடன் போசெய்துநததையும், பெருமான் மஹாராஜருடன் தோழமைக்கொண்கி வாஸ்யைக் கொலை செய்ததையும், டிராட்டியில் கரதுஷ்ணினி ஸமஹாசத்தையும், துதமகெல்லாம் கைகேயியின் மரமே மூலமாயிறென்பகையும், முறையே யுசெய்து வருந்தினன். இவ்வண்ணம் வாராககெல்லோரும் பராயோபவேசஞ்செய்தபடித்திருப தைப் பார்த்தும், அங்கதருமாரன் புலம்பலக்கேட்டும், கழுதகளுக் கையான ஸம்பாதி மனங்குறியி வருந்தி யவாகனே நோக்கிக் கூவி மொழியுற்றான். யாசுடா அவன் என்னுயிரிலும் இனிபுண ஜடாயுவின் லக் கொடுமொழி மொழிகின்றவன்; அதனால் என் மனம் நெஞ்சு

வின்றது ; ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தம்பிகளும், இராவணனுக்கும், எவ்வண்ணம் போரோத்தது ; அன்புள்ள ஸோதரனுடைய ஜடாயுவெனலும் பெயர் பெய்க்காலத்திற்கு இப்போதுதான் கேழககப்பட்டது ; புகழ்கரிய இமமலையினின்றும் இறங்க விரும்புகின்றேன் ; ஆதலினால் விவிலீரும என்னைப்பற்றி யிறக்கக்கடவீர்கள். மிகவும் தோளவலியினால் புகழப்பட்ட தம்பியின் பெயரை யுரைத்தமையின, உங்களுடைய மிகவும் மகிழ வுளனுக்கின்றேன் ; வாரீர வாராவீரர்களே ! என தம்பி ஜனஸ்தானத்தில் வாழுகின்றனனே அவன் இராவணனுடன் போரெய்து ஏன இறந்தனன, இவன் தசரதசக்கரவர்த்திக்கு எவ்வண்ணம் தோழனியினன, ஸ்ரீராம சந்திரன் அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்கு இனிய திருக்குமாரரல்லரோ || இதுகளைக் கேட்டுணர விரும்புகின்றேனாதலால், குமையற மொழிக ; யான கதிரவனுடைய கொடிய கிரணங்களினாலெரிககப்பட்ட சிறகுடையேனாதலால், இறங்கிவரத் திறமைகொளளுகின்றிலேன, ஆதலினால், என்னை யும் இறங்கிவிடக் கடவீர்கள் ; என்று ஸம்பாதி மொழிந்தனன

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஜம்பத்தாராவது சருக்கம்

முற்றிறது.

ஜம்பத்தேழாவது சருக்கம்

வாராகளெல்லோரும் ஸம்பாதியின் வினாவுக்கு விடை கூறியது

இவ்வண்ணம் ஸம்பாதி சோகத்தினால் தீனமாக மொழியிது அவலாககியத்தை யாத வாராகளெல்லோரும் கேட்டிம் முதலில் இறந்த வாகளைப் புசிப்பேனென்றுலாத்தமையின், அவலாககியத்தை நம்பாயல் இப்பறவை இவ்வண்ணம் அனபன்போல நமமருகில் வந்தெல்லோராயும் புசித்துவிடுமென்றே எண்ணங்கொண்டே, நாம் எவ்விதத்திலும் பரையோடவேசமே செய்துவிட்டமையின, இது புசிக்கின் வருத்தமின்றியே யிறந்து மகிழ்வோமென்று மனநதுணிந்து படுத்திருந்தனாகள. பின்பு அங்கதருமாரனெழுந்து இது யாதசெயினுள் செய்கவென்று உறுதி கொண்டு அப்பறவையை மலையினின்றும் கீழேயிறக்கி யதனை நோக் மொழியலுறனன். கேளாய புள்ளிறையே ! ரிஷாஜஸு என்னும் வாராஜன் மிகவும் வீரமுடையனாகி யிருந்தனன். அவனுக்கு வாலி, சுக்ரீவா என்னும் இரண்டு புத்திரர்கள் ; அவர்களுள் வாலி பெய்ப்பவர் மஹாபு பராக்கிரமமுடையராகிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்து வந்தன பின்பு, தசரதசக்கரவர்த்தியின் திருமகனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் இளை பெருமானுடனும், பிராட்டியாருடனும், தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பா

காப்பதன்பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்கெழுந்தருளினா. அத்தருணத்திலு இராவணனென்னும் அரக்கர்கோமான அவயிருவாகியும் மோசனஞ் செய்து ப்ராட்டியாயாப் பறித்தோடினன. அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்குத் தோழராகிய ஜடாயுவென்னும் பக்ஷிராஜன் அதனைக்கண்டு இராவணனை யெகிராததப போர்செய்து அவனுடைய தேனையும் முறித்ததுப் ப்ராட்டியைக் கீழே விடுமபடி செய்து நெடுநேரம் போராது யிளைப்புற்றனா இவவண்ணம் அவா மூப்பினாலும், நெடுநேரம் போர்த்தினாலும் உருகியிருக்கையில, அந்தக் கொடிய இராவணன் அவரை வாளாலறுத்து வெற்றிகொண்டு மீளவும் ப்ராட்டியைத் தோமேலேற்றிக்கொண்டு ஓடி விட்டான். பின்பு, பெருமான ப்ராட்டியைக்காணாமல் இளையபெருமா னுடன தேடிக்கொண்டு வருகையில, ஜடாயு அவர்க்குச் செய்தி யுரைத்து யிறந்தனா பின்பு, பெருமான அவாமேலருள்கொண்டு அவருக்கு தஹன் ஸம்ஸ்காரம் செய்து நற்பேறு தந்தருளுதலும், உடனே யவா வானேறி மீழிந்தனா அநந்தரம் பெருமான இளையபெருமானுடன் மீளவும் தேடிக்கொண்டு வருகையில, என் தந்தையுடன் பகைக்கொண்டு மாகிரிகளுடன் ரிசியமூகமலையில வாழ்ந்ததொன்றிருந்த என் சிறப்பபனாகிய சுக்ரீவனைக் கண்டு அவனுடன் தோழமை செய்துகொண்டு என தந்தையைக் கொலை செய்து சிறப்பபனாகு முடி சூட்டிவித்தருளினா. வாகிராகளெல்லோராக் கும் அதிபதியாகிய அந்த ஸுகரீவன் அந்த நன்றிக்காக! ப்ராட்டியைத் தேடி யளிப்பதாக உறுதிசூறி எம்மெல்லோரையும் அழைப்பித்ததுப் ப்ராட்டியாயாதத் தேடி வருமபடி நாமறிசைகளிலும் அனுப்பினா இவவண்ணம் யாங்கள் பெருமானாலேவப்பட்டுடனே புறப்பட்டு ஓரிடமும் விடாப் தேடியும் இரவில கதிரவனெளியைக் காண்பதரிதுபோலப் ப்ராட்டியைக் காண்கின்றிலோம்; இங்கு மயனுவியற்றப்பட்ட ரிக்ஷபிலத்துக்குள் புருந்து அலைந்தமையின், மஹாராஜா எங்களுக்கிட கெடுவு ஒரு மாதரும் தீராத விட்டது; அதனால் மஹாராஜாக்கு அஞ்சி பராயோபவேசஞ் செய்யத் துணிந்திருக்கின்றனம். யாவகள் ப்ராட்டியையும் காணாமல் காலமுங் கடந்து சென்றபின்பு, மகாராஜரும் பெருமானும் சீற்றங்கொளின யாங்கள் உயி வாழவுறறு மகிழுவது அரிதன்றோ? ஆதலின், அங்குச்சென்று இகழ்வுற்றிறப்பதை விட இவவிடத்திலேதானே ப்ராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நலமென்று கருதி இவவண்ணம் பராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்றனம்; என்று அங்கதருமாரன் ஸம்பாதினா நோக்கி மொழிந்தன.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வாநரர்களுக்குப் பிராடடி யிலங்கை

ஸிருக்கின்றனனொன வுளசெய்தது

இவ்வண்ணம் வாநரர்கள் உயிரா விடுவதினும் துணிவுகொண்டு தினமாக மொழிந்த வாக்கியத்தை ஸம்பாதி செவியுறமாக கண்ணீர்பெருங்குயிலாகவே நோக்கிக் கேள்வாநர வீரர்களே! எவனைக் கொடிய இராவணனால் கொலைசெய்யப்பட்டனனென மொழிகுனறீர்களோ? அந்த ஜடாயு எனக்கிடையோனாகின்றான், ஆகவே, அவனைக் கொலைசெய்த ராவணன் மேல மிகவும் பகைகொள்ளுகின்றேன், ஆயினும், மூப்புதலும், சிறகுகளாலும் இரக்கின்றேனாகவே, அந்தப் பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன், முன்பு மகேந்திரன் விருத்திராஸாரனைக் கொலைசெய்த காலத்தில் யானும் ஜடாயுவும் யௌவநபூதையவர்களாயினோம்; அப்போது யான்களிருவரும் உயரப்பதப்பதில யாநிறந்தவா என்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஒருவாக்கொருவா வாது கூடக் காணாதி வெகு வேகமாகப் பறந்து ஸஞ்ஜயமண்டலதசருக்கி சென்றோம், அந்தருணத்தில் நடுபகலாயினமையின, ஜடாயு ஸுபரிபூதைய வெப்பத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் மிக வருந்தினான், யானது கண்டு அன்பினால் அவனைச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டேன், அப்பின், யான் கதிரவனொளியினொளிக்கப்பட்டு ஸந்தயமலைமேல் வீழ்ந்தேன், அதுமுதல் யானிவ்விடத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன், பின்பு, ஜடாயுவின் செய்தையை யறிந்திலேன்; என்று மொழிந்தனான் யுவராஜனது கேட்டு நுண்ணறியினதாகலின், மீளவும் அவரை போக்கிக் கேள்வா ஸம்பாதி! நீ ஜடாயுவுக்கு மூத்தோரொன்பது உணையாயின, யானுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டபின்பு, அந்த இராவணன்மேல் கடுஞ்சமம் தோன்றி யிருந்தல் வேண்டுமன்றோ? அவனைக் கொலைசெய்யுந்தமையிலதாயினும் அவ்வாழ்விடத்தை யுணர்விராயின மொழிக்; நன்காசாயுந் தன்மையினறி இவ்வண்ணம் நமமெல்லோனாயும் பகைத்த அந்த ராவணன் அருகிவிருக்கின்றனனோ? நெடுகதூரத்திலிருக்கின்றனனோ? என்று வினாவினான். ஸம்பாதி யதுகேட்டு வாநரர்களெல்லோனாயும் நோக்கிக் கேள்வாநர பூகபர்களே! யான் எரிந்த சிறகுடையோனும், மூப்பினனுமாதலின், யாது செய்வதற்கும் திறமை கொள்ளுகின்றிலேன்; ஆயினும், வாயிலுலாயினும் பெருமாளுக்கு உதவி செய்கின்றேன்; யான் அதலம், விதலம் முதலிய கீழேழு லோகங்களையும், பூர்புவர் முதலிய மேலேழு லோகங்களையும் நன்கறிக்கின்றேன்; முன்பு, தேவாஸாராகப் போர்செய்ததையும், அவர்களைக் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததையும் அறிவேன்; யான் ப்ரீராமனுக்கு

உதவி செயவேண்டுமென்று முயன்றாலும் மூப்பினால் வெற்றியும், திறமையம் அறநிருக்கின்றேன் ; யான் ஒருநாள ஆகாயத்தில் அந்த ராவணன் ஒரு பெண்மணியைத் தோமீதேற்றிக்கொண்டோடகண்டேன் , அல்ல அந்தோ ! ஸ்ரீராமா ! அந்தோ ! ஸக்ஷமனா ! என்று கூவிகொண்டேன், கால் கைகளை யுதறிக்கொண்டும், அணிகளை யறுத்தெடுத்துக்கொண்டேன் வந்தினன் ; உங்களுடைய வாக்கியத்தைச் செவியுற்றிருப்பான், அவனே வீரதேவி யாதல்வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன், அவன் மூல் போன்ற அந்த இராவணனுடைய அருகில் மின்னமெகொண்டேன் , அவன் கிணர் அந்த ராவணன் வாழ்விடத்தையும் உரைக்கின்றான் , அவன் விசுவாஸம் என்றும் மஹாமுனிவருக்குப் புத்திரன், இவன் குத்தம், அவன்தான் இராவணனென்றும் பெயருடையது, இவன் இலங்கையில் வாழ்ந்ததொன்றாகுகின்றான், அந்த இலங்கையம் இங்கிருந்து தூறுயோஜனா தூரத்தில் இருக்கின்றது , அதனை விசுவாஸன் மிகவும் விரித்திரமா இயற்றினன் , ஆண்டு பொன்மயமாகிய துவாரங்களுளும், நவமணிக ிழைத்து விசிடிரமான பொன் வேதிகளாலும், கிணர் போல பொருளென்ற மிக வுபாகம் மதினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்து , அவனிடத்தில் இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தி லுள்ள ராஜாங்கினால் பாளையக்கப்பட்டி வாழ் வந்தது முன்னுபயத்தினை பட்டையே யுத்தகிசென்றி சிந்தையுறநிருக்கின்றான் ஆகவே, நீவி சொல்லீரும் தூறுயோஜனா தூரம் கடலைக்கடந்து செல்வீர்களாயின, அவ விடத்தில் பிராட்டியைக் காணலாகும், அங்கு இராவணனும் மிகவும் அரண் செயதுகொண்டிருக்கின்றான், அவனிடஞ் செல்வீர்க ளாயின, தடையின்றிப் பிராட்டியைக் காண்பீர்கள், யான் ஒருநாள் தூல இயவான் னைம் அறிவினேன், குலிங்கம் முகல்ய தானியத்தால பினை, உயர் பறவைகளுக்குக் கண்ணோக்கம் முதன்மையானது, காரணம் முகல்ய கணிகளினால் பிழைக்கின்ற பறவைகளுக்கு அவைகளைவிட இரும்பு கத்திகமானது ; நீர்க்காக்கை, கரொஞ்சம், குரகம் எனனும் பறவைகள் அவைகளில் மும்மடங்கு சிறந்தவைகள், பருந்துகள் அவைகளைவிட நாலுமடங்கு சிறப்புற்றன, கழுக்குள் அவைகளைவிட ஐம்படங்கு சிறந்தன ; பலம், வீரியம், ரூபம், யௌவனம், இவைகளையுடைய அன்னப்பறவைகள் அவைகளைவிட ஆறுமடங்கு சிறந்தன ; அருணகருடர்கள் அவைக ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்கள், அந்த அருணனிடத்து நின்றும் பறவ ளெல்லோரும் பிறந்தனம் ; ஆதலின், யானிங்கிருந்தே இலங்கைத்தீவில் இராவணன் வீரதேவி முதலானோ இருப்பதைக் காண்கின்றேன் ; எமக்கும், அந்த அருணகருடர்களுக்குள்ள தீவிய தேஜஸ்ஸம், தீவிய ஜ்ஞாநமும், சிறந்த பலமும் உள் ; ஆதலாலும், உண்டியின் திறமைபிற னும், இயல்பிலும், யானிங்கிருந்தே தூறுயோஜனா தூரத்துக் கப்புற நிருக்கின்ற இலங்கையில் வாழ்கின்ற ராவணனையும், பிராட்டியையும்

கண்ணுறுகின்றேன் ; எங்களுக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ள உணவை யறியுந் திறமை இயல்பாகவே யுளது ; கோழிகள் காலினருகிலுள்ள பொருளையே யறியும் ; அந்த சாஷணை யாவராலும் இகழத்தக்க தீசெயல் புரிந்து என் தம்பியைக்கொல்செய்தமையின், அகற்குப் பிரதிசெய்யவேண்டிவது ஆவசியகமாகியது, ஆதலின், ■■■■ அது செய்புந் திறமையறவனாயினும், வாககினுலாயினும் ஸகாயம் செய்கின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் இக்கடலைத் தாண்டி இலங்கைத் தீவுக்குச் செல்லும் உபாயத்தை யாசாயந்துணரக் கடவீர்கள் ; அங்குச் சென்றபின்னா பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிதது மேற கொண்ட காரியம் கைக்கூடி வருவீர்கள், யான் சிறகற்றிருக்கின்றமையின், என்னைக் கடல்களையச் சோதக ; யான் ■■■ தம்பி ஜடாயுவின்பொருட் டிக் தருப்பணஞ்செய்யக் கருதுகின்றேனென்று மொழிந்தனா வாகநாக னெல்லோரும் அதுகேட்டு அவண்ணமே யவரைக் கடல்க்கா சோதது அவா நீரிலாடித் தருப்பணஞ் செய்தபின்பு, மீளவும் அவரை இருப்பிடஞ் சோததுப் பிராட்டியின் செய்தி யுணர்ந்தமையின், மிக மகிழ்ந்தவர்கள். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐ ம ப த் தொ ன் ப தா வ து ச ரு க் க ம

ஸம்பாதி வாநராகளுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் செய்தி கூறியது.

பின்பு, வாநராகளெல்லோரும் அழிந்தத்துக்கு நிகராகிய அந்தச் சம்பாதியின் வாககியத்தைச் செவியுற்று மகிழ்தலும், அவர்களுள் புத்தி யினாலும், வயதினாலும் சிறந்த ஜாமபவான், மறறுள்ள வாநராகளுடன் எழுந்த மீளவும் ஸம்பாதியை நோக்கிக் கழுதகளுக்கிறையே லீதாதேவி யெவவிடத்தில் காணப்பட்டான் ; யாரால் காணப்பட்டான் ; அவரை யெடுத்தோடினவன் யாவன் ; இவைகளையெல்லாம் நீ குறையறமொழிக்;

■ ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கமுதல், அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம் முடிவு வரையில், ஐந்த சருக்கங்கள் அருகம் பிரதிகளில் எழுதப்பட்டன ; சங்கதிகளும் முன்பின் தொடர்ச்சிகளுக் கொஞ்சம் விரோதமாகக் காணப்படுகின்றன, ஆதலின், வேறு கிரந்தங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டனவென்று எண்ணப்படுகின்றன ; ஆயினும், பல புத்தகங்களிலிருக்கின்றமையின், வியாக்கியானஞ் செய்யப்படுகின்றன ; எனது வியாக்கியானஞ் செய்தவாகளெல்லோரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள் ; ஆதலாலே தானே யானும் அந்தச் சருக்கங்களுக்குத் தாஜமா செய்கின்றேன் ;—

எங்கொல்லோர்க்குத் தஞ்சமாகுக. பேரிடி விழுந்தாப்போல விழுகின்ற
பேருமாள்ளையபெருமாள்களினுடைய கூரிய கணைகளுக்கு யாவனினா
யாகப் போகின்றவன். என்று வினாவினா ஸம்பாதிபும் அதுகேட்டு
முன்னமே மகிழ்வுகொண்ட அவ்வாநாராகளை மீயவும் மகிழ்விப்பவராகி
மொழியலுற்றனா. கேளீர் வாநராயுதபாகளே! யான் பிராடபயை இராவ
ணன் அபகரித்ததைக் கேட்டவண்ணம் கூறுகின்றேன், அப்போது பார்
த்தவனையும், பார்த்த இடத்தையும் உளாசெய்கின்றேன்; அநேகம் யோஜன
தூரம் அகன்ற இந்த மலையினமேலே விழந்து நெடுங்காலமாய் பல பராக்
கிரமங்கள் ஒடுங்கி யடங்கி வாழுகின்றேன், யானிவவண்ணம் பறக்குந
திரமை யழ்ந்திருக்கின்றமையின, ஸப்பாசவன் என்னும் என புத்திரன்
தினந்தோறும் எனக்குணவுபொருளாகநின்றித்துப்பாதுகாத்துவருகின்றான்.

சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு
சுந்நாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு
சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு

சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு
மருகாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு

கந்தாவர்கள் கடுங்கமாயுடையவர்கள்; நாகங்களை கடுஞ்சினமுடைய
வை, மானகளுக்கு அச்சங்கடுமையானது, யாங்கள் கடுமபசி யுடையவா
கூர்; என்பது இயலபனறே! ஆதலின், எனக்கு வேளை தப்பாமல் என
புத்திரன் உணவுகொண்டளித்து வருகையால், ஒருநாள் எனக்குணவுதேடி
யெங்கும்கப்படாமல் கதிரவன் மறைந்த பின்பு வானா வந்து சோந்தனன்.
ஆதலின், யான் முப்பதினாலும், பசிதாகந்தினாலும், சினமதிகமாகி யவனை
யிகழாதேன்; அப்போழ்தவன் எனனை வணங்கிச் சினந்தணிவுமாறு
இனிமையாக மொழியலுற்றவன் கேளீர் அன்புள்ள பிதாவே! யான்
வழக்கப்படி யும்ககாஹாரத்தைத் தேடிக்கொண்டே யாகையத்திற்ப்பாது
மேலுந்திரமலையின் துவாரத்தை மறைத்துக் கட்டிடையிலுலாவுகின்ற
அநேகமாயிரம் ஜநதுகளையும் கொலைசெய்யுமாறு அவைகளின் வழியை
மறைத்து நின்றேன்; அப்போழ்தொருவன் நன்றாகக் கூடப்பட்ட
மைபோன்ற மேனியுடையனாகி கதிரவனுதித்தாப்போல ஒளிகின்ற ஓர்
பெண்மணியை யெடுத்தாக்கொண்டோடி வந்தான்; யானவர்களைக்கண்டு
இவர்களே யின்று உணவாகக் கடவர்களென்று நிச்சயித்து அவர்களை
யெதிர்த்து வழியை மறைத்தேன்; அப்போழ்தவன் எனைக்கண்டு விரயம்
புண்டி வணங்கி வழிவிடுமபடி இனிமையாக வேண்டி வருந்தினன்.

சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு

சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு

சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு
சித்ரகாமாஸுந்நாஸு சித்ரகாமாஸுந்நாஸு

இனிய மொழிகளை மொழிந்து தஞ்சமெனறடைந்தவர்களைக் கடுமை கொண்டு கொலை செய்பவன இழிகுலத்தோர்களிலும் எங்குமொருவனும் இல்லை ; அங்ஙனமாயின், நற்குலத்திற்பிறந்த என்னைப்போன்றவன் சரண மடைந்தவனைக் கொலை செய்வானே ? ஆ ! ஆ ! ஆதலின், யான் அவர்களைக் கொலைசெய்யாமல் வழிவிட்டருளினேன , ஆதலின், அவன் தடையின்றி யொளியினால் வானெங்குமொலிக்கசெய்து சென்றனன் ; அப்போழுது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற பூதங்களெல்லாம் வந்து என்னைக்கண்டு மகிழ்ந்தனாகள. மகாரிஷிகளும் அப்பா னன்று செய்தனை ; நன்கு வாழுக ; என்று வாழ்த்தினாகள அப்போழுது யான் அவர்களை நோக்கி, அவன் யாவனென்று வினாவுகையில், அவன் இராவணனென்றும், தசரத மஹாராஜன் திருமகனாகிய ஸ்ரீராமசுந்திரனுடைய தருமபத்தினியாகிய ஸ்ரீலீதாதேவியைப் பறித்தோடுகின்றனெனவும் மொழிந்தனாகள. அந்தப் பெண்ணுணியும் அணிகளாய்ந்து சிதறியும், வெண்பட்டி நழுவிடும், சோகத்தினால் மோகமடைந்தும், ராமா ! லக்ஷ்மணா ! என்று கூவிகொண்ட மெ சென்றனன். யான் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தமையின், காலக் கழிவாய விட்டது ஆதலின், இப்பிழையையப் பொறுத்தருள்க ; என்று என் புத்திரனாகிய ஸுபார்க்ஷன் வந்து கூறினன். அதனை யான் செவியுறறும், அவன் பிராட்டி விஷயத்தில பட்ட அபராதத்திற்குத் தக்க சிணைச்செய்யுநிறமை கொண்டுலேனாகலின், யாதுந்தோற்றமல அற்பன் போலிருந்தேன் ; இப்போழுது யான் வாக்கினால் மாதிரி ஸஹாயம் செய்வது முடியும் ; ஆதலின், உரை செய்கின்றேன் கேளீர்கள், உங்க ளெல்லோராகும் புத்தியினாலுதயிசெய்கின்றேன் , பெருமானுடைய காரியம் யாதுளதோ ? அஃது எனனுடைய காரியந்தான் ; இதில சிறிதும் சூதேற்றமில்லை ; நீங்கள் சிறந்தவாகளும், புத்தி யுடையவர்களும், வாணவ னாலும் வல்லவொண்ணாதவர்களுமாதலின், மஹாராஜா உங்களை யனுப்பி னா. பெருமானினையபெருமாள் இவ்விருவர்களுடைய பாணங்களும் மூவுல கங்களையும் அழிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் வல்லமை யுடையன ; இராவணனும் மிகவும் தேஜோபல பராக்ரமமுடையவனே ? ஆயினும், மிகவுந் திறமை கொண்ட உங்களுக்கு ஒன்றும் அரியதன்று ; ஆதலின், இனி நீங்கள் காலக்கழிவு செயல்வேண்டாம் ; உங்களைப்போன்ற புத்திமான் செயற்குரிய காரியங்களில் அச்சமுற்றுக் காலக்கழிவு செய்யார்கள் ; ஆதலின், உடனே புறப்பட்டு இலங்கைக்குச்சென்று பிராட்டியைக் கண்டு மகிழ்க ; என்று ஸம்பாதி மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸுபார்க்ஷன் ராவணனைக் கொலைசெய்யாமல் விட்டதற்கு மாயோகின் மகிழ்ந்து வாழ்த்தினதற்குக் காரணம் யாதெனில், சரணமடைந்தவனைப் பாதுகாத்த

அறுபதாவதுசருக்கம்.

தீஸம்பாதி தன்னுடைய முறசெயலை மீளவும் வாரங்களுக்கு மொழிந்தது.

அநந்தரமவ்ணணம ஸ்ரானஞ்செய்து ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப் பணஞ்செய்து இருபபிடம் வந்து சேர்ந்த ஸம்பாதிபையங்கதனை முதலிய வாரங்களை எல்லோரும் சூழ்ந்துக்கார்த்தனாகன. ஸம்பாதியும் அவர்களிட த்தில் விசுவாஸமுற்று மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி மொழியலுற்றனா. மஹாபலபராகக்ரமமுடைய வாரங்களே ! ஏனாச்சலபோடாமல் ஒரோமன முடையாங்கிக கேளீரகன யான் பிராட்டியானா எவ்வண்ணமழிகின்றேனோ அதனுணமையை மொழிகின்றேன ; முனபு, யான் இம்மலையின் சிகரத்தில் சிறகுகொரிந்து வீழ்ந்தேனே ? அப்போழுது உடனே மோகமடைந்து ஆறுதினநிழிந்து மோகந்தெளிந்து மனம் வருந்தி யெழுந்த பத்துத திசைகளிலும் தண்ணிறந்து பாககையில், யாதொன்றும் தெரிந்திலது ; பின்பு, கடல், மலை, யாறு, குளம், காமி, கடற்கரைகளைக் கண்ணுற்றுப் பார்க்கையில், மகிழ்ந்த பறவைகளை யுடையதாங்கிக குகைகளையும், சிகரங் களையுமொருந்தித் தென்கடலுக்கு வடக்கையிலிருக்கின்றமையின், இஃது விந்தியமென்னும் பெயருடைய டலையென்று நிச்சயங்கொண்டேன ; முன்பிவ்விடத்தில் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு மிகவும் புண்ணியகர னான ஓராசிராமமிருந்தது, அந்த ல் நிகராரொன்னும் மாயோகி கடுமை யாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனா யான் அவனாக காரணவேண்டிமென தென்னி இம்மலையே சிகரத்து நின்றும் இறங்கி மிகவும் உருத்தமுற்று அவ்வாசிராமமடைந்தேன, அம்முனிவா முன்பு ஜடாயுவினாலும், என்ன லும் பலமுறை காரணப்பட்டவா, எங்காமேல் மிகவும் அன்புள்ளவா || அவருடைய ஆசிரமத்தல் எப்பொழுதும் மந்தமாருதம் வீசும் ; தளிராத துப் பூத்துக காயகதக கனித்துத் தழையாத மரம் ஒன்றாமில்லது ; அவ லாசிரமத்தில ஓர் மரத்தடியில் அவனாக கால்பதன்பொருட்டி உட்கார்ந் தேன் ; பின்பு, அம்முனிவா நீரிலாடித் துயபதுவிலுதித்த வடக்கு நோக்கி யருகிலெழுந்தருள்கணடேன் ; அவனாக கரடி, சிங்கம், யானை, நாகம் முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், உயிரகொல்லோரும் திசைமுகத்தேவனைச் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்து பகை நீங்கி வருகின்றன ; பின்பு, அம்முனிவா ஆசிரமஞ்சோந்தபின்னர், அரசன் அரண்மனை சோந்தபின்னர் அவனைச்

என் எனபதினாலும், இராவணனைக்கொலைசெயின, கூடப் பிராட்டியையும் கொலை செய்த விடுவெனப்பதினாலும், ஒருக்கால இராவணனைமாதநிரம் கொலை செயதா லும் ராக்ஷசர்கள் எல்லோரும் பெருமானாக கொலைசெயப்பட்டார்கள எனபதி னாலும், அப்படிக்கொல்லாமல் இராவணனைக் கொலைசெய்யாத விட்டுவிட்டதே மகிழ்ந்து வாழ்த்துதற்குக் காரணமென்றுணர்க

சூழ்ந்து வந்த சேனைகளெல்லாம் மீண்டுச் செல்வனபொல அலைகளும் மீண்டுச் சென்றன; பின்பு, அம்முனிவர் என்னேக்கண்டு மகிழ்ந்து மீளவும் எழுந்து என்னருகில வந்து என்னை நோக்கிப் புள்ளிறையே' நீயிங்கு வந்த காரியம் யாது; உன்னுடைய உரோமங்கள் விகாரமடைந்திருப்பதைக் கண்டால் உன சிறகுகள தீயால் எரிககப்பட்டனவென்றும், உடல் மிகவும் விரணமுற்று மிகவும் நோயுடையதென்றும் அறிப்பப்படுகின்றது; முன்பு, இரண்டு கழுத்களைக் கண்டிருக்கின்றேன், அவை காதறுக்கு நிகரான வேக முறறும், வேண்டுமாறு உருவந்தரித்தும், கழுத்களுக்கிறைகளாகவிருந்தன; அவற்றுள் மூத்தது ஸம்பாதி, இரண்டாவது ஜடாயு, அவர்களுள் நீ ஸம்பாதி யென்பவனல்லையோ? முன்பு நீங்களிருவரும் மானிடருபவர்களென்று என்னை வணங்கினீர்களல்லீரோ? அதனமையனனை உனக்கு இப்போது வியாதி யுண்டாகியதும், சிறகுகொரிந்ததுமேன், இவ்வண்ணம் நீயேதேனுஞ் செய்த பிழைக்காக யானோனுந் தண்டனை செய்தாரீரா? இவையனை யெல்லாம் வினவுகின்ற எனபொருட்டுமொழிக; என்று மொழிந்தருளினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

அறுபதொன்றாவது சருக்கம்.

இதுவுமது

கேளீ வாநா பூதபாகனோ! அநந்தரம் யான் அநத நிசாகரமாமுனி ■■■ நோக்கிப் பிறரால் செயற்கரிய கொடியதாகிய யான செய்த ஸாஹஸ்ச செயலை யுரைசெயலுற்றேன்; கேட்டருளீர் மாதவச செல்வரோ! என்னுடைய சிறகுகளெரிந்து மெய்யெல்லாம் விரணமாயிருப்பதினாலும், நாணத்தாலும், அதனை நனகு மொழியுந் திறமையறுகின்றிலேன்; யானும் ■■■ தம்பி ஜடாயுவும் கொழுப்பினால் செறுக்குற்று மதிமயங்கி யொருவாக கொருவர் வாது ■■■ றிக்கொண்டு நமமிருவருள் யார சிறந்தவனென்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஆகாயத்திலுயரப்பறக்கும்படி கயிலைமலையின் சிகரத்தில் அவருள்ள முனிவர்களுடைய முனபாக ஸஞ்ரியன் உதயமர்க்கும் பொழுது புறப்பட்டு சூரியன் அஸ்தமயமாகும்ளவும் அவனருகிறசென்று பின் செல்லல் வேண்டுமென்று பிரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டோம்; பின் பிறவரும் அம்முனிவர்களின் உடனபாட்டினமேல் அப்படியே புறப்பட்டு வானிடைபிற சென்று பூதலத்திலெங்கும் நகரங்களைத் தேர்ச்சக்கரம் போன்றனவாகவும், சில ஷிடங்களில் நிருத்ததேவதாத்திய கோஷங்களையும்,

சில விடங்களில் வேத கோஷங்களையும், சில விடங்களில் செவ்விய வஸ்திரங்களையுடுத்தது மகிழ்ந்து பாடுகின்ற தெய்வப்பெண்களையும் டோம்; இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் பறந்து கதிரவன செல்லும் வழி சேர்ந்து கீழே பாக்கையில், பாரிலுள்ள பரப்பல உயாநக மாங்கனாடாநக காடுகளும் புல்லுள்ள விடங்களைபோலக் காணப்பட்டன; பூமி பற்பல உயர்ந்த மலைகளுடையதாகியும் சிறிய கற்களுடையதுபோலும், அகன்ற கதிகளுடையதாகியும் மெலக் கய நூல்களினாலே சுற்றப்பட்டதுபோலும் காணப்பட்டது, இமயம், விரதிடம், மேரு முதலிய சிறந்த மலைகளும், மடுவினிடையில யானைகளுக்கும் கரிபுறப்பனபோலக் காணப்பட்டன. அவ் மிடையும் உயர்ச்சென்றுகொண்டிருக்கையில், எங்குள்ளிருவாக்கும் அதிகமான வோவை நீரும், சோமமும், அச்சமும், மயக்கமும், இருளும், மூர்ச்சையும் உண்டாயின, அப்பொழுது இது கிழக்கு, இது தெற்கு, இது மேற்கு, இது வடக்கு, என்று ஒரு திசையும் நன்குணரப்படமுலது; ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஸங்காஷணாகங்களினாலுள்ள எரிக்கப்பட்டாப் போல காணப்பட்டது, யானை அத்தருணத்திலும் உட்புலனைக் கட்புலனுடன் சேர்த்துத் தீரவகொண்டு கதிரவனை நிரிர்ந்து பாரத்தேன்; அப்போழ்தவன எங்களுக்குப் பூமிக்குச் சரியாகக் காணப்பட்டன, அப்பொழுது ஜடாயு அந்த வெப்பத்தைப்பொருமல வருந்திக் கீழே வீழ்ந்து யானை கண்டு அவனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டே கீழிலிறங்கினான்; ஆகலால், ஜடாயு எரிக்கப்பட்டான், யான் அறியாமல் அவனுக்கு மேலே சென்றமையின, எரிக்கப்பட்டான்; அப்போழ்து யானை ஜடாயுவை விட்டுச் சிறகுகொரிந்து மோகங்கொண்டு ஸந்தயமலையினமேல வந்து வீழ்ந்தேன், அப்போது ஜடாயு ஜனஸ்தானத்தில் வீழ்ந்தருப்பானென்று ஊஹித்தேன்; கேட்டருளீர் மாயோகயே! யான இவ்வண்ணம் சிறகுகளும் எரிந்து கழுகுகளின் ராஜஜ்யத்தையுடையது உடன் பிறந்த ஜடாயுவையும் விட்டுப் பிரிந்து திறமையுமழிந்து இவ்வண்ணம் வருந்தவதை விட இறப்பதே சிறப்பென நினைக்கின்றேன்; ஆகலின், இதன் சிகரத்திலிருந்து கீழே வீழ்ந்திறப்பேன்; என்று மொழிந்து வருந்தினேன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

விசாகராமமுனி ஸம்பாதிக்கு இதுமுனைத்தது.

கேளீர் வாகரமூதபர்களே ! யானிவவண்ணம் மொழிந்து கண்ணீர் பெருக்கி யழுது வருந்தினேன் . பேரருளபூண்ட அம்முனிவரும் எனனுடைய புலம்பலைக்கேட்டு என்மீதருள்கொண்டு முகூர்த்தகாலம் தியானஞ் செய்து பின்பெனனை நோக்கிக் கேளபபா ஸம்பாதி ! நீ இவ்வண்ணம் துயரமுற்றக , உன்னுடைய பசுங்கனும் முனைக்கப்போகின்றன ; கண்களும் காணப்போகின்றன , வலிமையும் உறுதியும் வீரமும் உளதாகும் ; சாஸ்திர சிறையத்தில் உள விஷயமாகச் சிறந்த காரிய முண்டாகுமென்று கேட்குருக்கின்றேன் ; இப்போழுது ஜஞாநநிருஷ்டியினால் பாரதத்திலும் அது உண்மையெனவே காணப்பட்டது ; இச்சுவாகுமஹாராஜன் குலத்தில்தசாரதானனும் மஹாராஜா ஒருவா பிறக்கப்போகாரா , அவருக்கு ஸ்ரீராமனென்னும் திருக்குமாரா அவதரிக்கப் போகிறா , அவர் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாஷ்ப்பதனபொருட்டு லக்ஷ்மணனென்னனும் தம்பியுடனும் , லீதையென்றும் பிராட்டியுடனும் , தண்டகாரணியஞ்சோந்து வாஸஞ்செய்யப்போகாரா அப்போது ராவணனென்னும் ராசுஸராஜன் தேவதானவாதிகளினால் அழிவிலலையென்னும் செருக்கினால் அந்தச் சீதர் தேவியை ஜனஸ்கானத்திலிருந்து மோசஞ்செய்து அபகரித்துக்கொண்டு போகப்போகிறான் அந்தச் சீதாதேவியும் அவள் வீழ் சோகது வேண்டிம பொருள்களை டளித்து ஆசையுறம்படி செய்யப்படப்பெ பதி சோகத்தல முழகி பொனறையும் இலக்கியஞ்செய்யாமல் உணவுமின்றி யிருக்கப் போகிறா . அதனைத் தேவோதிரனந்து அவருக்கு இரஹலியமாயத் தேவர்களுக்கும் அரிய பரமானஸ கொணாதனிக்கப்போகிறான் . அதனைப் பிராட்டி கண்டு இரதிராஸிந்து அளிக்கப்பட்டதென வுணர்ந்து அதல் முதலில் ஒரு பாகமெடுத்தது என் பாதா தம்பியுடன் உயிராவாழ்ந்துயயினும் , தெய்வத்தன்மையை யடைந்திருக்கிறும் , இது அவரபொருடடாகக்கடவதென்று தனையில வைத்துவிட்டு மிஞ்சியைப் புசிக்கப் போகிறா , பின்பவனைத் தேடுவதன்பொருட்டு ராமனுனுப்பப்பட்டு வாகரர்கள் தேடிக்கொண்டு வரப்போகிறார்கள் . கேளாய ஸம்பாதி ! அப்போழுது நீ பவர்களைக் கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுசையெய்க்கடவை . ஆதலின் , இத்தன்மைனாக எங்குஞ் செல்லறக ; திறமை யற்றவனாகி எங்கேதான செல்வாய ; ஆதலின் , தேசகாலங்களை யுணர் ; இவ்விடத்திலேயே அவர்களுடைய எதிர்பார்க்க ; அப்போழுது உனக்குச் சிறகுதனும் முனைக்கப்போகின்றன ; ஆதலின் , உனக்கிப்போழ்தே சிறகு முனைக்குமாறு செய்வதற்குத் திறமைபிருக்கையிலும் , மனமுறு

கின்றிலேன் ; நீ இங்கிருந்துகொண்டே இவ்வண்ணம் வாரதர்களைக்கண்டு பிரகட்டி யிருக்குமிடத்தை யுனாசெய்வாயாக்ல, உலகங்களெல்லேயர்க்கும் உபகாரஞ் செய்வனாகுவாய் ; அந்தக் காரியம் அந்த சாமஸ்க்ஷமணாக னிருவாக்குமாத் தரீம யன்று . அது பராஹ்மணாகள, தேவர்கா, முனி வர்கள், தேவோதிரன, இவா முதல்ய எல்லோருடைய காரியமே யாகின றது ; யானும் அந்த ஸ்ரீராமஸ்க்ஷமணாகளைக்கண்டு ஸேவிசதுக ~~கூறு~~ குளிர்த்து மனமகிழ்ந்தின்புறலவேணமிமென்று விருட்புகின்றேன் ; ஆயினும், மூப்புறறுத் திறமையறற இநத சரீரத்தடன நெய்க்காலம் வாழவுற விரும்புகின்றிலேன் , ஆதலின, இநத சரீரத்தை விட்டு விடயி வாணேற விரும்புகின்றேன் ; ஆதலால், இவ்விடத்திலேயே வாழுக ; என்று முக் காலப்பொருள்களையும் உணர்நதவராத்தின, மனமகிழ்ந்து மொழிநது தேற்றி யருளினா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்
முற்றிறது.

அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

; வாரதர்கள ஸம்பாதிபிடத்தல விடைபெற்றறுக்கொண்டு தென்கடலின்
வடகரை சோரது அதனை எவ்வனந் தாண்டிவதெனச்
சிறுதையுறறு.

கேளீ வாரதர்களே ! அந்த நிசாகரமாமுனி இவ்வகையாகப் பற்பல இனிய மொழிகளை மொழிநது எனனைத் தேற்றி விடைகொடுத்தனுப்பித் தாமும் தமமாசிரமத்தினுள்ளே சென்றருளினா. யானும் அந்தக் குகையி னின்றும் புறப்பட்டு மெல்ல மெல்ல இமமலையின் சிகரத்திலேறி யுகள வரவையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன் ; இப்போது அந்த நிசாகர மாமுனி யுனாசெயது சென்றது எண்ணுபிரம வருஷவகளாகின்றன ; அதுமுதல அவருடைய வாக்கியத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தேசகாலங்களை எதிர்பார்த்திருந்தேன் ; அம்முனிவா மஹாப்ராஸ்தானஞ்சென்று பேறு பெற்றனார், யான் அதுமுதல் பறபலச் சிறுதையென விரும்பி யுயிரை விடுவது துணிவுகொண்டிருந்தும் அம்முனியின மொழியை நிரைந் திரந்திலேன் ; எழுந்தெழுகின்ற தீபம் இருளை யழித்து விடுவதுபோல அம்முனி வாக்கியமே எனனுடைய துயரத்தையும் அழித்துக்கொண்டு வந்தது ; இராவணனுடைய திறமை எனனுடைய புத்திரன் திறமை யினும் அப்பமானதென்று யான அறிநதிருக்கின்றேனானின், அப்போது

இராவணனைத் தலைகீழ் பிராட்டியைப் பாதுகாத்து ஏன் மீட்டிக் கொண்டு வந்திலையென்று என மகனையும் இகழ்ந்து முனிந்தேன; அவன் அவ்வண்ணம் வந்து விட்டமையின, பிழாட்டியை விட்டுப் பிரிந்த அந்த பூர்வமலக்ஷ்மணாகளும் பாதுகாக்கப்பட்டிலர்கள்; ஆதலின், என் மகன் என் பொருட்டு நனவாசெய்தானாகியிலன், எனக்கும் தசரதசககரவாத்தியிதுள்ள நேசம் அதனையென, எனவவண்ணம் மொழிந்துகொண்டிருக்கையில, அவ்வாநரர்களுக்கெதிரிலேதானே அந்த ஸம்பாதிக்குச் சிறகு எரிசனமும் முனபோலவே முனைத்த வளராதன; ஸம்பாதியும் தனக்கிவவண்ணம் செவ்விய இறகுகளுள்ள சிறந்த சிறகுகளினால் தன்னுடைய சரீரம் திகழவதைக்கண்டு மகிழ்ந்து வானரர்களையும் நோக்கிப் பாரீரகள் வானரர்களே! எனது சிறகுகளிரண்டும் சூரியனெளியினால் எரிந்துவிட்ட போதிலும் மீளவும் முனபோலவே தோன்றி விளங்குகின்றன; யான் சிறகுகளெரிவதன்முன்னம் இருந்தவண்ணமாகவே சிறகுகளும், தோளவலியும், வலிமையும், திறமையும், பெருவுழமும், குறையின்றி யுண்டாயின; ஆதலின், நீயுளும் நன்றாக முயற்சிசெய்க; பிராட்டியாராக கண்டு மகிழ்வீர்கள், அவவிஷயத்தில் எனக்கு இவ்வண்ணம் சிறகுகள் தோன்றியதே நம்முறியாகுகிறது; எனவவண்ணமாக ஸம்பாதி யங்கதன முதலாகவுள்ள வானரர்களை நோக்கி யுலாசெய்து தனக்கு வானிடையிற பறக்குந்திறமை யுண்டாகியதைப் பரிசுஷ செயதுகொள்வதன்பொருட்டு மேலெழுந்த பறந்து சென்றுவிட்டது; அந்த வானரயுகத்தலைவர்களும் அந்த ஸம்பாதியின் வாககியததைக்கேட்டு பெருமகிழவுகொண்டு சிங்கம் போலக் கர்ஜனைசெய்து அபிஜித்தென்னும் நடுபடக்லேனையில அங்கிருந்தெழுந்து வாயுவேகமனேவேகமுறறவாகாதலாலும், ஸீதாபிராட்டியின் செயதி கேட்டுப் பொருஷம் அநிகமானமையினாலும், எவசிக்கிலும் பிராட்டியைத் தேடிக்க காண்போமென்னுமுறதிக்கொண்டு தென்கிசை நோக்கிச் சென்றனாகா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதது முனருவது சருககம்

முற்றிறது.

ஸம்பாதி வானரர்களை நோக்கிச் சேதாதேவியை இராவணன் கொண்டுபோகும் போது என சிறகுகளெரிந்த திறமையறறுமிறுந்தமையின, அவனுடன் போசெய்திலென்னென்று மொழிந்தது பின்பு, தன் பிழாட்டியை அவர்களுக்கெனும் சேதாதேவியைப் பாதுகாப்பாமல் வந்ததற்குச் சினககொண்டிருந்தேனென்றும் மொழிந்தது; பூர்வமலக்ஷ்மணியின் அயவளவு பகஷ்கொண்டிருந்தும் பின்பு சிறகுகள் முனைத்தபின்னா தனக்கு பல பராகிரமங்கள் முனபோலவே தோன்றினவென்றுரைசெய்தும், அவர்களைமாத்திரம் பிராட்டியைத் தேடிப்படி சொலவித் தான் பறந்தவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இப்போது இதவுக் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஏன் தேட முயற்சி செய்கிலெனின; ஸம்பாதிக்கு அம்முனிவர் உரைசெயும்போது அவர் மூக்கால்

அறுபத்துநான்காவதுசூத்திரம்.

வாசுதேவர்களெல்லாரும் தென்கடலைக்கண்டு அதனைத் தாண்டிவதன

பொருட்டுத தந்தமக்குள்ள திறமையைக் கூறுமாறு

நிச்சயஞ் செய்துகொண்டது.

இவ்வண்ணமாக வாரதர்களுல்லோரும் ஸம்பாதி புனாசெயத வர்க்கி யத்தைக்கேட்டு மகிழ்ந்து இராவணனுக்கிருபபிடமாகிய இலங்காதீவில பிராட்டியைத் தேடும்படி நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்து புறம் பட்டு உலகமனைத்துக்கும் பிரதிபிம்பமோ என்று ஐயமுறுமாறு ஸகல வஸ்துகளும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடலின் வடகரைசேர்ந்து சேனைகளை யிறக்கித் தாழியிருந்து பருத்து நீண்ட உருவங்கொண்டு கோரமாகவும், விகாசமாகவுமுள்ள பறபல ஜலஜந்துக்கள் வாய்திறந்து கூவி ஸ்னையாடவும், பேரலை சிறறலைகள் மோதவும், நடுவிவ்றுறங்குகின்றதபோலும், மறறோ ரிடத்திலாங்கினறதுபோலும், சில விடத்தில மலைகள்போல மேலெழும் தோங்கியும், பாதாளதலத்தில் வாழும் தானவாகளுறைந்தும், பாரபபோரக கச்சநத்ருவதுமாகிய கடலைகண்டனாகள் அவர்களுள் அறபாகளாகிய சிலர் அச்சமுறறனாகள், சிலர் ஆகாசம்போல முடிவிடயின்னி வியனறகன் றுளதே ? இதனை எவவண்ணங்கடநது சென்று பிராட்டியைத் தேடுவோ மென்று திகைத்தனாகள் இவ்வகையாகக் கடலைகண்டு துயரங்கொண்ட வலி முகவகளை யங்ககருமாரான தேறறி மொழியவ்றுறனை கேளீர் அனபாகளோ !—

నవిషాదేమనఃకార్యం విషాదోదోషవత్తమః

విషాదోహాని పురుషం బాలం క్రుద్ధావోరగః.

நவிஷாசேமகிநாயம விஷாதோசேஷவகதம:

விஷாஜோஹிதிபுருஷம் பாஸமகருதத இலோகாஃ

துன்பத்தினமீது மலனைச் செல்லவிடலாகாது; துன்பமெனப்பதே மிகவுந் தோஷமுடையது; இனங்கொண்ட ஈசசாவம் பாலகளைக் கொலை

பொருளாகியமுணர்ந்தவராதலின், பிராட்டியைச் சிறியதருவழியே தேடி வந்து பெருமானாகஞ்சு செய்தி யுளாசெய்வாரா, ஆதலின், நீ யவளாகஞ்சுச் செய்திமாததி ரம் உணர்செய்து வேண்டியிட்டதிறஞ்சு செல்லென்றும் உணர்செய்திருப்பாரா; அந்நீ இவரு மொழிவது முகவியமன்றென்று உணர்செய்திலொன்றும் ஊகித்தல் வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் இராவணன் ஐடாயுவைக் கொடுசெய்தவிட்டதுபோல கீழ்மையும் கொடுசெய்வாரென்று அச்சமுதற்ச் சென்றிலொன்றோதல்வேண்டும், இவ்விருவழியை விட்டு வேறு வழி பங்கிலையாக விடையாகாதென்றனாக.

செய்வதுபோலத் துன்பமே மனிதரைக் கொலையெய்தது; பராக்ரம காலத்திலும் துன்பமென்பதுளதாயின், அது அதனை படக்கிவிடுகின்றது; இவ்வாறு உறசாகமடங்கித் துன்பமடிகமாயின், யாது பயனதான் கைக் கூடும்; என்றிவ்வகையாக அங்கதருமாரணுனாசெய்து தேற்றி யன்றிரவு போக்கி மறுதினமுதயத்திலெழுந்து மீளவும் ஸபைகூட்டி யாலோசனை செயலுற்றனன். அவவலீ முகசுசேனையும் அந்த அங்கதருமாரணசூழ்ந்து தேவேகதிரனைச் சூழுகத் தேவசேனையோல விளங்கியது. அந்தக் கபி சேனையை யந்த யுவராஜனும், சிறியதிருவடியும் தவிர மற்று யாவனதான் வசப்படுத்தியாள வல்லவனுள்ள, ஆதலின், அங்கதருமாரன் அச்சேனையை யெல்லாம் பேசாமலும், கூவாமலும், நகையாமலும், பகையாமலும், சதது செய்யாமலுமிருக்கசெய்து வானரபூதபாக்ளையும் உடனபடுத்தி யவாக்ளே நோக்கிக் கேளீர் நோகலோ ! இப்போழிவகுளனோரில யாவன இக்கட லைக்கடந்து மஹாராஜனா சததிபக்தவருநாவாக்சசெய்துநமமெல்லோனா யும் மகிழவிக்க வல்லவன்; துறுயோஜனதுராம இடையேஸ்டைப்புறமல தாண்டிந் திறமையுடையோன யாவன், யாவன் மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றி நமமெல்லோனாயும் சண்டனையினினைய மீட்கவல்லவன்; யாம் யாவனுடைய திறமையினுல இங்கிருநது மகிழ்நது நிரும்பச்சென்று வீதி சோநது புத்திரயித்திரகளத்திராக்களுடன் சோநதின்முதலோம்; யாருடைய பேருதவியினுல மீண்டெய்திப் பெருமாள்ளியபெருமாள் மஹாராஜா இவாக்ளைக்கணமி மீழ்மோம், நாமில இவவண்ணந் திறமை கொண்டவன் யாவனோ ! அவன் இப்போழிதகவனமே செயது மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றுவேனென்று அபயமளித்தருளக்கடவன். என்றவ வண்ணம் வாலீ மைந்தன மொழிநக மொழியை எல்லோருக்கேடும் ஒருவரும் மறுமொழி மொழியாமல சித்திரமபோல அசைவற்றிருந்தனா கள். தாராகுமாரனதுகணமி மீலும்வனா நோக்கிக் கேளீர் பூதபாக்ளே ! நீவிரெல்லீரும் பலமுடையோருள சிறந்தவாக்ள; அழிவறத் திறமையுடை யீர்கள; புகழுற்ற நறகுலத்திற பிறந்தீர்கள; பலமுறை யாவராலும் புகழந் துனாக்கப்பட்டீர்கள; உங்களுக்கு முவுலகிலும் எவவிடத்திலும் எவாக் காயினும் செல்லுங்காலையில இதுவனாள் தடை நேர்ந்திது. ஆதலின, ஏன் சிந்தை யுறுகின்றீர்கள், இதினைத் தாணமும் விஷயத்தில யார்க்கு எவ்வளவு திறமையுளதோ? அதனை யுண்மையாக முறையே யுரைசெயமின்; என்று வினவினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அறுபத்து நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது சூருக்கம்.

அங்கதன் முதலிய வாகாரர்களெல்லோரும் தந்தம் திறமையைக்கூறியந்தக் காரியத்தை முடிப்பவர் யாவருளொனச சிந்தையுறுகையில், ஜாமபவான சிறியதிருவடிபு யேவ முயன்றது.

அந்தரம் அங்கதன் வாககியத்தை வாகாரர்களெல்லோரும் கேட்டுத் தத்தந திறமையை முறையே கூறலுற்றனா. அவர்களுள் கஜனென்பவன் யான் பத்தியோஜன தாண்டிவேனெனவும், கவாக்ஷன இருபது யோஜந் தாண்டிவேனெனவும், கவயன் நுப்பது யோஜன தாண்டிவேனெனவும், சரபன் நர்ப்பது யோஜன தாண்டிவேனெனவும், கந்தமாதனன் ஜம்பது யோஜன தாண்டிவேனெனவும், மைந்தன் அறுபதுயோஜன தாண்டிவேனெனவும், தவிவிதன் எழுபதுயோஜன தாண்டிவேனெனவும், ஸுஷே நன் என்பதுயோஜன தாண்டிவேனெனவும் முறையே மொழிந்தனாகள அப்போழுது ஜாமபவான் அதுகேட்கி அவர்களை நோக்கிக் கேளீர் பூதபா களே ! யான் முன்னம் முப்பின் இளைப்போன்கி யிருக்கையிலே எனக்கும் மிகவும் காண்கிற திறமையும், தோவாவியுமிருந்தன, இப்போழுது வயது சென்று மிகவும் மூப்புடையேனாயினேன், ஆதலின், மிகத் திறமைகொண் டேனே ; ஆயினும், இக்கருவாதில் உபேகைசெய்வது தகுதியற்றது ; இவ்விஷயத்தில் பெருமாள மஹாராஜர் இருவரும் மிகவும் அன்புகூர்ந்து ஆவல்கொண்டு நமசி நமமைய உபயிமிருக்கின்றார்களல்லரோ ? ஆதலின், எனக்கிப்போதுள்ள திறமையை யறிக்கின்றேன் ; யானிப்போழுது தொண்ணூறு யோஜன காண்கிவேனென்பதில் சந்தேஹமில்லது ; என் றுநாசெய்து மீளவும் அவர்களை நோக்கி, விராகமோ ! தாண்டிவதில் எனது திறமை இவ்வளவேயென்றெண்ணுக ; மஹாபலிசக்கரவாதின் யாகத்தில் பரீமஹாவிஷ்ணு திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில், அவரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மகிழ்ந்தேன் ; இப்போழுது மூப்புடையேனாயின மையின், தாண்டுகிறமை குறுகினமையின், இப்போது எனது திறமை இவ்வளவேயென்று எண்ணுகின்றேன், யானிவ்வளவுதான் செல்வதி னாலும் நமது காரியம் முடிவுபெறுகின்றிலது. ஆதலின், யாது செயலே னென பொழிந்தனா. அப்போழுது மஹாநீராவ யுவராஜன் ஜாமபவானை நோக்கிக் கேளீர் ரிஷபதியே ! யான் இந்த தூறுயோஜனதூமுஞ்சென்று அக்கரை சேர்வெனப்பதிலையமில்லது ; ஆயினும், மீண்டுகொய்தலேனோ உய்தேனோவென்று ஐயமுறுகின்றேன் ; எய்தவேனென்று மனம் உறுதி கொள்ளுகின்றிலது ; என்ருநாத்நான் ஜாமபவானதுகேட்டு அவனை நோக்கி, இவ்வரசே ! நீ இக்காரியத்தை முடிக்குத் திறமையுடையிரோ பதிலையமில்லது, துறென்பதெனனகணக்கு ஆபிரம், லக்ஷம் யோஜனையி

ஹம் நீர் தாண்டுவதற்கு மீண்டெய்துவதற்குத் திறமையுடையீரோ? ஆயி
ஹம், யாவரையும் கட்டளைசெய்தனுப்பவல்ல யஜமானன் எனரும அஹப்
பத்தக்கவனாகான்; இவ்வானரர்களானவர்க்கும் யஜமானன் இவ்வொஸ்
லோரும் உமக்கு அடிமை பூண்டவர்கள்; அன்றியிலே, பிரபுவென்பவன்
படர்களுக்கு மனையாளை நிகர்த்தவன்; இவ்வண்ணம் முளனோர் மொழிக
திருக்கின்றனர். ஆதலின், பாரியையையப்போல நீர் எங்களால் பாது
காக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, இக்காரியமென்னும் கனிக்கு நீர் வேர்போன்
றவர்; ஆதலின், கனி பழுப்பதன்பொருட்டு வேரோ பாதுகாக்கத்தக்கது;
இதுதான் காரியவாதிகளின் நீதி; வேரோ அழியாதிருந்தாலன்றோ? தளிர்,
பூ, காய், கனிகள் உண்டாகும்; ஆதலின், இக்காரியத்திற்கு வேர்போலக்
காரணமாகிய நீர் பாதுகாக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, எங்களுக்குல்லாம்
நீர் இளவரசனும், இராஜபுத்திரனுமாகின்றீர், ஆதலின், உம்மைப்பற்றியே
யாங்கள் காரியங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டும், ஆதலின், நீர்
செல்வது தகுதியற்றது; என்று மொழிந்தனா. அங்கதகுமாரன் அது
கேட்டு மீளவும் அவரை நோக்கிக் கேளீர் ஜாம்பவானே! யான் இப்போழுது
உமது வாக்கியத்தின்படி செல்லேனாயின், வேறே செல்ல வல்லவன
யாவனுயிலனே? ஒருவரும் செல்லாமல் காரியம் செடுமாயின், மீளவும்
நாமெல்லோரும் முன்போலவே பராயோபவேசம் செய்திருக்கவேண்டு
மல்லது வேறு கதி யாதாது, மஹாராஜா கட்டளையைச் செய்து முடிக்
காமல் அங்கே செல்வோமாயின், உயர்வாழ்ந்தெவ்வண்ணமின்புறுவோம்;
மஹாராஜா அருளசெய்வதற்கும், வெகுண்டு தண்டனை செய்வதற்குந்
திறமை யுற்றவரல்லரோ? ஆதலின், அவர் கட்டளையைச் செய்யாமல் அங்
குச் செல்வோமாயின், உடனே யிறப்போமே! ஆதலின், நீர் யாவமுணர்
தவராதலின், இக்காரியத்திற்குத் தீமை யெவ்வண்ணம் நேராமல் நிறை
வேறுமோ? அவ்வண்ணம் நனராக ஆலோசனை செய்து மொழிக, என்று
மொழிந்தனா. ஜாம்பவானும் அதுகேட்டாராயினு மீளவும் அங்கதனை
நோக்கிக் கேளீர் யுவராஜனே! மேற்கொண்ட இக்காரியத்திற்கு
குறையும் நேர்வதில்லை; யாவன இக்காரியத்தைக் குறையின்றிச் செய்து
வருவானோ? அவனைக்கண்டறிந்து ஏவுகின்றேன் பாரீர், என்று மொழிந்
தின்பு, வானரர்களெல்லோர்க்கும் சிறந்தவரும், பல பராக்கிரமமுடைய
வரும், நற்புகழும், நன்மதியும், நட்புமுடையவருமாகிய அனுமான் ஓரிடத்
தில் தனியே வீற்றிருக்கக்கண்டு அவர் மகிழ்ந்தெழுந்த செல்லுமாறு
ஏவுதல் செய்ய முயன்றனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

அறுபத்தாறுவதுசுருத்தம்.

ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியின் மகிமையைப் புகழ்ந்து அவரைச் சென்று
காரியத்தை முடிக்குமாறு உடனபடுத்தியது

அநேக தூறுபிரம் வாராசேனேகள் அலைகடலைகண்டசைக்கொண்டு
வருந்துவதை ஜாம்பவான கண்டு சிறியதிருவடியைநோக்கி, வாரீர மாருதி !
நீர் மஹாவிரமுடையோரும், பறபல தாலகையுள் கறவரும், தீரமுடையோ
ருமாயிடிம ஏகாந்தமாக விறறிருப்பதென். யாங்களிவவண்ணையிலோ
சன்கொண்டிருக்கையிலும் ஏன மறமொழி மொழிகின்றனீர் ? நீர் பராக்
கிரமத்திலும், தேஜஸ்விலும், தீரத்திலும், மஹாராஜனாயும், பெருமானாயும்,
இனையபெருமானாயும் நிகர்த்திருக்கின்றீர் ; அரிஷ்டநேமியென்னும்
காசியபருக்கு விரகதையிடத்திலவதரித்த கருதமாசென்று புகழ்கொண்ட
பெரியதிருவடி மகாபலமுடையவா, பறவைகொல்லாவதறிதருயிறை ;
அவா அடிககடி பணைகாசனாக கொலைசெய்வதனபொருட்டிக் கருங்கட
லிடையில வேகமாகப் பறந்து வருவதை யான கண்ணுறற்றிருக்கின்றேன்.
அவருக்குச் சிறகிலுள்ள பலம் உமக்குப் புஜத்தில் இருக்கின்றது ; உமது
விகிர்மமும், வேகமும், பலமும், புத்தகமும், தேஜஸ்ஸும், வலனாயும்,
அவருக்குக் குறைந்தனவல்ல ; இவ்வண்ணம் எல்லாக்குணங்களும் சிறந்
திருக்கையில், ஏன மொருமுறையிருக்கின்றீர், உமது தன்மையை நீர் அறி
கின்றீரீரோ ? புஞ்சிகஸ்தலைமென்னும் தெய்வப்பொதுமகன் சாபத்தினால்
அஞ்சனையென்னும் வாராசபெண்ணைப் பிறந்த பெருமபுகழ்கொண்டு
கேஸரியென்னும் வானரங்காடணிக் குப் பத்தினியாக விருந்தனள், அவள்
மூவுலகிலும் மிக்க வுருடையவள், சாபவசத்தாலேயே யவ்வண்ணம்
வானரியாகிக் குஞ்சரன்னென்னும் வானரயூதபனுக்குப் புத்திரியாகிக்
கேஸரிக்கு மணமலை சூட்டினாள் அவள் ஒருநாள மானிடப்பெண்ணுரு
வகொருண்டு மிகவும் அழகுடையளாகி பறபல கலனையும்ணிந்து வெண்
பட்டிடுத்து மலைநிணுநிலுலாவுகையில், அவளை வாயுபகவான் கண்டு
மயல்கொண்டு வெணப்பட்டையசைத் தனிழந்துகூட்டு திரண்டிருண்ட
விரண்டி துடைகளையும், பருத்துயாந்த கொங்கைகளையும், மலர்ந்த
பூக்கத்தையும், பருத்தகன்ற நித்தப்பங்களையும், றண்ணிய படியுடங்
குத் துடிசிலையினையும், ஆழந்த நாபியையும், மறுமுள்ள குறமற்ற
அவயவங்கள் யாவற்றையும் கண்டு காமவேடகை மிகுந்து அவளை
இருகைகளாலுமெடுத்திணைத்துத் தழுவிக்கொண்டான். உடனே யந்த
அஞ்சனாதேவி கண்டு அசைக்கொண்டு யாரடா ! என்னுடைய கற்பனை
யுழிக்க விருமபுகின்றவா ; என்று சிவந்தோன்ற வினாவினா, வாயுபகவா
னதுகேட்டு அவ்வே நோக்கிக் கேளாய பெண்மணியே ! யான உனது
கற்பனை யுழிக்க வந்திலேன் ; மனநினைவழித்து மயல்கொண்டு மயல்

திருமாயை கைகளினால் தழுவிக்கொண்டேனல்லது, மத்து நமையும்தான் செய்யேன்; இதனாலானது கற்பு அழியாது; என்னருளினாலுண்டாகாது நற்புதலவன் பிறக்கப்போகின்றான். அவன் மிகவும் திறமையும், வலிமையும், மதியும், பலமும் பராக்கிரமமும், உடையனாகித்தான்மிகவும், மென்மேல செல்வதிலும் பாயவதிலும் எனக்கு நிகராருவான்; என்றுமொழிந்து மகிழ்வித்தனன், அஞ்சனையதுகேட்டுப்பெருமகிழ்வுகொண்டு உடனே, கருவுடையனாகக் குகையில் உமமைப்பெற்றானன்; உடனே நீ எழுந்து பாலஸ்திரியன்? அப்பொழுதே உதயமாகக்கண்டு செவ்வியதோர் பெருநகரின்மேல் நெண்ணி யதனைப்பறித்தப் புசிப்பதன்பொருட்டு வானமீது அநேகமாந்தரம் யோஜனாந்தரமசென்று! அநதக்கிரவனுடைய வெப்பத்தினால் லெளகிகப்படினும், சிறிதும் துன்புறாமல் மேனமேலும், செல்வதை நவகிரஹங்களாக கண்டசசங்கொண்டோடுமிகையில், தேவேந்திரனது கண்டோடிவந்து, சதகோடியினாலும்மையடித்தனன்; உடனே நீ அந்தமலையினுளியில் பககமாக விழநதமையின் உமது கபோலம் கல்லறைப்பட்டு முர்ந்தும், அழிபாமலிருந்ததனால், உமக்கு அனுமான்என்னும், திருநாமமுண்டாயிற்று. இவ்வண்ணம் நீர்தம்போளியினாலும், கலவினாலும், கபோலங்களில் அடிபட்டுவிழநதை வாயுபகவான்கண்டு சினங்கொண்டு, மூவுலகினிலெவரும் வீசாமல் நல்லோர்களுடைய வயிரகளையும் அடக்கி, யடங்கியிருந்தனன், அப்பொழுதெல்லோரும் மூச்சினறித்தவிக்கையில் இருந்தானமுதல்யதேவாகொல்லோரும் அச்சகொண்டோடிவந்து வாயுபகவானைக் கண்டு, நனமொழிமொழித்து சினத்தையாற்றி மகிழ்விக்கையில் அப்பொழுது நானமுதேவன் உமக்கு ஆயுதங்களொன்றினாலும் அழிவில்லையென்று வரமளித்தனன், தேவேந்திரனும் நீவச்சொயுத்ததாலடிபட்டும் அழிவற்றிருந்தது கண்டு மகிழ்ந்து, நீஎப்பொழுது மாணத்தைக் கோருகின்றீர்? அப்பொழுதுதான் இறக்கக்கூடவீடுஎன்று வரமளித்தனன். ஆதலின் நீ அவ்வண்ணம் கேசரிக்கு சேஷத்தினாலும், வாயுபகவானுக்கு, ஞானசனும் அஞ்சனானதனாலும் சேஷஸ்வலினாலும், தாண்டிவந்தினாலும், வாயுதேவனையே நிகாததவரும் ஆயுதங்களால்நிற்கும், இறப்பும், அறவரும் ஆகச்சிறப்புறறிநுக்கின்றீர்; யான்களிப்பொழுது திறமையற்றிருக்கின்றோம்; ஆதலால், நீஒருவரே யிப்பொழுதெங்களைப்பாதுகாத்தளிக்கக்கூடவீர் நீதிறமையும், கேளியும், வலிமையும்கொண்டு பெரிய திருவடிபோலவே விளங்குகின்றீரல்லீரோ; யானமுன்னே மூப்புறந்திருக்கையில் பெருமான த்ரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில் அவனா இருப்பத்தோருதரம் வலஞ்செய்துபணிந்தேன்; தேவர்கள் திருப்பாறகடலைக்கடைகளில் அப்பொழுது அமிழந்தோற்றுவதற்குவேண்டியமுலிகைகளைப்பறபலவிடங்களிலிருந்தும் விரைவாகக்கொண்டீர் தனித்தேன்; அத்தனமையனாகியும் நானிப்பொழுது மூப்புற்றுத்திறமைகுன்றி யொடுங்கி,

பிருக்கின்றேன் ; இப்போத்து நீ ஒருவனோ எம்மெல்லோரினும் சிறப்பு
டைநீர் ; ஆதலின் நீர் இப்போழுது பெருகிவளராதது, கடலைத்தாண்டமுய
றசிகொள்க ; உமதுதிறமையைக்கண்ணாரகண்ணிமகிழ இவ்வாநரசேனைக
ளெல்லாம் விரும்புகின்றன ; ஆதலின் பூதபாதலைவனோ எழுந்திருக்க, கடலை
த்தாண்டிக ; உமதுகதி, யெல்லாபயுதங்களையும் விடச்சிறந்ததன்றோ ;
இவ்வாநரர்களெல்லோரும் துன்புறறிருக்கின்றாராகளே ; இத்தருணத்திலும்
நீ உபேகையேனை செய்கின்றீர் பெருமான வளராதது முவுலகங்களையும்
முனறழகனாக அளந்ததுபோல நீருமவளராதது இக்கடலையோடியாகஅள
க்கக்கடவீர் என்றிவ்வகையாக ஜாமபவான்புழநதனாசெயதனா ; சிறிய
திருவடியதுகேட்டு மகிழவுகொண்டி அவவண்ணமேசெயவேனென்று உறு
திசூறி யவ்வாநரர்களோல்லோரும் மகிழமுமாறு பேருருவங்கொண்டெழுந
தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தாறாவது சருககம்.

முற்றிறறு

அறுபத்தேழாறு அசருககம்

சிறியதிருவடி யலைகடலைத்தாண்டிவதன் பொருட்டு மகேந்திர
மலைமேலேறினது வானரங்களை மகிழவிதது மகிழந்தது.

இவ்வண்ணம், சிறியதிருவடி துறையோஜநதாரை கடலைதால்ட மு
யறசி கொண்டதை வானரர்களெல்லோருங்கண்டு பெருமகிழவுகொண்டு
கிலு ! கிலு ! என்று கூவியும், சிறியதிருவடியையபுகழ்ந்தும வியப்புகொ
ண்டி பெருமான உலகமளகருகையில், ப்ரஹ்மகௌல்லோரும் கண்ணுறறு
ப்போலக் கண்ணுறறிருந்தனா. இவ்வண்ணம் புகழப்பட்ட சிறியதிருவடி
யும், மிகவளர்த்துலாங்குலத்தை யுதர்பயடித்துமகிழ்ந்து பல் மதிகமாகி
மிகவொளிகொண்டி பேருருவமபூண்டு மலைக்குகையிலேறியசிக்கம்
வதுபோல வளர்ந்து கிழந்தனா ; அப்போதவருடைய முகம்பழுக்கக்
காயசனிடமக்குபோலவும் ; புகையினறி பெழுந்தெறிவினது, அககிளி
போலவும், விளங்கிற்று அவா அப்பொழுது வானரர்களினிவினது,
எழுந்து பெரியோர்களைப்பணந்தவரை நோக்கிமொழியனுற்றனா. கேளீர் !
அன்புள்ளதோழர்களே || எந்தந்தையாகிய வாயுபகவான், வானிடைபி
லெழுந்து, விசுவாரசிகுல மலைச் சிகரங்களையும் வேகத்தினால் முறித்துத்
தன்னவலவலர் ; அவருடைய வேகம், வைநதேயாதிகளுக்குமில்லது. யான
அவருக்கும் ஐனாஸுதமாரதுகையால் வேகத்தில எனக்கு நிகராகியவன்
ஒருவனுமிலன். யானிக்கிருந்தே மிகவுயர்த்துள்ளமேருகிரியையும் இடை
பிசெவ்கு முட்காரதூல் சென்றடைவேன். இவ்வண்ணம் ஒருதரமேயன்று
பலமுறை செல்லினும் வருத்தமுமேன. அலைகடலையும், கைகளினால்

கலங்கி, யதின்வேகத்தினால் ஆறு, குளம், கடல், மலைகளுடன் கூடிய பா முழுமையும் மூழ்த்திடீடவும் வல்லேன். இக்கடலும்; என்னுடையதுடை யின வேகத்தால் மேலெழுந்து பெருமுதலைகளும்? புரண்டு கரைகடந்து, செல்லும் பெரியதிருவடி வானிடைபில், முன்னெழுந்துபறந்து, செல்லி னும்! யான்பின்சென்று பலமுறையிலும் அவரைப்பிடிக்கவல்லேன்? உதய கிரிபிளின்றும் கதிரவனுடன், புறப்பட்டு அவன் அத்தகிரியையடைவதன், முன்னமேயான அத்தகிரிசேர்ந்து பூமியைத்தொடாமலேமீளவும் உதயகிரி வந்துசோவேன் இவ்வண்ணம் வானிடைபில், செல்லுகின்ற உயிர்களெல் லாவற்றையும் யான்வேகத்தினால் மீறிச்செல்லேன்; கடலையும், சொஷிக ரும்படிசெய்யவேன பூமியையும் பிளப்பேன், மலைகளையும் பொடிசெய் வேன்? தாண்டுகையில் ஊருவின வேகத்தினால், கடலையும்மேலெழச்செய வேன், யானிப்போழது ஆகாயத்திலெழும்பிச் செல்லுகையில், பற்பல; மாஞ்செடிகொடிகளின் மலர்கள், பின்னொடாந்துவரும்; ஆதலின் எனது வழிவானிடைபில் சுவாதிக்ஷத்திரத்தின் வழிபோல விளங்கும், யான் ஆகாயதில்பாயந்து, பறந்தும் உயர்ந்துமிறங்கியுமசெல்லுகையில், எல் லாப்பூதர்களும்எனனைக்கண்டிமகிழ்வார்கள், என்னுடைய மிகப்பெரியவு ருவத்தையுங்கண்டு மா முகிலெனவும் எண்ணுவார்கள். அவ்வண்ணமயான செலவேனாகில் மேகங்களையுஞ்சிதறவடிப்பேன் மலைகளையும்அசைப்பேன் கடலையும் கலக்குமாசெய்வேன்; தாண்டும்விஷயத்திலெனக்குள்ளுதிருமை வாயுபகவான் வைந்தேயா இவ்விருவாக்குமோனயிமற்றெவருக்குமில்லை. ஆதலின் யான்செலவேனாகிலெனனைத்தொடர்ந்து வரத்தக்கவ னெரு வனுமிலன்; மேகத்தினின்றும் மின்னறகொடிதோன்றி மின்னுவதுபோல மின்னி ஒருநொடிக்குள்ளாகவே நெடுந்தூரஞ்சென்று அக்கரைசேர்வேன், எனது உருவமும், உலகமளந்த மகாவிஷ்ணுவின் உருவம்போல வளரும்; என்னுடையமனம் மிகவும் தெளிவுற்றிருக்கின்றமையினாலும், செயலும் தீவிரமின்றிவளர்கையாலும் பிராட்டியையான்கண்டு களித்தே மீண்டெய் துவேனென்று நிச்சயமுறுகினேன். ஆதலின் நீவிடொல்லீரும் மகிழ்க, தஞ்சறக, வேகத்தில் வாயுபகவானுக்கும், பலததில் பெரியதிருவடித் தும் நிகராகுவேன். பதினாயிரம்போஜனதாரம், தடையின்றிச் செல்வே னெனவுறுதி செயவேன். சதகோடியைக்கையிலேந்திய தேவேந்திரனாபி னும் நாலுமுகங்களையுடைய விதாதாவாயினும் அயிழத்ததைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பாதுகாக்கினும் அவர்களையும் வென்று, அவ்வயிழத் ததைப்பறித்துக் கொண்டெவருவேன்; அநேகமாயிரம், அரக்கர்களுடன் கூடிய இலங்காததிவையே! வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கொண்டெவரு வேன், என்றிவ்வகையாகச் சிறியதிருவடி வாரார்களை நோக்கியிருக்கின்ற

இவ்வண்ணங்கர்ஜனைசெய்து மொழிந்த சிறியதிருவடியின்மொழியை
யவவானரர்களெல்லோரும்கேடடி மிகவும் மகிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிரு
கண்களில், ஜாம்பவான மகிழ்வுகொண்டு சிறியதிருவடியை ரோக்கிக் கேளீ
அனுமானே ! நீ ஊர்க்கொண்டு இவ்வண்ணம் மொழிந்ததினால் இவ்வா
நரர்களெல்லோருடையவும் சோகக்கடல் வற்றி யாநந்தக்கடல் பொங்கு
கின்றது; இவ்வாநரர்கள் உமக்கு நலமவினாயுமாறுகூடி வாழத்துகின்றனா
கள். ஆதலின், நமதுகாரியம் தடையின் றிக்கைக்கூடும்; இவர்களின் ஆரோ
வாதத்தினாலும், முனிவர்களுடையவும் ஆசிரியர்களுடையவும் அருளினா
லும், காரியம் ஜயம் பெறுமாறு நீமேலெழுந்த தாண்டிக்; நீர் மீண்டு வரு
மளவும், யாங்களெல்லோரும் ஒரு காவில் நின்றென பாபாத்திருப்போம் ;
இனி எங்கெல்லோரகளினுடைய வுயிரகளும் உம்முடைய அநீனமாயின
வல்லீவா என்று வேண்டினா. சிறியதிருவடி யதுகேடடி மகிழ்ந்து அவர்
களை நோக்கி, யூதபதிகளே ! யானிங்கிருந்தே மேலெழுவேனாயின், என்னு
டையவேகத்தை இந்தப்பூமிபொருமலமுநதிவிடும்; இம்மகேந்திரமலையின்
சிகரங்கள் திடங்களாகவும், விஸ்தாரமாகவுயிருக்கின்றன; ஆதலின், அச்
சிகரங்களின்மேலேறித் தாண்மிமாறு வேகங்கொளளுகிறேன் , இச்சிகரங
்கள் பறபல மரங்காடாந்தும், பலவகைத் தாதுககள் நிறைந்தும் இருக
கின்றமையின், யான தூறுயோஜனதூரஞ்செல்லுமாறு வேகமுறுகையில்,
என்னுடைய பாதங்களின் வேகத்தைப் பொறுக்கும் என்று மொழிந்து
அவர்களை யுடன்படுத்தி யந்த மகேந்திரமலையின் சிகரத்தின்மேலேறினர் ;
அமமலை பலவகைப்பட்ட மரங்களாநதும், மரங்களாந்த புல்லுள்ள
பூமியுடையதாகியும், பறபல மலாகள் மலர்ந்த கொடிகள் நெருங்கியும்,
எல்லாமரங்களும் எப்பொழுதும் தளிர்ந்தும், பூததும், காயததும்,
கனிததும், தழைததும், சிங்கம் யானே புலி கரடிகளுலாவியும், பந்தி
பறவைகளொலித்தும், மலையருவிகள் பெருகியும், சிகரங்களினால் மிகவு
ழுயாந்தும் இருக்கினும் மகேந்திரனுக்குநிகரான பராக்ஷிரமுள்ள இநத
சிறியதிருவடியின் திருவடிகளினால் பிடிக்கப்பட்டதாகி யழுந்தினபையின்,
சிங்கத்தினுடிக்கப்பட்ட மதயானேபோல வெலிசெய்தது ; மலையருவி
க்களை மிகவும் பெருக்கிற்று; சிகரங்கள் முறிந்த விற்பதன; மரங்காய்
தன; மரங்களும், யானைகளும், அச்சங்கொண்டகூடன; அபிரியாமல்
மதுபாருசெய்தின்புறுகின்ற கந்தர்வர்களும், வித்தியாத நம, மற்ற
முள்ள தேவகணங்களும், பறவைகளும், அச்சமுற்ற தேவர்களும்,
மலைநாகங்களும் அச்சமுற்றடங்கின; சிகரங்களனைப் போழுது

புற்றினின்றும் பாதி வெளியில்வந்த பாம்புகள் அப்படியே யழுத்தியிட்டமையின், அவைகளினால் அம்மலை பதாகைகளையுடையதுபோலவும், முனிவர்களும் அச்சங்கொண்டு தனைவிட்டோடினமையின் பெருங்காட்டில் துணைவிட்டுப்பிரிந்த வழிநடப்பவன் போலவும் விளங்கிற்று ; அந்தச் சிறியதிருவடியும் இவ்வகையாக அமமகேதரமலையினமேலேறி இயல்பாகவே வேகமுடையராதலின், வேகஞ்செய்வதிலுக்கமுற்றும் ; வாகரர்களுள் மிகவீரமுடையராதலின், பகைவர்களைக்கொலைசெய்ய வல்லவரும், சிறந்த மகிமையுடையராதலின், நன்மனமுடையவருமாகியும், மனத்தைத் தன்வசமாகி யசசமென்பதை யகற்றி யிலங்கையை மனதினால் நினைந்து அங்குசென்று செயற்குரியகாரியங்களையெல்லாமசெய்துமுடித்தவருவே னென்று உறுதிக்கொண்டு தாமும் மகிழ்ந்து தமமுடன வந்த வாகரர்களை லலோரையும் மகிழ்வித்தனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அறுபத்தேழாவது சருககம்
முற்றிற்று.

கி ஷ் கி ந் த ர க ண் ட மு ம்

முற்றுப்பெற்றது.

பீ. டி. கை.

ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம் ஏழுகாண்டங்களுள் ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டம் மிகச் சிறந்ததும், நாடோறும் யாவராலும் பாராயணஞ்செய்யப் பட்டதும், அவரவர்கள் கோரிகளையின்படி அறம்பொருளினபம் வீடுகளைத் தடைசினறித் தருவதும் ஆகின்றதென்பது பிரபஞ்சஸாரம், உமா ஸம்வரத்தை முதலிய முசுனூல்களில் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பதப்பொருளை யுணராமல் பாராயணஞ்செய்வது அவ்வளவு சிறந்ததன்று, என்றும் முனிவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டிளது. ஆதலால், இந்நதக் காண்டத்தைமாத்நிரம் தெலுங்கு லீபியில சலோகமும், தமிழெழுத்தில் அநவயவரிசையாகப் பதங்களும, பொழிப்புறாபோல் கதையுமாகச் செய்வது யாவாக்கும் இனியதாகுமென்று எண்ணி இவ்வண்ணமே செய்யத் தொடங்கலாயிற்று.

இதையறிந்து பல கையொப்பக்காரர்களும் இவ்வாறே செய்கவென்று கேட்டுக்கொண்டி மிருக்கின்றனாகவும்; ஆதலின், இது லோகோபகாரமென்று எண்ணி கையொப்பக்காரர்களெல்லோரும் மகிழவுறுவார்களென்று நம்புகின்றனான்.

இதிலு கதை யிசைத்து தொடர்ச்சியாய் வருவதற்குப் பலவிடங்களில் விசேஷணங்களைப் பெயரெச்சமாகவும், வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்றுக்களை வினையெச்சமாகவும், சிலவிடங்களில் காமணி பரயோகத்தைக் காதிரிபரயோகமாகவும் மாற்றியெழுதப்படும். பதங்களிலும், கதைகளிலும், ஒவ்வொருபதங்களுக்கும், அவ்வவற்றின் பொருள்களுக்கும், கடைசிலே ஒவ்வொரு ஷ்டடார (* என்றுவகுந்) போடப்படும்.

ஒவ்வொரு சலோகங்களின் கடைசிலும், அவற்றின் பொருள்களைக் கடைசிலும் முறையே கணக்குபோடப்படும். ஆதலின், இப்பதத்திற்குத் து பொருளென்று எளிதாக அறிந்துகொள்ளத் தடையில்லை, சிலவிடத்தில் கருத்துப்பொருளையும், பதப்பொருளாகவே சேர்த்தெழுதப்படும். நூலித அத்தங்களுக்கு இருபுறமும் () இவகுநி போடப்படும். தலின், இப்பிழைகளிலெழுதப்பட்ட சங்கதிகளை யாவரும் ஜனாபகத்தின் வந்துப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீமதோருநந்தந பரப்ராஹ்மணேநம:

சுந்தரகாண்டம்.

நீமத்ராமாயணம் பாராயணஞ்செய்யுங்காலையில், முதலில் தம் தம்
ஆசார்யர் முதல் பரமாச்சாரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வரையில்
உள்ள தனியன்களை முறையே அநுசந்தித்துப் பின்பு, இத்
நாடியில்வரும் தனியனகளையும் அநுஸந்தித்துப்
பின்பு, பாராயணஞ் செயல் வேண்டும்.

ஸ்ரீவாஸ்மீகபகவான் தனியன்.

కూజన్సారామరామేతి మధురమృధురాత్మరమ్

ఆరుహ్యకవి తాకాఖాం వస్తేవాల్ కిలాకిరియ్

கூஜநத்மராமராமேதி மதுரமமதுராக்ஷரம

ஆருஹ்யகவிதாசாகாம வந்தேவாஸமீகிகோகிலம்.

சிறியதிருவடி தனியன்.

గోష్పదీకృతవారాశిః శరీకృతరాత్నః

రామాయణమహానాటక రత్నం వస్త్రేనిలాశ్రయమ్

கோஷ்பதிகருதவாராசிம மசகிகருதராசுஸம

ராமாயணமஹாமாலா ரதகமவந்தேநிலாதமஜம.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத் தலியன்

హార్తి కిరిసమ్మ తా రామసాగర గామిని

పునాకుభవనంపుర్యా రామాయణమహానదీ

வாஸுதேவரிஸம்பூதா ராமஸாகரகாமிநீ

புனாதுபுவநம்புனயா நாமாயனமஹாதே.

சூடாத்கமுரோநிவேச்ய விவசம்சோகரஸோகைசசதம்.

வால்மீகிராமாயணம்

சிவசுந்தரிபு. பஞ்சரீதியுச்சு
 நவாபிபு. பஞ்சரீதியுச்சு.

(பதம்) நீலகலோத்திதமாஞ்சிஷ்டபதரவாணிக்விதாவிதை... ■
 ஸவபாவவிவிதை... இதனாக்விதாபி...ஸமலகருதம... (௫)

சாகுபிபிபு. கந்தி...
 யக்...பு...

காமருபிபிபு...
 தேவகலப...பு... (சு)

சு...
 ச...

த...
 ஸ... (௭)

சு...
 ச...

ஸ...
 பூ... (அ)

நீலவண்ணமுற்றும்,* செவந்தும்,* தத்தவண்ணமுற்றும்,* பசுசையிலே
 போலகருத்தும்,* வெருத்தும் கருத்தும்,* இயலபாகவே தோன்றியும்,*
 பலவண்ணமுற்றியிருக்கின்ற* அகரிகாதி தாதுகளினாலே* அலங்கரிக்கப்
 பட்டிம, (௫) நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்கவல்ல ■ இனபுற்று வாழ்வதற்குரிய
 பரிசு பரிவாசனையுமுடைய ■ யக்வினனர கந்தாவர்களாலும், * தேவர்
 களுக்கு நிகரான*பனனாகர்களாலும்*இடைவிடாதெப்பொழுதும் எங்கும்*
 அடையப்பட்டதுமாகி (சு) (விளங்கியது எந்த இடமோ) அந்த*வகை
 யபாயனான மஹேந்திரமலையினுடைய ■ சிறந்த மால் யானைகள் நிறைந்த*
 அந்த* இடத்திலே*நின்ற*அந்த*வாநரர் கோமான * (விபனறகள்) மடு
 வினில* (நிறகின்ற) மதவேழம்*போல*மிகத் திகழ்ந்தனா. (௭) (பின்பு)
 அந்தச் சிறியநிருவடி*தமக்கு ஆசார்யனான ஸூர்யனுக்கும், * ஐதர்யியா,
 கரணத்தை இயற்றிய தேவேந்திரனுக்கும்,*தமக்குப் பிதாவாகிய வர்புபக
 வானுக்கும், ■ தமக்கு வேண்டும் வரங்களை யளித்த நான்முதலுக்கும்,*
 மற்றுமுள்ள பூதங்களுக்கும் * கைகூப்பித்ததொழுது * வான்மிசை செவ்
 வதில்*மனங்*கொண்டு, (அ)

జేసపాదపముక్తేశ భుక్త్యా ఘోరాశుగన్ధినా

సర్వకస్యచ్యుతశ్చైవా బభౌపుష్పకుయోయథా

(பதம்) பாதபமுத்தோஷுகநதிராத்தோஷபுஷ்பெனகேனசுலாஸி... ■

ஸம்வருத ிபுபமட ிசை ியதாபபெள (தந)

తేనహోత్ర మవీర్యేణ పీడ్యమానస్పృహర్వతః

శేలిలం సంప్రశ్నునా వజ్రదంతుశ్చ ధవద్విసః

உததமவீரேணை?தநசஸீயமானஐஐஐஐஐபாவதஐஐ ..

மததஃ*விடஃ*மதம*இவ*ஸலிலட*ஸமபரஸ*ஸராக*.. (கசு)

పీడ్యమానస్తుబలినా మహేంద్రప్రసాదః

నీతిని ర్వర్తయామాస కాఞ్చనాఞ్చనరాజతీః.

பலிநாசுதோசுபீடயமானஸதசுமஹந்தரஃபாயதஃ . . .

காஞ்சநாகஞ்சனாஜதிஃநீதிஃநிரவாதயாமாஸஃ .. (குரு)

ము మోచచిల్లా శ్లో లో వికలాస్పదనశ్చిలాః

మధ్యమేనాచిహజ్జులో రూపరాజీరివాబధ్.

சைலாண்டிஸ்தான் மதச்சபையின் தலைவர் ஸர் சாகீர் ஹுசைன் அவர்கள் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். ...

அரசிஷாஃஜ-ஷடஃஅநஸஃதாமராஜஃஇஃமூமோசஃ... (கசு)

அம்மரங்கனிவினறுமுதிர்ந்ததும்மணமவிசுகிணற்*அந்த*மலர்களின
குவைவினாலுள்ளதும்*மறைக்கப்பட்டதாகி*மலாமயமான*மாமலை*போல
வே*விளங்கிற்று*(கட) நிகரற்றதேஹபலமுடைய*அந்த மாருதியினாலே*
பிடிக்கப்பட்ட*அந்த*மகேந்திரமலை*மதமேறிட*மால்பாளை*மதஜலத்தை*
(பபெருக்குவது) போல*அருவிநீரை*ப்பெருகச்செய்தது, (கச) மஹாபல
முள்ள*மஹாபலகுமாரரான அந்த அனுமானாலே * பிடிக்கப்பட்ட*அந்த*
மஹேந்திரமலை * (அழுந்தப் பிளவுற்று) பபொன் அஞ்சனம் வெள்ளி
களின் நிறமுற்ற*கோகைகளை*புண்டரகச்செய்தது, (கரு) அமமலை * மரசு
சிலையென்னும் கற்களுடன் கூடிய ■ விசாலமான ■ சிலைகளையும் * (100)
லெழுந்தெரிகின்ற ■ ஜுவாலையுடன்*கூடிய *அக்கினி*புகை வரிசைகளை*
(மேலெழச் செய்வது) போல*மேலெழச்செய்தது, ... (கச)

சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்

சமாதாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாபுந்நுபந்நம்.

(பதம்.) விதயாதரமஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம் ...

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (உ௭)

சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்

சமாதாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாபுந்நுபந்நம்.

விதயாதரமஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம் ...

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (உ௮)

சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்

சமாதாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாபுந்நுபந்நம்.

விதயாதரமஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம் ...

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (உ௯)

சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்

சமாதாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாபுந்நுபந்நம்.

விதயாதரமஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம் ...

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (௩௦)

சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்

சமாதாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாபுந்நுபந்நம்.

விதயாதரமஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம் ...

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (௩௧)

மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ...
 அன்னிமை முதலிய எட்டு நிகழ்ச்சியும் முடிந்தது. இதைக் கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான
 வேரான சோத்து வாய்மையைச் செயற்கையாக அமைத்தே நூற்றுக்கணக்கான
 வேராக (உ௭) அப்பொழுது நல்லமலமான கண்ணிடைக்கொண்டு நின்றது
 யோகத்தால் நல்லமலமான கண்ணிடைக்கொண்டு நின்றது. மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்
 சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ...
 செவ்வியற்றனாக (உ௮) இந்நகரம் குமாரனாகிய நிருபாகம்மலை
 போலப் பருந்தியது. மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்
 சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ...
 மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (௩௦)
 சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ...
 மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (௩௧)
 சகோதரீகமாயிவ்யம் விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ...
 மஹாநிஸ்தாநாநீ விவ்யாதவாமகாயம்சகோதரீகமாயம்சகோதரீகமாயம் ... (௩௨)

దధిపద్యరోమాన్తి చకంవేదాంతలోపమ

ననాదశుమహానాదం శ్రు మహనివతోఽయదః

(பதம்.) ஸஃ*ரோமாணிச*ததுவே*அசஸோபயஃ*சகமபேச*

ஸுமத்ரா ஸந்தியதஃ இவஸுமத்ரா நமஸ்கரதஃ ... (௩௨)

అనువూర్వేణవృత్తం లాంఛనం రోమభిక్షితం

ఉత్పత్తివ్యవస్థపై పరిశోధనావర్గం.

ஆறுபூர்வயேணவருததமராமபிஃசிதபகராகுலம...

புதிதான ஓட்டம் இவ்வுத்தரத்தின் மூலம் விதிக்கப்பட்டது ... (க.உ.)

కస్సలాంశూ. చాల్కిన మాత వేగశ్శబ్దతః

జడ్య శేగలుడే నవప్రియ మానోమహారగః.

ஆததலேகஸய*தஸய*பருஷ்டதஃ*ஜ்ஜிததம்*ஸாஸகஸம*

கருடேகம்ஹரியமாணம்மஹாரதம்இம்மததருசேம். ... (௩௪)

కావూసంస్కృతమునాన మహావర్ణమునన్ని భా

సనాదబకపింకట్టుం చరణౌసంచుకోచు.

தமிழ் மொழிப் பரிசுதிருநெடுவரைப் பதிப்பு: 1988

கடையாம்பலஸா தசசரணௌ ஸஞ்சகோசசச (௩௩)

సంస్కృత్యబలుజోషియా తదైవచశిరోధరాం

తేజస్వశ్చంతథావీర్య మావివేకశచీర్యవాన్.

வீரபுரானசுரீமான்சுரீமுகுண்டலென்தலைவசுகிரேரதராமசு ...

ஸமஹ நதயஃதேஃஸஃவமஃததாஃகீரயமஃதூவிவேசஃ ... (௩௬)

அம்மாருதியா*சோமல்களைச்சிலிசுதய*பெருமலைபோ*லவைசுந்தம்*
 நீருண்டயாந்தபுழுவருஞ்நீரோகம*போல*பேரோல்யெழுமாறு*முழங்
 கயும* (௩௨) அடி முதலறுனிவனாயில் முறையே * நீண்டமுணுகம*
 மயிரக* அடர்ந்து முள்ளுலாங்குததைப * பெரிய திருவடி*பெருகக
 தை* (சுழறயவது) போல* வானமிசையெஹ விருப்பங்கொண்ட*
 சுழற்றி யுதினா* (௩௩) வேகமுற்ற*அந்த மாருதயினுடைய* பின்புறத்
 துல்குழறி யுத்தபட்ட * அந்த லாகுலம * பெரிய திருவடிவினாலே*
 பறந் தீழுதபபட்ட * கொடிய * போல * க்காணப்பட்டது. (௩௪)
 அம்மாருதி*புந்ந்து நீண்ட கோட்டைவாயில் குறுகுத்துகளபோவது*
 கைகளை*மலையையபறந் தயசயாமலூர்நியு*இடுப்பைபசு*கருகியு*
 கால்களை*மடக்கியும் (௩௫) (இயல்பாகவே) விரியமுடையவரும்காந்தி
 யுடையவரும்*புகழுடையவரும் * (ஆகியும்) புஜங்கையும்* அவ்வண்ண
 மே*கழுததையும்*கருகியும் * தேஜஸையும்* பலத்தையும் * அப்சர
 போ*விரியத்தையும் * அதிகமாக மேதொண்டியும்.

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

(பதம்) மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ... (கூ)

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா மாரபுயமாயுதா ...

மேற்புரத்திலு * நோக்குறறு கண்களையுடையராகி * நெடுநூலும் *
தான் சொல்லும் வழியைப்பார்த்து * (நியாகது) ஆகாததை *
நோக்கிக்கொண்டு * இதயத்திலே * மூசை * யடக்கியும் * (கூ) வாரார்
களுள் சிறந்தவரும் * மஹாபல முறவவரும் * புகழுடையோரும் *
மாபென்றுகாரனை விடுகுறிப பெயருடையோரும் * (ஆதலின்) வான்மி
சை யெழுந்தெகிரகருதி * கால்களினாலே * திடமாக * ஊன்றியிருக்கு
நிலையை * மேற்கொண்டுக்காதுகொளியுமடக்கிக்கொண்டும் * (கூ) வ
ரர்களுள் சிறந்தவராதலின், * தம்முடன்வந்த அவதனமுதலான வாரார்
களைநோக்கி * இவ்வண்ணம் * மொழியியுறறனர். (கேள் அன்பர்களே)
பெருமாளையத * வாயுவேகமுள்ள * பாணம் * எவ்வண்ணம் * (கூ)
(தடையின் நிர்) சொல்லுமோ * அவ்வண்ணமே * (யான்) ராவனனால் ய
னாகக்கப்பட்ட * இவ்வண்ணை நோக்கி * ச்செலவேன * அந்த லங்காபு
நிலையிலே * அந்தகஜகோஜன் திருமகனைக்கண்டு மகிழ்வுறேனெனில் (கூ)

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ.

(பதம்) ஊருமதசகோபயதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ...
ஊருமேகோபசுபயதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ... (சக)

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ.

ஊருமேகோபசுபயதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ...
ஸப்யதாமபாஸதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ... (சக)

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ.

ஊருமேகோபசுபயதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ...
தமசுபயதாமபாஸதாம மதானகபுஷ்பபிதாஸீகோபபாஸக ... (சக)

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ.

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ ... (சக)

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ.

சுகுத்தரீயஸ்திசுதா சாபசாபுமுகிநீ:
சுப்யசாபுருசீந சாபுமுகிசம்பரீ ... (சக)

அந்தச்சிறியதிருவாய்முகிபதங்கொண்ட நாராயணபுருஷதைய மலர்
ந்தமலர்களினால் விடாதுகொண்டிருக்கின்ற அந்தாடையின் வேகதர அல்லது
இழுந்ததொன்றின்மீதுநின்றமலர்மனையவாநின்றதொன்றின்மீதுநின்றதொன்றின்மீது
நின்ற ஊருமேகத்தாலே மேலெழுந்த அம்மலர்களைநெருங்குதொன்றின்மீது
நின்ற புறப்பட்டதுவிஷ்டபந்துவைந் பந்துகளை (நெருங்குத செல
வது) போலக் முகூர்த்தகாலம் அந்தச்சிறியதிருவாய்முகிபதங்கொண்ட
ந்து சென்றன (சக) தொடையின் காற்றுவேகத்தாலே முறிக்கப்ப
ட்டது ஆச்சாரங்களுக்கும் மறுமுள்ளு வசியமரங்களுக்கும் அந்தமாரா
தியைச் சேனைகள் பதித்தவை (நெருங்குத செலவது) போல
நெருங்குத சென்றன (சக) மலர்ந்த முனையன் பதமலர்மரங்க
ளுடன் கூடிய வாகனாசாதியாகயும் உச்சிராயுத்திறமும் அசையாத
கதிபரீலங்களுடைய மாருதி மரமலைக்கு நிகரணவராகி விடப்பறுத்த
க்கதர்சனமுடையது ஆயினர் (சக) பின்பு எந்த மரங்களை வந்தமு
டையவன் வாயினவோ (அவை) மகேந்திரனிடத்து நின்றது அச்சந்தி
னாலே (கடல்ஸ் மூழ்குகின்ற) மாயைகள் போல உப்புநீருள்ள
ஆழ்கடலில் மூழ்கின (இ)

సనానామమైశీర్త్యః కపిస్సంకురళితైః

శుభధా మేఘనంతాః ఇదోః సైరివచర్యతః.

(பதம்.) மெகஸங்கரஃசுபுஃசுநாந்ஞரகேரஸஃசு
காநாஞஸுபுஃசுநேஸுஃசுநேரஸஃசுபாவதிஃசுசுசுபே... (இஃ)

వియత్నానందస్వరూపేన గా కృతిపూజితమునా

అవశిష్ట నలితని వృత్తానుబంధం

சேந்தருமாடிக் கட்டை கிவகேசுவிருத்தாடிக் கப்பாணிக்குத் தவா...
நிவருத்தாடிக் கஹ் நடுகை பதாஸலிஸை அயசோயந்த... (நு2)

అభ్యుదయోద్యమం ద్వితీయసంస్థాగతవేగం

ప్రమాణాంవివిధంశ్చ కపివాయుశమీరితం

விவரித்ததை நான் அறியவில்லை. அதைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? ... (பெருமையார்)

తారాశరమికాకాశం ప్రబంధసమూహము

పుష్ప ఘనానుబంధేన నానావర్ణైనవాసరః.

ஸ்திரீமஹாரணம் ஸ்திரீகாராதமஃஸ்திரீகாமஃஸ்திரீகரபபௌ ...

புதுச்சேரி, 19.12.2019

అనుబంధములు : (మ.క.క)

விதயுகாணபிபூஷிசஃஉதயனஃமேஃநிமஸைஃபபௌஃ ...

(அப்போது) மேகம்போன்ற * அந்த * மாருதி*குருத்து மொட்டுக
ளுடன்கூடின * பலவாகைப்பட்ட நறுமலர்களினுலே*சூழப்பட்டவராகி *
மீன்மின பூசர்களினால் * (சூழப்பட்ட) பருபபதம் போல * விளங்கி
னார் * (இக) அந்நகரங்களுட*அந்த அறு மானுடைய * வேகத்தால*விதி
படம்*மலர்*னைப்பு*பாத்து* (தூரதேசம் செல்லோனுக்கு வழிவிட்டு)
ததிரும்ப * (கண்ணீர்*விழ்கின்ற) நடபினா*போலவே*நீரில்*பரவிநீழ்
தன * (இஉ) எளிமையுடன் * கூடின * நானாவண்ணமுற்ற * மாருதியின்
வேகத்தினாலுண்டாயி யபிபினால் தூறப்பட்ட * பலவகையான*அம்
மரங்களினுடைய * அந்த * மலர்கள் * கடலினையில*ஓழ்ந்தன * (இஉ)
(அம்மலர்களினால்) அந்நகரபெருங்கடலும*அநேகம் வின்மீன்கள் நிறை
ந்துள்ள * ஆகாசம் * போல*கதிழ்ந்தது * பின்னொடர்ந்து மேமேபடி
த்த * பற்பல விறம்பொ * கடிய*அம்மலர்களின் குவையினால் * அந்தச்சிறி
யகிருவடிம* (இச) மினனறகொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட*மேலெ
ழுந்த * மேகம்*போலவே * விளங்கினார் * அஞ்சனாகந்தனருடைய*வேக
த்தினால் தூறப்பட்ட*அம்மலர்களினுலே*அந்தக்கடலின் ஓலம்* (இஇ)

■ (அத்யக்ஷ) இதன் பொருள் உலகமெங்கிலே காண்க. ■

ముఖంసానికయారన్య తామ్రయతామ్రమాబభౌ

సేంద్యయాసమభిస్సృష్టం యథాకర్తృమండలం.

தாம்ரம்சுதஸயசுமுகமசுதாம்ரயாசுநாஸிகயாசுஸுநதயயாசு ... ■

ஸம்பிஸபருஷ்ட-மஃததஃஸநுயமணடலமஃயதாஃஜபபெஸ்ஃ... (௬௦௭)

లాంఘానం చ సమాప్తం వైవమానస్య శోభతే . పో

అంబరికాయపుత్రస్య శత్రువ్యజిగ్గర్హ్యైశః.

பலவமானஸஃ சுவாயுபுதரஸ்யசுஸமாவிததமசுலாஙகூலம் ஃ ... ஃ

உச்சநீதிமன்றத்திலிருந்து இவ்வடிவத்திலேயே சாப்பிடுதல் .. (கூகு)

లాంగూలచ్చ కేణమహాః శ్చదంష్ట్రానిలాత్తః

ప్యారోచలమహాప్రజ్ఞః పరివేషివభాస్కరః.

மஹானகலதமபுடரஃமஹாபராதஃஅநிலாதமதஃ ... *

லாகுலசகரேணபிபிவேஷீபாஸகரஜபாயரோதய .. (கூஉ)

స్మిత్తశాఖితామ్రేణ రరాజసమహాకపిః

మహాత్మాదారిణి నేవ సిరిశైలికధాతునా.

ஸ்ரீமஹாகபி: அபிதாமரேண ஸ்பிகதேசு மஹதா ...

தாரிதேவநகரிகதாநாஸகிரிவிவரராஜம்... .. (கூடல்)

తస్య హనరసిహ్వాన్యో జ్ఞపమానన్యోనాగరం

కష్ట సరగతో వాయు జీమాతల్లివగజాతి.

ஸாகரம் பிலிவமானஸம் வாரவிபு மயபக்தஸபக

கனகாபுரநாதர் திருவாய்மொழிமுதலாக எழுதினார்... (சுருதி)

இயல்பாகவே செம்மைநிறமுற்ற*அம்மாநதருமாருடைய*முகம்*
செவ்வநத*நாசியினுலே*சந்தியின் செம்மையினுலே* வியாபக்கப்பட்ட*அந்
தச*சூரியமண்டலம்*போலவே* விளங்கிற்று* (கூஉ) கடலைததாண்
டுகின்ற*அந்த வாயுருமாருடைய*மேலுயரத்தி லீனாகப்பட்ட*லாங்
கூலமானது*உயரத்தி றட்டப்பட்ட*இந்திரன் துவஜம்*போல*ஆகா
யத்திலே*நிகழ்ந்தது*(கூஉ) மகிமைபுறறவரும்*வெண்மைபொருந்
திய பறகையுடையவரும்*மிகச்சிறந்த புண்யுடையவரும் ஆகிய*அரி
லகந்தனை*சக்கரம்போல வேதமமைச்சுறறி வளைத்த லாங்குலத்தினுலே*
பரிவேஷமுடைய*பாஸகரன்போல*விளங்கினர்*(கூஉ) அந்த*மாரு
தியே*மிகச் சிவந்த*வாழின அடிப்புறத்தினுலே*பெரிய*பிளக்கப்
பட்ட*கைரிகமென்றுங் காவிகலலினுல*மாமலைபோல வொளித்த
னா*(கூஉ) ஸாகரத்தைத்*தாண்டுகின்ற*வாநார்தலைவரான*அந்த அனு
மாணுடைய*கஷ்டங்களி னிடையினின்றும் தோன்றின*காற்று*கரு
முகிப்போல*முழங்கிற்று* (கூஉ)

ఆపాదెసక్రిసంఘానాం పక్తిరాజభివృద్ధి

హనూమాన్ మేఘజాలాని ప్రకమస్తానగోయథా

பதவிசம்மதாரம் உபா தேச பதவி ராஜ்ஜிவரஜன உமா குமா ரன் ..
மேகஜாலாநிசமாருதேச பதாபரகாஷ்ச (அ.0.0)

పాణ్డరారాక్షసరూపి నీలమాంబీష్ఠానిచ

కపిసాక్ష్యమృతానాని మహాభాటికాశాసిత

கபிரகங்கருவியமாணிக்மஹாபரணிக்பாண்டரானு
வாணநிக்நீலமாஞ்சிவகாணிக்ச்சகாசிரே (அகல)

ప్రవిశన్య భజానాని నిష్పతంశ్చ పునఃపునః

ప్రశ్నన్నశ్చప్రకాశశ్చ చిత్తానామైవలక్ష్యమ్.

உபரஜாஸாநிகபரவிசனபுரீ புனூமிநிஷபநனச * *

ప్రమానంకుశంధ్యస్త్వై వైవంగంత్యరితంతదా

వచనముఃపుష్పనమోః ణిదేవగన్ధర్వదానతాః.

ததாநீதேவநதாவதானவாஃதவநீதமபலவமாநம ■
தமபலவவதமபதருஷ்டவாதபுஷ்டபவாஷாணீசவவாஷாஃ(மாந.௨)

తతాపసహితంసూర్యః ప్రకస్తంవానరోత్తమం

సిపిఎస్ఎంఐదాఖాయా రామకృష్ణార్థసిద్ధయే

பலவீனமகந்தமகவாநரேர்ததமமகநுடூஃ ஹிதைதாபச
ததநவாயுஃ ராமராயாராதவ்விதயேஷ்வரிஷ்வேசச ... (முடி)

பறவைகளின் கூட்டங்கள் * பறக்கும் ஆகாசமாகக்கத்திலே ■ புள்ளி
றைபான பெரியதிருவடிபோல * சசேனறு * மாருதி ■ மேகஜாலகாளை
மாருதன் ■ போலவே * பற்றியிருத்தனா * (அ0௨) ஆஞ்சனேயரா
லே * இழுக்கப்பட்ட ■ பெரிய நேகன்களும் * வெணமை நிரமுறந
வும் செமமை பொருந்தினவும் * நீலவண்ணமுடையனவும் மஞ்செ
ட்டி நிரமுற்றனவுமாகித் ■ திகழ்ந்தன ■ (அக௨) மேகங்களினுடைய திச
ளிடையிலே * புருத்தும் * அடிக்கடி * புறப்பட்டும் * மறைத்தும் ■ கட்
புலனாகியும் * சந்திரனபோல ■ விளங்கினா ■ (அ௨௨) அப்பொழுது *
தேவ கந்தர்வதானவர்கள் ■ விரைவாக ■ தாண்டுகின்ற * அந்த *
மாருதியை ■ க்கண்டு * நறுமலர்களை ■ ப்பொழிந்தனர்கள் * (அ௨௨)
தாவுகின்ற * அந்த ■ வானார் படைத்தலைவரை ■ க்கதிரவனும் * கொளு
த்தியிலன் ■ அப்பொழுது * வாயும் ■ சூரியசந்திரனுடைய காரியம்
கைக்கூடுவதன்பொருட்டி ■ க்குளிர்ந்து வீசிறறு*.....(அ௨௨)

சகாயுவிதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

சுப்யுபயவிதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

யதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் *

விசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் (கூடு)

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

இதிகாரதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் *

விசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் (கூடு)

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

இதிகாரதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் *

விசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் (கூடு)

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

இதிகாரதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் *

விசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் (கூடு)

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம்

இதிகாரதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் *

விசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் சிவசுதயதாசுப்யம் (கூடு)

(ஆதலின்) எவ்வண்ணம் ■ இந்தச்சிறிய திருவடி * இனோபபாறி யரு
 னாவரோ ■ அவ்வண்ணம் ■ யான * செயலிலேவொழிம * என்னிடத்தில *
 இனோபபாறி * (பபினபு) மிகுந்த வழியை * ஸுக்மாசுதாணடிசு செல்லக்
 கடவா (கூடு) என்றிவ்வகையாகநல்லமான * கருத்து * கொண்டு * சமுதரராஜ
 னை * நீரிடையிலுமுதுகி மறைந்திருக்கின்ற * பொன்மயமான * மைநாகுமென்
 றும் * வரையரையனோரகி * மொழியலுறறன்ன * (கூடு) கேளாய
 தராதரததார வேந்தே * நீ * இவகைபாதாள கலவாளில் வாழுகின்ற *
 தானவகணகருக்கு ■ விண்ணவாகோனான சசிமண்ணானேலகோடடை
 வாயிலே மூடவல்ல உழலமரம்போல * தந்தையாக வாவகப்படருகுகிள்
 றனே * (கூடு) நீவாராத தோளவலியுறறு * மீயவம் * மேலெழுவிரும்புகின்
 ற * இவ்வவஸாரகருக்கு * அன்னிடறகரிய * கடலினுடைய * துறைமுகத்தை *
 மறைத்துக்கொண்டு * நிறகின்றனே (கூடு) கேளாய மைநாக * குறுகாகவும் *
 மேலாகவும் ■ கீழாகவும் * வளரவதற்கு ■ உனக்கே * மிகத்திறமை * (புனது)
 ஆதலால் * உன்னையே * யேவுகின்றேன * மலைகளுள் சிறந்தவனே * பெழுந்தி
 ராய * (கூடு) வீரமுடையவரும் * கபிகளுள் குரமுடையவரும் * கிய * அந்த *
 இந்த * அதுமான் * சககரவாதத்தி திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக * பய
 ன்கரமான * செயலுடையராய * ஆகாயத்தில் * மேலெழுந்து தாண்டி
 கின்றனர் * (கூடு)

సవిషకపీకాఢ్యాల స్త్రావముపర్యేతివీర్యవాః

హాహాహా! రామకార్యార్థం భీమకర్తాభిమానం!

கீர்யவான*கபிசார்*தூலம்*ஸம்*ஏஷி*ஹ நுமான்

ராமகாயார்த்தம்*பீமகர்மா*கம்*சூபலுதி* (கரு)

తస్మిన్ సాహ్యం మయా రార్య మిత్వో కుకులవర్తనః

సుమహిమ్నోఽపి వాక్యైః పరంబ్రాహ్మణమాశ్రితః

இசைவாகுசுவரதினஃ*தஸய*ஸாஹ்யம்*மயா*காரயம்* ... ■

மம*இசுவாகவஃ*பூஜயாஹி*தவ*பரம்*பூஜ்யதமஃ* ... (கக9)

కురుసాచివ్యమస్తాకం ననఃకారః యశ్చిక్రమేత్

కర్తవ్యమత్యంతంశార్యం సతాచ్యుత్తుడీరయేన్.

அஸுமாதம*ஸாசிவ்யம*குருநஃ*காராயம்*நதிசுரமேதந... .. ■

காதலயம்#காரயம்#அக்ருதம்#ஸதாம்#மனயும்#உதிரயேத... (கௌ)

శ్రీలిలాదూర్భయముల వ తనత్వముకపిస్త్యయి

అస్తాకమతిథిశ్చైవ పూజ్యశ్చక్షువతాంవరః.

ஸலிலாத*ஊர்த்வம*உததிஷ்ட*ஏஷஃ*கீஃ*த்வயி*திஷ்டத*... ■

பலவதாமஃவரஃ* துஸமாசமஃஅதிதிசைவஃபூஜ்யசசஃ ... (கூடி)

దామీకరమహాశాఖ దేవగన్ధర్వశివిత

పానానాం స్వయవిశ్రాంత శతశ్శేషంగమిష్యతి

சாமிசுரமஹாநாபசிவதவகாதாவஸுவிதஃஹநாமாநஃ... ..

தவயி*விசாராதம்*ததம்*சேஷம்*யிஷயதி*... (ககற)

வீரமுடையவரும்* கபிகளுள் சூரமுடையவருமாகிய*அந்த*இந்த*
அதுமான் சககரவர்த்தித்திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக பயவகர
செயலுடையராய * ஆகாயத்தில் மேலெழுந்து தாண்டுகின்ற
ஊர்* (சூரு) இசுவாகுருலத்தில் ஆவலுற்றுப் பணிவிடைசெய்கின்ற
அந்தச் சிறியதிருவடிகு * ஸுஹாயம் * யான * செயல்வேண்டும் * என
க்கு * இசுவாகுருலததவர் * பூஜியாகளலலரோ * உனக்கும * மிகவும் *
பூஜிக்கததக்கவர்களே* (சூசு) (ஆதலின்) நமககு * யிந்தச் சஹாயம்
அகத்தியம் செய்க* நமது * காரியம் * கழிந்துபோகாமல் பாராய்*செயற்
சூரிய * செயல் * தககாலையில் செய்யப்படாதாயின் * நலலோர்களுக்
கும் * சேற்றத்தை*வினாக்கும்* (சூள) (ஆதலின்) நீரினின்றும்*மேலே*
யெழுந்திராய் * இந்த * அனுமான் * உன்மீது * உட்கார்க * தாவுவோர்
களு * சிறந்தவரும் * நமககு * அதிதியாக வருவோருமாதலின்* பூஜை
செய்துகொள்ளத் தக்கவராகின்றாரானறே இவர்* (சூஅ) பொன்மயமான
பெரிய சிகர்முடையவனும் * தேவகந்தர்வாகாால் சேவிக்கப்பட்டவனு
மாகிய* (மைநாகமே) இந்த அனுமான்* உன்மேல்*இளைப்பாறிப்பின்பு*
மிகுந்த வழிபற்றி * சசெல்வார்*... .. (சூசு)

பெருமானுக்கு * பிராட்டியீதுள்ள கருணையையும் * பிராட்டிக்கு *
நேர்ந்த கணவனைப்பிரிந்து துவீபாநதரம சோநத துன்பத்தையும்*இந்த
அனுமானுடைய * வருததத்தையும் * நன்காராயந்துணர்ந்து * மேலெழு
வதற்கு * உரியனாகக்கடவை * (கரௌ) (என்றிவவண்ணம்) பொன்மய
பாண சிகரங்களையுடைய * மைநாகமலை * ஸமுத்திரராஜன் சொல்லக்கே
ட்டி * நீரினின்றும*வேகமாக * மாஞ்செடி கொடிகளுடன் கூடியதாக *
மேலெழுந்து * (கரக) (நெடுநாளாக) நீரிலமுந்நியிருந்ததாதலின் * அப்
பொழுது * கடல்நீரை * பள்ளநதகொண்டு* மேகஜாலத்தைப்* பிளந்து
கொண்டு* (இடையில் தோன்றிய) கதிரவன்*போல*மேலே நின்று ஜோலி
க்கின்ற காந்தியுடையதாக * ஆயிற்று * (கரௌ) அநத * மலை * (இதுவ
ரையில்) நீருள்ளடங்கியதாயினும் * மஹாமகிமையுடையதாதலின் * நீர்க்
கடவுளினால் * ஏவப்பட்டு * முகூர்த்தகாலத்துக்குள்ளே * தனது சிருங்
ங்களை * க்கட்புலனாக்கி* (கரௌ) பொன் மயங்களும் * கின்னமகோர
ங்களுடன் கூடினவும் * ஸூரியோதயத்துக்கு நிகராயினவும் * ஆகாயத்
த * கீழேவன போன்றவுமாயி * சிகரங்களினால் * சூழப்பட்டு விளங்
கிற்று (கரௌ)

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்.

தப்தஜாமுத்தரகாண்டம்...
சுத்தரகாண்டம்... (௧௦௫௩)

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்...
சுத்தரகாண்டம்... (௧௦௫௪)

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்...
சுத்தரகாண்டம்... (௧௦௫௫)

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்...
சுத்தரகாண்டம்... (௧௦௫௬)

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்.

சுத்தரகாண்டம்...
சுத்தரகாண்டம்... (௧௦௫௭)

உருககிய தனகமபோல...
சிகரங்கலினிலே...
தா...
இயல்பாகவே...
சிகராக...
சினம்...
யோரும்...
அம்மலையை...
பிணில்...
திரிவினிலே...
நதது...

சமாசாங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

பிரிசுபூஷணசாங்கு பூஷணசுபகங்கு

ஆகாசேஸுபூஷணசுபகங்குச்சீர தீர்த்தங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... ■

ஆகாசகதம்சீரமங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... (௧௬௦௨)

சுருஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர.

மாணவங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... (௧௬௦௩)

சுருஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

பூஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

வாசுதேவதாமங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... ■

மாமங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... (௧௬௦௪)

சுருஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

பூஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

உத்தரங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... ■

ஸாகுச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... (௧௬௦௫)

சுருஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

பூஷணசுபகங்குச்சீர சமாசுபகங்குச்சீர

கருஷணசுபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... ■

ஸாகுச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீரபகங்குச்சீர ... (௧௬௦௬)

ஆகாசத்திலே * எதிராக நின்று * பிரிதியுற்று * மனமகிழ்ந்த * அம்மைகாசம * ஆகாசத்தில நிற்கின்ற * வீரமுடைய * அந்த மாருதியை நோக்கி * (இவ்வண்ணம்) வாககியத்தைமொழியலுற்று * (௧௬௦௭) மானிட * ரூபத்தை * தரித்து * தந்தனது * சிகரத்தின்மேலே * நின்று * (௧௬௦௮) கேட்டருளீர் வானரர்கோமானே * தேவர் * செயற்கரிய * இந்த * ச்செயலை * ச்செய்தருளினீர் * எனது * சிருங்கங்களில் * இறங்கி * என்யாசம் இளைப்பாறியருள * (௧௬௦௯) இறதககடல் * பெருமாளுடைய * குலத்திலே, பிறந்த ஸாகரர்களினுலே * வளர்க்கப்பட்டது * அந்த ஸாகரமே * பூரீராம காரியத்தில் * ஊக்கமுற்ற * தேவரை * க்ருபித்துபயனு செயலிக்கின்றனன் * (௧௬௧௦) ஒருவர் உபகாரம் செய்கையில் * அதற்கு பிரதியுபகாரம் செயல்வேண்டும் * இதுதான் * தொல்லையான * தருமம் * அந்த * இந்த சமுத்திரரான * தனக்கு ஸாகர செய்த நன்றிக்கு பதில் செய்யக் * குறுகின்றனன் * (ஆதலின் அவன்) தேவரிடத்தில் * மரியாதை * பெற்று * எந்த தக்கவன் * (௧௬௧௧)

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

அநேகம் அனல் துண்டித்தவனாய் தந்தவனாய் தந்தவனாய் ... *
கபிசார் துண்டித்தவனாய் தந்தவனாய் தந்தவனாய் ... (ககரு)

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... *
தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... (ககரு)

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... *
தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... (ககரு)

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... *
தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... (ககரு)

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான்

தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... *
தெய்வியுந் துணையாக வந்தான் நான் ... (ககரு)

இந்த ஸாகரானுலேதான் யான் தேவர் பொருட்டாக பருமானந்தி
னலே யேவப்பட்டேன் வாகர கோமானே (ஆதலின்) தேவர் என்
மீதில் இருந்தருளக இளைப்பாறியபின்னா செலவாக (ககரு) இந்த
அனுமான் யோஜனங்கள் நூறும ஓரோதாவாக ததவகின்றனர் (ஆத
லின்) இவர் உன்னுடைய தாமவரைகளிலே யிளைப்பாறி (பபிளபு)
மிருத்தவழியை த்தாண்டிச் செல்லக்கடவார் என்று (சமுத்திரராஜனெ
ன்னை யேயினன்) (ககரு) வலிமுகர் தலைவரோ ஆதலின் அநதசு சிறப்புற்ற
இந்த மணமுற்று உருகொண்ட மிகுதியான கந்தமூலபலங்க
ளை ப்புசித்து இளைப்பாறி ப்பின்பு செலவாக (ககரு) வாநப்பபை
த்தலைவரோ தேவருடன் நமக்கும் உறவானது பெரியோர்களால்
ஆதரிக்கப்பட்டதாகவும் மூன்று லோகங்களிலும் பிரலித்தமாகவும்
இருக்கின்றதன்றோ (ககரு) வாயுபகவான் மைந்தோ எவ்வொவர்கள்
தாவகின்றவர்களெனப் பெயருற்று மிகவும் வேகமுடையவர்களாகித்
தாவகின்றவர்களோ வாகராகாமணி தேவரை யான் அவர்களென்
லோர்களுக்கும் மிகச்சிறந்தவரெனவேயெண்ணுகின்றேன் (ககரு)

తతః క్రుద్ధస్య భూతాంః చర్మకానాం తత్రకుః

పటాంశ్చిచ్ఛేదవక్రలేని తత్రతత్రసహస్రణాః.

தமிழ்ச் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய தாஜாமு

பக்தான*தத்ரததர*ஸஹஸ்ரஃ*ஸ்சேத* ... (கஉரு)

సమాముఖగతః క్రుద్ధో వ బ్రహ్మద్వమ్మదేవరాట్

తతోహంసహసాత్రిత్యక్య ససేనమహత్తనా.

ஸஃசக்ருததஃசுதேவராத்*வஜரம*உதயமய*மாம்*உபதஃசு .. ■

ததிகம் அஹமம்மஹாதமநாசுவஸநேநஸஹஸாஃநிபதிகம் . (ர.உ.ஈ)

అస్తిత్వాలవగోయో చక్రవర్తివఃప్రవగోరః

గువ్వ పక్షి స్వము గళ్ళ తవపి కాభిరక్రిత!

பலவகோத்தமம் அஸுமினம் லவணதோயேசம் பரகூபதஃ

குபதபகூஃ*ஸமகரசச*தவ*பிரா*அபிரகிதஃ* (42 எ)

తతోహంమానయామిత్యం మాన్వోహిమమమారతః

త్వయామేహ్యేషసంఖ్యః కసిముఖ్యుచక్షుగుణః,

ததஃ*அஹம்*தவாம*மானயாமி*மம*மாருதஃ*மானயஃ*வநி* . *

கபிமுகய*தவயா*மேசு*குஷ*ஸமபநத*மஹா*யுண*ஹி*... (கடவுள்,

అస్తిత్వవంగతేకార్యే సాగరస్యదుమైవచ

ప్రతిపక్షమునాగి కర్తృత్వము వహించునట్లు.

அஸ்மின் ஈகாராயே ஹவதுகதே ஈஸாகரஸய ஈமமவசஈ ...

பரீதிமஃதவமஃபரீதமநாஃகாஃதமஃசாஹவரிஃமஹாகபேஃ ... (கஉக)

அநந்தம் ■ நூறு யாகமபண்ணின ■ ஆயிரயக்ண்ணனு இந்நிறை *
மிஷம கோபங்கொண்டு * அமமலைகலினுடைய ■ சிறகுனை * அங்கங்கே *
யாயிரஞ் சிதறாக * அறுத்து விட்டனன் * (கஉரு) (பின்பு) அநதக் கோப *
ங்கொண்ட * தேவராஜன * வசசிராயுதத்தை * யோங்கி கொண்டு * என்னை *
எதிர்ந்து வந்தனன் * உடனே * யான் * மஹாத் துமாவான் * வாயுபகவானுலே *
வேகமாக * மோதித்தளரப்பட்டவனு * (கஉசு) வானவீரரே * இந்த *
உப்புநீர்க்கடலிலே * யாழத்தியமுக்கப்படும் ■ அடக்கப்பட்ட சிறகுடைய
னு * யங்களினமுறாமல் * தேவருடைய * தந்தையினுலே * பாதுகாந்
தளிக்கப்பட்டேன் * (கஉஎ) ஆகையாலே * யான் * தேவனாப * பூஜைசெய்ய
முயலுகின்றேன் * எனக்கு * வாயுபகவான் * பூஜிக்கத்தக்கவரல்லரோ * கபி
சிகாமணியே ■ உம்முடன் ■ எனக்கு ■ இந்த * ஸம்பந்தம் ■ மிகுந்த நம்
குணமுடைய * தன்றோ * (கஉஅ) மஹாகபயே * இந்தக் * காரியம் * இவ
வண்ணமாருகையில் * ஸமுத்திரராஜனுடையவும் * என்னுடையவும் * உம்
மீதுள்ள பீதிபாற்செய்யும் பூசையைத் * தேவர் * மனமகிழ்வுடன் * செய்து
கொள்ளத் * தக்கவராகின்றீர் * (கஉசு)

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

அத்யந்தேவ்யஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

■ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

பயே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ ஃரஹ்நாப்தே நத்ரீ

(கேளாய) பொன்மயமான சிகரங்களை யுடைய மலைகளுக்கிணையான
மைநாகனே ■ உன்மேலே * மிகவும் * சந்தோஷமுடையவனாகினேனே
அடா தன்மை யுடையோனே * உனக்கு * அபயம் * தருகிறேன் * (இனி)
யதேசசையாக (நீரிடைநகரமல) நிறக்கடவை * (கசு) அசசமுறுங்கா
ரண * மிருககையிலும் * பயமென்பது சிறிதுமின்றி * தூறுயோஜனந்தூரம்
தாவுகின்ற * வீரமுடைய * இரதச சிறிய திருவடிகளு * மிகவும் பெரிய * உதவி *
யுன்னல் * செயப்பட்டதன்றோ * (கசு) இரத * அனுமான * சககரவாத்
தித்திருமகனான * ஸ்ரீராமசுந்திரனுக்கு * தூதரெய்யுள் காரியத்தினாலே *
செல்லுகின்றனன் * அவரொருபு * பூஜை * செய்ய முயன்ற * உன்னாலே *
மிகவும் * ஸந்தோஷமடைந்தவனாகினேனே * (என்றுரைத்தனன்) (கசு)
பின்பு * அந்த மைநாக பாவதம் * தேவதைகளெல்லோர்க்கும் * ராஜனு *
தூறு வேளவியாகிய இரதிரை * சினம் நீங்கி மகிழவுற்றதை * கண்டி *
மிகவும் * மனமகிழ்ச்சியையடைந்தது * (கசு) (இவ்வண்ணம் தேவேந்திர
னிடத்தில) ■■■ பெற்றமையின் * அந்த * மைநாகம் * அப்பொழுது * நீ
ஸமுந்தாமல மேலே நிலைகொண்டிருந்தது * (இவகே) சிறிய திருவடியும் *
ஒரு முகூர்த்தத்துக்குள்ளே * கடலைத் தாவிச் சென்றனர். ... (கசு)

వికృతజ్ఞునిరూపజ్ఞుఁ డవస్థస్యచభయవహః

ప్రతిమానంహస్తామస్త మాద్యత్వేదమువారహ.

விசுருதஞ்ச*விருபஞ்ச*சார்வஸயச*படி ஈஹவம*

பலவமானம் * மதுமரத்தம் * துவருதம் * இத்தம் * உவாசம் ... (௧௫0)

మమభయోఽప్రదిష్టస్త్వే విశ్వైర్వానరషణభ

అహంకారాంభక్షయిష్టామి ప్రవిశేదక్తుతాననం

வாரீரரவீரபதவமநசவறைஃமமபகஃபுரநவீடஃ

அஹம் * தவாம் * பக்யாவிஷயாமி * இதஃ * மம * ஜகமஃ பரஸிசஃ .. (௩௧)

ఎవముక్క స్మరణయూ పాఠాలిర్మానరమణి

ప్రత్యక్షపదనః శ్రీమా నిదంవజనమబ్రవీత్

மாநகராதிபுரம்ஸுரஸ்யாங்கவுமகந்த க. ஓ. பராஞ்சன் ■

பரபர நுஷ்டஃவதநஃ*ஸ்ரீமாநஃ*இசமஃவசனமஃஅபரவீத* . (4௫2)

రామోదాశరథీశ్రీమాన్ ప్రవీణోదద్ధా కావనం

అక్షరేన సహితాతా నైదేహ్యదాపిభార్యయా

தஞ்சாவூர் கல்வியியல் நூலகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு. 1984 ஆம் ஆண்டு.

வைதேஹிபாசாபி*ஸஹதண்டகாவனமபரவிஷ்டஃ* ..(சுருந)

అస్య కార్యవిష క్తస్య బద్ధనైరస్య రాక్షసైః

తస్యసీతాహ్లాతాభార్యా రావణేనయశస్యసీ

அநயகாராயவிஷததிஸட * 7 ரகஷணைஃபததஸவரஸய * ௩௭௩ *

பாராயச்யசஸவிகீசுவீதாசராயணேநசுஹநதநசு , .. (சுருஷ)

விக்காரமாகவும் ■ கோரமாகவும் * எல்லோர்க்குமும் * பயங்கரவதிகவு
முள்ள * இவ்விதமான வரக்கியம்ஊத * ஆகாயத்திலுந் தாவுகின்றது * அனுமானை *
பெரிதாதுத் தனகந்து ■ மொழியவற்றனை * (கரு) (கேளாய) வாநரா
தலைவாக்கீ * தேவாக்காலே * எனக்கு * உணவாக * அளிக்கப்படற்குகின்
றனை * (ஆதரின்) யான் * உன்னை * யுண்பேன * இநத * எனது * வாயின *
உள்ளே புதுக * (என்று மொழிந்தன) (கரு) அஞ்சனையா * ஸாரஸ
யின * லிவணணம் * உணாகப்படலவராக * கைக்கபி * மகழ்ந்த * முக
முடையவரும் * ஞான வைராகய முடையவருமாக * இவ்விதமான * ஒரு
மொழி * மொழியவற்றனா * (கரு) (கேளாய) பன்னகா பெற்றறியு
தரதசக்கரவாததிதிருமனனும் * சிறந்தாநதிபொருந்திவருமான *
ஸ்ரீராமச்சந்திரன் * உடன்பிறந்தோரான * இளையபெருமானுடனும்குதாம
பதினியான * சீதாபிராட்டியுடனுங் * கூடி * தன்னகாவநம் * புரு
தருளினா * (கரு) மாயாமாசீசன் பிளரொடாவதான வேறுகாரியத்திலே
ஊக்கமுடையவரும் * ராவணாசிராசுக்களினிலே * பணிக்கப்பட்டவரு
மாகிய * அத்தஸ்ரீராமனுடைய * பாரியையும் * கற்பினென்னும் புக்கு
டையோளுமான * சீதாதேவி * ராவணனுலே * பறிக்கப்பட்டனள்... (கரு)

వ్యాదాయపక్రవిఫలం స్థితాసామారుకేపురః

ఏచముక్తగురస్యాత్మద్వోవాసరఘంగవః

ஸா*வதூர*மக*யிபுல*மக*வயா*கா*யக*மா*ரு*தே*ஃ*பு*ஃ*ஸ*தி*தா* ...

உரையுருகுவ ஃகஸுரஸுடா கஸுமமஸுஉதத ஃகஸுநதத ஃகஸு (கே-0)

అబ్రహీమీయులైనవక్త్ర) ■ యేనమాంవిషహిష్యసే

ఇత్యుక్తాప్రసురసాంక్రద్ధో దశమోజనఃసాయతః

யோசுமாம*விஷ்ணுவுதயஸு(தச)வகதரம*சநஸவ(இதி)அபரஸீத*

இதன்மூலம் எழுந்த கருவியை நுதலித்தெய்வோணபதியுத... (உருக)

८१॥ యోజనవిస్తారో బృహవహనమాంశ్చ దా

తన ప్రాంత మేధావులకాక - దళయోజనకూయలేం

உறுதுமாள் * தா * சசு * பாஜதவிஸசாநோசுட்டவ * ..

மேகஸுந் தாசமஸ்சசுடோஜூமஸ்துயதீமஸ்சமஸ்சநுஷ்டவாஸு .. (சுசு2)

చ కార సుర పాదాస్యం వింశ హ్యోజన. మా యతం

హనుమాంస్తుతరంత్రువ స్త్రిశ్చద్యోజనశాయరం,

ஸுரஸாசு ஸுஸபம ஸ்மசுதேரானம ஸ்யதம ஸகாட

ஹனுமானது கந்திஃகந்திஃபரிமசுதீபாஜனமதுயதஃ... (சுரு)

చకార సురసావ క్త్రం చత్వారింశ త్తథోచ్చితం

బహుమహానుమాన్ స్మరః పంచాక్షరీ నామోచ్చితః

ஸுரஸங்குதரமச்சதவா ரிமசுர நதோச்சரிதமச்சகார

வீரஃ*ஹநுமான*பஞ்சாசதயோஜஞ்சைரிதஃ*பபூவ* ... (ககசு)

அந்நாடு * வாயை * விஸ்தாரமாகத் * திறந்து * வாயுமைநதம் *
கெதிரில் * நின்றனன * வாராபுங்கவரும் * ஸ்ரஸையினாலே * இவ்வலர்
ணம் * உரைக்கப்பட்டி * மிகச்சிறந்தகொண்டு * (கௌ) (அவ்வீரோக்கி
உடனாகமாதலே) எவ்வகையான வாயினாலே * எனனை * விழுங்குந் திற
மையுறறவளாகுவாயோ * அவ்வணணமான * வாயினே * ச்செய்துகொ
ளக * (என்று) மொழிந்தனா * இவ்வணணம் * அவ்வீரோக்கி யுரைத்தும் *
சினமதிகரித்து * பபத்துகாதம் * நீளமுறறு * (கௌ) அனுமானென்
னும சிறப்புப்பெயருடையவராதலினால் அவர் * அப்பொழுது * பத்துக்
காதம் * பருமனுடையோருமாயினா * மாமலைக்கு நிகராகிப * பத்துக்
காதம் * பருத்துயராத * அந் அனுமானே * நோக்கி * (கௌ) அந்
ஸ்ரஸையும் * தன்வாயை * யிருபதுகாதம் * அகலமுள்ளதாகத் * திறந்
தனன * அனுமானும் * அதலே * வெகுண்டு * முப்பதுகாதம் * உயர்
ந்தனர் * (கௌ) (பின்பு) * தனவாயை * நாரப்பதுகாதம் *
உயர்ந்தகன்றதாகச் * செய்தனன * வீரமுடைய * அனுமான் * ஐம்பது
காதம் உயர்முடையவராக * ஆனார் * ... (கௌ)

ఈ కారమునకు ౧౭౭౦ షష్టియొక్క మాయము.

తథావచానుమాః వీర స్సవరీయోజనోద్భృతః

ஸூரஸர்க்கு வதந்தரம்கூறியும் நோஜுகம்கூறியசம்கச்சாராக

தலைகூறும்மாணவரீரஃஸபதீதீயோஜிஸூரிதமஃ . (கருதி)

• భారత సురసావళి) మనోరంజనోద్భవం

హానూమానదలవ్రభ్యోన పతీయోజనోన్మితం

ஸ்ரீராமச்சந்திரமய்யாஜிதீபே நம: || ஸ்ரீமத்தகாரிபு . . .

அசலபரகம் ஐஃதாதுமாஸை ரவதீபாஜனோசரிபஃ (சுருதி)

చికాగో సురసావక్త్రం శశియోజనమాయతం

ஸுபாஸா கவதா மச்சதயோஜனமசுஜயதமச்சகா: || (1.1.30.0)

శక్తిస్వవ్యాధితస్త్వాస్య చ వాయుమిత్రశుభుద్భిషాః

శ్రీ సంత్రుపాస్థాన-కాయం బహువాంశుమూత్రకః.

ஸ்துதிதமாஸகவாயுபுதிர் ஸ்யயஸ்தி, 4 மக 1 தக ஜ்ஜாஸ 1 மக தந்ருவ்யுடவா தக

ஆதலால் 44 பிழைகள் இருப்பது உறுதியாகும். (44 பிழைகள்)

సాంఘికత్యాంశము (వ్యక్తి) : పుష్కలముగా బలము

అ సరిలేని శ్రీమత నిగదాచనమృత్తి.

மஹாபஞ்சஸ்திகாசுதம கதரமக் கபிபதம் கீஷு பதயசச

அதரிசெய்துநின்றஃபரிமாலைஇதழ்வுசனமடிபடவீதஃ. (௪௬௮௨)

(உடனே) ஸ்ரீராமன் ■ தன வாழ்க்கை 4-ம் பருவதுபோலும் ■ உயித

தகன்ததாதச * செயதனய * அவவண்ணமே * அ 2 மாறும * வீரமுனைய

ராதலிங்கசுப்பாயோஜனமுயரமுடையவராயினா (கொடு) (அதுகண்டு)

ஸ்திரீயைத் தனவாயைக் கண்டது யோஜனமுயர்ந்தகன்றதாய் செய்

நள்ளு ■ மாமலைபோன்ற * அனுமானம் * தொண்டாழியோகமுயர்

முள்ளவறாயினா*(கசுசு) ஸபாஸையும் * தனவாங்கை*நா முயோஜனம் ■

பிரபந்தகன்றதாகச்செய்தனர் * (கௌகாடு) மிகுமட்டுத்திமாளுள் * வாயு

தந்திரர் - திறக்கப்பட்ட - அந்த * ஸ்ரீராமையின்வாயினாக * கண்டு*தன்

வடைய * சீரத்தை * மிகச்சிறிதாக்கருகுகொண்டு * எட்டைவிர

ஸ்வாமிநாதராக*ஆயினர்*(கசுஎடு) (உடனே) மகாபலமுடையராதலின்*

வர் ■ விரைவாக * அவளுடையவாயினல் ■ புருக் ■ தெழுந்து ■ ஆராய

தி. * நின்று * காந்திபொருந்தி * இவ்வண்ணமொருவராததைபுரை

வம்மனர் * (கனாடி)

సేవకచారిధారాధి: పరశ్శక్తిని

ಇರಿ ತೆತ್ತಿವಿತ್ತಾದಾ ರೈ ರೆ ರಾಹರಿನಿವಿರಿತ

வாரிதாராடிக்சிஸிவிதேஃபதனைகசக்சிவேஷ்வதேஃ... ..
 ஸைகிகாசராயபிக்சிசிதேஃஜ்யாவததிவேஷ்வதிக(கௌது)

సిహిడి పాఠశాలల పరిశోధనావహిని

విషాదైస్సంపతద్విక్ష్ విమలై స్సమలంక్యత.

விஜய் மகுறுகுராசார துலபதகோரவாமமநெஃ
ஸமபததபிஃவிமகசசகவிமாஸஃஸமஸககருதேஃ ... (எழுது)

వట్టాకనిసమాధూతః పావైయవశోభితః

కృతపుణ్యైశ్చమహాభావై స్సన్వర్గజ్జిరలంకృతే.

[illegible]

వహతాచాప్యహిగ్యర్థం సేవితేఽశ్చితానునా

గ్రహసత్త్వత్రయస్థా)క తారాగవిధిసమేత.

ஹையமகததயாசுதமகவஹசுசிபரபாஸுசஸஸிதேச
கரஹசுசுதரசுதமமகதயாசுசஸஸிதேச... (1979)

మహర్షిగణగర్భస్వ నాగయాక్షసమామరీ

వివిక్తవిడులవిత్వే వికాసం గుస-పివితే

மதமாவிண்ணகந்தாய்நாகம் சிவஸமாசுலேசம் . . .
விவிதேசமிமலேசம் சசுலேசம் பசுலாயஸாநிவேஷதேசம் . . (மௌநி)

வாரிதாரைகளினால் * வியாபிக்கப்பட்டதும் * பதகாகளினால் * அடை
ப்பட்டதும் ■ கைசிக்மென்னும் பணபாம்பிப்போராகிய கந்தாவாகளி
றாலே * உலாவப்பட்டதும் ■ ஐராவதத்தினாலே நிரந்தரம் சஞ்சரி
க்கப்பட்டதும் * (எசு ௨) சிங்கம் யானை புலி பறவை நாகங்களை யே வாழ
க்களாயுடையனவாகி * யோமினிற * நினமலமான ■ விமானங்களின
லும் * அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டும் ■ (களரு ௨) வசசிராயுதம் இர- இது
னாக்கு நிகராகிய கொடுமைகொண்ட * அகக்கின்களினாலே * யொளிசெய
ப்பட்டும் * நலவினைகளசெயது * சிறந்த நலமுடையாகளாக் * விண்ணுடை
வறறிக்கொண்டவர்களாலும் ■ அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டும் * (களசு ௨)
இவவுலகினில் ஓமஞ்செய்யப்பட்ட ஹயிஸ்ஸை ■ மிகவும் ■ (தேவர்கள்
மாருட்டு) வகிக்கின்ற ■ அககினிபகவானாலும் * அடைவப்பட்டும் * அந்
தர்கள் முத்திய கிரஹங்களாலும் அகவிநி முத்திய நகூத்திரங்களாலும்
நீர சூரியர்களாலும் மறறுமுள்ள விண்மீன்களின் குவைகளாலும் அலங்
கப்பட்டும் ■ (களஎ ௨) மகாமுனிவர்களின் குழாத்தாலும் நாகாகளா
ய நகூர்களாலும் அடர்ந்தும் * தனித்தனி வருகக்கப்பட்டும் * நினமாகி
* வியன்றும் * விசுவாவஸு கந்தாவார்களால் உலாவப்பட்டும் * (களஅ ௨)

சீவராஜகௌராவநதேசநதரஸூயபதேசசிலே*

விதாநீகஸாஸ்ய விதேபுந்நிபுநீ.

தேவராஜகௌராவநதேசநதரஸூயபதேசசிலே**

விதேபுந்நிபுநீ* விதாநீகஸாஸ்ய விதேசபரஹமநிமிதேச* ... (௪௭௧௭)

வசுதேவஸிவதேவ வசுதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ**

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ* ... (௪௭௧௮)

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ**

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ* ... (௪௭௧௯)

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ**

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ* ... (௪௭௨௦)

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ:

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ**

வசுதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவஸிவதேவ* ... (௪௭௨௧)

தேவராஜனுமைய பட்டயானையாகிய ஐராவதத்தினால் உலாவப் பட்டிம * சந்திரஸூயாகள செல்லும் வழியாகியும் ■ நனமைதருவதும * இமமண்னுலகினுக்கு * மேலகடடைநிகாததும் * வியன்றும் * திசைமுத தேவனாலே யியற்றப்பட்டிம * (௪௭௨௨) வீரமுடையவாகளும் ■ சிறந்த வர்களுமாகிய * விதயாதராகளின் நிரைகளால் * வெகுவாக * அடையப்பட்டிம * வாயுதேவனுலாவமிடமுமாகிய வானிடையில்குமாருதமாகிய சிறியதிருவடி * பெரியதிருவடிபோலச * சென்றனர் * (௪௭௨௩) (இவ்வண்ணம் ஆகாயத்திலெழுந்து) எவரும் ■ காணப்படுகின்ற * ஸதகதியின் குமாரராகிய ■ அனுமானென்னும் பெயருற்ற அந்தச்சிறியதிருவடி * தொங்குகின்ற சிறகுக்கையுடைய * வரையாசனபோல * ஆலம்மற்ற * ஆகாயத்தைத் * தாவிவிளங்கினர் * (௪௭௨௪) (அப்பொழுது) வலிமவிகையென்னும் * ராக்கவிய * கடலைத்தாண்டுகின்ற * அந்தச் சிறியதிருவடியை * கண்ணுற்று * காருபமுடையளாதலின் * பருத்திந்தவளாகி ■ மனதினால்நன்காராயந்து * (௪௭௨௫) நெடுநிலக்காலத்திற் பயான் * இன்றதான் ■ நன்குண்டவளாகி ■ யாகுவேன் * இரதச * சிறந்தவனாகி * நெடுநிலைக்குப்பின * என்னக்கு * வசமாக * வாய்த்ததன்றோ * (௪௭௨௬)

ஐசெய்யுந்நுநா ஞாயுந்நுநாநிஹி.

இதி * மனஸா * ஸருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

ஞாயுந்நுநாநிஹி * ஞாயுந்நுநாநிஹி.

சாயாம * ஸருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

(கஅச) ஸருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)
சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)
சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)
சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)
சுருதிதய * அஸுட * சாயாம * ஸம * ஸிபத * ... (கஅச)

என்று * மனதினல * ஆலோசனைசெயது * அந்தசு சிறியதிருவடி

யின் * சாயையைய * பறறியிழுத்தனள * (கஅச) (இவ்வாறு) சாயை *

யிழுக்கப்படுகையில் * சிறியதிருவடி * திகைத்து வியப்புற்று * (கஅச)

யான்) விரைவாக * வெடுக்கப்பட்ட திறமையுடையவனாகி * கடன்டை

ல * எதிர் * காற்றினாலே * பெரிய நாவம்போலத * தடைசெய்யப்பட்ட

வனாக * ஆயினேன் (இதென்னகாரணமென்று சிந்தையுறது) (கஅச)

என்பு * கயிலுத்திற றேற்றினவராதலின் * பககங்களிலும் * மேலும் *

முன் * கண்ணுற்று * உப்புநீர்க்கடலில் * மேலெழுந்து * பெரிய * அவ்வா

கியின் வழுவததைக * கண்டி * (கஅச) மஹாபலன மைந்தராகையால் *

களைக * கண்ணுறதும் * கோரமாகிய முகதையுடைய * மஹாராஜ

முன்னமே கூறப்பட்ட * கண்டோர்க்கைகப்பும் வியப்பிழுத்த

மேறசெல்லுகின்றவர்களின் நிழலைப்பறறி யிழுக்கவல்ல * மிகவுந்

மையுறது * அவலிந்த * இவ்விஷயத்தில் * ஐயமென்பது *

* (என்று) எண்ணக்கொண்டு * (கஅச)

ஸீமந்தக்ருச்சுமுகம் சுகம் சுகம் சுகம்

ஸாஹய்யம் சுகம் சுகம் சுகம்

பலவதாமவரம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ...

தவயாசுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ... (கரு)

யஸ்யஸ்யசாஸிதசாஸித சாஸிதசாஸித

சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம்

வாஸமீகிராமவரம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ...

தவயாசுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ... (கரு)

ஸீமந்தக்ருச்சுமுகம் சுகம் சுகம் சுகம்

ஸாஹய்யம் சுகம் சுகம் சுகம்

பலவதாமவரம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ...

தவயாசுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ... (200)

ஸீமந்தக்ருச்சுமுகம் சுகம் சுகம் சுகம்

ஸாஹய்யம் சுகம் சுகம் சுகம்

பலவதாமவரம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ...

தவயாசுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ... (200)

ஸீமந்தக்ருச்சுமுகம் சுகம் சுகம் சுகம்

ஸாஹய்யம் சுகம் சுகம் சுகம்

பலவதாமவரம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ...

தவயாசுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் சுகம் ... (200)

வஸீ முகவீரனே இப்பொழுது * அரிய * செயல * செய்யப்பட்டது *
வஸீப * அரகி * யுமமால * கொலை செய்யப்பட்டனளலளோ * (கீர)
கோரிய * பயக்கததகக * பயனைப * பெறுக * (கரு) வானாதலேவா *
உமக்குப்போலவே * எவனாகரு * வஸீயும் * தீரமும * அறிவும் * திறமை
யும் * ஆகிய இர * நான்கும் (உவவோ அவன்) தான மேற்கொண்ட காரி
யவதனில * வருத்தமுண்டு * (கரு) (இவ்வண்ணம்) அவர்களாலே *
புகழப்பட்டவரும * யாவராலும் புகழ்செய்யத்தக்கவரும் * உறுதி செய்யப்
பட்ட பெருமானுடைய காரியமுடையவருமாகிய * அந்தமாராதி * வான
டையில * எழுந்து * பெரியதிருவடிபோலச * சென்று * (200) அக்கனா
னருகிற் சென்று * நாதமும * கண்ணுறுத * பெரும்புகழ்கொன்
துறுகாதகடந்து * அதன் முடிவிலே * வனாஜியை * கண்ணுற்று * (200)
குரங்குருளா சிரந்தவராதல்க * ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டே * புகழ்
மரங்களாந்தழகாய * இலங்காத் திவையும் * மலயமலையின் உபவரங்க
யும் * கண்டி * (200)

పాశరంపాశరానూపాణ్ శాగరానూపహాన్ ద్రుమాన్

పాగరస్యచక్షు నాన్తు ఖాన్యపివిలాశ యన్.

ஸாகரமகஸாகரநுபாஸகஸாகரநுபஜாஸகநாமாஸக ...
ஸாகரஸயசகபதநீகாம்கழகாயபிக்விஸோகயஸக ... (108)

సమహామీభునానాశం సమీభ్యస్తానమాశ్రవాణ

నిరుపద్రవమిహాకాశం చకారమతిమాన, తిం

ஆதமவாணம் மீமான்ஸு: மதா: மஸைகாசம: ஆதம: ...
 நிருதநதயிவ: ஆதமான்ஸு: யமநம: சகா: ... (106)

కాయవృద్ధిప్రవేగించు మమద్యస్త్వైవరాక్షసాః

మయికోకూహలంకుర్చు రిలిమేనేమహాశివః

நாகநல்லாசீமம் உபயந்ததஸிம்பரேவகஞ்சசுருஷ்டஸவஹ # ... #
மயிகெகனாஹஸம் தாயுடிகூசம்மஹாகடிக்மேன # .. (20ந)

తతశ్చరీరంసంక్రమ్య పుత్రస్తపాధరశుద్ధిభం

పునఃప్రకృతియై దేవీతమోహవిరాగ్తాత్.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுத் தரவுகள் பற்றி ரமணி
 ஸமஸ்கிருதப் பரிபாட்டு மொழிபெயர்ப்பு பற்றி ரமணி (200)

తద్రూపమశిసంక్లిప్త హనూఃపాప్రశ్నతౌస్తిభః

శ్రీకృష్ణానివచిత్రమ్యు బలిషీర్షహారోహరిః.

ஹனுமான * தத * ரூபம் * அதுஸுக்ஷிபய * தீ * ரமான *
விசுரமய * பவிலாயஹர * ஹசிரி * பரகுருதென * ஸதத * ... (20)

கருங்டலையும் * கடலுமுத திவிசியாயும் அந்தத்தில்களில் தேர்ந
றியம்மங்கலையும் * ஸாகரராஜனுடைய மனைவிகளாகிய மலைகளினின்றும்
பெருகிலருகின்ற ஆறுகளின் புகழ்க்களையும் பார்த்துக்கொண்டே (உரு)
ஆதமஜனாம்புடையவரும் * நுணமி யுடையோரும் * பரிமை யுடையோ
ருமாதலினால் * மகா மேகத்திற்கு நிகராகி * யாகாயத்துக்கு * சதை
வதுபோன்ற * தன் உருவத்தைக் கண்டு * (இவ்வண்ணம்) எண்ணியும்
கொண்டனர் * (உரு) (யானிவண்ணனரு செல்வேறுபின்) அரசர்களை
என்னுடைய * மேனியின் மகிமையை யும் வேகத்தையும் கண்டவுடனே
என்னிடத்தில் * (இவன் யாவான் கண்மிணரலவேண்டுமென்று கௌ
கத்தை யுடைய * ராகாளன் என்று மாருதிசீரதைகொண்டு * (உரு) பின்பு *
ஆதாமன் நிஜரூபத்தை யுணர்ந்தவராதலின் * மகேந்திரமலையநிகர்த்த
அப்பொரிய * கிருமேனியைச் சுருக்கி * மீயவும் * மோகந்தீரந்தவன்
போல * முனவருவத்தை யடைந்து * (உரு) அஹமானென்ன புகழு
வர் பாரதின் * அந்த ரூபத்தை * மிகச் சுருக்கி (யப்பொழுது மூவு
ல்தினையும்) புனறு * அடியாக * அளந்து * மஹாலியின் திறமையைக்
குறுகச்செய்தருளிய * ஸ்ரீவாமன மூர்த்திபோல * முன்வடிவத்தினியல்
பெற்ற * இன்றம் (உரு)

சுத்தரகாண்டம் முதலாவது சர்க்கத்தின் கோட்டு.

சிறியதிருவடி இக்கணியினதும் எப்போது புறப்பட்டு எவ்வளவு காலத்தில் அக்கண சேர்ந்தனா என்று ஆராயுதலால் அவருடைய நிழல் நீரில் முப்பதாயோஜம நீளமும், பத்தாயோஜம அகலமும் இருந்ததாகவும், பெரியதிருவடிகளு நிகரான வேகமுடையவொன்றும் குறித்திருப்பதனாலும், மாசிமாசமாதலாலும், நீளம் முப்பதில் கழிவடி நான்குபேரே இருபத்தாறடி மிகுதிகளு இருபத்தொன்பதற்கு நான்கு கழிவைகொண்டது கூறப்பட்டிருப்பதால் அப்பொழுது சுமார் நாலேகால் லது நாலையாழிவைப்பொழுது மாசியில் மிகுதி யிருக்கலாம். எவ்வளவு உயரத்தி லிருந்தபோதிலும் மாசியில் நிழல் இருப்பிடத்தை விட்டுக் கிழக்கில் அவ்வண்ணமே தோன்றாமன்றோ || ஆகாரம் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் சிறியதாகத்தெரியும்; அத்தூல கணிதநூலபடிக்குக் கணக்கிடக் குறைவிலை, அக்கணா சோந்தியின்பு மெய்கடைச் சருகுகைகொண்டு சிறியதிருவடி கதிரகன் எப்போது மறைவானொன்று இராவை எதிர்பார்த்ததாகக் கூறப்போகின்றமையினால், ஒரு முகூர்த்தத்திற்கு (௩௩-நாழி கைக்கு) உள்ளாக அக்கணா சோந்தானை விளக்குகின்றது,—

சிறியதிருவடி தொண்ணூறுபோஜனம் முடிவில் வளர்ந்தாரெனவும், ஸூரனா றுறுபோஜனம் வரவயத்திறந்தனனெனவும் கூறப்பட்டுளதே || அப்போது இக்கணா யில் அகத்தன ஜாம்பவான் முதலானிய வானரர்களும், அக்கணாயில் ராக்ஷஸர்களும் கண்டிரார்களோ || அப்பொழுது அகத்தானிகள எதிர்த்துச் செல்லாதிருப்பார்களோ ? வம்மலிசையும் அப்பொழுதே அவர் நிழல்பற்றி யிருத்திராளோ ? || சிலா வினாவுவா.

அப்பொழுது தற்செயலாய் ஒருவரும் கண்டிலாகனென்றும், அல்லது கண்டி ம் விப்பமுதற் திக்கத்த நின்றனனென்றும், அல்லது சிறியதிருவடி ஸூரனா இருவரும் ஒருவராகொருவரே தத்தம் யோகமக்கமயினால் காணப்பட்டனாகினே யல்லது மற் றொருவரும் காணப்படவில்லென்றும் அவ்வினாவிற்கு விடையாரும், அல்லது இருவரும் ஆகாயத்தில் செந்நூறுதில் இயவண்ணம் வளர்ந்தமையின், இருக்கையிது முள்ள எவராலும் காணப்படவில்லெனவும் கூறலாம் இப்படி யேதேனும் ஒருவிதத் திரும் உடன்படார்களாயின், ஸ்ரீவாமன்பெருமானுலகத்தை யோரடியாக அளக் குக்காலையில் உயரகௌலலாம் என்கிறுத்தன, திருவடிகளுளடவகி மிதிபட்டிற வாத எவ்வண்ணம் உயரத்தன்; எனபதற்கு யாது விடை கூறலாரும்; ஆதலின், இவற்றன் ஒருவிதத்தை புடன்படவேண்டும்.

வானரர்களெல்லாரும் விண்ணுடு செல்லவும் வல்லவாகனெனக் கூறியிருக்கின் றது; அவ்வண்ணமே மறையு முனைய திசைகளிலும் சென்றவர்கள பறபல் கடல்களை யுங் கடந்த முறைய தேடிவந்தனாகள். அப்படி யிருக்க இத்த னுறுபோஜன னாத னை தாண்ட ஸல்லோரும் அச்சனொண்டனாகனெனின், இராவண்ண முதலிய அனேகமாயிரக்கோடி ராக்ஷஸர்கள மிகக் கொடியாகனென்பதையும், இடையில லிழ்ந்திகை யிருப்பதையும், எல்லோரும் அதிந்திருக்கின்றமையின், அகஞ்செல்லவி னுலமாதிரம் யாது பயன்; மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்தகொண்டதெனோ || ஈதல்வேண்டும். அதுவுமினிதிக் காரியக்கெடுதிநேரின உத செய்வது என்று அச்சன் னீரகண்டே உறசாதுமும் திரமும் குலைந்த தமக்கெவ்வளவு திறமையுனதென்பதையும் மறந்து அவ்வண்ணவகூறினாகனென வதிக; அச்சமுறவா இவ்வண்ணம் என்னு ன் பாவஞ்சும் இயலபெயன்றோ ?—

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

விவரமாய்வுசெய்துபெற்றவதாயிற்று... .. *
ஸ்தவகவையுமேவதாயிற்று... .. (தி)

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

விவரமாய்வுசெய்துபெற்றவதாயிற்று... .. *
ஸ்தவகவையுமேவதாயிற்று... .. (தி)

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

விவரமாய்வுசெய்துபெற்றவதாயிற்று... .. *
ஸ்தவகவையுமேவதாயிற்று... .. (தி)

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

விவரமாய்வுசெய்துபெற்றவதாயிற்று... .. *
ஸ்தவகவையுமேவதாயிற்று... .. (தி)

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

சகஸ்ரீசாந்திரம்: ஸ்வகாந்திரம்:

விவரமாய்வுசெய்துபெற்றவதாயிற்று... .. *
ஸ்தவகவையுமேவதாயிற்று... .. (தி)

விவரமுடையவாகருக்குள் சிறந்தவரும் தாவிச் செல்வோர்களுக்குள்
நாமம் சிறப்புற்றவரும் * புகழ்பெற்றவருமாதலின் * வேகமுடையவராகி
மேலோத்தியைத் தாண்டி * இலவகையை நோக்கிச் சென்று * (தி) பசுமை
நிறமுற்றுச் செழிப்புற * புலவாளாய் பூய்களையும் * நயமுண்டமுறும் *
பெருங்கருவகலுகளாந்து * பறபல மரங்கள் தழைத்துமுள்ள * காடு
களையும் (சேரநாடு) அவைகளினிடையிலே * சென்று * (தி) தேஜஸ்ஸு
பொருந்தியவரும் * தாவிவோர்களுள் சிறந்தவரும் * அனுமானென்னும்
பெரும்புகழ்முற்றவருமாதலின் * பறபல மரங்களினால் மறைக்கப்பட்ட *
மலைகளையும் * மலர்கள் மலராத பலவகையான வனவரிசைகளையும் * அடை
ந்து சுற்றிப்பார்த்து * (தி) வாயுமேவரெனப் புகழ்மலிந்தவரும் * வானநா
டுகள் அனைவர்களுள்ளும் சிறந்தவருமாதலின் * அநதம்மலையின்மேல் * நின்று
கொண்டே * வலங்களையும் * உபவலங்களையும் * த்ரிசுடமலையின்மேலிருந்
தின் * அந்த * லங்காபுரியையும் * கண்ணுற்றனர் (தி) (மேலும்) நன்
ருகமலர்ந்த * சிவதை * கோங்கு * காஜகம் * முறளம் * முகளிந்தம் *
மலைமல்கை * தாழை * (என்னும் மரங்களையும்) (தி)

புஷ்பிதாஸ்கரிபாருணசகீரணசகீபாணச
ஸபதசசநாபிகஅஸுரணசகீரவிதரரணசகீரவிதரரணச ... (60)

புஷ்பபாராதிபதநாணசகீரணசகீரணசகீரணச
விதரரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணச ... (61)

புஷ்பபாராதிபதநாணசகீரணசகீரணசகீரணச
விதரரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணச ... (62)

புஷ்பபாராதிபதநாணசகீரணசகீரணசகீரணச
விதரரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணச ... (63)

புஷ்பபாராதிபதநாணசகீரணசகீரணசகீரணச
விதரரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணச ... (64)

புஷ்பபாராதிபதநாணசகீரணசகீரணசகீரணச
விதரரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணசகீரணச ... (65)

மலர்ந்த பாதர் கந்தபூர்ணம் * கடம்பு ஏழிலைப்பாலை மரு
தை * மலையாத்தி அலரி (எனபவைகளையும்) (60) மலர்களின் நிரா
களினா லடர்ந்துத்தழைத்து முள்ளனவும் அவவண்ணமே முகிழ்த்து
ள்ளனவும் பலவகைப பறவைகளினம நிறைந்தனவும் * காற்றின
கப்பட்ட முனையுடையனவுமாகிய மரங்களையும் (61) அன
னம் நீரகக்கைகளை நிறைந்தும் வெண்தாமரை செங்கமலம் செங்கழுநீர்
கருநெய்தல் முதலியமலர்கள அடர்ந்தம் உள்ள * கடவாபிகளையும் * பற்
பல அழகிய வினையாடுமிடங்களையும் * பலவகைப்பட்ட ஜலக்ரீடை
செய்யும் முகிகளையும் (62) ஆறுபருவங்களிலும் கனிததம் மலர்ந்து
முள்ளனவுமாகிய பற்பல மரங்கள் கருவங்கிய அழகிய உந்
யாவனங்களையும் வாகரர் தலைவராகிய சிறியநிலை * கண்டனா (63)
அழகுற அந்தச் சிறியநிலை * இராவணனாலே பாதுகாக்கப்பட்டும்
தாமரைகளுடன்கூடியும் நெய்தல்களுடன் கூடியுமுள்ள * அழகுகளி
னும் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள அந்த விலங்கையையடைந்து (64)

నీతాపహరణార్థం రావణేన సురక్షితం

ಸಮಂತಾಧೀಶರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲಕರಾದವರು.

வீதாபதமாஸாத்தோகராவணசுலமநாத* ■

விசாரப்பிச்சை உட்கர தனவயிஃகர சுண்ணைஃகர விதாடக ... (௧௫)

కాంచనాక్ష కాంచనాక్షం ప్రాకారేణమహాపురిం

శృష్టాశ్చగ్రహసంకర్త కృతదాంబరసన్నిభః.

காஞ்சேநகர்ப்பரகாசேனசாரதாமபுதஸன்னிடைஃ *

காதுஸங்காசைஃ ஃருஹைசசஃ ஃவருதாமகாமபாமகமஹாபுரீம (ஃக)

పాండురాధిఃప్రతోశీధి రుద్రాభిరభిసంప్య తాం

అట్టాచార్యశాస్త్రిగారి పాతాళాధ్యక్షమాలిని.

பாணுராட்சி*உச்சாட்சி*பரதோளிபி*அபிஸ்மவருதாம* ... ■

அட்டலகசதாநோனமஃபதாகாதயஜமாலீரமஃ (48)

శోరస్థంకాండనైవిదానైర్వర్ణకాండంబివృత్తిః

దదేశాహనునాకలంకాల దివి దేవభూరిమివ,

கார்த்திகை திவடை ஸ்தாபனத்திதிரிமை தோழனை ..

ஸங்காமசுதிகதேவபுரியம் ஸுமதுமாஸசதாச (49)

శిరిఃసాధ్యకాస్తితాంబికాం పాండరైర్భవనైశ్చరః

దవకానకపిత్తం: పురమాకాశగయధా.

ஸஃகதபிசு?ாவதஃகதெரிமூதநிசுஸுதிதாமசுலஹகாமசு... ..

பாண்டிநாட்டின் சாஸ்திரப் புவனம் ஜகத்கமலபுரமக்யதாத்ததாசக (4க)

செதாதேவியைப் பறித்தொளிததுவைகற்றப்பதினாலே * இராவண
னாலே * நரபுறங்களிலும் இடைவிடாதுலாவுகின்ற * சிறந்த வீரனாக
கையிலேந்திய * ராசுஷங்கனினாலே * நனகுபாதகாக்கப்பட்டும் (கடு)
பொன்மயமாகிய * மதினா சுவரினாலும் * சரத்தால் மேகங்களை நிகாத்தன
வும் * நவத்தறங்களை போன்றனவுமாகிய * மாடமாளிகைகளினால் குழப்
பட்டும் * அழகுற்றும் * பெரிய ராஜதானியும் * (கௌ) வெண்மைநிறை
முற்று * மிகவுயர்த்தகன்றுநீண்ட * வீதிகளினால் * எவருமடங்குதும் *
கோட்டை சுவர்களின்மேல் பிரங்கிகள் வைக்குமிடங்கள் பலவாந்தும் *
பதாகை துவஜங்களின் நிறை பொருந்தியும் * (கௌ) பொன்மயமாகிய *
சிறந்த * பறபல கொடிகளின் நிறைகளினால் விசித்திரங்கனாகிய * தேர
ணங்களினால் (வினாகும்) அய்விலங்கையை * வானிடைபில்*தேவநகரி
யாகிய அமராவதியைப்போல* அனுமானென்னும் சிறப்புறநேராதலின் *
கண்ணுறது * (கௌ) புகழுடையோரும் * வாகார்களுள் சிறப்புறநேரும்
ஆதலின் * தரிசுடையினைச் செதரத்தல் * நிலைபெறுதள்ள * அவ்விலங்
கையையும் * வெண்மைநிறமுற்ற * நலம்பொருந்திய * மாளிகைகளினால் *
வானிடைபிற்செல்லும் * நகரியைப் * போலவே * என்னி * ... (கௌ)

‘காலிதாண்டாஸ்யேன நிமிசாவித்யேகஸாநா

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே’.

ராசுஸேநதேன கபாலிதாமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக ... ■
ஆசேசேகபலமாமனாமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக ... (௨௦)

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே ... ■
சதகநீருலகேசாயக அடடாலகவதமஸகாயகதாமக ... (௨௧)

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

மரணாகரேநாமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக .. ■
உததரமகதவாரமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக ... (௨௨)

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

கைலாஸநிரபரகயாமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக ... ■
உசரிதைகேசாயக அடடாலகவதமஸகாயகதாமக ... (௨௩)

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

வ்ளநாநாமிதாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே

நாஸ்யே பதஸேநாநாஸ்யே ... ■
அநிந்தயாமகவிசவகாமனாகிரமிதாமக ... (௨௪)

அரககாகோனா அந்த ராவணனாஸ் ■ பாதகாககபபட்டதம் விசவ
கர்மனாஸ் ■ இயற்றப்பபட்டதம் ஆதலேன * வானிடையிலே * அந்தரமாக நிற
கின்றது * மபாலவே ■ அனுமானெனனாஸ் போபெறவநும ■ வானரரூப
முடையவருமாதலேன * எழுந்து பாததம் * (௨௦) கோடடையின மதினசவ
னாச் சோநதுள்ள வேதிகையெனனாஸ் ஜகனபாகததை யுடையதம் ■ விஸ்
தரமாயுள்ள அகழநீரெனனாஸ் புதுய ஆடை யுடுத்ததம் * பிரகவி சூலக
னென்னாஸ் கூடதலுடையதம் * மதினசவாமேல கட்டபபட்ட மேடையென
னாஸ் அலதமஸ முடையதம் ■ நயபுகழ்பெறதம் * (௨௧) மதினசவே *
செயம்பபட்டதம் * கைலாஸமபடியாக * விசவகாமனாஸ் * இயற்றப்பபட்டது
மாகிய அந்த இலங்கையி னுடைய * வடக்கு * வாயிலருகம் * சென்றது *
ரூபியாதலேன ■ (இவ்வண்ணமாக) சிந்தையுறனா * (௨௨) மதினசவே
மலையின சிகரம்போன்றதம் * ஆகாயத்தை * மேலெழுந்து தோவது * போன
ததம் * மேனமேலுமுயராக * சிறந்த வீடுகளினாலே * ஆகாயத்தல * உறப்
பது * போன்றதம் * (௨௩) நாகங்களினால் * போகவதியெனகிற பாதாள
லோகத்திலுள்ள பட்டணம் நிறைந்திருப்பதுபோல * கொடிய * ராசுஸவர்
தனினால் * சிறைந்ததம் * நித்தன்மையதென்று எண்ணுகரியதம் * நன்கியற்
கபபட்டதம் ■ மலையினறி பெங்கும் நன்கு விளகருவதம் * முன்பு *
குபேரனாலே வானஞ்செய்யப்பட்டதம் * ... (௨௪)

சஞ்சீரிமஹாபிஷேகம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

|| சாந்தாபிஷேகம் || ஸ்ரீமதாதிபதி:

தம்மபந்திரிபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... ||
 ராஜாபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... (26)

சுந்தரகாண்டம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

சாந்தாபிஷேகம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

தம்மபந்திரிபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... ||
 ராஜாபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... (27)

சுந்தரகாண்டம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

சாந்தாபிஷேகம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

தம்மபந்திரிபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... ||
 ராஜாபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... (28)

சுந்தரகாண்டம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

சாந்தாபிஷேகம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

தம்மபந்திரிபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... ||
 ராஜாபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... (29)

சுந்தரகாண்டம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

சாந்தாபிஷேகம் ஸ்ரீமதாதிபதி:

தம்மபந்திரிபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... ||
 ராஜாபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் பஞ்சபிஷேகம் ... (30)

கோரப்பற்களை யுடையவர்களும் பறபல உருவமுடையோரும்
 சூழமுற்றவரும் சூலம் பட்டஸம் பூதலய படைகளாக கையிலுள்ளவரும்
 ஆகிய ராஜாபிஷேகங்களிலும் கொடிய நச்சவனங்களினாலும் உடைய
 பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே பாதுகாக்கப்பட்டதும் ஆகியும் (23)
 அந்த லங்கையினுடைய சிறந்தபாதுகாத்தலையும் அநேகம் உடைய
 அகழ்போலிருப்பதையும்கொடியபுகைவனும் இராவணனாகியவரும்
 நன்னுணர்ந்து அந்த அனுமான் இவ்வண்ணமெண்ணி முடிவிலும் (24)
 இவ்விடத்தில் வரநாகன் எல்லோரும் வருத்தமுற்றவராகியும் பய
 னினறித் திறமையற்றவர்களாகவே ஆகுவார்கள் யுத்தம்முடிவிலும்
 லங்கைதேவர்களுக்கும்கெல்லவதற்கு முடியாதாரூபம் (25) மீட்டி
 பள்ளமாக இருப்பதால் செல்வதற்கரியதும் இராவணனுடைய பாதுகா
 கப்பட்டதுமாகிய இந்த லங்கையை வந்தடைந்த மன்னமுண்டித்
 தோளுடைய அந்த பூரீசாமசந்திரனதான் யாது செய்வான் (26)
 இந்த ராஜாபிஷேகத்தின் நல்லாத்தை சொல்லவந்தும் அவதாரம்
 தோற்றுகின்றிலது பொருளளித்து வசப்படுத்துவதற்கும் இடம்
 மித்திரபேதம் செய்வதற்கும் இடமில்லைபோசெய்து கெல்லவதற்கும்
 இடங்காணப்படுகின்றிவதன்றோ (27)

சகக்ஞாநீவஹித ராஜ் ராஜாங்கவாத்தாநா

காமிபுத்ரஸ்மிஸ்ய கங்கராஜ்ஜநீகதஃ.

மஹாத்மனாபுதரவாஸிபுதரஸ்ய ஸ்ரீஸஸ்யகமமஃதிமதஃ *
ராஜாஜ்ஞச்சகதரணுதகவாராணாமேகசந்தஃ (௩௦)

யாநவாஸாமிநி சீலம் யாநவாஸாமிநி

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி ப்யஸ்யாஸாமிநி

யந்நவாஸாமிநி *
தநீகநிபந்தயஸ்யாமி (௩௧)

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *
தநீகநிபந்தயஸ்யாமி (௩௨)

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *
தநீகநிபந்தயஸ்யாமி (௩௩)

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *

தநீகநிபந்தயஸ்யாமி *
தநீகநிபந்தயஸ்யாமி (௩௪)

மஹாமகிமை பொருந்திய அங்கதருமாணஸ்ரீலன் யாநவாஸாமிநி
யுறம மஹாராஜா இந்நாணகுமாராநாகருக்குததான் (இந்த இலககா
நகரியினுளே) செலவூகிறமை (யுளதாகும்) (௩௦) (வீரதாதேவி)
க்கால்பிழைத்திருக்கின்றனளோ அல்லது பிழைத்திராளோ (இதனை
யான்) தெரிந்துகொள்வேன் (பின்பு) அந்த ஜனகராஜன் திருமகனை
ககண்டி (இவரு யார் யார் வந்து யாது யாது செய்வார் என்னும் அந்த
விஷயத்தில) அப்பொழுது ஆராயவேண்டி (௩௧) (என்றெண்ணி) பிள்
பும அந்த மலைசன்காதத்திலேதானேயிருந்து பெருமாளுடைய மேன்
மையையே கோரினவராகி வாராதலைவனும் மிகப்புகழுடையோரு
மாதலின அந்த சிறியிருவாழ் முகூர்த்தகாலம் கிந்தைசெய்தனர் (௩௨)
கொடுமைகொண்டவரும் சிறந்த பலம்பொருந்தியவருமாயி ராஜா
களால்பாதுகாக்கப்பட்ட ராஜாக்களுக்கும் இருப்பிடமாயி இந்நகரி
யான் இந்தருபத்துடனே உள்ளே புகுவதற்குத்தக்கதன்று (௩௩)
கொடிய பரக்கிரமமுடைய சிறந்த தோள்வலிகொண்டபலவந்தர்களாகிய
யான் ராஜாக்களும் பிராட்டியைத்தேவதில் முயற்சிக்கொண்ட
நம்மால் வஞ்சனை செய்யத்தக்கவர்கள் (௩௪)

ஐயோயாழ்வுநீர் ஸ்ரீநாயகே நம: ||

விநாயகே நம: ||

இவ்வாறு சொல்லுகின்றபொழுது ஸ்ரீநாயகே நம: || ... ||
விநாயகே நம: || ... || (சுரு)

சுந்தரகாண்டம் ரகஸ்யாந்திரசுந்தரகாண்டம்

பஞ்சபாஸ்யம் ரகஸ்யாந்திரசுந்தரகாண்டம்

தந்திரசுந்தரகாண்டம் ரகஸ்யாந்திரசுந்தரகாண்டம் ... ||
... || (சுரு)

ரகஸ்யாந்திரசுந்தரகாண்டம்

விநாயகே நம: ||

ஸ்ரீநாயகே நம: || ... ||
ஸ்ரீநாயகே நம: || ... || (சுரு)

ஐயோயாழ்வுநீர் ஸ்ரீநாயகே நம: ||

விநாயகே நம: ||

இவ்வாறு சொல்லுகின்றபொழுது ஸ்ரீநாயகே நம: || ... ||
... || (சுரு)

ஸ்ரீநாயகே நம: ||

விநாயகே நம: ||

ஸ்ரீநாயகே நம: || ... ||
... || (சுரு)

(ஆதலின்) இவருய்யான் இயல்பாயுள்ள இப்பேருருவம் பூண்டே நிற்பேனுமென்று சொல்லுகின்றபொழுது ஸ்ரீநாயகே நம: || ... ||
... || (சுரு) ஆகையாலாயுள்ள இயல்பானவாக
ருபத்துடனே இரவில் குறையாகச் சுருங்கியவனாக பெருமானுடைய
காரியம் நிறைவேறும்பொருட்டு இலங்கையை யடர்ந்து செல்வனே (சுரு)
(சென்று) புகுதற்கரிய இராவணனுடைய இரங்குகுறையிலே
புகுந்து எல்லாவிடிகளையும் தேடி சீதாபிராட்டியைக் கண்டு பணிந்து
மகிழ்வான் (சுரு) என்று அனுமான் வாராறு பியாகவே சிந்தையெது
வீரமுடையவாதலாலும் பிராட்டியைக் கண்டு பணிய ஆவலுற்றவாதலால்
அப்பொழுது கதிரவன் மறைகின்ற அரகிப்பொழுதையே
பெய்திப்பார்த்திருந்தனர் (சுரு) (பின்பு) கதிரவனும் மறைந்தவனில்
மாருதி இரவில் தேவதைச் சுருக்கி பூகையனினராக வியப்புறத்
தக்க காட்சியுடையவராக (சுரு)

అదీస్త్యామద్యతాతాతాం వృష్ట్యలంకాంకుహళపి:

అసిద్ధిపట్టోహృష్టకృతే దేవ్యాదర్శనోఽమృతః.

ஊவதேஹபாஃகநாசுனோதஸுஃகமஹாஹியிஃ*அநிநதயாமஃ *
அதபநாசராமஃஸகாமஃதருஷ்டீஃகாஃவிஷணணிஃஹருஷ்டீஃசமஃதஸிநிதஃ... (௧௫)

సహజురొద్విద్ధ విమానమాలినింతునా మాణింబూనదజాలతోరణం

■ యశస్వినీం రావణరామపాలితాం క్షుచాదరైః భీమబలైశ్చ హృతాం

பாண்டி ரோத்தித்தவிமாணமாலினீ மகம்மதா ஹஜாமுந்தலாதோரனும் ...

చంద్రోపిసాచివ్యమితాశ్శుకుర్వంతా రాగజైమధ్యగతౌవిరాజన్

జ్యోత్సావితానేనవితత్యలూక ముత్త్యతేనైతక సహస్రరశ్మిః.

சந்தரோபித்யஸயஸ்ஸாசிவயமம் குாவன இவக்தாராகணேஃ கமதயகநீஃ சிராஜன || ... ஃ
ஐயோதஸநாவிதானோநக்ஸோகமக்ஷிததடம் நைகஸஸுஸரரசமிஃ கஉததிஷ்டுடேச (நிள)

శంఖప్రళంఘ్నీరమ్యతాళవర్ణ ముద్గచ్ఛ మానంహ్యవధా సమానం

దడకాచంద్రంశహరిప్రవీరః పోత్రాయమానంశరసిహంశం

ஸ்டீம் ஹிப்ரவீர்டீச் சுகைபரபம்குதீரமருணாவாணமகூ.ததச்சமாநாடறிக ...
அவபாஸமாநாமச்சுதரம்குலரவிகுபாபலாயபாநம்ஹமஸமிவத்ததாசு ... (ருஅ)

பிராட்டியைக் ■ ■ ■ விருப்பவகொண்ட ■ அம்மாருதியும்* சிந்தை
கொளவதற்குமரிய ■ வியப்புறத்தக்க* அந்த இலங்கையைக்கண்டுஎவ
வண்ணந் தேடுவதென்று துன்புறவரும்* அழகுறறிருக்கின்றதென
மகிழ்ந்தவரும்* ஆயினா* (௫௫) வெணமையுறையாகத் விமரிசங்களின்
வரிசையுற்று*சிறந்த பொன்னுறசெய்த ஜாலமுறது தோரணங்கள் நாடடி*
புகழமலிந்து ■ இராவணன் கையிலேந்திய செங்கோலினால் பாதுகாக்கப்
பட்டி*கொடிய பலமுற்ற*ராசாஸாஸாளினாலும்*சூழப்பட்ட* (அந்நகரியை)
யந்தச் சிறிய திருவடியும்* (கண்டு மகிழ்ந்தனா) (௫௬) சந்திரனும்*
இந்த மாருதிக்கு ■ உதவி ■ செய்பவனபோல் ■ விண்மீன்கள் சூழந்து*
விண்ணிடைபின் நின்று*மிகத்தகுழந்து* நிலவென்னும் மேல் கடடினால்*
உலகினை*விளங்கச்செயது*அநேகமாபிசுவ கிரணங்களுடையனாகி*மேலெ
ழுந்தனன* (௫௭) அந்த*வாநாவிராகிய சிறியதிருவடியும்* சங்கை நிகர்
த்தும்*பாலையும் தாமரைதண்டையும நிகர்த்தவண்ணமுறதும் ■ மேலெ
ழுந்து*விளங்குகின்ற*சந்திரனைப்*பொற்றாமையில* உலாவுகின்ற*அன்
னீத்தைப்போல*விளங்கக்கண்டு மகிழ்வகொண்டனா* ... (௫௮)

சுந்தரகாண்டத்தில் இரண்டாயது சருககம்

முதலிதழ்.

ஊரகாசரிதாங்குமும் ஊரகாசரிதாங்குமும்
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

புறநாடுகளைப் போகவந்திருப்பதற்குப்போகவந்திருப்பதற்கு *
விதபுதகளுகிலும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் (௧)

கூடநாடுகளுகிலும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

இந்தநாடுகளுகிலும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் *
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் (௨)

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் *
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் *
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் (௩)

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் *
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் (௪)

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும்

தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் *
தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் (௫)

நச்சரவங்களுகிலும் தாங்குமும் தாங்குமும் தாங்குமும் * பாதுகாங்
கப்பட்டும் * நலநதருவதும் * புகழ்பெற்றதும் * மின்னற்கொழிகளின் நிரை
களினால் பரவப்பட்டதும் * விண்மீன்களின் வழிகளடந்ததுமாதல் *
அந்தச் சிறியதிருவடி * (கண்டி) (௬) தேவநந்திரனுடைய * அமராவதி
பென்னும் விண்ணகராப்போல * மந்தமாருதம் விசியும் * மாறறுயர்ந்த
பொன்னாசெய்த * பெரிய * மதிள சுவரினால் குழப்பபட்டும் * (௭) கீழ்க்கினி
மணிகளின் வரிசைகளொளிக்கின்ற * பதாகைகளினால் * அலங்காரஞ்செய
பப்பட்டிருக்கின்ற * அந்த இலங்காபுரியை * யெழுதும் * மேளமேலும்
பார்த்து * விடப்பட்ட மனமுடையாங்கு * யாழிசை சென்று * மனமகிழ்ந்து *
வினாவாக * அம்மதி * சுவரினமேல் * ஏற்றா * (௮) பொன்னமராவதியை
துவாரங்களினாலும் * வைரைய மணிகளினாலும் * வேதனைகளினாலும் *
வைரம் படிம முத்துகளினாலும் * மணிகளினாலும் * தளம்செய்த பூமிகளி
னாலும் * (௯) உருக்கிய பொன்னாசெய்த மகமேறிய யாளை
களினாலும் * வெள்ளியினாலும் * படிம * வெண்ணை பொருந்
தியும் * வைரையமணிகளினாலும் * படிம * கட்டியும் * படிம * கட்டியும்
செய்திடையில் துலிய துகளுமும் * (௧௦)

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

கோபாலகாஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

காஞ்சனசுந்தரி : ஐயவோ! ஐயவோ!

அழகிய ... கட்டியும் ... ஆகாயத்தின ... மேலெழுந்தனபோலவும் ...
 நலந்தருவனவும் * குரோளஞ்சம மயில முதலியவற்றால் ஒலிக்கப்படமெ *
 சிறந்த அன்னப்பறவைகளினால் சூழப்பட்டும் * (விளங்குகின்ற பற்பல
 மாடமாளிகைகள் திகழ்ந்தும்) (கௌ) நிருத்ததீதவாத்நியங்களினுடைய
 வும் பறபல கலன்களினுடையவும் சிறந்த வெளிகளினால் * எங்கும் * ஒலிக்
 கப்பட்டும் * வளவீரவாகஸாராயென்னும் நகரியை நிகர்த்தும் * புகழுற்றும் *
 விண்ணிடையிலுள்ள எழுந்த தபோலவுமுள்ள * அந்த இலங்கை யெனனாய் *
 நகரியை * கல்கண்ட * உடனே * சிறிய நிருவடி * வாகஸாராயை * மிக மகிழ்
 நதனர் * (கஉ) அழகுற்று * இராவணனுக்கு நலம்பெருக்கி * நிகரின்றி *
 பபெருஞ்செல்வம் நிறைந்துள்ள * அந்த * இலங்கையைக் கல்கண்டி * (அவர்)
 வீரமுடையவராகியும் * சிந்தை யுறநனர் * (கஉ) எப்பொழுதும் படை
 களைக் கையிலேந்தி நிற்கின்ற * ராவணனுடைய சேனையினால் * பாது
 காக்கப்பட்ட * இந்த * இலங்கைகளைப்பகைகொண்ட மந்தெவராலும் *
 யால் * அழிக்க * முடியாது * (கச) ஒருகால் குமுதாநகரைக் காவது *
 கபிகளுள் சிறந்த * ஸ்ரேணிகளைக் காவது * மைத்தந்தவிவிதர்களுக்காவது *
 இந்த * இடம் * புகுந்து காணற்குரியதாக * ஆகும் * (கக)

వివస్వత్సహజన్య హరేశ్వమశవర్చణః
ఋక్షస్య కేతమాలస్య మమక్రైవగతిభవావే

விவஸவதஃதநாஜஸயங்குசபாவணஃஹரோசக ...
 ரிகஸயங்கேதமாஸஸயங்கமஸவதகதிஃபவேத (கங)

సమీక్ష్యుడు మహా రామూ రాఘవస్యతారాత్రయం
లక్షణస్యచన్ద్రాన్త మభవత్ప్రేరిమాకవిః

மஹாபாஹுக்ஷிபிஷ்ணுராகவஸயக்ஷிராகரமபஸஸிஷ்யஸௌஸிபக்ஷ
விசராகதமஸஸிஷ்யபுக்ஷிபிஷ்ணுராகவஸயக்ஷிராகரமபஸஸிஷ்யஸௌஸிபக்ஷ

తాంరత్నవనోపేతాం గోష్ఠాగారావతంసకాం
యస్మాగారస్తసీమృద్ధాం ప్రమదామివభూషితాం.

தரமகரதநவஸநோபேதாமகோஷ்டாகாராவதமஸகாமக
யநதராகரஸதநீமகரிததாமகபூஷிதாமகபரமதாமிவக .. (கஅ)

తాంసప్తతిమిరాంద్వై భాస్వరైశ్చమహాగృహైః
నగరింరాత్మనస్సృష్ట దశదశానుమహాకపిః

திபதைதேச பர்வயனாசச்சுமஹாகருஹைதேசநஷ்டதீமிராயச . ■
தரமச்சரகூலேந்தரஸயசருகர்யஸுச்சுமஹாகருததாசச... (கங்)

అగస్తామారిశాదూలం ప్రవిశంతమహాబలం
నగరీస్వినయాపేదదదశః శువనాత్తజం

அதிகாரங்கள் கீழ்க் கொண்டுள்ள துறைகள் பற்றித் தகவல்
மற்றும் பல்வேறு தகவல்கள் கீழ்க் கொண்டுள்ள துறைகள் பற்றித் தகவல் (20)

கதிர்வளம் திருக்குமாரனாகிய மகாராஜருக்குடய குசபர்வனென்னும் *
வானரனுக்குமரிசூரனென்பவனுக்கும் * கேதுமாலனென்பவனுக்கும் *
எனக்கும் மாத்திரமே * யொருக்கால்விலிலங்கைகளுள் புத்ருமாறு * கேரி
னும நேரும * (கௌ) (என்றிவவகையாகத் தமக்குள்வாராய்ந்தது) சிறந்த
தேரளவையுறும * வானரவீரராத்லன் * (அந்தச்சிறயதிருவடி) பெருமாளு
டைய * பராக்கிரமததையும் * இனையபெருமாளுடைய * தோளவளியையும் *
நன்கு நினைந்து * மனமனமகிழவுறுமவராகி * (கௌ) அந்தச் * சிறந்த மலர்கள
லிந்தமுயர்ந்த ஆடைகள் பொருந்தியும் * காராமபக்ககளுறையுமுயர்ந்த
மாளிகைகளென்னும் முடியணிகள் திகழ்ந்தும் * படைச்சாலைகளென்னும்
பருத்த கொங்கைகளுயாகதும் * பலவகைச் செலவழிகுறதும் * அலங்காரநு
செய்யப்பட்ட * மதமுற்ற டடந்தை போன்றதும் * (கஅ) ஒளிமிருந்து *
துசுற்றி நின்மலமாங் ள்வங்குகின்ம * சிறந்த மாடமாளிகைகளினால் * இரு
ளின்நிப்புகழமலிந்த * அந்த ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணனுடைய * நகரி
யை * அந்தச்சிறந்த வானரவுருவமுற்றவராகவே * எழுந்தபார்த்தனா (கக)
பின்னச்சந்த * ஸங்காபுரிக்கதிதேவதையானவன் * வானரர்களுள் மிக வீர
முடையவராகி * மிலங்கைக்குட்செல்லுங்ன * சிறந்த பலமுடைய * வாயு
குமாரராகிய சிறியதிருவடியைத் * தனக்கியலபாயுள்ள * பெண்ணுருவுற்றவ
ளாகவே * கண்ணுற்று * ... (20)

சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்
கேதவாசைநகரம் சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்.

விருபகவதேவமகாபுருஷமாய ததவாசைநகரம்...
புரதவாசைநகரம் அபிஷேகமாய தருணமாய ததவாசைநகரம் ... (௨௬)

சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்
கேதவாசைநகரம் சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்.

காமருபிணைநகரம் அபிஷேகமாய ததவாசைநகரம்...
கருதவாசைநகரம் தமமாய தருணமாய ததவாசைநகரம் ... (௨௭)

சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்
கேதவாசைநகரம் சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்.

அபிஷேகமாய ததவாசைநகரம்...
அபிஷேகமாய ததவாசைநகரம்... (௨௮)

சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்
கேதவாசைநகரம் சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்.

காமருபிணைநகரம் அபிஷேகமாய ததவாசைநகரம்...
அபிஷேகமாய ததவாசைநகரம்... (௨௯)

சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்
கேதவாசைநகரம் சாஸ்திரமாய நாமுரவாசைநகரம்.

பலவகமாய ததவாசைநகரம்...
பலவகமாய ததவாசைநகரம்... (௩௦)

(மீளவும்வளைநோக்கி யடிபெண்ணை) கொடுமைகொண்டகண்ணுற்ற*
கீயாவளவன*என்னையதும்பிதது*கோபுரவாசைநகரம்... கொடுமை
கொண்டபயமுறுத்துகின்றன*என்று வினாவினா (௨௯) காமருபமுற்ற*
அந்த*வகமாயபுரியும்*சிறியதிருவடியின் வாகையததைக்*கேடடுசு * சினம்
கொண்ட*மாருத குமாரரை நோக்கி*வன்*மொழி*இவ்வண்ணம் மொழி
கதனை(௨௭) (கேளடா வாகரை) யான்*ராசாஸா*கோனும்*மூரமகிமை
புற்றவனுமாகிய*ராவண்ணுடைய * கட்டையை யெதிர்பார்த்துச் செய்வ
ரும*பிரமால் தீங்கு செய்வதற்கரியவனுமாகி* யிந்த * ஸங்கரநகரியைப்*
பாதுகாத்த வருகின்றேன*(௨௮) (அடா) இந்நகரியானது*கீயென்ன*
பலகூடியதென*புருதமுரு*அரியதேயாகும் * இப்பொழு*தென்னுல*
கீயடிக்கப்பட்டு*உயி*மாய*தா*தகையிலவியுநதருக்கப்போகின்றன(௨௯)
அடா தாவுந்திறமைபுற நூலகையான்* இலங்கையென* இந்நகரி
யேயாகி * யானே யென்ன*நாற்புறவகனிலும்*பாதுகாத்தகொண்டிருக்
கின்றேன் * இதுதான் * உனக்கு*நான் * உண்மையாக வுரைசெய்தேன் *
(என்றான்) (௩௦)

మామనిషీత్యదుబ్బాకై రాక్షసేవ్యరచారికాం

నళకృష్ణుడృతేద్రష్టం పురియంవాసరాధమ.

தாபுததேவநராதமஃராஜஸேவரபாலிதாமஃமாமஃ ... *

அதிர்ஷ்டம்*இயமம்*புரி*அதம்*தே*தரஷ்டிமம்*நசகம்*... (நக)

తతస్సకపికాదూఱ స్వాముపాచనికాచరీం

దృష్ట్యాపూరమిహాంభరే పునర్యాస్యేయధాగతం.

ததஃஸஃகபிசார தூஸஃபதஃஇமாமஃபுரீமஃதருஷ்டவாஃ. . *

புறஃயதாகதமயாஸயேதாமநிசாசரீமநவாச ... (௨௪)

తతఃకృత్యామహానాదం సావేరికాళయావహం

తలేనవాసర శ్లో॥ తాడయామాసనేగితా.

ததஃஸாஇஃஸலங்காஃபயாவஹமஃமஹாநாதமஃகருதவாஃ .. *

வேகிதா*வாநரசோஷ்டம*தலேந*தா!யாமாஸ* ... (124)

తతస్సకపికాదూఁలాః లంకయాకాడితోభ్యశం

సనాదసుమహానాదం వీర్యవాక్ పవనాత్తజః.

ததஃஸஃகபிசார தூஸஃவீரயவானபவஞதமஜஃ ... *

லங்கயா*பருசம*தாடி*தஃ*ஸு*மஹாநாதம்*நநாத* ... (ஈடு)

తేతస్సంవర్తయమాసవామ హస్సస్వసోంకులిః

ముష్టి నాభిజఘ్నానైనాం హనుమాక్షోధమూర్ధితః.

ததஃ*கரோதமூரசிதஃ*ஸஃ*ஹநூபாண*வாமஹஸதஸய* . *

அங்குளி*ஸைவா தயாமாஸ*முஷ்டி*ஏநாம*.அபிஜகாந* (சு0)

அடா தூபபுத்தியுள்ள*அறபகருரங்கே*அரக்காகோனுகிய ராவண
னால் பாதுகாகப்பட்டு*எனனை * வெற்றி கொள்ளாமல்*இந்த*நகரியான
து*இப்பொழுது*நீ*காணபதற்கு*சகியமாருமோ*(ஒருக்காலும் யாள்
புதுதலொட்டேன என்றனள) (௬௬) பன்*பந்த*வாநரவீரராகிய சிறியதி
ருவாயு*அடி நலமுற்ற பெண்ணை*இந்*நகரியை*சுற்றிப்பார்த்து*மீள்
வு*வந்தவாறு* செல்வேன * எனநந்த*நிரசாசரியை நோக்கி * மொழிந்த
னா* (௬௭) பின்*பந்த*லங்கையானவன * அச்சமுறமாறு* பேரினாச்சு
லிட்டு * வேகமுந்தெறித்து * வானர* தலைவராகிய அந்த மாருத குமா
னாக*கரதலத்திலு*நோக்கி யறைந்தனள(௬௮) பன்*பந்த அனுமான*
க்பிகளுள புல்போன்றவரும்*தோவாவி புறவரும்*மஹாபலமைந்த
வருமாதலின்*அந்த லங்கையினால்*மிகவு*மறையப்பட்டவராகியு* லகதி
யஞ்செய்யாமல் மிகவும் கெட்டியாக*காஜனை செயது* (௬௯) மேலும்*
சினஸுண்டு * புகழ்பெறவறும் * அனுமானென்னும் வல்லமைப்பெயர்
பெற்றவருமாதலின்* (பெண்ணை வஸ்து கையினுலடிப்பது இகழ்வென
நினைந்த) இடது கையின்*விரலகை*மடக்கி * முட்டியினால்*விவிலங்கை
யை*சுருத்தினா* (சு0)

ப்ரீதிசுகுமாரேந் தாதிசீரஸ்யயங்குத:

ஸாதிசீரேதிமனயமானேந் அநிகரோத்யஸவயமகருத்ய (சாற)

நாகுதேந்நாநே விந்யஸ்யஸ்யகர

புநாதேந்நாநே விந்யஸ்யஸ்யகர.

ஸா துநிசாசீரேதேந் பரஹாரேணவிஹவலாகி ... *

விந்யஸ்யஸ்யகரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி ... (சக)

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

ததஸ்துபரஹாரேணவிஹவலாகி பரஹாரேணவிஹவலாகி

(அந்த மாநாதி யவனோப) பெண்ணெனறுந்ருதினாரதலின * கமிஞ்
சினம்மவலையீதுந்நாநேகொணயலா (சாற) அந்தநிசாசிரியம்அந்த
அனுமான குத்தின குத்திலைசலிவுறவவகங்கையுடையவரும்விகார
முற்ற முத்தையு கணவிழியுமுற்றவருமாகியுடனேதனையில் வீழ்ந்
தனள(சக)பின்புதருமநாலுணர்ந்தவரும்சிறந்த பராக்கிரமமுடைய
வருமாகியஇவவனுமானஅடிபட்டித் தனையில் வீழ்ந்திருக்கின்றஅவ்வி
லங்கையப்பாரதது அவனோபபெண்ணெனவெண்ணமுற்றவராதலின்
அவன்மீதருளசெய்தனா (சக) அந்தநாமந்த இலங்கையானவள
மிகவுமசகங்கொண்டு வாரா தலைவராகிய அனுமானே நோக்கிநன்றி
புலப்படாமல தடையுற வெழுத்துகையுற்றும் செருக்கின்றி வினயம
பூண்டிம்ஒருமொழிமொழியலுறறன (சக) சிறந்த தோவலியுற்றவ
ராகியும்தன்மைகொண்டவாராதிபரேளம்மீதருளசெய்துபாதுகாத்
தனித்தருள * ஸத்துவருணமுடையவரும் சிறந்த பல்முடையவரு
மாகிய பெரியோர்க்குநரமயங்கனிலகட்புலனாகி நின்று பாதுகாக்கின்ற
னர்களல்லோ (சக)

அபாங்குநகரிலா ஸ்ரீமதநகரங்க
பரிசாபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்.

பலவருகமக அஹந துஸவயமேவஸவகாநகரீ... *
வீரமஹந பஸக அஹந தவயாநகரமேணகிராஜித... (சுரு)

அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்
நகரமேணகிராஜிதம் அபாங்குநகரில்.

புரநகரவயமபுரவாநகரமேவஸவகாநகரீ... *
இதந துஸவயமேவஸவகாநகரமேவஸவகாநகரீ... (சுரு)

அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்
நகரமேணகிராஜிதம் அபாங்குநகரில்.

கசநிதவாநகரில் விசுவநாதபுரம்... *
தநாநிதவாநகரில் விசுவநாதபுரம்... (சுரு)

அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்
நகரமேணகிராஜிதம் அபாங்குநகரில்.

ஸௌமயக அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்... *
ஸௌமயக அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்... (சுரு)

அபாங்குநகரில் விசுவநாதபுரம்
நகரமேணகிராஜிதம் அபாங்குநகரில்.

ரஜநகரவயமபுரவாநகரமேவஸவகாநகரீ... *
ரஜநகரவயமபுரவாநகரமேவஸவகாநகரீ... (சுரு)

கேளீர் வலீமுகாகோனே யான்நிஜநுபம்புண்ட இலங்கையென்
னும் நகரிககதிதேவதையாகின்றேன் வீரமுடையோரும சிறந்த
முடையோருமாகிய திரோயான்நிஜநுபம்புண்ட இலங்கையென்
கொளலபட்டேன் (சுரு) முன்புநான் முகதேவனவரமவயவண்ண
மெனக் களித்தனனே இதனதுண்மையைவாநகரவீரோயாநுரை
செயகுகேட்டருளீர் (சுரு) (கேளடி பெண்ணே ஒருவாநகரன் எப்
போழுது விசுவநாதபுரம்வென்று தன்வசனஞ்செயதுகொள்
வானே அபபொழுதேராகுநகரங்களுக்கழிநதிற்குவகாலம் நோந்த
தெனநகரீயறிந்துகொளக (சுரு) கேளீர் அபபொழுது
தேவனாகியான்நிஜநுபம்புண்ட இலங்கையென்
தென நம்புகின்றேன் பிரஹமதேவன் வாக்நியம் ஸத்தியமாருமேயல்
லதக அதற்குவேறுபாடொருபொழுது மிலையைன்றோ (சுரு) எமக்
கெல்லாமரசனும் கொடுத்தன்மையுற்றவனுமாகியவாநகரவயவண்ண
மளவற்றுள்ளவராகுநகரங்களுக்கும்வீரபிராட்டியினிமித்தமாய்க்காலுங்
காலங்கிட்டிவந்தது... .. (சுரு)

சாஸிசுப்யஸ்தபு நூத்யஸூகஸுருபு:

தூயகஸிசுப்ய நபுஸஸிசுப்ய:

சூயசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ...
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ... (௧௮)

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ...
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ... (௧௯)

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ...
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ... (௨௦)

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்ய:

தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ...
தூயகஸிசுப்யஸூகஸுருபு நபுஸஸிசுப்யஸூகஸுருபு ... (௨௧)

நிருதகதீதவாதத்ய கோஷககளை நுன்னிடொலிகரும் * மகிழவுற
நவர துயரமின்றிப் பேசும் பேரொலிகளுடனும் (கூடியதம்) ஐராவதம்,
வயிரம், அக்ருசம் முதலியவைகளிப்போலியறப்பட்டுடனவும் * வயிரமணி
களின் திரகளாலலகாரஞ் செயப்பட்டுடனவும் சிறந்த ஜாசிரோமணி
களால் வாஸஞ்செயப்பட்டுடனவுமாகிய * சிறந்த மாடமாளிகைகளினால்
அழகுற * அந்த விலகாபுரியானது * (காஜநையறறு மிரதின்
திகழ்ந்த மினையுமுழுகும்) மேகவகளினால் * விண்டலம்போல விளங்க
கிறது * (௧௮) (இவ்வண்ணம்) இன்பநதருவனவும்கவ்வண்ணமெழும்புண்ட
சாதகாலமேகங்களை நிகராதனவும்க * சித்திரவண்ணவகளுற்றனவும்க * பது
மங்கனப்பாலவும், ஸ்வஸ்திகங்களப்பாலவும் அமைக்கப்பட்டனவுமாகிய
ராசுஸகணவகளின் மானிகைகளினாலும் * வாததமானமென்னுங்கோபுரம்
போலுயர்த்த வீடுகளினாலும் * எல்லாவிடங்களிலும் * அலங்காரமாயுள்ள
அவ்விஸங்கையானது * அப்பொழுது * கதிரவிரித்ததொலித்தமையின் * (௧௯)
மஹாராஜாக்கதகருதமவவனும்க * பெருமானுடையகாரியாததமாக
முபநசியுடையோரும்க * ஞானவராககியமுடையோருமாதலின் * விசித்திர
மாகிய பூவடங்களை யாபரணமாகவுடைய * அவ்விஸங்காபுரியைக்கண்ணு
தறுமிக மகிழவுகொண்க * (௨௦) வாயுமைதாததின் * ஒரு வீட்டினின்
தும் * மறொரு வீட்டினினுமினாவாகசெனது * அங்கங்குப்பப்பல விசித்
திரவுருவமைத்தமாடமாளிகைகையுங் கண்ணுற்றும் * ... (௨௧)

பீகாஷபிஷாஃஸுதாஃ ஸீகாஸரகாநஃ

தர்புஸுபீஸ்ரஹாநாந்நு க்ருத்யாஹாந்தகா

திஷிதானஸுஜலானஸமுண்டானஸ்கோஜிமபரவாஸஸஃ ... *

தாபமுஷ்டிபரஹாணானஸ்ததாஸகனிகுண்டாயதானஸ (௧௫)

கூபகஸுரஃஸீஷ்ந ஸ்ராயாஹாநஃ

பிஷாஃஸீஷ்ந ஸ்ராயாஹாநஃ

கூடமுதகரபானீஸகஸ்தண்டாயுததரானஸி ... *

ஏகாஷ்டானஸககாணானஸஸமபோதரபபோதரானஸ (௧௬)

கராஸாஸுபுக்ருத்யாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா

தர்புஸுபீஷ்ந ஸ்ராயாஹாநஃ

கராளானஸபுக்ருத்யாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா ... *

தனவிஷ்ணுகடகினஸகாஸகதகனீமுஸஸாயுதானஸ (௧௭)

பரிஷாஸுநாந்தகாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா

பரிஷாஸுநாந்தகாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா

பரிஷாஸுநாந்தகாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா ... *

பரிஷாஸுநாந்தகாஷ்ந பிஷாஃஸுநாந்தகா (௧௮)

(அன்றியிலே) யாகதீகைஷ் பூண்டவாக்ஷையும்தவம்பூணமி நீசசடை முடியினாக்ஷையும ிவிரதம் முடிந்தமையின் அன்று முண்டனஞ் செயது கொணருநுபவவாக்ஷையும ி ஓரதபமந்நர சித்தியின்பொருட்கு எருத்தின் தோல்களையே யாடையாக்ஷையும்தவவாக்ஷையும ி துபபிடியாய்விருத் தருபபை களையே மந்திரசித்திமுலமாயப பகைவனாவெல்லுமாயுத்மாக வுடையவா க்ஷையும ி அவ்வண்ணமே ி ஓமத்தின்பொருட்கு கட்டப்படட அகிகினி குண்டங்களையே யாயுத்மாகவுடையோர்களையும ி (௧௫) கூடமென்னும், முத்தகாமென்னும் ஆயுதங்களைக் கையிற்கொண்டவர்களையும்தண்டாயுதத் தைத் தரித்தவர்களையும ி ஓமறைக்கண்ணார்களையும ி ஓமறைக்காதார்களே யுமஃசர்பநத் பொந்தியர்களையுமடிநதமுலையினார்களையும ி (௧௬) கோரவுரு வத்தவர்களையுமஃநிவிஸ வண்ணநத் முகத்தவர்களையுமஃநீளார்களையும ி குற ளர்களையுமஃஅவ்வண்ணமேஃவில்லார்களையுமஃவாஸார்களையுமஃதுபபாக்ஷ விரங்கி முஸஸம் எனறுமாயுதமுடையோர்களையும ி (௧௭) சிறநத் பரிஷத் தைத் கையிலுடையோர்களையும ி விசித்திரமாகிய கவசகாளினுல திகழ லோர்களையும ி மிகப பருககாதார்களையும ி மிகவுமிளைவுருதார்களையும ி மிக நீளமுடார்களையுமஃமிகக் குறுகாதார்களையுமஃ ... (௧௮)

శ్రీకాశ్యపాంధ్యస్త్యు మహామహకతోరణం

రాక్షసేంద్రస్వవిఖ్యాత ముద్రియాధిష్ఠానస్థితం

ஸஃதநா*மஹாஹாடகதோரணம*விதயாதம*அத்ரிமூர்தனி* ■
பரதிஷ்டிதம*ராஜஸேந்தரஸய*ததக்ருஹம*தருஷ்டிதவா* (2௪)

పుల్లారీ కావతంసాధిః పరిఘాధిరణంకృతం

ప్రాకారాభ్యుతమత్సంతం దదత్వాశ్రమహాకపిః.

புண்டரீகாவதமஸாபிஃபரிகாபிஃ*அஸகருதம* ... *

பராகாராவருதம*அதயநதம*ஸஃமஹாகபிஃததர்ச* . (2௫)

త్రివిష్టపనిఘండివ్యం దివ్యనాచవిసాజితం

కాబి హేషత సంఘమున నాదితంబురాష శైస్తాదా.

தரீவிஷ்டபதிபம*திவயம்*திவயநாதவிநாதிதம* . *

வாஜிஹேஷிதஸங்குஷ்டம*ததத*பூவண்ணை*நாதிதம* .. (2௬)

రథేయా నైర్విమానైశ్చ తథాహయగజైశ్చైతః

వారదైత్యచతుర నెక్కుతా భువివయోపమై:

ரதைஃபாணைஃவிமாணைசசு*ததா*சுபைஃஹயகஜைஃ .. ■
சவேதாபரநிசயோபபமைஃசசுதாதரதைஃவாரணைசசு* (2௭)

(பின்பும்) அவ்வனுமான்*அப்பொழுது*சிறந்த பொன்றாறசெய்த
தோரணமுற்றதும் ■ எல்லாவுலகங்களிலும் சிறப்புறதும் ■ திரிசூடமலை
யின் முடியிலு*புயறறப்பட்டதுமாகிய*ராவணனுடை*அம்மாமராளிகை
யைக்கக்ஷணு*தசசென்று* (உச) தாமரை மலாகளையே முடியணிகளாக
வுடைய*ஆழந்த வகடுகளினால்*கிகழவாத*ஆழங்கடியாக*த மதினகளினால்
சுறறப்பட்டதும் * முடிவின்றி வியனறுதுமாகிய வரணமனையை ■ அந்தச*
சிறந்த கப்யுருவாகவே * புறறுப்பா*ததுகொணமும் * (உரு) (மேலும்)
யின்னுலகனை*கிரத்ததும் * தேவர்கள் வாழுவதற்*ரீயதும் ■ சிறந்த*
பொலிகள்*இலொலிக்கப்பட்டதும்*சிறந்த குதிகாக்களினகளை*ததல்கள*
இலொலிக்கப்பட்டதும் ■ அவ்வண்ணம் * கமணி யணிகளினுலொலிப்ப
தும் * (உச) தோகளினுலும் ■ சிவிகை முதலிய வாகனங்களினுலும்*
வாஸிகூடயிற் செல்லவல்ல விமானங்களினுலும் ■ அவ்வண்ணமே ■ கலந்
தருமிலக்கணவுகளுளன * குதிகாக்களினுலுயிருகொம்புற யானைகளினு
லும்*வெள்ளிய சாதகாலமேகங்களின குவைகளபோன*நானகு தந்தவ
களைபுலைய*யானைகளினுலும்* (உஎ)

ஐந்தாவது சந்நிகம்

சிறியத்ருவடி இலகுகையில் பிராட்டியைத்தேடுகையில் முழுமகியு

முதித்து விண்ணடுவில வந்தமைபினங்கிவா பகலிற

போலவே யெல்லோனாயும் கண்ணுறந்து

తతస్సమధ్యంగతమం శుమన్తం త్యోత్పావితానం మహాదుర్దమమ్.

దదర్శనీయాన్ దివిభాను మన్మథగోష్ఠే వ్యపంకుతమివభ్రమశ్శల

ததிக*ஸு*நீமான*திவ்*நதயங்கந ம*மஹத*ஜயோதஸ*இவ்*தானம*உதவமநதம*
பா*னுமநதம*கோஷ்டே*பரமநதம*மததம*வருஷயிவ*அமசுமநதம*ததாச*(க)

లోక స్వపాపానివినాశయై శం మహాదధిచాపి సమేదయ శం

ఉతాతానిసర్వాణిచరాణయన్తం దదర్శశీతాంశుమఖిధాయాన్తం.

லோகஸய*பாபாநிக்விநாச்சயநதய*மஹோததிஞ்சாபி*ஸமேதயநதய* .. *
 ஸாவாணிச*பூதாநிக்ராஜயநதய*அபிபாநதய*சீதாமகம*அத*நதாச* .. (2)

యాభాతిలక్ష్మీర్పువిమన్తరస్థా తథాప్రహోషేమచసాగరస్థా

తద్ధేవతోయేషుచక్రస్కర స్థారరాజసాచారునితాకరస్థా

யாஸஷ்யமீஃபுவிமநதரஃ தாஃபாதிததாபரீதாஷேஷஸுஸாகரஸதாஃ *
ததைவஃதோயேஷஸுபுஷகரஸதாஸுஸிசுகரஸதாஸுநுரரஜஃ (ந)

హంసోయథా రాజతపంజరస్థో సింహాయథా ముద్దరః పరస్థః

వీరోధకాగ్నిత మృగశ్శ్చదన్యోపబ్రాజతధాంబరశ్చ:

ஹமஸஃயதாஃராஜதபஞ்சரஸதஃஸிமஹஃயதாஃமநதரகநதரஸதஃ *
 லீரஃயதாஃகாவிதகுஞ்சரஸதஃசுநதரேபிததாஃஅயபாஸதஃபபராஜ* - (ச)

அநந்தரஃமஃதஃநுண்ணதிவினராகிய சிறியதிருவடிஃ விண்ணஃனம்
வினா நண்ணிமிருதஃநிலவின மிருதியைபஃபெருகச்செயதும்ஃகிரணங்
களை யெனகும பரப்பியும் ஃகோட்டத்தில் ஃமகிழ்நதுலாவும் மதமேறயஃ
காளையை நிகாத்தும்ஃதிகழுமுழுமத்பைகஃகண்ணுறதும்(க) காண்போஃ
கவிவினாகோக் ஃதழிப்போஃனும் ஃஆழநத்கனற பெருவட்டலதன்னையும்
பொற்குவிப்போஃனும்ஃஎல்லாபஃபூதகைபோயும்ஃநன குகண்ணுறச்செயவோ
னுமாகிஃபொளினதவருகினறமையினால்ஃஅநதக்குளிரமத்யை ஃமேனமே
லும்ஃகண்ணுறற் மகிழ்நதலாஃ (உ) எவ்வகையான ஃவழகுஃபுயிதனில்ஃ
வெள்ளியமநதரமலையினதாகஃவிவவருகின்றதோஃ எவ்வண்ணம்ஃபிரதோ
ஷகரவங்களில் ஃ அலைகடவினதாகினறதோ ஃ எவ்வண்ணம் ஃ தடாகங்க
ளில்ஃகருநங்கமலங்களினுளதாகின்றதோஃஅவ்வழகுஃஅம்முழுமதியிட்டத்
துள்ளதாகிஃமிகதஃதிகழ்நததுஃ(உ) அன்னப்பறவையஃபெவ்வண்ணம்ஃவெள
ளிக்கூட்டிலுளதாகி விளந துமோஃசீரிய சிவகம்ஃஎவ்வண்ணம்ஃமநதரமலை
க்குகையினிலுளதாகி விளங்குமோஃபடைவீரணஃஎவ்வண்ணம்ஃமதமேறிக்
களிப்புற்ற களிறயின்மீதுளதுகிவிளங்குவனோ ஃ அம்முழுமதியும் ஃ அவ
வண்ணமே ஃ விண்ணினடுவிலுளதுகி ஃ விளங்கினுள ஃ ... (ச)

நிர்வகனாபக்யுநீகமவபக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்
பாபக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

நிர்வகனாபக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... *
அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... (6)

நிர்வகனாபக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... *
அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... (7)

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... *
அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... (8)

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம்

அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... *
அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் அநீக்யுநீகம் ... (9)

(மேலும்) கூறிய கொம்பினையுடையதாகி விருக்கின்ற கொழுந்த
காளைபோலுமகையர்ந்த முடியுடைய வெள்ளியகாமாம்போலும் தங்கப்
பூண்கட்டிய தந்தையையுடைய மதயேழும்போலும் நிறைந்த கலைகையு
டைய அச்சந்திரனும் விளங்கினான் (10) (மேலும்) பணிநீர்த்துளிகளென்
னுள் சேறு நீங்கியவனும் பெருகிற ஹமாதிய கையோன் கதிர்கள் முழு
தனும் வியாபித்ததனால் நிறைந்த அடமியலாதானும் துசற்ற நிறைந்ததனால்
கன்கு விளங்குத் கன்கமுடையோனும் மிகக் காந்தி புடையோனும்
முயல்போன்ற மேகினிவினிலுற்றவனுமாகிய அமுமுமுநிக் மிகத் து
ழந்தான் (11) இலாதலதை யடைந்து சீரிய சிங்கம் மெய்வண்ணம் விள
ங்குமோகமிகப் பெரிய போககனத்தையடைந்து சிறந்த மதயைண்ணம்
விளங்குமோக (அசாட்சிக்குரியனாகி யபிஷேகம் பூண்டி) துயல்
ஜ்ஜியத்தைப் பெற்றது தாலைந்த வெய்வண்ணம் விளங்குமோக
அவ்வண்ணமேயெனியுற்ற முழுமதியும் விண்ணம் கண்ணி விளங்கி
னான் (12) காந்திபுற்ற சந்திரோதயத்தினாலிருந்தும் மேல்மேலுந்
கீழிய ராஜ்யபிரேசனின் கொடுமைபுற்றும் பிரணய கையெண்ணம்
விளங்குதை (13) கூட கிழிந்த காழுகி காழுகிவிடப்பெற்றும்
மொனிகொண்டழிகியிருந்தாவநிப்பொழுது (கிழிந்தமைவினான்)

■ நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ
நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ நிரூபணம்ஃ

தந்திரவருடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... *
வருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... (க)

கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்
கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்

மததபரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... *
கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... (க)

கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்
கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்

பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... *
மததபரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... (க)

கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்
கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக்

வருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... *
கருவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் கண்ணுடிக் பரவருததாடிக் ... (க)

வினா முதலிய வாத்தியங்களின் தந்திரங்கள் * செவிக்கினியன
வாடிக் யொலித்தன * நன்னடகையுடைய * குலமகளிராகும் * நாயகர்களு
டன்கூடி * தூங்குகின்றனர் * அவ்வண்ணமே * யிரவிலுலாவும் பூக்களை
கூங்கும் * வியப்புறத்தக்க கொடிய செயலுடையன வாடிக் வினாயாமெபடி *
முயன்றன * (க) மதமுறைய மயலகொண்டு * பறபலச் செய்கைபூண்டு *
தேர் குதிரையான முதலிய வாஹனங்கள் நிறைந்த * சிறந்த மணர் யொளி *
குழந்து விளங்கும் * அவ்வரககா மாளிகைகளை * வீரமுடையோனுடைய *
வீரவினதுமாயி * அந்தச் * சிறியதருவடி * கண்ணுறைய * (க) (அவறுமள)
ஒருவர்க்கொருவா * மிகவும் * பரிஹாஸஞ் செய்துகொள்வோர்களையும் * பரு
ந்துருண்டு * கைகளை * யொருவர்க்கொருவா போட்டுக்கொள்வோ
ர்களையும் * குழம்புக்கொழும் பல வன்மொழிகளை * மொழிவோர்களையும் * மதம்
கொண்டொருவர்க்கொருவா * மயங்கி விழந்து தழுவிக்கொள்வோர்களை
யும் * (க) (வீரானமையினால்) மாபிணை * நெரிததுத்தட்டுவோர்களையும் *
தம்மங்கங்களை * காந்தையர்க்கெதிர்த்து * மகிழ்வோர்களையும் * பற்பல *
அலங்காரங்களைச் * செய்துகொண்டு மகிழ்வோர்களையும் * வலிய * விலு
களை * காண்கட்டிக் கண்ணொழித்திழுத்துக் கண்டொட்டாது நிறகுமாக்கா
யும் * ... (க)

తతో వరాహాశ్వమేధవిశుద్ధభావాస్తేషాం ప్రియశ్చత్రమహానుభావాః

పెయ్యేనుపా గేనుచు కృతానందము తారాజుచును ప్రభావారి.

ததிகுரர் ஹாஃஸு-விசுத்தபாவாஃமஹாஃபாவாஃ பரிபேஷு-பாநேஷு-
ஸுத்தபாவாஃஸு-பரபாவாஃதாரஃவசுதேவாஃமஸுநரியஃததரஃததரஃ... (௧௭)

క్రియాబ్జం నీర్లైకయోపనాధాని శీఘ్రాశేరమనోపనాధాని

దదకకాశ్చిత్తమనోబసాధాయథా విహంగామసమోపసాధాః

சரியாகவலஸ்தீர்ப்பாயாகவகடாபிநிதிகாசைரமனோபகடாபி ... *
பரமதோபகடாபிநுஸுமோபகடாபிவிநாவகாபிபதாபிசதிததாசு (அ)

అన్యాయమునకు వ్యతిరేకముగా విప్లవశక్తిని సృష్టించుటకు ముఖ్యమంత్రి

భక్తుఃప్రేమాధర్మపరానివిష్టా వదళాధీమాః శుద్ధసాత్వివిష్టాః

ததாநிமானஹர்மயதஸோபவிஷ்டாஃபரியாக்ஷே-ஊகோபவிஷ்டாஃ. ■
பர்துஃபரியாஃதர்மபராஃநிவிஷ்டாஃமதஸிவிஷ்டாஃஅஸ்யாஃபுஸாஃததாச.

అప్రాప్యకాశాఙ్ఘసరాజివదాః కాశ్చిత్పరార్థ్యాస్తవసీయవదాః

పునశ్చ కాశ్చిచ్ఛకలక్ష్యవనాః. కాన్తవ్రహ్మినామచిరాంగవనాః.

அபரவருநாடுகாஞ்சனராஜிவாணுப்பார்தயாத்தபரீயவாணுகாசசித* ... ||
ருசிராவகவாணுகாந்தபரவிணுகச்சுவகமவாணுகாசசித்புநசச* ... (20)

அகந்தரமும்*மணமாலை யணிவதற்குரிய பருவத்தவராகியும் ■ கசடு
 ருச் சிந்தையினராகி*பெருந்தகவுடைய கணனிப்பெண்களையும்*(புதுமண
 மயூஸ்டி) கணவனிடத்திலாசைகொண்டு * மத்தியபாளஞ்செய்வதில்பே
 சைக்கொண்ட குமரிகளையும்*சிறந்த மகிமைதங்கி*விண் மீன்களபோலெ
 னிக்கின்ற*அவ்வரக்காகளினுடைய*பாரியைக்கொடியும்*அங்கு * கண னுற்
 றும்*(கள) சிறந்த வழங்கு *லொளிக்கின்ற*நாணம்*பூண்டவர்களாகியும்*
 நெரோத்திரியாதலால்*கணவனைத்தழவி*மயலகொண்டு துயிலுறறு *
 மலர்க்குளளடங்கி புறங்கும்*பெண் பறவை*போல் விளங்கும்*வேறு சில
 வர னுதலார்களையும்*கண்ணுற்று* (கஅ) அவ்விலங்கைதன்னில்*தன்
 னறிவினராதலின்* (மீயவுஞ்சென்று) மேன் மாளிகைமேலேறி * கணவ
 னுடைய துடைமே*வினிதாக வீற்றிருந்து மகிழும் மத்த காளினியாகி
 யும் * கணவனுக்கினியோரும் * தருமத்தில் நிலைகொண்டவருமாதலின்
 கணவனின் நித தனிதனின் து*காமவேட்கைகொண்ட * வேறு சில கற்பு
 டைக் காயினியார்களையும்*கண்ணுற்று* (கக) (மீளவும்) போர்வையின்றி
 மெய்மறந்து*தங்குதலால் * பொன்னிகாபோன்ற வண்ணமுடையோர்களை
 யும்*சிறப்புற்ற*தங்கம்போன்ற வண்ணமுடைய*வேறு சிலப பெண்களை
 யும்*அழகிய மேனியுடையர்களாகியும்*கணவனைப் பிரிந்தவர்களாதலின்*
 சந்திரன்போல் வீரஹத்தினால் வெளுத்தவண்ணமுடைய*வேறுசிலர்களை
 யும்*மறுபடியும் டாத்ததுக்கொண்டும்* ... (20)

తతఃప్రయాన్ ప్రాప్యకునోధి రామాశ్చుప్రీతియై కాః క్రమమిత్థరామాః

గృహేషువృష్ట్యాఃపరమాధీరానా మారిప్రచిరస్త్వదదశఃరానాః

ததஃௌநிபரவீரஃஸஃபரிபாண்ட ரபயஃஸ-பஃபுபுதாஃமஸேபிராமாஃ ...
 ராமாஃபரஸமீஷபஃஞ்ஞேஷஃபு, ஞுடாஃபரமபிராமாஃராமாஃததா(

శ్రీవ కాకాశ్చరీవక్త్రయాలా వక్రాశ్చిత్తశ్చగుణేయాలాః

విహుషణానాం శ్చ దదశకామలా శ్చ త్రహదానామివదారుకూటాః

சந்தர்பரகாசாசனநிகுவதரமாலாஃவகநாஸிபுதகமாச்சகஸநேதரமாலாஃ ...
சதநிரதாலும்கமாலாஃஇயவநிபுதலுநருகசமாலாஃகாருததாசு ... (22)

శక్తివసీతాంబరనాథివాతాం పద్మిశేరాజమలేంద్రవాతాం

అం. పుష్పలక్ష్మివస్త్రాదుకాతం దదత్తకన్యేంజనసూతిహారం.

பரமபிஜாதா மஃபதிஸுதிதேஃராஜகுலீஸுடரஜாதாமஸா அஜாதாமஃ ... *
 பரபுலஸாமுஸுதாமஃஇயதனஸி மஃமநஸாபிஜாதாமஃஸீதாமஃ அஸுவததாஃ (2.5)

శూనాత పేదత్తాని సన్నివిష్ట్యం రామేక్షానామృదనాభివిష్ట్యం

తర్వాత మౌనస్మృతుడగు ప్రవిష్టాం స్త్రీభ్యోక రాభ్యక్తదానిశిష్టాం.

ததா*ஸநாதநேஷ்வர் தமனி*ஸன்னிவிஷ்டாம*ராமேஷுனாததாம*மதநாபிவிஷ்டா
ம*சரீமதப*இஃமனஃ*அனுபரவிஷ்டாம*உரரபய*ஸதரீபயச*வினிஷ்டாம()

அநந்தரமும்* வாகநர்களுள் மிக வீரமுடையோராதலின்* அத்தன்மைபராகியே சென்று*காயகளைச்*சென்று சேர்ந்து* மிக மகிழவுகொண்டிருமனத்துக்களினிய வழகுநாட* அவிசாரிப்பெண்களையுக்*கண்தம்மனைகளிலேதானே*மகிழவுகொண்டே*மிகவழகிய*குலமகளிகளையும்கண்ணுற்றம* (உக) (மீளவும்) முழுமதிபோலொளிகொண்ட* (அபபெண்களின்) முக வரிசைகளையும்*வளைந்தாந்த இமை மயிரகளுடைய*கண்களின் நிராகளையும்* மின்னதொகடிகளின்* நிராகள்*போன்ற சிறத்தமணியனிகளின்* நிராகளையும்* (பிராட்டியின் முகக் கண்ணணிகளின் குறிகளைப் பெருமாளுரைசெய்க்கேட்டவராதலின்) னன்றாகவறுறுப்பார்த்தம் (உஉ) சிறத்த வழகுடையவளும்*நன்னெறி*தவறுத*ஐக்கமதறாராஜன் திருமானிகையில்*வளர்ந்தவளும்* நன்றாக வளாந்து*தளிர்த்து மலர்ந்த* பூக்கொடி*போல*மெலிவுற்றவளும்* (பெரியபிராட்டியரதால் இராமாவதாரஞ்செய்த பெருமானுக்குத்தக்க திருமேனியளாக நினைத்துத்) தானேயர்க்கூழியிலவதாரஞ்செய்தவளும்*பெருமலை*தாபிராட்டியையமர்த்திரம்* குந் தேடியுங் காணாமல்* (உஉ) அபபொழுது* தொல்லைதொட்டுள்ள* கல்லொழுக்கத்தவறுதவளும்*சூரியாமனைக் கண்ணுற்றால்*லலதயிர்வாயேனென்றுமுற்றியுடையவளும்*பெருமானிடத்திலேயே மயங்கொண்ட சித்தவளளும்*சீகுற்ற*பெருமாளுடைய*மனத்தன்னிலே*குடிபுகுந்தவளும்* மிகச் சிறத்தபெண்களெல்லோரினும்*மிகச் சிறத்தவளாய்* ... (உஉ)

ఉష్ణునితాఁసానున్నతానుకణిం పురావరాచులాక్షమఃషుకణిం
సుఖాకమృతపిరీక్షణిం వసేప్రస్మతామివనికణిం.

உஷணுதிதாமசாஸுருதாஸகணமபுரஃவராநேராததமிஷகணமம்
ஸாஜாதபகணமாமபுரதகணமம்வநேபுரருததாபுரலகணமம்வ... (20)

అవ్యక్తరేఖామివచంద్రరేఖాం పాంసుప్రతిగ్ధామివమేఘరేఖాం
 త్తతప్రసాధామివబాణరేఖాం చాయస్రభగ్ధామివమేఘరేఖాం

அய்யகதரோகாமச்சந்தரோகாயிவ்யபாமஸூடரதிகதாமகோமோகாயிவ்ய . ■
 க்ஷத்திரஸூடாமப்யானோகாயிவ்யவாபுரபரகஸ்மோமேகோகாயிவ்ய ... (உசு)

సీతామహాకళ్యాణము జైవరహస్య రామశ్యాపత్నివసతాంవరహస్య
బహువదుంభాభిమాతశ్చరహస్య ప్లవంగమోచనహస్యవాచిరహస్య.

மனுவிரைவரஸயவத்ததமவரஸபராமஸயபதன்மஸ்தாமசிரஸய ...
 உபபகனஸபஸயவமஸ்சுசிரஸயமாத்ருயகதூககாபி, ¹² தூகபபூய ... (28)

காமவேடகைகொண்டி * இடைவிடாது கண்ணீர் பெருஞ் சமுத்து
டையாளங் * பெருமாளுடனகடி வாழுநகாலையில் * விலையுயர்ந்த சிறந்த
மணிவடமபூண்ட கண்டந்திருநது * மகிழ்வினால கண்ணிமை மயிர் மலர்
ந்து*ருயில்போலக் கூவுங் கண்ட வெள்ளி மிகுந்து * கானகத்தில * சிறந்த
சிறைக விரித்தாழிம*மயிற்பேய்போல மகிழ்ந்தவனும்* (உரு) மிக வடங்
கிய வொளியுறந*முன்றாமபிறைபோல்தைத்தவனும்* துகளபடாந்த*தங்க
கோகைபோலமுக்குறறவனும் * புண்பட்டு மேலேமாத்திரம புண்ணுறிய *
பாணமுனைபுதைந்த புண்போல உள்ளோ வேதனை யுடையவனும்*காற்றின
லலைக்கப்பட்ட * மேக மாலேபோல நிலையுறா சிந்தையளாகித் தவிப்பவ
னும்*(உ௯) உலகமனைத்துக்குயிறையும்*மேனமேல் மொழிபவர்களுள்*
சிறந்தவருமா*கிய*ஸ்ரீராமசுந்திரனுடை * நருமபத்தினியும் * யாகவேதியி
லவதாரஞ் செய்வனமாக்கிய*அகநச் சீதாபிராட்டியை*நெடுநோந*தேடி
யும்*கண்ணுறாமல் * வாராசாதிபாகையால் * உடனே * அறபன்போலத்*
துயரங்கொண்டி வருத்தமுறறவ*ராயினா* (உ௭)

சுந்தர காண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்

முற்றிமது.

‘காந்தி ருநகரே’ க்ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... *
அருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... (ரு)

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... *
கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... (சு)

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... *
கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... (சு)

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... *
கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... (அ)

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை:

கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... *
கருஷ்ணகரணை ருஷ்ணகரணை... (சு)

யானேமேலிருப்பவர்களாலும்*மிக வுயர்த்து*சோவற்ற * வீரர்களா
இய காலங்களினாலும்*பிற வெல்லவொன்ற * போருக்குதிகளினாலு
மும் * தோமேலிருந்து போரும ரூரர்களினாலும் * குழந்தை காக்கப்பட்ட
தும்(ரு) சிங்கமபுலிகளினதோலினே க வசமபோல் தைக்கப்பட்டும்*தந்த
ம பொரு வெள்ளிகளினாலியறப்பட்டும்*சிறந்த கிங்கினிகளொலித்தும்*
பறபல வண்ணமபூண்டிம விளங்குகின்ற*தோகளினாலு*சிரந்த*சுலாவப்
பட்டதும்* (சு) பட்ட* மணிகள் நிறைந்தும்*சிறந்த ஆஸனம் பரந்திர
ங்கள் மிகுந்தும்* சிறந்த தோமன்னா குழந்தும் * சிறந்த தேரொலியிருந்
தும்* (எ) காணுகினியனவும்*மிக சிறந்தனவும்*அந்தந்தபடி வளர்க்கப்
பட்டனவும்*பறபல வகையுறனவும் * அநேகமாபிரங் கணக்குடையனவு
மாயிய*மிகுக்களாலும் பறவைகளாலும்*எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்*(அ)
மிகப் பழிசெய்தும்*யெல்லை காப்போர்களாலும்*எங்கு*சுலாவ*மரக்கர்களா
லும்*நள்கு காக்கப்பட்டதும்*சிறந்த*அழகிய பெண்களாலும்* எங்கும்*
நிறைந்துள்ளதும்*

ముదిత పమదారత్నం రాక్షసేష్టనివేశనం

పరాశరనిశంప్రసాదై స్సమద్రస్వశనిస్వినం.

ஸ்ரீதிபரமதாரதனமஃராஜஸேந தரவிவேகனமஃ

வரர்பரணஸம,பூராததஃ*ஸமுதரஸவநநிஸவனம

(46)

శ్రద్ధాజగదగుంఠస్థం ముఖ్యైశ్చాగరుచస్థితైః

మనోబలై స్వయాశ్రితం సింహాశ్రితమహద్యసం

ததம்நா ஐகுணஸம்பனனம்*முகபசச*அகநாநதநீர்ப்பு*

ஸிபுலாஃமம், தவளம்புகம், ஸ்ரீஜயோக்யமா கிரணம்

(五)

బోధిమృతచరణాభిరుతం శంఖమోషనినాదితం

నిత్యార్చితం పర్వమాతం పూజితం రాక్షసైస్సదా.

பேரீமருதங்காபிருதய*சங்ககே' ஷநிநா தித'ந*

சிதயாரசிதயாபயவ்யா-தயமரதாஸஸுஸதாபுஜிதம

(附注)

మహారత్న సమాజీర్ణం చదర్క నమహాకపిః

సముద్రవివగభీరం నీకు ద్రవివనిష్ఠునం

మహాత్మనోమహాద్యేశ మహారత్నపరివృదం

ஸமுதரமிவ*சுப*பீர *மிஸவநம*ஸமுதரமிவ*

மஹாரதனடரி / சதமம் மஹாரதனஸமாஜீ என +

மந்ரதமாஃமந்ரதயேசபகஸஃமந்ரதயேததாசு

(க / து)

వి రాజమానం వపునా నిజాశ్చరణ సంకులం

అంకాభరణామిశ్లేష సోమస్యతమహాకవిః

வடிவீத*விராஜமதாம*கூதசயரதஸங்குலய*

ஸங்காபரணமித்யேவசுஸும, பாரகடீஸும, மம, சயதசு

(கசுஉ)

மகிழ்வுமற சிறந்த கார்த்தையா நிறைந்ததும் * சிறந்த சாக்ஷஸாக
உறைந்ததும்*சிறந்த மணியணிகளினெய்களினுல* அலைகடலபோலொளி
ப்பதும்* (க0) புகழ்பெற்றதும்*வேலாதாகினியவஸ்துக்கள நிறைந்ததும்*
சிறந்த*அகிற்சாந்தவகளினுல* (மணங்கமழ்ந்ததும்) எமகங்களினுல ■ சிற
ந்த*வனஞ் சூழப்படுவதுபோல*விசமுடைய மஹாஜனகளினுல*சூழப
பட்டுளதும்* (கக) பேரி மததளககளொளித்ததும்*சுவன்ன் தொளி மிகுந்
தும்*இன்தேதாம தெயவ்யசையுறதும்* பருவகாலங்களிலோமனஞ்செய்
யப்பட்டும*ராஷஸர்களினுல*நிரந்தரம்*பூஜையெய்யப்பட்டுளதும்*(கஉ)
பெருகடல்போல*லாழ்தும்*ஓலி நீங்கிய ■ அலைகடலபோல தேங்கியும்*
சிறந்த மணிகளினெய்த வஸ்துக்கள நிறைந்ததும்*சிறந்த மணிகள் நிறைந்
துள்ளித் துமாகிய*அம்மகிமை பொருந்திய சாவனனுடைய*சிறந்த*அரண்
மையைய*யந்த*மஹாகபிக்*ண்ணுற்றனா*(கக.உ) இயல்பினுலே* யொளி
புற்று விளங்குவதும்*தோ யான் சூதிகைகள் நிறைந்ததுமாகிய அவ்விச
வனனுடைய மாளிகையை * இவ்விலங்கைக்கிஃதோர் நாயகமென்றே ■
அந்த*மஹாகபியாகிய சிறியதிகுவடி*நின்றதும்* ... (கச.உ)

சுந்தரகாண்டம்.

சுந்தரகாண்டம்.

வரிபூதபுகழ்விநிதைத்தமடுக்கததாசுகிந்தாஜிகி... ..
வெச்சுமஐகாமஐமபுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... (௨௧)

சுந்தரகாண்டம்.

சுந்தரகாண்டம்.

ஸுகிமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... ..
ஸுகிமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... (௨௨)

சுந்தரகாண்டம்.

சுந்தரகாண்டம்.

பாருதாதமடுக்கததாசுகிந்தாஜிகி... ..
வித்யதருடையபுமிமையகுகுஸையகுகுஸையகுகு... (௨௩)

சுந்தரகாண்டம்.

சுந்தரகாண்டம்.

சுககாஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... ..
சுககாஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... (௨௪)

சுந்தரகாண்டம்.

சுந்தரகாண்டம்.

சுககாஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகிஸுமரேஸுகி... ..
வித்யதருடையபுமிமையகுகுஸையகுகுஸையகுகு... (௨௫)

வாநகரூகத்தலைவரும்*வாநகரகருளியிகப்பலமுடையோருமாதலின்*
அவ்வண்ணமேயிளோபபுருத*இருநிரல்கதினுடைய*லீட்டிணையுக்*சேர
ந்த* (அங்கிருந்து) ஜம்புமரையின விட்டை||ம * ஸுமரலியின்*லீட்டை
மும்*சென்று* (௨௧) புகழ்பெற * மஹாகாசியாதலின் || (௨௨) சுகமி
தூதவினுடைய*விட்டையும் * அங்கிருந்த * ஸுகிரியசாதருளின விட்
டையும்*அங்கிருந்து*வச்சிகாயனுடைய விட்டையும்*தாவி*(௨௩) வாயு
மந்தருதலின் மிக வேகமுடையராகி*தூமிரகாஸுனுடைய விட்டையும்*
மபாதிவினுடைய*விட்டையும்*வித்யதருவனுடைய விட்டையும்*விம
னுடைய விட்டையும்*கனனுடைய விட்டையும் * விகனனுடைய விட்டை
ம* (௨௪) சுககாஸுனுடையவும்*வக்கிணுடையவும் * சடனுடையவும் *
னுடையவும் * ஹரகவகர்ணனுடையவும் * தம்ஷ்டிணுடையவும் *
மாமசென்னு * மரக்கனுடையவும் * (௨௫) புத்தோனமத்தனுடைய
மத்தனுடையவும்*தவஜக்கிவினுடையவும்*காதிவினுடையவும்*வித்
தவ*வச்சிணுடையவு மிந்திரஜிஹ-வாசுனினுடையவும் * அவ்வண்
கபாநைத்தலைவனுடையவும்* (௨௬)

கராளனுடையவும*பிசாசனுடையவும* சோணிதாஷனுடையவும*
(மாடமாளிகைகளையும்) முறையாகவே*தாவிக்கொண்டு*வாயுருமாநும*
வலியுற்ற கபோலமுடையவராதலின் அனுமானெனுஞ் சிறப்புப்பெயர்
பெற்றவரும்* (உசு) மிகப் புகழ் பெற்றவரும் * சிறப்புற்ற*வாநாசாதிபி
லவதரித்தவருமாதலின*நற்செவ்வியுத்த*அவ்வவரகர்களினுடைய*
மிகச் சிறப்புறறேற்றிய*அவ்வ* வீடுகளிலுள்ள * செல்வத்தை* கண்
டி*(உஎ) மிகவுமுளமகிழ்சினுல முகவொளி மலிகது * அவ்வெல்லாவரக்
களினுடையவும*எங்குமடர்ந்துள்ள*வீடுகளை*தாண்டிச்சென்று*அந்
திருந்து அரக்காகோகுபி விராவணனுடைய*மாளிகையை*கிட்டு*(உஅ)
வாநாசர்களுள் வலியுடையோரும்*வாநாசர்களுள் அச்சமின்றிப் பகைமீள்
பாய்வதிற் புலிபோன்றவருமாதலின்* அருகிற்சென்று * இராவணனுக்கு
கருநிப்படுத்திருக்கின்ற*கொடியகண்ணையுடைய*அந்தப்புரவாயில்வந்து
மர்க்கிகளையும்*கண்ணுறது*(உசு) அந்த * ராவணனுடைய * வீட்டில்
முனியில்*சூலம் முற்கரமென்னுமாயுதங்களைக் கையிலேந்திய வர்க்கென
யும்*சத்தி தோமரமென்னும படைகளை*ததற்கு மர்க்கிகளையும்* மந்த
பலவகைப்பட்ட*சேனைகளையும்*கண்ணுற்று* ...

రాక్షసాంశ్చ మహాకాయా న్నానాద్రుహరణోష్ఠతాః
రక్తాశ్చేతాః సితాః ప్రాజహరీంశ్చ పిమసానవాః

மலிர்காயான்காராபரநிதனோத்தயதாளகராஊசான்சு .. ■
 ரக்தானைச்சுவேதானஸிதானைசவம்லிர்ஜானகம்பிரீனையித(ருக)

మలినాకాయాపసంజన్మాక గణాకజరగణాదుగాణా
నిష్ఠితాకగణశివాయనామ రావతసమాకయ్యధి.

குலீனா*ருடஸம்பனலுன*பரகஜா*ருஜா*
கஜுகிஷா*ம*வி*தான*புதி*ஜா*வதஸமா*... (5.2)

నిహస్తలోకపరస్సైన్యానాం శృహేతస్త్రికదవక్యసః
క్షురతక్యంయథాపి ఘోరే ప్రవతక్యయథాగిరికా.

தமிழினங்களுடைய பரஸ்பர இனம்மீறாத நன்முனைவுகளை
ததச்செய்தல்களே மகானாயதாய் வந்ததென்பதாய் (௩௩)

మేఘ శ్రుతికర్ణియోపాకా జగద్రాకాశమరేషురైః
సహస్రంవాహినీ శ్రుతజాం బానదవరిష్కృతాః

மேகன்தனிதநிரகோஷானுஸம்மோகப்பணாஃசூததாஷநாஃ .
ததசஹிமபூததபநிஷ்கருதாஃஸௌஸரமகவாஸிஸீஃ .. (௩௪)

హేతుబాలపరిచ్ఛిన్నా శ్రుతదాదిత్యసన్నిధాః
 దదర్శరాక్షసేంద్రస్య రావణశ్శిరఃపాతే

வேரமஜாஸபரிசசனனாஃதருணுதித ஸாணிபாஃ
 ராஹஸேநதரஸயதரவணஸயதரிவேசநேதராசு (௩௫)

பருததுயாந்த சரீரமுடையோரும் பறபல படைகளைக் கையிற் கொ
ண்டவாகளுமாகிய * காலா னகளாகிய அரக்கர்களையும் * செம்மைநிறத்தன
யும் * வெண்மைநிறத்தனவும் * போர செய்யும்படி சித்தஞ்செய்யப்பட்டன
யும் * கியீக்க வேகமுடையனவுமாகிய * குதிகைகளையும் * (௩௬) நறுகுலத்தி
றந்தனவும் * கலலுருமலைமந்தனவும் * பகைவோழங்களை வெல்லுந் துமை
முடையனவும் * மவுத்தன சொற்படி நடக்கும் பயிற்சியில் * தோந்தனவும் *
போர செய்வதில் * இத்திரள யானையை நிகாததனவும் * (௩௭) அந்தராவ
ணன் வீட்டில் * மறறும் பறபலப் பகைச்சேனைகளைக் * கொல்லுமரக்கர்களை
யும் * அச்சமறவரொணப் புகழுடையோராதலின் * அச்சமின்றிக் கண்ணு
றும் * (மேலும்) மழை பொழியும் * மேகங்களைப் * போலவும் * அருவினைப்
பெருக்கும் * மமலைகளைப் * போலவும் * (௩௮) மேககாஜனை போலப்பிளி
வெறனவும் * போர்க்களத்தில் * பகைவர்களால் * வெல்லவொண்ணாதனவு
மாகிய யானைகளையும் * அங்கு * பொன்னணிகளினுலலங்காரஞ்செய்யப்
பட்ட * ஆநெகமாயிரம் * சேனைகளையும் * (௩௯) (மற்றும்) பொன்னணிகள்
முண்டமையால் * காலைபிலுதித்த கதிரவன்போலொளிக்கின்றனவுமாகிய
சேனைகளையும் * அரக்கர்கோளுகிய * அவ்விராவணனுடைய * வீட்டில்
கண்ணுற்றனா * (௩௯)

சிவாமிஹாராஜ்ய சிவாமிஹாராஜ்ய

சகாய்யாதிவாச சிவாமிஹாராஜ்ய

மாருதாதமஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்ய ... (15.6)

சிவாமிஹாராஜ்ய சிவாமிஹாராஜ்ய

சகாய்யாதிவாச சிவாமிஹாராஜ்ய

மாருதாதமஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்ய ... (15.7)

சிவாமிஹாராஜ்ய சிவாமிஹாராஜ்ய

சகாய்யாதிவாச சிவாமிஹாராஜ்ய

மாருதாதமஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்ய ... (15.8)

சிவாமிஹாராஜ்ய சிவாமிஹாராஜ்ய

சகாய்யாதிவாச சிவாமிஹாராஜ்ய

மாருதாதமஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்ய ... (15.9)

சிவாமிஹாராஜ்ய சிவாமிஹாராஜ்ய

சகாய்யாதிவாச சிவாமிஹாராஜ்ய

மாருதாதமஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்யஸிவாமிஹாராஜ்ய ... (15.10)

(மீனாவும்) வாயுமைநதனாகிய*அநந்தசகிரியதிருவடி* பற்பலவகை
பட்ட*சிவிலைக்களையும்*விசித்தரங்களாகிய* பூவகொடி படாந்த வீடுகளை
யும்*விசித்திரங்களாகிய சாலைகளையும்* (15.11) மற்றும் பல்வகைபட்ட*
வீணையாடும் வீடுகளையும்*மரங்களாடகட்டிய சிறு மலைகளையும்* அழகிய
இனபு துகளும்* வீடுகளையும்*பகலில் வெயிலின் வெப்பநதவிற்குத் தன்
மைமுறம் பனி வீடுகளையும்* (15.12) வியப்புறமவராகி* யாக்கர்கோமான
கிய*இராவணனுடைய*வீதிதனனிற்கு*கண்டு* (மேலும்) மந்தரமலைபே
ன்றதும்* மலிகளிரவிலுறவருவ கூடுகளடர்ந்ததும்* (15.13) வெற்றி
கொடிகளினால்*விறைந்துயாந்ததும்*அரக்கவீடுகளெல்லாவற்றினும் மிக
சிறந்ததும்*கிய அவ்விட்டையும்*பற்பல மணிகள் நிறைந்து*நாற்புறங்கள்
லுமுள்ளபுதைபிட்டு*வீடுகளையும்*கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனா* (15.14) பதின்
தில் தேர்த்தவர்களால்*செய்யப்பட்ட வேலைகளையுடையதும்*பூதபதியாகி
பாமேசுவரனுடைய*வீடுபாலச்சந்தருவதும்*நவமணிகளின்* படபெ
ளிகளினாலும்*இராவணனுடைய*தேசினாலும்* ... (15.15)

விரகாபநகரீர்த்த ரத்தினங்கர்த்தி.

சாம்பாநகரையாநீர் வரையாநாயுந்நாநீர்

அதஃதவோமகரையிபிழைநீர் மீமாரிவகவிராஜஃ ... *

ஜரமபூநதமபானையேவகசயனாகிஃசூசனாகிஃ (சக)

காசநாநிவகமபூநி வகர்த்தாரியாநீர்

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

முகயாநிகபாஜனாகிஃசூசனாகிஃ ... *

மதவாஸவக்ருதகலேதமகமணிபாஜனாகிஃ (சஉ)

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

குபேரபவனமபதாஃமலேசமமகசூசனாகிஃ ... *

நாபராஜனாகிஃசூசனாகிஃ ... (சஉ)

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

கோஷவதபிழைநீர் வகர்த்தாரியாநீர் ... *

கோஷவதபிழைநீர் வகர்த்தாரியாநீர் ... (சக)

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர்

காநாயுந்நாநீர் வகர்த்தாரியாநீர் ... (சக)

பின்னாஃஅந்தஃ பெருநீரிக் ஆயிரவகநாகிஃசூசனாகிஃ ...
வொளிததவஃதங்கங்களினாலேயே வியறறப்படடஃசயனங்கனையும் ...
னங்கனையும் (சக) மிகச சிறந்தஃபாத்திரவகனையும் ...
கண்ணுற்று ... (மேலும்) தேனாசெயத மந்தயம ததும்பிக குளிர்த்தும் ...
மணிகளினுதத புத்திரங்கா நிறைந்தும் ... (சஉ) குபேரனுடைய மணி
வீடுபோலமிகவு ... காணபதங்கினிபபுறமுகநெருக்கமின்றி வியன்றும் ...
காணதயாகளின் துபுரங்களினுடையவொலியினுதும் ...
னுடையவொலியினுதும் (சஉ) மிக வொலிகளினறமத்தா வோசைகளி
னுதும்மிக வொலியுறமத்தாடங்களினிகளாடந்தும் ...
ந்த வானுதவா நிறைந்தும் (சக) மிக வியறற பிரதகவின வழி விபந்து
முன்னக அப்பெரியமனைக்குள ... அனுமானெனவும் வெறநிப்பெயருற்றவ
நதனினச்சுறவராதிப்புகுந்து மகிழ்ந்தனளஃ ... (சக)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஆறாவது சுருக்கம்

முற்றிற்று.

కలహోదయరక్తిచ్చి కనుఘటాచలం మనోహరం కాఞ్చనపాఠశాలం

రక్షాధిపస్సాత్త బలానుయోగం శృహిత్తమంభ్యోఽతిరూపయావం.

ததழ்க்சரிதழைகருபமதமகோதிரமககாருசனசாருருபமகநேஷாதிபம்யத

புத்தம்பலா லுருபம், அபர திருபருபம், கருவோ ததமபலி, ததாசல ... (6)

మహిళ శాస్త్ర వివరణకుం బయోలజీకి

నానాతరూపాంగుశుభావకీర్తనం శరీరీహృగ్రంథసావకీర్తనం.

மலிதலேட்டரகி' ணமகஸவ்' கமிஷ' ரிப' டுஜ' வ' ப' தம' ப' ரு' த' ண' கோ' ண' ம' ... *

நாநா தருணா புகுஸுமா உகீர்ணமா கரூஸா*அவ கீர்ணம்ககிரோஃ*அதரயிவக... (சு)

నారీప్రవేశైరివదీయసంతతి ద్విరంభోః ~~...~~ ర్మకూనం

హంసప్రసేదైరివహాహ్యునానం శ్రియాయుతంభేనుక్య తాంవికూశం.

நா.ந.வேளாணிகளின் சிபாரிசுமூலம் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தப் பணியைச் செய்வதற்குத் தேவையானவர்களை நியமிக்கவும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ... *

பிரமஸ்டரவேனுகழைவாயிடாரன் : சுரர்யாயுத மகேசுவரகருதாமகவிமாமனயில (ச)

యథానగాంబహుధాత్విశ్రం యథానభక్త్యగ్రహవందనశ్రం

వనకృష్ణుని స్మృతి మేఘునిత్రం విమానసంస్థాపనమునకు చిహ్నం.

1. குதாதுளி தரட கரையெய் பதிகம் 178ந்தரங்கிதரடிகரபசையதாம் ... *

புகழிகுருதமேகசிதரமஃபுரந்நசிதரமஃவிமரவரதஃபகததாஃ (அ)

அகந்தரம*யிங் வுயாந்த மேகம்போன்றதும் * மனததுக்கினியதும்*
தவகங்களிறை செயதமையினுதய வுருவரு டையதும் ■ அரசகர கோமா
னகய இராவணனுடைய ■ மகமைகம பஸ்ததுக்குத் தருகியாகியதும் ■
நிகரிலலாச நிறபபுறதமாகிய ■ மிகு நிறந்த வீட்டினையு* (மந்தச சிறிய
திருவடி) கண்ணுறுது*(ஸ்) பூதலதகிலகநயுவி வீழாத * பொன்னுலகோ
வென்று ஐயமுதறகுர்யதாகவும் * செலவமிதந்திய * * மிக வொளிப்ப
தும் * பறபல லணமணகந நிறைந்ததமாகி * பலவகைப்பட்ட பூமாங்களி
டைய*நுதலுமலாகுநதாந்தாய*அம்மலாததாதுகளின் பராகங்களும்படிந்
துமுள்ள*மாமலையின்க் கரபோவெனறென்னுமபடியாக விளங்கியு* (சு)
சிறந்த மடந்தையாகளிறுலங்கநுதலும*யின்னறகொடிகளினுல* ஒளிக்கி
ன்று * மேகம்போலுயாந்தாயிருத்தலால * சிறந்த வன்னபபகதிகளினுல் ■
தாங்கிச் செல்லப்படயிட* மிகச் சோமை பொருந்தியும் ■ வானிடையினிற்
கும*லல்வினையுதாப் பொன்னுலகனை லண்ணி நினைத்தபடிச் செல்லவல்ல
தேவர்களினுடைய*விமானமோவென்னும்படி விளங்கியும்* (ஏ) பலவகை
ப்பட்ட கைரிகம முதலிய தாதுக்களினுல விசிறதிரமாகிய * மாமலையின்
கரமபோலும் ■ ஸூரியசந்தாந் இரதறவகளினுழகுற்ற * விசைடலம்
பாலும் * ஒரோயிடத்தில குவைவாகக் குவைகைப்பட்ட பலவகை மேகங்
க்போல விசிறதிரமாயிப்பலவகைப்பட்ட மணிகளினுத்த விமானத்தை
பும்* (அம்மாலிகையினிடையில) கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர் * ... (அ)

சுந்தரகாண்டம் நாயகன் நாயகி
நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

சுந்தரகாண்டம் நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி ...

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

சுந்தரகாண்டம் நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி ...

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

சுந்தரகாண்டம் நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி ...

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி

சுந்தரகாண்டம் நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி நாயகன் நாயகி ...

பவழம் தங்கவகளி லுலாகிய பூவடாந்த சிறகுகளுடையனவும்கூடாது
செய்யுந் தமமைகொண்பு செனநிலிய மொழிகள மொழிந்து தன சென
படிக கேழகருமபடி வசனஞ்செய்யப்பட்டது புன்னம் பிரணய கலகத்தினு
பிணங்கய நாயகி நாயகாகையுடையனவும்கூடாது இயற்கையாயுள்ள
படாகளபோன்றனவும் * அழகிய முகமுடையனவும் * அழகிய சிறகுட
யனவுமாகியியறதப்பட்டது * களி முயில முதல்ய பறவைகளும் * அங்கு
விளங்குகின்றன * (௧௧) (அனந்தரத்திலே) இனிய துதிகைகளுடையனவும்கூ
தாமரைத்தாதுகா மொழியைக் கும் படிதனவும் * தாமரை விதழ்கையு
இலையையு துதிகைகையிடுகொண்பு தாங்கினவும் * தாமரை யோடையி *
விறங்கி கலகருகனவையுமாயியும்தயாளைகளும் * அவ்வண்ணமே * தாம
ரைமலரை கையிலேந்தியொளியிருந்து * மிக வறிய சிறுக்கைகளுடைய
நிறமகளும் * (அப்பொழுதானா கயினில் மலர்ந்த தாமரைத் தலையில்
விறநிறுது அம்மதவேழங்கள் இல் குழந்து பூனை செய்யப்பட்டவனாக)
எழுதப்பட்டிருக்கின்றன * (௧௨) இவ்வகையாகிய மற்றும் பற்பல சித்தி
ரவகனினை * அழகியும் பூமாமபாலகமிக நயமணங்கமழ்ந்தும் * பனிகா
முடிவிலை * அழகிய குகைகளுடைய * மாமலைபோல * மிகத் தேனாயிரு
க்கின்ற * சிறப்பறத * அந்த * மணிமாளிகையை * பெங்குஞ்சென்று பார்த்து *
மீளவும் * (அடிமாருதி) மிக வியந்து * (௧௩) பின்பு * தமமைகொண்டவரும்
வாகரையிருமாதலால் * யாவராலும் பூதிக்கப்பட்ட * இராவணனுடைய
பூதபலத்தினால் பாதுகாகப்பட்ட * அந்த * விலங்காபுரியை * பெங்கு
ந் தவிர்த்து * சென்று தேடியும் * கற்புடையாளென்று யாவராலும் பூதி
க்கப்பட்டவரும் * தன் பாததாவாகிய ஸ்ரீராமனுடைய குணசெய்களினி
டப்பட்டவருமாகிய * அந்த * தாமரை * நிறமகளாகிய வந்ததேவியை
நாணவ * மிகவுஞ் சிந்தைகொண்டு சோதித்தனர் * ... (௧௪)

సత్రక్రిందిన్న కృతంద్రయక్కులో సత్రక్రిందిన్న జుహర్ను రత్న పత్

నగరవిశేషానియతాశ్చురేష్యసి నత్రతరించిన్య మహావిశేషః.

ததரகினுமிதகபயதனதடுகதருதநகததரகினுமிதகமலுமாராபுரதன்னவுதக...
தேயிசேஷாடுகலுமேஷவபுகிபதாடுகததரகினுமிதகமலுமாரிசேஷவததக(உ)

తపస్వయధానరరాక్రమార్థః ముస్వయధానవిచారచారిణః

అవేకసంస్థానవిశేషవిధి సం. ౪౪ శుక్రముల్పవిశేషగర్భనం

தபஸுமாதாநபராகரநாஜித பஹுமயபுநமாதாஸுவிசாரதாநிநமஃ ...

அகேசஸ்தாநவிசேஷநிரயிதமததஸததஃ ஸுஸாவிசேஷநர்ஸஸமக (ச)

మనస్సుచా ధాయకుశ్చిస్త్రిగామినందు రావరంకూగతితుల్యగామినం

మహాశూన్యపుణ్యక్షతాంతుహర్షినాం యశస్వినామగ్రముదామిహాలయం

[illegible]

విశేషమాలంబ్య విశేషసంస్థితం చిన్మీశకూటం బహుకూటమగ్నేశం

మనోభిరామః శరణస్తునిర్మలం విగ్రహాదుః శిఖరంగీర్యధా.

[illegible][illegible]

అర్థయోజనవి స్త్రీకృతయతః యోజనంహితత్
భవనంరాక్షసేష్టస్య బహుప్రాసాదనంతులం.

தந்தையானேத் தாயைப் பவனம் பருபராணாதனக்குலம்
அந்தயோஜனவிதிர்ணம் யோஜனம் சூபதம் ... (4)

మార్గమణిపై చేసింది నీ తామయితలొకనాం
సర్వతఃపరిక్రమ మహామానరినూదనం.

அரிணத்தன்க்குறிநூமான்க்குயதலேச்சுமகவையதெய்மிம ... *
 ஸீதாப்க்காமாகமானவதுகையிகெராம ... (1)

ఉత్తమం రాక్షసావాసం హయామానవలాంకయిత
అససావాదలక్ష్మివాక్ రాక్షసేంద్రవివేకనా.

அதற்கு அகழியினை வளர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (சு)

కడవిపాక్షైర్దివరైః ॥ విపాక్షైశ్చతఃపః
పరిక్రమమనంతాథం రక్ష్యమాణముచాయుధైః ॥

சதுர்விஷாயணைத் தவிரதைத் தைவசத்தரிவிஷாயணைத்
பரிவிபதமாக அமரபாதமாக உதரபுதைத் தாரகையாரணயத் .. (76)

రాక్షసిభిశ్చవర్జితీ రావణశ్యునిచేశనం

అహ్మదాబాద్, 15-12-1962

விதரமயம் அன்றாடம் சரசர ஜலம் டிரோப் ஆகிறது. (சு)

அஃது ஈராசூலாகருக்கிறையாகிய இராவணன் ஈவாழவிடமாதலின் பற்பல மணிமாடங்களடங்குமது அரையோஜனம் அகன்றும் * நகு யோஜனம் * வீண்டுமுனது * (உ) பகைவாககொக்கொல்லவல்லது * அந்த அனுமானது காமராயிதழ்போல நீண்ட திருக்கண்ணையுடையவனும் ஜனகமகாராஜன திருமகனாகியது * லீ தாயிராடடியைத் * தேடிக்கொண்க * அம்மாளிகையெங்கும் * சென்று * (ங) அனுமானென்னும் வெறற்பெயர் பெற்றவராதலின் * சிறந்த * அந்த ஈராசூலனிருக்குமிடத்தை யச்சமின்றிப் பார்த்துப் பின்பு * மனமகிழவினா முகவொளி மிருதவராகி * இராவணனுறையுமிடத்தி னுள்ள சென்றனா * (ச) (அஃது) நான்கு தந்தைகையுடைய * மதயானைகளும் * அவவண்ணமே * முன்று தந்தக்கையுடைய யானைகளினும் * குழப்பட்டதாகியும் * கெருக்கமின்றி விசாலமாகியும் * ஆயுதங்களைக் கையி லெந்தியபட்டினிலும் * பாதுகாகப்பட்டிருந்தமையினால் * (இ) இராவண னுக்கு மனமகிழந்தே மணமாலை சூட்டிய ஈராசூலப்பெண்களினால் * கணு ப்பட்டும் * தன் தோள்வலியினால் தடுப்பவனாவென்று * பலத்தகரமுதல் * கொள்விவரப்பட்ட ஈராஜன் ளினகைகளினால் குழப்பட்டமே * ... (ஊ)

తన్నుకనుక రాక్షసి మింగలబుద్ధుని

కాయము పేగ నమాధూతం పన్న కరికసూగరం.

தத்*கத்ரமகாராஜீர்ணம்*தியிங்கிசைஷாசுலம்*

வாபுவேகஸமா தாதம் பன்னகை*ஸாகரமிவ* ... (எ)

యూహివైక్రమకేలక్తుర్యా శత్రువైహరిహరహ

సారావణ్య హేనుర్వా నిత్యమేవానపాయసి

வைசரவணே*யாஹ்*ஸக்யம்*ஶ்ரீரிவாஸுதே*ஶ்ருதோ* ... *

யாசுஸா*ஸர்வா*ரவணகருதோ*திதயமேவ*அநபாயீ* (அ)

యూజుర్రాజ్ఞః కుశోరస్య యమస్యచరుణస్యచ

ತಾತ್ಪರೀಕವಿಜ್ಞಾನವು ಋಷಿರೋಗವೆಂಬುದು

ராஜகுமாரசுப்பேரஸயம்மஸயவருணஸயசந்தாதருகீ - *

ததவிசிஷ்டாவா* நததிஃ*இப*ரகோநருபோஷி* ... (க)

తస్యచార్చ్యశ్శుచుర్ధ్వస్థం చేత్తదాస్యత్పనిర్మితం

అహలనిర్వాహాశంకీర్తనం నదర్పపవనాత్తజం.

பவஞ்ஞதமஜஃ*தஸ்ய*ஸாமயஸ்ய*மத்யஸ்ததமஃஸ-நிராமிதம ■ .. *

பகுதிராபூராளங்கோணம்*அறபதம்வேசம்சுத்தாசு* ... (க0)

బ్రహ్మలోగోక్మశంపివ్యం దివియద్విశ్వకర్తా

విమోచనపుష్పకం నామసర్వరత్నవిభూషణం

யதக்விஃவகாமனாபரீர்மனோததேதிவிதி யயம* . *

புஷ்பகௌரம*ஸ்தவரதநவிபூஷிதம*விமானய*கருதம* ... (கக)

அஃது ■ முதலே மகரமின்கள் நிறைந்ததும் ■ பெருமின் சிறுமின்கள் சூழ்ந்தும் ■ வாயுவேகத்தினால் மோதப்படும் ■ நீர் நாகங்களை யேவெழுந்துமுள்ளை ஆழகடல்போலத் ■ (இகழற் +து) (எ) ராஜாராஜனாய் ருபேரனிடத்திலுந் தஞ்ச்செல்வமுடையோ ■ உச்சை சிவமென்னும் வெள்ளைகருதனா ■ வஹனமாகவுடைய ■ தேவேந்திரனிடத்தல் ■ எச்செல்வமுடையோ ■ அந்தச் செலவம் ■ யாவும் ■ அந்த ராவணன் மாளிகைதன்னிலுந் திரைதாழ்ந்தகாதுதா ■ (அ) சந்திரனுடைய செலவம் ■ யாதோ ■ ருபேரனுடைய செல்வம் யாதோ ■ யமனுடைய செலவம் யாதோ ■ வருணனுடைய செல்வம் யாதோ ■ (இதையும்) அததன்மைத்தேயோ ■ அன்றியில் அஹ்நினின் மிக்கதேயோ ■ என்று ஐயமுறும்படியாகிய மிகப்பெருஞ்செலவம் ■ இவ்விவகாரங்களிலுந் தாக்காள்களின் மாளிகைதோறும் (நிறைந்து இகழ்ந்தது) (க) (பின்னும்) வாயுகுமாரராகிய அந்தச் சிறயதிருவடி அந்தக் காது மாளிகையினையினில்கணகயமறப்பட்டும் ■ அநேகம் மதயானைகள் சூழ்ந்துமுள்ளகமறறொருகயிமானத்தைக்கண்ணுற்றனா ■ (க) அஃது விவகரமனாக்கான்முதேவன் பொருட்டியின்னுலிலும் கயிச்சிறப்புறும் புஷ்பகமென்னும் ■ பற்பல மணிகளாலுமலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட ■ மீனம் ■ முயற்சியுடனியற்றப்பட்டதோ ■ (க)

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்.

யதக்ருபேரஃ | தோனாதபயாதிதாமாநதயேபே... *
ததாராஹேயேரஃ குடேர ஸுலோகஸ்திதயேபே... (க2)

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்.

தோனாதபயாதிதாமாநதயேபே... *
ஸுலோகஸ்திதயேபே... *சரிபாபதரதீபதயிவச... (க3)

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்.

தோனாதபயாதிதாமாநதயேபே... *
ஸுலோகஸ்திதயேபே... *சரிபாபதரதீபதயிவச... (க4)

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்.

தோனாதபயாதிதாமாநதயேபே... *
ஸுலோகஸ்திதயேபே... *சரிபாபதரதீபதயிவச... (க5)

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்

சுரேஷ்டசாஸ்திரியுந் துரேஷ்டசாஸ்திரியுந்.

தோனாதபயாதிதாமாநதயேபே... *
ஸுலோகஸ்திதயேபே... *சரிபாபதரதீபதயிவச... (க6)

எந்த விமானகருதகக் குபோனக்மிருகக் கவஞ்செயதுக் பிதாமஹ
தேவனிடந்தக்ருதகதயபயனுதப பெறமுன்கைததமமையயுகிப
அவவிமானத்தைக் குபோனக்மிருகக் கவஞ்செயதுக் பிதாமஹ
போரிஸ தேவனிடந்தக்ருதகதயபயனுதப பெறமுன்கைததமமையயுகிப
நே (க2) செனனய முதல்ய பரபலப பதுனாகளடன கூழனவுமக்
பொன வெளளி தவகவகனனாற செயப பபட்டனயுமக் கிந் யுதககக் கொண்டு
கனக்யறபபட்டனவுமகயக்கபவகக் கனகயம் உறுதகபபட்டமக் மண
கனிநெளளியினலக் குபோனக் கழகதும (க3) ம்ம மகதர முதல்ய
சிறந்த மாமலைக்குக நிகராகக் கிண்டலதவகக் கிண்டலெழுந்து குததுவன
போனயமிக கலகதர முநயமமைந்தக் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து குததுவன
கிகிபுமக் (க4) செனநீய்பாலவும், கிரிகதரேனப் பாலவுந கிகிபுமக்
கிகவகாமலுலககனக்யறபபட்டமக் தவகபபட்டக் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து
யுமிக வயுகிசிறந்த கிறதருக்குத தவககக் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து
கங்கனிநெளளியினலக் குபோனக் கழகதும (க5) ம்ம மகதர முதல்ய
கிகவகாமலுலககனக்யறபபட்டமக் தவகபபட்டக் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து
யுமிக வயுகிசிறந்த கிறதருக்குத தவககக் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து
பெயர்பெறந் கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து சிறந்த கிண்டலகக் கிண்டலெழுந்து
யாந்தம்... (க6)

విద్రు మేణవిచిక్లేణ మణిభిక్యమనఃధనైః

నిమ్మిరా-భిక్ష్మము క్తాభి శ్చలేస-భివిరాజితం.

விசிடதோன*விதநுமேன*மறா தன*மணிப்சச* .. *
 நிலுலாப்சச*முகதாபி*தே .ந*பிவிர்ஜிதம* ... (க)

ದನ್ನ ನೆನಪರ ಕ್ಷಣ ತಪನಿಯ ನಿಧಾನವ

శుభ్రుణ్యగ్ధి నాయక్ మొదత్యకరుణోపమం

மகதேவரத்தபரீட்சை நகராட்சிப்பாளையகாரி...
சந்திரநகராட்சிப்பாளையகாரி... (கா)

మాటాగారై ర్వరాకారై ర్వివిధై స్సమలంకృతం

విమానంపుష్పకందివ్య మారురోహమహాకపిః.

வராகாணாஃவ்விதைஃகடாகாணாஃஸமலங்கருதமஃ .. 4
புஷ்பகமஃதிவ்யமஃவீமானபம்,பூராகபிஃஆருரோயஃ ... (கக)

తత్రస్మత్తదాగంధం పానభక్త్యానుంభవం

దివ్యసమార్పితంజిఘ్రూ మామవ స్తమివానిలం.

ததிரஸித்தரஸததிரபாநபக்யபாளஸம! வமக
ஸமஸாசகிதமதிவயமகநமபாபதமபுலிஸயிவகநக(20)

శూన్య సంఘాసత్వం బంధుర్భంధమివో త్తమః

ఇకపిహిత్తువాచేన శత్రయైరసరావణః.

ஸ்கந்ததேவமூரஸ்தவம்தமிழ்ததமம்பநதும்பநதூரிவ . .
ஸராவணேயதரஃதரஃஇதேகர் . . புகுதிஉவாசேவ . . (2க)

வியப்புறந்தக்கபுவளகளாலும*மிக விலையுயராக* வைரம்*புது
ராகமமுதல்ய மணிகளாலும*பித்தலெண்ணுமொப்பற நற்குணமமைந்த
முத்துக்களாலும*அலமைக்கப்பட்ட கீழ்த்தலங்களுக்கழறதும* (கௌ) உந்
ரம்போலச சிவரதும * பொன்னோலபகமையுறதும*கலன்னைப்பயனை
க்கவலல நன்மையும விசியுரு நிறந்தக*சந்தனங்கள*தெளிததும*ககிரிவிந
தெழும்தொளிக்கிளற கசரவனை நிகர்த்து(கஅ) சிறந்த வருவமைந்த*
பறபலப்பளளியறைகள் முதல்ய நல்லறைகள்*மலந்த முள்ள * புஷ்பக
மென்னும*அந்த நிவிய*சுமானததிமேலக*அமமஹா திராகிய மாருத*
யேற*(கக) அபபொழுது*அவவு நன்னராகவே*யங்கிருந்து*சிறந்த மத்
தியங்களின்று*தம நல்லுணவுகளின்று*தம தோன்றி * வெங்கும பரஹி
விக்கின்ற*கிவிய*கந்ததைத*யவவு நககொண்ட*வாபுபகவானபோலவே*
மோந்து மழநந்தன*(உ௦) அந்த*நவிய கந்தமும * மிகவுந்திறமைகெ
ண்ட*அசசிறயதிருவடி*யை * மேனமைபுறந*பந் துலை * யவனுக்கிஷ்ட
பந்து கண் டை' பந்து' பால்வ*அந்த ராவனை*எவவிடத்திற் படுதிறு
ந்தனனே*அவவிடத்தைக் குறித்த * இவவழியாக*வாரீ*பொன்று* வருவி
யழைத்ததுபோலும* (உ௧)

பரிபுஷ்டராக்ஷம் சாஸனாபகங்கம்

புரிதேவசரங்கராக்ஷம் சூக்யபலவதா.

அதாராதோதுபரிவருததேகபாநநிதராவசங்கதம*
கரிதவா*உபரதம*ததா*ரா தரௌகபலவத*ஸ-ஷ்வாப* (௩௫)

தத்யுசுபுஷ்டிவகதே நிஷ்யாந்நரபுஷ்டி

நிஷ்யாந்நரபுஷ்டிவகதே நிஷ்யாந்நரபுஷ்டி.

நிசபதநதரபுஷ்டிவகதேபரஸ-பதம*தத* ... *
நிசபதந்நிமலபரமரம*வ த*பதமவனமயதா*விருருசே* (௩௬)

சாஸனாபகங்கம் சூக்யபலவதா

சூக்யபலவதா சூக்யபலவதா

ஸமவருததநதா சூக்யபலவதா சூக்யபலவதா
தாஸாம*ஸ-யோஷிதாம*வதநாசூக்யபலவதா* (௩௭)

புருஷாந்நரபுஷ்டி சாஸனாபகங்கம்

புருஷாந்நரபுஷ்டி சாஸனாபகங்கம்.

சூக்யபலவதாசூக்யபலவதாசூக்யபலவதா* ... *
ஸமவருதபதராக்ஷபதமாநிவ*தாஸாம*ததா*பபரிவ* (௩௮)

சூக்யபலவதாசூக்யபலவதாசூக்யபலவதா

சூக்யபலவதாசூக்யபலவதாசூக்யபலவதா.

இமாநி*முகபதமாநி*அபபுஷ்டிவகதேபரஸ-பதம*தத* ... *
மததஷ்டபதமாநி*அபபுஷ்டிவகதேபரஸ-பதம*தத* ... (௩௯)

(அவாகளெல்லோரும்) இரவின் நயோமம்*முதிரந்தமையின்*மதவு
ண்மி மயலகொண்டி * பலவாறு விளையாடி * இளைப்பறம*அபபோது*
இரவு கழியாமையினால் * மெயமறந்து * துயின்றனா* (௩௫) (ஆதலினால்)
மணியணிகளியாவமசவறு ஒலியினற் றிருக்கதலால் * துயிலுற * அப்
பெண்மணிகளினினா * யொலியறறுத துயிலுற வன்னப்பள்ளும வரி
வண்டுமுடைய * பெரிய*காமலாககாடுபோல * விளங்கிற்று* (௩௬) (அப்
பொழுது) உகடுகளினால் மறைந்த தந்தங்களும*இமையினி மூடிய கண்
களும் * மூசசெற்கின்றமையின பரவி வீசுகின்ற தாமரை மலாடோன்ற
நறுமணமும் பொருந்திய * அந்தச் * சிறந்த வந்தையாகளினுடைய * முக
மண்டலங்களைபும் * அந்தச் சிறந்திருவடி * கண்ணுறறனா* (௩௭) இரவு
நீங்குகையில் நாடோறும் பகல் முழுதும் * மலாந்தருந்து * இரவுநேர
துழியினவம் * இதழ்கள் குவிந்துறங்கும் * தாமரை மலர்களேபோலவே*
அம்மாதர்களின் முகங்களும்*அபபோது*விளங்கின* (௩௮) இந்த * முக
கமலங்கள்*பொற்றாமையில முனைதத கமலங்களேபோலவே*எப்பொழுது
மலர்ந்து விளங்குமோவென்றே * மதமேறிய வண்டிகள் * அடிக்கடி சுற்றி
வந்து பார்த்துள்ளனமுதுமென்பதில் * சிறிதுமையிலது* ... (௩௯)

ఇతిచామన్యత్రీయాను పసత్యామహాకవిః

మేనేహగిరి పూర్వ విభాగం:

இதிகாசீமாணம் அநாதரபிஷேகம் உபபத்யாசும. அபதம் ... *
தாமிசுருணதம்ஸஸிஸோத்பலயம்ஸமாநித்யேமேசேஷம் .. (சுரு)

ಸಾಕಸ್ಯಪುಷ್ಪಕಾಶಾ ಕಾಶಿಸ್ತೀಭಿರೀರಾಜಿತಾ

కారవీచ ప్రసన్నా గ్యో స్తూరాభిరభివో భితా

ஸா*சரஸா*த*பிஷ்ண*தரீ*பிஷ்*விராஜி*தா*தாராபிஷ்* ... *
அபிஷோபித*ச*ரஜி*பரஸா*த*தயெளரி*பதயய*சுசுபே* (சுத)

నడతాభిఃపరివృతమ్మ శుభేరాక్షసాధిపః

యథాన్యుకుపరిశ్చియాత్ తాతాధిరభిసంవృతః.

ஸசுராக்ஷஸாதிபதிதயோபநிவாதம்நாயகியே .
அபிஷேகருதம்சரிமாணவெப்பதியைதயாச்சுகமே .. (மு)

యోగ్యవై బరాత్రురం పుణ్యశేషసమ్యాకః

ఇమాన్ దుస్సంగ తాఁకృత్వా ఇతి మే నవారిస్తుదా.

யாரும் தாபரம் புரியவேண்டுமாயிருந்தால், அப்பாரச்சியவருடே தாபரம் கருதலாம். இயாரம் எவ்வகை தாபரம் இது? தந்திரம் கீழேயே. ()

తారాదామివశ్చక్రం మహతీనాంశఘార్పిణం

ప్రభావర్ధప్రసాదాశ్చ విగీజున్మయోమతాం.

ததரையோலித் தமபரபாஃக ஂரனா ரண-ததசுகொரிநீளம் *
சுபாரதிவிரமத்தாரதாமியவஸூயபந்தமகேஜாஃக .. (சது)

[illegible]

ந்யஸ்துநகரபீநந்நு கீர்ப்பரஹுநா:

பாநவயாயாமகாலேஷுவயாவருததருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாதிதரபஹருதசேதஸி* ... (சுரு)

ந்யஸ்துநகரபீநந்நு கீர்ப்பரஹுநா:

பாநவயாயாமகாலேஷுவயாவருததருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாதிதரபஹருதசேதஸி* ... (சுரு)

ந்யஸ்துநகரபீநந்நு கீர்ப்பரஹுநா:

பாநவயாயாமகாலேஷுவயாவருததருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாதிதரபஹருதசேதஸி* ... (சுரு)

ந்யஸ்துநகரபீநந்நு கீர்ப்பரஹுநா:

பாநவயாயாமகாலேஷுவயாவருததருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாதிதரபஹருதசேதஸி* ... (சுரு)

ந்யஸ்துநகரபீநந்நு கீர்ப்பரஹுநா:

பாநவயாயாமகாலேஷுவயாவருததருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாதிதரபஹருதசேதஸி* ... (சுரு)

(அவர்கள்) பாணஞ்செய்து மெய்மறந்து விளையாடும் காலங்களிலே யே * பருததுயர்ந்த தனத்தடங்களிலணிந்த நறுமலர்மாலைக் ளவிழுகும சிறந்த மணியணிகள் சித்தியுமிருந்தமையின * அவ்வண்ணமே மதமயவ கித துயிலகொண்டிருந்தனாகள்* (சுரு) (அவர்களுள்) சிலா * திலகமழிந தும*சிலா*காலகொலுக்கள் பின்புறத்திற சுழன்றம*வேறு சில*வாணுத ளா*பகத்தில*முததுவடம் நடுவியும * (துயினனாகள்) (சுக) வேறு சில*முததும*லே முத்ததிறசுறையும*சிலா * ஆடையம்முததம * நெய்ந தூரம் நடத்தி யனைத*பெண்குதிராக குட்டிகளபொலச* (சிலா) அரை நூன்ம*லே யவிழ்ந்துமி நுக்கள்கள்(சுரு) சிறந்த குண்டலங்களை யணிந்த* வேறு சிலா * நறுமலர் மாலைகள் பந்தம் வாடியுமிருந்தமையின * பெரிய வனத்தில*மலர்கள மலர்நதும*சிறந்த யானைகளினால் துவக்கப்பட்டிருக்க ின்ற*கொடிகளபேல விளங்கினாகள்* (சுக) சந்திரகிரணம்பேல நில வற்று சொல்கின்ற*முததுவடங்கள*மத்தகொண்ட*துயிலுற*அன்ன ள்களபேல * சில*மாலவர்களினது * கொங்கைகள் தாமரை மொக்குகள் போலிருந்தலாலவற்றினிடையில*மிக விளங்கின * ... (சுக)

15

ப த் த ர வ து ச ரு த் த ம்

சிறியதருவடி முறையே சாவணையும், தாதிக்கோயும், கடையில் மலங்கே
தரியையுமகண்டு வியப்படைந்தது.

த்ருதிவீரபுருஷமாயுந் ஸ்ரீமதாச்சாரியே
அநீகமாயுந் ஸ்ரீமதாச்சாரியே

ததரகாபிவகாசனாண்டி வநுமான்னாதிவயோபமமக ... *
முகயமஸ்பாடிமகமதனபூஷிதமகயஞ்ஞமகததாசக .. (க)

தாந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா

தாந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... *
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... (2)

தந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா

தந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... *
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... (3)

தந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா

தந் தகாஞ்சரதிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... *
தரனோபேததகமவிராநகைகிவரோயைசசகமவிராநா ... (4)

(அநந்தம்) அவனிடத்தி லீவ்வண்ணம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த
சிறியதருவடி விண்ணுலகளை நிகர்த்துமக எல்லாவாஸனங்களுள் முதன்
மையாகயும்புகழ்தகி லுல செய்யப்பட்டும் * பல மணிகளிழைத்துமிருக்கி
னாகுதோசயனத்தைக்கண்ணுறநனா*(க) (அஃது) தந்தம் பொன் தங்
கங்களிழைத்து நவமணிகளிழைத்து விசித்திரமாகியுமகவைரேரியமணி
களால் செய்யப்பட்டும் * சிறந்த ரத்திக கம்பளககளுடன கூடியமுள்ள *
மிக யிப யுயாசகசிறந்த ஆசனங்களுடன்கூடித்திகழந்தது* (உ) அதி
லொருகூழத்தில்கிரந்த முகதுவடககள் தொககவிட்டித்கதாராகள் சூழ்
ந்த முழுமதிபோன்றபெயர் தைக்கனிக்குடையினையுமந்தமாருதிக்கண்டு
களிதது * (3) தங்கங்களிழையற்றப்பட்டி * செந்தீபோலொளிகின்ற *
வசோகமலர்மலைத் தோரணங்கட்டிய * மறஞ்சுசிறந்த ஆஸனத்தைபுத்
கண்ணுறநனா*... .. (4)

வாஸத்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

நஸ்யபிவிநாஸ்யம் வரணாபநாஸகம்

வாலஸ்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ...

விவிதைதஃகநஸ்ததசசகஸ்யவநாஸ்யதஃ ... (டு)

வரணாபநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

வாஸத்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

பரமாரஸ்ததரணாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ...

வரமாரஸ்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ... (சு)

வரணாபநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

வாஸத்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

தஸ்யிவ்யஸ்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ...

லோஹிதாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ... (எ)

வரணாபநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

வாஸத்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

லோஹிதாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ...

ஆகதஸ்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ... (அ)

வரணாபநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

வாஸத்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ

தஸ்யிவ்யஸ்யவநாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ...

லோஹிதாஸ்தாஹிவ்யஸ்ய நானஸ்யதஃ ... (க)

(அஃ) வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்திய சாதிக்களினுல்கூறப்புகற
 ரிலுமவீசபபட்டிமயிருநதநசாநகங்களைத்தெளிக்கப்படமிய சிறந்த
 பங்கு கமழங்கிப்பட்டியு (டு) சிறந்த கமபளகளை விரிக்கப்பட்டம
 மந்த ஆடமுததோலினால் மலாக்கபபட்டியுசிறந்த மணியாலே மலாமாலை
 ரின்குளிகளினுல்கூறப்புகறகளிலு மொளிககப்பட்டெநதழந்தது(எ)
 ந்தச் சிறந்த ஆணைத்தினமீது * நீர்கொண்ட கொண்டல்போலக் கறுத்
 ம்கதிகழுகின்ற சிறந்த குண்டலமணிந்தம * நியலபினாலும் மதுவுண்ட
 நாலும் சிவந்தம முழங்காலளவுக * நீணயும் * சிறந்த
 தவாடை யுத்தம்(எ) செவையுநன்மலம விசும்நதசாந்தம்ப்பிய
 னி கிகழ்த்தயிருத்தலால்கவிண்ணாடையில * அந்திப்பொழுதில செவ்
 யுமேகங்களினால் செமடையுற்றயின்னற்கொடிகள் கிகழ்த்தகார்மேக
 நிகாதம்(இ) சிறந்தநல்லணிக * அணந்தம் * அழகிய வருவம்
 மிம்கவிண்ததபடி வருவங்கொள்ளுந் திறமையி கந்தம் * மாஞ் செடி
 ந்த புதர்கள் நிறைந்து * ஒலியற்றறங்கும் * மந்தாமலைபோல் மேன்மை
 ரீந்தம் ... (க)

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

முகதாமணிவிதே காலுந்நிபாசம் ...

மகுடேகவிதே காலுந்நிபாசம் ... (20)

ரத்தந்நிபாசம் காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

ரத்தந்நிபாசம் காலுந்நிபாசம் ... *

பீகாயதவிதே காலுந்நிபாசம் ... (21)

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

பாணடேகவிதே காலுந்நிபாசம் ... *

பீகாயதவிதே காலுந்நிபாசம் ... (22)

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

மாதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம் ...

காலுந்நிபாசம் காலுந்நிபாசம் ... (23)

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம்

சுதாசுமிவிதே காலுந்நிபாசம் ... *

விதபுதகவிதே காலுந்நிபாசம் ... (24)

முதலுக்கினாலும், மறுமுள்ள நன்மணிகளினாலும், விதிதந்நிபாசம்
 வித தங்கதகவிதே காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...
 ம ... மணிசூண்டலாகினாலும் முதலொளிமிசூண்டும் * (25) செஞ்சாந்த
 மப்பப்படும் ... வெண்ணைமதுவாகும் * முதலொளிமிசூண்டும் * நகமுப்பட்டு
 ம் ... பருத்தியாகும் காலுந்நிபாசம் ... மாலுந்நிபாசம் * காலுந்நிபாசம்
 யும் * (26) வெண்ணை நிறமுற்றும் ... கிழிவுறும் * வெண்ணைமது
 வெய்யப்படும் ... விவரமுற்றும் ... தங்கதகவிதே காலுந்நிபாசம் ...
 னால், பீதவண்ணமுற்றும் விவரமுற்றும் ... கிழிவுறும் * காலுந்நிபாசம் *
 உதாரம்போலக் காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் * (27) மிகுதகவிதே காலுந்நிபாசம்
 த்தால உதாரணுகளினாலுமே காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...
 ருமுசென்றும் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...
 த்தும் * (28) காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...
 காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...
 காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ... காலுந்நிபாசம் ...

சாஹஸ்யகாஹ்யம் ததகாஹஸ்யம் ததகாஹ்யம்

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

... மஹா தமஸ்கபரிபார்யஸை*தஸை*தஸை*தஸை*தஸை* ...
பாதமலததாசாபி*ததகாஹ்யம்*ததகாஹ்யம்*ததகாஹ்யம்* ... (௩௦)

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

... * ... *
... * ... * (௩௧)

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

... * ... *
... * ... * (௩௨)

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

... * ... *
... * ... * (௩௩)

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம் ததகாஹ்யம்

... * ... *
... * ... * (௩௪)

மேன்மைமிகுந்தும் ■ அன்புள்ளமனைவிகளாகுமாந்தும்* புகழ்மலிந்து
முள்ள*அந்தராக்ஷஸாகோனுடைய * பாதமலத்திறப்பத்திருக்கின்ற*பத்
தினிகளையும்*அம்மாருதி*யந்தபபளளியறையில*கண்டனா* (௩௫) முழு
மதிபோலததகமுமுகத்தவரும * அழகியமணிக்குண்டல மணிந்தவரும *
வாடாதநன்மலாமலை பூண்டவருமாகிய வேறுசிலபெண்களையும் ■ அந்த
சகிறியதிருவது * கண்டியியபபுறனா ■ (௩௬) ஆடுவதிலும் பாடுவதிலும்
வாத்தியங்களமுமுககுவிதிலும் * மிகததோத்து * ராவணனுடைய கைக்
கீழ்பணிவிடைபூணமி * பரிசுபெறற்பபலமணியணிகளையணிந்துள்ள பற
பல தாநிகளும் ■ பதித்திருக்க ■ அம்மாருதி ■ கண்ணுறது * (௩௭)
(மீளவும்) அந்தப்பெண்களின் * காதுதுனிகளில் வைரா வைரேயங்க
ளிறுத்த * பைம்பொனனாந்தெய்த * குழைகளையும் * தோள் வளைகளை
யும்கண்டி மகிழ்ந்தனா * (௩௮) பூர்ணச்சந்திரான்போலநிலவுகின்ற * வழ
கிய * நற்குழையணிந்த * அந்தபபெண்களின் * முகங்களினால் * அந்த
விமானமானது * விண்மீன்களினினாகளினால் * விண்மலம்போல *
கிழந்து ■ ... ■ ... ■ ... ■ ... (௩௯)

మదహ్యాయామభిన్నాస్తా రాక్షసేష్ట్రస్యమౌషికః

శమశర్వకాశేన ప్రసూపా శ్చనమధ్యహః

மதவயாயாமகினஞ்:தநுமதயமாதா:சர:ஷஸேநதிரஸய*

யோஷிதஃதேஷு-தேஷு-அவகாசேஷு-பாஸு-பதாஃ (௩௫)

అంగపరైన్ దేనాన్యా కోయిన్సక తకారిసి

విన్యసేపభసర్వాః సమస్తావరహణిణి

அனயாஃவரவாணிநீஃகோமகிஃ-அங்க பூதாஃ ... *

கருத்தசாலிநீ*ததைவ*விநயஸதசபஸாவாவகி*பாஸ-பதா (௩௬)

కాచివ్వీకాంపరిష్వజ్య ప్రగుప్తాసంప్రకాశతే

మహానదీ ప్రకణేన వసానీహితమాచితా

மீனாம்பரிஷ்வஜய*டரஸுபதா*காசித*பரகோண*

களிநீபோதம்*சூரிதா*மநாகதிவ*ஸம்பரகாசதே* ... (௩௭)

అస్మాకయ్యగతేనైవ మద్భుతేనాసితేక్షణా

పసుపాధామినీధాతి చాలపుత్రేవవత్సలా.

அனயா*அஸிதேஷா*பாமினி*கஷ்கதேயை*

மட்டுகேந*பரஸ-பத*வதஸலா*பாஸுதரேய*பாதி (௩௮)

పటహంచారు సర్వాంగీ విద్యకేతనుభూతి

చిరస్మరమణంబయ్యా సరిష్టజ్యేవథామినీ

சாந்ஸார்வாங்குஃசுபஸ்ததீ*பாப்யீசி*பட*வா*ம*பீட*ய* .. *

சிரஸய*ரமணம*ஸ்பதவா*பரிஷுவஜ்யேவசேதே (நுக)

மதுவுண்ட மத்தினுலும*பறபல வினையாடல் புரிந்ததனாலு மின்ப
புறமு * துண்ணிடைமெல்லாக * அநக * ராவணன் * மனைவிகளெல்லோ
ரும் * அவ்வவ * விடவகளில*நன் குதுயினைனனாகள் * (௬௫) மறறொரு*
பெண்ணரசு* அழகிய * அவகாரியவகளுடன் * ஆட்டமாடி * யவ்வண
ணமே*அழகிய சரீரமெல்லாம் ஒளிக்ருமாறு படுகையிறதாய்ந்து*துயின
றனள * (௬௬) வினையைத் * தழுவிக்கொணமி * துயிலக்கொண்ட * மற்
றொரு பெண்ணிணிககாகடநது பெருக்க*நறபுதலவனபோன்ற தேராதா
யோடையைய * சூழநத*மஹாநிதிபேரல*விளங்கின* (௬௭) மற்
றொரு *கருங்குலினைபோன்றகண்ணினையுடைய*கட்டிழகிககந்தி *
கிககிய * மடிக வரத்தியத்தானே * துயினைமையன் * அன்புகூர்ந்து*
நிம்மகனை யிடையி லுடையவளபோல * வெளித்தனை * (௬௮) மிகவு
மழகிய ஸாவாலயவகளைபு முடையவனும்*அழகிய கொங்கையனாமாகிய*
தீரு நல்லியலாள் * படஹவரத்தியத்தைத் * தழுவிக்கொணமி * நெடுநாள்
தேசாந்தரம் போயிருந்துவந்த * நாயவனை * கண்டு * களிப்புடன் *தழு
விக்கொண்டவளபோலத் * துயின்றனள * (௬௯)

சாவித்யூம்பரிச்யச்ய ஸுபூதகலஸாபா

ரஹ:ஸ்ரியதகங்க்யச்ய ஸகாசுபகசாமிநி.

காசித*கமலலோசனா*வமசம*பரி ஷ்வஜய*ஸகாமா* ... *
ரஸா*பரிபரியதமமகருப்*ய*காமினிவச*ஸாபதா (சய)

வசஜ்யூம்பரிச்யச்ய நிகாசாபூதகலிநி

நிபாசகஸுபூதா ஸகாசுபகசாமிநி

விபருசீம*பரிசுருப்*ய*சியதா*கருததசாலினி*அனயா* ■
ஸாஸகாமதா*பரிபரியதமமகருப்*ய*காமினிவச*ஸாபதா (சக)

அந்யாசகஸுபூதா ஸகாசுபகசாமிநி

ஸுபூதகலிநி ஸகாசுபகசாமிநி

மத்தலோசனா*அனயா*கனகஸவகாசை*மருதுபீனிக ... ■
மனோலா*நா*அவகை*மருதவகம்*பரிபரியதமமகருப்*ய*காமினிவச*ஸாபதா (சஉ)

ஸுபூதகலிநி ஸகாசுபகசாமிநி

ஸகாசுபகசாமிநி ஸகாசுபகசாமிநி

அனிரதயா*மதகருதசரமா*கருசோதரீ*புஜபா*சவாநதாஸதேன*
கககககக*பணவேஸஸ*பா*ஸாபதா* ... (சஉ)

ஸுபூதகலிநி ஸகாசுபகசாமிநி

ஸகாசுபகசாமிநி ஸகாசுபகசாமிநி

அனயா*புணடி*மம*பரிசுருப்*ய*ததைவ*ஆஸகதடி*புணடிமா ■
தருணம*வதஸம*உபகலி*ய*பரிபரியதமமகருப்*ய*காமினிவச*ஸாபதா (சச)

மற்றொரு * செநதாமனாககண்ணி *வம்சவாத்தியத்தை * யணைந்து
கொண்டிருக்கா தலமிருங் * தேகாந்தததில * அனபுளளகணவனைத் * தழுவி
மகிழுகத் * காமினிபோலத் * துயின்றனா (சய) விபருசியெளனாம
வாத்தியத்தை * யணைந்து * விதவமுமாமல * நாடடியமாமடிய*வேறொரு
வள் * நாயகனைத் தழுவிகொண்ட * காபுஜிபோலத்*துயி* லுற்றனா*
மதமயத் சுற்ற கண்ணினளாகிய * மற்றொருவள் * பைமபொன்னை நிகர்த்
தாம * மேனமைமிசுந்து பருததாம * மிகக் காமுறப்படமுள்ள * அங்
கககளினால் * மிருதவக் வாதத்யததைத் * தழுவிக் கொண்க * தூவகி
* (சஉ) இஃகுழறகுரிபாதவரும * மதத்தனால மிகவும் சிரமமுற்றவ
ளும் * துணைவிடை சிறுதவருமாசிப வேறொருவள் * கைக்கும பக்கத்
துகரு மிடைபில * கஷதததிரிக்கிய * பணவ வாதத்யதத்துடனே புற
ங்கினா (சஉ) மற்றொருவள் * பெரிய தோடிணடிம வாதத்யத்தை *
யொருபுறத்தில் தழுவிகொண்டம * அப்படியே * மற்றொரு சிறியடிணடி
மத்தை மற்றொரு புறத்தி லணைந்துகொண்டும் * நாயகனையும் * சிறுபுதல்
வனையும் * தழுவிகொண்ட * பூக்குழலாளபோலத் * துயின்றனா *

காவிவாங்கெயர்நாரிவழங்காநீதிதம்

சூதாழகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா.

கமலபத்ராணி*காசித*நாநீ*ஆடமபதம்*

புஜஸமயோகபீடிதம்*நுதவா*மதமோனீ*தா*பரஸ*பதா (சடு)

சலீகசவித்யாந்ய நுசுமுமுசுவாசா

சந்நீ*முமு*கலா மாஸந்நி*கலா

கலசீம*அபவிதய*பரஸ*பதா* அனயா*பாபி* ...

வஸநதே*புஷ்பசபலா*நீமாஜிதா*மாலேவ*பாதி* .. (சக)

காசிவாங்கெயர்நாரிவழங்காநீதிதம்

சுதாழகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா.

காசித*அபலா*ஸ*வாஸகலசே*டமெள*ருசௌ*

பாணிபாருச*உபகூ*ய*நிதர*பலபா*நீத*ஸ*பத* (சஎ)

அந்யகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா

அந்யகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா.

கமலபத்ராணி*பூ*ஸேநாஸதநாநா*அயா*ஸ*ரோணீ*

அநயா*ம*ஆலிகய*மதவி*வாஸ*பரஸ*பத* (சஅ)

அந்யகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா

அந்யகமுலசூதி நுசுமுமுசுவாசா.

காமியாபி*காமுனி*வ*ரஸதரிய*விநிதா*நி*

ஆதோதயாநி*பரிஷவஜ*ருசை*நிபீடயச*ஸ*பதா* (சக)

தாமரை யிதழ்போன்ற * கண்களை யுடைய * மறறொரு * பெண்ண
 ரக * ஆடமபரமென்னும வாந்தியததை * இரண்டு கைகளிலுந் தழ
 விக * கொண்டு * மதமயகுறறத் * துயின்றனள (சடு) கடவாததயத
 தை * யணைந்து * துயில்கொண்ட * மறறொரு * வாழாதலாள * வஸநத
 காலததல * பற்பல மலரக ளடததுககட்டி * யஸந்ந தனாககபபட்ட *
 மாலைபோல * விளங்கினள (சக) மறறொரு * பெண்மணி * கங்ககங்க
 ணைக்காபோன்ற * தன கொங்கைகளையே * கைகளினால் * தழுவித் துரு
 மயகுறறவளாகித் * துயின்றனள (சஎ) தாமரை யிதழ்போன்ற கண
 ணுடையானும் * முழுபதிபோன்ற மூகத்தவளுமாகிய * மறறொருவள் *
 அழகிய நிதமபமுடைய * மறறொருவளை * யணைந்து கொண்ட * மெய்
 மறந * தறங்கினள் * (சஅ) (இவவண்ணம்) காமினிள * காமுறறகண
 வர்களைத் தழுவிகெ களவதுபோல * அந்தச் சிறுநதபெண்க ளெல்லோ
 ரும் * பலவகைபபட்ட * வாத்தியங்களைத் தழுவிக் * கொங்கைகளி லிணை
 த்துக்கொண் * முறங்கினார்கள் (சக)

சாஸாஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந
வகவேயாஸஸாஸு கவகாஸகபீதீயம்.

தாஸாம்ருபஸமபனஸுஅபராமஸ்தரிபம* ... *
ஏகாநதவிநயஸதேகபேசயஸேகசயாஸுமஸைபிதததர்ச* (௮௦)

கூதாஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

விந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

முகதாமணிஸமாபுகஸ்தேகபேசயஸேகசயாஸுமஸைபிதததர்ச* ... *
ஸவசரிபாம*ததபவஸுததமமவிபுஷ்யநகீயம* ... (௮௧)

காரீகநகவகாஸாஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

கபிஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

கௌரீமஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந* ... *
ததரயாஸுமஸைபிதததமமவிபுஷ்யநகீயம* ... (௮௨)

ஸாஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

கபிஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

மஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந* ... *
தருஷ்யவாஸுமஸைபிதததமமவிபுஷ்யநகீயம* ... (௮௩)

கபிஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

மஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந* ... *
தருஷ்யவாஸுமஸைபிதததமமவிபுஷ்யநகீயம* ... (௮௪)

கபிஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

கபிஸுநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந

ஸவாமஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந* ... *
நகநதஸுதாநிந்யதீ க்யாஸாஸ்யநகந* ... (௮௫)

இவவகையாகத் துரீஸ்கொண்ட அநதப், பெணமணிக ளெல்லோரை யும்விட ■ அழகல் யிகச்சிறந்த ■ மறறொரு ■ பெண்ணரசு ■ தனித்தோ ரிடத்திஸ் போடப்பட்ட ■ இனிய ■ பஞ்சணையினமேல் ■ பதித்திருக்க ■ அமமாருதி ■ கண்ணுறுறு ■ (௮௬) புத்தகஞ்ஞம மணிகஞ்ஞமிழைத்த ■ நல் லணிகளே ■ யணிகது ■ தன்னொளியிலேயே ■ அநதப் ■ பளளியறை யெவரும் ■ விளகசசெயபவஞ்ஞம ■ (௮௭) கொரவண்ணமுறறப் ■ பை மபொன்போ லொளிப்பவஞ்ஞம ■ இராவணனுக்கினியவஞ்ஞம ■ அநதப்புறத் துக்கெல்லாம ளாயகியும் ■ அவவிடத்திற றுயிலபவஞ்ஞம ■ அழகிய வருவ முடையவஞ்ஞமாகிய ■ அநத மருதோதரியையே ■ வாகரகாதியும் ■ (௮௮) சிறந்த தோளவலியுற்றவஞ்ஞமாகியும் ■ நல்லணியணிக்த ■ வேறொருவொ ள்று ■ நீனைத்து ■ அழகினுலும் பருவத்தினுலும் சோமையினுலும் ■ இவன் தாள் விராபிராட்டியென்று ■ ஊயுயிதது ■ (௮௯) வாகரகாந் சிறந்த வராதலின் ■ மிருகத ■ களிப்பு ■ கொண்டு ■ மகிழ்ந்து ■ (௯௦) தமக் கியல்பாயுறற ■ குரவகன் ■ தனமை ■ இத்தனமையதென யாவாக்கு மறி விப்பவாபோல் ■ காஜனைசெயது ■ வால் ■ மோநதுகடித்து ■ மகிழ் ■ தாடிப் ■ பாடி ■ யோடிக்க ■ கம்பகனின் ■ மேலேறிக்க ■ கீழே ■ யிறங்கி இவவகையாகநிலையுறாமல் பற்பலசேட்டைகள்செயதுமகிழ்ந்தனர். (௯௧)

கந்தரகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினோராவது சருக்கம்.

இராவணனுடைய அந்தப்புரமென்குத்தேடியும் பிராட்டியைமாதிரித்
காணாமலெறியதிருவடி மறுபடியும் புரமெங்குத்
தேடிச்சென்தையடைந்தது.

அவனாய்க்காண்டிம் ஸ்ரீராமபுத்திரன்

காணாமலெறியதிருவடி மறுபடியும் புரமெங்குத்

மறநாகபிழைத்ததாக்காமபுத்திரிக்கு அவதூயசக அவந்திதிகெழுவுக ...
ஸீதாமஃபரதிசுபராமகநிதாமஃகாமசக ... (௧)

நராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன்

நராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன்

ஸீதாமஃபரதிசுபராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன் ...
போகதும்புகக அவதூயசக ஸ்ரீராமபுத்திரன் ... (௨)

ஸ்ரீராமபுத்திரன் ஸ்ரீராமபுத்திரன்

ஸ்ரீராமபுத்திரன் ஸ்ரீராமபுத்திரன்

ஸீதாமஃபரதிசுபராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன் ...
நராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன் ... (௩)

ஸ்ரீராமபுத்திரன் ஸ்ரீராமபுத்திரன்

ஸ்ரீராமபுத்திரன் ஸ்ரீராமபுத்திரன்

ஸ்ரீராமபுத்திரன் ஸ்ரீராமபுத்திரன் ...
அபராமகநிதாமஃகாமசக ஸ்ரீராமபுத்திரன் ... (௪)

அந்த வாகநவிராகிய எறியதிருவடி ... யப்பொழுது ... அந்த ... வாக
நரபுத்திரியை ... விடமுவிட்டு ... மனசிலையுற்றவ ... ராகிய (பின்பு) ஸீதாதே
வியைக் குறித்தது ... மறநொ ... நற்செனதை ... யுற்றவராகி (விவரண்ணம்)
எண்ணமுற்றவராகினா (௧) அந்தக ... கற்பொளியிருந்த ஸீதாபிரா
ட்டி ... பெருமானைவிட்டுப் ... பிரிந்தபின் ... பரிக்கவு ... மாட்டான் ... புணிக்
கவு ... மாட்டான் ... அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளவு ... மாட்டான் ... மதுபா
னஞ் ... செய்யவு ... மாட்டான் (௨) தேவர்களுக்கு ... மிழைவாகிய தேவே
ந்திரன்வந்தாலும் ... மற்ருரு ... புருஷனைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவு ...
மாட்டான் ... ஸ்ரீராமனுக்கு நிகராவனாகுதேவர்களிலும் ஒருவனுக்கிடில்
முற்றோ ... (௩) (ஆதலால்தான் ஸீதாதேவியலன்) இவனையாரோவே
றொருவனாகுளன்றுச்செயம்பூண்டு ... அதனமையாகவே பர்ணசாலி
யுஞ்சென்றுபார்த்தனர் அங்குசிலா ... வினையடி ... இனித்தூதன்
கெட்டித்தனர் அப்படியே ... படியே ... படியே ... படியே ... (௪)

సరాక్షి సేవ్యోక్తుః శతా ధివరివృతస్త్వయం
కరేణుధియకధారణ్యైః పరికినోకమహోద్విషః.

[illegible]

సవకాశమిగుడితాంచ పాశుపామిందుహత్తనః
చరణహరికాదుకల శృంగరక్షఃపర్యకాపి

ம.ரி.சா.தூ. ஓ.க. "தமஃகரஃபதேஃதஸயக்ருஃ" . . .
ஸவகாமைஃஉபேதாயகபாந்யமிஞ்சததாசு (யு)

మృగాశాంకుహిషానాశ్చ వరాహానాంబభాగశః
తత్రస్యస్థానియాంస్థాని పానధూమావదళకానః

ததரகபாரபூமெளபகரகரகயநதநிபுமருகாணமக .. க
மலுவிநாணுசசயநநாணுசசயமலாநிசுஸுத்ததாசக (கதத)

రాష్ట్రమండలాలు భావనోద్వేగభరితము
దక్షిణహరికా నాటా మయారాజుకుటుంబా

ததாந் தரிசாதாஃ சவிசலேஷு நமோ மெஷுபாஜகேஷு
அர்த்தவஸிதாநம் புருடாக் குடாரக் ததாந் (௧29)

న రాహుబాధ్యాని న కాన్ దధి సౌవిదన్ లాయుతాన్
కల్పావస్థ గమయూరాత్మ హూహనస్సవేక్షిత.

[illegible]

அப்பெண்ணரசிகளா * ஆவலுடன் * குழவிருக்கிற * இராவணன் *
பெருகாட்டில் * ஆனோபேர்களால் * குழப்பட்ட * பெருங்குன்று *
போலே * பிரகாசித்தனா * (சூ) (பின்பு) வானரில் சிறுத்த இருவடி *
பெருங்குன்றுமையுய * அரங்கம் கரங்குள * அபவிராவணனுடைய *
அரணடையில * வெண்மலையெல்லாம் * நிறைத்துவைத்த * உணவி
விடத்தை நோக்கினா * (கரு) அந்தப்பருகுமறையில * வெவ்வேறுபிரி
வாய் * வைக்கப்பட்ட * (கரு) * கிடா * பனிகளின * மாமலக்கோ *
மாருதி * கண்டனா * (கரு) (பன்னும)மாருதி * பெரிய * பொற * பாத்
இரவகால * பாத்தபுதித்துவிட்ட * மயில்கோழிகோ * கோக்கினா (கரு)
(மேலுமங்கே) வானராகோமான் * தயிரும ருசுகமென்னும் * உப்பும் சோ
த்துப் பருவமசெய்த * னுகரம் * கட்கமிருகம் * முட்பன்றி * மாண்மயில் *
(இவைகளையும்) கண்டனா * (கரு)

வனாசுராவீரவிரை கச்சுந்நூர்நெய்யுழை
யாண்டிங்கலநெய்யுழை வாழாநெய்யுழை.

பானபூமிததெஃபவாபரகாணாஃ வரணம்ஸகரணமஸக்ருததெஃ
ருசஸமயுகததெஃ விவிததெஃமாமஸஸஃ ... (௧௬)

விவாஃபுந்நூர் விவாஃபுந்நூர்
கருநாபந்நூர் கருநாபந்நூர்.

வாழாநெய்யுழை: கருநாபந்நூர்
ந்நூர் கருநாபந்நூர்: கருநாபந்நூர்
கருநாபந்நூர்: கருநாபந்நூர்
கருநாபந்நூர்: கருநாபந்நூர்

விவிததெஃவாஸரணசசுபரணநாஃவிவிததெஃவிவிததெஃ
சாகராஸமயுகததெஃபவாபரகாணாஃ வரணம்ஸகரணமஸக்ருததெஃ
புருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃ
புருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃ
புருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃ
புருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃபுருததெஃ ... (௨௨)

கருநாபந்நூர் கருநாபந்நூர்
கருநாபந்நூர் கருநாபந்நூர்

ஸஃகருநாபந்நூர் கருநாபந்நூர்
கருநாபந்நூர் கருநாபந்நூர் ... (௨௩)

அகருநாபந்நூர் ஸமஸ்தம் பஸகையாய உபாநதபடி ஸமஸ்கா
ரஞ்செயது ஸமஸ்ததாரண பரகாகள செயதுவைவந்த பஸகையாய
மாமஸங்களும் பஸகையாய கந்தப்பொழுகளும் (இவைகளைமேலுடன்)
தெனின்தும் பஹுவிதமாயும் தேவலோகத்ததமாயும் சாராயங்க
ளும் சர்க்கரை தேன பூ பழங்களினுஞ்செயத சாராயங்களும் தனித
தனி காணப்பட்டன அனேகமாய் இறைந்த மூலிகளும் பொன்
பூங்கொண்டெய்த பஸகையாய பாத்திரங்களும் வெவ்வேறாய
நிறைந்திருப்பதிலும் மற்றும் பஸகையாய கரகங்கள பரவிருப்பதி
னும் அவ்விடம் (யிஷம்) ஒளிபெற்றிருந்தது (௨௨) அவ்வாறான
வீரர் அங்கே வெள்ளி பொன்னினுடன்கலந்துவந்த ருடி
நினைவுகள் அப்போது அனேகம் வகையாயிருக்கக் கண்டனர் (௨௩)

சாஸாநிவாசசக்யபு கமநீநநிபுரகம்

சுத்திநாஸுபுரபாஸாஸாஸாஸாஸாஸா

தாஸாமுநிதிராஸதவாசகமதகேநகவிமூர்சகிதம்சுரபம் ...

பரஸாபுதாநாமபதமிநீநாமபதவாஸாஸா ... (௩௪௨)

பவநாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸாஸா

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸா

ஸாமாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

அசேஷேணசுதாசகஜாநகமகநதாசக ... (௩௪௩)

நிர்வாணசுதா சாஸாஸாஸாஸாஸா

சாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸா

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸா

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸா

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸா

ஸாமாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

தாமஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

பரதாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

ஸாமாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

விஷபவாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா ...

சவகாஸகமேவ ராஸாஸாஸாஸாஸாஸா ... (௩௪௪)

அவர்கள் * துயின் றுகொண்டிருக்கையிலும் * மதத்தால் ஊவிளங்கும் *

உருவமடிபுஷ்டங்கள் முடிக்கொண் டிருக்கையிலும் * தாமரையோடை *

விளகருமா போலே விளங்கியது ■ (௩௪௨) மகா தேஜிஷ்டரான ■ திரு

வடி * இப்படி * இராவணன் * அ * தப்புரம * முழுதும் * கோக்கின (ொனினும்

ஸீதாபிராட்டியை ■ (எவ்ஞம்) கண்டிலன் ■ (௩௪௩) அவ்வாநரகுலத்துக்

கிறைவன் * (அப்படி) அப்பேரது * அந்த * மடந்தையர்களை * கோக்கினதால் *

தாமலோபத்திற்குப் பயந்துகொண்டது * இப்படி ■ உறாகும் ■ அயலார் மனை

களைக ■ கண்டது ■ மிகவும் * தாமததிற்கழிவைச் * செய்யும் * யாள் * கண்

னால * (இதுவகையில்) அயலார்மனைவிகளை * கோக்கிய * தில்லை * (ஆயினும்)

இவகையாள் * இத்தகையபரஸ்தீகளை * கோக்கும்படி (கோந்ததே) (என்று)

மிகவும் * சிந்தையடைந்தனர் ■ ... ■ ... ■ ... (௩௪௪)

తస్యప్రచురభూచ్చిత్తా శునరజ్యామనస్వినః
నిర్భిజైకాత్తచిత్తస్య కాంక్షానికృయ్యదశిః.

தன்யசிசுனைத காந்திததளயமஸஸிஃபுநஃ .. *

காராயசிசயதாதினீஅறயாகிரதாபராதூழ்த ... (உரு)

కామంశుస్వామయసహా విశ్వస్తారాజగన్త్రీయః
నహి ఘృతససంకేభిః త్రైకృత్యముపవహ్యతే.

விசுவநாதாஃஸாவாஃசாவணந்தரியஃமயதகாமமதருஷ்டாஃ
மேமநஸஃவைகருதயமகிஞ்சித*(அபி,ரோபதயதேவமி(சு09)

మనోహిహేతుస్సవేదా మిద్రియాణాంప్రవరణే
శుభామభాస్వవస్థాంసు తద్భమేనువ్యవస్థితం

ஸர்வேஷ்வரமஃசுபாசுபாஸஃ ஷவஸதாஸஃ இரத்திரியாஸஃ ...
பரவா ததனௌமஸூஷிமஃ, 12 ஆஃமேசுததஸுஃ பவஸதிதமஃ ॥

సాంస్కృతిక విమర్శనాత్మకమైన ప్రతిపక్షానికి
ప్రతిపక్షానికి ప్రతిపక్షాత్మకమైన ప్రతిపక్షానికి

ஸைபரிமாதகணைஸ்தாஸ்திரிபுஸ்தரிஷ்டுஸ்திரசுயநதேஃ *
வைதேஹிஸ்தாஸ்திரிபுஸ்தரிஷ்டுஸ்திரசுயநதேஃ (ச2.9)

యస్మిన్మత్స్యస్యాయోని స్తస్మాన్మత్స్యరిమాగణ్యతే
నక తాన్మత్స్యదానస్యైవ్యసీమపరిమాగీకతుం.

யற்புணைவளையா*யோநிலை*தந்தையாம்புபரிமார்க்குதேச *
 ப்ரமதாசுநவடா*மருகிஷ-புரிமார்க்கு*தமசுசயா* (சுநந)

(உடனே) அவ்வாணர கோமரன் * உணமையான் மனோதிடமுடையவரும் * நுண்ணிறியடையவரு மந்தலன் * மறுபடியும் * நினைத்துவந்த காரியம் நிறைவேறுமபடியான * வேறு * சிவதை * யுடையவராயினர் * (எவ்வாறெனின்) இவ்வராவணன் மனைசுகன் * எல்லாரும * (அச்சமென்பதின்றி) நமஸ்கரகராய (உறங்குகவெண் முருட்டுராகன்) இவர்களை * நாமுட * நன்றாய * பார்த்தோம் * (இப்படியும் * தம்) எனமனதிற்கும் * விகாரம் * கொஞ்ச (மேலும்) உண்டாகவில்லை * (சய) எல்லோரும * நல்லவையையென லுமிருவகை * தசசுகனிலும * புலனகை * பரவாததிப்பிபிதற்கு * உமனனோ * காரணமாயிருக்கிறத * (சக) தேவதெனறல்ல * போதும் * ஸரீரனை * ஸதரீரன் குமபல்லனோ * கானவோணம * ஸ்ரீஜனகரான திருமகளாரான ஸீதாபிரதயுயை * வேட்டைதல * யான் * தேவத * கூடாதகனோ * (சஉ) எனக்க * பிரான் * எந்த * தாயோ * அதை * அந்தஜாதக்குளனேதானே * தடவேணிய * மடநதைய * காணாமல் போன * (அவர்களை) மான்கூட்டத்தில * தேடக கூடாதே * ... (சஉ)

தெய்வநாசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்

... .. காமநாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
... .. ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம் (சௌ)

தெய்வநாசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்

... .. காமநாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
... .. ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம் (சௌ)

தெய்வநாசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்

... .. காமநாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
... .. ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம் (சௌ)

தெய்வநாசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம்

... .. காமநாசனம் சூதேந்திரநாசனம்
... .. ராசனாசனம் சூதேந்திரநாசனம் (சௌ)

(ஆகையால், - - - - -) மனம் * சுத்தியோடே அவ் * வந்த * இராவண
னந்தப்புரம் முதுமையோடேயுடன் (என்றாலும்) பிரதேசியானைக் காண
வில்லை * (என்று சிந்தித்தனா) * (சௌ) வீரத்தன்மையான * அனுமான *
(அங்கே * முழுதும் தேடியும்) தேவகன்னிகைகள் கந்தாவ் கன்னிகைகள் *
நாககன்னிகைகள் * (இவர்களை) நோக்கினோயல்லது * வீரத்தேவியை *
கண்டிலா * (சௌ) அவ்வாறாகேரமான * அங்கே * வேறு * மடவர்களை *
கண்டோயல்லது * ஐக்கரான திருமகளை * காணாமையால் * (முரு
மடியும்) தாம் வீரத்தன்முள்ளவ ராதலின் * அப்படிச் சென்று * யோசிக்கத்
துடவன * (சௌ) அவ்வாயின மைந்தன் * (சமுத்யோசத்து) அப்படி
குங் கூடத்தையிடம் * பெரிய * முயற்சி * கொண்டு * மறுபடியும் * அவ்விரா
வணன் அந்தப்புரத்தலை * திடத்துடவன * (சௌ)

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினேராவது சருக்கம்
முற்றிற்று

ஹஸ்தாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி.

தாவணப விதாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ...
விதாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ... (1)

விதாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி.

தாவணப விதாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ...
விதாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ... (2)

அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி.

இத்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ...
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ... (3)

அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி.

அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ...
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ... (4)

அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி.

அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ...
அபாந்நித்யேஹி தீர்த்தாந்நித்யேஹி ... (5)

இதாவண்ணை காசகப்பட்ட * தேசமெல்லாம் * மறுபடியும் *
தேடிப் பாப்போம் * முன்னே தேடிப்பட்ட * பான சாலைகளையும் *
அவ்வண்ணமே * நனமலாமிருந்த பூமண்டபங்களையும் * (யௌ) அடிக்கடி *
தேடியும் * சித்திர சாலைகளையும் * பள்ளியறைகளையும் * வீடுகளினைப்பற்றி
தேடிடங்கலையும் * அகங்குள்ள சிறுவன்களையும் * எங்கு
குங்கட்டப்பட்ட * அமரன்களையும் * தேடிப்பார்ப்போம் * (யௌ) என்
றவகையாக * சிவன்கொண்ட * மீயவையும்குள்கட்டப்பட்ட * நில
மாளிகைகளையும் * நாலுபுறங்குள்குள்கன்ற நரசனதில் கட்டப்பட்ட
வீடுகளையும் * எல்லா மாளிகைகளையும் தாண்டி வெகுதூரத்தில் * தனித்
துக் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * தேடிப்படி * முயற்சிகொண்டு * (யௌ)
(அடிக்கடி) உயர்ந்த மாடிகளின்களினுள் * லேறியும் * அங்கிருந்து
கீழேயிறவதும் * அடிக்கடி * அங்கு * அங்கு * அங்கு * அங்கு *
பிராந்தகொண்ட * (யௌ) குகைக்குள்புகுந்தும் * அங்கிருந்துபுறமே
வந்தும் * இவற்றுமுதல் தாழிடங்களுக்களினிந்தும் * அங்கிருந்து
மேலேயுந்தும் * (யௌ) அவ்வகையாக * அந்த * மாருதி * அவ்வந்தப்புரமெங்
கும் * தேடித்திரிந்தனர் * (யௌ)

வருங்கலகாழி நாகநாஸுநித

ராமநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி.

தலமினாராவணாதபுரேசுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... *
ஸிங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... (௧௭)

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

நகரணங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... *
ஸிங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... (௧௮)

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... *
ஸிங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... (௧௯)

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... *
ஸிங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... (௨௦)

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி

பாகாநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... *
ஸிங்கிநாகநாஸுநிதே நகரணங்கிநாகநாஸுநி ... (௨௧)

அந்த * விரவணனுடைய * வரணமனையில் * அந்தத் திருவடி *
யெவவிடம் * செனிலிரே * அப்படிப்பட்ட * இடம் * நாலங்குலங்
கூட * மிருகதிலை * (௨௨) (இவ்வண்ணம்) பராகாரங் * நையு மதறகுள
ளுள்ள தெருவுகளும் * நம்சந்தி மரத்தடிக்களிலுள்ள * திண்ணைகளும் *
பெரியவாழிகளும் * பொற்றாமரை யோடைகளும் * மரபுமுள்ள வெல்
லாவிடமும * அமமாருதியினால் * தேடப்பட்டன * (௨௩) பறபல-உருவ
முற்றம் * தாணந்தகரிய வுருவமுற்றவரால் * யவவண்ணமேகவிகரமாகிய
வேலும்பூண்ட * கொடிய அரக்கங்களமாத்ரம் * திருவடி * நாலங்குலமன
யிலை * காணப்பட்டார்களேயன்றி * அந்த * ஜனகமயூரானது நமகா * க
புலனாகியிலை * (௨௪) கட்டபுகளில் * நிகரண * யுல * தந்தி * சிறந்த * வத்தி
யூதரபெண்களையு * மவகே * திருவடி * கண்டனரே யல்லது * ச்ரகுந்த
னை பிராணநாயகியாகிய சீதாதேவியைமாத்ரம் * கண்டிலா * (௨௫)
சிறந்தவலகுலம் * முழுமதிச்யவிகாதத் முகமுமுடைய * நாகதன்னினை
கையும * அங்கே * திருவடி * கண்டனர * துண்ணிடையினளாகிய *
சீதாபிராட்டியாரைமாத்ரம் * கண்டிலா * (௨௬)

